00047373

Digitized with financial assistance from
Dr. Devangana J. Desai
on 14 February, 2019

Government Oriental Library Series.

Edited by Pandits under the Supervision of the Curator, Government Oriental Library, Mysore.

KANNADA SECTION—No. I.

THE

ÁDI PURÁNA.

OF

PAMPA.

47373

ಪಂಪಕವಿ ವಿರಚಿತಂ.

ಆದಿಪುರಾಣ.

LIBRARY OF THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL ASIATIC SOCIETY

33-C-130

EDITED BY

S. G. NARASIMHACHAR,

Librarian, Government Oriental Library, Mysore.

Published under the Authority of the Government of His Highness the Maharaja of Mysore.

MYSORE:

PRINTED AT THE GOVERNMENT BRANCH PRESS.

1900.

894.8141
Adi/Ad
17373

00047373

PREFACE.

It is a part of the programme of the Mysore Government Oriental Library to publish important Kannada works which have been hitherto unpublished, or which, though already published, require re-editing with the aid of correct Mss. The present volume forms the first number of the Kannada section of the Oriental Library series.

Among the various elements which contributed to the growth and development of the Kannada Literature, the adoption of the Kannada language by the Jain settlers of the Kannada country both for secular and religious purposes, seems to have been the earliest and the most effective. Wherever the Jains colonised, they were great patrons of learning and literature. To-day we have in Kannada a greater number of classical works written by Jain authors than those written by authors of any other denomination. Of the Kannada works that the Library has been able to secure, the earliest are those of the Jains. And of these the writings of the three great poets, Pampa, Ponna, and Ranna, who are popularly known as the "Three Gems," are referred to by every poet in words of praise and appreciation. It has been, therefore, thought proper to begin the Kannda section of the Oriental Library series with a work of Pampa, who is the earliest and the best of the three. Of the *Âdipurâṇa* and the *Bhârata*, the two well known Kannada works of this poet, the latter has been published by the Archaeological Department of the Mysore Government. The publication of the former, the only other available work of this great author, has, therefore, been undertaken by the Oriental Library.

Âdi-Pampa is a name familiar to all the students of ancient Kannada Literature. He was born in an orthodox Brahmin family of the *Vatsagotra*. His ancestors appear to have been the residents of an *Agrahâra* in Vengimandala. His father, Abhirâma-Devarâya, having become a convert to the Jain religion, Pampa was by birth a follower of the *Jaina-dharma*. He has himself given in his works a clue to the date of his birth. He mentions

in his *Âdipurâṇa* that he was born in the cyclic year *Dundubhi* and that he wrote his book in the *Saka* year 863. *Dundubhi* being the 39th year preceding the year of his authorship, he must have been born in the *Saka* year 824, corresponding to 902 A. D. Nothing is known about his early life and education except that he was a disciple of one Devendramuni who seems to have been a man of some note, probably identical with one of the same name, highly spoken of in the 4th inscription of Sravana Belgola. There are passages in the *Âdipurâṇa* in which the author gives an account of his own personal appearance and character. He was a man of medium height, strong and well-built, of a dark complexion, of fair features, with soft curly hair, and beautiful expression, with a deep and sonorous voice. He was simple in his dress and manners, of a loving disposition and never jealous of others' fame. He was valorous and seems to have spent his early manhood in military service.

His literary career has found recognition ever since the time he was invited to the court of Arikesari at Puligere, Arikesari being the eighth of the Châlukya line of kings that ruled there. Under the patronage of this king he rose to literary fame, having completed in three months his *Âdipurâṇa* and in six months his famous epic *Bhârata*. That his merits as a poet have been very much appreciated by the king is evident from the rich and valuable presents bestowed on him by his royal patron. In accordance with what appears to be the custom of the Kannada poets, he also owned many characteristic titles, such as "the beautiful swan of the *Mânasa* lake of the minds of great poets", "the ocean of poetic excellence," "the precious garland of Sarasvati."

Pampa's scholarship is recognised by all Kannada poets. He might have been the author of several works both in Sanskrit and Kannada. Though his writings are silent about the Sanskrit and Kannada writers that preceded him, we have sufficient evidence in his two epics alone to show his acquaintance with some of the best Sanskrit writers and his recognition of the services of others before him in the field of Kannada Literature. He speaks of his works as having trampled under foot the Kannada writings of his predecessors. But, as he says elsewhere, he is not proud of his scholarship like one 'Kavi Vyâsa.' In his works we

often meet with parallels to the noble thoughts of Sanskrit poets like Kâlidâsa, Srîharsha, Bhâravi, Bâṇa and others, which fact does not in the least detract from the merits of his scholarship. All the classic writers of Kannada are at one in acknowledging the superiority of Pampa as a Kannada writer and in extolling the elegance of his style. Grammarians like the authors of *Bhâshâbhûshaṇa* and *Śabdamaṇidarpaṇa* and rhetoricians like Nâgavarma and Sâlva often cite Pampa in illustration of their rules. His style has, no doubt, been for a long time the standard for all Kannada writers. Some have gone to the extent of even assuming his name as a token of literary ability.

Âdipurâṇa stands even to-day as one of the best works of Kannada Literature. It is well-known for elegance and dignity of style, wealth of expression, and depth of pathos. Its melodious rhythm and poetic charm, as also the rhetorical perfection of its sentences and the majestic flow of its words have endeared the name of Pampa to the readers of Kannada poetry. His own words regarding his poetry are literally true. He speaks of his poem as "learned, of approved language, sweet and melodious, beautiful, full of excellent thoughts, with harmonious combination of words, capable of standing critical scrutiny, with apt words, worthy of hearing, without any confusion of thoughts and of wide renown." Elsewhere he says "It is ever new like the deep and sublime ocean." Again he speaks of his poem "This alone is the joy of accomplished poets, and from it one may learn the requisites of good poetry." Speaking of his language he says "It is the Kannada of Puligere, lucid, natural and pithy."

The subject of this poem is an old *purânic* story pertaining to the history of Purudeva, the first *Tîrthakara* of the Jains. As is the custom with Jain writers, the author, in narrating his story, very often diverges from the main plot and launches into the narration of dull episodes concerning the previous births of his characters. Shorn of these episodes, the main story forms only three-fourths of the whole book. In spite of the triteness of the story, the author has found occasion to display his descriptive power and pathetic earnestness. The versatility of his diction, the lucidity of expression, the delicacy of touches and his vast erudition, have all combined to make this

poem a magnificent one. Its hero being a religious personage, the author has taken the opportunity to display his knowledge of religion by filling his poem with a complete and succinct exposition of the *Jaina-dharma*.

A detailed account of the history of Pampa and of his literary qualifications and a complete analysis of this epic *Âdipurâṇa* is given in the Kannada introduction prefixed to the book.

For the purposes of editing this book, four Mss. have been consulted, two belonging to the Jaina Matt at Śravaṇa Belgola kindly lent by the present pontiff and two others belonging to the Oriental Library. The text of this edition is mainly based on one of the palm leaf Mss. belonging to the Jain Matt, and it is only where the reading of that manuscript was apparently incorrect that a better reading found in any one of the other Mss. has been inserted in its place. All important variants are given as foot-notes.

MYSORE,
May, 1900.

———:o:———

ಪಂಪಕವಿಚರಿತಂ*.

ಆದಿಪಂಪನ ಪೆಸರನ್ನು ಪಂಪ, ಪಂಪದೇವ, ಗುರುಪಂಪ, ಪಂಪ್ರಗ, ಪಂಪ†—ಎಂದೂ ಬರೆವುದುಂಟು.

ಈತನ ಪೂರ್ವಿಕರು ವೆಂಗಿವುಂಡಲದಲ್ಲಿ ವೆಂಗಿಪಳುಗೆ ಸೇರಿದ ಬಂದು ಅಗ್ರಹಾರದಲ್ಲಿ ವಾಸವೂಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ವತ್ಸಗೋತ್ರದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಮಾಧವಸೋಮಯಾಜಿ ಎಂಬವನು ಅನೇಕಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ವಸಂತ ಕೊಟ್ಟೂರು ನಿಡುಗುಂದಿ ವಿಕ್ರಮಪುರ ಎಂಬ ಅಗ್ರಹಾರವಾಸಿಗಳಾದ ವಿಪ್ರರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದು ಖ್ಯಾತನಾಗಿದ್ದನು. ಇವನ ಮಗನಾದ ಅಭಿಮಾನಚಂದ್ರನು ಅನೇಕದಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದನು. ಈತನ ಪುತ್ರನಾದ ಕೊಮರಯ್ಯನು ವೇದವೇದಾಂಗಪಾರಂಗತನಾಗಿದ್ದನು. ಇವನಿಗೆ ಅಭಿರಾಮು ದೇವರಾಯನೆಂಬ ಸುತನು ಜನಿಸಿದನು. ಈತನು 'ಜಾತಿಯೊಳಿಲ್ಲ ಮುತ್ತಮವ ಜಾತಿಯ ವಿಪ್ರಕುಲಂಗೆ ನಂಬಲೀಮಾತೊ ಜಿನೇಂದ್ರ ಧರ್ಮಮೆ ಬಲಂ ದೊರೆ ಧರ್ಮದೊಳೆಂದು ನಂಬಿ" ಜೈನಮತವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದನು. ಈತನ ಮಗನೇ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದ ಪಂಪನು. ಇವನು 'ಧಾತ್ರೀವಳಯನಿಳಿಂಪ' ನೆಂದೂ 'ವತ್ಸಕುಲತಿಲಕ' ನೆಂದೂ 'ಕೊಂಡಕುಂದಾನ್ವಯನಂದನವನಕುಕ' ವೆಂದೂ ತಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಇವನು ಆದಿಪುರಾಣವನ್ನು ಬರೆದು 'ದ್ವಿಜವಂಶಧ್ವಜ' ವಾದನೆಂದು ರನ್ನನು ಅಜಿತಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ.

---

* ಈಚರಿತೆ ಪಂಪಭಾರತದ ಆದ್ಯಂತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆದಿಪುರಾಣದ ಆದಿಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ದೊರೆವ ಕವಿವಿಷಯವಾದ ಪದ್ಯಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

† ಈ ಪೆಸರನ್ನು ಮಧುರನು ಧರ್ಮನಾಥಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿ ಹೀಗೆ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ:—ಆದಿಕವಿಪಂಪನೆಂದನು। ವಾದಿಸಿ ವಾದಿಸಿ ವಿರೋಧಿ ವಿಪರೀತತೆಯಿಂ। ದೋವೆ ವಿಲೋಮದೆ ಪೆಸರಂ। ವೇದಿನಿಯೊಳಗವನ ಪೆಸರೆ ಪೆಸರ್ವಡೆದೆಸೆಗುಂ॥

ಈಕವಿಯ ಜನ್ಮಸ್ಥಳವು ಆವುದೋ ತಿಳಿಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವನು ರಟ್ಟರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದುದಾಗಿ ರನ್ನನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಪಂಪನು ' ತೆಂಕ ನಾಡ ಮಜಿಯೆಲ್ಕ್ಕಿಂದುಂ ಮನಂ ಬರ್ಕುವೋ ' ಎಂದು ತನ್ನ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣದೇಶವನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿ ತನಗೆ ಆದೇಶವು ಆಗಾಗ್ಗೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತಿದ್ದಂತೆ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಇವನು ದಕ್ಷಿಣದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಬಳೆದು, ಆವುದೋ ಬಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಊಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇದು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ; ಇವನು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪುಲಿಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಡುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಆವ ಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲ.

ಇವನು ತನ್ನ ಜನ್ಮಕಾಲವನ್ನು ಕಂತೋಕ್ತವಾಗಿ ಪೇಳಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಲುವಷ್ಟು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದಿಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ತಾನು ' ದುಂದುಭಿಸಂವತ್ಸರೋದ್ಭವಂ ' ಎಂದೂ, ಅಗ್ರಂಥವು " ಶಕವರ್ಷಮೆಂಟುನೂರ ಕ್ಕೆ ಕಡೆಯೊಳಜುವ ತ್ತುಮೂಱು ಸಂದಂದು ಜಗ ॥ ತ್ಪ್ರಕಟಪ್ಪ ವಸಂವತ್ಸರ ' ದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಯಿತೆಂದೂ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಶಾಲಿವಾಹನಶಕ 863, ನೆಯ ವರ್ಷವು ಕ್ರಿ. ಶ 941 ನೆಯ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇವನು ಈಪ್ಪನದ ಹಿಂದಣ ದುಂದುಭಿಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ—ಎಂದರೆ 39 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ—ಹುಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ಇವನ ಜನ್ಮವರ್ಷವು ಶಕವರ್ಷ 824 ಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಿ. ಶ 902 ನೆಯ ವರ್ಷವಾಗಿರಬೇಕು.

ಇವನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವೇ ಮೊದಲಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ಆವುವೂ ತಿಳಿದು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತನ್ನ " ಗುರು, ದೇವೇಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರಂ " ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಇವನು ದೇವೇಂದ್ರಮುನಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿತನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ದೇವೇಂದ್ರಮುನಿ ಮಹಾಪ್ರಭಾವಾನ್ವಿತನಾಗಿ ರಾಜಾಧಿರಾಜರುಗಳಿಂದ ಪೂಜಿತನಾಗಿದ್ದಂತೆ, ಶ್ರವಣಬೆಳ್ಗೊಳದ 4 ನೆಯ ಶಾಸನವಲ್ಲಿ ದೊರೆವ—ಅಜನಿ ಮಹಿಪಚೂಡಾರತ್ನ ರಾಜಿತಾಂ ಘ್ರಿಃ । ವಿಜಿತಮಕರಕೇತೂದ್ದಂಡದೋರ್ವಂಡಗರ್ವಃ ಕುನಯನಿಕರ

ಭೂಧಾನೀಕದಂಭೋಳಿದಂಡ । ಸ್ಸ ಜಯತು ವಿಬುಧೇಂದ್ರೋ ಭಾರತೀ ಭಾಳಪಟ್ಟಿಕ—ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ.

ಪಂಪನ ಬಾಲ್ಯಕಾಲದ ಅವಸಂಗತಿಗಳೂ ತಿಳಿದು ಬಂದಿಲ್ಲ ; ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಕನಾದಮೇಲೆ ಅವನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳು ತಿಳಿದು ಬಂದಿವೆ. ಅವನ ಆಕೃತಿ ಅತ್ಯುನ್ನತವಾಗಿಯಾಗಲಿ ಅತಿಕುಬ್ಜವಾಗಿಯಾಗಲಿ ಇರದೆ ಮಧ್ಯಮವಾಗಿಯೂ ಅವನ ದೇಹಚ್ಛಾಯೆ ಕದಳೀಗರ್ಭದಂತೆ ಶ್ಯಾಮವಾಗಿಯೂ ತಲೆಯ ಕೂದಲು ಮೃದುವಾಗಿಯೂ ಕುಟಿಲವಾಗಿಯೂ ಮುಖವು ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿ ಮನೋಹರವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದುವು. ಧ್ವನಿ ದುಂದುಭಿಗಭೀರವಾಗಿತ್ತು ; ಮಾತುಗಳು ಮೃದುವಾಗಿಯೂ ಮಿತವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದುವು. ಅವನು ಉಡುಪುಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಡಂಬರವುಳ್ಳವನಾಗಿರದೆ ಮಿತವಾಗಿ ಮಧುರವೇಷನಾಗಿದ್ದನು. ಅಭಿಜನರಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು ; ಸುಕವಿಗಳ ಯಶಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಮಾತ್ಸರ್ಯವುಳ್ಳವನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ; ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದನು.

ಪಂಪನು ಪಂಡಿತನಾಗಿದ್ದರೂ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಜೀವಿಕೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. 'ಚತುರಂಗಬಭಲಯುಂಕರಣಂ' ಎಂದೂ 'ನಿಷ್ಕಂಪಂ' ಎಂದೂ 'ಜೋಳದ ಪಾಳನಿಜಾಧಿನಾಥನಾ' ಹವದೊಳರಾತಿನಾಯಕರ ಪಟ್ಟವೆ ಸಾರಿಸೆ ಸಂದಪೆಂಪು ಭೂ । ಭುವನದೊಳಾವಗಂ ಬೆಳಗೆ ಮಿಕ್ಕಭಿಮಾನದ ಮಾತು ಕೀರ್ತಿಯುಂ । ವಿವರಿಸೆ ಸಂದನೇಂಕಲಿಯೋ * * ರ್ಗುಣಾರ್ಣವಂ' ಎಂದೂ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಈತನು ಪರಾಕ್ರಮಕಾಲಿಯಾಗಿ ದಂಡನಾಥನಾಗಿದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇವನ ಪೋಷಕನು ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದ ಅರಿಕೇಸರಿರಾಜನು.

ಈ ರಾಜನು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪುಲಿಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವನು ಚಾಳುಕ್ಯವಂಶದವನು. ಚಾಳುಕ್ಯರ ಮೂಲಪುರುಷನಾದ ಯುದ್ಧವಲ್ಲನು ಹಿಂದೆ 'ಸಪಾದಲಕ್ಷ' ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಧಿಪನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಅರಿಕೇಸರಿ ಎಂಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಇವನು ನಿರುಪಮದೇವನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದನು. ಈತನಿಗೆ ನರಸಿಂಹ, ಭದ್ರದೇವ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಾದರು. ಈ ನರಸಿಂಹನಿಗೆ ದುರ್ಗವಲ್ಲನೆಂಬ

ಪುತ್ರನು ಜನಿಸಿದನು. ಇವನ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬದ್ದೆಗನೆಂಬವನು ಅವ
ತರಿಸಿ ನಾಲ್ವತ್ತೆರಡುವಿಧವಾದ ಕಾಳಗಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರಜ್ಞಾನಾಗಿ ಸೋಲದ
ಗಂಡನೆಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದನು. ಇವನ ಸುತನಾದ ದುರ್ಗ್ಗಮಲ್ಲ
ನಿಗೆ ನರಸಿಂಹನೆಂಬ ಕುಮಾರನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಈ ಶೂರನು ಲಾಳ
ರನ್ನು ಜಯಿಸಿ, ಏಳು 'ಮೂಳಳ' ವನ್ನೂ ಇರಿದು, ವಿಜಯಗಜಗ
ಳನ್ನು ಹಿಡಿದು, ತನ್ನ ತುರಗವನ್ನು ಗಂಗಾವಾರ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ತೊಳೆದು, ತನ್ನ
ಪ್ರಿಯಮಿತ್ರನಾದ ಸಂಗನನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು. ಇವನಿಗೆ ಜಾಕವ್ವೆ ಪಟ್ಟ
ಮಹಿಷಿಯೂದಳು. ಇವರ ಪುತ್ರನೇ ಪಂಪನ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಅರಿಕೇ
ಸರಿನೃಪಾಲನು. ಈತನು ಸಾಮಂತಮಣಿಯೆಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾಗಿದ್ದನು.
ಈತನಿಗೂ ಪಂಚಮಹಾಶಬ್ದವೇ ಮೊದಲಾದ ರಾಜಚಿಹ್ನೆಗಳುಂಟು;
ಪ್ರಿಯಗೆಳ್ಳ ಗುಣಾರ್ಣವ ಮೊದಲಾದ ಬಿರುದುಗಳೂ ಇದ್ದುವು.

ಈರಾಜನು ಕವಿಯನ್ನು ಬರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನಿಗೆ ಬೀಕಾದಹಾಗೆ
ಧನಕನಕಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನಖ್ಯಾತಿ ಆಚಂದ್ರಾರ್ಕವಾಗಿ ನಿಲ್ಲು
ವಹಾಗೆ ಬಂದು ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆದು ಒಪ್ಪಿಸುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು.
ಕವಿ ಆದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮೂರುತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿಪುರಾಣವನ್ನೂ ಆರು
ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತವನ್ನೂ ಬರೆದು ತನ್ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದನು.
ಭಾರತವನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ, ಕವಿಗೆ ಪಂಚರತ್ನಗ
ಳನ್ನೂ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನೂ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನೂ ಜೀವಧನಗಳನ್ನೂ
ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ "ಪಿರಿಯಬಿತ್ತರಿಗೆ" ಯನ್ನು
ಇರಿಸಿ "ಪಿರಿದಪ್ಪ ಗೌರವದ ಮೈಮೆಯು ಮನ್ನಣೆಯುಬೊಳ್ಪನಲ್ಕಿಱುಂ"
ದ ಕವಿಯನ್ನು ಗೌರವಿಸಿ, ಬಚ್ಚಿಸಾಸಿರದ ಧರ್ಮಪುರಕ್ಕೆ ಸಾರವೆಂದು
ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಶಾಸನಾಗ್ರಹಾರವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು.

ಹೀಗೆ ಬಂದ ಬಹುಮಾನಗಳೊಡನೆ ಪಂಪನಿಗೆ ಅನೇಕವಾದ
ಬಿರುದುಗಳೂ ಬಂದುವು. ಇವನ ಕಾವ್ಯವು ಸುಕವಿಜನಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದು
ದರಿಂದ ಇವನು ಸುಕವಿಜನವಮನೋಮಾನಸೋತ್ತಂಸಹಂಸನಾದನು.
ಇವನ ಕವಿತ್ವವು ಸಮುದ್ರದಂತೆ ನಿತ್ಯವೂ ನೂತನವೂ ಗಂಭೀರವೂ
ಆದುದರಿಂದ ಕವಿತಾಗುಣಾರ್ಣವನೆನಿಸಿದನು. ಇವನು ತನ್ನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ

ಸಂಸಾರಸಾರವಾದ ಧರ್ಮವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಸಂಸಾರಸಾರೋದಯನೆನಿಸಿಕೊಂಡನು. ಇವನ ವಾಗ್ವಿಲಾಸವು ಸರಸ್ವತಿಗೆ ಅಲಂಕೃತಿಪ್ರಾಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸರಸ್ವತೀಮಣಿಹಾರನಾದನು. ಈ ಆದಿಪುರಾಣವನ್ನು ಬರೆದುದರಿಂದ ಪುರಾಣಕವಿಯೆನಿಸಿದನು. ಈ ಬಿರುದುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕವಿತಾಗುಣಾರ್ಣವನೆಂಬ ಬಿರುದೇ ಕವಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇದು ಆದಿಪುರಾಣದಲ್ಲಿಯೂ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೂ ಆಶ್ವಾಸಾಂತ್ಯದ ಗದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಪ್ಪದೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಸರಸ್ವತೀಮಣಿಹಾರಂ ಎಂಬುದು ಆದಿಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಆಶ್ವಾಸಗಳ ಮೊದಲನೆಯ ಪದ್ಯದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಸುಕವಿಜನಮನೋಮಾನಸೋತ್ತಂಸಹಂಸಂ ಸಂಸಾರಸಾರೋದಯಂ ಎಂಬುವು ಆಶ್ವಾಸಗಳ ಕಡೆಯ ಎರಡುಪದ್ಯಗಳ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾಯಃ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

ಪಂಪನು ತನಗೆ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಕರ್ಣಾಟಕಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರ ಹೆಸರನ್ನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಮುನಿ, ಸತ್ಯವಿ ವ್ಯಾಸ—ಎಂಬಿಬ್ಬರು ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ಕವಿಗಳನ್ನೂ ಸ್ಮರಿಸಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಶ್ರೀಹರ್ಷ, ಕಾಳಿದಾಸ, ಭಾರವಿ, ಬಾಣ, ಮೊದಲಾದ ಕವಿಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ಭಾವಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕನ್ನಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಬರೆವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದುದರಿಂದ ದಿಙ್ಮಾತ್ರದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೆಲವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಆದಿಪುರಾಣ.

ಪಿಸಲ್ ಪಂಕಜದುರ್ಕನೇಂ ನೆಱಿಯದೋ ನೇತ್ರೋತ್ಪಳಾನಂದವಂ । ಪಡೆಯಲ್ ಸಾಲದೊ ಮನ್ಮಥಂಗೆ ಜಯಮಂ ಮೇಣೀಯದೋ ಸಾಲದೇಂ ॥ ಗಡಮಿಾ ಕಾಂತೆಯ ವಕ್ತ್ರಚಂದ್ರನೆಲೆ ತಾನೇನೆಂದುಚಂದ್ರಂ ನಭ । ಕ್ಕಡರ್ವಂ ಗೆಲ್ಲದೆ ತನ್ನೊಳುಳ್ಳಮೃತಮಂ ಬಿಂಬಾಧರಸ್ಥಾಮೃತಂ ॥

ಪುಟ. 169. ಆಶ್ವಾಸ 7. ಪದ್ಯ 85

किं पद्मस्य रुचिं न हन्ति नयनानन्दं विधत्ते न किं । दृष्टिं वा झषकेतनस्य कुरुते नालोकमात्रेण किं ॥ वक्त्रेन्दौ तव सत्यं यदपरशीतांशुरुज्जृंभते दर्पस्यादमृतेन चेदिह तदप्यस्येव विंबाधरे ॥

रत्नावल्यां द्वितीयेऽङ्के १९ तमः श्लोकः.

—o—

ತಂದೆಯ ರೂಪೆ ತಂದೆಯ ವಿಳಾಸವೆ
ತಂದೆಯ ಚೆಲ್ವೆ ತಂದೆಯೊಂ । ದಂದವೆ
ತಂದೆಯೊಂದು ಸುಡಿಯೋಜೆಯೆ ತನ್ನೊ
ಳಮರ್ಕವೆತ್ತುದಾ ॥ ನಂದಕರಂ ಕರಂ
ಸೊಗಯಿಸುತ್ತಿರೆ ಶೋಭಿಸಿದಂ ಕುಮಾ
ರನಾ । ನಂದತರೂಪನಂದೆಸೆಯೆ ತಂದೆ
ಯೊಳಚ್ಚಿನೊಳೊತ್ತಿದಂತೆವೋಲ್ ॥

ಪುಟ. 204. ಆಶ್ವಾಸ. 8. ಪದ್ಯ 43.

—o—

ಬಗೆದುಂ ನಿನ್ನನ್ನವಾಯೋನ್ನತಿಯ
ನಿವಳತಿನ್ನೇಹಸಂಬಂಧಮಂ ನೀಂ । ಬಗೆ
ದುಂ ಸಂದೆಮ್ಮನಣ್ಪಂ ಬಗೆದುಮಱು
ಯದೇ ನಾನುಮೆಂದಾಗಳುಂ ಮೆ । ಲ್ಲಗೆ
ನೀಂ ಕಲ್ಪಿಪ್ಪುದೆಮ್ಮಂ ನೆನೆದೆರ್ದಗಿಡದಂ
ತಾಗೆ ಪೂಲಿಪ್ಪುದಿಂತೀ । ಮೃಗಶಾಬೇಕ್ಷಣಾ
ಕ್ಷಿಯಂ. * * *

ಪುಟ. 91. ಆಶ್ವಾಸ. 4. ಪದ್ಯ 55.

—o—

ಅಂತು ಮಹೀಭಾಗಮೆಲ್ಲಂ ಚತುರಂಗ
ಮಯಮುಂ, ದಿಗ್ವಿಭಾಗಮೆಲ್ಲಂ ರಜೋ
ಮಯಮುಂ, ನಭೋಭಾಗಮೆಲ್ಲಂ ದಿವಿ
ಜವಿದ್ಯಾಧರಮಯಮುಂ, ಅಂತರಿಕ್ಷಮೆಲ್ಲ
ಮಾತಪತ್ರಮಂಡಳಮಯಮುಂ, ಸಮಿ
ರಣಸಂಚರಣಮೆಲ್ಲಂ ಮದಗಂಧಮಯ
ಮುಂ, ಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲಮವನಿಪಾಳಮಯ
ಮುಂ, ಭುವನವಿವರಮೆಲ್ಲಂ ಜಯಜಯ
ನಿನಾದಮಯಮುಮಾಗಿ;

ಪುಟ. 278. ಆಶ್ವಾಸ 11. 35 (ಗ).

—o—

ಬಳೆದ ತಪೋಮಯೇಭಪೃಪೆಯೊಡೊ
ಡೆವನ್ನೆಗಮುನ್ನತೋದಯಾ । ಚಳ
ಗುಹೆಯೆಂ ಲಸತ್ತಿರಣಕೇಸರಮಂ ಪರಪು
ತ್ತುಮಾಗಳಾ । ಗುಸುಮ ಬಾಯಕೆಂಪ

रूपं तदोजस्वि तदेव वीर्यं तदेव नैस.
र्गिकमुन्नतत्वं ॥ न कारणात्स्वाद्विभि-
दे कुमारः प्रवर्तितो दीप इव प्रदीपात्॥

रघुवंशे ६ सर्गे ३७ तमः श्लोकः.

—o—

अस्मान् साधु विचिंत्य संयमधना
नुच्चैः कुलं चात्मनः त्वय्यस्याः कथ-
मप्यबांधवकृतां स्नेहप्रवृत्तिं च तां ॥
सामान्यप्रतिपत्तिपूर्वकमियं दारेषु द-
श्या त्वया भाग्यायत्तमतः परं न
खलुतद्वाच्यं वधूबंधुभिः ॥

शाकुंतले ४ थें अङ्के.

—o—

क्षणेन च तुरगमयमिव महीतलं,
कुंजरमयमिव दिक्चक्रवालं, आतपत्र-
मंडलमयमिवांतरिक्षं, इभमदगंधमय
इव समीरणः, भूपालमयीव प्रजासृष्टिः
* * * *
जयजयशब्दमयमिव त्रिभुवनमभवत्.

*कादंबर्यां ११३ तमे पुटे.

—o—

शशिकेसारकरनखरविदार्यमाण
कारिकुंभसंभवेन.....

कादंबर्यां १६० तमे पुटे.

*डाक्टर् पीटर्सनेन मुद्रितायां.

ನುದಯುಂಗೆಯಿ ಪೊಣ್ಮುವ ಕೆಂಪು ಪೋಲ್ವಿನಂ । ತಳರಿ ಪೆಡಂಗಿನೊಳ್ ಪ್ರದಿವಮೆಲ್ತಿರ್ಪ್ಪುವುದ್ಗತಚಂದ್ರಸಿಂಹದಾ ॥

ಪುಟ. 303. ಆಶ್ವಾಸ. 12. ಪದ್ಯ 5.

—o—

ನೆರೆದೈ ಸಂಜೆಯೊಳಿಂದು ಕಾಯ್ದೊದೆ ದೊಡೇನಾತ್ಮಾಂಗದೊಳ್ ರೋಹಿಣೀ । ಚರಣಾಲಕ್ತಕರಾಗಮಚ್ಚಿ ಬರಿದುದೋವೀಗಳ್ ಕಾಮಿಗಳ್ಗೀವ ರಾ । ಗರಸಂ ಪೊಣ್ಮಿ ದುದೋ ತಮೋಗಜದ ಕೋಡೇಱಿಂದ ಮೇಂ ನೊಂದುದೋ । ಹರಿಣಂ ವೇಣ ನಿಸಿತ್ತು ರಕ್ತರುಚಿಯಿಂ ಬಿಂಬಂ ಸುಧಾಸೂತಿಯಾ ॥

ಪುಟ. 303. ಆಶ್ವಾಸ 12. ಪದ್ಯ 6.

—o—

ರತಿಕಲಹಕೃಪಿತರೋಹಿಣೀಚರಣಾಲಕ್ತಕರಸಲಾಂಛಿತಮಿವ ಅಭಿನವೋದಯಲೋಹಿತಂ ರಜನಿಕರಮುದಿತಂ ವಿಲೋಕ್ಯ.....

ಕಾದಂಬರ್ಯಾ ೧೬೧ ತಮೇ ಪುಟೇ.

—o—

ನೆಲಸುಗೆ ನಿನ್ನೆ ವಕ್ಷದೊಳೆ ನಿಶ್ಚಳ ವಿಭಾಭಟಖಡ್ಗಮಂಡಲೋ । ತ್ಪಲವನವಿಭ್ರಮಭ್ರಮರಿಯಪ್ಪ ಮನೋಹರಿ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಕ * *

ಪುಟ. 384. ಆಶ್ವಾಸ 14. ಪದ್ಯ 130

—o—

ಇಯಂ ಹಿ ಸುಭಟಖಡ್ಗಮಂಡಲೋತ್ಪಲವನ-ವಿಭ್ರಮಭ್ರಮರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀಃ । * *

ಕಾದಂಬರ್ಯಾಂ ೧೦೪ ತಮೇ ಪುಟೇ.

—o—

ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನವಿಜಯ.

ಸಾಲಪ್ರಾಂಶು ವಿಶಾಲಲೋಲನಯನಂ ಪ್ರೋದ್ಯದ್ವೃಷಸ್ಕಂಧನು । ನ್ಮೀಲತ್ಪಂಕಜವಕ್ತ್ರನಾಯತಭುಜಾಗ್ರ್ಯೋರಸ್ಥಲಂ ದೀರ್ಘಬಾ । ಹಾಲಂಬಂ. * *

ಪುಟ. 11. ಆಶ್ವಾಸ. 1. ಪದ್ಯ. 67.

—o—

ಸ್ಫೂರ್ಜೋರಸ್ಕೋ ವೃಷಸ್ಕಂಧಃ ಸಾಲಪ್ರಾಂಶುರ್ಮಹಾಭುಜಃ ॥

ರಘುವಂಶೇ. ಪ್ರಥಮಸರ್ಗೇ ೧೩ ಶ್ಲೋಕಃ.

—o—

ಧ್ಯಾನದೊಳಭವಂ ನೆಱೆದಿನಿ ಸಾನುಮನರೆಮುಚ್ಚಿ ಕಣ್ಗಳಂ ನಿಶ್ಚಲಿತಂ । ತಾನಿರ್ದ ಮಜ್ಜೆದು ಕೆಂದಿದ ವಿಮಾನಂ ತಳ್ತಾಡದಿರ್ದ ಮಡುವಂ ಪೋಲ್ತಂ

ಪುಟ. 169. ಆಶ್ವಾಸ 8. ಪದ್ಯ 13.

ಇತಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿತೋ ರಾಜ್ಞಾ ಧ್ಯಾನಸ್ತಿಮಿತಲೋಚನಃ । ಕ್ಷಣಮಾತ್ರಮೃಷಿಸ್ತಸ್ಥೌ ಸುಪ್ತಮೀನ ಇವ ಹ್ರದಃ ॥

ರಘುವಂಶೇ ಪ್ರಥಮಸರ್ಗೇ ೭೨ ತಮಃ ಶ್ಲೋಕಃ.

—o—

ನುಡಿವೊಡೆ ರಾಜಕಾರ್ಯನಯಮೆತ್ತ ಬಲಾಜನದೋ * * ತ್ತುಡುಪತಿವಂಶ ನೋಡುವೊಡಿದೋ * ಘಟಿಂಗಳಿಂತುಕೇ। ಳ್ನುಡಿಯದೆ ಕೆವ್ಮಗಿರ್ದೊಡ ಮಿರಲ್ಕಣ ಮಿಾಯದೆ ನಿವ್ಮೊಳೀನುವಂ। ನುಡಿಯಿ ಸಿದಪ್ಪುವಾಕುರುಕುಳಕರ್ಕಳಿಗೆಯ್ದುಪರಾಧ ಕೋಟಿಗಳ ॥

ಪುಟ. 157. ಆಶ್ವಾಸ. 7. ಪದ್ಯ 44

—o—

ಪೋಗಿಸುಪರ್ವತಪರ್ವತದ ಕಾಂಚನ ತೂಣಗಳಂ ಪರಾಕ್ರಮೋ। ದ್ಯೋಗದಿನೆತ್ತಿತಂದು ನಿನಗಿತ್ತಪಟಂ ಬಡಪಟ್ಟು ಪಟ್ಟದೊಳ್ ॥ ಪೋಗಿ ತೊಟಿಲ್ದು ನಃರ್ಗಳನುಡಲ್ತರುತಿರ್ದಲೆ ಮಾಡಲಾರ್ತನಿಲಾಗಳೆ ಕೋಪವಂ ನಿನಗೆ ಸಂಚಿತಕಾರ್ಯದಿನಾ ಧನಜಂಯಂ ॥

ಪುಟ. 157. ಆಶ್ವಾಸ. 7. ಪದ್ಯ 46

—o—

ಬಳ್ವಳನೀಳ್ದ ಕಣ್ಮಿಲರ ತಳ್ತಿಮೆಯಿಂ ಕರೆಗಣ್ಮಿಚ್ಚಿಡ। ಲ್ಗಳ್ಪರಿಯಲ್ಕ ಮಾಟಿಸಿ ದೊಡೊಯ್ಯನೆ ಮಂಗಳಗೀತಿ ಭೀತಿಯಂ। ತಳ್ವದೆಮಾಡೆ ಬಾಪ್ಪಜಳಮಂ ತಳೆದಲ್ಕಿಱ ನೀಯೆ ಸಂಬಳಂ। ಗೊಳ್ವಪೊಲಾತಳೋದರಿಯ ಚಿತ್ತಮು ನಿಟ್ಟುಳಿ ಗೊಂಡನಂತರಂ,

ಪುಟ. 161. ಆಶ್ವಾಸ. 7. ಪದ್ಯ 66.

—o—

ಸಮದಗಜಗಮನೆಯರ್ಮುಗಿ
ಲ ಮೇಲೆ ನಡೆಪಾಡುವಾಕೆಗಳ ತಮಗೆ ಧರಾ।
ಗಮನಂ ಪೊಸತಪ್ಪುದಱಿಂ
ದಮರ್ದಿರೆ..ನಡೆಯಲಾಱದೆ ಸುಟ್ಟಿದರ ॥

भवादृशेषु प्रमदाजनोदितं भवत्यधिक्षेप इवानुशासनं। तथापि वक्तुं व्यवसाययंति मां निरस्तनारीसमया दुराधयः ॥

भारवौ प्रथमसर्ग २८ तमः श्लोकः.

—o—

विजित्य यः प्राज्यमयज्यदुत्तरान् क्रुरून्कुप्यं वसु वासवोपमः। स वल्कवासांसि तवाधुना हरन् करोति मन्युं न कथं धनंजयः ॥

भारवौ प्रथमसर्गे ४२ तमः श्लोकः.

—o—

तुषारलेखाकुलितोत्पलाभे पर्यश्रुणी मंगलभंगभीरुः। अगूढभावापि विलोचने सा न लोचने मीलयितुं विषेहे ॥ अकृत्रिमप्रेमरसाभिरामं रामार्पितं दृष्टिविलोभि दृष्टं। मनःप्रसादाञ्जलिना निकामं जग्राह पाथेयमिवेंद्रसूनुः ॥

भारवौ द्वितीयसर्गे २६-२७तमौ श्लोकौ.

—o—

द्रुततरमभियातुमिच्छतीनां
गगनपरिक्रमलाघवेन तासां।

ಮುಡಿಯು ಕುಚಯುಗವ ಜಘನವ
ಕಡುವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಮಣಲೊಳಿಟ್ಟ ಬರಪೊಲ್ಲ
ಡಿಗಳ
ನಡೆಯಿವ ದೇವಸಮಂ ತಾಂ
ನಡೆಯಿಸುವಂತವರ್ಗಳೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ
ಬಂದರ್

ಪುಟ. 164. ಆಶ್ವಾಸ. 7. ಪದ್ಯ 82-83.

—o—

ಹರಜಟಾಜೂಟಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರಲೇಖೆಯು
ಪ್ಪಂತೆ ದಿಕ್ಕರಟತಟಕ್ಕೆ ಮದಲೇಖೆ
ಯಂತೆ ಕೈಟಭಾರಾತಿಯು ವಿಶಾಲೋರಸ್ಸ್ಥ
ಲಕ್ಕೆ ಕೌಸ್ತುಭಮಿರ್ಪಂತೆ.

ಪುಟ 9. 56. ಗದ್ಯ.

—o—

ಚಂದ್ರಲೇಖೇವ ಹರಜಟಾಕಲಾಪಸ್ಯ ಕೌಸ್ತು-
ಭಸ್ಯೇವ ಕೈಟಭಾರಿ ವಕ್ಷಸ್ಥಲಸ್ಯ.....
ಮದಲೇಖೇವ ದಿಗ್ಗಜಸ್ಯ ॥

ಕಾದಂಬರ್ಯಾಂ—೯೯ತಮೇ—ಪುಟೇ.

—o—

—o—

ಈರೀತಿಯಾಗಿ ಪಂಪನು ಸಂಸ್ಕೃತಕವಿಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ವಾಕ್ಯ ಗಳನ್ನೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಅವ ನಿಗೆ ಕೃತಿಚೌರ್ಯದೋಷವು ಉಂಟಾಯಿತೆಂದಾಗಲಿ ಪ್ರತಿಭೆಯಿಲ್ಲವೆಂದಾ ಗಲಿ ಭಾವಿಸಕೂಡದು. ಆದಿಪುರಾಣವನ್ನು ಮೂರುತಿಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭಾರತವನ್ನು ಆರುತಿಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬರೆದುದೇ ಅವನ ಅದ್ವಿತೀ ಯವಾದ ಪಾಂಡಿತ್ಯಕ್ಕೂ ಅನ್ಯಾದೃಶವಾದ ಪ್ರತಿಭೆಗೂ ಸಾಕಾದ ನಿದ ರ್ಶನವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಕಾರ ಣವಿರಬೇಕು. ಸಂಸ್ಕೃತದ ಉದ್ದಾಮಕವಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಸಿ ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವೇ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು. ಇದು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ; ಹೀಗೆ ಮಹಾಕವಿಗಳ ಸರ್ವವಿದಿತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಭಾಷಾಂ ತರಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಅವದೋಷವೂ ಇಲ್ಲ' ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದಲೇ ಅವಕವಿಗಳೂ ಈತನಲ್ಲಿ ದೋಷಾರೋಪಣೆ

ಯನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಕನ್ನಡದ ಮಹಾಕವಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಈ ತನ್ನನ್ನು ವಿಕಕಂಠರಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕವಿರತ್ನವೆಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದ ರನ್ನನು 'ಸುಭಗಕವಿಪಂಪನಿಂ ವಾ । ಗ್ವಿಭವೋನ್ನತಿ ನೆಗಲ್ದುದ ವನೆ ಗುಣದೊಳಗೆಸೆದಿ । ರ್ದುಭಯಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿಗ । ಮಭಿನವಕವಿ 'ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಂ ದೊರೆಯೊಳಕೆ'—ಎಂದು ಜೋಳದ್ದಾನೆ. 'ರಸಿಕಾಗ್ರಣಿ ಹಂಪದೇವಂ' ಎಂದು ವರ್ಧಮಾನಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ವಾಣೀವಲ್ಲಭನೂ, 'ಪಂಪನೊಂದನೆವೃಕಮಪ್ಪಪೂರ್ವರಸಭಾವಂ' ಎಂದು ಧರ್ಮಾಮೃತದಲ್ಲಿ ನಯಸೇನನೂ, 'ಪಂಪನ ಗುಣಂ' ಎಂದು ಸೂಕ್ತಿಸುಧಾರ್ಣವದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೂ, 'ಪಂಪನ ರೀತಿ' ಯೆಂದು ಜಗನ್ನಾಥವಿಜಯದಲ್ಲಿ ರುದ್ರಭಟ್ಟನೂ, 'ಪಂಪನಿಂಪು' ಎಂದು ಅನಂತನಾಥಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಜನ್ನನೂ, 'ಪಂಪನ ನುಣ್ಪುವೆತ್ತ ನುಡಿ' ಯೆಂದು ಪಾರ್ಶ್ವಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಶ್ವಪಂಡಿತನೂ, 'ಸತ್ಕವಿಪಂಪನ ವಾಕ್ಸುಂದರೀ ಸುಭಗಂ' ಎಂದು ಶಾಂತಿನಾಥಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಕಮಲಭವನೂ, ಪಂಪನ ಅದ್ಭುತಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅನುಭವಾನುಸಾರವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪೆಚ್ಚು ಮಾತುಗಳೇತಕ್ಕೆ ? ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ರಾಮಚಂದ್ರಚರಿತಪುರಾಣವನ್ನೂ ಮುನಿನಾಥಪುರಾಣವನ್ನೂ ಬರೆದ ಮಹಾಕವಿ ನಾಗಚಂದ್ರನು ತನ್ನ ಮಲ್ಲಿನಾಥಪುರಾಣದಲ್ಲಿ 'ಮುನ್ನಿನ ಸುಗೆ ಕೃತಿಗೆ ಸಾಭೂ । ಗ್ಯೋನ್ನತಿಯುಂ ಸುಕವಿಪಂಪನಾದಿಪುರಾಣಂ' ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸಿದುದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ತಾನು ಅಭಿನವಪಂಪನೆಂದು ಪೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತನಗೆ ಆದಿಪಂಪನಲ್ಲಿದ್ದ ಗೌರವವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಹೀಗೆ ಮಹಾಕವಿಸ್ತುತನಾದವನ ಕಾವ್ಯದ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಾವು ಹೇಳಬೇಕಾದುದೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಕಾವ್ಯವು 'ವಿದಿತಂ ಪ್ರಾತೀತಕಂ ಕೋವಿಳವಿತಿಸುಭಗಂ ಸುಂದರಂ ಸೂಕ್ತಿಗರ್ಭಂ । ವ್ಯುದುಸಂದರ್ಭಂ ವಿಚಾರಕ್ಷಮಮುಚಿತಪದಂ ಶ್ರವ್ಯಮವ್ಯಾಕುಳಂವ್ಯಾ । ಪ್ತದಿಗಂತಂ ಎಂದೂ 'ಇದು ನಿಚ್ಚಂ ಪೊಸತರ್ಣವಂಬೊಲತಿಗಂಭೀರಂ ಕವಿತ್ವಂ" ಎಂದೂ 'ಇದುವೆ ಸುಕವಿಪ್ರವೋದಪ್ರದಂ' ಎಂದೂ ಇವರಲ್ಲಿ 'ಅಱುವುದು ಕಾವ್ಯಧರ್ಮಮುಂ' ಎಂದೂ ತನ್ನ ಕಾವ್ಯಗಳು 'ಮುನ್ನಿನ ಕೈ[illegible]ನೆಲ್ಲಮಿಕ್ಕಿ ಮೆಟ್ಟಿದುವು' ಎಂದೂ ಪಂಪನೇ ಹೇಳಿ

ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ಸಮರ್ಥಿಸಿ ಪಾರ್ಶ್ವಪಂಡಿತನು—'ಚತುರಚಮತ್ಕೃತಿಯುದ್ಭಾ । ಟಿತರಮಣೀಯಂ ದಿಟಕ್ಕೆ ಪಂಪನ ಕೃತಿ ಮಿ । ಕ್ಕಿತರರ ಕೃತಿತತಿಯವಿಚಾ । ರಿತರಮಣೀಯಂ ವಿದಗ್ಧರಂ ಮೆಚ್ಚಿಕು ವೇ ॥ ಇಂಪೆಸೆಯೆ ವಿಪಂಚಿಯ ದನಿ । ಯಂ ಪ್ರೌಢ್ಯಿರೆ ಸುಕರಸರಸ ಸೂಕ್ತಿ ವಿಳಾಸಂ ॥ ಪಂಪನೆ ನುಡಿವಂ * * * ಬಟಿಕ್ಕೆ ಕಳಕಂಠನ ವ್ರೋಲ್—'ಎಂದೂ, ನಾಗರಾಜನು 'ಪಸರಿಪ ಕನ್ನಡಕ್ಕೊಡೆಯನೊರ್ವನೆ ಸತ್ಕವಿಪಂಪ' ನೆಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಪಂಪನು ತನ್ನ ಭಾಷೆ 'ಪುಟವೆಹ ಸಾಜದ ಪುಲಿಗೆರೆಯ ತಿರುಳಕನ್ನಡ' ವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ವ್ಯಾಕರಣಶುದ್ಧವಾದುದೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಮಣಿದರ್ಪಣಕಾರನ 'ಪಂಪನೆ * ಸುಮಾರ್ಗವಿಜಯೊಳೆ ಲಕ್ಷ್ಯಂ' ಎಂಬ ಮಾತೇ ಸಾಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈತನು ಆದಿಪುರಾಣವೊಂದರಿಂದಲೇ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. । ನಾಗವರ್ಮನು ಭಾಷಾಭೂಷಣದಲ್ಲಿ 'ಗುರು ಪಂಪದೇವ' ನಿಂದ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿದ್ದಾನೆ. ಶಬ್ದಾನುಶಾಸನದಲ್ಲೂ ಇವನ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಪದ್ಯಗಳು ಉದ್ಧೃತವಾಗಿವೆ.

---

	1 ಆದಿಪುರಾಣ.			ಶಬ್ದಮಣಿದರ್ಪಣ.	
		ಪುಟ.	ಪದ್ಯ.	ಪುಟ	ಪದ್ಯ.
[1.]	ಪರಮಜಿನೇಂದ್ರವಾಣಿಯ ಸರಸ್ವತಿ ಬೀಡು ಪೆಣ್ಣರೂಪಮಂ । ಧರಿಯಿಸಿ ನಿಂದುದಲ್ತು	ಇತ್ಯಾದಿ.	2	9	109	98
[2.]	ಕ್ರೀಮತ್ಸಮಂತ ಭದ್ರಸ್ವಾಮಿಗಳ.....	,,	3	11	125	102
[3.]	ಇರು ವುರುಳೆ ಕುಪ್ಪ್ಯವೈಯಾಕರಣಂಗಂ	,,	5	24	272	230
[4.]	ಆಯಿರ್ದವಾಚ್ಕೆಯೊಳ್	,,	38	53	64 128	53 104

ಆ ದಿ ಪು ರಾ ಣ .				ಶಬ್ದಮಣಿದರ್ಪಣ.
[5.] ಸುರತರು ನಂದನಂಗಳಿರ	„	45	4	112 95 153 120
[6.] ವಿನೋದದ ಮೊದಲೆಲ್ಲಿದಂ	„	48	15	136 111
[7.] ಅವರುಮನಂತಕನೊ ರ್ಮೆಯಿ	„	54	35	150 122
[8.] ಇರುಳಿನ ಚಕ್ರಾಹ್ವಯುವ ಪೊಲಿರ್ದವಂ ಸುಖಂಬಿಡೆವರೇ.	„	65	68	134 109
[9.] ಓಸರಿಸಿದಜವಸಿಕೆಯೊಡ ನೋಸರಿಸಿದ ನಿಸಲೆ ಕಂತು	„	221	21	16 8
[10.] ಅಱುವಿಂಗಳಾಯುವೆಂಬಿನೆ ಮಱುಗುವೆವುದುಂ	„	226	50	224 189
[11.] ಬಾರಿಸಿದುವೆ ಬೆಡವೆ ಜಡಿದು ವನದೇವತೆಗಳ	„	235	93	109 88
[12.] ಈಯೆಲ್ಲಂವತ್ತು ಕಲ್ಪಂ ಪ್ರಭವಂಭಿನುತವುಂ....	„	244	132	64 53 128 104 277 234
[13.] ಮಹೇಂದ್ರಮಹದೈಶ್ವ ರ್ಯಂಗಳೆಲ್ಲ ಧ್ರುವಂ ..	„	263	59	168 137
[14.] ಅವರ್ಕೆಯ್ದಿಕವಲ್ತ ವಲ್ತುಪಲವುಂ ಕೊಂಬಾವು ಪೊಳ್ಗೊಂಬುಗಳ.....	„	289	97	112 90
[15.] ಪಸಲಂತಿರ್ದಚ್ಚವೆಳ್ದಿಂ ಗಳೊಳ್	„	303	9	134 109
[16.] ಅವತಂಸೋತ್ಪಲತಾಡನಂ	„	312	48	173 142
[17.] ಜಳಧಿದ್ವೀಪಾಂತರಾಳಂಗಳ ನಿರವೆ ಪುಗಿಂ ಪೋಗಿಮುಗ್ಗಾ ರಿಗಳ.....	„	340	44	153 125
[18.] ನ ದೇವಚರಿತಂ ಚರೇತ್‌ನಿನಿ ದೈ ತ್ರಿಲೋಕೇಶ್ವರಾ....	„	353	84	74 61
[19.] ಇನಿಯವು ವಿಷಯಸುಖಂ..	„	383	125	117 95

ಇವನ ಗ್ರಂಥದ 'ಕಾವ್ಯಧರ್ಮ' ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವಂತೆ ಕಾವ್ಯಾವಲೋಕನದಲ್ಲಿ ನಾಗವರ್ಮನೂ, ರಸರತ್ನಾಕರದಲ್ಲಿ ಕವಿಸಾಳ್ವನೂ ಅನೇಕ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಉದಾಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಸೂಕ್ತಿಸುಧಾರ್ಣವದಲ್ಲೂ ಅಭಿನವವಾದಿವಿದ್ಯಾನಂದನನ ಕಾವ್ಯಸಾರದಲ್ಲೂ ಏತತ್ಕೃತವಾದ ಅನೇಕಪದ್ಯಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

ಪಂಪನು ಸತ್ಕವಿಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಸತ್ಕಾವ್ಯದ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನೂ 'ಬಗೆಯದು ತಪ್ಪದಾಗಿ ಮೃದುಬಂಧದೊಳೊಂದುವ ಚೊಂದಿದೇಸೆಯೊಳ್। ಪಗುವುದು ಪೊಕ್ಕವಾರ್ಗದೊಳೆ ತಳ್ವುದು ತಳ್ತೊಡೆ ಕಾವ್ಯದ ಬಂಧವೊಪ್ಪಗುಂ. 'ಅಸಕಲಾರ್ಥಸಂಯುತಮಳಂಕೃತಿಯುಕ್ತಮುದಾತ್ತಕೀರ್ತಿವಿ। ನ್ಯಾಸಮನೇಕಲಕ್ಷಣಗುಣಪ್ರಭವಂ ಮೃದುವಾದ ಮಾವ ವಾ। ಕ್ಷ್ಮೀಸುಭಗಂ ಕಳಾಕಳಿತಂ' ಎಂಬ ಪದ್ಯಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈರೀತಿಯಾದ ಗುಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಳೆದು ಈಲಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾದ ಕಾವ್ಯಶ್ರೀಷ್ಠವನ್ನು ವಿರಚಿಸಿ ತನ್ನ ಲಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಕಾವ್ಯವನ್ನೇ ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ತೋರಿಸಿದವನು ಮಹಾಕವಿಪಂಪನೊಬ್ಬನೇ ಎಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು.

ಪಂಪನು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲೂ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದುದಾಗಿ ತಿಳಿಯುಬರುತ್ತದೆ. ಇವನ ಕನ್ನಡದ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಈವರೆಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುವು ಪಂಪಭಾರತ ಅಥವಾ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನವಿಜಯ, ಆದಿಪುರಾಣ ಎಂಬ ಎರಡು ಗ್ರಂಥಗಳು.

ಪಂಪಭಾರತ ಅಥವಾ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನವಿಜಯ.

ಇದು ಚಂಪೂಕಾವ್ಯವು; 14 ಆಶ್ವಾಸಗಳುಳ್ಳುದಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾರತದಕಥೆ ಹೇಳಿದೆ ಇದನ್ನು ಕವಿ ತನ್ನ ಪೋಷಕನಾದ ಅರಿಕೇಸರಿಯ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಿರವಾಗಿಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿರಚಿಸಿದನು. ಇದರಲ್ಲಿ "ಬೆಳಗುವೆಂ ಲೌಕಿಕಮಂ" ಎಂದೂ, "ಉಪಾಖ್ಯಾನಂಗಳೊಳಗೊಂದುಂ ಕುಂದಲೀಯದೆ ಪೇಳ್ದೆಂ" ಎಂದೂ ಕವಿಯೇ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಕಾವ್ಯ

ದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಪದಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬೆರಸದೆ ಕನ್ನಡದ ಪದಗಳನ್ನೇ ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಲಂಬಿಸಿ ಬರೆವುದು ಅಪ್ರಕೃತವಾದುದರಿಂದ ಈವಿಷಯವನ್ನು ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಆದಿಪುರಾಣ.

ಇದು ಚಂಪೂಕಾವ್ಯವು. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮತೀರ್ಥಂಕರನಾದ ಪುರು ದೇವನ ಚರಿತೆ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಕಥೆಯನ್ನೇ ಆರ್ಷಾರ್ದ್ಧನೆ ನೆಂಬ ಕವಿ 'ಪುರುದೇವಚಂಪು' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಈಕಥೆ ಚಾವುಂಡರಾಯನ "ಚಾವುಂಡರಾಯಪುರಾಣ" ದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಗದ್ಯರೂಪವಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಇವನ್ನು ಹಸ್ತಿಮಲ್ಲನು ಕರ್ಣಾಟಕಕಾವ್ಯರೂಪವಾಗಿ ಬರೆದಂತೆ ಪ್ರತೀತಿಯಿದೆ.

ಈ ಕಥೆ ಹಿಂದೆ ಪುರುದೇವಾದಿಜಿನೇಂದ್ರರು ಗಣಧರರು ಇವರ ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ವೀರಸೇನಜಿನಸೇನಾಚಾರ್ಯಪರ್ಯಂತವಾಗಿ ಉಪದೇಶಕ್ರಮದಿಂದ ಬಂದಿತೆಂದು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೂ ಜಿನಸೇನನ ಪುರಾಣದ ಆಧಾರದಿಂದ ಈಗ್ರಂಥವು ಹುಟ್ಟಿದ ಹಾಗೆ ತಿಳಿಯಬರುವುದಿಲ್ಲ; ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನವಿಜಯದಲ್ಲಿ "... ಸತ್ಕವಿ ವ್ಯಾಸಸಮಾಗಮಾನ್ವಿತ ಮೆನಾದಿಪುರಾಣಮನೆಯ್ದೆ ಪೇಳ್ದು ವಾಕ್ಪ್ರೀಸುಭಗಂ ಪ್ಪರಾಣಕವಿ" ಯೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ವ್ಯಾಸನೆಂಬ ಕವಿಯು ಗ್ರಂಥದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಿರಚಿತವಾದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಇದು 16. ಆಶ್ವಾಸಗಳಾಗಿ ಭಾಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಗ್ರಂಥಕಾರನು ಕವಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಕಥಾನಾಯಕನಾದ ಆದಿಬ್ರಹ್ಮನನ್ನೂ ಬಳಿಕ ಸಿದ್ಧಾದಿಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅನಂತರ ತನ್ನ ಗುರುವಾದ ದೇವೇಂದ್ರಮುನಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ತರುವಾಯ ಈ ಪುರಾಣವನ್ನು "ಅಪರಿಮಿತಭಕ್ತಿಯಿಂ ವಿರಚಿಸುವೆಂ" ಎಂದೂ ಇದರಲ್ಲಿ "ಕಾವ್ಯಧರ್ಮಮುಂ ಧರ್ಮಮುಮಂ" ಹೇಳುವೆನೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿ ಕಥೆಯನ್ನು ಉಪಕ್ರಮಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಕಥಾನಾಯಕನ ಹಿಂದಣ ಹತ್ತು ಜನ್ಮದ ಕಥೆಗಳಿವೆ.

I ಮೊದಲನೆಯ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ—ಅವನು ವಿಜಯಾರ್ಧಗಿರಿಯ ಉತ್ತರ ಶ್ರೇಢಿಯ ಅಳಕಾಪುರದಲ್ಲಿ ಮಹಾಬಳನೆಂಬ ಖಚರಪತಿಯಾಗಿ ಸ್ವಯಂ ಬುದ್ಧಾದಿಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಾಹಾಯ್ಯದಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದಾನೊಂದುದಿವಸ ಅವನು ಒಡ್ಡೋಲಗದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಸ್ವಯಂಬುದ್ಧನು ಸದ್ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕ್ಕೆ ಅವಸರವನ್ನು ಪಡೆದು ಧರ್ಮಪ್ರಭಾವವನ್ನೂ ತತ್ಫಲಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದನು; ಉಳಿದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಿಮತಗಳನ್ನೆವಲಂಬಿಸಿ, ಜೀವನಿಲ್ಲ, ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ವಾದಿಸಿದರು. ಸ್ವಯಂಬುದ್ಧನು ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾದವಾದದಿಂದಲೂ ದೃಷ್ಟಶ್ರುತಾನುಭೂತ ಕಥಾನುವಾದದಿಂದಲೂ ಜಯಿಸಿ ಪ್ರಭುವಿನ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿದ್ದನು. ಹೀಗೆ ಕೆಲವುಕಾಲ ಕಳೆಯಲು ಸ್ವಯಂಬುದ್ಧನು ಬಂದುಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೇರು ವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಜಿನದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು; ಆಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಗಗನದಿಂದ ಆದಿತ್ಯಗತಿ ಅರಿಂದಮ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಚಾರಣರು ಇಳಿದು ಬಂದರು. ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಒಡನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಮಹಾಬಳನು ಆಸನ್ನಭವ್ಯನೆಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅವರಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಿವೇಕವನ್ನು ಬೋಳಿದನು. ಆಮಾತುಗಳಿಂದ ಲೋಚರೇಂದ್ರನು ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನವಲಂಬಿಸಿ ಪ್ರಾಯೋಪಗಮನದಿಂದ ಶರೀರಪರಿತ್ಯಾಗಮಾಡಿದನು.

II ಎರಡನೆಯ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ—ಈಶಾನಕಲ್ಪವಲ್ಲಿ ಲಲಿತಾಂಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಕೂಡಲೆ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರು ಮಂಗಳವಾದ್ಯಸಮೇತರಾಗಿ ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಇದಿರುಗೊಂಡರು. ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಯೆಂಬ ಸ್ತ್ರೀಯೊಡನೆ ಚಿರಕಾಲ ಸ್ವರ್ಗಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ, ಆಯುರವಸಾನದಲ್ಲಿ ಮೃತನಾದನು.

III ಮೂರನೆಯ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ—ಉತ್ಪಳಪುರದಲ್ಲಿ ವಜ್ರಜಂಘನೆಂಬ ರಾಜನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅತ್ತ, ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆ ಪತಿವಿಯೋಗದಿಂದ ನೊಂದು ಗುರುಪಂಚಕವನ್ನು ಧ್ಯಾಸಿಸುತ್ತಾ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಪುಂಡ

ರೀಕಿಣಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿಯೆಂಬ ರಾಜಪುತ್ರಿಯಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಯೌವನೋದಯವಾಯಿತು. ವಜ್ರಜಂಘನು ಪೂರ್ವದ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಯನ್ನು ನೆನೆನೆನೆದು ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ವರಿಸಲೊಲ್ಲದೆ ವಿರಹವಿಕಳನಾಗಿದ್ದನು. ಶ್ರೀಮತಿಗೂ ಪೂರ್ವಜನ್ಮಸಂಸ್ಕಾರವುಂಟಾಗಿ ಮನೋವ್ಯಥೆ ತಲೆದೋರಿತು. ಅವಳ ಸಖಿಯಾದ ಪಂಡಿತೆ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಶ್ರೀಮತಿ ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದ ಪೂರ್ವಜನ್ಮ ವೃತ್ತಸೂಚಕವಾದ ಚಿತ್ರಪಟದ ಸಾಹಾಯ್ಯದಿಂದ ವಜ್ರಜಂಘನೇ ಲಲಿತಾಂಗನೆಂದು ಕಂಡುಹಿಡಿದಳು. ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳು ಶ್ರೀಮತಿಯನ್ನು ವಜ್ರಜಂಘನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿದರು. ವಜ್ರಜಂಘನು ಕೆಲವುದಿವಸ ಅತ್ತೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಬಳಿಕ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯೊಡನೆ ನಿಜನಗರಿಗೆ ಹೋದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಮೇಲೆ ವಜ್ರಜಂಘನ ತಂದೆಯೂ ಶ್ರೀಮತಿಯ ತಂದೆಯೂ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನವಲಂಬಿಸಿ ಮೊದಲನೆಯವನು ವಜ್ರಜಂಘನಿಗೂ ಎರಡನೆಯವನು ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗನಿಗೂ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೋದರು. ಶ್ರೀಮತಿಯ ಸೋದರಳಿಯನು ಬಾಲನಾದುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟರ ಬಾಧೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಅಡಗಿಸಲು ವಜ್ರಜಂಘನು ಪತ್ನಿಯೊಡನೆ ಪುಂಡರೀಕಣಿಗೆ ಹೋಗಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಿಷ್ಕಂಟಕಮಾಡಿ, ಮರಳಿ ತಮ್ಮೂರಿಗೆ ಬಂದು ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಸಂವತ್ಸರಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ, ಒಂದು ದಿವಸ ಆದಂಪತಿಗಳು ಮಲಗಿರುವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಧೂಪದ ಪೊಗೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡುದುರಿಂದ ಉಸಿರಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದೆ ಇಬ್ಬರೂ ಕಾಲವಶರಾದರು.

IV ನಾಲ್ಕನೆಯ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ—ಅವರು ಭೋಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಚಾರಣನು ಬಂದು ಅವರಿಗೆ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದನು. ಅವರು ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನವಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಶ್ರುತವಿಜೃಂಭಣವ್ಯಾಜದಿಂದ ಆಯುಷ್ಯಾವಸಾನದಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯುವಶರಾದರು.

V ಐದನೆಯ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ—ವಜ್ರಜಂಘನು ಶ್ರೀಪ್ರಭವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಧರನೆಂಬ ದೇವನಾಗಿ ಜನಿಸಿದನು. ಶ್ರೀಮತಿ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮಹಿಮೆ

ಮೆಯಿಂದ ಸ್ತ್ರೀತ್ವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಯಂಪ್ರಭನಾದಳು. ಕೆಲವು ಕಾಲ ದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಧರನು ದಿನದಿಂದ ಪರಿಚ್ಯುತನಾದನು.

VI ಆರನೆಯ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ—ಅವನು ಸುವಿಧಿಯೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಸು ಸೀಮಾನಗರಕ್ಕೆ ಅರಸನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಶ್ರೀಮತಿಯಾಗಿದ್ದ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭ ದೇವನು ದೇವಲೋಕದಿಂದಿಳಿದು ಬಂದು ಕೇಶವನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಅವ ನಿಗೆ ಪುತ್ರನಾಗಿ ಜನಿಸಿದನು. ಸುವಿಧಿ ಪಂಚಾಣುವ್ರತಾದಿಗಳನ್ನು ಕೈ ಕೊಂಡು ಜೀವಿತಾವಸಾನದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿವಿಧಿಯಿಂದ ಶರೀರಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದನು.

VII ಏಳನೆಯ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ—ಅವನು ಅಚ್ಯುತೇಂದ್ರನಾಗಿ ಅಚ್ಯು ತೇಂದ್ರಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಭೋಗಗಳನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸಿ ಆಯುರವಸಾನದಲ್ಲಿ ಜಿನಪದಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಪರಿಚ್ಯುತನಾದನು.

VIII ಎಂಟನೆಯ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ—ಅವನು ವಜ್ರನಾಭಿಯೆಂಬ ನಾಮ ದಿಂದ ಪ್ರತಿಬದ್ಧಪುಂಡರೀಕಿಣಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು. ವಯಸ್ಸಾದಮೇಲೆ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪಂಚಮಹಾವ್ರತ ಪಂಚಸಮಿತಿ ಗುಪ್ತಿತ್ರಯಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಿ ಶರೀರಪರಿತ್ಯಾಗಮಾಡಿದನು.

IX ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ—ಅವನು ಅಹಮಿಂದ್ರನಾಗಿ ಸರ್ವಾ ರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದನು.

X ಹತ್ತನೆಯ ಜನ್ಮದ ಕಥೆ—ಆಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಹದಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮನುವಾದ ನಾಭಿರಾಜನು ಅಯೋಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಮರುದೇವಿಯೆಂಬವಳು ಅವನ ಅಗ್ರಮಹಿಷಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಉದ ರದಲ್ಲಿ ಪರಮನು ಅವತರಿಸುವನೆಂದು ಇಂದ್ರನು ತಿಳಿದು ಗರ್ಭಶೋಧನಾ ದಿವ್ಯಾಪಾರಗಳಿಗೆ ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿದನು. ಗರ್ಭಶೋಧನೆ ಯಾದಮೇಲೆ ಮರುದೇವಿ ಶುಭಸ್ವಪ್ನವನ್ನು ಕಂಡಳು. ತಕ್ಷಣದಿಂದ ಆ[illegible] ಗರ್ಭವಾಗಿ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪುತ್ರರತ್ನವನ್ನು ಪಡೆದಳು. [illegible] ವನು. ಜನನವಾದ ಕೂಡಲೆ ಇಂ[illegible] ಹೋಗಿ ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕವ[illegible]

ಲಕನು ಸುರರೋಡನೆ ಬಾಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡಿ ಬಳೆದನು. ಪಾಶ್ಚತ್ಯಯೌವನ
ನಾದರೂ ಅವನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯಲ್ಲಾ ವಿವಾಹದಲ್ಲೂ ಆಭಿರುಚಿಯುಂಟಾ
ಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ತಂದೆ ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಹೇಳಿ ಆನುನಯಿಸಲಿನಿ
ಯಶಸ್ವತಿ, ಸುನಂದೆಯೆಂಬ ಕನ್ನಿಕೆಗಳನ್ನು ಮನುವೆಮಾಡಿದನು. ಕೆಲವು
ಕಾಲಕ್ಕೆ ಯಶಸ್ವತಿ ಭರತನೆಂಬ ಮಗನನ್ನೂ ಆಬಳಿಕ ಬ್ರಹ್ಮಿ ಯೆಂಬ
ಮಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದಳು. ಹಾಗೆಯೇ ಸುನಂದೆಯೂ ಬಾಹುಬಲಿಯೆಂಬ
ಪುತ್ರನನ್ನೂ ಸುಂದರಿಯೆಂಬ ಪುತ್ರಿಯನ್ನೂ ಪೆತ್ತಳು. ಆ ಮಕ್ಕಳೆ
ಲ್ಲರೂ ಬಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಪುರುದೇವನು ಲೋಕೋಪ
ಕಾರಕವಾದ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿ ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ
ಅನೇಕ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದನು. ಬಳಿಕ ತಾನು ಹಿಂದೆ
ಪಡೆದ ಕ್ಷತ್ರಿಯ-ವಣಿಕ್ಕುದ್ರರೆಂಬ ಮೂರುವರ್ಣಕ್ಕೂ ಮುಂದೆ ಭರತ
ನಿಂದುಂಟಾಗುವ ವಿಪ್ರವರ್ಣಕ್ಕೂ ಯಥೋಚಿತವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸ
ಬೇಕೆಂದು ಬಗೆದು ದ್ವಿಜವರ್ಣಕ್ಕೆ, ಅಧ್ಯಯನ ಅಧ್ಯಾಪನ ದಾನ
ಪ್ರತಿಗ್ರಹ ಯಜನ ಯಾಜನವಿಶಿಷ್ಟವೃತ್ತಿಯನ್ನೂ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಜಾ
ತಿಗೆ, ಸತ್ಯ ತ್ಯಾಗ ಪ್ರಜಾಪಾಲನ ಶರಣಾಗತರಕ್ಷಣ ಪ್ರಪರಣಕ್ಷವೂ
ದಿಗುಣಾಚರಣವನ್ನೂ, ವಣಿಗ್ವಂಶಕ್ಕೆ, ಜಲಸ್ಥಳಯಾತ್ರಾದಿಗಳನ್ನೂ,
ಕೂದ್ರಾನ್ವಯಕ್ಕೆ ವರ್ಣತ್ರಯ ಶುಶ್ರೂಷೆಯನ್ನೂ ಬೋಧಿಸಿದನು. ಆ
ವೇಳೆಗೆ ಆತನ ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣಕಲ್ಯಾಣವು ಸಮೀಪಿಸಿತು; ಆದು
ದರಿಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಆಯೋಧ್ಯಾಪುರದ
ಸಮೀಪದ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೇಶವನ್ನು 'ಪರಿದು' ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು
ಅಂಗೀಕರಿಸಿದನು. ಕೆಲವು ಕಾಲದಮೇಲೆ ಆಲ್ಲಿಂದ ಪೊರಟು ಧರ್ಮ
ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತ ರಜತಾಚಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿ
ದ್ದನು.

ಇತ್ತ ಭರತನು ದಿಗ್ವಿಜಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ತಮ್ಮನಾದ
[redacted] ಯುದ್ಧಮಾಡಿದನು. ಆದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಾಹು
[redacted] ಕಾರಣವೆಂದು ಬಗೆದು ವೈರಾ
[redacted] ಪಡೆದನು. ಭರ

ತನು ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತನಾಗಿ ಅನೇಕ ಜಿನೆಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗಿರುತ್ತಿರಲು ಆತ್ತ ವೃಷಭನಾಥನಿಗೆ ಚರಮಕಾಲವು ಸಮೀಪಿಸಿತು. ಆಮಹಾಪುರುಷನು ಮೂಫೆಮಾಸದ ಕೃಷ್ಣಚತುರ್ದಶಿಯಂದು ಅಭಿಜಿನ್ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಡೆದನು. ಕೂಡಲೆ ಭರತನೂ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿದನು.

ಇದು ಪುರಾಣವಾದುದರಿಂದಲೂ 'ವ್ಯಾಸಸಮೂಗಮಾನ್ವಿತ' ವಾದುದರಿಂದಲೂ ಇವರಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ಕಥಾಕೌಶಲಕ್ಕೂ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಗೂ ವಿಶೇಷ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಆಪ್ರಕೃತವಾಗಿಯೂ ನೀರಸವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಜನ್ಮಾಂತರಕಥಾಗಮನವು ತುಂಬಿರುವುದರಿಂದ ಇದ್ದ ರಸವೂ ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಈ ಜನ್ಮಾಂತರ ಭಾಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಹುಶಃ ಗ್ರಂಥವು ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ಒಂದುಪಾಲು ಕಿರಿದಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಕವಿಯ ಅನ್ಯಾದೃಶವಾದ ಕಯ್ಯೆಯನ್ನೂ ವರ್ಣನಾಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿ ಆನಂದ ಪಡಬಹುದು. ಇದರ ಬಂಧವು ಭಾರತದ ಬಂಧಕ್ಕಿಂತ ಲಲಿತವಾಗಿಯೂ ಮಧುರವಾಗಿಯೂ ಇದೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥದ ವಿಷಯವಾಗಿ ರನ್ನನು "ಪೆಱಪುಳಯುಳ್ಳುವಿಲ್ಲಿ ಯೊಳವಾಗಮಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯುಳ್ಳುವಂ । ಪೆಱಪುಳ ಕಾಣಲಾಗದೆನೆ ಪಂ ಪನ * * * ಕಬ್ಬದೊಳ್ । ನೆಱೆಯಪರಿಸ್ಫುಟಂ ನೆಱೆಯೆ ತೀರ್ದುದು * *" ಎಂದೂ, 'ಉಪಮಾತೀತಮೆನಿಪ್ಪಾ । ದಿಪುರಾಣ' ವೆಂದೂ, ಕವಿಯವಿಷಯವಾಗಿ "ಕವಿಜನದೊಳ್ ರತ್ನತ್ರಯ । ಪವಿತ್ರಮೆನೆ ನೆಗಟ್ದ ಪಂಪನುಂ ಪೊನ್ನಿಗನುಂ । ಕವಿರತ್ನನುಮಿಮಾಮೂವರ್ । ಕವಿಗಳ ಜಿನಸಮಯದೀಪಕರ್ ಪೆಱರೊಳರೇ" ಎಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ–ಸ್ತ್ರೀವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ವರ್ಣಾಶ್ರಮಧರ್ಮ, ಕಾಪಿಲ ಸಿದ್ಧಾಂತೋತ್ಪತ್ತಿ, ಯೋಗಕಾಸ್ತ್ರೋತ್ಪತ್ತಿ, ವಿಪ್ರವರ್ಣೋತ್ಪತ್ತಿ ಇವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ನವೀನವಾಗಿಯೂ ವಿಜಾತೀಯವಾಗಿಯೂ ಇರುವೆದರಿಂದ ವಿಚಾರಾರ್ಹವಾಗಿವೆ.

———

ಆದಿಪುರಾಣಂ.

I. ಮಹಾಬಳ ಕುಮಾರೋದಯಂ.

ಕವಿ ಗ್ರಂಥಾವತಾರದಲ್ಲಿ [1] ಆದಿಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದಾನೆ [2] ಬಳಿಕ ಸಿದ್ಧರನ್ನೂ, [3] ಆಚಾರ್ಯರನ್ನೂ, [4] ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನೂ, [5] ಸರ್ವಸಾಧುಗಳನ್ನೂ, [6] ಅರ್ಹತ್ಸಿದ್ಧಾಚಾರ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯ ಸರ್ವಸಾಧುಗಳನ್ನೂ, [7] ಚಕ್ರೇಶ್ವರಿಯನ್ನೂ, [8] ವೃಷಭಯಕ್ಷನನ್ನೂ, [9] ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನೂ, [10] ಶ್ರುತಸ್ಕಂಧವನ್ನೂ ಸ್ತುತಿಸಿ, [11] ಸಮಂತಭದ್ರ, ಕವಿಪರಮೇಷ್ಠಿ, ಪೂಜ್ಯಪಾದರನ್ನೂ [12] ಗೃಧ್ರಪಿಂಛಾಚಾರ್ಯ, ಜಟಾಚಾರ್ಯ ಶ್ರುತಕೀರ್ತ್ಯಾಚಾರ್ಯರನ್ನೂ [13] ಮಲಧಾರಿಸಿದ್ದಾಂತಮುನಿಯನ್ನೂ ದೇವೇಂದ್ರಮುನಿಯನ್ನೂ ಜಯನಂದಮುನಿಯನ್ನೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಬಳಿಕ [14] ತಾನು ಕುಂಡಕುಂದಾನ್ವಯನಂದನವನಕುಕವೆಂದು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಮುನಿಸಿವಹವು ಅನುಗ್ರಹವಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ [15] ಜಿನರೂ ಗಣಧರರೂ ಮುನೀಂದ್ರರೂ ಮುನಿಗಳೂ ಭವ್ಯರಿಗೆ ಗುಣಗಳನ್ನು ದಯೆಯಿಂದ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆಸಿ [16] ಅಕಳಂಕದೇವನ ಪ್ರಮಾಣರತ್ನಪ್ರದೀಪಕ್ಕೆ ಕಲಾಪವು ಜಗದ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವತಮವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಅನಂತರ [17—19] ಸತ್ಕೃತಿಯು ಗುಣಗಳನ್ನೂ ದುಷ್ಕೃತಿಯು ದೋಷಗಳನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿ, [20] ಕವಿತಾರಹಸ್ಯವು ಕವಿಗಳಲ್ಲದೆ ಸಾಮಾನ್ಯನಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆಂದು ಹೇಳಿ [21—22] ಭವಾನಿದೇವಿ ಕವಿತ್ವವಿಶೇಷಜ್ಞರೂ ಕೃತಿಯ ಗುಣವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬಲ್ಲರೆಂದು ಶ್ಲಾಘಿಸಿ, ಕುಕವಿಬಕಗಳು ದೋಷಾಮಿಷವನ್ನು ಬಯಸುವವೆಂದು ನಿಂದಿಸಿ [23] ಅವರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಕೃತಿಪಶನವು ಅರಣ್ಯರುದಿತವೆಂದು ಸೂಚಿಸಿ [24] ಕುಪಕ್ಷವೈಯಾಕರಣನಿಗೂ ಕುಪಕ್ಷತಾರ್ಕಿಕನಿಗೂ ಅಶಿಕ್ಷಿತತುರಕವಿಜನೈಕವೇದ್ಯವಾದ ಕಾವ್ಯರಸವು ಅಗೋಚರವೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ತರುವಾಯ [25] ದೇವೇಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರನು ತನ್ನ ಗುರುವೆಂದೂ ಪ್ರಭುದೇವನು ಕಥಾನಾಯಕನೆಂದೂ ಕಥೆ ತದಾವಿಪುರುಷಜನ್ಮಕಥಾಬಂಧುರವೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇವನ ಕಾವ್ಯವು ಸುಕವಿಜನಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದುದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ [26] ಸುಕವಿಜನಮನೋಮಾನನೋತ್ತಂಸಕಂಸನೆಂದೂ [27] ಇವನ ಕವಿತ್ವವು ಸಮುದ್ರದಂತೆ ನಿತ್ಯವೂ ನೂತನವೂ ಗಂಭೀರವೂ ಆದುದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಕವಿತಾಗುಣಾರ್ಣವನೆಂದೂ, ಇವನು ಸಂಸಾರಸಾರವಾದ ಧರ್ಮವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಸಂಸಾರಸರೋದಯನೆಂದೂ [28] ಇವನ ವಾಗ್ವಿಲಾಸವು ಸರಸ್ವತಿಗೆ ಆಲಂಕೃತಿಪ್ರಾಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಸರಸ್ವತೀವಿಮಣಿಹಾರನೆಂದೂ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು [29—32]

ಇವನ ಸಾಂದೆರ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ [30] ಇವನು ವತ್ಸಕುಲೋತ್ಪನ್ನನೆಂದೂ[33] ದುಂದುಭಿಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವನೆಂದೂ ಇವನ ಹೆಸರು ಪಂಪನೆಂದೂ ಇವನು ಜಿನ ಭಕ್ತನೆಂದೂ ಸುಗುಣಿಯೆಂದೂ ಈ ಕವಿಯನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸಿ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಹೇಳಿಂಬ ದಾಗಿ ಪಂಡಿತರು ನಿಯಮಿಸಲು ತಾನು ಇದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಸಿದಂತೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

[35] ಹಿಂದೆ ಪುರುದೇವಾದಿಜಿನೇಂದ್ರರು ಗಣಧರರು ಇವರ ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ವೀರ ಸೇನ ಜಿನಸೇನಾಚಾರ್ಯಪರ್ಯಂತವಾಗಿ ಬಂದ ಈ ಕಥೆ ಬಹುಗಂಭೀರವಾದುದು ; ಅವರು ಜ್ಞಾನಗರ್ಭಿಸಂಪನ್ನರು ; ಅವರಿಗೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾದುದು ತನಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಸುಮ್ಮನಿ ರದೆ ಈ ಕಥಾಸಾಗರವನ್ನು ತಾನು ಈಜುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟುದು ಧಾಷ್ಟ್ರ್ಯವೆಂದು ಸ್ವಾಹುಕಾರಪರಿತ್ಯಾಗಮಾಡಿ [36] ಕವಿತೆಗೆ ಪೂಜೆಯೂ ಖ್ಯಾತಿಯೂ ಲಾಭವೂ ಫಲ ವೆಂದು ತಿ ಸಿ ಅದರೆಲ್ಲೂ ಈ ಕವಿತೆಯಿಂದ ತನಗೆ ಇಂದ್ರಪೂಜೆಯೂ ಭುವನಸ್ತುತವಾದ ಖ್ಯಾತಿಯೂ ಮುಕ್ತಿಯ ಲಾಭವೂ ಉಂಟಾಗುವುದರಿಂದ ತನಗೆ ಇತರರಿಂದ ಆಗಬೇಕಾದ ಪ್ರಯೋಜನವು ಏನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತನ್ನ ನಿಸ್ಪೃಹತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ [37] ಇಂದ್ರ ನನೇಂದ್ರವಂದಿತನಾದ ಆರ್ಹನನ್ನು ಬಂದೊಂದುವೇಳೆ ಚಿಂತಿಸಿದವನ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೇ ಎಣೆ ಯಿಲ್ಲದಿರುವಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಹನನ್ನೇ ವರ್ಣಿಸುವವನ ಕರ್ಮನಿರ್ಜರೆಗೆ ಪಾರವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತನ್ನ ಧನ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು [38] ಈಯಾದಿಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಸುಕವಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರನೋದಾವಹವಾಗುವಂತೆ ಕಾವ್ಯಧರ್ಮವನ್ನೂ ಭವ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ಆನಂದಕರವಾಗುವಂತೆ ಜೈನಧರ್ಮವನ್ನೂ ವ್ಯಾವರ್ಣಿಸುವುದಾಗಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಅವತರಣಿಕೆಯನ್ನೆ ಪರಿಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿ ಮುಂದೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಉಪಕ್ರಮಿಸುತ್ತಾನೆ.

---

[30] ಶ್ರುತಸ್ಕಂಧದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಅನುಯೋಗಗಳುಂಟು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಾ ನುಯೋಗದಲ್ಲಿ ಈಕಥೆ ನೊರೆಯುತ್ತದೆ. [40—41] ಇದನ್ನು ಮೊದಲು ವೃಷಭ ಜಿನಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ವೃಷಭಸೇನಗಣಾಗ್ರಣಿ ಭರತನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಆದನ್ನೇ ವಿಪುಳಾ ದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಧಮಾನಜಿನಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಗೌತಮನು ಮಗಧನಾಯಕನಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದನು. [44] ಆದೇ ಕಥೆಯೇ ಈಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ವಿವಂಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

[42 ಗ]. ಪುರಾಣಕ್ಕೆ ಲೋಕಾಕಾರಕಥನ, ದೇಶನಿವೇಶೋಪದೇಶ, ನಗರಸಂ ಪತ್ಪರಿವರ್ಣನ, ರಾಜ್ಯರಮಣೀಯತಾಖ್ಯಾನ, ತೀರ್ಥಮಹಿಮಾಸಮರ್ಥನ, ಚತುರ್ಗತಿ ಸ್ವರೂಪನಿರೂಪಣ, ತಪೋದಾನವಿಧಾನವರ್ಣನ, ತತ್ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿಪ್ರಕಟನವೆಂದು ಎಂಟಂ ಗಗಳುಂಟು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದಾದ ಲೋಕವು [43—44] ಅನಂತವಾಗಿ ಇರುವ ಗಗನಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜೀವನಿವಹನಿಷೇವ್ಯಾಂತರವಾಗಿ [44] ಅನಾದಿ ಯಾಗಿ ಅಕೃತ್ರಿಮವಾಗಿ ಅನಿಧನನಾಗಿ ಮರುತ್ತ್ರಯಸಂವೇಷ್ಟಿತವಾಗಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು

ರಜ್ಜು ಎತ್ತರವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಆಕಾರವು ಕಟಿತಟವಿನ್ಯಸ್ತಹಸ್ತನಾದ ನಟನಂತೆ ಯೂ [47] ವೇತ್ರಾಸನರುಲ್ಲರೀವೃದಂಗಗಳಂತೆಯೂ ಇದೆ.

[46] ಅದರಲ್ಲಿ ಅಧೋಲೋಕ, ತಿರ್ಯಗ್ಲೋಕ, ಊರ್ಧ್ವಲೋಕಗಳೆಂಬ ಮೂರುಭೇದಗಳುಂಟು. [47 ಗ–48] ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯವಾದ ತಿರ್ಯಗ್ಲೋಕವು ಏಕರಜ್ಜುಪ್ರಮಾಣ ವಿಸ್ತಾರವುಳ್ಳುದಾಗಿ ಸ್ವಯಂಭೂರಮಣವೆಂಬ ಸಮುದ್ರದವರೆಗೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುತ್ತದೆ. [48 ಗ] ಆತಿರ್ಯಗ್ಲೋಕದ ನಟ್ಟನಡುವೆ ಜಂಬೂದ್ವೀಪವು [49] ವೃತ್ತಾಕಾರವಾಗಿ ಲವಣಜಲಧಿಪರಿವೃತವಾಗಿ ಇದೆ. [49ಗ–50] ಆ ದ್ವೀಪದ ಮಧ್ಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಂದರಪರ್ವತವು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವುದು [50ಗ] ಆ ಪರ್ವತದ ಪೂರ್ವಾಪರದಿಗ್ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ವಿದೇಹವೆಂಬ ದೇಶಗಳು ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. [51–53] ವಿದೇಹವರ್ಣನೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಿಮ ವಿದೇಹದಲ್ಲಿ [54-55] ಸೀತಾನದಿ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿದೆ. [55ಗ] ಆ ನದಿಯ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಟು ನಾಡುಗಳಿವೆ. [56] ಉತ್ತರ ಭಾಗದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಏಳನೆಯದಾದ ಗಂಧಿಳದೇಶವು ನೀಳಾಚಲಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲೂ ವಕ್ಷಾರಾದ್ರಿಗೆ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಿದೆ. [56—62] ಗಂಧಿಳವಿಷಯಾವರ್ಣನೆ. [62ಗ–63] ಆ ದೇಶದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಜಯಾರ್ಧವೆಂಬ ಶೈಲವಿದೆ. [63—69] ಶೈಲವರ್ಣನೆ. [70] ಅದರ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿದ್ಯಾಧರಶ್ರೇಣಿಗಳಿವೆ. [79ಗ—71] ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಅಳಕಾಪುರವೆಂಬ ಪತ್ತನವಿತ್ತು. [71ಗ] ಅದನ್ನು ಅತಿಬಳನೆಂಬ ಖಚರಪತಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು ಆತನಿಗೆ ಮನೋಹರಿಯೆಂಬ ಪತ್ನಿಯಿದ್ದಳು. [73.] ಆವಳ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಹಾಬಳನೆಂಬೊಬ್ಬ ಪುತ್ರನು ಜನಿಸಿದನು. ಆತನು [74—75] ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಕನಾಗಿ ಯುವರಾಜಪದವಿಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾಗಲು ಆತನಿಗೆ ಅತಿಬಳನು [76] ಯುವರಾಜಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು [77—78] ತಾನು ಅಧಿರಾಜಪದವಿಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ನಡಿಸಿದ್ದನು. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಕಾಲಕಳೆಯಲು [79] ಅತಿಬಳನಿಗೆ ಕನ್ನೆಯಲ್ಲಿ ನವೆ ಕಂಡಿತು. [79ಗ] ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನು ವೈರಾಗ್ಯಪರನಾಗಿ [80] ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ [80ಗ] ಗುಣಧರ ಕೇವಳಿಗಳ ಪಾದಪದ್ಮದಲ್ಲಿ [8] ತಪಸ್ಸನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದನು [81ಗ] ಮಹಾಬಳನು ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢನಾಗಿ ಚತುರುಪಧಾವಿಶುದ್ಧರಾದ [82—84] ಸ್ವಯಂಬುದ್ಧ ಮಹಾಮತಿ ಸಂಭಿನ್ನಮತಿ ಶತಮತಿಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ವರು ಅಮಾತ್ಯರಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದನು.

ಲಲಿತಾಂಗದೇವವರ್ಣನೆಂ.

ಹೀಗಿರಲು ಬಂದಾನೊಂದುಕಾಲದಲ್ಲಿ [1] ಮಹಾಬಳನು [2] ತನ್ನ ವರ್ಷವರ್ಧನದಿನದಲ್ಲಿ [2ಗ] ಒಡ್ಡೋಲಗದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನಾಸೀನನಾಗಿದ್ದನು (2ಗ—5) ಆಸ್ಥಾನವ

ಣನೆ. [5ಗ] ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಬುದ್ಧನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿ ಸದ್ಧರ್ಮೋಪದೇಶಲಬ್ಧವಸರನಾಗಿ [6] ಎಲೈ ಮಹಾರಾಜನೆ ನಿನ್ನ ವಿದ್ಯಾಧರಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪುಣ್ಯೋದಯನಿತವಾಗುವುದು. [7] ಧರ್ಮವೇ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗೂ ಕಾರಣವು. [7ಗ] ಎಂದು ಧರ್ಮಪ್ರಭಾವವನ್ನೂ ತತ್ಫಲಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದನು. ಆಗ ಮಹಾಮತಿ, ಸಂಭಿನ್ನಮತಿ, ಶತಮತಿಗಳೆಂಬ ಮಿಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಲೋಕಾಯತಿಕ, ಯೋಗಾಚಾರ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಮತಗಳನ್ನವಲಂಬಿಸಿ (8) ದೇಹದಲ್ಲಿ ಜೀವವೊಂದಿದೆಯಂತೆ, ಅದು ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಡುವುದಂತೆ, ಕೇರೆ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಂತೆ, ಇದೆಲ್ಲವೂ ಬರಿಯ ಸುಳ್ಳು [9] ತಲೆಕೋಸಿಕೊಂಡು ಪೆತ್ತಲೆ ನಿಂತು ಸ್ವರ್ಗಸುಖವನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸುವೆವೆಂಬ ಹುಚ್ಚರವಾತನ್ನು ನೀನು ನಂಬಬಹುದೆ ? ಜೀವವಿರುವವರೆಗೂ ಸುಖವಾಗಿರಬೇಕು, ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮವನ್ನು ಕಂಡವರಾರು ? [9 ಗ] ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಮತಗಳನ್ನು ಉಪನ್ಯಾಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

[1] ಬೃಹಸ್ಪತಿಮತವೆಂಬ ಚಾರ್ವಾಕಮತೋಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಹಾಮತಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.—ಚೈತನ್ಯವೆಂಬುದು ಪಂಚಭೂತಗಳ ಪರಸ್ಪರಸಂಯೋಗವಿಶೇಷದಿಂದ ಹುಟ್ಟುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಭೂತಾತಿರಿಕ್ತವಾಗಿಯೂ ನಿತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಬಂಧುಪದಾರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ವೀಣಾಧ್ವನಿಯೂ-ಮದಶಕ್ತಿಯೂ-ಅಲಾಬುತಂತುಸಂಯೋಗದಿಂದಲೂ ವೀಣಾದ್ಯವಿಪದಾರ್ಥಸಂಯೋಗದಿಂದಲೂ ಉಂಟಾಗುವುವೋ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಆತ್ಮವೆಂಬ ಚೈತನ್ಯವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಉತ್ಪತ್ತಿವಿನಾಶಶಾಲಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸ್ಥಿರವಾದ ಆತ್ಮವೆಂಬುದು ಇದೆಯೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಪರಲೋಕಾದಿಸಾಧನವಾದ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ನಿರರ್ಥಕವು.

[2] ಬೌದ್ಧವಿಶೇಷವಾದ ಯೋಗಾಚಾರಮತವನ್ನು ಸಂಭಿನ್ನಮತಿ ಉಪನ್ಯಾಸಿಸುತ್ತಾನೆ.—ಕ್ಷಣಿಕವಾದ ವಿಜ್ಞಾನಗಳೇ ಸಂತಾನರೂಪವಾಗಿ ಆತ್ಮವೆಂಬ ವ್ಯವಹಾರವಿಷಯವಾಗುವುವು. ನಿರನ್ವಯವಿನಾಶಗಳುಳ ಆ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಷಣಗಳೇ ಜ್ಞಾನಜ್ಞೇಯಜ್ಞಾತೃರೂಪವಾಗಿ ಭ್ರಾಂತರಿಗೆ ಕಾಣಲ್ಪಡುವುವು. ಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಉತ್ಪತ್ತಿವಿನಾಶಶಾಲಿಗಳಾದುದರಿಂದ ಸಂತಾನರೂಪವಾಗಿಯೂ ಕಾಣಲ್ಪಡವುವು. ಸೋಯಮೆಂಬ ಪ್ರತ್ಯಭಿಜ್ಞೆ ನಿತ್ಯ ಕೇಕ ದೀಪಜ್ವಾಲಾದಿಗಳಂತೆ ಭ್ರಾಂತಿಸಿದ್ಧವು; ಆದುದರಿಂದ ಪರಲೋಕಾದಿಕ್ಷೆಗಳು ಭ್ರಾಂತರೋಮಣಿಗಳು.

[3] ಬೌದ್ಧವಿರೋಮಣಿಯಾದ ಮಾಧ್ಯಮಿಕಮತವನ್ನು ಶತಮತಿ ಉಪನ್ಯಾಸಮಾಡುತ್ತಾನೆ-ಆಂತರಪದಾರ್ಥಗಳು ಬಾಹ್ಯಪದಾರ್ಥಗಳು ಯಾವುವೂ ಸತ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ ; ಸಮಸ್ತವೂ ಮಿಥ್ಯಾಭೂತವಾಗಿವೆ. ವ್ಯವಹಾರಾವಿಗಳು, ಸ್ವಪ್ನಿಕಪದಾರ್ಥವಿಲ್ಲದೆಯೆ ಸ್ವಾಪ್ನಿಕ ವ್ಯವಹಾರದೋಷಾದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಮರುಮರೀಚಿಕಾಪದಾರ್ಥದೋಷಾದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಐಂದ್ರಜಾಲಿಕಪದಾರ್ಥದೋಷಾದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುವು. ಆದುದರಿಂದ ಜೀವನೆಂಬುದಿಲ್ಲ, ಪರ

ಲೋಕವಿಲ್ಲ, ಪುಣ್ಯವಿಲ್ಲ, ಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವ ತಪೋದಾನಾದಿಪ್ರಯತ್ನಗಳು ವೃಥಾಕ್ಲೇಶಮಾತ್ರಫಲಪ್ರದಗಳು.

ಈ ಮತತ್ರಯವನ್ನು ಯಥಾಕ್ರಮವಾಗಿ ಖಂಡಿಸುತ್ತಾನೆ ಸ್ವಯಂಭುದ್ಧನು.

[1] ಚೈತನ್ಯವು ಭೌತಿಕವಾಗುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯಾದಿವಿರುದ್ಧಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಚೈತನ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕಾರಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದಾದುದರಿಂದ ಬಾಲವ್ಯವ್ಯವಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುವುದು. ನಿನ್ನ ಮತದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶವಿಲ್ಲದೆಯಿರುವುದರಿಂದ ದೇಶಭೇದವಿಲ್ಲ; ಆದುದರಿಂದ ಜೀವಭೇದಸಿದ್ಧಿಸಲಾರದು. ಕಿಣ್ವಾದಿಮದಶಕ್ತಿ ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದ ಕಾರಣಾಪೇಕ್ಷಯಾ ಅತಿರಿಕ್ತ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಸಪೇಕ್ಷಾಗುವುದರಿಂದಲೂ ಕಾರಣಗುಣವು ಕಾರ್ಯವಾದ ಚೈತನ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣಲ್ಪಡದೆಯಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಶರೀರಕಾರ್ಯ್ಯವೃದ್ಧಿಗಳಿಂದ ಚೈತನ್ಯಕಾರ್ಯ್ಯವೃದ್ಧಿಗಳುಂಟಾಗಬೇಕಾಗುವುದರಿಂದಲೂ ಗಜಾದಿಶರೀರಪ್ರಮಾಣಾನುಗುಣವಾಗಿ ಚೈತನ್ಯಪ್ರಮಾಣವು ಸಿದ್ಧಿಸುವುದರಿಂದಲೂ ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ತಾನೇ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆದು ಅಯುಕ್ತವಾಗಬೇಕಾಗಿರುವದರಿಂದಲೂ ಈ ಮತತ್ರಯ ಅತ್ಯಂತವಿರುದ್ಧವು.

[2] ವಿಜ್ಞಾನಮಾತ್ರವಾದವೂ ಅಯುಕ್ತವೇ. ಹೇಗೆಂದರೆ—ಸರ್ವವೂ ವಿಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಸಾಧ್ಯವನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನಮಾತ್ರದಿಂದ ಸಾಧಿಸುವೆಯೋ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಸಾಧಿಸುವೆಯೊ ? ಮೊದಲನೆಯ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯಹೇತುಗಳಿಗೆ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಸಿದ್ಧಿಸಲಾರದು. ಎರಡನೆಯಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆವಾಕ್ಯವು ಅರ್ಥವುಳ್ಳುದೋ ? ಅಲ್ಲವೋ ? ದ್ವಿತೀಯಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನವೇ ದೋಷವು. ಪ್ರಥಮಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಅರ್ಥವುಳ್ಳದ್ದೋ? ಹೇರೆ ಅರ್ಥವುಳ್ಳದ್ದೋ? ಬಂದನೆಯಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಶೇಷವೆಂಬ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ದೋಷವುಂಟಾಗುವುದು. ಎರಡನೆಯ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಸುವುದಾದುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಮತವಿರೋಧವು. ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನವು-ಮತ್ತೊಂದು-ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ವಿಷಯೀಕರಿಸುತ್ತದೆಯೋ ? ಇಲ್ಲವೋ? ಮೊದಲನೆಯ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಪ್ರತ್ಯಯವೂ ನಿರ್ವಿಷಯಕವೆಂಬ ನಿನ್ನ ಮತಹಾನಿ; ಬಾಹ್ಯಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿ. ಎರಡನೆಯಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಂತಾನಾಂತರಭಂಗ ; ಅನುಮಾನದಿಂದ ಸಂತಾನಾಂತರಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯಾರ್ಥವೂ ಸಿದ್ಧಿಸುವದು ; ಆದುದರಿಂದ ಈ ಮತವು ಬಹಳ ಅಯುಕ್ತವು.

[3] ಸರ್ವಶೂನ್ಯವಾದಿಮತಧ್ವಂಸಹೇಗೆಂದರೆ :— ಸರ್ವವೂ ಶೂನ್ಯವೆಂಬ ನಿನ್ನ ಮಾತೂ ಆದರಿಂದುಂಟಾಗುವ ಜ್ಞಾನವೂ ನಿರ್ವಿಷಯಕವೆ ? ಸವಿಷಯಕವೆ ? ಪ್ರಥಮಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಿಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ದ್ವಿತೀಯಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮತಭಂಗವಾಗುವುದು ; ಆದುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಪ್ರತ್ಯಯವಾಕ್ಯಗಳ ಹಾಗೆ ಬಾಹ್ಯಾರ್ಥವೂ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದು.

ಈಪ್ರಕಾರ ಮತತ್ರಯವನ್ನೂ ನಿವಾರಿಸಿ ನಿತ್ಯನಾಗಿಯೂ ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವವನಾಗಿಯೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮನಾಗಿಯೂ ಜ್ಞಾನಾನಂದಾದಿಗುಣಪೂರ್ಣವನಾ

ಗಿಯೂ ಸ್ವಸ್ವದೇಹಾನುಗುಣಪ್ರಮಾಣವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ ಸಕಲಕರ್ಮನಿರ್ಮೂಲನಕರ ನಾಗಿಯೂ ತ್ರಿಲೋಕಶಿಖರಿಶೇಖರನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಜೀವನೆಂಬವನುಂಟೆಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಜನರನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದನು.

[11] ಮತ್ತೂ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನೃಪವಂಶಸಂಬಂಧಿಗಳಾದ ದೃಷ್ಟ ಶ್ರುತಾನುಭೂತಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗಿದನು.

'ಈತನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಅರವಿಂದನೆಂಬ ಅಂಬರೀಷರನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯಾದ ವಿಜಯಿ ಯೊಡನೆಯೂ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಕುರವಿಂದರೆಂಬ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆಯೂ ಚಿರಕಾಲ ಖೇಚರ ವಿಭವವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಕಡೆಗೆ ಅವನು ಬಹ್ವಾರಂಭರೌದ್ರಧ್ಯಾನದಿಂದ ನರಕಾಯುಷ್ಯವನ್ನು ಉಪಾರ್ಜಿಸಿ ಮರಣಸಮಯದಲ್ಲಿ [12] ದಾಹಜ್ವರಸಂತಪ್ತ ನಾಗಿ [13–14] ಅವಿಧವಾದ ಜೀತಳಕ್ರಿಯೆಯಿಂದಲೂ ತಾಪಶಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆ ಯದೆ [14 ಗ] ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನನ್ನು ಕರೆದು ತನ್ನನ್ನು ಗಗನಗಾಮಿನಿವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಉತ್ತರಕುರುಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನಂದವನದಲ್ಲಿ ಬಿಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ಆಗಗನಗಾಮಿನಿವಿದ್ಯೆ ನರಕಾಯುಷ್ಯನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲಾರೆನೆಂದು ಆತನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿತು. ಹೀಗಿರಲು ಒಂದುದಿವಸ ಗೃಹಕಪೋತಗಳು ಕೋ ಪದಿಂದ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಕಡಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಆಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ದೇಹದಿಂದ ರಕ್ತದ ಹನಿಗಳು ಹಾರಿ ಅರವಿಂದನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುವು. ಆ ರಕ್ತಬಿಂದುಗಳಿಂದ ಅವನ ತಾಪ ವೆಸ್ಸಲ್ಪವಾಟ್ಟಿಗೆ ಆರಿತು. ಕೂಡಲೆ ಅವನು ಮಗನನ್ನು ಕರೆದು ತನಗೆ ಒಂದು ರಕ್ತ ಜಲಸರೋವರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಡುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಮಗನು ಅನಿಸ್ತ್ರಿಂಶಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಅಂಜಿದರೂ ತಂದೆಯ ಮಾತನ್ನು ಮೀರಲಾರದೆ ಲಾಕ್ಷಾರಸಾದಿಗಳಿಂದ ಕೃತಕ ರುಧಿರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಟ್ಟನು. ಅರವಿಂದನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಆಕೊಳ ವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಬಲಾಡಿ ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿ ನೋಡಿ 'ಕೃತಕರಕ್ತವೆಂದು ತಿಳಿದು ಮಗನಲ್ಲಿ ಕೋಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಅವನನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಕೈಯ ಕತ್ತಿಯೊಡನೆ ಪೂರ್ವಾ ಗೆಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಬಂದನು. ಹಾಗೆ ಬರುವಾಗ ಜಾರಿಬಿದ್ದು ಕಯ್ಯಕತ್ತಿ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ನಟ್ಟು ಸತ್ತುಹೋದನು. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಕೇಳಿರಬಹುದು.

ಮತ್ತು ಈತನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ದಂಡಕನೆಂಬೊಬ್ಬನು ಚಿರಕಾಲ ರಾಜ್ಯವಾಳಿ [15] ಲೋಭದಿಂದ ಸತ್ತು ಅಜಗರನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ತಾನು ಹಿಂದೆ ಕೂಡಿಟ್ಟಿದ್ದ ಭಂಡಾರವನ್ನು ಕಾದಿದ್ದು ತನ್ನ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಪುತ್ರನನ್ನು ಕಂಡು ಜಾತಿಸ್ಮರನಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಭಂಡಾರದೊಳಗೆ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗಿರಲು ಮಗನು ರತಿವಿಚಾರಣೆರೆಂಬವಧಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನಲ್ಲಿ ಅಜಗರವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅದು ತನ್ನ ತಂದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಅದರ

ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ [16-17] 'ನೀನು ಲೋಭದಿಂದ ಅಜಗರವಾದೆ. ಇನ್ನಾದರೂ ವಿಷಯಾಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ಬಿಡು' ಎಂದು ಬೋಧಿಸಿದನು. [17] ಕೂಡಲೆ ಅಜಗರವು ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ತೊರೆದು ನಿರಂತರವ್ರತದಿಂದ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಾಧರ್ಮಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ದೇವನಾಗಿ ಜನಿಸಿ [18] ತನ್ನ ಪುತ್ರನ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡು ದಿವ್ಯರತ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟನು. ಅವು ವಂಕಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಬಂದು ಈಗ ನಮ್ಮ ಮಯೂರಾಜನ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತವೆ.—ಇದನ್ನೂ ನೀವು ಕಂಡೇ ಇರುತ್ತೀರಿ. [18] ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಮಹಾಬಳನ ಪಿತೃಪಿತಾಮಹನಾದ ಸಹಸ್ರಬಳನು ಆತ್ಮಕ್ರೀದನನಿಭವಿಸಿ ವಿಷಯವಿರಕ್ತನಾಗಿ [19] ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹಿರಿಯಮಗನನ್ನು ನಿಲಿಸಿ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದನು. ಬಳಿಕ ಶತಬಳನು ಈ ಮಹಾಬಳನ ತಂದೆಯಾದ ಅತಿಬಳನೆಂಬ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸನ್ಯಾಸನ ವಿಧಾನದಿಂದ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಹೇಂದ್ರಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು. ಹಿಂದೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಬಂದುದಿನ ಮಂದರಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ವನಕ್ರೀಡೆಯಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಹೇಂದ್ರಕಲ್ಪಜನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಜೈತ್ಯಾಲಯವಂದನಾರ್ಥನಾಗಿ ಬಂದು [20] ಈ ಮಹಾಬಳನನ್ನು ಕಂಡು ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡು ಜಿನಧರ್ಮವನ್ನು ಮರೆಯದಿರೆಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೆ? [21] ಈತನ ತಂದೆಯಾದ ಅತಿಬಳಬೀಚರನೂ ಈತನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸಿ ತಪೋಬಲದಿಂದ ಕೇವಲಿಯಾಗಲು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ದೇವಸಂತತಿಯೊಡನೆ ಹೋಗಿ ಪೂಜಿಸಿ ಬರಲಿಲ್ಲವೆ? ಇದು ಅನುಭೂತವಲ್ಲವೆ? ಎಂದೀ ದೃಷ್ಟಶ್ರುತಾನುಭೂತಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ [22ಗ] ಪರಪಕ್ಷದೂಷಣಪುರಸ್ಸರವಾದ ಅನೇಕೋಪಪತ್ತಿಗಳಿಂದ ಸ್ವಪಕ್ಷಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿ [23]ಜಯಪತ್ರವನ್ನು ಪಡೆದನು. [23ಗ] ಇವನಲ್ಲೇ ಮಹಾಬಳನು ಪರಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿಟ್ಟುಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದನು.[24ಗ]ಹೀಗೆ ಕೆಲವುಕಾಲವಾಗಲು ಬಂದು ದಿವನ ಸ್ವಯಂಬುದ್ಧನು [25] ವೀರುವಿಗೆ ಹೋಗಿ [26—32] ಅದರ ಸವಿಸ್ತರವೃತ್ತಾಂತಗಳನ್ನು ನರಜನಕ್ಕೆ ತೋರಿ ವಿವರಿಸುತ್ತ [32ಗ] ಭದ್ರಶಾಲ ಪೊದಲು ಪಾಂಡುಕವನದವರೆಗೂ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಜೈತ್ಯಾಲಯಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ವಂದಿಸಿ ದೇವತಾರ್ಚನೆಮಾಡಿ ನಂದನವನದ ಜಿನಭವನಕ್ಕೆ ಬಂದನು. [33-33]ಆಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆದಿತ್ಯಗತಿ ಅರಿಂದಮ ಎಂಬಿಬ್ಬರು ಅವಧಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಗಗನಮಾರ್ಗದಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದರು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಸ್ವಯಂಬುದ್ಧನು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಂದನೆಮಾಡಿ ಆದಿತ್ಯಗತಿಗಳನ್ನು ಕರಿತು [34] 'ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಭೋಗಕಾಂಕ್ಷೆ ಕುಂದಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಭವ್ಯನೋ ಅಲ್ಲವೋ? [35] ಆತನಿಗೆ ಯಾವನವು ಕಾದು ಹೋಗಿ ಮುಪ್ಪುಬಂದೊದಗಿದರೂ ಇನ್ನೂ ವ್ಯಾಮೋಹವು ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಅದು ನನಗೆ ದುಃಖವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ನಿಜಾವಧಿಜ್ಞಾನದಿಂದ ಇದನ್ನು ಅರಿತು ನನಗೆ ತಿಳುಹಿ ನನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ಹೋಗಿಸಬೇಕು' ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಆದಿತ್ಯಗತಿಗಳು ಮಹಾಬಳನ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿದರು:—

ಈ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಪರವಿದೇಹದ ಗಂಧಿಳವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವುಂಟು. ಅದನ್ನು ಶ್ರೀಷೇಣನೆಂಬ ರಾಜನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. [36] ಅವನಿಗೆ ಸುಂದರಿಯೆಂಬ ಪತ್ನಿಯಿದ್ದಳು [37] ಆವರಿಗೆ ಜಯವರ್ಮ ಶ್ರೀವರ್ಮ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳುವರು. [37ಗ] ಆವರಲ್ಲಿ ಕಿರಿಯವನು ಜನಗಳಿಗೆ ಪ್ರಿಯನಾಗಿದ್ದನು [38] ಆದುದರಿಂದ ರಾಜನು ತನ್ನ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡುವಾಗ ಕಿರಿಯವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದನು. [38ಗ] ಅದಕ್ಕೆ ಹಿರಿಯಮಗನು ದುಃಖಿಸಿ [39] ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಾದರೂ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆವೆನೆಂದು ಜೈನದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿ ತನ್ನ ಕೊಯ್ದ ಕುಂತಳವನ್ನು ಇಡಲೆಂದು [40] ಹುತ್ತದಲ್ಲಿ ಕೈಯಿಟ್ಟನು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾವು ಕೈಯನ್ನು ಕಚ್ಚಿತು. [41] ಆಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವಿಯಚ್ಚಾರೇಂದ್ರನು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ತಾನೂ ವಿದ್ಯಾಧರನಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿ ರಾಜಪುತ್ರನು ದೇಹವನ್ನು ತೊರೆದು [42] ಇಲ್ಲಿಮಹಾಬಲನಾಗಿ ಜನಿಸಿದನು. ಅವನು [43] ಇಂದಿನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮೂವರುಮಂತ್ರಿಗಳೂ ತನ್ನನ್ನು ದುರ್ಗಂಧದ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿದಂತೆಯೂ ನೀನು ಬಿಡಿಸಿತಂದು ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಅಭಿಷೇಕಿಸಿದಂತೆಯೂ ಎದ್ದ ಉರಿ ನಂದುವಂತೆಯೂ ಕಂಡು ದುಸ್ಸ್ವಪ್ನವಾದುದರಿಂದ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ನಿನ್ನ ಆಗಮನವನ್ನೇ ಇದಿರುನೋಡುತ್ತಿರುವನು. ನೀನು ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದರೆ ನಿನ್ನ ಮಾತಿನಂತೆ ನೆಡೆದುಕೊಳ್ಳುವನು. ಅವನಿಂದ ನೋಹಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸು. ಆ ಫಲದಿಂದ [44] ಅವನು (1) ಲಲಿತಾಂಗ (2) ವಜ್ರಜಂಘೆ (3) ಭೋಗಭೂಮಿಜ (4) ಶ್ರೀಧರ (5) ಸುವಿಧಿರೂಪ (6) ಅಚ್ಯುತೇಂದ್ರ (7) ವಜ್ರನಾಭಿ (8) ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧೀಶ್ವರ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಏಳೇಳು ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊನೆಗೆ (9) ಆದಿದೇವನಾಗುವನು.' ಬಳಿಕ ಸ್ವಯಂಬುದ್ಧನು ಅವರಿಗೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಮುಗಿದು ತ್ವರಿತಗತಿಯಿಂದ ಬಂದು [45ಗ] ಖಚರಪತಿಗೆ ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿ [46-48] ವಿವೇಕವನ್ನು ಹೇಳಿದೇಶಿಸಿದನು. [48ಗ] ಅವನು ಮಂತ್ರಿಯ ಮಾತಿನಿಂದ ಅಕಲುಷಿತಹೃದಯನಾಗಿ [49] ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ವಲಂಬಿಸಿ ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಅತಿಬಳನನ್ನು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ವೀರಸಂಸ್ಥಾನಾರೂಢನಾಗಿದ್ದನು. [51ಗ] ಅವನನ್ನು ಸ್ವಯಂಬುದ್ಧನು ಜಾತರೂಪಧರನಾಗಿ ಮಾಡಿ [52–57] ವ್ರತವಿಧಾನವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿ [58] 'ಜಿನೇಂದ್ರಪದವನ್ನು ಶರಣುಹೊಗು; ದಿವ್ಯಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ಶರೀರವನ್ನು ಪಡೆವೆ' ಎಂದು ಬೋಧಿಸಿದನು. ಖಚರೇಂದ್ರನು [58ಗ] ಆಮಾತಿನಂತೆಯೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡುದಿವಸ ವೀರಶಯ್ಯಾತಳದಲ್ಲಿದ್ದು [59–60] ಪ್ರಾಯೋಪಗಮನದಿಂದ ಶರೀರವನ್ನು ತೊರೆದು [62] ಈಶಾನಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಲಲಿತಾಂಗದೇವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು.

(2) ಲಲಿತಾಂಗದೇವನ ಕಥೆ.

(63–65) ಈಶಾನಕಲ್ಪದ ವರ್ಣನೆ. ಕೂಡಲೆ ಮೃದಂಗಮಂಗಳವಾದ್ಯಪು (65) ಷ್ಪವರ್ಷಾದಿಶುಭನಿಮಿತ್ತಗಳೂ ಉಂಟಾದುವು. ಬಳಿಕ ದೇವಪಿಲಾಸಿನಿಯರೊಡನೆ ಬಂದು ವಿಮಾನವು ಬಂದಿತು. (66) ಲಲಿತಾಂಗನು ಆದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಇದೇನಿರಬಹುದೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ವಿಸ್ಮಯಸ್ತಬ್ಧನಾಗಿದ್ದು ಹಾಗೆಯೇ ತನ್ನ ಪೂರ್ವವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ನೆನೆದು (67) ಅದು ದೇವ ವಿಮಾನವೆಂದೂ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರೆಂದೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ (67ಗ) ಅಲ್ಲಿನ ಮುಖ್ಯತ್ತರ ದೇವಿಗಳು ಬಂದು (68) 'ಇದು ನಿನ್ನ ವಿಮಾನವು. ಇಡು ನಿನ್ನ ಸೇವೆಗಾಗಿರುವ ಗಣಿಕಾಸಮೂಹವು. ನೀನು ಲಲಿತಾಂಗದೇವನು. (69) ಇವೆಲ್ಲವೂ ನಿನಗೆ ಜಿನವರಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಉಂಟಾದುವು,' ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದರು. ಲಲಿತಾಂಗನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆ, ಕನಕಲತೆ, ಕನಕಮಾಲೆ, ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆ, ಎಂಬ ನಾಲ್ವರು ದೇವಿಗಳೊಡನೆ (70-72) ಚಿರಕಾಲ ಸ್ವರ್ಗಸುಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಸರ್ವಾಂಗಸುಂದರಿಯಾದ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆ ಜನಿಸಿದಳು (73–77) ಆವಳ ವರ್ಣನೆ ಆಕೆಯನ್ನು ವರಿಸಿ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದನು.

III. ಆಶ್ವಾಸಂ. ವಜ್ರಜಂಘದರ್ಶನೆ ವ್ಯಾವರ್ಣನಂ.

ಹೀಗೆ ಲಲಿತಾಂಗನು ಸುರಲೋಕನಾಖ್ಯಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ (2ಗ) ಅವನ ಆಯುಃಪ್ರಮಾಣವು ಇನ್ನಾರುತಿಂಗಳಿಗೆ ಮುಗಿವುದೆಂಬ ವೇಳೆಗೆ (3) ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಗಳೂ ವಿಭೂಷಣಾದಿಗಳೂ ಕಾಂತಿಗುಂದಿ ಅವನ ಅವಸಾನಕಾಲವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದುವು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅವನು ಎದೆಗೆಟ್ಟು ನಡುಗಿ (3ಗ-5) ಬಹು ವಿಧವಾಗಿ ಪ್ರಲಾಪಿಸಿದನು. [5ಗ] ಆಗ ಸಾಮಾನಿಕದೇವರು ಬಂದು (6) 'ಮೃತ್ಯುವು ಆರಿಗೂ ತಪ್ಪಿದುದಲ್ಲ ; (7) ನೀನು ಅಂಜದೆ ಜಿನಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡು (8) ಆರೂ ಮೃತ್ಯುವನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲಾರರು' ಎಂದು ಸಮಾಧಾನಮಾಡಿದರು. ಅವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ನಂಬಿ ಅವನು ಆರುತಿಂಗಳು ಜಿನಪೂಜೆಮಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ ಮೃತ್ಯುವಶನಾದನು.

(3) ವಜ್ರಜಂಘನ ಕಥೆ.

ಬಳಿಕ ಅವನು [9] ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಮೇರುವಿನ ಪೂರ್ವವಿದೇಹದ ಸೀತಾನದಿಯ ದಕ್ಷಿಣತಟದ ಉತ್ಪಳಪುರವಧಿಪನಾದ ವಜ್ರಬಾಹುನೃಪನಿಗೂ ಅತನ ಪತ್ನಿ ವಸುಂಧರೆಗೂ ಅಗ್ರಪುತ್ರನಾಗಿ ಜನಿಸಿ ವಜ್ರಜಂಘನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. [9ಗ-10] ಅವನಿಗೆ ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಯೌವನೋದಯವಾಯಿತು. [11–11ಗ]

ಕೂಡಲೆ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾದೇವಿಯು ನೆನೆಪೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ಅವಳ ಹಂಬಲಿಂದ ಅವನು [12] ಸರ್ವಭೋಗವಿಮುಖನಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. [12ಗ] ಅತ್ತ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾ ದೇವಿಯೂ ಪತಿವಿಯೋಗದಿಂದ ಖಿನ್ನಳಾಗಿ [13] ಆಭರಣಾದಿಗಳನ್ನು ತೊರೆದು [14–15] ಲಲಿತಾಂಗನನ್ನು ಹಂಬಲಿಸಿ ಹಲುಬುತ್ತ ರೋದಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. [15] ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಮಹತ್ತರದೇವಿಗಳು ಹೋಗಿ [16] 'ಮರಣವು ಬಾರದವರು ಆರಿಗೂ ಮುಂದುಹಿಂದೆಂಬ ಭೇದವಲ್ಲದೆ ಹೆರೆಯೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಇವಕ್ಕೆ ಮರುಳಾಗದೆ ಜಿನನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸು. ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ 'ನಿನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಪಡೆವೆ ' ಎಂದು ಬೋಧಿಸಿದರು. [16ಗ] ಆ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ವಿವೇಕವನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡು [17] ಅವಳು ಗುರುಪಂಚ ಕವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ಶರೀರಪರಿತ್ಯಾಗಮಾಡಿದಳು. [17ಗ] ಕೂಡಲೆ ಜಂಬೂದ್ವೀ ಪದ ಪೂರ್ವವಿದೇಹದ ಪುಂಡರೀಕಿಣಿಯನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ವಜ್ರದಂತನಿಗೂ ಆತನ ಸತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಗೂ ಪ್ರತ್ರಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಶ್ರೀಮತಿಯೆಂಬ ನಾಮದಿಂದ ಬಳೆದು [18-20] ಯೌವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದಳು. [21] ಪಂಡಿತೆಯೆಂಬ ದಾದಿಯಲ್ಲಿ ಓದಿ ಸಕಲಕಲಾಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಳು. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ [21ಗ] ಬಂದುದಿವಸ ಆ ಕನ್ಯೆ ತನ್ನ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದು ನಿಶಾವಸಾನಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಪುರದ ಬಹಿರು ದ್ಯಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಯಶೋಧರಮುನಿಗಳ ಕೇವಳಜ್ಞಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯ ಉತ್ಸವಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದ [22] ದೇವಯಾನದ ಕಿಂಕಿಣೀಧ್ವನಿಯಿಂದ ಎಚ್ಚತ್ತು [22ಗ] ಸೌಧದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ದೇವಾ ಗಮನವನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ತಟ್ಟನೆ ಅವಗೆ ತನ್ನ ಪೂರ್ವಭವಸ್ಮರಣೆಯುಂಟಾ ಯಿತು. [23] ಅದರೊಡನೆ ಲಲಿತಾಂಗದೇವನ ನೆನೆಪೂ ಮೈದೋರಿತು. ಅವಳು ವಿರಹವ್ಯಥೆಯಿಂದ ಮೈಮರೆತಳು. [23ಗ] ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಪರಿಜನರು ಬಂದು ಶೀತಳ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಉಪಚರಿಸಿ ಮೂರ್ಛೆಯೆಂದೆಚ್ಚರಿಸಿ ಮೂರ್ಛೆಗೆ ಕಾರಣವೇ ನೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅವಳು ಅವ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನ್ನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ; ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ವಜ್ರದಂತನಿಗೂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಗೂ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮಗಳ ಸವಿಾಪಕ್ಕೆ ಬಂದು [24] ಅವಳ ಚಿಂತೆಗೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಅವಳು ಸುಮ್ಮನೆ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಸುರಿಸಿವಳೆ ಹೊರತು ತನ್ನ ಮನೋಗತವನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕಂಡು [26] ವಜ್ರದಂತನು–ಮಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿವವರೆಗೂ ನೀನು ಸಮಾಧಾನಳಾಗಿರೆಂದು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಗೆ ಹೇಳಿ [26ಗ] ಪಂಡಿತೆಯನ್ನು ಕರೆದು ಮಗಳನ್ನು ನೆಲ್ಲಿಗೆ ಒಡಂಬಡಿಸಿ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಹೇಳುವಂತೆ ನಿಯ ಮಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದನು. [27] ಆಸಮಯಕ್ಕೆ ಗುರುಗಳಾದ ಯಶೋಧರ ಮುನಿ ಪತಿಗೆ ಕೇವಲಬೋಧವೂ ತನ್ನ ಆಯುಧಾಗಾರದಲ್ಲಿ ಚಕ್ರರತ್ನವೂ ಜನಿಸಿದುವು. [29] ಆಗ ವಜ್ರದಂತನು ಹೋಗಿ ಮುನಿಪತಿಗೆ ವಂದಿಸಿ [29ಗ] ಲಬ್ಧವಧಿಲೋ ಚನನಾಗಿ ಮರಳಿ ಬಂದು ಚಕ್ರಪೂಜೆಯನ್ನು ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ ದಿಗ್ವಿಜಯೋದ್ಯೋಗದಿಂದ ವಿಜಯಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಬಳಿಸಿದನು.

ಇತ್ತ ಪಂಡಿತೆ ಶ್ರೀಮತಿಯನ್ನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಉಪವನಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ [30] ಉಪಚರಿಸುವ ವ್ಯಾಜದಿಂದ ಸವಿಾಪಕ್ಕೆ ಸೇರಿ [31-32] 'ನನಗಿಂತ ನಿನಗೆ ಹಿತರಾರು ? ನನ್ನಲ್ಲಿಯೂ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮರೆಸಿ ನೀನು ಹೀಗೆ ಕೊರಗಲಾಗದು, ನಿನ್ನ ಮನೋರ್ತಗವನ್ನು ಹೇಳು' ಎಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾಡಿದಳು. [32ಗ] ಸ್ವಭಾವಮುಗ್ಧೆಯಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ತಲೆಬಾಗಿ [33]'ನಿನಗಿಂತಲೂ ನನಗೆ ಆಪ್ತರು ಬೇರೆಯಾರಿರುವರು ? ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ದೇವಾಗಮನವನ್ನು ಕಂಡು ನನಗೆ ಪೂರ್ವಜನ್ಮಸ್ಮರಣೆಯುಂಟಾಗಿ ಇಷ್ಟು ನೋವಾಯಿತು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಚಿಂತೆಯೆಲ್ಲಿಯದು — ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಇಂತೆಂದಳು: —

[33ಗ] ನಾನು ಈ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಮೂರನೆಯ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಗಂಧಿಳವಿಷಯದ ಪಾಟಲಿಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ನಾಗದತ್ತನೆಂಬ ವರ್ತಕನ ಪತ್ನಿಯಾದ ವಸುದತ್ತೆಯೆಂಬಳಿ ಉದರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದೆನು. ನಾನು ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ ಕೂಡಲೆ [34] ನನ್ನೊಡಹುಟ್ಟಿದವರೂ ತಂದೆಯೂ ಪರಲೋಕಗತರಾದರು. [33ಗ] ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಯೂ ಅಜ್ಜಿಯೂ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ದೀನರಾಗಿ ಇತರರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವನ್ನಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ಕಾಲದಮೇಲೆ ನಾನು ಜನಿಸಿದೆನು. ನನ್ನ ದೇಹದಿಂದ ಬಂದು ವಿಧವಾದ ದುರ್ಗಂಧವು ಬರುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಜುಗುಪ್ಸೆಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಿಂದ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಶ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ ಬಿಂದಿಹೊದಿಸಿಟ್ಟು ತಾವ್ಪೇಡಿತಂದಎಂಜಲಿಂದ ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಹೆಸರೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯಳಾಗಿದ್ದೆನು. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ [35] ಕೆಲವು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಅವರೂ ಮೃತ್ಯುವಶರಾದರು. ನನಗೆ ಆರೂ ಗತಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಅವಿಚಾರಣವೆಂಬ ಕಾಡನ್ನು ಹೊಕ್ಕು[35ಗ]ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಅಂಗರತಿಳಕವೆಂಬ ಗಿರಿಪುನ್ನು ಸೇರಿದನು. [36] ಅಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯಸ್ವರೆಂಬ ಮುನಿಗಳಿದ್ದರು [36ಗ]ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನನ್ನ ದುಃಖಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಕರುಣಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆನು. [38]' ಇದು ನಿನ್ನ ಜನ್ಮಾಂತರಪಾಪಪರಿಪಾಕದಿಂದ ಉಂಟಾಯಿತು' ಎಂದು ಅವರು ಇಂತೆಂದರು: — [38ಗ]ನೀನು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶದ ಪಳಾಳಕೂಟದಲ್ಲಿ ದೇವಿಲನೆಂಬ ಗ್ರಾಮಕೂಟನ ಪತ್ನಿ ವಸುಮತಿಯೆಂಬಳ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಧನವತ್ತೆಯೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದುದಿವಸ ತ್ರಿಗುಪ್ತಿಗುಪ್ತ ಸವಾಧಿಗುಪ್ತರೆಂಬ ಯತಿಗಳ ಅನ್ನಪಾನಕ್ಕೆ ಅಂತರಾಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲೆಂದು ಸತ್ತನಾಯನ್ನು ತಂದು ಅವರ ಬಿಡುವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಕಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು [39] ಅಯ್ಯೋ ! ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ಹುಡುಗಿ ! ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದೆಯಲ್ಲಾ ; ಇದು ನಿನಗೆ ದುಃಖವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದು, ಎಂದರು [39ಗ] ಅದಕ್ಕೆ ನೀನು ಅಂಜಿ [40] ಅವರ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡೆ. [40] ಅವರ ಉಪಕಾರದಿಂದ ನಿನಗೆ ಮನುಷ್ಯಜನ್ಮವುಂಟಾಯಿತು. ಈ ನಿನ್ನ ದುಃಖವು ಪೂರ್ವ

ಪುಣ್ಯಜನಿತವಾದುದು ; ಇನ್ನು ನಿನಗೆ ಜಿನೇಂದ್ರಧರ್ಮಾಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಪುಣ್ಯವಿಮೋಚನೆಯಾಗುವುದು ' ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು. [40ಗ] ತದ್ವಾಕ್ಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ನಾನು ಜೈನವ್ರತಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿ ಆಯುಷ್ಯಾವಸಾನದಲ್ಲಿ ಶರೀರಪರಿತ್ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ೭ನೇ ಪ್ರಭವಿವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಯೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಲಲಿತಾಂಗದೇವನಿಗೆ ಪತ್ನಿಯಾಗಿದ್ದೆನು. ಕೆಲವು ಕಾಲಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯನು ಮೃತನಾದನು ; ನಾನು ಆರುತಿಂಗಳು ಜಿನೇಂದ್ರಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಜನಿಸಿದೆನು. ಇದೇ ನನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವು.[41]

ಲಲಿತಾಂಗದೇವನೂ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಹುಟ್ಟಿರಬೇಕು ; ಅವನೊಡನೆ ಸೇರದಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಜೀವಿತದ ಆಕೆಯೂ ಸೇರದು. ಇದನ್ನು ಆರೊಡನೆ ಹೇಳಿದರೆ ತಾನೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವೆಂದು ಮೌನವಾಗಿದ್ದೆನು. [42] ಆತನ ರೂಪು ನನ್ನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿ [43] ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ. [43ಗ] ನನ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವು ಮಾತ್ರ ಕೈಗೂಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಅನುರಾಗಸೂಚಕವಾದ ಈ ಚಿತ್ರಪಟವನ್ನು ಬರೆದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವೆನು ; ಇದನ್ನು ಪೂಜೆಸುತ್ತ ಕನ್ಯಾವ್ರತದಲ್ಲೆ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆವೆನು— ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳ [44] ಪಂಡಿತೆ ಆ ಪಟವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ನೋಡಿ [45] ಅದರ ಸಾಹಾಯ್ಯದಿಂದ ಆವಳ ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯನನ್ನು ಹುಡುಕಿತಂದು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಆ ಪಟದಲ್ಲಿ ಬರೆಯದೆ ವಂಚಿಸಿದ್ದ ಕೆಲವು ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಮಹಾಪೂತಜಿನಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಆ ಪಟವನ್ನು ಹರಹಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿಜಾಭಿಲಷಿತ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

[46] ಇತ್ತ ವಜ್ರದಂತನು ದಿಗ್ವಿಜಯವನ್ನು ಜಯಿಸಿ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಮೂರ್ಧಾಭಿಷಿಕ್ತನಾದನು. ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕರೆಯಕಳುಹಿದನು. [47] ಅವಳು ಬಂದು ತಂದೆಗೆ ವಂದಿಸಿ [47ಗ] ಆತನ ಆಜ್ಞೆವಾರ್ತೆಗಳನ್ನು ತಳಿದು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಳು. ಹಾಗೆ ನಿಂತ ಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿ 'ನಾಳೆನಾಡಿದರಲ್ಲಿಯೆ ನೀನು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನೊಡನೆ ಕೂಡುವೆ ' ಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವಳ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಜನ್ಮಾಂತರದಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿದನು: —

[50ಗ] ನಮ್ಮ ಯಶೋಧರಗುರುಗಳ ಜ್ಞಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಸ್ಥಿರಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನನಗೆ ಅವಧಿಜ್ಞಾನವು ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ಅದರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ನಿನ್ನ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಕಾಂತನ ಜನ್ಮಾಂತರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆನು. ಅವುಗಳನ್ನು ನಿನಗೆ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ನಾನು ಈ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಐದನೆಯ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪುಂಡರೀಕಿಣಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಶವಮಹೀಶನಿಗೆ ಚಂದ್ರಕೀರ್ತಿಎಂಬ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೆನು. ನನಗೆ ಜಯಕೀರ್ತಿಎಂಬ ಸ್ನೇಹಿತನಿದ್ದನು. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮ

ದಲ್ಲಿದ್ದೆವು. ನಾನು ಜೀವತಾವಸಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕಿವರ್ಧನೋದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಜಂಘ್ರ ಸೇನಾಚಾರ್ಯರಬಳಿ ಸನ್ನ್ಯಾಸನವಿಧಿಯಿಂದ ಆಹಾರವನ್ನು ತೊರೆದು ದೇಹತ್ಯಾಗಮಾಡಿ ಮಹೇಂದ್ರಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನಿಕದೇವನಾದೆನು. ಜಯಕೀರ್ತಿಯೂ ತನ್ನ ವಿಭವದಾನು ಗುಣವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಜೀವಿಸಿ ಬಳಿಕ ನಾವು ಅಲ್ಲಿಂದ ಚ್ಯವಿಸಿ ಮಂಗಳಾವತೀವಿಷಯದ ರತ್ನಸಂಚಯಪುರದ ಶ್ರೀಧರಮಹಾರಾಜನ ಪುತ್ರರಾಗಿ ಜನಿಸಿದೆವು. ನಮ್ಮ ತಂದೆ ನಮಗೆ ಅಧಿರಾಜಯುವರಾಜಪದವಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಂದನು. [51ಗ] ನಮ್ಮ ಮಾತೆಯೂ ಅನೇಕವ್ರತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಜೀವಿತಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪ್ರಭವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಲಲಿತಾಂಗದೇವನಾದಳು. [52] ಕೆಲವು ದಿವಸಕ್ಕೆ ನನ್ನ ತಮ್ಮನು ವೃತನಾದನು. ಅದರಿಂದ ನಾನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಶೋಕಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು. [52ಗ-56] ಆಗ ಲಲಿತಾಂಗದೇವನು ಬಂದು ನನಗೆ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದನು. [57-5ಗ] ನಾನು ಯುಗಂಧರಮುನೀಂದ್ರರಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಜೀವಿತಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಯುತೇಂದ್ರಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಯುತೇಂದ್ರನಾದೆನು. [58ಗ] ನನ್ನ ಆ ವಿಭವಕ್ಕೆ ಲಲಿತಾಂಗನೇ ಕಾರಣನೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಪೂಜಿಸಿದೆನು. ಕೆಲವು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅವನು ಕ್ಷೀರವನ್ನು ತೊರೆದು ವಾಸವ ನೆಂಬ ಗಂಧರ್ವರಾಜನಿಗೆ ಮಹೀಧರನೆಂಬ ಮಗನಾದನು. ನಾನು ಅವನನ್ನು ಕಂಡು

[60–64] ಅವನಿಗೆ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದೆನು. [65] ಕೂಡಲೆ ಅವನು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಜಗನ್ನಂದನಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿ ಸತ್ತು ಪ್ರಾಣತೇಂದ್ರನಾಗಿ ಜನಿಸಿ ಆಯುರವಸಾನದಲ್ಲಿ ವೃತನಾಗಿ [65] ಗಂಧಿಳವಿಷಯದ ಅಯೋಧ್ಯಾಧಿಪನಾದ ಜಯವರ್ಮನ ಸತಿ ಸುಪ್ರಭೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಜಿತಂಜಯನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ಬಳೆದು ಚಕ್ರವರ್ತಿಪದದಲ್ಲಿದ್ದನು. ಆಗ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ [66-72] ಪುನಃ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನುಪದೇಶಿಸಿದೆನು. [72ಗ] ನನ್ನಿಂದ ಪ್ರತಿಸಿಂದ ಅವನು ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನವಲಂಬಿಸಿ ಮಂದರಸ್ಥವಿರರೆಂಬ ಮುನಿಪುಂಗವರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಮಂದರಜಿನಸೀಧರ ಗುರುಗಳ ಉಪದೇಶದಿಂದ ನೋಂತು, ಮಹಾಬಲಳೆಂಬರಸಾದ ಭವದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಬುದ್ಧೋಪದೇವನ್ನು ಪಡೆದುಈಗ ಸಕಲ್ಪದ ಶ್ರೀಪ್ರಭವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಲಲಿತಾಂಗದೇವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ನೀನು ಅವನಿಗೆ ಪತ್ನಿಯಾಗಿದ್ದೆ [73] ಆಕಾಲದ ಒಂದು ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ಆಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಚ್ಯುತೇಂದ್ರನಿಂದ ಯುಗಂಧರಜಿನೋಪಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಕೇಳಿದೆವು. [73ಗ] ಆದೆಂತೆಂದರೆ—ಪೂರ್ವವಿದೇಹದ ಸೀತಾನದಿಯ ದಕ್ಷಿಣತೀರದ ಸುಸೀಮಾನಗರವನ್ನು ಆಳುವ ಅಜಿತಂಜಯನ ಮಂತ್ರಿಗೂ ಆತನ ಸತಿ ಸತ್ಯಭಾವೆಗೂ ಪ್ರಕಸಿತನೆಂಬ ಮಗನಾಬವು. ಅವನಿಗೆ ವಿಕಸಿತಸೆಂಬ ಮಿತ್ರನಿದ್ದನು. [74-75]. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಬಹಳ ಪಂಡಿತರಾಗಿದ್ದರು. [75ಗ] ಅವರು ಒಂದುದಿನ ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಗರ್ವದಿಂದ ಪುತಿಸಾಗರಮುನಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾದನಮಾಡಿ ಸೋತು ಅವರಿಗೆ ಶಿಷ್ಯರಾದರು. [76]

ಬಳಿಕ ಮಹಾವ್ರತಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಹಾಶಕ್ರಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಪ್ರತೀಂದ್ರರಾಗಿ ಜನಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಚಿರಕಾಲಜೀವಿಸಿ [76ಗ] ಪರಿಚ್ಯುತರಾಗಿ ಧಾತಕೀಷಂಡದ ಪೂರ್ವವಿದೇಹದ ಪುಷ್ಕಳಾವತಿಯ ಪುಂಡರೀಕಿಣಿಪುರವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಧನಂಜಯನರಸಿಯರಪ್ಪ ಜಯಮತಿ ಜಯಸೇನೆಯರಿಗೆ ಮಹಾಬಳಾತಿಬಳರೆಂಬ ಮಕ್ಕಳಾದರು.[77] ಆತಿಬಲನು ಮೃತನಾಗಲು ಮಹಾಬಲನು ಮೃತನಾಗಿ ಪ್ರಾಣತದಲ್ಲಿ [77ಗ] ಪುಷ್ಪಚೂಳನೆಂಬನಾಗಿ ವಿಂಶತಿಸಮುದ್ರೋಪಮಾಯುಷ್ಯವಸಾನದಲ್ಲಿ ವತ್ಸಕಾವತಿಯ ಪ್ರಭಾವತೀಪುರದರಸನು ಮಹಾಸೇನನಿಗೂ ವಸುಂಧರೆಗೂ ಜಯಸೇನನೆಂಬ ಮಗನಾದನು. ಅಲ್ಲಿ[78]ತನಗೆ ಬಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತೊರೆದು [78ಗ] ಸೀಮಂಧರಜಿನೇಶರಲ್ಲಿ ದಿಗ್ವಾಸನಾವಿಭೂವನೆಗಳನ್ನು ಭಾವಿಸಿ ನಿಜಜೀವಿತಾವಸಾನದಲ್ಲಿ ನಾಮನಸವೆಂಬಗ್ರೈವೇಯಕದಲ್ಲಿ ಅಹಮಿಂದ್ರನಾಗಿದ್ದು [79] ಬಳಿಕ ಭೂಮಿಗಿಳಿದು ಪೂರ್ವವಿದೇಹದ ಮಂಗಳಾವತೀವಿಷಯದ ರತ್ನಸಂಚಯಪುರವನ್ನು ಆಳುವ ಅಜಿತಂಜಯಭೂಪಾಲನಿಗೂ ಅವನರಸಿ ವಸುಮತಿಗೂ ಮಗನಾಗಿ ಯುಗಂಧರನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಜನಿಸಿದನು. [80-8]ಅವನು ಈಗ ಜೈನದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಆರ್ಹಂತ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾಗಿದ್ದಾನೆ, [82]ಎಂದು ಅವನ ಚರಿತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ತಾವು ಪಿಹಿತಾಸ್ರವ ಭಟ್ಟಾರಕರ ಕೇವಲ ಜ್ಞಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯೊಸಗೆಮಾಡಿ ಬಂದುದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿ [83] ಮೇರುನಗದಲ್ಲಿ ವನಕೇಳಿಯನ್ನೂ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭವಿಮಾನಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಜಲಕೇಳಿಯನ್ನೂ ಆಡಿದುದು ಜ್ಞಾಪಕವುಂಟೆ ? ಎಂದನು. ಆವಳು ಜ್ಞಾಪಕವುಂಟೆಂದು ಹೇಳಿ [83ಗ]ಲಲಿತಾಂಗದೇವನು ಹುಟ್ಟಿರುವ ಸ್ಥಾನವು ತಿಳಿಯದೆ ಕಳವಳಿಸುವೆನು ; ಅವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು.—ಲಲಿತಾಂಗನು ಉತ್ಪಲಖೇಟವನ್ನಾಳುವ ನನ್ನ ಪೈದುನನಾದ ವಜ್ರಬಾಹುಗೂ ನನ್ನ ತಂಗಿ ವಸುಂಧರೆಗೂ ವಜ್ರಜಂಘನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿರುವನು [84] ಅವನು ಕ್ಷಿಪ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಬರುವನು. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಪಂಡಿತೆಯೂ ಬಂದು ತಿಳಿಸುವಳು [84ಗ] ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವಳನ್ನು ಕನ್ಯಾಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಪಂಡಿತೆ ಬಂದು ಶ್ರೀಮತಿಯನ್ನು ಕಂಡು [86ಗ]—ನಿನ್ನ ಚಿತ್ರಪಟವನ್ನು ತೆಗೆಮಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಮಹಾಪ್ರಾತಜೆನಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಇಡಲು [87] ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. [87ಗ] ಆಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ವಾಸವದುರ್ದಂತರೆಂಬಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ವಾಸವನು [88] ಅವೆಲ್ಲಾ ತನ್ನವೃತ್ತವೆಂದು ಆಟವಾಡಿದನು [88ಗ] ದುರ್ದಂತನು ಅತೀಕೋಪಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ [89] ಇದಕ್ಕೆ ' ಇಷ್ಟುಚಿಂತೆಯೇನು ? ಇದು ನಮ್ಮ ಮಗಳ ಪಟ. ಈಕೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಭವಾನುರಾಗವಿದ್ದರೆ ಬಂದೆರಡು ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ' ಎಂದೆನು. ಅವರು ಹೇಳಲಾರದೆ ನಾಚಿಕೊಂಡು ನಿಂತುಹೋದರು. [90ಗ] ಬಳಿಕ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಬ್ಬರಾಜಕುಮಾರನು ಬಂದನು

IV. ಆಖ್ಯಾನಂ. ಚಕಾರಣಯುಗಳದಾನೋತ್ಸವವರ್ಣನಂ.

ಆತನು [1] ಜಿನಭವನವನ್ನು ಮೂರುಸಲ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡಿ [2] ತ್ರಿಕರಣ ಶುದ್ಧಿಯಿಂದ ಜಿನನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಅಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು [೦] ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಇದಿರಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಗುಂಪನ್ನು ಕಂಡು [3ಗ) ಏನೆಂದು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಚಿತ್ರಪಟವನ್ನು ಕಂಡನು. [4] ಅವನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ [5]ಅದರಲ್ಲಿ ಲಿಖಿತವಾದ ವಿಷಯಗಳು ಪೂರ್ವಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಅವನ ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುವು [5ಗ] ಒಡನೆ ಅವನು ಸುರಲೋಕಸುಖಗಳನ್ನು ನೆನೆದು [6] ಅದು ಶ್ರೀಪ್ರಭೆಯೆಂದೂ[7]ಆಸ್ಥಾನೇ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಯೆಂದೂ ತಿಳಿದು [8-15] ನಾನಾವಿಧವಾದ ತನ್ನ ಪೂರ್ವದ ಸಾಖ್ಯಗಳನ್ನು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತ [16] ಹಾ ! ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೇ ! ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತ ಮೂರ್ಛೆಹೋದನು [17] ಕೂಡಲೆ ಅವನ ಪರಿಜನರು ಚೇತರೋಪಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸಿದರು. [17ಗ] ಆತನೆ ಲಲಿತಾಂಗದೇವನೆಂದು ತಿಳಿದು ನಾನು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ [18] ಈಗ ' ನನ್ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯೂ ನೆರವೇರಿತು. ಶ್ರೀಮತೀ ವಜ್ರಜಂಘರ ರಾಗೋತ್ಸವವೂ ಸಫಲವಾಯಿತು ' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು [18ಗ] ಅದು ಹೇಗೆಂದು ಆತನು ಕೇಳಿದನು [19-21ಗ] ನಾನು ನಿನ್ನಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸವಿಗ್ರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆನು. [22] ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಆತನು ನಿನ್ನ ಪಟವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಪಟವನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಕಳುಹಿಸಿರುವನು, ಎಂದು ಸಾಭಿಜ್ಞಾನಪಟವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು. ಶ್ರೀಮತಿ ಅಹನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೋಡಿ ನೋಡಿ [23] ಆನಂದಪರವಶಳಾಗಿದ್ದಳು.

ಆವೇಳೆಗೆ [23] ಶ್ರೀಮತೀವಜ್ರಜಂಘರ ಜನ್ಮಾಂತರಸ್ನೇಹವೂ ಚಿತ್ರಪಟದ್ಯುತಿ ಹಾರವೂ ವಜ್ರಬಾಹುಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಆತನು ತನ್ನ ಪುತ್ರನಿಗೆ ಆ ಕನ್ಯೆಕೆಯನ್ನೇ ವಿವಾಹಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡು ಕನ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಪುಂಡರೀಕಿಣಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದನು. [24]ಆ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಿ ವಜ್ರದಂತನು ಇದಿರುಗೊಂಡುಹೋಗಿ [24ಗ-25ಗ] ಸನ್ಮಾನದಿಂದ ಒಡಗೊಂಡು ಬಂದು ಸತ್ಕಾರಪೂರ್ವಕ ಬಂದಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿದನು. [26] ' ನಮ್ಮ ವಜ್ರಜಂಘಂಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪುತ್ರಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹವಾಡಿಕೊಡುವೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಬಂದೆನು ' ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳಿದನು. ಆ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ವಜ್ರದಂತನೂ ಒಪ್ಪಿಬಿಟ್ಟನು. ಕೂಡಲೆ ಜ್ಯೋತಿಷಿಸರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಲಗ್ನವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಲೇಬೇಕು. ಆದೇ ಶುಭಮುಹೂರ್ತವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಒಡನೆ ವಿವಾಹಮಂಟಪವು [30ಗ-34] ಅಲಂಕೃತವಾಯಿತು [34-35] ದಾನಗಳೂ ಅನೇಕವಾಗಿ ನಡೆದುವು. ಬಳಿಕ [35ಗ–41]ವಜ್ರಜಂಘನಿಗೆ ಮಂಗಳಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಅಲಂಕರಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಮತಿಗೂ [41ಗ—47] ಮಂಗಳಸ್ನಾನವೂ ಮಂಗಳಪ್ರಸಾಧನವೂ ಸಾಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದುವು. ಆ ವಧೂವರರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಹಸೆ

ಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ [48] ವಜ್ರದಂತನು ಧಾರೆಯೆರೆದು ವಿವಾಹಪ್ರಸ್ತುತವನ್ನು ಬಹಳ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನಡೆಯಿಸಿದನು. ವಧೂವರರು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲವುಕಾಲ ವಿರುತ್ತಿದ್ದರು

[53] ಬಳಿಕ ವಜ್ರಜಂಘನ ತಂಗಿಯಾದ ಸೌಂದರಿಗೂ ಶ್ರೀಮತಿಯ ಸಹೋದರನಾದ ಅಮಿತತೇಜನಿಗೂ ವಿವಾಹವಾಯಿತು.

ಆನಂತರದಲ್ಲಿ ವಜ್ರದಂತನು ಮಗಳನ್ನು ಅಳಿಯನೊಡನೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಲೆಂದು ಬಗೆದು (54-54) ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬಳುವಳಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು (55) ಅಳಿಯನಿಗೆ ಹಿತೋಕ್ತಿಯನ್ನೂ (56) ಮಗಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನೂ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

[57] ಇತ್ತ ವಜ್ರಬಾಹುರಾಜನು ಮಗನನ್ನೂ ಸೊಸೆಯನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು [58] ಉತ್ಪಲಖೇಟವೆಂಬ ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಬಂದು [59] ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಶ್ರೀಮತೀ ವಜ್ರಜಂಘರು ತಮ್ಮ ರಾಜಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಗರ್ಭವತಿಯಾಗಿ 49 ಅವಳಿಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರಸವಿಸಿದಳು.

ಹೀಗೆ ಇರುತ್ತಿರಲು [63] ಒಂದಾನೊಂದುದಿವಸ ವಜ್ರಬಾಹು ಅರಮನೆಯ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಗಗನವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಅಲ್ಲಿ ಮನೋಹರಾಕೃತಿಯುಳ್ಳ ಒಂದು ಮೇಘವನ್ನು ಕಂಡನು; ಆವರಣಂತೆ ಒಂದು ಜಿನಮಂದಿರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಅದರಂತೆ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆದಿಡಬೇಕೆಂದು [63] ಚಿತ್ರಫಲಕೆಯನ್ನೂ ಬಣ್ಣಿಗೆಯನ್ನೂ ತರಿಸಿ ಪರಿಜನರಿಗೆ ನಿಯಮಿಸಿದನು. ಅವರು ಅದನ್ನು ತರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅದು ಕರಗಿ ಹೋಯಿತು. ಅದೇ [64-67] ಅವನಿಗೆ ವೈರಾಗ್ಯನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ [67ಗ] ಅವನು ವಜ್ರಜಂಘನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು [67ಗ] ನಿಜಪತ್ನಿಯೊಡನೆಯೂ ಪುತ್ರರೊಡನೆಯೂ [68] ಯಮಧರಮುನಿಗಳ ಪಾದಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಜಾತರೂಪಧರನಾಗಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದನು

ಅತ್ತ [68ಗ] ವಜ್ರದಂತಚಕ್ರವರ್ತಿ ಒಂದುದಿವಸ ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢನಾಗಿದ್ದಾಗ [69] ಉದ್ಯಾನಪಾಲಕನು ಒಂದು ಮನೋಹರವಾದ ಹೊಂದಾವರೆಯನ್ನು ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ತಂದು ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಅವನ್ನು ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು [70] ಅದರ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿ ಲೀಲೆಯಿಂದ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ [71] ಅದರೊಳಗಿನಿಂದ ಒಂದು ಮೃತವಾದ ತುಂಬಿ ಹೊರಗೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅತನು ವಿಸ್ಮಯಪಟ್ಟು [72–74] ಈ ಭ್ರಮರವು ಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯವೊಂದಕ್ಕೆ ಸೋತು ಈ ದುರವಸ್ಥೆಗೆ ಬಂದಿತು. ಅನೇಕೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ವಶವಾದ ನನ್ನಂಥವರ ಪಾಡೇನು ಎಂದು ಬಗೆದು [74-78] ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿ

ನಿ [78ಗ] ಸಕಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ತನ್ನ ಅಗ್ರಪುತ್ರನಿಗೆ ಕೊಡಲುದ್ಯುಕ್ತನಾದನು. [79–80] ಅಗ್ರಪುತ್ರನು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಒಲ್ಲೆನೆಂದನು; ಅನನ ತಮ್ಮಂದಿರೂ ಅಂಗೀಕರಿಸದೆ ಹೋದರು. [81ಗ] ಒಳಿಕ ವಜ್ರದಂತನು ಅಮಿತತೇಜನ ಕಿಶುವಾದ ಪುಂಡರೀಕನೆಂಬ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಯಶೋಧರಮುನೀಂದ್ರರ ಪಾದಪದ್ಮೋಪಾಂತದಲ್ಲಿ ನೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿಕ್ರಯವನ್ನು ವರಿಸಿದನು. ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯೂ ಅನುಂದರಿಯೂ ಪುಂಡರೀಕನನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹೀಗೆ ರಾಜ್ಯವು [82ಗ] ಬಾಲನಾಯಕವಾಗಲು ಮಂಡಲಿಕರು ಕಪ್ಪವನ್ನು ಕೊಡದೆಯೂ ಆಟವಿಕರು ಅತಿಗಿರದೆಯೂ ಪಾಷ್ಣ್ರ್ಣಗ್ರಾಹಕರು ವಿರೋಧಿಗಳಾಗಿಯೂ ಪ್ರಬಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತೀಮಹಾದೇವಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ಅಲೋಚಿಸಿ ತನ್ನ ಆಳಿಯನಾದ ವಜ್ರಜಂಘನನ್ನು ಕರೆಯಿಕಳುಪಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ [83] ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿ [84ಗ] ಉಪಾಯನಗಳೊಡನೆ ಕೊಟ್ಟು ಚಿಂತಾಗತಿ ಮನೋಗತಿಯೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರದೂತರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದಳು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ವಿಮಾನಾರೂಢರಾಗಿ ಹೊರಟು [86ಗ] ಉತ್ಪಲಖೇಟವನ್ನು ಸೇರಿ ವಜ್ರಜಂಘನನ್ನು ಕಂಡು ತಾವು ತಂದ ಲೇಖನವನ್ನೂ ಉಪಾಯನಗಳನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟರು. ಆತನು ಆ ಲೇಖನವನ್ನು ಓದಿ ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಯಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ [87-88ಗ] ಚಕ್ರಿಯನ್ನೂ ತನ್ನಂದನರನ್ನೂ ಕ್ಷಾಫಿಸಿ ನಿಜಪತ್ನಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವಳು ಬಹಳವಾಗಿ ಶೋಕಿಸಿದಳು. ಉಪಚಾರೋಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಅವಳ ದುಃಖವನ್ನು ಶಮನಮಾಡಿ [89ಗ] ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ಆಲೋಚಿಸಿ [90] ಪುಂಡರೀಕಿಣಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣವಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು. ಬಡನೆ ಸೈನ್ಯವು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಬಳಿಕ [91–92] ಸೈನ್ಯದೊಡನೆಯೂ ನಿಜಾಂತಃಪುರ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಡನೆಯೂ ಹೊರಟು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತ [93–95] ಮನೋಹರವಾವ ಬಂದು ಸರಸ್ಸನ್ನು ಕಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟನು. '[95ಗ] ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಾವರಸಾಗರಸೇನರೆಂಬ ಗಗನಚಾರಣರು ಕಾಂತಾರಚರ್ಯಾಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅವರ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅವರನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯೂ ವಜ್ರಜಂಘನೂ ಇದಿರುಗೊಂಡು ನಿಲಿಸಿ ದಾನನನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. [98-99] ಅದಾನಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಪಂಚಾಶ್ಚರ್ಯವುಂಟಾಯಿತು.

V ಆಶ್ವಾಸಂ. ಸುವಿಧಿಮಹಿಮೋತ್ಪತ್ತಿವರ್ಣನಂ.

ಅನಂತರ [1] ಚಕ್ರಿ ತನ್ನಪತ್ನಿಯೊಡನೆ ಪುನಃ ಮುನೀಂತಿಗಳಿ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿತಪುಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯುಂಟಾಗಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದನು. [2] ಆಗ ವೃದ್ಧ ಕಂಚುಕಿ—'ಇವರು ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಂದು' ಹೇಳಿದನು [2ಗ] ಅವನನ್ನು ಸುಮ್ಮನಿರಹೇಳಿ ಆ ಮುನಿಸನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಉಪಶಮಭಾವವನ್ನು ತಳೆದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ

ಶಾರ್ದೂಲವರಾಹಗೋಲಾಂಗೂಲನಕುಲಂಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ರಾಜನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿ ಸೇನಾನಾಯಕ ಪುರೋಹಿತ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಗಳ ಭವಾಳಿಯನ್ನು ಜೆಸಗೊಂಡೆನು. [3] ಅವರು ಇಂತೆಂದರು: —

[3] ಈ ಮತಿವರನು ಈ ಭವಕ್ಕೆ ಐದನೆಯ ಭವದಲ್ಲಿ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಪೂರ್ವ ವಿದೇಹದ ವತ್ಸಕಾವತಿಯ ಪ್ರತಿಬದ್ಧಪ್ರಭಾಕರೀಪುರದಲ್ಲಿ ಮತಿವೃದ್ಧನೆಂಬ ಅರಸಾಗಿ [4] ಮಹಾಲೋಭದಿಂದ ಸತ್ತು [5] ಹುಲಿಯಾಗಿ ಜನಿಸಿ ಒಂಬು ಗಿರಿಯಲ್ಲಿದ್ದನು. ಪ್ರೀತಿವರ್ಧನಸೆಂಬ ಆ ಮಂಡಲಾಧಿಪನು ದಿಗ್ವಿಜಯವಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸೇನಾನಿವೇತನಾಗಿ ಬಂದು ಆಪರ್ವತದ ಒಳಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಡುಬಿಟ್ಟನು. [6] ಆಗ ಉಂಟಾದ ಶುಭನಿಮಿತ್ತ ಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆನ್ಯಪನ ಪುರೋಹಿತನು ಋಷಿಗಳು ಬಕ್ಕೆಗೆ ಬರುವರೆಂದೂ ಸುವರ್ಣ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದೆಂದೂ ನುಡಿದನು. [7–10] ಆ ಋಷಿಗಳು ನಗರಪ್ರವೇಶವಮಾಡ ದಂತೆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನೀರು ಚೆಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಪುಷ್ಪಗಳೆನ್ನು ಎರಚಿ ರಾಜನು ಋಷಿ ಗಳ ಆಗಮನವನ್ನು ನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. [10] ಬಳಿಕ ಬಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಪಿಹಿತಾಸ್ರವ ರೆಂಬ ಮುನಿ ಬಂದು ನೋಡಿ ಆ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ತುಳಿದರೆ ಜೀವಹಿಂಸೆಯಾಗುವುದೆಂದು ನಗರಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೊರೆದು ರಾಜನ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. [11] ರಾಜನು ಇದಿರುಗೊಂ ಡು ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು ನಿಲಿಸಿ ದಾನಮಾಡಿದನು. ಕೂಡಲೆ ಪಂಚಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. [11ಗ] ಆಗ ಆಪರ್ವತದಲ್ಲಿದ್ದ ಶಾರ್ದೂಲವು ಜಾತಿಸ್ಮರನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಉಪ ಶಾಂತನಾಗಿದ್ದಿತು. ಮುನಿಪನು ಆಗಿರಿಯ ತಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಸುವರ್ಣಪೂರ್ಣಕಟೋಪಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. [12] ಆ ಹುಲಿ ಹದಿನೆಂಟುದಿವಸ ವ್ರತಮಾಡಿ [13] ಸಮಾಧಿ ಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಈಶಾನಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ದಿವಾಕರವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ದಿವಾಕರಪ್ರಭಾವನೆಂಬ ದೇವ ನಾಯಿತು. ಆ ಪ್ರೀತಿವರ್ಧನನು ಆಮೃತಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದನು. ಆತನ ಸೇನಾನಾಯಕ ನು ಪ್ರಭಾಕರನೆಂದೂ, ಮಂತ್ರಿ ಕನಕಪ್ರಭನೆಂದೂ, ಪುರೋಹಿತನು ಪ್ರಭಂಜನನೆಂ ದೂ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ನಿನ್ನ ಲಲಿತಾಂಗಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಪರಿವಾರ ದೇವರಾದರು. ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಆ ಶಾರ್ದೂಲನೇ ಮತಿವರಮಂತ್ರಿಯಾಗಿಯೂ, ಆಪ್ರ ಭಾಕರನೇ ಸೇನಾನಾಯಕನಕಂಪನಾಗಿಯೂ, ಆಕನಕಪ್ರಭನೇ ಪುರೋಹಿತನಾನಂದ ನಾಗಿಯೂ, ಆ ಪ್ರಭಂಜನನೇ ನಿಜಶ್ರೇಷ್ಠಿಧನಮಿತ್ರನಾಗಿಯೂ, ಆ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾದೇವಿ ಯೇ ಶ್ರೀಮತಿಯಾಗಿಯೂ ಜನಿಸಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಸೇರಿರುವರು. ಆದುದರಿಂದ ಇವರಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಮೈತ್ರಿ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಈ ಭವಕ್ಕೆ ಎಂಟನೆಯ ಭವದಲ್ಲಿ ನೀನು ಭರತದಲ್ಲಿ ಆದಿತೀರ್ಥಂಕರನಾಗುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀಮತಿ ಶ್ರೇಯಾಂಸನಾಗಿಯೂ ಉಳಿದವರು ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳಾಗಿಯೂ ಪುಟ್ಟುವರು. [14] ಬಳಿಕ ಆಲ್ಲಿದ್ದ ಹುಲಿ, ಹಂದಿ, ಕೋಡಗ, ಮುಂಗುಸಿ—ಇವುಗಳ ಜನ್ಮವನ್ನು ಹೀಗೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. [14ಗ] ಈ ಹುಲಿ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಈದೇಶದ ಹಸ್ತಿನಾಪುರದಲ್ಲಿ ಉಗ್ರಸೇನನೆಂಬ ಹರದನಾಗಿ ಅಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನಕ್ರೋಧದಿಂದ ತಿರ್ಯಗಾಯುಷ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು [15]

ಅರಸನ ಕೋಷ್ಠಾಗಾರದಲ್ಲಿ ಚೌರ್ಯವಾಡಿದನು. ರಾಜನು ಇವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ತರಹೇಳಿ ದೂತಂಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲು, ಇವನು ಚಪೇಟ ಚರಣಾಘಾತದಿಂದ ಸತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಹುಲಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಈ ವರಾಹನು ಈ ರಾಜ್ಯದ ವಿಜಯಪುರದಲ್ಲಿ ಪರಿಕಾಂತನೆಂಬ ರಾಜಪುತ್ರನಾಗಿ ಅಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾನದಿಂದ ತಂದೆಗೆ ಅವಿನೀತನಾಗಿ [17] ಲಿಯಲ್ಲಿ ತಲೆಯನ್ನು ತಾಟಿನಿ ಒಡೆದುಕೊಂಡು ಸತ್ತು ವರಾಹನಾದನು. [17ಗ] ಈ ವಾನರನು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಪುರದಲ್ಲಿ ನಾಗದತ್ತನೆಂಬ ವಣಿಜನಾಗಿ ಅಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾಯಿಯಿಂದ[18]ತನ್ನ ಅನುಜೆಯ ಧನವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಕಪಿಯಾದನು. [18ಗ] ಈ ನಕುಲನು ಅಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನಲೋಭದಿಂದ ಕಲ್ಲುರಿಗನಾಗಿ, ರಾಜನಿಗಾಗಿ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದು ಇಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಬಾಸಿ ನೋಡಿ ಅದು ಸ್ವರ್ಣಮಯವಾಗಿರಲು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ತನ್ನ ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಇದ್ದನು. ಬಂದು ದಿವಸ ತಾನು ಪರಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಇಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋದನು ಪುನಃ ಬಂದು ನೋಡುವಾಗ ಮಗನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಕುಪಿತನಾಗಿ ಮಗನನ್ನು ಕೊಡಲಿಯಿಂದ ಹೊಡೆದು ಕೊಂದು ಅರಮನೆಯವರು ತನ್ನನ್ನು ಕಿಚ್ಚಿಸಿಕಾಡುವರೆಂದು ಭಯಪಟ್ಟು ತನ್ನ ಕಾಲುಗಳನ್ನೂ ಒಡೆದುಕೊಂಡನು. ಆದರೂ ರಾಜನು ಅವನನ್ನು ದಂಡಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಇದೋ ಇಲ್ಲಿ ಮುಂಗುಸಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಮುಂದೆ ನಿನ್ನ ಉದರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವರು.

ಆ ತರುವಾಯ [20ಗ] ವಜ್ರಜಂಘೆನೂ ಶ್ರೀಮತಿಯೂ ಪಯಣಹೊರಟು ಪುಂಡರೀಕಿಣಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿ, ಅಲ್ಲಿ ಬಂಧುಜನಗಳ ದುಃಖವನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ [21] ಸೋದರರಲ್ಲಿದಿನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಿಷ್ಕಂಟಕನಾಡಿ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳಕ್ಕೆ ವಹಿಸಿ ನಿಜರಾಜಧಾನಿಗೆ ತೆರಳಿ ಬಂದು [22] ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದರು. [22ಗ] ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಸಂವತ್ಸರಗಳು ಕಳೆದು ಹೋದವು. ಬಳಿಕ ಬಂದು ದಿವಸ ರಾತ್ರಿ ಶ್ರೀಮತೀವಜ್ರ ಜಂಘೆರು ಕಪ್ಯಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಧೂಪದ ಧೂಮವು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತು ಉಸಿರಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಗವಿಲ್ಲದೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮಲಗಿದ್ದಂತೆಯೇ ಮೃತರಾದರು. ಆದನ್ನು ಕೇಳಿ [27ಗ] ರಾಜ್ಯವೇ ಶೋಕಾಡಿತು. ಮಂತಿವರಾಲಿಗಳು ಪುರಜನದ ದುಃಖವನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಆದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಶ್ರೀಮತಿಯ ಪುತ್ರನಾದ ವಜ್ರಜಾಹುವಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿ ತಾವು ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗಿ ಕೆಲವುಕಾಲ ತಪಸ್ಸನ್ನಾಡಿ ಜೀವಿತಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಿತ್ಯಕ್ತರಾದರು.

(4) ಭೋಗಭೂಮಿಜಹನ್ಮಕಥೆ.

[28–30] ಭೋಗಭೂಮಿವರ್ಣನೆ [31-40] ಪಲ್ಯಂಗಕಲ್ಪತರುವರ್ಣನೆ [41-42] ಭೋಗಭೂಮಿಜರ ವರ್ಣನೆ.—ಇತ್ತ ವಜ್ರಜಂಘೆ ಶ್ರೀಮತಿಗಳು ಪಾತ್ರ

ದಾನವ ಫಲದಿಂದ ಭೋಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದರು. ಆಸತಿಪತಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿವಸ [45] ಒಂದು ಮಾನಿನಮಿಥುನವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. [45ಗ] ಆಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭನೆಂಬ ದೇವನ ವಿಮಾನವು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅವರಿಗೆ ಪೂರ್ವಜನ್ಮಸ್ಮರಣೆಯಂಟಾಯಿತು. ಕೂಡಲೆ ಚಾರಣಯುಗಳವು ಇಳಿದುಬಂದಿತು. [46ಗ] ಆಯುಗಳನ್ನು ಉಪಚರಿಸಿ [47] ತಮಗೆ ಆಮುನಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯುಂಟಾಗಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಅವರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು. [47ಗ] ಅದಕ್ಕೆ ಅಗ್ರಮುನಿ ನಕ್ಕು 'ನೀನು ವಜ್ರಾಯುಧನಾಗಿದ್ದಂದು ನಾನು ನಿನಗೆ ಸಚಿವನಾಗಿದ್ದೆನು. ನಾನು ಸ್ವಯಂಬುದ್ಧನು. ನಿನ್ನ ವಿಯೋಗದಿಂದ ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ ಮಣಿಚೂಡಾಮರನಾಗಿ ಜನಿಸಿ ಬಳಿಕ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಂಕರನಾದೆನು' ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ [25-64] ಅವರಿಗೆ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿ ಗಗನಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದನು. [65-69ಗ] ಅವರು ಆ ಗಗನಚಾರಣರ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಗಳಿ ತಾವು ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಪಲ್ಯೋಪಮತ್ರಯಾಯುಷ್ಯನಾವಸಾನವಲ್ಲಿ ಕ್ಷುತವಿಜೃಂಭಣವ್ಯಾಜದಿಂದ ಮೃತರಾದರು.

(5). ಶ್ರೀಧರ ಜನ್ಮಕಥೆ.

[70ಗ]. ಬಳಿಕ ವಜ್ರಜಂಘನು ಈ ಖಾನಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪ್ರಭವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಧರನೆಂಬ ದೇವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಶ್ರೀಮತಿ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವನುಹಿವೆಯಿಂದ ಸ್ತ್ರೀರೂಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಯಂಪ್ರಭವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಜನಿಸಿ ಶ್ರೀಧರನಿಗೆ ಸಾಮಾನಿಕದೇವನಾದಳು. ಮಂತ್ರಿಯೇ ಮೊದಲಾದವರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿದರು. ಹೀಗಿರಲು ಒಂದು ದಿವಸ ಶ್ರೀಧರನು ಅವಧಿಬೋಧದಿಂದ ಪ್ರೀತಿಂಕರಾರ್ಯರ ಕೇವಲಜ್ಞಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಅರಿತು ಉತ್ತುಂಗಶ್ರೀಪ್ರಭಾಚಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ [72] ಅವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ [74] ತಾನು ಅಂಬರಚರನಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಮೂವರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ಕೇಳಿದನು. [76] ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು—ಸಂಭಿನ್ನಮತಿ ನಿಗೋದವೆಂಬ ನರಕದಲ್ಲೂ [77] ಶತಮತಿ ದ್ವಿತೀಯನರಕದಲ್ಲೂ ಇರುವನೆಂದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ [79-81] ಅಧರ್ಮಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ [81ಗ–94] ನರಕಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿ [94ಗ] ಶತಮತಿ ಘೋರನರಕದಲ್ಲಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಧರನು ದುಃಖಿತನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ [98] ಶತಮತಿಗೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದನು. [96] ಅವನು ಅದನ್ನು ಧರಿಸಿ [97] ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊನೆಗೆ ಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರನಾದನು. ಇತ್ತ ಶ್ರೀಧರನು ದಿವದಿಂದ ಪರಿಚ್ಯುತನಾಗಿ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಪೂರ್ವವಿದೇಹದ ವತ್ಸಕಾವತಿ ವಿಷಯದ ಸುಸೀಮಾನಗರವನ್ನು ಆಳುವ ಸುದೃಷ್ಟಿರಾಜನಿಗೂ ಸುನಂದೆಗೂ ಸುವಿಧಿಯೆಂಬ ಮಗನಾದನು

VI. ಆಶ್ವಾಸಂ. ನಾಭಿರಾಜರಾಜ್ಯಲಾಭವರ್ಣನಂ.

(6). ಸುವಿಧಿಜನ್ಮಕಥೆ.

[2] ಸುವಿಧಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯು ಪೂತನನ್ನು ವಿನಾಲಾರದೆ ಅಭಯಘೋಷಚಕ್ರಿಯು ಮಗಳಾದ ಮನೋರಮೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿದನು. [2ಗ] ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀಮತಿಯಾಗಿದ್ದ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾದೇವನು ದೇವಲೋಕದಿಂದಿಳಿದು [3] ಕೇಶವ ನೆಂಬ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. [3ಗ] ಇತರರೂ ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಜನಿಸಿದರು. [4ಗ] ಒಂದುದಿವಸ ಅಭಯಘೋಷಚಕ್ರಿ ವಿಮಲವಾಹನಜಿನಚರಣವಂದನೆಗೆ ಹೋದನು. ಸುವಿಧಿಯೂ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನು. ಚಕ್ರಿ ಧರ್ಮಾವ್ಯತರನಾಸ್ವಾದನದಿಂದ [5] ವಿರಕ್ತನಾಗಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿದನು. [6] ಸುವಿಧಿಯೂ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಉಪಾಸಕನಾಗಿ [7] ಪಂಚಾಣುವ್ರತಗಳನ್ನೂ [8] ಮೂರುಗುಣವ್ರತಗಳನ್ನೂ [9] ನಾಲ್ಕು ಶಿಕ್ಷಾವ್ರತಗಳನ್ನೂ [10-11] ಏಕಾದಶನಿಲಯವನ್ನೂ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಚಾರಿತ್ರವ್ರತವನ್ನು ತಳೆದು [11ಗ] ಜೀವಿತಾವಸಾನದಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲೇಖನವಿಧಿಯಿಂದ ಶರೀರಪರಿತ್ಯಾಗಮಾಡಿದನು.

(7). ಅಚ್ಯುತೇಂದ್ರ ಜನ್ಮಕಥೆ.

ಬಳಿಕ ಅಚ್ಯುತಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಯುತೇಂದ್ರನಾದನು. [12ಗ] ಕೇಶವನೂ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತೊರೆದು ಪ್ರತೀಂದ್ರನಾದನು. [13] ಇತರರೂ ತಕ್ಕ ತಕ್ಕ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಪಡೆದರು. ಅಚ್ಯುತೇಂದ್ರನು [13-17] ದಿವ್ಯಭೋಗಗಳನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸಿ ಆಯುರವಸಾನದಲ್ಲಿ [20] ಜಿನಪದಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತಮನನಾಗಿ ಪರಿಚ್ಯುತನಾದನು.

(8). ವಜ್ರನಾಭಿಜನ್ಮಕಥೆ

[21] ಬಳಿಕ ವಜ್ರನಾಭಿಯೆಂಬ ನಾಮದಿಂದ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಪೂರ್ವವಿದೇಹದ ಸೀತಾನದಿಯ ಬಡಗಣ ತಡಿಯ ಪುಷ್ಕಳಾವತೀವಿಷಯದ ಪುಂಡರೀಕಿಣೀಪುರದ ವಜ್ರಸೇನವಿಭುವಿಗೂ ಶ್ರೀಕಾಂತೆಗೂ ಪುತ್ರನಾದನು. ಇವನಿಗೆ ಯೌವನೋದಯವಾಗಲು [24] ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಾದನೆಂದು ಬಗೆದು ವಜ್ರಸೇನನು ಇವನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೋದನು. [26] ಕೆಲಕಾಲಕ್ಕೆ ವಜ್ರನಾಭಿಯೂ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ತಳೆದು [26ಗ] ನಿಜಾಗ್ರಸುತನಾದ ವಜ್ರದಂತನಿಗೆ ವಸುಂಧರಾಭಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಿಜ ಗುರುಸಮಿಪದಲ್ಲಿ [27] ನಿಜವ ರೂಪವನ್ನೂ ನಿರ್ಗ್ರಂಥರೂಪವನ್ನೂ ವಹಿಸಿ [28ಗ] ಪಂಚಮಹಾವ್ರತಗಳನ್ನೂ [28] ಪಂಚಸಮಿತಿಯನ್ನೂ [29] ಗುಪ್ತಿತ್ರಯವನ್ನೂ [30-34ಗ] ಇತರ ತಪಸ್ಸುಗಳನ್ನೂ ಆಚರಿಸಿ ಶರೀರಪರಿತ್ಯಾಗಮಾಡಿದನು.

[ಶ್ಲೋಕ 41ಗ—42] ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯವರ್ಣನೆ. [48] ಅಲ್ಲಿ ಅಹಮಿಂದ್ರನು ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು.

ಇತ್ತ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ — [48ಗ] ಕಾಲಸ್ವರೂಪಪ್ರಮಾಣಾದಿಗಳ ವರ್ಣನೆ. [49–51] ಜಘನ್ಯಭೋಗಭೂಮಿಯ ಚರಮಸ್ಥಿತಿವರ್ಣನೆ.—ಆಗ [51–ಗ52] ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರಬಿಂಬಗಳು ಉದಿಸಿದುವು. [52ಗ] ಅವುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಜನರು ಭೀತರಾದರು. [53] ಅವರ ಭಯವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಪ್ರತಿಶ್ರುತಿಯೆಂಬ ಮೊದಲನೆಯ ಮನು ಅವರನ್ನು ಸಂತೈಸಿದನು. [53ಗ] ಸನ್ಮತಿಯೆಂಬ ಎರಡನೆಯ ಮನುವಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ [54-55] ಉದಯಾಸ್ತಮಯಗಳೂ ನಕ್ಷತ್ರಗಳೂ ಉಂಟಾದುವು [56–56ಗ] ಐಳಿಕ ಮೂರನೆಯ ಮನುವಾದ ಕ್ಷೇಮಂಕರನು ದುಷ್ಟಮೃಗಗಳನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿದನು. ಕ್ಷೇಮಂಧರನೆಂಬ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮನು ಲಕುಟಯಷ್ಟ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಪಾಪಸತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು [57] ಸೀಮಾವಿವಾಡವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಐದನೆಯ ಮನು ಸೀಮಂಕರನಾದನು. [58] ಆಘಾಟಕುದ್ದಿಮಾಡಿ ಆರನೆಯ ಮನು ಸೀಮಂಧರನಾದನು. [58] ಏಳನೆಯ ಮನುವಾದ ವಿಮಲವಾಹನನು ವಾಹನಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದನು. [59] ಎಂಟನೆಯ ಮನುವಾದ ಚಕ್ಷುಷ್ಮಂತನು ಸುತಮುಖಕಮಲಾಲೋಕನಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದನು. [60] ಯಶಸ್ವಿ ಹೆಸರಿಡುವುದನ್ನು ಜ್ಞೇಕೊಟ್ಟನು. [60ಗ] ಅಭಿಚಂದ್ರನು ಚಂದ್ರನನ್ನು ತೋರಿ ಮಕ್ಕಳಾಡಿಸುವುದನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದನು. [61] ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರು ಹಿಮದಿಂದ ಮರೆಯಾಗಲು ಭಯಪಟ್ಟ ಜನರನ್ನು ಭದ್ರಾಭನು ಸಂತೈಸಿದನು. [61ಗ—63] ಮರುದೇವನು ಸೋಪಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಗಿರಿದುರ್ಗಗಳನ್ನು ಹತ್ತುವ ಯುಕ್ತಿಯನ್ನೂ ದ್ರೋಣಿಯಾನಪಾತ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ಜಲದುರ್ಗೋತ್ತರಣವನ್ನೂ ಕಲಿಸಿದನು. [65] ಪ್ರಸೇನಜಿತ್ತೆಂಬನು ಜರಾಯುಪಟಲವಿಮೋಚನಕ್ರಮವನ್ನು ಅರುಹಿದನು. [67] ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಮನುವಾದ ನಾಭಿರಾಜನು ಅರ್ಭಕರ ನಾಭಿನಾಳಪ್ರಕರ್ತನೋಪಾಯವನ್ನು ವಿಶದೀಕರಿಸಿದನು. [67—70] ನಾಭಿರಾಜವರ್ಣನೆ. [71—72] ವೃಷ್ಟಿವರ್ಣನೆ. [73–78] ಮಳೆಯಿಂದ ವ್ರೀಹ್ಯಾದಿಗಳು ಬೆಳೆದರೂ ಕ್ಲುಪ್ತಿಪೀಡೆಯಿಂದ ನಮೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಜನರಿಗೆ ನಾಭಿ ಅವುಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಈ ನಾಭಿರಾಜನಿಗೆ ಮರುದೇವಿಯೆಂಬ ಪತ್ನಿಯಿದ್ದಳು. [80] ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯವರ್ಣನೆ. [81–88] ಆದಂಪತಿಗಳ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥಂಕರಾವತಾರವಾಗುವುದೆಂದು ಇಂದ್ರನು [88ಗ] ಅಯೋಧ್ಯಾಪುರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. [89-106] ಪುರವರ್ಣನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮನೋಹರವಾದ ರಾಜಾಲಯದಲ್ಲಿ [107] ಅಪರು ಪುರುದೇವನ ಅವತರಣವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

VII. ಮಹೇಂದ್ರಾನಂದನೈತ್ತವರ್ಣನಂ.

[2] ಅಮರೇಂದ್ರನು ಪರಮನ ಚರಮಗರ್ಭಾವತರಣವನ್ನು ಅವಧಿಜ್ಞಾನ ದಿಂದ ತಿಳಿದು ಆರುತಿಂಗಳಿಗೆ ಮುಂಚೆಯೆ [3] ಅಯೋಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಧನವೃಷ್ಟಿಯ ನ್ನು ಕರೆವಂತೆ ಧನದನಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ [3ಗ] ಶ್ರೀಹ್ರೀವೊಲಾದ ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಗರ್ಭಕೋಧನೆಯೇ ಮುಂತಾದ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಿಯೋಜಿಸಿದನು. ಅವರು ತದಾ ಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಜಿನಜನನಿಯನ್ನು [4ಗ—26] ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ಓಲಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರು. [26ಗ—27ಗ] ಹೀಗಿರಲು ಒಂದುದಿವಸ ಮರುದೇವಿ ಚತುರ್ಥಸ್ನಾನವ ನ್ನು ಮಾಡಿ ಪತಿಯೊಡನೆ ನಿದ್ರಿಸಿದ್ದ ನಿಶಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶುಭಸೂಚಕವಾದ ಷೋಡಶಸ್ವ ಪ್ನವನ್ನು ಕಂಡಳು. [29] ನಾಭಿ ಆ ಸ್ವಪ್ನವನ್ನು ಕೇಳ ತೀರ್ಥಕರನು ಜನಿ ಸುವನೆಂದು ತಿಳಿದನು. [30ಗ] ಆಕೆ ಗರ್ಭವಾದಳು [31—35] ಗರ್ಭವ ರ್ಣನೆ. ಬಳಿಕ ಪ್ರಸವಕಾಲವು ಬದಗಿ ಬಂದಾಗ ಮರುದೇವಿ [35] ಬಂದು ಪುತ್ರರ ತ್ನವನ್ನು ಹಡೆದಳು. [39—37] ಜನ್ಮೋತ್ಸವವರ್ಣನೆ. ಆಗ [42] ಕಚಿ ಅದೃಶ್ಯಯಾಗಿ ಬಂದು [43] ಪ್ರಸೂತಿಗೃಹಕ್ಕೆ ಮೂರುಸಲ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಗೈದು [44] ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಮರುದೇವಿಗೆ ಮಾಯೆಯಿಂದ ನಿದ್ದೆಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಂ ದು ಮಾಯಾಶಿಶುವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಜಿನಶಿಶುವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು [47] ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಇಂದ್ರನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಳು. [48ಗ] ಇಂದ್ರನು [51-56] ಐರಾವತದ ಸ್ಕಂಧದಲ್ಲಿ ಶಿಶುವನ್ನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟು [59ಗ] ಮುಂದ ರಾಜಲಕ್ಕೆ [60—70] ವೇವನಿಕಾಯದೊಡನೆ ಹೋಗಿ [73—75] ಪಾಂಡುಕ ಶಿಲಾತಲದಲ್ಲಿ [75ಗ] ಸಿಂಹಪೀಠದಲ್ಲಿ ಶಿಶುವನ್ನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ [77] ಮಂಗಳವಾದ್ಯರವ ದೊಡನೆ [78] ಧೂಪದೀಪದಿಂದ ಅರ್ಚಿಸಿ [79] ಅಕ್ಷತಮಿಶ್ರವಾದ ಅರ್ಘ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ [79ಗ—100] ಕನಕಕಲಶಗಳಿಂದ ಮಂಗಳಮಜ್ಜನವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದೆ ನು. [105] ಅನಂತರ ಇಂದ್ರಾದಿಗಳು ಜಿನಬಾಲನೊಡನೆ ವಿನೀತಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು [107ಗ] ರಾಜಭವನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಬಾಲಕನನ್ನು ಮೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿ ದರು. [109] ಬಳಿಕ ಜಾತಕವೋತ್ಸವವು ನಡೆಯಿತು. ಇಂದ್ರನು ಆನಂದನೈತ್ತ ದಿಂದ ಉಭಯಸಭೆಯನ್ನೂ ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದನು.

VIII. ಕರ್ಮಭೂಮಿ ನಿಯೋಗನಿರೂಪಣಂ

[1—3] ಅಬಾಲಕನು ಸುಖರೂಪನೆ ಬಾಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡಿ ಬಳಿದು [4—5] ಉದ್ಯದ್ಯೌವನನಾದನು. [6] ಆದರೂ ಅವನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿರುಚಿಯುಂ ಟಾಗಲಿಲ್ಲ. [7—8] ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾಭಿರಾಜನು ಆವರ್ತಿಯಲ್ಲಾದರೂ

ಪುತ್ರನಿಗೆ ವಿವಾಹಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ [8ಗ–15] ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಾನಾ ವಿಧವಾಗಿ ನೀತಿಯನ್ನು ಬೋಧಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಅನುಮತಿಪಡಿಸಿದನು. [15ಗ–22] ಕೂಡಲೆ ಮದುವೆಯ ಮಂಟಪವು ಅಲಂಕೃತವಾಯಿತು. [22ಗ] ಬಹಳ ಸಂಭ್ರಮದೊಡನೆ ಯಶಸ್ವತಿಸುನಂದೆಯೆಂಬ ಕನ್ನಿಕೆಗಳನ್ನು ಮದುವೆ [23ಗ–25] ಯಾಗಿ ಅವರೊಡನೆ ಸಂಸಾರಸುಖವನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕಳೆಯಲು ಯಶಸ್ವತಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದಳು. [31—33] ಗರ್ಭದೌಹೃದಾದಿ ವರ್ಣನೆ. [34] ಬಳಿಕ ನವಮಾಸ ತುಂಬಿ ಶುಭಮೂಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ [34] ಪುತ್ರರತ್ನವನ್ನು ಹೆತ್ತಳು. [35—36ಗ] ಜನ್ಮೋತ್ಸವವರ್ಣನೆ. [37] ಆಕುವಿಗೆ ಭರತನೆಂದು ನಾಮಕರಣಮಾಡಿದರು [38—44.] ಕುಮಾರನ ಬಾಲಲೀಲಾದಿವರ್ಣನೆ. ಆಕೆ ಹೀಗೆಯೇ [44ಗ] ನೂರ್ವರು ಪುತ್ರರನ್ನೂ ಬ್ರಹ್ಮಿಯೆಂಬ ಪುತ್ರಿಯನ್ನೂ ಪಡೆದು [45] ಅಗ್ರಮಹಿಷೀಪದವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದಳು. ಆಗಲೆ [45ಗ] ಸುನಂದಾದೇವಿಯೂ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದಳು. [46—48] ವರ್ಣನೆ. [49] ಬಳಿಕ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಂಡುಮಗುವನ್ನು ಹಡೆದಳು. [50] ಜನ್ಮೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಆಮಗುವಿಗೆ [50ಗ] ಬಾಹುಬಲಿಯೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. [50ಗ—53] ಆತನ ಶೈಶವಯವ್ವನಾದಿವರ್ಣನೆ. [54] ಕೆಲವುಕಾಲಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಸುಂದರಿಯೆಂಬ ತಂಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಳು. [54ಗ—55] ಭರತೇಶ್ವರನು ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಿಸಿ ಅವರವರಿಗೆ ಉಚಿತವಾದ ಆಭರಣಾದಿಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. [55ಗ] ಒಂದಾನೊಂದುದಿವಸ ಭರತೇಶ್ವರನು ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ [56] ಪುತ್ರಿಯರಿಬ್ಬರೂ ಬಂದು ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿದರು. [57] ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ತನ್ನ ತೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು [59—6ಗ] ಬ್ರಹ್ಮಿಗೆ ಸಿದ್ಧಂ ನಮಃ—ಎಂದು ತೊಡಗಿ ಲಿಪಿಗಳನ್ನು ದಕ್ಷಿಣಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶಿಸಿದನು. [60] ಸುಂದರಿಗೆ ಗಣಿತವನ್ನು ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಬರೆದು ತೋರಿಸಿ [60ಗ] ಸ್ವಯಂಭುವಾಭಿಧಾನ ಪದವಿದ್ಯಾಢ್ಯಂದೋವಿಚಿತ್ಯಲಂಕಾರಗಳೆಂಬಿವೇ ಮೊದಲಾದ ಸಮಸ್ತ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಬೋಧಿಸಿ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ವಿದ್ಯಾಪರಿಪೂರ್ಣೆಯರನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಬಳಿಕ ಉಳಿದ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಭರತ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ಗಾಂಧರ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾದ ಲೋಕೋಪಕಾರಿಗಳಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದನು. [61] ಹೀಗೆಯೇ ಆತನಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತುಲಕ್ಷ ಪೂರ್ವಕಾಲಗಳು ಕಳೆದುಹೋದವು. [61ಗ] ಆಪ್ರಸ್ತಾವದಲ್ಲಿ ಪೈರುಪಚ್ಚೆಗಳು ವಿರಳವಾಗಿ ಜನರು ಆಧಿವ್ಯಾಧಿಗಳಿಂದ ಸಂಕಟಪಡುತ್ತ [62] ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಶರಣಾಗತರಾದರು [62ಗ] ಅವರಿಗೆ ಅಭಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇಂದ್ರನನ್ನು ಬರಿಸಿ [63ಗ] ಕ್ಷೇತ್ರವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ದೇಶವಿಭಾಗಗಳನ್ನೂ ಪಶ್ವಾದಿಗಳನ್ನು ವಶವಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಉಪಾಯಗಳನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಕರವಾದ ಅನೇಕವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಕಲಿಸಿದನು [64] ಬಳಿಕ ಆತನಿಬ್ಬರ್ಹ್ಮನು ಅಸಿಮಸಿಕೃಷಿಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ತಾನು ಪಡೆದಕ್ಷತ್ರಿ

ಱು ವರ್ಣಿಕ್ಕೂದ್ರರೆಂಬ ಮೂರುವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯರಿಗೆ ಕಸ್ತ್ರಕರ್ಮವನ್ನೂ ವಣಿಗ್ವಂಶಕ್ಕೆ ಪಾಶುಪಾಲ್ಯಕೃಷಿವಣ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಸ್ಪೃಶ್ಯಾಸ್ಪೃಶ್ಯಕಾರುಗಳಿಂಪರಡುವಿಧದ ಕೂದ್ರರಿಗೆ ಶುಕ್ರೂಷಾನಿಯೋಗವನ್ನೂ ಉಪದೇಶಿಸಿ ವರ್ಣಸಂಕರವಾಗಲೀಯದೆ ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಂಟನ್ನೂ ಹೆಣ್ಣುತರುವ ಕೊಡುವ ಬಳಕೆಯನ್ನೂ ನಿಯೋಜಿಸಿದನು. [66] ಇದು ಭಗವತ್ಕೃತವಾದುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಕೃತಯುಗವೆಂಬ ಹೆಸರಾಯಿತು. [66ಗ—71] ಬಳಿಕ ಇಂದ್ರಾದಿಗಳು ಆದಿಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆಗ [72ಗ] ಆದಿಬ್ರಹ್ಮನು ಹಿಂದೆ ತಾನು ಪಡೆದ ವರ್ಣತ್ರಯಕ್ಕೂ ಮುಂದೆ ಭರತನಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ವಿಪ್ರವರ್ಣಕ್ಕೂ ಯಥೋಚಿತವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಗೆದು [73] ಈ ಮತಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಉಂಟಾದುವೆಂದು ತಿಳಿಸಿ [73ಗ] ದ್ವಿಜನ್ಮವರ್ಣಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಯನಾಧ್ಯಾಪನದಾನಪ್ರತಿಗ್ರಹಯಜನಯಾಜನವಿಶಿಷ್ಟವೃತ್ತಿಯನ್ನೂ ಕ್ಷತ್ರಿಯಜಾತಿಗೆ ಸತ್ಯತ್ಯಾಗಪ್ರಜಾಪಾಲನಶರಣಾಗತರಕ್ಷಣಾಪ್ರಹರಣಕ್ಷಮಾದಿಗುಣಾಚರಣವನ್ನೂ, ವಣಿಗ್ವಂಶಕ್ಕೆ ಜಳಸ್ಥಳಯಾತ್ರಾಸಂವೃತಮಿಥ್ಯಾಪ್ರವರ್ತನವನ್ನೂ ಕೂದ್ರಾನ್ವಯಕ್ಕೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿವರ್ಣತ್ರಯಕ್ಕೂ ಶುಕ್ರೂಷಾನೃತಕರ್ಮಕರಣೋಪಜೀವನವನ್ನೂ ಕಲ್ಪಿಸಿ [74] ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ನಡೆದವರಿಗೆ ದಂಡನೆಯನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿ [73ಗ] ದಂಡಧರರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜನರು ಸ್ವಚ್ಛಂದವಾಗಿ ನಡೆವರೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವರನ್ನು ನಿಯಮಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕುರುವಂಶ, ಹರಿವಂಶ, ನಾಥವಂಶ, ಉಗ್ರವಂಶವೆಂಬ ರಾಜವಂಶಗಳನ್ನೂ ನಿಯಮಿಸಿದನು ಹೀಗೆ ಆರುವತ್ತುಮೂರುಲಕ್ಷ ಪೂರ್ವಕಾಲರಾಜ್ಯವಾಳಿ ಕರ್ಮಭೂಮಿಪ್ರಸರಕ್ಕೆ ಆದಿಯಾಗಿ ಸಾಕೇತಸಿಂಹಾಸನಾಸೀನನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು.

IX. ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣಕಲ್ಯಾಣವರ್ಣನಂ.

ಆದಿಬ್ರಹ್ಮನು ಬಂದಾನೊಂದುದಿವಸ [2-6] ಒಡ್ಡೋಲಗದಲ್ಲಿ [7—8] ಸಿಂಹಾಸೀನನಾಗಿರುವಾಗ [8ಗ] ಇಂದ್ರನು—ಆದಿದೇವನ ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣಕಲ್ಯಾಣವು ಅತ್ಯಾಸನ್ನವೆಂದು ನಿಜಾವಧಿಬೋಧದಿಂದರಿದು ಸಂಗೀತಪ್ರಸಂಗದಿಂದ ಆರಾಧಿಸಲೆಂದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. [9—3] ಅಲ್ಲಿ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು [14—15] ಗೀತದಿಂದ ಉಪಚರಿಸಿದನು. ಬಳಿಕ [18—40] ನೀಲಾಂಜನೆಯು ನಾಟ್ಯವು ಆನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. [41] ಆಕೆ ನಾಟ್ಯವಾಡುತ್ತ ಆಡುತ್ತ ಆಯುರವಸಾನವಾಗಲು ಪಾಗೆಯೇ ಅದೃಶ್ಯವಾದಳು. [43] ರಸಭಂಗವಾಗದಂತೆ ಇಂದ್ರನು ಅಂಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಪಾತ್ರಾಂತರವನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸಿದನು. ಆದರೂ ಆದಿದೇವನು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು [34—60ಗೆ] ದೇಹನಿತ್ಯತೆಯನ್ನು ಭಾವಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಕಾಂತಾವರನಾಗಲು ಬಯಸಿದನು. [70ಗ—73] ಆವೇಳಿಗೆ ಲೋಕಾಂತಿಕದೇವರು ಬಂದು 'ನೀನು ಧರ್ಮ

ವನ್ನು ವಿಕದವಮಾಡಬೇಕು'–ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೋಪಿಸಿದರು. [63ಗ] ಬಳಿಕ ಇಂದ್ರನು ಪರಿವಾರಸಮೇತನಾಗಿ ಬಂದು ಅಭಿಷೇಕಮಾಡಿದನು ಪರಮೆನು ಭರತರಾಜನನ್ನು ಬರಿಸಿ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಮಾಡಿ [65] ಬಾಹುಬಲಿಗೆ ಯೌವರಾಜ್ಯಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅಯೋಧ್ಯಾಪತ್ತನದಲ್ಲೂ ಪೋದನಪುರದಲ್ಲೂ ಆವರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು [66—72] ವರ್ಣನೆ. [72ಗ] ಬಳಿಕ ಉಳಿದವುಕ್ತಳಿಗೂ ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಿಭಾಗಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟು, ನಾಭಿರಾಜಾದಿಗಳನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಸಾಧರ್ಮೇಂದ್ರಹಸ್ತವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಶಿಬಿಕೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿದನು ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರಜೆಗಳು [74—75] ದುಃಖಪಟ್ಟರು. [76] ಯಶಸ್ವಿಯೂ ಸುನಂದೆಯೂ ಹಿಂದೆಯೇ ಅಳುತ್ತ ಹೋದರು. ಅವರನ್ನು ಅಂತಃಪುರವೃದ್ಧರು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋದರು. ಭರತಾದಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಸಂಗಡಲೇ ಹೋದರು. ಇತ್ತ ಇಂದ್ರಾದಿಗಳು ಶಿಬಿಕೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಅಯೋಧ್ಯಾಪುರದ ಸವಿಾಪದ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥವನದ ನಡುವಣ ಚಂದ್ರಶಿಲಾತಳದಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಪರಮೆನು ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಪಲ್ಯಂಕಾಸನದಲ್ಲಿದ್ದು [77] ಕೇಶವನ್ನು ಪರಿದು [79] ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡನು. ಬಳಿಕ ಇಂದ್ರನು ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ತನ್ನ ನೆಲೆಗೆ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಭರತನೂ ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಹೋದನು. ಆದರೆ ಕಚ್ಛಮಹಾಕಚ್ಛರೂ ಭರತನ ಮಗನಾದ ಮರೀಚಿಯೇ ಮೊದಲಾದ ನಾಲ್ಕುನೂರಿರ ರಾಜಪುತ್ರರೂ ಹೋಗಲೊಲ್ಲದೆ [81] ಜಾತರೂಪವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರು. [82—88] ಪರಮನ ತಪೋವರ್ಣನೆ ಹಾಗೆ ಆದಿಬ್ರಹ್ಮನು ತಪಸ್ಸುಮಾಡುತ್ತಿರಲು [88ಗ] ಕಚ್ಛಮಹಿಗಳು ಕ್ಷುತ್ಪಿಪಾಸಾದಿಪರೀಷಹಗಳನ್ನು ಸ್ಥಿರಿಸಲಾರದೆ [92ಗ] ಬಿಟ್ಟುಹೋದರೆ ಭರತನು ಅಪಮಾನಮಾಡುವನೆಂದಂಜಿ ಹೋಗಲೂ ಆರದೆ [93ಗ] ಬೇರೆಬೇರೆ ವೇಷಧಾರಿಗಳಾಗಿ ಕಾಪೀನಧಾರಿಗಳೂ, ಭಸ್ಮೋದ್ಧೂಳಿತಾಂಗರೂ, ಜಟಾಧರರೂ ಆಗಿ ವನಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ಫಲಾಹಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಆಗ ಮರೀಚಿ ಪರಿಗೃಹೀತಪರಿವ್ರಾಜಕನಾಗಿ ಅಪಸಿದ್ಧಾಂತಭಾಷಿತಗಳಿಂದ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಮಾಡಿ ತಾನು ಉಪನ್ಯಾಸಮಾಡಿದ ಕಾಪಿಳಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನೂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನೂ ತೋರಿಸಿ ಲೋಕವು ಸಮ್ಯಜ್ಞಾನಪರಾಙ್ಮುಖವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಇತ್ತ ಆದಿತೀರ್ಥಕರನು ಇನ್ನೂ ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಇದ್ದನು [94-96] ಅವನ ವರ್ಣನೆ—[97.] ತಪೋಮಹಿಮೆಯ ವರ್ಣನೆ. [97ಗ] ಆಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಚ್ಛಮಹಾಕಚ್ಛರ ಮಕ್ತಳಾದ ನಮಿವಿನಮಿಗಳು ಬಂದು ಆದಿಪುರುಷನಿಗೆ ವಂದಿಸಿ [98—99] ತಮಗೂ ಭೂಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕಾಡಿ ಯೋಗಭ್ಯಾಘಾತವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. [99ಗ] ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಧರಣೇಂದ್ರನು ಬಂದು [101—104] ತಪೋವಿಘ್ನ ಮಾಡಬೇಡವೆಂದು ನಮಿವಿನಮಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೋಬಗೆಯಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಆದರೂ ಅವರು ಕೇಳಲೊಲ್ಲದೆ ಧರಣೇಂದ್ರನನ್ನೇ [105—109] ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದರು. [110—111] ಆಗ ಅವನು ನಿಜರೂಪದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಹೋ

ಧಿಸಿದನು. ಆದರೂ ಅವರು ಕೇಳಿದಿರಲು [112] ವಿಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಪರಮನೇ ಜನಿಸುವಹಾ
ಗೆ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ [112ಗ] ಬಳಿಕ ಪರಮನನ್ನು ನಿಜವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿ
ರಿಸಿ ರಜತಾಚಲಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. [113—121] ರಜತಾಚಲವರ್ಣನೆ
[121ಗ] ಅಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು [122ಗ] ನಿಜಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದನು.
[123] ಆದಿಭಟ್ಟಾರಕರು ಅಲ್ಲಿ ಆರುತಿಂಗಳು ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ [124ಗ] ಚರ್ಯಾ
ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಜನಪದಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಆರುತಿಂಗಳುಕಳೆದು [129ಗ] ಕುರು
ಜಾಂಗಳೆದ ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಆಪುರದ ರಾಜಪುತ್ರನಾದ ಶ್ರೇಯಾಂಸ
ನು ಇವರ ಆಗಮನವನ್ನು ಸ್ವಪ್ನದಿಂದರಿತು ಇದಿರುಗೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು
ನಿಲಿಸಿದನು.

X. ಕೇವಲಜ್ಞಾನೋತ್ಪತ್ತಿವರ್ಣನಂ.

ಹಾಗೆ ನಿಲಿಸಿ [1ಗ] ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರ ಪಾಣಿಪುಟದಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿನ ಹಾಲನ್ನು
ಎರೆದನು. [2—4] ಕೂಡಲೆ ಪಂಚಾಶ್ಚರ್ಯಗಳು ಉಂಟಾದುವು. ಆದಾದಮೇಲೆ
[4ಗ] ಆಕಬ್ಬಿನ ಹಾಲಿನಿಂದ ಅವರು ಕಾಯಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ [6] ಆರಾಜಪು
ತ್ರನನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಹೊರಟು ಹೋದರು. [7ಗ] ಈಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಭರತೇ
ಶ್ವರಾದಿಗಳು ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಆರಾಜಪುತ್ರನೇ ಧನ್ಯನೆಂದು ಅವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ
ದರು. [8ಗ—13] ಅವನು ದಾನದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು. [13] ಇತ್ತ
ವೃಷಭಯೋಗೀಂದ್ರನು ಜಿನಕಲ್ಪವೆಂಬ ಆಚರಣವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಯೋಗಯೋಗ್ಯ
ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತ ಸಂವತ್ಸರಸಹಸ್ರವನ್ನು ಕಳೆದ ಪುರಿಮತಾಳಪುರದ ಬಹಿರ್ಭಾಗ
ನಿಕಟೋದ್ಯಾನದ ವಟವಿಟಪಿಯ ಕೆಳಗೆ ಪೂರ್ವಾನುಮುಖನಾಗಿ ಪಲ್ಯಂಕಾಸನದಲ್ಲಿ
[14] ತಪಸ್ಸನ್ನು ಕೈಕೊಂಡನು [14ಗ] ತಪೋಭೀವಾದಿನಿರೂಪಣ. [4] ಮೊದಲು
ಕೈವಲ್ಯಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಯೂ ಬಳಿಕ [15—16) ಕೇವಲಜ್ಞಾನವೂ ಉಂಟಾದುವು. [17ಗ]
ಆಗ ನಾಥರ್ಮೀಂದ್ರನು ಇಂದ್ರಾಣಿಯೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. [18—20] ತದಾ
ಗಮನವರ್ಣನೆ. ಬಂದು [21ಗ] ತನ್ನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಹಿಂದೆಯೇ ಧನದನು
ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದ ಸಮವಸರಣವನ್ನು ನೋಡಿದನು. [21ಗ—44.] ಸಮವಸರಣ
ವರ್ಣನೆ. ನೋಡಿ ಆದರಲ್ಲಿದ್ದ ಗಂಧಕುಟಿಯನ್ನು ಮೂರುಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡಿ
ನಮಸ್ಕರಿಸಿ [45—46] ಅರ್ಚಿಸಿದನು. [46ಗ] ಆಗ ಪುರಿಮತಾಳಪುರಾಧೀ
ಶ್ವರನು ಬಂದು ವೃಷಭೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ [47ಗ] ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿ ಪ್ರಥಮ
ಗಣಧರನಾದನು. ಈಸಮಾಚಾರವೂ ಪುತ್ರಜನನದ ಸಂಗತಿಯೂ ಚಕ್ರರತ್ನೋತ್ಪತ್ತಿ
ಯ ವೃತ್ತಾಂತವೂ, ಭರತನಬಳಿಗೆ ವಿಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದುವು. ಭರತನು ಗುರುಪೂ
ಜೆಯೇ ಪ್ರಥಮಕಾರ್ಯವೆಂದು ಬಗೆದು ಆಯೋಧ್ಯೆಯಿಂದ [50—50ಗ] ಪರಿಜನದೊ

ಡನೆ ಬಂದು ಪರಮನನ್ನು ಅರ್ಚಿಸಿ [51—59] ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿ. [59ಗ] ನಿಜೋಚಿತಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು [60] ಅಖಿಲವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪೆಸಗೊಂಡನು. [61ಗ] ಆಯೋಗೀಂದ್ರನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದನು. [64ಗ] ಅದನ್ನು ಆಕರ್ಣಿಸಿ ಅನೇಕರು-ಗಣಧರರೂ ಪರಿವ್ರಾಜಕೆಯರೂ ಆದರು. ಭರತೇಶ್ವರನೂ ಬಾಹುಬಲಿಯೂ ಜಿನನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ರಾಜಧಾನಿಗಳಿಗೆ ತೆರಳಿದರು. ಇತ್ತ ಸಾಧರ್ಮೇಂದ್ರನು ಭಗವದ್ವಿಹಾರವನ್ನು ಅವಧಿಯಿಂದ ತಿಳಿದು [65-66] ಬಿನ್ನೈಸಿದನು. [66ಗ] ಕೂಡಲೆ ಸಮವಸರಣವು ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಡೆಯತೊಡಗಿತು. ಹೀಗೆ ಆದಿತೀರ್ಥಕರನು [6] ಶಕಕಾಲ್ಕೀರಾದಿದೇಶಗಳ ವಿನೇಯಜನಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತ ಬಂದು ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದನು.

XI ದಿಗ್ವಿಜಯ ಪ್ರಾರಂಭ ನಿರೂಪಣೆ.

ಆಬಳಿಕ ಇತ್ತ [1] ಭರತನು [2-3] ಚಕ್ರರತ್ನವನ್ನೂ [3ಗ] ಅವರೊಡನೆ ಜನಿಸಿದ ಇತರ ಜೀವಾಜೀವರತ್ನಗಳನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಿ [4—5] ತನ್ನ ಅಗ್ರಸುತನ ಜನ್ಮೋತ್ಸವವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದನು. ಆವೇಳೆಗೆ [5ಗ—9] ಕರತ್ನಮುಯವು ಬಂದೊದಗಿತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು [1ಗ—10] ಇನ್ನು ದಿಗ್ವಿಜಯಸಮಯವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದು ಸೇನೆ ಸನ್ನದ್ಧವಾಗುವಂತೆ ವಿಜಯಪ್ರಸ್ಥಾನಭೇರಿಯನ್ನು ಹೊಯ್ಸಿದನು. [10ಗ—] ಬಳಿಕ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಕರು ಸೂಚಿಸಿದ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತ ರಥದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ರಾಜಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ನೋಡುವ ಆತುರದಿಂದ ಬಂದು ಸೇರಿದ್ದ [16—23] ಪುರಾಂಗನೆಯರಿಗೆ ನೇತ್ರಾನಂದವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತ ನಡೆದು ಊರಹೊರಗೆ ಕಾದಿದ್ದ [24ಗ] ಸೈನ್ಯವನ್ನೂ [25] ರಾಜರನ್ನೂ ನೋಡಿ [26] ನಿಜಶಿಬಿರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿ [26ಗ—27] ಭೋಜನವಾಡಿ [27] ತಾಂಬೂಲವನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು [28ಗ] ಪರಿದಿನ ಮಂಗಳವಾದ್ಯಾರಭಸದೊಡನೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಯುಜಸಾಗಿ (29ಗ) ಹೊರಟನು [29-38]. ಹಸ್ತ್ಯಶ್ವರಥಪದಾತಿಗಳೂ ಸಂಗಡ ಹೊರಟವು (83—47] ಕೂಡಲೆ ಭರತನ ಪರಿವಾರಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಅಂತಃಪುರಸ್ತ್ರೀಯರು ಸಾಗಿಬಂದರು. ಹೀಗೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವಾಗ (48—54) ಕರತ್ನೋದಲ ಬಿಸಲಿನ ತಾಪದಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಬಳಲಿ [55—56] ಮೆಲ್ಲಗೆ ಗಂಗಾತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದು (75—59) ಅನದಿಯ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೂ [60-69] ತತ್ತಟವನವ , ಮನೋಜ್ಞತೆಯನ್ನೂ ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟರು. [71—82] ಅಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಲತಾಗೃಹಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು ಶಾರದಾತಪವನ್ನೂ ಕಳೆದು ಬಳಿಕ (83—137) ವನದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಪುಷ್ಪಾವಚಯವಿನೋದದಲ್ಲಿ ಬಳಲುತ್ತ ಚಿರಕಾಲ ವನವಿಹಾರಸು

ಖದಿಂದ ಸುಖಿಸಿ [139ಗ—157] ಜಲಕೇಳೀರಸಲೋಲರಾಗಿ ಗಂಗಾನದಿಯಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸಿದರು.

XII. ಮಾಗಧದರ್ಶನ.

ಆವೇಳಿಗೆ [1—2] ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಯಸಮಯವಾಯಿತು. [2ಗ] ಭರತನು ಸಂಧ್ಯಾಸಮಯೋಚಿತವಾದ ಜಿನೇಂದ್ರವಂದನೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದನು. [4] ಕೂಡಲೆ ಸಂಧ್ಯಾರಾಗವು ಪ್ರಸರಿಸಿತು. [5—11] ಬಳಿಕ ಚಂದ್ರೋದಯವಾಗಿ ವಿಶಾಖಾಗಗಳೆಲ್ಲನ್ನೂ ಬೆಳದಿಂಗಳಿಂದ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿದುವು. ಆಗ ವಿಜಯಪರ್ವತಕಗದ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರು [12—46] ಕೌಮುದೀಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸಿದರು. [47—48] ಭರತನು ಅವಿನೋದಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸುಖಶಯನದಲ್ಲಿ ನಿದ್ರಿಸಿದನು. ಮರುದಿವಸ [49—53] ಮಂಗಳಪಾಠಕರವದಿಂದೆಚ್ಚತ್ತು [56] ಪ್ರಭಾತಕಾಲಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು [56ಗ—61] ವಿಜಯಗಜೇಂದ್ರಾರೂಢನಾಗಿ [63] ಗಂಗಾತೀರದಲ್ಲಿ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ನಡೆದು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ [25—28] ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯ ರಾಜರು ತಂದಿತ್ತ ಕಪ್ಪಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿ [68ಗ] ಗಂಗಾದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಬೀಡುಬಿಡಿಸಿದನು. [74] ಅಲ್ಲಿ ಮೂರುರಾತ್ರಿವಾಸಮಾಡಿ [75] ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೊರಟು ಗಂಗಾದ್ವಾರದಿಂದ ಲವಣಜಲಧಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ [76—79ಗ] ಸಮುದ್ರದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ [80—84ಗ] ಸಮುದ್ರದಮೇಲೆ ರಥವನ್ನು ನಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹನ್ನೆರಡು ಯೋಜನದವರೆಗೂ ಹೋದನು. ರಥವು [85] ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ನಡೆಯದೆ ನಿಂತುಕೊಂಡಿತು. ಆದುದರಿಂದ [87ಗ] ಮಾಗಧನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದಲೆ ಸಂಹರಿಸುವೆನೆಂದು ಧನುವನ್ನು ಏರಿಸಿ ಟಂಕಾರವಮಾಡಿ ಮಾಗಧನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದನು. [92—103] ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾಗಧನು ಕೋಪಾವಿಷ್ಟನಾಗಿ ಕರ್ತೃಸಂಹಾರಮಾಡುವೆನೆಂದು ಆರ್ಭಟಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕುಲವೃದ್ಧರು ಬಂದು [906] 'ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯಕರವಲ್ಲ; ಈವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಾಮನೇ ಸಾಧು' ವೆಂದು ಉಪದೇಶಮಾಡಿ ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸಿದರು]109] ಆಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮಾಗಧನು ನಿಜನಗರದಿಂದ ಉಪಾಯನಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟುಬಂದು ಚಕ್ರಿಗೆ ಪದಾನತನಾಗಿ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಅವನನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನಿಜನಗರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು ನಿಜಾಬಿರಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ಹೊರಟುಬಂದು ಸೇನಾನಿವೇಶವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

XIII. ಷಟ್ಖಂಡಮಂಡಳವಿಜಯಂ.

[1-3ಗ] ಬಳಿಕ ಭರತನು ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಪಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ಹೊರಟು ಲವಣಜಲಧಿಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ವರತನುವನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಕಪ್ಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು [3ಗ] ಲವಣಸಮುದ್ರೋಪಸಮುದ್ರದ ನಡುವೆ ಇದ್ದ [4] ಪ್ರಭಾಸಾಮರನನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಸಿಂಧುತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. [5–7] ಆವೇಳಿಗೆ ವಸಂತಕಾಲವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು [8] ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ [9-10] ವಿಜಯಾರ್ಧಪರ್ವತದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅದರ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಅದರ ವನವೇದಿಕಾಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿ [11ಗ] ಚಿರನಿವೇಶನವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. [12-18] ಆಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಪರ್ವತದಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಜಯಾರ್ಧನೆಂಬವನು ಬಂದು ಇದಿರುಗೊಂಡು ಭರತನಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮೋದಕಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ತಾನು ತಂದಿದ್ದ ಸಾರವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕಾಣಿಕೆಕೊಟ್ಟು ಆಜ್ಞಾವಿಧೇಯನಾಗಿ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದನು. [20] ಆಬಳಿಕ ಭರತನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ವಿಜಯಾರ್ಧನ ವೇದಿಕೆಗೆ ಆಸನ್ನವಾದ ವಿಶಾಲಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೀಡುಬಿಟ್ಟನು. [22] ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕುರುರಾಜ್ಯವಿಮೂರ್ಧಾಭಿಷಿಕ್ತರು ಬಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಉತ್ತರಾರ್ಧವನ್ನೂ ಜಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. [23-31ಗ] ಆವೇಳಿಗೆ ಕೃತಮಾಳನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಂತರಾಮರನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ವಿಜಯಾರ್ಧಗುಹಾದ್ವಾರಪ್ರವೇಶದ ಉಪಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಸನ್ನಿಹಿತನಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಕೂಡಲೆ [32-41ಗ] ಭರತನು ಆಸ್ಥಾನಾಯಕನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ತಮಿಸ್ರಗುಹೆಯ ಕವಾಟವನ್ನು ತೆರೆದು ಪ್ಲವಮವ ಮ್ಲೇಚ್ಛಖಂಡವನ್ನು ವಶಮಾಡುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಆತನು ದಂಡರತ್ನವನ್ನೂ ಕತಿಪಯಪರಿಜನವನ್ನೂ ಸಂಗಡ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಮ್ಲೇಚ್ಛಖಂಡವನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಕೆಲರಾಜರನ್ನು ಸೆರೆವಿಡಿದು ತಂದು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಲಿಸಿದನು. [42–44ಗ] ಬಳಿಕ ಭರತನು ಉತ್ತರಭರತವನ್ನು ಕೈವಸಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟು [45ಗ] ತನ್ನೊಡನೆ ಬಂದು ಸೇರಿದ ಆಂಧ್ರಕಣ್ಣಾಟವಿಸೇನಾಸಮೇತನಾಗಿ ನಡೆದು [46ಗ] ವಿಜಯಾರ್ಧಾಚಲದ ತಮಿಸ್ರಗುಹಾದ್ವಾರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ [47–53ಗ] ಉತ್ತರಗುಹಾದ್ವಾರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು [54-56] ಆ ಪರ್ವತದ ಉಪಕಂಠದಲ್ಲಿದ್ದ ವನದಲ್ಲಿ ಬೀಡುಬಿಟ್ಟನು. [56ಗ] ತರುವಾಯ ಪಶ್ಚಿಮಖಂಡವನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಧ್ಯಮಖಂಡಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದನು. [57-67] ಆಗ ಬಳಾಕಾವರ್ತರೆಂಬ ಇಬ್ಬರು ಮ್ಲೇಚ್ಛರಾಜರು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದು ಘಾತಪಾತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅವರನ್ನು ಜಯಕುಮಾರನು ಜಯಿಸಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ವಶವರ್ತಿಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿದನು. ಆನಂತರ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತವನ್ನು [72-77ಗ] ಕಳೆದು ವೃಷಭಾಚಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಾಭಿಮುಖವಾಗಿ

ನಡೆದು ವಿಜಯಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಬೇಡುಬಿಟ್ಟನು. ಅಲ್ಲಿ ಸೇನಾಪತಿ ಮ್ಲೇಚ್ಛಖಂಡವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಶ್ರೇಣಿಗಳ ವಿದ್ಯಾಧರರಾಜರಾದ ನಮಿವಿನಮಿಗಳನ್ನು ಕೈಸೆರೆಹಿಡಿದು ತಂದನು. ಅವರು ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸೋದರಿಯಾದ ಸುಭದ್ರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹವಾಡಿದರು. ಬಳಿಕ ಭರತನು ಗುಹಾದ್ವಾರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟು ಬಂದು ಪೂರ್ವದಿಗ್ಭಾಗದ ಮ್ಲೇಚ್ಛಖಂಡವನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಸಿದ್ಧದಿಗ್ವಿಜಯನಾಗಿ ಕೈಲಾಸಕೈಲಕ್ಕೆ ಬಂದುಸೇರಿದನು. ಅಲ್ಲಿ [82ಗ] ಧೂಳಿಸಾಳವೊದಲಾಗೊಂಡು ವೃಷಭನಾಥನಾಸ್ಥಾನಮಂಟಪವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಬಂದು ಸುರಾಸುರಸಭೆಯನಾತುವೆ ಸಿಂಹಾಸನಾಸೀನನಾಗಿದ್ದ ಜಗತ್ಪ್ರಭುತಿಲಕನ ಪಾದ ಪದ್ಮಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ [83-90] ಅನೇಕಸ್ತವನಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿದನು.

XIV. ದಿಗ್ವಿಜಯೆದ್ವಜಾರೋಹಣ.

ಬಳಿಕ ಭರತನು [1ಗ] ಸಮವಸರಣದಿಂದ ಹೊರಟು ನಿಜವಿಜಯಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು [2] ದಿಗ್ವಿಜಯದಲ್ಲಿ ಅರುವತ್ತುಸಾವಿರವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದುಹೋದುವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಅಯೋಧ್ಯಾಪುರಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದನು. [3] ಪುರದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪ್ರವೇಶಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚಕ್ರರತ್ನವು ಪ್ರವೇಶಮಾಡದೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ [4–6] ಕುಪಿತನಾಗಿ [6ಗ] ಪುರೋಹಿತನನ್ನು ಬರಿಸಿ [7—9] ಅದರ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಪುರೋಹಿತನು [9ಗ –17] ಬಾಹುಬಲಿ ಮೊದಲಾದ ಅವನ ಅನುಜರು ಮದೋದ್ಧತರಾಗಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. [18—30] ಅವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಜಯಿಸದಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ದಿಗ್ವಿಜಯವೇ ವ್ಯರ್ಥವೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವರಿಗೆ ದೂತರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. [31ಗ] ಅವರು ತಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ದೂತನ ವಾಕ್ಯವನ್ನೂ ರಾಜಾದೇಶವನ್ನೂ ಕೇಳಿ [32—39] ಅಗ್ರಜನಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗದೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತೊರೆದು ಸಮವಸರಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿದರು. [43ಗ] ಬಳಿಕ ಬಾಹುಬಲಿಗೆ ಲೇಖನವನ್ನೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ದೂತನು ಅವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಬಾಹುಬಲಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. [46] ಬಾಹುಬಲಿ ಅದನ್ನು ಓದಿಸಿ ನೋಡಿ ಭರತನ ವಿಜಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿನ್ನಪಿಸುವಂತೆ ದೂತನಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಆತನು ಸಂಗಡವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ [50-63] "ನನ್ನ ತಮ್ಮನೆ ನನಗೆ ಸಮಸ್ತರಿನವಮೇಲೆ ಸಾರ್ವಾಭ್ಯವೇ ನಿಷ್ಫಲವು" ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಚಕ್ರನೆನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿವನೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. [63ಗ—71] ಅದಕ್ಕೆ ಬಾಹುಬಲಿ ಕುಪಿತನಾಗಿ ವಕ್ರೋಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಅಗ್ರಜನ ದೋಷಗಳನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಜಯಿಸಿದರೆ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಎರಗುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ದೂತನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು.

ಇತ್ತ ಭರತನು ಬಾಹುಬಲಿಯ ಯುದ್ಧೋದ್ಯೋಗವನ್ನು ದೂತನಿಂದರಿದು ತಿಳಿದು ಸೇನಾಸನೇತನಾಗಿ ಪೋದನಪುರಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ಹೊರಟನು. [91-92]

ಆತ್ತ ಬಾಹುಬಲಿಯೂ ಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತನು [93—99] ಎರಡು ಸೇನೆಗಳೂ ಬಂದೆನ್ನೆಂಬ ಇವಿರಿಸಿ ಯುದ್ಧಾರಂಭವ್ಯಗ್ರಗಳಾಗಿದ್ದವು. [100ಗ] ಆಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಭಯಸಕ್ಷವ ಮಂತ್ರಿಯವರ್ಯರೂ ಯುದ್ಧದಿಂದ ಪ್ರಾಣಿವಧೆಯಾಗುವುದೆಂದು ಸಂತಾಪಪಟ್ಟು ಭರತನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು [101] "ನೀವು ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ದೃಷ್ಟಿಯುದ್ಧ ಜಲಯುದ್ಧ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಈ ಜನಕ್ಷಯದಿಂದ ಬರುವ ಪಾಪವನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಡಂಬಡಿಸಿದರು. [104ಗ] ಹಾಗೆಯೇ ಬಾಹುಬಲಿಯನ್ನೂ ಸಮ್ಮತಿಪಡಿಸಿದರು. [105] ಬಳಿಕ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯುದ್ಧ [106—108ಗ] ಜಳಯುದ್ಧ [109—113] ಮಲ್ಲಯುದ್ಧಗಳು ನಡೆದವು. ಮೂರರಲ್ಲೂ ಭರತನಿಗೆ ಸೋಲವಾಯಿತು. ಅವಕ್ಕೆ ಭರತನು ಕುಪಿತನಾಗಿ ತಮ್ಮನ ಮೇಲೆ ಚಕ್ರರತ್ನವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು. ಅದರಿಂದಲೂ ಏನೂ ಸಾಗಲಿಲ್ಲ. [—126] ಆದರೆ ಬಾಹುಬಲಿ ರಾಜ್ಯವಿಮೋಹವು ಅನೀತಿಯಾದ ದುರ್ವ್ಯಸನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನ ವಲಂಬಿಸಿ [133ಗ] ಮಹಾಬಲಿಯೆಂಬ ತನ್ನ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಮಾಡಿ [136ಗ] ಕೈಲಾಸವಲ್ಲಿದ್ದ ಪುರಪರಮೇಶ್ವರನ ಸಮವಸರಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಪ್ರತಿಮಾಯೋಗದಿಂದ ಜ್ಞಾನಾವಿರ್ಭಾವವನ್ನು ಪಡೆದು ಆದಿದೇವನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತನು.

XV. ಉಪಾಸಕಾಧ್ಯಯನವರ್ಣನಂ.

ಬಳಿಕ ಭರತಚಕ್ರವರ್ತಿ [1—2] ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತನಾಗಿ [3—4] ಭರತಮಂಡಲವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. [6] ಬಂದುಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆತನು 'ಜಿನಪೂಜೋತ್ಸವವೆಂಬ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಮಾಡಿ ಪಾತ್ರವರಿತು ದಾನಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದನು. ಋಷಿಗಳು ದಾನವನ್ನು ಕೊಳ್ಳದುದರಿಂದ ಗೃಹಸ್ಥರಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯರನ್ನು ತಿಳಿವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಂದು ಉತ್ಸವವನ್ನು ಮಾಡಿ [7] ರಾಜಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಫಲಕುಸುಮಪತ್ರವಾಳಾದಿಗಳನ್ನು ಕೆದರಿಸಿ ಜನರನ್ನು ಬರಿಸಿದನು. [8] ಕೆಲವರು ಅವುಗಳನ್ನು ತುಳಿದುಕೊಂಡುಹೋದರು; ಕೆಲವರು ಹೋಗದೆ ಹೊರಗೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರು. [9] ಹಾಗೆ ನಿಂತವರನ್ನು ರಾಜನು ಬೇರೆ ಬಾಗಿಲಿಂದ ಬರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರು ಹೊರಗೆ ನಿಂತುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದನು. ಫಲಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವರಾಶಿಯಿರುವುದರಿಂದ ಪರ್ವದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತುಳಿಯಲಾಗದೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. [11ಗ] ಅವನ್ನು ಕೇಳಿ ಭರತನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಅವರು ದಾನಸನ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ತಪನೀಯಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಕಾದಿಯಾಗಿ ಸಕೋತ್ತರವಪನವರೆಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಸೂತ್ರಾಭಿಧಾನಯಜ್ಞೋಪವೀತದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಪವಿತ್ರಗಾತ್ರರಾಗಿಸಿದನು [12] ಅವರಿಗೆ ಬೇಡಿದುವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮನ್ನಿಸಿದನು [13] ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಆರ್ಯಷಟ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿ [14] ಈಷಟ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು

ನಡಿಸುವವರು ದ್ವಿಜರೆಂದೂ [15] ನಡಿಸದವರು ಅಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳಿ [16ಗ—18] ಅವರು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪದೇಶಿಸಿದನು. [20] ಆದರಿಂದೀಚೆಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದರು. ಹೀಗಿರುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ [21ಗ] ಭರತನು ಒಂದು ದಿವಸ ದುಸ್ಸ್ವಪ್ನವನ್ನು ಕಂಡು ಆದರ ಫಲವನ್ನು ವೃಷಭೇಶ್ವರನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೇಳಿದನು [22—43] ಜಿನಮತಕ್ಷಯವಾಗುವುದೇ ಮೊದಲಾದ ಅದರ ಫಲಗಳನ್ನು ಅವನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಭರತನು ಅವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಸ್ವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ದುಸ್ಸ್ವಪ್ನದೋಷನಿವಾರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಾದಿಮಹಾ ಮಹಿಮಗಳನ್ನೂ ಶಾಂತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

XVI. ಪರಿನಿರ್ವಾಣಕಲ್ಯಾಣವರ್ಣನಂ.

ಭರತನು ಅನೇಕಜೈತ್ಯಾಲಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿಭಟ್ಟಾರಕನ ಪ್ರತಿಮೆಯೇ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕಬಿಂಬಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ ಅಭಿಷೇಕಿಸಿ ಅರ್ಚಿಸಿ [3—10] ಕನ್ನಡಪದ್ಯಗಳಿಂದಲೂ [1 —36] ಸಂಸ್ಕೃತಶ್ಲೋಕಗಳಿಂದಲೂ ಸ್ತುತಿಸಿ ಧರ್ಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. [40] ಅದನ್ನು ಕಂಡು 'ಯಥಾ ರಾಜಾ ತಥಾ ಪ್ರಜಾಃ' ಎಂಬರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಧರ್ಮಪ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದರು.

ಅತ್ತ ವೃಷಭನಾಥನು [40ಗ] ಚತುರುತ್ತರಾತೀತಲಕ್ಷಪೂರ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ದಿವಸದಾಯುಷ್ಯವಿರುವಾಗ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತದ ಸಿದ್ಧಕೂಟದಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರಮನಸದ ಪೂರ್ಣಮಾದಿನದಲ್ಲಿ ಯೋಗದಲ್ಯಂಕಾಸನದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ಇದ್ದನು.

ಇತ್ತ ಭರತಾದಿಗಳು [41—48] ಸ್ವಪ್ನಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಅವುಗಳ ಫಲವನ್ನು ಕೇಳಿದರು. [49] ಅವು ಆದಿದೇವನು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುವೆಂದು ಪುರೋಹಿತನು ತಿಳಿಸಿದನು [50] ಕೂಡಲೆ ಭರತನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆದಿಭಟ್ಟಾರಕನಿಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಿಮಾಡಿ ಮಹವೆಂಬ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ವೃಷಭನಾಥನೂ ಅನೇಕ ವ್ರತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ [51] ಮಾಘಮಾಸದ ಕೃಷ್ಣಚತುರ್ದಶಿಯಂದು ಅಭಿಜಿನ್ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಂದನು. [60] ಆಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚತುರ್ನಿಕಾಯಾಮರರು ಪರಿನಿರ್ವಾಣಕಲ್ಯಾಣೋತ್ಸವವನ್ನು ಅತ್ಯಾನಂದದಿಂದ ನೆರವೇರಿಸಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಭರತನು ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಬಂದು ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಮುಪ್ಪು ಬಂದಿತು. ಕೂಡಲೆ ರಾಜ್ಯವಿಮುಖನಾಗಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ನಡೆದು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ಬಳಿಕ ವೃಷಭಸೇನಗಣಧರರೂ ಪುರುಸುತರೂ ಅಕ್ರಮದಲ್ಲಿಯೇ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರು.

ಈ ಗ್ರಂಥವು [76—77] ಶಕವರ್ಷ 863 ನೆಯ ಪ್ಲವಸಂವತ್ಸರದ ಕಾರ್ತಿಕ ಶುಕ್ಲಪಂಚಮಿ ಸೋಮವಾರದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು.

———○○———

ಆ

ಪಂಪಮಹಾಕವಿವಿರಚಿತಂ

ಶ್ರೀ ಆದಿಪುರಾಣಂ.

ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ಶ್ರೀದೇವೇಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರವಂದಿತಗುಣವ್ರಾತಂ[1]ಜಗತ್ಸ್ವಾಮಿ ಸಂ
ದಾದಿಬ್ರಹ್ಮನಗಾಧಬೋಧನಿಳಯಂ ದುರ್ವಾರಸಂಸಾರವಿ।
ಚ್ಛೇದೋಪಾಯನಿಯುಕ್ತ ಸೂಕ್ತಿ ವೃಷಮಾರ್ಗಾಗ್ರೇಸರಂ[2]ಪಾಪಹೃ
ತ್ಪಾದಾಬ್ಜಂ ದಯೆಗೆಯ್ವನಕ್ಕೆಮಗೆ ಮುಕ್ತಿಶ್ರೀಸುಖಾವಾಪ್ತಿಯಂ॥ ೧

ಪೆಸರೆಂಟುಂ[3] ಕಿಲ್ಬಿಷಂಗಳ್ಕಿಡೆ ಕಿಡದ ಗುಣಂ ಪೊರ್ದಿ ಬಂದೆಂಟುಮೊದಂ
ತಣಿವಂ ಕೈಕೊಂಡಮೂರ್ತರ್ಚರ್ಗರಮತನುಸಮೊಕಾರರುದ್ಧ ತಲೀಪರ್
ಪ್ರಣುತರ್ನಿರ್ಭೃರ್ಜಗನ್ಮಂಗಳನಿಳಯರನಂತರ್ತ್ರಿಲೋಕೈಕಚೂಡಾ
ಮಣಿಗಳ್ಸಿದ್ಧರ್ ಸ್ವಕೀಯಪ್ರಭುತೆಯನೆವಗಂ ಮಾಳ್ಕುತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂದಂ॥ ೨

ಮೂವತ್ತಾಱುಂ ಗುಣಂಗಳ್ತ್ತಮಗಮರ್ದಿರೆ ಸಂದೈದುಮಾಚಾರದೊಳ್ಸ
ದ್ಭಾವಂ ಕೈಗಪ್ಪಿ ಶಿಷ್ಯಾಚರಣವಿಧಿಗಳಂ ತಿರ್ದಿ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದಂ।
ಸಾವದ್ಯಂ ಸಾರದಂತಾಗಿರೆ ನಿಯಮಿಸುವಾಚಾರ್ಯರಿನ್ನೆಮ್ಮನೇನೋ
ದಾವಂ ತಳ್ತಪ್ಪಿದಂ[4]ತೋಸರಿಸಿ ಕಳಿಗೆ ಸಂಸಾರಕಾಂತಾರದಿಂದಂ॥ ೩

ಹೇಯಂಗಳ್ ಖಳಕರ್ಮಬಂಧನಕರ[5]ಕ್ರೋಧಾದಿಗಳ್ ಮತ್ತು ಪಾ[6]
ದೇಯಂಗಳ್ ದುರಿತೇಂಧನಾನಳಲಸದ್ರತ್ನತ್ರಯಂಗಳ್ ಸುಖೋ।

---

[1]ಖ. ಗ.—ಬ್ರಾತಂ. [2]ಗ.—ಸ್ವರಂ. [3]ಗ.—ದೆಂಬುಂ.
[4]ಕ. ಗ.—ತಳ್ತಳುರದಂ. [5]ಕ. ಖ.—ನರಕ. [6]ಕ.—ತಳ್ತು ಪಾ.

ಪಾಯಂಗಳ್ಗಡಿವೆಂದು ಭವ್ಯಜನಮಂ ಕಣ್ಣಂ ಬಿಕಲ್ಪಿಪ್ಪ ಪಾ
ಧ್ಯಾಯಜ್ಯೋತಿಸು[1]ಗೆವ್ಮ ಚಿತ್ತ ಗೃಹದೊಳ್ರತ್ನತ್ರಯಜ್ಯೋತಿಯಂ ॥ ೪

ಬಗೆಯೊಳ್ಪೊಣ್ಮೆ ದಯಾರಸಂ ಚರಿತದೊಳ್ಕೈಗಣ್ಮೆ ಚಾರಿತ್ರವಾ
ವಗಮಾವಶ್ಯಕದೊಳ್ತಗುಳ್ದ ಪಲವುಂ ಶೀಲಂಗಳಂ ತಾಳ್ದಿ ದಂ।
ದುಗವೆಂದುಂ[2]ತಮುಗಾಗದಂತೆಸಗುವರ್ಸರ್ವೋತ್ತಮರ್ಸರ್ವಸಾ
ಧುಗಳೋರಂತೆ ಕಳಲ್ಬುಗೆವ್ಮನದಿಂ ದುರ್ಮೋಹ[3]ಸಂದೋಹಮಂ ॥ ೫

ಕಾರ್ಯಮೆಮಗಿದುವೆ ಶಿವಪದ
ಪರ್ಯಂತಂ ಬರಮವೋಘಮುದ್ಧರಿಸುಗೆ ತಾ।
ತ್ಪರ್ಯದಿನರ್ಹತ್ಸಿದ್ಧಾ
ಚಾರ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಸರ್ವಸಾಧುಗಳೆವ್ಮಂ ॥

ವರದಂ ಪದ್ಮಾಂಕಿತಂ ತೋಳಿರಡು ನಿಶಿತವಜ್ರಪ್ರಭಾಭಾಸುರಂ ತೋ
ಳಿರಡುದ್ಯಚ್ಚಕ್ರಿಚಕ್ರೋಜ್ಜ್ವಳತರತರಳ[4]ಜ್ಯೋತಿ ತೋಳೆಂಟುಗುರ್ವಾ।
ಗಿರೆ ಬಣ್ಣಂ ಪೊನ್ನ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆಣೆಯೆನೆ ಗರುಡಂ ವಾಹನಮಾಗಿರ್ಪ ಚಕ್ರೇ
ಶ್ವರಿ ಭಾಸ್ವದ್ಧರ್ಮಚಕ್ರಾಕ್ರಮಿಗಳನಲಿದಾಟಿಕ್ಕೆ ವಿಕ್ರಾಂತದಿಂದಂ ॥ ೭

ಪರಶುಫಳಾಕ್ಷಸೂತ್ರವರದೋಚಿತಚಿಹ್ನ ಚತುರ್ಭುಜಂ ಮನೋ
ಹರವೃಷಲಾಂಛನಂ ವೃಷಮುಖಂ ವೃಷವಾಹನನಿಂದುಕುಂದಸುಂ।
ದರ[5]ತರವರ್ಣನೀವೃಷಭನಾಥಕಥಾರಚನೋಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾ
ಟ್ಕಿರದೆಮಗಾಗಳುಂ[6] ವೃಷಭಯಕ್ಷನವಿಘ್ನ ಮನಃಪ್ರವೃತ್ತಿಯಂ ॥

ಪರಮಜಿನೇಂದ್ರವಾಣಿಯ[7] ಸರಸ್ವತಿ ಬೇಱದು ಪೆಣ್ಣ ರೂಪ[8]ಮಂ
ಧರಿಯಿಸಿ ಸಿಂದುವಲ್ತದುವೆ ಭಾವಿಸಿಯೋದುವ ಕೇಳ್ವ ಪ್ರಜೆಪಾ।
ದರಿಸುವ ಭವ್ಯಕೋಟಿಗೆ ನಿರಂತರಸಾಖ್ಯಮನೀವ್ರದಾನದ
ರ್ಕೆರೆದಪೆನಾಸರಸ್ವತಿಯೆ ಮಾರ್ಕ್ಕೆಮಗಿಲ್ಲಿಯೆ ವಾಗ್ವಿಳಾಸಮಂ ॥

ಅನುಯೋಗಕುಸುಮಪಾದಪ
ಮನೇಕನಯಲತಿಕಮಂಗಫಲಮಹಿಜಂ ಸ ।

---

[1]ಗ.–ದ್ಯೋತಿಸು. [2]ಕ. ಗ.–ವೊಂದುಂ. [3]ಗ.–ದೆಂದುಂ ವೋಹ. [4]ಗ.–ತರಳತರ.
[5]ಖ.–ಸಾಂದರ. [6]ಖ.–ಳ್ಕೆಮಗಿರದಾಗಳುಂ. [7]ಖ.–ವಾಣಿಯೆ. [8]ಕ. ಗ.–ರೂಪು.

ಧ್ವನಿಜವನಮೆಮಗೆ ವಿಶ್ರಮ[1]
ವನಮಕ್ಕತಿವಿಶ್ರುತಶ್ರುತಸ್ಕಂದವನಂ ॥ ೧೦

ಶ್ರೀಮತ್ಸಮಂತಭದ್ರ
ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕವಿಪರಮೇಷ್ಠಿ ।
ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪೂಜ್ಯಪಾದ
ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪದಂಗಳೀಗೆ ಶಾಶ್ವತಪದವುಂ ॥ ೧೧

ಆರ್ಯನುತಗೃಧ್ರಪಿಂಛಾ
ಚಾರ್ಯಜಟಾಚಾರ್ಯವಿಶ್ರುತಶ್ರುತಕೀರ್ತ್ಯಾ ।
ಚಾರ್ಯಪುರಸ್ಸರಮಪ್ಪಾ
ಚಾರ್ಯಪರಂಪರೆಯಿ ಕುಡುಗೆ ಭವ್ಯೋತ್ಸವಮುಂ ॥ ೧೨

ಎವುಗೆ ಮುಲಧಾರಿಸಿದ್ಧಾಂ
ತಮುನೀಶ್ವರಚರಣಸರಸಿಜಾತಂ ದೇವೇಂ ।
ದ್ರಮುನಿಪದಾಬ್ಜಂ ಜಯನಂ
ದಿಮುನಿಕ್ರಮಕಮಳಮೀಗೆ ಬೋಧೋದಯಮುಂ ॥ ೧೩

ಮುನಿಜನದೋದಿಸಿದೋಜೆಯೊ
ಳನುವದಿಪ್ರದಿದೊಂದ್[2] ಕೊಂಡಕುಂದಾನ್ವಯನಂ ।
ದನವನಶುಕಮೆಂದೆನಗಿನಿ
ಸನುಗ್ರಹಂಗೆಯ್ಗೆ ಕರುಣದಿಂ ಮುನಿನಿವಹಂ ॥ ೧೪

ಪರಮಜಿನಮಾಲೆ ವರಗಣ
ಧರಮಾಲೆ ಮುನೀಂದ್ರಮಾಲೆ ಮುನಿಮಾಲೆ ನಿರಂ ।
ತರಮೀಗೆ ಭವ್ಯಮಾಲೆಗೆ
ಪರಾರ್ಥ್ಯಗುಣರತ್ನಮಾಲೆಯಂ ದಯೆಯಿಂದಂ ॥ ೧೫

ತವುವುಂ ದ್ಯುಮಣಿಮಯೂಖೋ
ದ್ಗಮಮಲಿವವೊಲಲೆಗೆ ಜಗದ ವಿಥ್ಯಾತ್ಪತಮು ।

1ಕ.—ವಿಶ್ರುತ. 2ಕ.—ದೊಂದು.

ಸ್ತಮಮನಳಂಕದೀವ
ಪ್ರಮಾಣರತ್ನಪ್ರದೀಪರಶ್ಮಿಕಳಾಪಂ ॥ ೧೬

ಮೃದುಪದಗತಿಯಿಂ ರಸಭಾ
ವದ ಪೆರ್ಚಿಂ ಪುಣ್ಯವನಿತೆವೋಲ್[1] ಕೃತಿ ಸೊಂದ ।
ರ್ಯದ ಚಾತುರ್ಯದ ಕಣಿಯೆನೆ
ವಿದಗ್ಧಬುಧಜನದ ಮನಮನಲಿಯಲಿ ವೀಡಾ[2] ॥ ೧೭

ಕವಿಯಿಂ[3] ಬಗೆವುಗುವೊಡೆ ಕೊಂ
ಕುವೆತ್ತ ಪೊಸನುಡಿಯೆ ಪುಗುಗುಮುಳಿದುದು ಸಱುಸ್ಸೈ ।
ತವಚಱನೆ ಮಾಡಿ ಸಱುಸ್ಸೈ
ತು ವೋಕುಮೇಂ ಬಗೆಯ ಒಟ್ಟಿಯಂ ಮುಟ್ಟುಗುಮೇ ॥ ೧೮

ಮೃದುಮಧುರವಚನರಚನೆಯೊ
ಳು[4]ದಾತ್ತಮರ್ಥಪ್ರತೀತಿಯಂ ಕೇಳ್ವ ಜನ ।
ಕ್ಕಿದಿರೊಳ್ಕು[5]ಡದಂದದು[6] ಕ
ಬ್ಬದೊಳಿರ್ದುಂ ಕವಿಯ ಮನದೊಳಿರ್ದಂತೆ ವಲಂ[7] ॥ ೧೯

ಕವಿತಾರಹಸ್ಯಮಂ ಸ
ತ್ಕವಿಯೆಱಿಗುಮನೇಕಮೂಕನೀಡಂ ಜಡನೆಂ ।
ಬವನಱಿಗುಮೆ ವಿಟನಱಿಗುಂ
ಕುವಿಟಂ ಸ್ತ್ರೀರತರಹಸ್ಯದೊಳಗಱಿದವನೇ ॥ ೨೦

ಭಾಷಾವಿದರ್ಕವಿತ್ವವಿ
ಶೇಷಜ್ಞರ್ನಿಕಷರಪ್ಪೊಡಪ್ಪದು ಸಭೆಯೊಳ್ ।
ವೆ ಾಷಮುಖದಂತೆ[8] ದೋಷಗ
ವೇಷಣಪರರಪ್ಪರೆಂದೊಡದು ತೆಗಟಲ್ತೆ ॥ ೨೧

1ಕ.—ಪುಣ್ಯವನಿತೆಯೊಲ್. 2ಖ.—ನಲೆಯಲ್ವೇಡಾ. 3ಗ.—ಕಿವಿಗಿಂ. 4ಖ.—ಯನು.
5ಖ.—ದಿರ್ಗೊಳಿಕು; ದಿಱಿಗೊಳಿಕು. 6ಕ.—ದಂದುಂ. 7ಕ.—ವೊಲಂ. 8ಕ.—ವೆಾಷ
ಮುಖರಂತೆ; ಗ.—ವೇಷಮುಖದಂತೆ.

ಧಿಷಣರ ಕೃತಿಗಳೊಳಿಸೆವಭಿ
ಲಷಿತಗುಣಂಗಳನೆ ಬಿಸುಟು ಮಾತ್ಸರ್ಯಮಹಾ।
ವಿಷಮಮತಿಯಿಂದೆ ದೋಷಾ
ಮಿಷಮನೆ[1] ಪೊರ್ದಿರ್ಪ್ಪವಲ್ತೆ ಕುಕವಿಬಕಂಗಳ್ ॥ ೨೦

*ಕೋಗಿಲೆಯ ಸರವರೆಣ್ಯದೊ
ಳೀಗೆಯ್ದುದೊ ಮೂರ್ಖಜಡಜನಾರಣ್ಯದೊಳಂ।
ಪೋಗಡಿಸಿದ ಕವಿಶಬ್ದಮ
ದೇಗೆಯ್ದುದರಣ್ಯರುದಿತಮದು ಬಗೆವಾಗಳ್ ॥ ೨೧

ಇರು ಮರುಳೆ ಶುಷ್ಕವೈಯಾ
ಕರಣಂಗಂ ಶುಷ್ಕತಾರ್ಕಿಗಂಗಂ ಬೆಳ್ಳ।
ಕ್ಕರಿಗಂಗಂ ವಿಷಯಮೆ ಕಾ
ವ್ಯರತ್ನಮತಿಚತುರಕವಿಕದಂಬಕವಿಷಯಂ ॥ ೨೨

ಗುರು ದೇವೇಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರನಿಂದ್ರನಮಿತಂ ದೇವಂ ಕಥಾನಾಯಕಂ
ಪುರುದೇವಂ ಕಥೆಯುಂ ತದಾದಿಪುರುಷಪ್ರಸ್ತುತ್ಯಜನ್ಮಾಳಿಬಂ।
ಧುರಮೆಂದಂದೆ ಮದೀಯವಾಗ್ವಿಭವವಿನ್ಯಾಸಂ ಬಲಂಬೆತ್ತು ದಿ
ನ್ನಿರು ಬಲ್ಲಿತ್ತಅ ಕೋಡು ಕೂರಿತದನಂತಿಂತುಂತೆನಲ್ಬ[2]ರ್ಕುಮೇ॥ ೨೩

ವಿದಿತಂಪ್ರಾತೀತಿಕಂ[3] ಕೋಮಳಮತಿಸುಭಗಂ ಸುಂದರಂ ಸೂಕ್ತಿಗರ್ಭಂ
ಮೃದುಸಂದರ್ಭಂ ವಿಚಾರಕ್ಷಮಮುಚಿತಪದಂ ಶ್ರವ್ಯಮವ್ಯಾಕುಳಂವ್ಯಾ।
ಪ್ತದಿಗಂತಂ ಕಾವ್ಯಮೆಂದನ್ವಿತಸುಕವಿಜನಂ ಮೆಚ್ಚಿ ನಿಚ್ಚಂ ಮನಂಗೊ
ಳ್ವುದಱಿಂದಂನೆಟ್ಟನೀತಂಸುಕವಿಜನೆವನೋವಾನಸೋತ್ತಂಸಹಂಸಂ॥ ೨೪

ಇದು ನಿಚ್ಚಂ ಪೊಸತರ್ಣವಂಬೊಲತಿಗಂಭೀರಂ ಕವಿತ್ವಂ ಜಗ
ಕ್ಕದಱಿಂದಂ ಕವಿತಾಗುಣಾರ್ಣವನಿಳಾಲೋಕೈಕವಿಖ್ಯಾತನ।

---

[1]ಖ.—ಮಹಾ। ವಿಷಮತೆಯಿಂ ಪೊಸಯಿಸಿ ತಾಂ। ವಿಷಮನೆ . . .॥
[2]ಕ.—ನಂತಿಂತೆಂದೆನಲ್ಬ. [3]ಗ.—ವಿದಿತಪ್ರಾತೀತಿಕಂ,
* ಈಪದ್ಯವು ಖ. ಗ. ಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಭ್ಯುದಯಪ್ರಾಪ್ತಿನಿಮಿತ್ತಮುತ್ತಮಯಶಂ ಸಂಸಾರದೊಳ್ಸಾರಮ
ಪ್ಪುದಱಿಂ[1] ಧರ್ಮಮದಂ ನಿಮಿರ್ಚುವುದಱಿಂ ಸಂಸಾರಸಾರೋದಯಂ ॥

ಅತಿಸುಭಗೆಗೆ ಸಂದ ಸರ
ಸ್ವತಿಗೀತನ ಲಲಿತವಾಗ್ವಿಳಾಸಮೆ ದಲಲಂ[2] ।
ಕೃತಿಯವೊಲೆಸೆದಪುದು ಜಗ
ತ್ಪ್ರತೀತನೀತನೆ ಸರಸ್ವತೀಮಣಿಹಾರಂ ॥ ೨೮

*ಕದಳೀಗರ್ಭಶ್ಯಾಮಂ
ಮೃದುಕುಟಿಲಶಿರೋರುಹಂ ಸರೋರುಹವದನಂ ।
ಮೃದುಮಧ್ಯಮತನು ಹಿತಮಿತ
ಮೃದುವಚನಂ ಲಲಿತಮಧುರಸುಂದರವೇಷಂ ॥ ೨೯

ವತ್ಸಕುಲತಿಲಕನಭಿಜನ
ವತ್ಸಳನಭಿಮಾನಮೂರ್ತಿ ಸುಕವಿಯಶೋನಿ ।
ರ್ಮತ್ಸರನಮೃತಮಯೋಕ್ತಿ ಶ
ರತ್ಸಮಯಸುಧಾಂಶುವಿಶದಕೀರ್ತಿವಿತಾನಂ ॥ ೩೦

ವನಿತಾಕಟಾಕ್ಷಕುವಲಯ
ವನಚಂದ್ರಂ ಯುವತಿಜಘನಕಾಂಚೀರತ್ನಂ ।
ಸ್ತನಭರವಿನಮ್ರಗಣಿಕಾ
ಸ್ತನತಟಿ[3]ಹಾರಂ ಸರಸ್ವತೀಮಣಿಹಾರಂ ॥ ೩೧

ಕೇರಳವಿಟೀಕಟೀಸೂ
ತ್ಕಾರುಣಮಣಿ ಮಲಯಯುವತಿದರ್ಪಣನಾಂಧ್ರೀ ।
ನೀರಂಧ್ರಬಂಧುರಸ್ತನ
ಹಾರನುದಾರಂ ಸರಸ್ವತೀಮಣಿಹಾರಂ ॥ ೩೨

---

[1]ಕ.—ವುಪ್ಪುದುತಾಂ. [2]ಕ.—ಸದಲಂ. [3]ಕ.—ಸ್ತನಮಣಿ.

*ಕ. ಪದ್ಯಗಳು 31, 32, 30, 29 ಈ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿವೆ.
ಗ. ,, 31, 32, 29, 30 ಈ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿವೆ.

ದುಂದುಭಿಗಭೀರನಿನದಂ
ದುಂದುಭಿಸಂವತ್ಸರೋದ್ಭವಂ ಪ್ರಕಟಯಶೋ।
ದುಂದುಭಿ ಸಿಂಹಾಸನಸುರ
ದುಂದುಭಿಪತಿಚರಣಕಮಳಭೃಂಗಂ ಸಂಪಂ ॥ ೩೩

ಎಂದಿಂತು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಣು
ಗಿಂದಂ ಪೆಸರಿಟ್ಟು ಬುಧಸಮೂಹಮಿದಂ ಪೇ।
ಳೆಂದೊಡೆ ಪೇಳಲ್ಕಾಂಬಗೆ
ದಂಡಿನಿದೆಂನಳವೆ ಗಣಧರೋದಿತಚರಿತಂ ॥ ೩೪

ಪುರುದೇವಾದಿಜಿನೇಂದ್ರಮಾಳ್ಪ ಗಣಭೃತ್ಸಂತಾನಮೆಂದೀಪರಂ
ಪರೆಯಿಂ ವಿಶ್ರುತವೀರಸೇನಜಿನಸೇನಾಚಾರ್ಯಪರ್ಯಂತಮಾ।
ಗಿರೆ ಬಂದೀಕಥೆ ಗುಣ್ಪುವೆತ್ತುದವರುಂ ಜ್ಞಾನರ್ಧಿಸಂಪನ್ನರೆಂ
ದಿರದಾಂ ಧೃಷ್ಟನೆ[1]ನೀಕಥಾಬ್ಧಿಯುಮನೇನೀಸನ್ನನಂದಂದೆನೋ ॥ ೩೫

ಕವಿತೆಯೊಳಾಸೆಗೆಯ್ವ ಫಲಮಾವುದೊ ಪೂಜೆ ನೆಗೞ್ತೆ ಲಾಭಮೆಂ
ಬಿವೆ ಫಲಮಿಂದ್ರಪೂಜೆ ಭುವನಸ್ತುತಮಪ್ಪ ನೆಗೞ್ತೆ ಮುಕ್ತಿ ಸಂ।
ಭವಿಸುವಲಾಭಮೆಂಬಿವೆ ಜಿನೇಂದ್ರಗುಣಸ್ತುತಿಯಿಂದೆ ತಾಮೆ ಸಾ
ರವೆ ಪೆಱರೀವುದೇಂ ಪೆಱಱ ವಾಡುವುದೇಂ ಪೆಱಱಿಂದವಪ್ಪುದೇಂ ॥ ೩೬

ಪೆಸರ್ಗೊಂಡಿಂದ್ರನರೇಂದ್ರವಂದ್ಯನನೊಱಲ್ದೆತ್ತಾನುವೋರೊರ್ವ್ಗೆ ಚಿಂ
ತಿಸಿದೊಂಗಂ ಪವಣಿಲ್ಲ ಪುಣ್ಯಮೆನೆ ಪೂಣ್ದೊಪ್ಪಿಂದವೋರಂತೆ ಭಾ।
ವಿಸಿ ತಾಂ ತನ್ಮಯನಾಗಿ ತಚ್ಚರಿತಮಂ ಕಾವ್ಯಂಗಳೊಳ್ಕೂಡೆ ಬಂ
ಣಿಸಿ ಪೇೞ್ದಾತನೆ ಕರ್ಮನಿರ್ಜರೆಯನೆಂತಿಂತುಂತೆನಲ್ಬಲ್ಕುಮೇ[2] ॥ ೩೭

ಇದುವೆ ಸುಕವಿಪ್ರವೋದ
ಪ್ರದಮಿದುವೆ ಸಮಸ್ತಭವ್ಯಲೋಕಪ್ರಮುದ।
ಪ್ರದಮಿನೆ ನೆಗೞ್ದಾದಿಪುರಾ
ಣದೊಳಱಿವುದು ಕಾವ್ಯಧರ್ಮಮಂ ಧರ್ಮಫಲಮುಮಂ ॥ ೩೮

---

[1]ಖ.—ದಿರದೋದೃಷ್ಟನೆ. [2]ಕ. ಗ.—ತಿಂತೆಂದು ಪೇೞ್ವಿಂತುಟೇ.

ನೆಱವಂ ತಾಳ್ದದಪೊಸ್ತದುರ್ನಯತವೋಬಂಧಂ ಶ್ರುತಸ್ಕಂದಮಾ
ದಱಿವಿಂದಂ ಗಣನಾಯಕರ್ಸವಮಱೆ ಭವ್ಯಶ್ರೇಣಿಗವ್ಯಾಜದಿಂ।
ದಱಿಯೆ[1]ಲ್ನಾಲ್ಕನುಯೋಗಮಾದುದದಱೊಳ್ಪೂರ್ವಾನುಯೋಗಾಬ್ಧಿಯಂ[2]
ಪೊಱಪೊಣ್ಮಿತ್ತದು ವೇಳೆಯಂತೆ ಕಥೆ ಲಂಬೋದ್ದಾಮವೀಚೀಚಯಂ॥ ೩೯

ಪಾಪಹರಂ ಪ್ರಕಾಶಿತವೃಷಂ ವೃಷಭಂ ವೃಷಧ್ವಜಂ ಮಹಾ
ಪ್ಯಾಪದಶೈಲದೊಳ್ವಿಜಿತಘೌತಿಚತುಷ್ಟಯನತ್ಯುದಾರರಾ।
ಗೋಪನತಾಮರೇಂದ್ರದನುಜೇಂದ್ರನರೇಂದ್ರಪದಂ ಸಮಸ್ತವಿ
ದ್ಯಾಪತಿ ನಾಭಿನಂದನನುಪೌಶ್ರಿತಭವ್ಯಜನಾಭಿನಂದನಂ॥ ೪೦

ಇರೆ ಹರಿಪೀಠದೊಳ್ಭರತನಾದರದಿಂ ಬೆಸಗೊಂಡುದಂ ಜಿನೇ
ಶ್ವರಮತದಿಂದಮಾ[4]ವೃಷಭಸೇನಗಣಾಗ್ರಣಿ ಪೇೞ್ದುದಂ ಸವಿ।
ಸ್ತರದೊಳಿವರ್ಧಮಾನಜಿನ[5]ಸಂನಿಧಿಯೊಳ್ವಿಪುಳಾದ್ರಿಯೊಳ್ನಿಜಾ
ದರದೊಳೆ ಗೌತಮರ್ಮಗಧನಾಯಕನುಂ ತಿಳಿವಂತು ಪೇೞ್ದುದಂ॥ ೪೧

ಪ್ರಾಣಿಹಿತಮುಂ ವಿನೇಯ
ಪ್ರೀಣನಕರಮುಂ ಜಗತ್ತ್ರಯಪ್ರಕಟಿತಕ।
ಲ್ಯಾಣಮನೀನೆಗೞ್ದಾದಿಪು
ರಾಣಮನಪರಿಮಿತಭಕ್ತಿಯಿಂ ವಿರಚಿಸುವೆಂ॥ ೪೨

ವಚನ॥ ಆಪುರಾಣಕ್ಕಂ ಲೋಕಾಕಾರಕಥನಮುಂ ದೀಕ್ಷಾನಿವೇಶೋಪದೇಶಮುಂ ನಗರಸಂಪತ್ಪರಿವರ್ಣನಮುಂ ರಾಜ್ಯರಮಣೀಯಕಾಖ್ಯಾನಮುಂ ತೀರ್ಥಮಹಿಮಸಮರ್ಥನಮುಂ ಚತುರ್ಗತಿಸ್ವರೂಪನಿರೂಪಣಮುಂ ತಪೋದಾನವಿಧಾನವರ್ಣನಮುಂ[6] ತತ್ಫಳಪ್ರಾಪ್ತಿಪ್ರಕಟನಮುವೆಂದಿಂತೆ ವಯವಂಗಳಿಂಟಕ್ಕುಂ.

ಅವೆಱೊಳೊಂದ್ಲೋಕಮದೆಂತುಟೆಂದೊಡೆ ಸಮಂತಾವಂಗಮಿತ್ತೆತ್ತ ನೋ
ಡುವೊಡಂ ನೋಡಲನಂತಮಪ್ಪ ವಿಭುವಪ್ಪಾಕಾಶಪದ್ಮಕ್ಕೆ ತಾ।

---

[1]ಕ.—ಪ. [2]ಕ.—ಯಿಂ. [3]ಕ.—ರ್ಜಿ
[4]ಕ.—ಮತಮಾರ್ಗಮಂ. [5]ಕ.—ಮಾನಮುನಿ. [6]ಕ.—ತಪೋಧನವ್ಯಾವರ್ಣನಮುಂ.

ನೆ ವಲಂ ಕರ್ಣಿಕೆಯೆಂದಮಾಯ್ತಿನೆ ವಿಯನ್ಮಧ್ಯಸ್ಥಮಂತಸ್ಸ್ಥಕ
ರ್ಮವಶಭ್ರಾಮ್ಯದನೇಕಜೀವನಿವಹಕ್ರೋಡೀಕೃತಾಭ್ಯಂತರಂ ॥ ೪೩

ಅದನಾದ್ಯನಿಧನ[1]ಗುಣಯುತ
ಮುದಕೃತ್ರಿಮಮುದು ಮರುತ್ತ್ರಿಕಾವೇಷ್ಟಿತಮಂ।
ತದು ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠ[2]ಕೋಪಮ
ಮದು ಜಿನಮತದೊಳ್ ದ್ವಿಸಪ್ತರಜ್ಜ್ವಾತ್ಮೀಧಂ ॥ ೪೪

ಸ್ಫುಟವೈಕಾಖಸ್ಥಾನಂ ಕಟಿ
ತಟವಿನ್ಯಸ್ತಹಸ್ತಯುಗನಾಗಿ ಮಹಾ।
ಲಟಹಂಬೆರಸಿರ್ದೊಪ್ಪುವ
ನಟನಾಕೃತಿ ತಾನೆ ಲೋಕ[3]ದೊಂದಾಕಾರಂ ॥ ೪೫

ಮಾಡುವ ಕೆಡಿಸುವ ಗಸಣಿಗೆ
ನಾತೆಯುಮದು ಪೊಱಗು ಸಹಜನಿಯತಸ್ಥಿತಿ ನಾ।
ಡಾಡಿಯ ನರರ್ಗದು ಒಗೆಯಲ್
ಕೂಡದಧಸ್ತಿರ್ಯಗೂರ್ಧ್ವಭೇದವಿಭಿನ್ನಂ ॥ ೪೬

ವಿತ್ರಸ್ತಕರ್ಮರಿಪುವ ಜ
ಗತ್ತ್ರಯದೀಪಕನ ಕಾಸ್ಥೆಗೊಳಗಾದುದು ಲೋ।
ಕತ್ರಯಮೆದನುಕ್ರಮದೊಳ್
ವೇತ್ರಾಸನರುಲ್ಲರೀವೃದಂಗಸಮಾನಂ ॥ ೪೭

ವ ॥ ಆಲೋಕತ್ರಯಮಧ್ಯದೊಳ್ ಮಧ್ಯಮಲೋಕಮೆಂಬ ಪೆಸರಂ ಪಡೆದು,

ಪರ್ಯಾಯಂದಪ್ಪದೇಂಸುತ್ತಿ ಱಿದುವೊವಳಯಾಕಾರದೊಂದೊಂದನತ್ಯಾ
ಶ್ಚರ್ಯಂ ದ್ವೀಪಾಬ್ಧಿವರ್ಗಕ್ರಮಮದುವುಮಸಂಖ್ಯಾತಮಾಸಂಖ್ಯೆಯೊಳ್ತಾ।
ತ್ಪರ್ಯಂಗೆಯ್ವಂನವೆಂಬಗ್ಗಳಕೆಯಿನೆಸೆದತ್ತೀಕರಜ್ಜುಪ್ರಮಾಣಂ [ಶ್ರೀ-
ತಿರ್ಯಗ್ಲೋಕಂ ಸ್ವಯಂಭೂರಮಣಜಳಧಿಪರ್ಯಂತಮಂತಾಗುವನ್ನಂ ॥

---

[1]ಕ.—ದಿ ನಿಧನ. [2]ಕ.—ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠ. [3]ಗ.—ಭುವನ.

ವ॥ ಅತಿರ್ಯಗ್ಲೋಕದ ನಟ್ಟನಡುವೆ ಲವಣಜಲಧಿಪರಿವೃತಮಾಗಿ ಭರತ, ಹೈಮವತ, ಹರಿವರ್ಷ, ವಿದೇಹ, ರಮ್ಯಕ, ಹೈರಣ್ಯವತೈರಾವತಂಗಳೆಂಬೀಯು ಜನಪದಂಗಳಿಂದಂ ಪೂರ್ವಾಪರಾಯತಂಗಳುಂ, ಹೇಮಾರ್ಜುನ ತಪನೀಯವೈಡೂರ್ಯವಜ್ರರಜತಹೇಮಮಯಂಗಳುಂ, ಮಣಿವಿಚಿತ್ರಪಾರ್ಶ್ವಂಗಳುಮುಧಸ್ಸ್ಥಳೋಪರಿಮತಳಸಮಾನವಿಸ್ತಾರಂಗಳುಮಪ್ಪ ಹಿಮವನ್ಮಹಾಹಿಮವನ್ನಿಷಧನೀಳರುಗ್ಮಿಶಿಖರಿಗಳೆಂಬ ವರ್ಷಧರಮಹೀಧರಂಗಳಿಂದಂ ಇನ್ನೂ ಉಕನಕಗಿರಿಗಳಿಂದಂ ನಾಲ್ಕುನಾಭಿನಗಂಗಳಿಂದಂ ಮೂವತ್ತು ನಾಲ್ಕು[1]ವಿಜಯಾರ್ಧಪರ್ವತಂಗಳಿಂದಮನಿತೆ ವೃಷಭಾದ್ರಿಗಳಿಂದಂ ಚತುರ್ದಶಮಹಾನಾಹಿನಿಗಳಿಂದಮೆಸೆದು,

ಅತಿವೃತ್ತದೆ ರವಿಬಿಂಬಾ
ಕೃತಿ ಯೋಜನಶತಸಹಸ್ರವಿಷ್ಕಂಭಂ ವಿ।
ಶ್ರುತಜಂಬೂವೃಕ್ಷಮಹಾ
ಪ್ರತೀತಿಯಿಂ ನೆಗಟ್ಟಿದಿಳೆಗೆ ಜಂಬೂದ್ವೀಪಂ॥ ೪೯

ವ॥ ಆಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ನಟ್ಟನಡುವೆ ನವನವತಿಯೋಜನಸಹಸ್ರೋತ್ಸೇಧಮುಂ ಯೋಜನಸಹಸ್ರಾವಗಾಹಮುಂ ಸರ್ವರತ್ನಜಾಂಬೂನದವೈಡೂರ್ಯಮಯಮುಂ ಅಂತರಾಂತರನಿರಂತರಕಾಂತಸೋ[2]ಮಯಮುವರುಣಕುಬೇರಪ್ರಮುಖಲೋಕಪಾಲಾಭಿಯೋಗ್ಯದಿಗ್ಗಜೇಂದ್ರದೇವವಿಹಾರಪ್ರಸಾದಾಭಿರಾಮಮುಂ[3] ಅನೇಕನಾಕನಾಯಕಲೋಕಪಾಳಲೀಲಾಭವನಾಧ್ಯಾಸಿತಮುಂ ಪದ್ಮವೇದಿಕಾಪರಿವೃತರತ್ನತೋರಣಾಂಚಿತಜಿನಭವನಪರಿವೃತಮುಂ ಪಂಚರತ್ನಮಯಸುಶ್ಲಿಷ್ಟಾಷ್ಟಾದಶಸಹಸ್ರಲಕ್ಷಣವ್ಯಂಜನಾಂಕಿತಾಷ್ಟಶತಕಳಶಭೃಂಗಾರಾದ್ಯುಪಕರಣೋಪಶೋಭಿತಮುಂ ವೈಡೂರ್ಯದಂಡಮುಕ್ತಾಮಣಿಜಾಳಾಳಂಕೃತರತ್ನಶಲಾಕಾಶತಕಾಂಚನಕುಂಭಬಿಂಬರಜತಚ್ಛದಚ್ಛತ್ರವಿಚಿತ್ರಜಿನೇಂದ್ರಪ್ರತಿಕೃತಿಪ್ರಕೀರ್ಣಮುಂ ಭದ್ರಸಾಲನಂದನಸೌಮನಸಪಾಂಡುಕವನವಿರಾಜಿತಮುಂ ಪಾಂಡುಕಪಾಂಡುಕಂಬಳರಕ್ತಕಂಬಳಾತಿರಕ್ತಕಂಬಳವಿಶಾಲರತ್ನಶಿಲಾತಳಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಭಗವಜ್ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕಸಿಂಹಾಸನಾಳಂಕೃತಮುಮಾಗಿ,

---

[1]ಕ.—ಮೂವತ್ತಾಱು. [2]ಕ.—ಸ್ತೋ [3]ಗ.—ಡಾರಾಮಮುಂ.

ನೆಲಸಿರ್ದಪ್ಪ ದಧಸ್ಸ್ಥಳಂಬಿಡಿದಧೋಲೋಕಂ ಸವೆಂತೆಯ್ದಿ ಸು
ತ್ತಲುಮಿರ್ದಪ್ಪುದು ಮಧ್ಯಲೋಕವೆಸೆದಿರ್ದಾ[1]ಚೂಳಿಕಾಭೂಗದಾ।
ದಲೆಯೊಳ್ನಿಂದಪ್ರದೂರ್ವ್ವಲೋಕವೆನೆ ಮೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೆಂಪಿಂದಗುಂ
ದಲೆಯಾಗಿರ್ದುದು ದೇವದಂಪತಿರತಶ್ರೀಸುಂದರಂ ಮಂದರಂ ॥ ೫೦

ವ॥ ಆಮಂದರದ ಪೂರ್ವಾಪರದಿಗ್ವಿಭಾಗಂಗಳೊಳ್ ವಿದೇಹಂಗಳಿರ್ದುವಲ್ಲಿ,

ಪದನಂ ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಳ್ವವಲ್ಲಿ ಮಱೆಗಳ್ ಷಡ್ಭಾಗಮಂ ಕೊಂಡು ತ
ಪ್ಪದೆ ಭೂಪರ್ ಪ್ರತಿಪಾಳಿಪರ್ ಪ್ರಜೆಗಳಂ ಶ್ರೀಜೈನಧರ್ಮಂ ಪೊದ।
ಪ್ಪೊಂದವುತ್ತಿರ್ಪುದು ಮತ್ತಿನಧ್ಯಸಮಯಕ್ಕುತ್ಪತ್ತಿಯಿಲ್ಲೊಂದಱೊಳ್
ಪದಿನಾಱುಂ ನಿರಂತರಂ ಸೊಗಯಿಕುಂ ಮೂವತ್ತೆರಬ್ಬಿ[2]ಡುಗಳ್ ॥ ೫೧

ತೊಲಗದು[2] ಪುಬ್ಬಕೋಟಿಪರಿಸಂಖ್ಯೆವರಂ ಪರಮಾಯು ಕಳ್ಳರಾ
ಯಿಲವುಜಿಯೇಱು ಮಾರಿ ಪಸವಿಟ್ಟಿ ಬಱುಂ ಪೆಱವುಂ ಭಯಂಗಳಾ।
ಕುಲಿತಿಗಳಿಲ್ಲ ಧಾತ್ರಿ ಪುಸಿವೋಗದು ಪಂಚಧನುಶ್ಶತಂ ಪವ
ನ್ನೆಲ್ಲೆಲ್[3] ನರರ್ಗೆಂದೊಡಿನ್ನಿಮಿರೆ[4] ಬಣ್ಣಿಸಲಾನಱಿಯೆಂ ವಿದೇಹಮಂ ॥ ೫೨

ಉತ್ತಮತಪಂಗಳಿಂದ
ತ್ಯುತ್ತಮದೇಹರ್ ವಿದೇಹರಪ್ಪುದಱಿಂ[5]ವೆ।
ದ್ಯೆತ್ತನ್ನರ್ಹ್ಯತೆಯಂ ತಾ
ಳ್ದಿತ್ತು ವಿದೇಹಂ ವಿದೇಹಮೆಂಬೀಪೆಸರಂ ॥ ೫೩

ವ॥ ಅಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಿಮವಿದೇಹಮಧ್ಯಭೂಭಾಗ[6]ಕ್ಕಳಂಕಾರಮಾಗಿ ಪಂಚಶತ
ಯೋಜನಪ್ರಮಾಣವಿಸ್ತೀರ್ಣಮುಮಪ್ಪ,

ಪ್ರಿಯಪಂಸೀಯುತಪಂಸನಾದೆಯ ಮಹಾಕುತ್ಕೀಲಕೂಟಪ್ರಭೇ
ದೆಯೆ ತೀರಸ್ಥಲವಂಗಚೂತಲವಲೀಪುಷ್ಪಾಸವಾಸ್ವಾದಿತೋ।
ದ[7]ಯುತೋನ್ಮಾದೆಯ ತದ್ವಿದೇಹಜನತಾಸ್ವಾಂತಾರ್ಪಿತೋದ್ಯತ್ಪ್ರವೋ
ದೆಯ ಸೀತೋದೆಯ ಪೊಲ್ಪಿಗಿಲ್ಲ[8] ತೊಱೆಗಳ್ ವಿಶ್ವಂಭರಾಭಾಗದೊಳ್॥ ೫೪

---

[1]ಕ.—ವೆನಿಸಿರ್ದಾ. [2]ಕ.—ಗದೆ. [3]ಖ.—ಕ್ಕತಪ್ರಮಾಣ್ಣೆಲೆ.
[4]ಖ.—ಡಿನ್ನರಿಯೆ ಬಣ್ಣಿಸ. [5]ಕ.—ಪ್ಪುದರೊಳ್ಮೆ. [6]ಖ. ಗ.—ಮಧ್ಯಮಭೂಮಿಭಾಗ.
[7]ಗ.—ಸ್ವಾದಿತಾಳಿ. [8]ಗೆ.—ಪೋಲ್ವುದಿಲ್ಲ.

ಅದು ನೀರೇಭಕರಾಭಿಘಾತವಿಚಳದ್ವಾ[1]ರಾಶಿಯೊಳ್ ಪೋಗಿ ಕೂ
ಡಿದೊಡಾವಾರ್ಧಿಯ ಪೊಪ್ಪುಮಾತೊಱೆಯೊಳಾ[2]ಯ್ತಂತಾ[3]ದಪೆಂಪಿಂದಮು
ರ್ಬಿದ[4] ಗುಣ್ಪಿಂದಮಿದಬ್ಧಿಗಗ್ಗಳವೆನಲ್ ಕುಂದೊಂದು ಕಣ್ಗಿತ್ತಿದಂ[5]
ತಿದು ದಲ್ ನೇರ್ಗಿಱಿದೆಂದೊಡಾವೆ ತೊಱೆಯುಂನೀತೋದೆಯೆಂಪೋಲ್ಗುಮೇ[6]

ವ॥ ಆನೀತೋದಾನದಿಯ ತೆಂಕಣ ಬಡಗಣ ತಡಿವಿಡಿವಿರ್ದುವೆಂಟುನಾ
ಲ್ಕಿಳ್. ಅಲ್ಲಿ—

ಬಡಗಣ ತಡಿಯೊಳಮೋಘನೆ
ಯೆಡೆಯದು ನೀಳಾಚಳಕ್ಕೆ ತೆಂಕಣದು ಬಿಡಂ।
ಗೊಡರಿಪ ವಕ್ಷಾರಾದ್ರಿಗೆ
ಪಡುವಣದದು ಸುಜನನಿಳಯಮಪಗತವಿಳಯಂ॥ ೪೬

ಅಳಿಕುಳರುತಿ[7]ಗೆಳನವನೆತ
ಫಲತರುಗಳಿನುಚಿತಕುಸುಮಗೆಂಧದಿನಬಳಾ।
ವಿಳಸನದಿಂದೀವುದು ಗಂ
ಧಿಳವಿಷಯಂ ಸಕಳವಿಷಯರಸರಸಿಕತೆಯಂ॥ ೪೭

ಬಕಕುರರ[8]ಪಕ್ಷವಿಕ್ಷಿ
ಪ್ತ ಕಂಜಕೆಂಜಲ್ಕ ಪುಂಜಪಿಂಜರಿತಾಚ್ಛೋ।
ದಕಪರಿಪೂರ್ಣತಟಾಕ
ಪ್ರಕರಸರೋನಿಕರರಂಜಿತಾಶಾವಳಯಂ॥ ೪೮

ಪಸರಿಸಿ ದುರ್ಗಾಬ್ಧಿಜಳ
ಪ್ರಸರಮನೊಡವೇಱಿ ಬಂದು ಕಜ್ಜಿವುವು ಮೇಘ।
ಪ್ರಸರಂಗಳಲ್ಲಿಯೆನೆ ರಸೆ
ಮೊಸವ್ವುವು ಪುಂಡ್ರೇಕ್ಷುವಾಟಕೋಟಿಗಳದಜೊಳ್॥ ೪೯

ಮಡಿಗಿ[9]ಳಿಯೊಳಗಲರ್ದ ನೆಯ್ದಲ
ಕಡುಗಂಪ್ರಮನಿವಱ ಕಂಪ್ಪು[10]ಗೆಲ್ದುವು ಸಾಸಿ।

1ಗ.—ವಿಳಸದ್ವಾ. 2ಗ.—ತೊಱೆಯಿನಾ. 3ಕ.—ಯ್ತಂತಾದ. 4ಕ.—ದಗುರ್ಬಿದ.
5ಕ. ಗ.—ಕುಂದೇಂದು ಕಣ್ಗಿತ್ತಿದಂ. 6ಕ.—ಪೋಲ್ಕುಮೆ. 7ಗ.—ತತಿ.
8ಕ.—ಕುರವೆ. 9ಗ.—ಮಡುಗ. 10ಗ.—ಕಂಪೆ.

ರ್ಮ್ಮಡಿಯೆನೆ ಪೊಂಬಣ್ಣದ ಕೆಂ
ಪಿಡಿದಿರೆ ಸೊಗಯಿಪುವು[1] ಗಂಧಕಾಳಿವನಂಗಳ್ ॥ ೬೦

ಮತ್ತಮಲ್ಲಿ—

ಕೊಂಕಿದ ಕೊಂಕು ತದ್ವಿಷಯಕಾಂತೆಯೆ ಪುರ್ವಿನ ಕೊಂಕಿನಂತೆ ಚೆ
ಲ್ವಂ ಕುಡೆ ತಳ್ತಿರಲ್ತಿಡಿಯ ಪೂಮರದಿಂ ಕಟಿವ್ರೂಗಳತ್ತಮಿ।
ತ್ತಂ ಕವಿದಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲನುಗೆ ತೇಂಕುವ ಪೂವಿನ ಸಂಕರಂಗಳಂ
ನೊಂಕುವುಪೂರ್ಮಿಮಾಳಿನಿಯ ತುಂಗತರತ್ತರಳೋರ್ಮಿಮಾಲಿಗಳ್ ॥ ೬೧

ಕನಕಾಂಭೋಜರಜಂ ನಿಜಾಂಗರುಚಿಯಂ ಕನ್ನೆಯ್ದಲಿಂದಂ ಕಟಿ
ಲ್ದಿನಿಸಂ ತೂಳ್ದಿ ತೆರಳ್ದಿಸಳ್ನಯನಮಂ ಕಂಪಂ ಕೊಳಲ್ಬರ್ಪ ಭೃಂ।
ಗನಿಕಾಯಂ ನಿಜಕೇಕಪಾಪರುಚಿಯಂ ಕೈಕೊಳ್ವಿನಂ ಮೆಲ್ಲಮೆ
ಲ್ಲನೆ ನೋಟಕ್ಕೆ ಸದೇಹಮಾಗಿ ಸುಟಿಯುತ್ತಿರ್ಕುಂ ವಿದೇಹಾನಿಳಂ ॥ ೬೨

ವ॥ ಅಂತನೇಕನವ್ಯಾದ್ಯಾನನಾನಾಜನಸದಜನಾನುರಾಗರಸರಮಣೀಯ
ಮಪ್ಪ ಗಂಧಿಳವಿಷಯದ ನಡುವೆ ತನ್ಮಹೀವಿಳಾಸಿನಿಯ ಮೇಲ್ಕೊಂಡ ದು
ಕೂಲಮುಮಂ ಆರ್ಹತ್ಪರಮೇಶ್ವರನ ವಿಕಟಯುಗಪ್ರಾಂಜಮುಮಂ ಅನುಕ
ರಿಸಿ ವಿವಿಧವಿದಗ್ಧ [2]ವಿದ್ಯಾಧರಜನಕ್ರೀಡಾನೀಡಂಗಳಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಶ್ರೇಢಿ
ಗಳ್ಗೆ ರಾಜಧಾನಿಗಳಾಗಿರ್ದ ರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಗಗನವಲ್ಲಭಾದಿಗಳಪ್ಪ
ನೂಱಪತ್ತುಂ ಪೊಱಬಿಲ್ಗಳನೊಳಕೊಂಡು ಸಪಾದಷಡ್ಯೋಜನಾವಗಾಹದೊ
ಳಂ ಪಂಚಷಡ್ಯೋಜನಾಭೋವಿಸ್ತಾರದೊಳಂ ತದರ್ಧಯೋಜನೊತ್ಸೇಧ
ದೊಳಂ ದಶಯೋಜನೋಪರಿಮತಳಸಮಾನವಿಸ್ತಾರದೊಳಂ ವಿದ್ಯಾಧರಾ
ಭಿಯೋಗ್ಯದಿಗ್ಗಜೇಂದ್ರವಿಜಯಾರ್ಧಕುಮಾರನಿವಾಸಾದಿವೇಖಳಾತ್ರಯ
ದೊಳಂ ಸಿದ್ಧಾಯತನಪ್ರಭೃತಿ ನವಕೂಟಂಗಳೊಳಂ ನೆಱೆದು[3],

ಉತ್ಕಶಿಖಂಡಿತಾಣ್ಡವಮನೋಹರವುಜ್ಜ್ವಳರತ್ನರಾಜಿರಾ
ಜತ್ಕಟಕಂ ಸರಃಕನಕ[4]ಪದ್ಮಪರಾಗಪಿಶಂಗಿತಾಂಗರಂ।
ಗತ್ಕಳಹಂಸನಾದರಮಣೀಯತರಂ ಮದದಂತಿದಾನಗಂ
ಧೋತ್ಕಟವೊಪ್ಪಗುಂ ಕುಮುದಪಾಂಡುರಮಾವಿಜಯಾರ್ಧಪರ್ವತಂ॥೬೩

---

[1]ಖ. ಗ.—ಸೊಗಯಿಸುವ.
[2]ಕ.—ವಿವಿಧವಿದ್ಯಾವಿದಗ್ಧ.
[3]ಕ.—ಬೆಱೆದು.
[4]ಕ—ಕನತ್ಕನಕ.

ಎಳನೀರೊತ್ತಿನೊಳೊತ್ತಿ ಬರ್ಪ ಪೊನಲೊಳ್ಸಾಂದ್ರೇಂದುಕಾಂತೋಪಳೋ
ಚ್ಛಳಿತಾಚ್ಛಾಚ್ಛ ಜಲಪ್ರವಾಹಭರದೊಳ್ ಮುಂದಾನಿಳಾಂದೋಳನಾ।
ಕುಳಿತಾರಾಪುಷಲಾವ್ಯತೋಪಮರಸಸ್ರೋತಂಗಳೊಳ್ ಸಾಲ್ವಿನಂ
ಬೆಳಿದೋರಂತೊಱಗಿರ್ದ[1] ಶಾಳಿವನದಿಂ ಸೇವ್ಯಂ ನೆಗೋಪತ್ಯಕಂ ॥ ೬೪

ನನೆಯೆನೆ ಪೇಱಿ ಕೆಂದಳಿರೊಳೆಯ್ದಿ ಬಱಿಲ್ದಿಳವಾವು ಬಂದ ಮಾ
ವನೆ ಮಱೆಗೊಂಡು ಬಗ್ಗಿಸುವ ಕೋಗಿಲೆ ಕೋಗಿಲೆಯಿರ್ಕೆದಾಣದೊಳ್।
ಜಿನುಗುವ ತುಂಬಿ ತುಂಬಿಯೊಳರಲ್ದಲರಿಂಬಿವಱಿಂ ಬಸಂತರಾ
ಜನ ಮನೆಯಂತೆ ಕಣ್ಗೆಸೆದು ತೋಱುಗುಮಲ್ಲಿಯ[2] ನಂದನಾಳಿಗಳ್[3] ॥ ೬೫

ಪೊಸನನೆಯೊಳ್ ಪಸುರ್ಪಲರೊಳಂಚಿರಮಲ್ಲದ ಬೆಳ್ಪು ಪಲ್ಲವ
ಪ್ರಸರದೊಳೆಯ್ದಿ ಕಣ್ಗೆ ಪಸರಂಬಡೆದೊಪ್ಪುವ ಕೆಂಪು ತುಂಬಿಯೊಳ್।
ಮಿಸುಗುವ ಕಪ್ಪ್ರ ಬರ್ಚಿಸಿದವೊಲ್ ಬಗೆಗೊಳ್ವಿನೆಗಂ ಬಸಂತದೊಳ್
ಬಸದಿಯ ಬಾಗಿಲಂ ತೆಱೆದ ಮಾಪ್ಕೆಯೊಳಿರ್ದುವು ಬಂದ ಮಾವುಗಳ್॥ ೬೬

ಅಲರ್ದಂಭೋರುಹಷಂಡಮುಳ್ಳಲರ್ದ ಚೆನ್ನೆಯ್ದಲ್ಗೊಳಂ ತೂಗಿ ಪ
ಣ್ಗೊಲೆಯಿಂ ಬಳ್ಕುವ ಕೌಂಗು ಕಾಯ್ದುಱುಗಲಂ ಪೇಱಿರ್ದ ಚೆಂದೆಂಗುಕ।
ಳ್ತೆಲಿಸುತ್ತಿರ್ಪೆಲೆವಳ್ಳಿ ಪಣ್ತೊಲೆವ ನಾರಂಗಂ ಫಲವ್ರಾತದಿಂ
ನೆಲನಂ ಮೋದುವ ಮಾತುಳುಂಗವೆಸೆಗುಂ ವಿದ್ಯಾಧರೋದ್ಯಾನದೊಳ್॥೬೭

ಮುಲರ್ದಲರ್ದನಾಗಸಂಪಗೆ
ಯುಲರ್ಗಳೊಳಗ್ಗಳಿಸಿ ಬಿರಿವ ಪೊಂಬಾಪೆಯ[4] ತ।
ಣ್ಮಲೆವ ಪೊಸಗಂಪಿನೊಳ್ ಪುದಿ
ದಲೆವೆಲರಾಱಿಪ್ಪುದು ಋಚರದಂಪತಿಶತಮೆಂ ॥ ೬೮

ಬೆಸನಂ ಪಾರ್ವುವು ಮನ್ತ್ರದೇವತೆಗಳಾದೇಬಾರ್ತೆಗಂ[5] ಬೇಗಮಾ
ಗಸದೊಳ್ ವಿದ್ಯೆಗಳೆಯ್ದಿ ಬರ್ಪುವು ಜಗಕ್ಕಾಶ್ಚರ್ಯಮೈಶ್ವರ್ಯಮಾ।
ವಸಥಂ ರೂಪ್ಯಮಹೀಧರೇಂದ್ರಮೆನೆ ಪೂರ್ಣಾಂವಂಗಮಂತೆಯ್ದಿ ಬ
ಣ್ಣಿಸಲೇಂ ಬರ್ಕುಮೆ ಬಾರದಂಬರಚರಶ್ರೇಯಂ ಪುರಶ್ರೇಯುವಂ[6] ॥ ೬೯

---

[1]ಗ.—ತೆಱಗಿರ್ದ. [2]ಕ.—ತೋಱುವುವಲ್ಲಿಯ. [3]ಕ—ನಾದಿಗಳ್.
[4]ಕ.—ಪೊಂಬಳಿಯ. [5]ಗ.—ಬಾಳ್ತೆಗಂ. [6]ಗ.—ಶ್ರೇಯಂಮನೋಹಾರಿಯ್ಗಂ.

ಜಿನಪೂಜೋತ್ಸವಮಂಗಳಾನಕಮೃದುಪ್ರಧ್ವಾನದೊಳ್ ಗಾಯಕೀ
ಜನಗೀತಾ[1]ನ್ವಿತವಲ್ಲಕೀಕ್ವಣಿತದೊಳ್ ವಿದ್ಯಾಧರೀರವ್ಯನ ।
ರ್ತನರಾಗೋತ್ಥಿತಪಾರಿಹಾರ್ಯರಭನಾಮಂಜೀರಿಕೋದ್ದಾಮನಿ
ಸ್ವನದೊಳ್ ಪೊಂಪ್ರಜೆವೋಗುತಿರ್ಪ್ಪವೆರಡುಂ ವಿದ್ಯಾಧರಶ್ರೇಢಿಗಳ್ ॥ ೭೦

ವ॥ ಅವಜೊ[2]ಳುತ್ತರಶ್ರೇಢಿಯೊಳುದಗ್ರಹಿಮಶಿಖರಿಶಿಖರಶಾರದನೀರ
ದಾಕಾರಸುಧಾಧವಳತೋತ್ತುಂಗಪ್ರಾಸಾದಕೂಟಕೋಟಿಸಂಕೀರ್ಣಮುಂ ಆ
ಸ್ತ್ರೀಯಜಾತ್ಯನುರೂಪಾಭರಣ[3]ಪರಿಣತಚತುರಜನಪರಿಪೂರ್ಣಮುಂ ಅನೇ
ಕವಿದ್ಯಾಧರರಾಜರಾಜಧಾ[4]ನೀವೀಧೀವಿಸ್ತೀರ್ಣ[4]ಮುಮಾಗಿ,

ಬೆಳಸಿದ ಪೊನ್ನ ಕೋಂಟೆ ಪುರಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕೈಗೆಯಲಿರ್ದ ತಾಣದೊಳ್
ಬೆಳಸಿದ ಪೊನ್ನ ಕಾಂಡಪಟ[5]ದಂತಿರೆ ರುಂದ್ರನರೇಂದ್ರಗೇಹಮಾ ।
ಲಳತೆಯ[6] ವಕ್ತ್ರಪಂಕಜವಿಳಾಸವನಾಂತಿರೆ ರವ್ಯರಾಜತಾ
ಚಳತಿಳಕೋಪವಾನವೆನೆ ಸಂದಳಕಾಪುರವೊಪ್ಪಿ ತೋಱುಗುಂ ॥ ೭೧

ವ॥ ಅದನಾಳ್ವನಖಿಳಚರಪತಿಮಕುಟಮಣಿ[7]ಗಣಕಿರಣರಾಗರಂಜಿತಚ
ರಣನಳಿನಯುಗಳಂ ಉದಿತೋದಿತನಿಜಕುಲಮಂದರಾಚಳಮಂದಾರಪಾದ
ಪಂ ಅನೇಕಸಮರಸಮ್ಮರ್ದನನಿರ್ಜಿತೋರ್ಜಿತಾರಾತಿಬಳಂ ಅತಿಬಳನೆಂ
ಬಂ; ಆತನಮಹಾದೇವಿ ನಯನವಮನೋಹರಿ ಮನೋಹರಿಯೆಂಬಳ್.

ಒಲಿಸುವ ರೂಪ್ಪು ಗಾಡಿಯೊಳೊಡಂಬಡೆ ಗಾಡಿ ವಿಳಾಸದೇಷ್ಟೆಯೊಳ್
ನೆಲಸೆ ವಿಳಾಸಮಂಬರಚರಾಮರಕಾಂತೆಯರೆಲ್ಲರಂ ಪಳಂ ।
ಚಲೆಯೆ ನೆಗಟ್ಟೆವೆತ್ತ ಪತಿಭಕ್ತಿಯ ಮೈಮೆಯ ಮಾನಸಿಕ್ಕೆಯ
ಗ್ಗಳದ ಪೊಗಟ್ಟೆ ತನ್ನದೆನೆ ಪೆಂಪು ಮನೋಹರಿಗಲ್ಲದಕ್ಕುಮೇ ॥ ೭೨

ಹಾವವಿಳಾಸವಿಭ್ರಮಸಮನ್ವಿತರೂಪಕಳಾಪದಾಮಹಾ
ದೇವಿಗಮಾವಿಯಚ್ಚರಗಣಾಗ್ರಣಿಗಂ ಗುಣರತ್ನವಾರ್ಧಿ ನಾ ।

---

[1]ಗ.—ಗಾಯಿನೀಜನಗೀತಾ. [2]ಕ.—ಆದಜೊ. [3]ಗ.—ರೂಪಾಭರಣ.
[4]ಕ.—ರಾಜರಾಜವಿವಿಧವಿಸ್ತೀರ್ಣ. [5]ಖ. ಗ—ಕನ್ನವಡ. [6]ಗ.—ಲಲನೆಯ.
[7]ಕ.—ಪತಿಮಣಿಮಕುಟರಾಗಮಣಿ.

ನಾವಿಧಸಾಖ್ಯಭೂಜನನುಪಾರ್ಜಿತಖೇಚರರಾಜಹೃದ್ಯವಿ
ದ್ಯಾವಿಭವಂ ಮಗಂ ಜಿತವಿರೋಧಿನರೇಂದ್ರಬಳಂ ಮಹಾಬಳಂ ॥ ೨೩

ವ॥ ಆಮಹಾಬಳಂ ಬಾಲಕಾಲದಿಂ[1]ತಗುಳ್ದ ಭೃಸ್ತಸಮಸ್ತವಿದ್ಯಾಧರವಿ
ದ್ಯಾಪಾರಗನುಂ ಪರಿಸಮಾಪ್ತಸಕಳಕಳಾವಿಜ್ಞಾನನುಂ ಅಧಿಗತಾಶೇಷ[2]ಶಾ
ಸ್ತ್ರನುಂ ಪರಿಣತಸಕಳಶಸ್ತ್ರನುಮಾಗಿ ಯೌವನಂ ನೆಱಯೆನೆಱಯೆ.

ಮೊಗಮುತ್ಫುಲ್ಲಸರೋಜಹಾಸಿ ನಯನಂ ನೀಲಾಂಬುಜಸ್ಪರ್ಧಿ ಬಾ
ಹುಗಳಾಜಾನುವಿಳಂಬಿಗಳ್ ತೊಡೆಗಳುಂ ರಂಭಾಮೃದುಸ್ತಂಭಶೋ।
ಭೆಗಳಂ ಗೆಲ್ದುವು ವಕ್ಷಮೆಂಬರಚರಶ್ರೀಗೇಹಮೆಂಬೊಂದೆ ರೂ
ಪೆ ಗಡಂ ನೋಡಲೊಡಂ ಮರುಳ್ಗೊಳಿಸುಗುಂ ವಿದ್ಯಾಧರಸ್ತ್ರೀಯರಂ ॥ ೨೪

ಮನೆವೊಲ್ದಾತನ ಗಾಡಿಯಂ ದರವ್ರರಂಗಂಡಾಕೆಗಳ್ ಪೂವಿನಂ
ಬಿನ ಕೊೞ್ಗಂ ತಳವಾಲಿನೀರ್ಗಮಲರ್ವಾಸಿಂಗಂ ಕುಳಿರ್ಗೊೞ್ಪಿ ನಂ।
ದನಕಂ ಚಂದನಕಂ ಪಸುರ್ವೆಸೆವ ಬಾಳೊೞ್ಲಿಂಪಕ್ಕವೊಂದೊಂದೆ[3]ತ
ಣ್ಬಿನಿಯೊಳ್ಕೀಡಿಸುತಿರ್ಪ[4]ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆಗಂ ಪಕ್ಕಾಗದೇಂ ಪ್ರೌಢರೇ ॥ ೨೫

ವ॥ ಅಂತುಮಹಾಬಳಕುಮಾರಂ ಕುಮಾರಕೇಳೀವಿಳಾಸವಿಶ್ರಾಂತಸ್ವಾಂ
ತಂ ಯುವರಾಜಪದವಿಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾಗೆ,

ಬಳವದ್ವಿದ್ವಿಷ್ಟವಿದ್ಯಾಧರಕರಟಿಪಿರಶ್ಮಿಕ್ತಿ ಸಂಭೂತಮುಕ್ತಾ
ವಳಿಯೊಳ್ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ತನ್ನೊಳ್ನೆ ಜಿಯಲಿದು ಜಯಶ್ರೀಯು ಮುಂದಿಟ್ಟದೆಕ್ಕೆ।
ವಳಿಯೆಂಬಂತಿರ್ದುದಂ ಕಂಠಿಕೆಯೆನುಭಯವಿದ್ಯಾಧರಶ್ರೇಣಿಗಳ್ ಮಂ
ಗಳಗೀತತೋದ್ಯನಾದಂಗಳಿೞೆ ಪುದುವಿನಂ ಕಟ್ಟಿದಂ ಖೇಚರೇಂದ್ರಂ॥ ೨೬

ವ॥ ಅಂತುಕಟ್ಟಿದಾಗಳ್,

ಹಿಮಶೈಳದೊಳಂ ಜಳಧಿಯೊ
ಳಮೆಂತಭಿನ್ನಾಂಗಿ[5] ಗಂಗೆ ಸಂಗತೆ ಖಚರೋ।
ತ್ತಮನೊಳಮಾವಿದ್ಯಾಧರ
ಕುಮಾರನೊಳಮಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸಂಗತೆಯಾದಳ್ ॥ ೨೭

---

[1]ಗ.—ಕಾಲದೊಳ್. [2]ಕ.—ಅಧೀತಾಶೇಷ ; ಗ—ವಿದಿತಾಶೇಷ.
[3]ಗ.—ಮೋರೊಂದೆ. [4]ಖ.—ಯೊಳ್ಕಡಿಸಿರ್ಪ. [5]ಖ.—ಭಿನ್ನಾಂಗೆ.

ಪೆಸರರ್ಗಳ್ಕತ್ತು ಸವಸ್ತ ಖೇಚರಬಲಂ ತೇಜಕ್ಕೆ ಬೆರ್ಚಿತ್ತುಮುಂ
ಪೊಸಪೊಚ್ಚಂ[1] ಬೆರಸಿರ್ಪ ಭೂಚರಬಲಂ ಮೆಲ್ಪಿಂಗೆ ಮೆಚ್ಚಿತ್ತುತ।
ನ್ನ ಸವಸ್ತಂ ಪರಿವಾರಮೆಂಬ ಗುಣಸಂಘಾತಂ[2]ಗಳಂ ತಾಳ್ದಿ ಪೆಂ
ಪೆಸಕಂಬೆತ್ತಿರೆ ಸಂತಮಿಂತತಿಬಳಂ ರಾಜ್ಯಂಗೆಯುತ್ತಿರ್ಪನಂ ॥ ೭೮

ತೊಡರ್ದೀಪ್ರತ್ರಕಳತ್ರವೋಹದೊಳಿದೇಕರ್ದರ್ದಪ್ಪೆ ನಿನ್ನ ಮೆ
ಳ್ಪಡಿದೇಕಾರಣಮುಂತಕಂ ಕಡುಪಿನಿಂ ಕಂಠಗ್ರಹಂಗೆಯ್ಯದಿಂ।
ತಡೆಯಂ ಬೇತರಿಸೆಂದು ಬಂದು ಕಿವಿಯೊಳ್ಪೇಳ್ವಂತೆವೊಲ್ಕಿಂನೆಯಿಂ
ದೊಡೆದೋರೊಂದೊಗೆ[3]ತಂದುವಂದು ನರೆಗಳ್ ವಿದ್ಯಾಧರಾಧೀಶನಾ ॥ ೭೯

ವ॥ ಅಂತು ಮೇಲೆ ಬಂದ ಕೃತಾಂತರಾಜವಾಹಿನಿಯ ಸಿತಪತಾಕೆಗಳನೆ
ನುಕರಿಸುವ ಪಳಿತಂಗಳಂ ದರ್ಪಣದೊಳ್ನೋಡಿ[4] ಕಂಡು ಪರಪತಾಕಿನೀ[5]ಪ
ತಾಕೆಯಂ ಕಂಡು ಸೆರಗಿಲ್ಲದ ಗಂಡನಂತಿನಿ[6]ಸಪ್ಪೊಡಂ ಮಾಣದದುವೆ ಸಂಸಾ
ರನಿರ್ವೇಗಕಾರಣಮಾಗೆ ;

ಕರೆದಾಗಳ್ನಿ ಜಮನ್ತ್ರಿಮುಂಡಳಮಹಾಸಾಮಂತಶುದ್ಧಾಂತಮು
ಚ್ಚರನಾವೃತ್ತಕವೆಲ್ಲಮಂ ತಿಳಿಯೆ ಪೇಟ್ದಾಶಾಂತಮಂ ತಾಗೆ ತೂ ।
ರ್ಯರವಂ ಪೊಣ್ಮೆ ಮಹಾಬಳಂಗತಿಬಳಂ ಕೊಟ್ಟಂ ಸಿತಚ್ಛತ್ರಚಾ
ಮರಸಿಂಹಾಸನಚಿಹ್ನ ಭಾಸುರ[7]ವಿಯದ್ಗಾಮೀಶ್ವರೈಶ್ವರ್ಯಮಂ ॥ ೮೦

ವ॥ ಅಂತು ಮಹಾಬಳಂಗೆ ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂದಮಂಬರಚರಶ್ರೀಯ
ನಿತ್ತು ಭವ್ಯಸಾರ್ಥಪ್ರಾರ್ಥನೀಯಮುಕ್ತಿಶ್ರೀಯನಾಸೆವಟ್ಟು ಸಕಳಮಳನಿ
ರ್ಹರಣಕರಣಕಾರಣಮಂ ತಪಶ್ಶ್ರೀಯಂ ಕೈಕೊಳ್ಬಗೆದು ಸಾಸಿರ್ವರ
ರಸುಮಕ್ಕಳುಮಯ್ನೂರ್ವರರಸಿಯರುಂ ಬೆರಸು ಗುಣಧರ[8]ಕೇವಳಿಗಳ
ಪಾದಪದ್ಮಮೂಲದೊಳ್,

ಅತಿತೃಷ್ಣಾಪರನಾಗಿ ಮುನ್ನೆ ತೊಡರ್ದಿರ್ದಾಗಾಂಪೆ ಸಾಲ್ಗುಂ ಮದಾ
ಕೃತಿಯಂ ಮಾಸಿಸಿ ಮುಪ್ಪಚಪ್ಪರಿಸೆಯುಂ ಚಿಃ ಕೆವ್ಮಿನೊಳ್ಕುಂವಿ ಸಂ।

---

[1]ಖ.—ಪೊಸಪೊರ್ತಂ. [2]ಗ.—ಸಂಬೋಹಂ. [3]ಕ.ಖ.—ದೋರಂತೊಗೆ.
[4]ಖ.ಗ.—ಪಳಿತಂಗಳಂನೋಡಿ. [5]ಕ. ಖ.—ಪರಬಳಪತಾಕಿನೀ.
[6]ಕ.—ಗಂಡಗಲಿಯಂತಿನಿ. [7]ಗ.—ಭಾಸ್ವರ. [8]ಗ.—ಗಣಧರ.

ಸ್ಮತಿಯೊಳ್ಮತ್ತೆ ಗಡಂ ಕಡಂಗಿ[1] ತೊಡರ್ದಾಂ ಮಾಣ್ದಿರ್ಪೆನೆಂದಣ್ಮೆ ಘೋ
ರತಪೋವೃತ್ತಿಯನಾಂತ ಪೆಂಪತಿಬಳಂಗಕ್ಕುಂ ಪೆಱರ್ಗಕ್ಕುಮೇ[2] ॥ ೪೧

ವ॥ ಮತ್ತಿತ್ತ ಮಹಾಬಳಖಚರಪತಿಯುಮಾತ್ಮೀಯಗುರುನಿರೂಪಿತಗಗ
ನಚರರಾಜ್ಯಭಾರಮನಾಶ್ಯೆಶವಪ್ರಭೃತಿಪ್ರರೂಢನಿರ್ಭರಪ್ರೇಮರಸರುಮ
ನೇಕಾರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಯೋಗಕುಶಲರುಂ ಸಕಳಕಳಾವಗಾಹನ ಸಮಾಹಿತಮ
ತಿಗಳುಮಾಗಿ ನಾಲ್ಕುಮುಪಧೆಗಳೊಳಂ[3] ಶುದ್ಧರಾಗಿ ನಾಲ್ಕುಮುಪಾಯಂ
ಗಳರ್ಪಂತಿರ್ದ ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸ್ವಯಂಬುದ್ಧ ಮಹಾಮತಿ ಸಂಭಿನ್ನಮತಿ ಶತ
ಮತಿ[4]ಗಳೆಂಬನಾಲ್ವರುಮಮಾತ್ಯರ ಮೆಯ್ಯೊಳ್ನಿಱಿಸಿ ನಿರಾಕುಳಸ್ವಾಂತ
ನಪಗತರಾಜ್ಯಚಿಂತನೆಮರಸಾಂದರೀವಿಳಾಸೋಪಹಾಸಿಗಗನಚರಸಾಂದರೀ
ಮನೋನಯನಸಾಂದರನಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಧರಶ್ರೀಯನನುಭವಿಸಿ,

ಪೊಸತಂ ಸ್ತ್ರೀರಾಜ್ಯಮುಂ ಮೇಣ್ವಡೆದನೊ ಬಿದಿ ಲಾವಣ್ಯಸಿಂಧುಪ್ರವಾಹಂ
ಪೊಸತೀಗಳ್ಬಂದು ಬಿಳ್ಕಂಗೆಡೆದುದೊ ಗಣಿಕಾಸೃಷ್ಟ್ಯಯಂ ಪುಷ್ಪಚಾಪಂ।
ಪೊಸತಂ ಮಾಡಿಟ್ಟನೋ ನಿಪ್ಪೊಸತು ದಲಿದಱೊಂದಂದಮೆಂಬಂತದೇಂ ರಂ
ಜಿಸಿತೋ ವಿದ್ಯಾಧರಾಧೀಶ್ವರನ ಕೆಲದ ವಿದ್ಯಾಧರಸ್ತ್ರೀಸಮೂಹಂ ॥ ೪೨

ವನರಾಜಿ[5]ಕ್ರೀಡೆಯುಂ ಯೌವನವನದೊಳೆ ತೋಱುಲ್ಲಲಕ್ರೀಡೆಯುಂ ನೂ
ತನಲಾವಣ್ಯಾಚ್ಛತೋಯೊಳಯದೊಳೆ ವೆಱೆಯಲ್ ನರ್ತನಕ್ರೀಡೆಯುಂ ನ।
ಚ್ಚಿನ ನಾನಾಭೂವರತ್ಯುತ್ಸವದೊಳೆ ಪಡೆಯಲ್ ಬಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾಧರಸ್ತ್ರೀ
ಜನದಿಂದಂ ಕಣ್ಗೆ ವಂದಂ ಸುಕವಿಜನಮನೋವಾನಸೋತ್ಕಂಸಹಂಸಂ॥ ೪೩

ಲಳಿತಾಳಂಕರಣಪ್ರಸನ್ನರಸವದ್ಗೀಯಂಗಳೊಳ್ ಮೂಡುತುಂ
ಮುಳುಗುತ್ತುಂ ಖಚರೀಜನಾನನನವಾಂಭೋಜಂಗಳೊಳ್ ಕಂಪನೀ[6] ।
ಪ್ಕೊಳ್ಳುತುಂ ನಂದನರಾಜಿಯೊಳ್ನಲಿಯುತುಂ ತದ್ರಾಜಹಂಸಂ ನಿರಾ
ಕುಳಮಿಮಾಮ್ಕೆಗಳಿಂದೆ ಪೊಱ್ತು ಗಳಿವಂ ಸಂಸಾರಸಾರೋದಯಂ ॥ ೪೪

ಇದು ದೇವೇಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರವಂದ್ಯಪರಮಜಿನೇಂದ್ರಮುಖಚಂದ್ರವಾಕ್ಚಂದ್ರಿಕಾ
ಪ್ರಸರಪ್ರಸಾದೋದೀರ್ಣಸೂಕ್ತಿಕಲ್ಲೋಲಮಾಲಾಕೀರ್ಣಕವಿತಾಗುಣಾರ್ಣವ
ಪ್ರಣೀತಮಪ್ಪಾದಿಪುರಾಣದೊಳ್ ಮಹಾಬಳ
ಕುಮಾರೋದಯ ವರ್ಣನಂ.

---

[1]ಕ.ಗ.—ತೊಡಂಕಿ. [2]ಗ.—ಪೆಱಂಗಕ್ಕು ಮೇ. [3]ಕ.—ನಾಲ್ಕು ಮುಪದೇಶಂಗಳೊಳಂ.
[4]ಕ.ಗ.—ಕತಬುದ್ಧಿ. [5]ಖ.—ನವರಾಜ್ಯ. [6]ಕ.—ಗಳೊಳ್ತಂಪ.

ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ.

ಶ್ರೀವಿಜಯೋರ್ದ್ಧಾಚಳಚಲ
ರಾವಳಮಣಿಮಕುಟಮಕರಿಕಾನಿಕಷಣಲೇ।
ಖಾವಿಳಸಿತಪದಕಮಳನಿ
ಳಾವಂದ್ಯಯಶಂ ಸರಸ್ವತೀವಣಿಪಾರಂ॥ ೧

ಕಟಕಕಟಸೂತ್ರಕುಂಡಲ
ಹಟತ್ರಿರೀಟಾಂಗದಾದಿವಿಭೂಷಣಭಾ।
ಜಟಿಳತವೂರ್ತ್ಯುತ್ಕರ್ಷಂ
ಸ್ಫುಟಹರ್ಷಂ ತನ್ನ ವರ್ಷವರ್ಧನದಿನದೊಳ್॥ ೨

ವ॥ ಆಸ್ಥಾನಮಂಡಪದೊಳ್ ಅತಿಪ್ರಚಂಡಮಂಡಳಿಕಮಹಾಸಾಮಂತ ಮಂತ್ರಿಪ್ರಧಾನಪುರೋಹಿತಾಂತರ್ವಂಶಿಕಾದಿಪರಿವಾರಪರಿವೃತಂ ಉತ್ತುಂಗ ಸಿಂಹಾಸನಾಸೀನಂ ಅಧಸ್ಸ್ಥಿತಮಣಿಮಯಪೀಠವೇದಿಕಾವಿನ್ಯಸ್ತ ವಾಮ ಪಾದಂ ಅಂಬರಚರಾಂಗನಾಕರತಳಪಲ್ಲವೋಲ್ಲಸಿತಹೇಮಚಾಮರಪವನವಿ ಲೋಲದುಕೂಲವಸನಪರಿವೃತ[2]ಪಂಚರತ್ನ ಪ್ರಭಾಭಾಸುರವಿವಿಧಭೂಷಣ ವಿರಚಿತಸುರಕರಾಸನಂ ಒಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಟ್ಟರೆ;

ಎರಡುಂ ವಿದ್ಯಾಧರಶ್ರೇಢಿಯ ಖಚರಮಹೀಪಾಳಕರ ಸುತ್ತಲುಂ ಬಂ
ದಿರೆ ನಾನಾತೋದ್ಯವಾದ್ಯಂಗಳನೆ[3]ವೆಜ್ಜಿದು ಮೆಚ್ಚಂಕೊಳಲ್ವಾದಕರ್ಬ್ಬಂ
ದಿರೆ ಗೀತಾರಾವದಿಂದಂ[4]ನೆಜ್ಜಿಯೆ ನೆಱಗೊಳಲ್ ರಕ್ತಕಂತೀಜನಂ ಬಂ
ದಿರೆ ವಂದಿವ್ರಾತಮೆತ್ತಂ ಬಗೆಗೊಳಲಿರೆ ಚೆಲ್ವಾದುದಾಸ್ಥಾನರಂಗಂ॥ ೩

ನುಡಿ ವೊಗರಾಗಮುಂ ಪಡೆಯೆ ನೋಟಮನಂಗನ ಬಿಲ್ಲ ಬಲ್ಮೆಯಂ
ಪಡೆಯೆ ನಯಂ ನಯಂಬಡೆಯೆ ಕಲ್ಪಮಹೀಜದ ಪಕ್ಕದಿರ್ಕೆಲಂ।
ಬಿಡಿದು ಮಡಲ್ತು ತೋಱುವ ಲತಾವಳಿಗಳ್ಗಿಣೆಯಾಯ್ತೆ ರಚ್ಚೆಲಂ
ಬಿಡಿದು ಖಗೇಂದ್ರನೋಲಗದೊಳಿರ್ದ ವಿಳಾಸವಿಳಾಸಿನೀಜನಂ॥ ೪

1ಕ. ಖ.—ರೇಖಾ.
2ಕ.—ವಸನಪರಿಮಿತ.
3ಕ.—ನಾನಾವಾದ್ಯನಾದಂಗಳನೆ.
4ಕ.—ರವದಿಂಪಂ.

ನಿರುಪಮದೇಹದೀಪ್ತಿ ಗಳೊಳಕ್ಕೈಯಿನೆಯ್ದೆ ಪಳಂಚಿ ಮಿಂಚುವಾ
ಭರಣದ ಮಿಂಚು ಕಪ್ಪರದ ಪಾಱುವ ಸುಟ್ಟುರೆ ಪೂವಿನುಬ್ಬು ಕ।
ತ್ತುರಿಯತಗುಳ್ದು [1]ಪೊಯ್ವುಸೊವಡಾಸೊವಡೊಳ್ಕಡುಸೊರ್ಕಿಸೊರ್ಕಿ[2]ಗಾ
ವರಿಸುವ ತುಂಬಿ ಚೆಲ್ವಿಸೆಯಿ ಕಣ್ಗೆನೆದತ್ತು ಖಗೇಂದ್ರನೋಲಗಂ ॥ ೫

ವ॥ ಅಂತೊಡೊ೦ಲಗಂಗೊಟ್ಟರ್ದ ವಿದ್ಯಾಧರರಾಜನಂ ಸ್ವಯಂಬುದ್ಧಂ ಅಭ್ಯುದಯಪರಂಪರಾನಿಮಿತ್ತಂ ಸದ್ಧರ್ಮೋಪದೇಶಲಬ್ಧಾವಸರನಾಗಿ,

ಲಾವಣ್ಯಾಬ್ಧಿತರಂಗಭಂಗಲಲಿತಭ್ರೂಭಂಗದಿವ್ಯಾಂಗನಾ
ಭಾವಾಪಾಂಗನಿರೀಕ್ಷಣಾಮೃತಕೃತಾನಂಗೋತ್ಸವಂ ಚೋದ್ಯವಿ।
ದ್ಯಾವಷ್ಟಂಭವಿಜೃಂಭಿತಾಂಬರಚರೇಶಾರಾಧ್ಯನಾಗಿರ್ದ ನಿ
ನ್ನೀವಿದ್ಯಾಧರಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪುಣ್ಯಜನಿತಂ ವಿದ್ಯಾಧರಾಧೀಶ್ವರಾ ॥

ಭವವಾರಾಶಿನಿಮಗ್ನರಂ ದಯೆ ದಮಂ ದಾನಂ ತಪಂ ಶೀಲಮೆಂ
ಬಿವೆ ಮೆಯ್ಯಾಗಿರೆ ಸಂದ ಧರ್ಮಮೆ ವಲಂ ಪೊತ್ತೆತ್ತುಗುಂ ಮುಕ್ತಿಪ।
ರ್ಯ್ಯವಸಾನಂಬರಮಾನುಷಂಗಿಕಫಲಂ ಭೂಪೇಂದ್ರದೇವೇಂದ್ರರಾ
ಜ್ಯವಿಳಾಸಂ ಪೆಱತಲ್ತು [3]ನೆಂಬು ಖಚರಕ್ಷ್ಮಾಪಾಲಚೂಡಾಮಣೀ ॥ ೬

ವ॥ ಎಂದು ಧರ್ಮಪ್ರಭಾವಮುಮಂ ತತ್ಫಲಸ್ವಭಾವಮುಮಂ ತಿಳುಪುವವಸರದೊಳುಚಿದ ಮಹಾಮತಿ ಸಂಭಿನ್ನಮತಿ ಶತಮತಿ[4]ಗಳ್ ಲೋಕಾಯತಿಕ ಯೋಗಾಚಾರ ಮಾಧ್ಯಮಿಕಮತವಿತಥಾಭಿಧಾಯಿಗಳ್ ಜೀವಾಭಾವ[5]ಮನೆ ಪಿಡಿಯಬಚ್ಚ ವಿಡಿದು ;

ಬಡಲೊಳೆ ಜೀವಮಿರ್ದು ಗಡ ಸಂಚಿಸುತಿರ್ಪುದು ಪುಣ್ಯಪಾಪಮಂ
ಗಡ ಬಟಿಕತ್ತ ಬೇಱೆ ಪೆಱತೊಂದೊಡಲೊಳ್ಗಡ ತಾನೆ ನಿಂದೊಡಂ।
ಬಡಿಪುದು ಧರ್ಮಕರ್ಮಫಲಮಂ ಗಡ ಸತ್ತನೆ ಮತ್ತೆ ಪುಟ್ಟುವಂ
ಗಡ ಪುಸಿ ಕಾಣ ಡಂಬಮಿದು ಖೇಚರ ನೀನಿದನೆಂತು ನಂಬಿದೋ ॥

ತಲೆವಱಿದಟ್ಟುದಿಕ್ಕಿ ಸುರಲೋಕಸುಖಂಗಳನುಣ್ಬೆವೆಂಬ ಬ
ತ್ತಲೆಗರ ಮಾತುಗೇಳ್ದಿರು[6]ಬಾಪ್ಪಿನವಿಂದ್ರಿಯವರ್ಗದಿಚ್ಛೆಯಂ।

---

[1]ಕ.—ಪೊದಳ್ದು. [2]ಕ.—ಸೊರ್ಕುಸೊರ್ಕಿ. [3]ಕ.—ಪೆಱವಲ್ತು ; ಖ.—ಪೆಱದಲ್ತು.
[4]ಖ.—ಶತಬುದ್ಧಿ. [5]ಕ.—ಜೀವಭಾವಮನೆ. [6]ಕ.—ಗೊಳ್ಳದಿರು.

ಸಲಿಸಿ ಬಸಂತದೊಳ್ ಕಳಿಕೆಗರ್ಚಿದ ಕೋಗ್ಗಿಲೆಯಂತೆ ಬಿಚ್ಚ ತಂ
ನಲಿವುದು ಕಂಡರಾರ್ ಮುಱುಭವಂಗಳನಿಲ್ಲಿ ವಿಯಚ್ಚರೇಶ್ವರಾ ॥

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ಸ್ನಾಯ್ವಲಾಬೂದಂಡಾಂಗುಷ್ಠಾಂಗುಳಿಪ್ರಯತ್ನದಿಂ ಶ್ರವಣರಮಣೀಯಕ್ವಣಿತವೆಂತು ನೆಗೞ್ದಿಪ್ಪುದು; ಪಿಪ್ಪೋದಕಗುಡಧಾತಕೀಸಂಯೋಗದಿಂದವೆಂತು ಮದವಿಕಾರವೆಸೆದಪ್ಪುದು; ಅಂತೆ, ಕಾಯಾಕಾರಪರಿಣತಪೃಥ್ವ್ಯಪ್ತೇಜೋವಾಯುಗಳತ್ತಣಿಂ[1] ಬಂದು ಗರ್ಭಾದಿಮರಣಪರ್ಯಂತಂ ತದಾತ್ಮಕಂ ಚೈತನ್ಯಂ ಪುಟ್ಟುಗುಂ; ಆದಱಿಂ ಪರಲೋಕಮಿಲ್ಲ: ಪರಲೋಕಮಿಲ್ಲದಂದು ತಲ್ಲೋಕಸುಖಾನುಭವಾಪೇಕ್ಷೆಯಿನ್ಮೈಹಿಕಸುಖವಿಮುಖನಾಗಿ ಶರೀರಾರ್ಥವ್ಯಯಮಂಮಾಡುವಾತಂ ಕಯ್ಯದಂ ಬಿಟ್ಟು ಕಾಲದರ್ಕಱಿಗುವಾತನಂ ಪೋಲ್ಗುಂ—ಎಂದು ಬೃಹಸ್ಪತಿಮತಾನುಸಾರಿಯಪ್ಪ ಮಹಾಮತಿ ನುಡಿದು ಮಾಣ್ದ ತದನಂತರದೊಳ್; ವಿಜ್ಞಾನವಾದಮನಾಶ್ರಯಿಸಿ, ಪೂರ್ವಪೂರ್ವಚಿತ್ತವಿಶೇಷಪ್ರಭವಂಗಳುತ್ತರೋತ್ತರಚಿತ್ತಕ್ಷಣಂಗಳುಪಾದಾನೋಪಾದೇಯಕ್ಷಣಸಂಪೃಕ್ತಂಗಳ್ ನಿರನ್ವಯಪ್ರತಿಕ್ಷಣವಿಶರಾರುಗಳ್ ನಿರಂಶಂಗಳಾಗಿಯುಂ ಭ್ರಾಂತಿವಶದಿಂ ಗ್ರಾಹ್ಯಗ್ರಾಹಕಸಂವೇದನಾಕಾರತ್ರಯಾಕ್ರಾಂತಂಗಳ್ವಿಜಾತೀಯಾವ್ಯವಧಾನಲಘೂತ್ಪತ್ತಿ ಸದೃಶಾಪರಾಪರೋತ್ಪತ್ತಿಯೆಂಬಿವಱಿಂ ವಿಪ್ರಲಬ್ಧ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಸಂತಾನರೂಪದಿಂ ಪುಟ್ಟುತ್ತಿರ್ದ ವಿಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣಂಗಳಾತ್ಮಾಭಿಧಾನಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸುಗುಂ. ತದೇಕತ್ವಗ್ರಾಹಕಪ್ರತ್ಯ[2]ಭಿಜ್ಞಾನವುಂ ಲೂನಪುನರ್ಜಾತನಖಕೇಶಾದಿಗಳೊಳ್ ಪೂರ್ವಾಪರೈಕತ್ವಮಿಲ್ಲದಲ್ಲಿಯುಂ ಕಾಣಲಕ್ಕುಂ; ಅಪ್ಪುದಱಿಂದದುವುಂ ತ್ರಿಕಾಲಾನುಯಾಯಿ ಜೀವಾಸ್ತಿತ್ವಮನಱಿಪಲಾಱದು; ಅದಱಿಂ ಪರಲೋಕಸುಖಾರ್ಥಮಾತ್ಮಾಸ್ತಿತ್ವಾಭಿನಿವೇಶದಿಂ ತನುಧನನಿಧನಂಮಾಡಿ ಸೇದೆಗಿಡಲ್ವೇಡೆಂದು ಸಂಭಿನ್ನಮತಿ ನಿಜವಿಜ್ಞಾನವಾದಪುರಸ್ಸರಮಾತ್ಮನಿರಾಕರಣಮನೆ ನುಡಿದು ಮಾಣೆ; ಶೂನ್ಯವಾದಪ್ರಕಾಶನಪರಂ, ಆವುದಂತರ್ಬಹಿರ್ರೂಪದಿಂ ವಿಶದದರ್ಶನಾವಗವ್ಯಂ ಅವೆಲ್ಲಮಸತ್ಯಾವಭಾಸಿ: ಎಂತು ಮರುಮರೀಚಿಕಾಸ್ವಪ್ನೇಂದ್ರಜಾಲಾದಿಗಳೊಳ್ ವಿಶದದರ್ಶನಾವಗವ್ಯಜಲಕರಿತುರಗನರಾದಿಗಳ್, ಅಂತೆ ಜಾಗ್ರದ್ದಶಾವಭಾಸಮಾನಾಂತರಂಗಬಹಿರಂಗವಸ್ತುಗಳುಂ. ಆದಱಿಂ ಜೀವ

[1]ಕ.—ತೇಜೋವಾಯ್ವಾಕಾಶಂಗಳತ್ತಣಿಂ. [2]ಕ.—ತದೇಕತ್ವಗ್ರಾಹಕತ್ವಗ್ರಾಹಕಪ್ರತ್ಯ.

ಮೆಂಬುದೆಲ್ಲಿತ್ತು, ಪರಲೋಕಮೆಂಬುದಾವೆಡೆಯದು, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಮು
ಪ್ಪ ಪಾಪಪುಣ್ಯಂ[1]ಗಳೆತ್ತಣಿಂಬಂದುವು? ಇವೆಲ್ಲಂ ಗಂಧರ್ವನಗರವಿಳಾಸವಿ
ಳಸಿತಂಗಳ್. ಅದನಱಿಯದಬೋಧ[2]ಬೋಧಿತತಪೋದಾನವಿಧಾನದಿಂ ಮು
ಧಾಕ್ಲೇಶಾಯಾಸನಿರತರಾಗಿ ನಮೆವರೆಂದು ಕತಮತಿಯುಮೀವಾಙ್ಮೆಯೊ
ಳ್ ಜೀವಾಭಾವಮನೆ[3] ಸವುರ್ಧಿಸೆ; ತದುಪನ್ಯಸ್ತಕುಹೇತುಕುದೃಷ್ಟಾಂ
ತಾನರ್ಥಕವಚನರಚನಾಪ್ರಳಾಪಮನವ್ಯಗ್ರಕುಶಾಗ್ರೀಯಬುದ್ಧಿಸಮೈದ್ದಂ
ಸ್ವಯಂಬುದ್ಧನವಧಾರಿಸಿ,

ಅನುವದಿಸಿದಪುದು ನುಡಿ ನುಡಿ
ದನಿತುಮನೆನೆ ತೊದಳ ತೊದಳ ದೆ[4]ಸೆಯಿಲ್ಲೆನೆ ಮಾ।
ತಿನ ಪಸುಗೆ ಪಸುಗೆವಡೆದ
ತ್ತೆನೆ ನುಡಿದಂ ಮಧುರಮೃದುಗಭೀರಧ್ವನಿಯಿಂ ॥ ೧೦

ವ॥ ನಿ[5]ವ್ಮ್ಮ ಮುನ್ನೆ ನುಡಿದ ಕಾಯಾಕಾರಪರಿಣತಭೂತಸ್ವಭಾವ[6]ಮೆ
ಬೈತನ್ಯಮರ್ಥಾಂತರಭೂತಮಲ್ಲೆಂಬ ನುಡಿ ಕಾಯಾಕಾರಪರಿಣತಭೂ[7]ತ
ಬೈತನ್ಯಂಗಳ್ ಬಹಿರಂತರ್ಮುಖಾವಭಾಸಿಗಳ್ ಬಾಲ್ಯಾದಿರಾಗಾದಿವಿರುದ್ಧಧ
ರ್ಮಾಧ್ಯಾ[8]ಸಿತಂಗಳುಮೊರ್ಬನಿಂದೊಂದೆಸಮಯದೊಳ್ ನಿಯಮದಿಂ ದ್ರ
ವ್ಯಾಂತರಭಾವದಿಂಭಿನ್ನ ಪ್ರ[9]ಮಾಣಗ್ರಾಹ್ಯಂಗಳಪ್ಪುದಱಿಂ ಕೂ[10]ಡಿಬಾರದು.
ದೇಶಭೇದದಿಂ ಬೇಱುವೇಱೆ ಕಾಣ[11]ಲಾಗದದಱಿಂದದಕ್ಕೆ ಭೇದಮೆಂಬೆಯ
ಪ್ಪೊಡೆ ಶರೀ[12]ರರೂಪಪರಿಣತಾವನಿಪವನಸಖಪವನಂಗಳ್ಗಿ ದೇಶಭೇದಮಿಲ್ಲ.
ಅವರ್ಕಮೀಕತ್ವಮಾಗಿ 'ಚತ್ವಾರ್ಯೇವತತ್ವಾನಿ' ಯೆಂಬ ನಿನ್ನ ಮಾತು ವಿ
ಘಟಿಸುಗುಂ. ಪಿಷ್ಟೋದಕಾದಿದ್ರವ್ಯಾನ್ವಯವ್ಯತಿರೇಕಾನುವಿಧಾಯಿಯಪ್ಪ
ಮದಶಕ್ತಿ ಎಂತು ತತ್ಕಾರ್ಯಮಂತೆ ತಚ್ಛೈತನ್ಯಮುಂ ಭೂತಾನ್ವಯವ್ಯತಿ
ರೇಕಾನುಕಾರಿಯಪ್ಪುದಱಿಂ ಭೂತೋಪಾದಾನಕಾ[13]ರಣಕಾರ್ಯಮೆಂಬೀ
ವಚನಮುಪಾದಾನವಿಕಾರಮಲ್ಲದೆ ವಿ[14]ಕಾರಮಂ ಕೈಕೊಳ್ಳದು. ಉಪಾದೇ

1ಖ.—ಪುಣ್ಯಪಾಪಂ. 2ಕ.—ಯದಗಾಧಬೋಧ. 3ಕ.—ಜೀವಾಭಾಸಮನೆ.
4ಕ.—ದನೆ. 5ಕ.—ನಿನ್ನ. 6ಕ.—ವಮೆ. 7ಖ.—ಭೂತಮೆ. 8ಗ.—ಧ್ಯಾಸಿಗಳುಂ.
9ಖ.—ಪ್ರಮಾಣಮೆಗ್ರಾಹ್ಯಂಗಳುಮಪ್ಪುದರಿಂ; ಕ.—ಣಮೆಗ್ರಾಹ್ಯಂಗಳಪ್ಪುದರಿಂ.
10ಕ.—ಕೂಡದದುವೆ. 11ಖ.—ಕಾಣಲಾದುದರಿಂ. 12ಕ.—ವಿಕದರೂಪ.
13ಕ.—ಕಾರ್ಯಕಾರಣ. 14ಸಾಕಾರಮಂ.

ಯಧರ್ಮಮುಂ[1]ತಂನ ವಿಕಾರಮನುಪಾದೇಯಕೊಪ್ಪಿಸುವ ಪೂರ್ವಾಕಾ
ರಮಂ ಬಿಸುಟ್ಟುತ್ತರಾಕಾರಮಂ ಕೈಕೊಳ್ವಪಾದಾನಧರ್ಮಮುಂ ಭೂತ
ಚೈತನ್ಯಂಗಳೊಳ್ಕಾಣಲಾಗದುದಱಿಂ ಕೂ[2]ಡಿಬಾರದು; ಬಾಲ್ಯಾದಿವ
ಯೋವಿಶೇಷಂಗಳೊಳ್ ಶರೀರಂ ಬಳೆಯೆ ಚೈತನ್ಯಂ ಬಳಿವುದಱಿಂ ಭೂತೋ
ಪಾದಾನಕಾರಣಕಾರ್ಯಚೈತನ್ಯಮೆಂಬೆಯಪ್ಪೊಡೆಯದುವುಂ ಹಿತಾಹಿತಾ
ವಿವೇಕವಿಕಳತೆಯಿಂ ತವ್ಮಂ ತಾಮೆ ಕಟ್ಟಿ[3]ಸುವ ಮಹಾಕಾಯಂಗಳಪ್ಪ ಕ
ರಿಪತಿಗ[4]ಳಂದಂ; ಅನೈಕಾಂತಿಕರ್ಕೆಲರ್ತನುತರತನುಗಳೊಳಮತಿವಿಶದಪ್ರ
ಜ್ಞಾತಿಶಯಮುಂ ಕಾಣಲಾದಪ್ಪುದು, ಶರೀರವೃದ್ಧಿಯೊಳ್ ಚೈತನ್ಯವೃದ್ಧಿಯುಂ
ಬುದುದಕವೃದ್ಧಿಯೊಳಂಕುರವೃದ್ಧಿಯೆಂತಂತೆ ಸಹಕಾರಿಕಾರಣಮೆಂದನೇ
ಕಯುಕ್ತೋಕ್ತಿಗಳಿಂ ಭೂತವಾದಿಯೆಪ್ಪ ಮಹಾಮತಿಯಂ ನಿರಾಕರಿಸಿ, ವಿ
ಶ್ವವಿಜ್ಞಾನವಾದಮೆಂಬಿದಂ ವಿಜ್ಞಾನದಿಂದೆ ನೀಂ ಸಾಧಿಸುವೆಯೆಪ್ಪೊಡೆ ಸಾ[4]
ಧ್ಯಸಾಧನಂಗಳವ್ಯಕ್ತಮಪ್ಪುದಱಿಂ ಸಾಧ್ಯಂ ನಿಶ್ಚಯಮಾಗದು, ವಿಜ್ಞಾ
ನವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಸಾಧನವಾಕ್ಯೋಪನ್ಯಾಸದಿಂ ಸಾಧಿಸುವೊಡಾವಾಕ್ಯಮುಂ[6] ಬ
ಹಿರರ್ಥಮಪ್ಪುದಱಿಂ ಬಾಹ್ಯಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯಕ್ಕುಂ; ಆ ವಾಕ್ಯಮುಂ ವಿಜ್ಞಾನ
ಮೆಂಬೆಯಪ್ಪೊಡೆ ಪೂರ್ವೋಕ್ತದೋಷಪಾಷಾಣಸಂಚೂರ್ಣಿತಮತಿಯೈ
ನೀನೇತಱಿಂಪೞ್ಕಿಚ್ಛೆಯಿಸುವೈ; ಮತ್ತಂ ವಿಜ್ಞಾನಂ ವಿಜ್ಞಾನಾಂತರಗ್ರಾ[7]ಹ
ಕಮಕ್ಕುಮಪ್ಪೊಡಾವಮಾಪ್ಕೆಯೊಳ್ ವಿಜ್ಞಾನಾಂತರಮಪ್ಪುದಾಮಾಪ್ಕೆ
ಯೊಳೆ ಬಹಿರರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿ ಸರ್ವಪ್ರತ್ಯಯನಿರಾಲಂಬನವಾದಂ ಕಿಡು
ಗುಂ ಅದುವುಂ ವಿಜ್ಞಾನಾಂತರಗ್ರಾ[8]ಹಿಯಾಗದಪ್ಪೊಡೆ ಸಂತಾನಾಂತರನಿರಸ
ನಮಕ್ಕುಂ ಅನುಮಾನದಿಂಸಂತಾನಾಂತರಮಂ ಸಾಧಿಸುವೆನೆಂಬೆಯ[9]ಪ್ಪೊಡಂ
ಬಹಿರರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯಕ್ಕುಂ; ಮತ್ತಂ ವಿಜ್ಞಾನಮಾತ್ರಮುಲ್ಲದೆ ಪೆಱತಿಲ್ಲಕ್ಕು
ಮಪ್ಪೊಡೆ ವಿಜ್ಞಾನಮಾತ್ರಮೆ ತತ್ವಮೆಂಬೀವಚನವಿಜ್ಞಾನಂಗಳ್, ಬಾಹ್ಯಾ
ರ್ಥಶೂನ್ಯಂಗಳಪ್ಪುದಱಿನನಂ[10]ತ್ಯಂಗಳಕ್ಕುಮಾದಂದಸತ್ಯೇತರವಿಭಾಗಂಗ

1ಮುಂ. 2ಕ.—ಕೂಡದು. 3ಕ.—ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ವ. 4ಕ.—ಳಿಂದವೆಕಾಂತಿ.
5ಖ.—ಸಾಧ್ಯಸಾಧನಂಗಳವೈಕ್ಯಮಪ್ಪುದರಿಂ. 6ಕ.—ಗಳ್ಗೆ ಸೆಬ್ಬಂಮಾರ್ವುದರಿಂ.
7ಕ.—ಮೆ. 8ಕ.—ಗ್ರಾಹಿಯಕ್ಕು. 9ಕ.—ಗ್ರಾಹಿಯಪ್ಪುದಪ್ಪೊಡೆ.
10ಖ.—ಯೆಪ್ಪೊಡಂತುಂ. 11ಖ.—ವಿಜ್ಞಪ್ತಿ.

ಳಂ ಪಡೆಯಲಾಗದು, ಆದು ಸಾಧನದೂಷಣಪ್ರಯೋಗಾನ್ಯಥಾನುಪಪತ್ತಿ
ಯಿಂ ಬಹಿರರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯಕ್ಕುಮದಱಿಂ ವಿಜ್ಞಾನಮಾತ್ರಮೆ ತತ್ವಮಾತ್ಮಾದಿ
ತತ್ವವಿಲ್ಲೆಂಬ ನಿನ್ನ ಮಾತು ಭಿನ್ನಭಾಜನಸಮಾನಮೆಂದು ಸಂಭಿನ್ನಮತಿ
ಗಂ ಪ್ರತಿ[1]ಭಾಭಂಗಮಂ ಮಾಡಿ ; ಸಕಳಬಹಿರಙ್ಗಾನ್ತರಙ್ಗ [2]ತತ್ವಂಗಳ್
ಶೂನ್ಯಂಗಳೆಂಬಿದನಱಿಪುವ ಭವತ್ಪ್ರತ್ಯಯಾಭಿಧಾನಂಗಳ್ ಶೂನ್ಯಂಗಳೆಯ
ಕ್ಕುಮಪ್ಪೊಡೆಸರ್ವಶೂನ್ಯಮೆಂಬೀ ನಿನ್ನ ಮಾತು ಕೆಟ್ಟುಪೋಕುಂ ತತ್ಪ್ರ
ತ್ಯಯಾಭಿಧಾನಂಗಳುಳಿಕ್ಕೊಡೆ ಅವೆಂತೊಳವಂತೆವಸ್ತುಗಳಿಲ್ಲವೊಳವಪ್ಪದ
ಱಿನನಾದ್ಯನಿಧನಸ್ವಭಾವನುಂ ಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತಕರ್ಮೋಪಾರ್ಜನನುಂ
ತತ್ಫಲಭಾಜನನುಂ ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪನುಮನಂತಜ್ಞಾನಾದಿಗುಣರೂ[3]ಪನುಂ
ಸಂಹರಣವಿಸರ್ಪಣಾಸ್ವರೂಪನುಮಾತ್ಮೋಪಾತ್ತಶರೀರಪ್ರಮಾಣನುಮುಂ
ತ್ಪಾದವ್ಯಯಧ್ರುವಾತ್ಮಕನುಂ ಸಕಳಕರ್ಮನಿರ್ಮೂಲನಕರನುಂ ತ್ರಿಲೋ
ಕಶಿಖರಿಶೇಖರನುಮಪ್ಪ ಜೀವನುಂಟೆಂದು ಶತಮತಿವಿರಸು ಮೂವರುಂ
ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳನಪ್ರತಿಹತಪ್ರತಿಭ[4]ಯಿನಪಗತಪ್ರತಿಭ[5]ರ್ಮಾಡಿ ಸಭಾಪತಿ
ಯಾಗಿರ್ದಮಹಾಬಳನುಮುಂ ಪ್ರಾಶ್ನಿಕರಾಗಿರ್ದ ವಿದ್ವಜ್ಜನಮುಮುಂ
ಸಭಾಜನಮುಮುಂ ತಿಳಿಪಿ.

ಪುಸಿಯು ಪರಾಂಗನಾರತದ ಮದ್ಯದ ಮಾಂಸದ ಮೆಯ್ಗೊಲ್ದ [6]ದು
ರ್ವ್ಯಸನಿಯು ಮಾಡಿದೋದೆ[7]ನಿಮುಗಾಗಮುಮಾಗಿರಸತ್ಯ[8]ವಾದಮಂ।
ಪೊಸಯಿಸಿ ಜೀವನಿಲ್ಲ ವೊಜೆಯಿಲ್ಲಅನಿಲ್ಲ ಪರತ್ರೆಯಿಲ್ಲೆನ
ಲ್ಕಸಕಳ[9]ಯಂತು ನಾಲಗೆ ಪೊರಳ್ವುದು ರಾಜಸಭಾಂತರದೊಳ್ ॥ ೧೧

ವ ॥ ಎಂದು ಮತ್ತಮವರನೆ ತಿಳಪುವ ಬಗೆಯಿಂ ದೃಷ್ಟಶ್ರುತಾನುಭೂತ
ಕಥೆಗಳಂ ತದನ್ವಯಸಂಬಂಧಿಗಳನಿಂತೆಂದು ಪೇೞಲ್ತಗುಳ್ದಂ. ಈತನೆ
ಸಂತತಿಯೊಳರವಿಂದನೆಂಬನೆಂಬರಚರಂ ನಿಜಮನೋವಿಜಯಿ[8]ವಿಜಯಿಯೆಂ
ಬಳ್ಕಿ ಪುಟ್ಟಿದ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಕುರುವಿಂದರೆಂಬನಿಜತನೂಜರೊಡನೆ ವೀಚರ

1ಕ. ಖ.—ಪ್ರತಿಭಂಗಂ. 2ಕ.—ತತ್ವದೊಳ್. 3ಕ.—ಸಂಪೂರ್ಣನುಂ.
4ಕ.—ಜ್ಞೆ. 5ಕ.—ಜ್ಞ. 6ಗ. ಖ.—ಯ್ಗೊಱಲ್ದು. 7ಖ.—ಮಾಡಿದೋದು.
7ಕ.—ಮಾಡಿದೋಜೆ. 8ಕ.—ಗಿರೆಸತ್ಯೆ. 8ಕ. ಗ—ತಳಮಳಿಸಿ.
9ಗ.—ಗಳೆ.

ಗೋಚರ[1]ವಿಭವವನನುಭವಿಸಿ ಬಹ್ವಾರಂಭಸಂರಂಭರೌದ್ರಧ್ಯಾನಪರಿಣತ
ನುಪಾರ್ಜಿತನರಕಾಯುಷ್ಯಂ ಪ್ರತ್ಯಾಸನ್ನ ಮೃತ್ಯುವಾಗಿ,

ಉರಿಯಳುರ್ವಂತತಿ[2]ದಾಹ
ಜ್ವರಮಳುರೆ[3] ಪ್ರೌರಳ್ದ ನಾಡೆಯುಂ ಕೊರಗಿದನಂ।
ದರವಿಂದಂ ಕೊಳದಿಂದಂ
ಕರಿಪತಿ ಕೀಟಿಕ್ಕೆ ಕೊರಗಿದರವಿಂದದವೊಲ್ ॥ ೧೦

ವಾರಿಜಮಳಯಜಮಳಯಸ
ಮ್ಮಾರಣಚಂದ್ರಾಂಶುಚಂದ್ರಕಾಂತದ್ರವಕ।
ರ್ಪೂರಮೃಣಾಳಾದಿಗಳುಂ
ಬಾರಿಸಲಾಱುವೆ ದಲವನ[4] ದಾಹಜ್ವರಮಂ ॥ ೧೧

ಕುಳಿರ್ವ ತಿಳಿನೀರನುಡುಗದೆ
ತಳ ತಳರಂ ಪಾಸು ಜಳದಿಯಿಂ ಬೀಸೆಂದು।
ವ್ಯಳಿಸಿ ಕಳವಳಿಸಿ[5] ವಿರಹಾ
ಕುಳನವೊಲಾಖಚರನಿಂತು ತಳವೆಳಗಾದಂ ॥ ೧೨

ವ॥ ಅಂತನೇಕಪ್ರಕಾರಶೀತಳಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂ ಶರೀರಸಂತಾಪಮನೆಂತುಂ ಮಾಣಿಸಲಾಱುದೆ[6] ಪ್ರಣ್ಯಾಪ್ತಯದೊಳ್ತನ್ನ ವಿದ್ಯೆಗಳುಂ ತನಗೆ ಬೆಸಕೆಯ್ಯದಿರೆ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನೆಂಬ ತನ್ನ ಪಿರಿಯಮಗನಂ ಕರೆದು ತನ್ನ ದುಸ್ಸಹಾವಸ್ಥಾಂತರಮನಱಿಪಿ ನೀನೆನ್ನಂ ನಿನ್ನ ಗಗನಗಾಮಿನೀವಿದ್ಯೆಯಿನುತ್ತರಕುರುವನೆಯ್ದಿಸು; ಅಲ್ಲಿಯ ಸುರತರುಗಳ ತಣ್ಣೆಲ್ಗಳೊಳಂ ಕಲ್ಪಲತೆಯ ಜೊಂಪಂಗಳೊಳಂ ಸೀತಾನದೀತರಙ್ಗಲಿಂಗಿತಸಂತಾನಲತಾಲತಾಂತಸುರಭಿತರ[7]ಮಂದಾರವನವೀಥೀವಿಹಾರಪರಿಶ್ರಾಂತಪವಮಾನಸ್ಪರ್ಶನದಿಂ ಮದೀಯಾಂಗ

1ಕ.—ಭೂಚರ. 2ಕ.—ತಿರೆ. 3ಖ.—ಜ್ವರಮಡರೆ.
4ಖ.—ಬಾರಿಸುವುವೆನೋಡಲವನ. 5ಕ. ಗ.—ತಳಮಳಿಸಿ.
6ಗ.—ಸಂತಾಪಮನೆಂತುಮಾಱಿಸಲಾರದೆ.
7ಕ. ಗ.—ತರಂಗಾಲಿಂಗಿತಲತಾಲತಾಂತಸಂತಾನಸುರಭಿಸಾರಮಂದಾರ.

ಸಂಗತಪರಿತಾಪವನಾಱಿಸುವೆನೆಂದು ನಿಜನೆಂದನಂಗೆ ಪೇೞ್ದೊಡಾತನುಂ ತ
ನ್ನ ಪಯೋಧರಪಥಗಾಮಿನೀವಿದ್ಯೆಯಂ ಬೆಸಸಿದೊಡೆ ನರಕಗಮನಾಧಿಮು
ಖನಾಗಿರ್ದರವಿಂದಂಗುಪಕಾರಂಗೆಯ್ವುದಿನಗಕ್ಕ್ಯಮೆನೆ ವಿದ್ಯಾವಚನದಿನಾತ
ನನಾಸನ್ನ ಮೃತ್ಯುವನಱಿದು ವಿಷಣ್ಣಮನನುದಾಸೀನನಾಗಿರ್ದಂ; ಆನ್ನೆ
ಗಂ[1] ಪರಸ್ಪರಕಲಹಕಲುಷಿತಗೃಹಕೋಕಿಳಂಗಳೊಂದೊಂದಂ ತಿನ್[2] ಪಸಿತ
ಶೋಣಿತಬಿಂದುಗಳ್ ತನ್ನ ಮೆಯ್ಗೆ ಪಾಪಪರಿಪಾಕದಿಂ ತಣ್ಪಂ ಪಡೆಯೆ ಪರ
ಮೌಷಧಮಂ ಪಡೆದೆ[3]ನೆಂದು ಕರವೊಸೆದರವಿಂದಂ ಕುರುವಿಂದನಂ ಕರೆದು
ತ್ಪನ್ನವಿಭಂಗಜ್ಞಾನದಿಂ[4] ಮೃಗಂಗಳರ್ದಿಡೆಯನಱಿದು ನಿಷ್ಕ್ರಾಣನವಱಿ
ರುಣಜಳದೊಳಿನಗೆ ಲೀಲಾಸರೋವರಮಂ ನೀಡಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡೆಂದು ಪೇೞ್ದೊ
ಡವನಾನಿಸ್ತ್ರಂಶಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಕೊಕ್ಕರಿಸಿ ಪಾಪಭೀರುವಪ್ಪುದಱಿಂ ತಂದೆಯ
ತದುಪರೋಧದಿಂ ಮನಮೆಲ್ಲದ ಮನದೊಳ್ ತದುದ್ದಿಷ್ಟವೃಗಾವಾಸಮ
ನೆಯ್ದಿ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿಗಳನಲ್ಲಿರ್ದರಂ ಕಂಡು ನಿವೇದಿತನಿಜಜನಕವೃತ್ತಾಂತನೆ
ವರ[5] ವಚನದಿನಾತ್ಮೀಯಪಿತೃಮರಣಮುಮನಾತನ ನರಕಗತಿ[6]ಗಮನಮು
ಮನಱಿದು ಕರುಣಾರಸಾರ್ದ್ರಹೃದಯನದಂ ಮಾಡಲಾಱದೆ ಲಾಕ್ಷಾ
ದ್ರವಾದಿಕಾರಿತಮಾಯಾರುಣಜಲ[7] ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಪಿಯಂ ಸಮೀಪಿಸಿಪೊ
ಡದಂ ಕಂಡು ರಾಗಿಸಿ ಪ್ರೊಕ್ಕು ನೀಡುವೋಲಾಡಿ ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿ ನೋಡಿ
ಕೃತಕರುಧಿರಮಪ್ಪುದನಱಿದೀಬೂತೆನ್ನಂ ಬಂಚಿಸಿದನೆಂದು ನಿಜಪಿತೃದ ನರ
ಕಾಯುಷ್ಯಮಂ ನೆಱಿಪುವನೆಂಬಂತೆ ಮುಳಿದು ಘೂರ್ಣಮಾನಲೋಹಿತ
ಲೋಚನಂ ದಶನನಿಪೀಡಿತದಶನವಸನನಸಿಧೇನುವಂ ಕಿಱ್ತು ನಡನಡನಡುಗಿ
ತಡದಡಿಸುತ್ತುಮಿಱಿಯಲ್ ಪರಿವಾತಂ ವಾಪೀಸೋಪಾನಮನಡರುತ್ತುಂ ಜಾ
ಱಿವರಿದು ಕೆಡೆದುರದೊಳ್ ನಟ್ಟ ಸುರಿಗೆ ಬೆನ್ನೊಳ್ಮಾಡೆ ಗತಜೀವಿತನಾಗಿ
ನರಕಕ್ಕಿಟಿವನಿದನೀಗಳುಮೀಪ್ರರಜನಂಗಳ್ಪೀಪೆ ಕೇಳಲಕ್ಕುಂ. ವೃತ್ತ
ಮಿಂತನವಂಕದೊಳೀ[8]ಪೊಱಲೊಳ್[9] ನೆಗಪ್ತೆವೆತ್ತಂ ದಂಡಿತಾರಾತಿಮಂಡಳಂ
ದಂಡಕನೆಂಬನಾತನೆ ಮನೋನಯನಸಾಂದರಿ ಸಾಂದರಿಯೆಂಬಳವರ್ಗೆ

---

[1]ಕ.–ಗಿರ್ಬಿನಂ. [2]ಗ.–ಬಂದನೊಂದುತಿನೆ. [3]ಗ.–ಪರಮೌಷಧಿವಡೆವೆ.
[4]ಗ.–ದುತ್ಪನ್ನವಿಭಂಗದಿಂ. [5]ಖ.–ವೃತ್ತಾಂತಮವಧಿ. [6]ಕ.–ನಾತನಧೋಗತಿ.
[7]ಕ.—ದ್ರವದಿನರುಣಜಲಾನುಕಾರಿಯಪ್ಪ. [8]ಗ.–ಸಂತತಿಯೊ[illegible]ೀ.
[9]ಗ.–ಪುರದೊಳೆ.

ಪುಟ್ಟಿದವುಗನುಗ್ರಪ್ರತಾಪವಿಜಿತಾಂಶುಮಾಳ[1] ಮಣಿಮಾಳಯೆಂಬೊನಾಗಿ ಪಲಕಾಲಮರಸುಗೆಯ್ದು.

ಇಳೆಯಂ ಘಾತಿಸಿ ತಕ್ಕರಂ ಕವರ್ದು ಕೊಂಡಾದರ್ಥಮಂ ಪೊಬ್ದಿ ಮಿ
ಕ್ಕಿಳನೋಡುತ್ತುಮುದಗ್ರಲೋಭವಶದಿಂ ತನ್ನಿಂದುದುಂ ತಪ್ಪದೆಂ।
ದಳವಂ ಮಾಣಿಸಿ[2] ಸತ್ತು ದಂಡಕನೃಪಂ ಲೋಭಾಭಿಭೂತಂ ವಿಷಾ
ವಿಳದಂಷ್ಟ್ರಂ ಕ್ಷಯುವಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿಸುಟಿಗುಂಮುಂಬಯ್ತ ಭಂಡಾರದೊಳ್ಗಿಳ್ಳಿ

ಗ॥ ಅಂತಾರ್ತಧ್ಯಾನದೊಳಜಗರನಾಗಿ ತನ್ನ ಮುನ್ನಿನ ಸಂಚಿತ[3] ವಸ್ತು ಗಳಂ ಮಗಂ ಮಣಿಮಾಳಯಂ ಕಂಡು ಜಾತಿಸ್ಮರನಾಗಿ ಮಣಿಮಾಳಯಲ್ಲ ದುಟಿದರಾರುಮುಂ ಸಾರಲೀಯದೆ ಭಂಡಾರಮುಂ ಕಾದುಕೊಂಡಿರ್ಪುದು ವೊಂದು[4] ದಿವಸಂ ಮಣಿಮಾಳ ರತಿ[5]ಚಾರಣರೆಂಬ ಚಾರಣರನವಧಿಜ್ಞಾನಿಗಳಂ ಕಂಡಜಗರವೃತ್ತಾಂತಮುಂ ಬೆಸಗೊಂಡು ವಿಷಮುವಿಷಧರನಾತ್ಮೀಯ ಜನಕನೆಂದಱಿದು[6] ತತ್ಸಮೀಪಕೆ ವಂದು,

ನೀನತಿಲೋಭದೊಳಿಲ್ಲಿ ಕು
ಯೋನಿಯೊಳಜಗರನೆಯಾದೆಯಾವೋಹವುದೇ।
ನೇನಂ ಮಾಡದೊ ಬಿಸುಡಿದ
ನಾನಿನ್ನೀನೆಂಬೆನೆಂಬುದಂ ಕೈಕೊಳ್ಳಾ॥ ೭೬

ವಿಷಯಾಮಿಷಲಂಪಟತೆಯೆ
ವಿಷಧರನೆನಿಸಿದುದು ನಿನ್ನನೆಲೆ ವಿಷಧರ ನೀಂ।
ವಿಷಧರನಾಗದೆ ಬೇಗಂ
ವಿಷಯಾಮಿಷವಿಷಮನುಗುಬ್ದಿ ನಿರ್ವಿಷನಾಗಾ॥ ೭೭

ವ॥ ಎಂದು ತನ್ನಂ ಪ್ರತಿಬೋಧಿಸಿವ ನಿಜತನೂಜನ ವಚನತಿಗ್ಮರೋಚಿರುಚಿನಿಚಯದಿನಾತ್ಮೀಯಚೇತೋನಿಚಿತವೋಹಾಂಧಂತಮಸ್ತೋಮಮುಂ[7] ಕಳೆದು ಕೃತಾನುಶಯನನಶನವಿಧಾನದಿನಸುವಂ ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಸಾಧರ್ಮಕಲ್ಪದೊಳ್ ದೇವನಾಗಿ,

---

[1]ಕ.—ಪ್ರತಾಪಿಜೀವಿತಾಂಶಮಾಳ್; ಖ.—ಪ್ರತಾಪವಿಸ್ಫುರಿತಾಂಶುಮಾಳ್.

[2]ಕ.—ಪೂಸಿಸಿ. [3]ಮುನ್ನ ಸಂಚಿಸಿದ. [4]ಕ.—ಕೊಂಡಿರ್ಪಿನವೊಂದು.

[5]ಕ.—ಮತಿ. [6]ಗ.—ಬೆಸಗೊಳೆ.....ದಱಿವೆ [7]ಕ.—ತಮಸ್ತಮಮುಂ.

ನೆನೆದಾಗಳ್ ನಿಜನಂದನೋಪಕೃತಮಂ ತದ್ದೇವನೆಯ್ತಂದು ದೇ
ವನಿಕಾಯಂ ಬೆರಸಪ್ಪಿಕೊಂಡು ದಿವದೊಳ್ಮೇಲಪ್ಪ ರತ್ನಂಗಳಿಂ।
ತನಿತಂ ಮುಂ ಮಣಿವಾಳಿಗಿತ್ತನವ್ ತಮ್ಮಾಮ್ನಾಯದಿಂ ಬಂದೊಡೀ
ತನುವಿಂಗಾಗಳ್ ನೆಜಿ ತೊಟ್ಟು ಬಂದನಿದನೇಂ[1] ನೀಮೆಲ್ಲರುಂ ಕಾಣಿರೇ ॥ ೧೯

ವ॥ ಇದನ್ನೆಗಮನುಭೂತ[2]ಮಿದಲ್ಲದೆಯುಂ ವಯೋಧಿಕವ್ಯೋಮಚ
ರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮೀಮಹಾಬಳನಪಿತೃಪಿತಾಮಹಂ ಸಹಸ್ರಬಳನೆಂಬನಂಬರಚ
ರನಾತ್ಮೀಯಶ್ರೀಯನನುಭವಿಸಿ ವಿಷಯವಿರಕ್ತನಾಗಿ ನಿಜರಾಜ್ಯಪದವಿಯೊ
ಳ್ ತನ್ನ ಪಿರಿಯಮಗನಪ್ಪ,

ಶತಬಳನಂ ಸಹಸ್ರಬಳಖೇಚರನಿಟ್ಟು ತಪ್ಪೋನಿಯೋಗನಿ
ಶ್ಚಿತಮನನಾಗಿ ನಂದನಪವರ್ಗಪದಕ್ಕೆ ಬಟಿಕ್ಕೆ ಧಾತ್ರಿಯಂ।
ಶತಬಳನಾತ್ಮಜಂಗೆ ನಿಗಳದ್ವೀಖಚರೇಂದ್ರನ ತಂದೆಯಪ್ಪ ಸಂ
ದತಿಬಳಖೇಚರಂಗೆ ತೊದಳಿಲ್ಲದೆ ಕೊಟ್ಟುಪಶಾಂತಮಾನಸಂ ॥ ೨೦

ವ॥ ಗೃಹೀತೋಪಾಸಕ[3]ವ್ರತನನಶನಾವವೋದಯರ್ದ್ಯಾಚರಣಪರಿ
ಣತಂ ಯಥೋಚಿತವಿಧಿಯಿಂದಾಯುರವಸಾನದೊಳ್ ಸಂಸಾರಕ್ಷಪಕನಾಗಿ
ಸಮಾಧಾನಪುರಸ್ಸರಂ ಸನ್ಯಸನವಿಧಾನದಿಂ ಪರಿತ್ಯಕ್ತಜೀವಿತಂ[4] ಮಾಹೇಂ
ದ್ರಕಲ್ಪದೊಳಣಿಮಾದ್ಯಷ್ಟಗುಣೈಶ್ವರ್ಯೋಪೇತನುಂ ಸಪ್ತಸಾಗರಪ್ರ
ಮಿತಜೀವಿತನುಂ ಲಬ್ಧಾತ್ಮಲಾಭನುಮಾಗಿ[5] ನಮ್ಮ ಕುಮ್ಮಾರಕಾಲದಂದು
ನೀಮುಮುಮಾಮುಂ ಮಹಾಬಳನುಂ ಕ್ರೀಡಾನಿಮಿತ್ತಂ ಪ್ರೋಗಿ ಮಂದರಮ
ಹೀಧರದನಂದನವನದೊಳ್ ವನೆ[6] ಕ್ರೀಡೆಯನಾಡುತ್ತಮಿರ್ಪಿನಮಲ್ಲಿಯ[7]
ಕೃತ್ರಿಮಚೈತ್ಯಾಲಯಮುಂ ಬಂದಿಸಲಾಮಜೇಂದ್ರಕಲ್ಪಜನುಂ ಮಹಾವಿ
ಭೂತಿಯಿಂಬಂದು,

ಜಿನಪಾದಾಂಭೋಜಮಂ ಪೂಜಿಸಿಪ್ಪೊಡಮಡುತುಂಸಾರೆವಂದೀತನಂಭೋಂ
ಕನೆ ಕಂಡಲ್ಕಿರ್ದು ನೋಟಂ ಬೆರಸು ಪರಸಿ ತಪ್ಕೈಸಿಕೊಂಡವ್ಮ ನೀಂ ಮು।

---

[1]ಖ.—ನಿವುವಂ ; ಕ.—ನವನಿಂ. [2]ಗ.—ಮನುಯಾತ.
[3]ಕ.—ತೋಪವಾಸಕ. [4]ಕ.—ವೋಪನಾಗಿ.
[5]ಕ.—ಜೀವಿತನುಪಲಬ್ಧಾವಧಿಲೋಚನನುವಾಗಿ ; ಖ.—ಜೀವಿತನುಂಲಬ್ಧಾತ್ಮಭಾವನಾಗಿ.
[6]ಕ.—ಜಲ. [7]ಗ.—ರ್ಪಿನವೊಂದುದಿವಸಮಲ್ಲಿಯ.

ಮ್ಮನೆಯಮ್ಪೈ ನೋಡು ನಣ್ಪಿಂ ನಿಮಗಮೆವುಗಮಾಮ್ನಾಯದಿಂ ಬಂದು ದಿಂತೀ
ಜನಧರ್ಮಂಪ್ರಾಣಿಗಾರ್ಮಂ ಮಱೆಯದಿರಿದು ನಿನ್ನಿಂದುದುಂಟಿಲ್ಲಖೇಚಂ॥೦

ಅತಿಬಳಖೇಚರೇಂದ್ರನಿವರಮ್ಮನುಮಿತನನೂರ್ಜಿತಾತ್ಮಸಂ
ತತಿಯೊಳನಾಕುಳಂ ನಿಱಿಸಿ ಸಂಯಮಸಾರಥಿಯಾಗಿ ಕರ್ಮಸಂ।
ತತಿಯನನಂತರಂ ಕಿಡಿಸಿ ಕೇವಳಿಯಾಗಿರೆ ಬರ್ಪ ದೇವಸಂ
ತತಿಯೊಡವೋಗಿ ನಾವುವೊಸೆದರ್ಚಿಸಿ ಬಂದಿಸಿ[1] ಬಂದೆವಲ್ಲವೇ॥ ೦೧

ಅನುಭೂತಶ್ರುತದೃಷ್ಟಖೇಚರಕಥಾನೀಕಂಗಳಂ ಯುಕ್ತಿ[2] ಯಿಂ
ದಿನಿತಂ ಸಾಧಿಸಿ ಜೀವಸಿದ್ಧಿಯನಿದಂ ನಿಶ್ಚೈಸಿ ವಿದ್ವತ್ಸಭಾ।
ಜನಮೆಲ್ಲಂ ತಿಳಿದತ್ತು[3] ನಿಮ್ಮ ಮನದಿಂ ಮಿಥ್ಯಾಕಳಂಕಂ ತೆರ
ಳ್ದಿನಿತುಂ[4] ಪೋಗದು ಕಾಲಲಬ್ಧಿ ದೊರೆಕೊಂಡಂದಲ್ಲದೇಂ ಪೋಕುಮೇ॥೦೨

ವ॥ ಎಂದು ಪರಪಕ್ಷದೂಷಣಪುರಸ್ಸರಮನೇಕೋಪಪತ್ತಿಗಳಂ ಸ್ವಪಕ್ಷಸ್ಥಾಪನಂಗೆಯ್ದು ಸನ್ಮಾರ್ಗಪ್ರಕಾಶನದಿಂ[5] ಮಾರ್ಗಪ್ರಭಾವನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಸಭಾಸದರಿಂ ಲಬ್ಧಪ್ರಶಂಸ[6]ನಾಗಿ,

ಪರವಾದಿಗಳ ವೊಗಂಗಳೆ
ಕರಿಂಕುವರಿದಂತೆ ಕಂದಿ ಕುಂದಿರೆ ಖಚರೇ।
ಶ್ವರನೀಯೆ ಪಡೆದನತ್ಯಾ
ದರದಿಂ ಜಯಪತ್ರಮಂ ಸ್ವಯಂಬುದ್ಧ ಬುಧಂ॥ ೦೩

ವ॥ ಅಂತು ಮಹಾಬಳಖಚರೇಂದ್ರಂ[7] ಸ್ವಯಂಬುದ್ಧನೆ ತನಗೆ ಪರಮ ವಿಶ್ವಾಸಭೂಮಿಯಾಗೆ[8] ತತ್ಪರ್ಯಾಲೋಚಿತಕಾರ್ಯಪರ್ಯವಸಾನನುಂ ಮನೋಭಿಲಷಿತವಿಷಯಸುಖಾನುಭವನಿರತನುಮಾಗಿ ಮೂವತ್ತಾ ಱುಲಕ್ಕೆ ಪುಬ್ಬಂ ರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ಯೆ,

---

[1]ಖ. ಗ.—ಪೂಜಿಸಿ. [2]ಕ.—ಳಿಂದುಕ್ತಿಯಿಂ. [3]ಖ.—ತಿಳಿವಂತು.
[4]ಕ. ಗ.—ರ್ದಿನಿಸುಂ. [5]ಖ.—ಸನ್ಮಾರ್ಗಾವಕಾಶನದಿಂ.
[6]ಕ.—ಪ್ರಸನ್ನ; ಗ.—ಪ್ರಸಂಗ. [7]ಗ.—ಗಗನಚರೇಂದ್ರಂ. [8]ಗ.—ವಿಶ್ವಾಸಿಯಾಗೆ.

ಪೊಡರದೆ ಕಪ್ಪವಿಮಾವ ಪರಮಂಡಳಿಕರ್ ಮನೆದೀವಿ ಮಕ್ಕಳಂ
ಪಡೆದಬಳಾಜನಂ ನೆರೆದ[1] ಮಕ್ಕಳ ಮಕ್ಕಳ ನೀಳ್ದದೊಂದು ದಾಂ।
ಗುಡಿವಿಡಿದೀವ ಬಾಗವೆಡಜೋಡುವಿನಂ ಪೊರೆದೊಳ್ನಿಗಪ್ತೆ[2]ಯೊಳ್
ತೊಡರ್ದಿರೆ ವೈದ್ಧರಾಜ್ಯಮುಮದೇನೆಸೆದತ್ತೊ ನಭಶ್ಚರೇಂದ್ರನಾ॥ ೮೪

ವ॥ ಮತ್ತೊಂದುಪ್ರಣ್ಯೋದಿನದೊಳ್ ಸ್ವಯಂಬುದ್ಧಂ ಅಗಣ್ಯಪುಣ್ಯೋ ಪಾರ್ಜನೈಕರಸವಯರ್ಯಾಸಮೇತಂ ಅಪರಿಮಿತಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪರಿಮಿತಪರಿಜನ ಪರಿವೃತನಾಗಿ ಪೋಗಿ,

॥ ಪೃ ಥ್ವೀ ವೃ ತ್ತಂ ॥

ಅನೇಕರಸಭಂಗಿಸಂಗತಸುರಾಂಗನಾಪಾದಚಂ
ಕನತ್ಕನಕಕಿಂಕಿಣೀಮೃದುನಿನಾದವಿಭ್ರಾಜಿಯುಂ।
ಕನತ್ಕನಕತುಂಗಶೃಂಗಕುಳಮುಂ ಮುನೋವೇಗದೆ
ಯ್ದಿ ನೋಡಿದನೊಲ್ದು ಪುಷ್ಪಿತನವೇರುವಂ ಮೇರುವಂ॥ ೮೫

ವ॥ ಅಂತುನೋಡಿ

ಇದು[3] ಶಾಲ್ಮಲಿಪಾದಪಮಿಂ
ತಿದು ಜಂಬೂವೃಕ್ಷಮಿದುವೆ[4] ಕುರುಭೂಮಿಗಳೊ
ಳ್ಪಿದುವರ್ಧಚಂದ್ರನಾಕಾ
ರದಿ[5]ನುಚಿತದಶಾಂಗಕಲ್ಪಕುಜನಿಳಯಂಗಳ್॥ ೮೬

ಗಜದಂತಾಕಾರಂಗಳ್
ಗಜದಂತಾದ್ರಿಗಳವಲ್ತೆ ತೋರ್ಪುವು ಮಧುಪ।
ವ್ರಜಪರಿವಾರಿತಮಾದ್ಯ
ದ್ವಜಕಟಕರ್ಷಪ್ರಭಗ್ನ[6]ಚಂದನತರುಗಳ್॥ ೮೭

ನೀಲನಿಷಧಮುಮನೆಯ್ದಿದ
ನೀಲದ ಗಜದಂತಗಿರಿಗಳಾಳ್ದುವು ಪಿರಿದುಂ[7]।

---

[1]ಖ.—ನೆರೆಯೆ. [2]ಖ.—ಪೊರೆದಾನೆಗಳ್ತೆ. [3]ಖ. ಗ.—ಅದು.
[4]ಖ.—ಮಿವಿವೆ. [5]ಕ.—ಚಂದ್ರಕೃತವೃತ್ತದಿ; ಗ.—ಚಂದ್ರವೃತ್ತಾಂಗದಿ.
[6]ಕ. ಖ.—ಕರ್ಷಣಪ್ರಭಗ್ನ. [7]ಖ.—ಗಿರಿಗಳಾದುವೆಪಲವುಂ.

ಲೀಲೆಯನದಂತೆ ಮಾಡದೆ[1]
ಲೀಲೆಗಳಂ ಪಾದಸೇವೆ ಭೂಭೃತ್ಪತಿಯಾ ॥ ೮೪

ಇದು ಭದ್ರಶಾಲಿನಂದನ
ಮದು[2] ನನ್ದನವನವದಲ್ತಿ ಸಾಮನಸವದೇಂ[3] ।
ತುದಿಯೊಳ್ಪಾಂಡುಕವೆಸೆದಿ
ರ್ದುದು ಜಿನಪತಿಸವನವಾರಿಪೂತಗ್ರಾವಮ್ ॥ ೮೫

ಆಗ್ರಹಮಂ ಬಿಸುಟಿದುವೆ ನ
ಗಾಗ್ರಣಿಯೆಂದಿದನೆ ನೋಡೆ ಬಲಗೊಳ್ವವು ನಿ ।
ರ್ವ್ಯಗ್ರತೆಯಿಂ ಚಂದ್ರಾದಿ
ತ್ಯಗ್ರಹನಕ್ಷತ್ರತಾರಕಾನಿಕರಂಗಳ್ ॥ ೮೬

ಇದುರಿತು ವಿಮಾನಮಂ ತ
ನ್ನುದಗ್ರ ಚೂಳಿಕೆಯೊಳಾಂತು ಕೊಂಡಿರೆ ಸಗ್ಗ ।
ಕ್ಕಿದು ನಿಚ್ಚಣಿಗಿಪ್ಪವೊಲಿ
ರ್ದುದಲ್ತಿ ಜಿನಸವನಜಲಪವಿತ್ರಿತಕಟಕಂ ॥ ೮೭

ಸ್ಫುರಿತಮಣಿಕಳಶವಿರಚಿತ
ಪರಭಾಗಂಗಳ್ ಮನೋಹರಂಗಳ್ ವಿದ್ಯಾ ।
ಧರನಿಬುಧವಂದಿತಂಗಳ್
ಕರವೆಸೆದಪ್ರವಿದಱ ನೆಲೆಯ ಚೈತ್ಯಗೃಹಂಗಳ್ ॥ ೮೮

ವ॥ ಎಂದು[4] ನಿಜಪರಿಜನಕೆಲ್ಲಂ ಪೊಗಳುತ್ತಂ[5] ಭದ್ರಶಾಲದಿಂ ತಗುಳ್ದು ಪಾಂಡುಕವನಂಬರವುದಱ ನೆಲೆಯೊಳಿರ್ದ[6] ಕೃತ್ರಿಮಚೈತ್ಯಾಲಯಂಗಳನ ವಿಳಜಗತ್ಪಾವನಕರಸರಸ್ಸರಸೀಸರಿನ್ನಾಥತೀರ್ಥಜಲಂಗಳಿಂದಮತಿಮುಸೃಣಘುಸೃಣಗೋಶೀರ್ಷಚಂದನಾಗುರುಕಪ್ರೂರಸಂಮಿಶ್ರತಸುರಭಿಗಂಧಂಗಳಿಂದಮಗಣ್ಯಪುಣ್ಯಪುಂಜಾಂಕುರಾನುಕಾರಿಕಳಮಾಕ್ಷತಂಗಳಿಂದಮಾವೋದವೋದಿತೋದ್ದಾಮವಾಚಾಲಪಟ್ಟಣಕುಳಾಕುಳಕುಸುಮದಾಮಂಗಳಂ

1ಖ — ಲೀಲೆಯನಳಂಕೆಮಾಡಿದ.
2ಖ.—ಶಾಲವೇದಿಕೆಯಿದು.
3ಖ.— ಸಾಮನಸವನಂ.
4ಕ—ಎಂದಿಂತು.
5ಕ.—ಜನಕೆಲ್ಲಂ ವೇಳ್ದು ಪೊಗಳುತ್ತುಂ.
6ಖ—ನೋಲೊಳಿರ್ದ.

ದಂ ಅನೇಕಭಕ್ಷ್ಯೋಪದಂಶ[1]ರಸಪ್ರಚುರಚಾರುಚರುಕಂಗಳಿಂದಂ ಆಕಾ
ಶಸ್ಫಟಿಕಕಳಶ[2]ಸ್ಥೂಲಕರ್ಪೂರಪೂಳ್ಗೆಪ್ರದೀಪಂಗಳಿಂದಂ ಅತಿಬಹಳದಭ್ಯ
ಮಾನಕಾಳಾಗುರುಧೂಪಧೂಮಯಷ್ಟಿಸ್ಪಷ್ಟಿತಘನಶ್ಯಾಮಳಿತವ್ಯೋಮತಳ
ಧೂಪಂಗಳಿಂದಂ ಅತಿಸುರಭಿಸುರಸಸುರುಚಿರಫಲನಿಚಯಂಗಳಿಂದಂ ಮತ್ತ
ಮುತ್ತಪ್ತ ಜಾಂಬೂನದಕುಸುಮದಾಮಂಗಳಿಂದುದ್ದೀಪಿತರತ್ನಪ್ರದೀಪಂಗ
ಳಿಂದಂ ಅತಿತರಳಮುಕ್ತಾಮಣಿಪ್ರಲಂಬಂಗಳಿಂದಂ ಅನೇಕಪ್ರಕಾರದೇವಾಂ
ಗವಸ್ತ್ರವಿಸ್ತಾರಿತರತ್ನಸಂಚಿತಮಣಿವಿತಾನಂಗಳಿಂದಂ ಅನುಕ್ರಮಂಪಪ್ಪದ
ರ್ಚಿಸಿ ನಿರ್ವರ್ತಿತದೇವತಾರ್ಚನನಾಗಿ ಸೌಮನಸವನದ ಪೂಲಸ್ತ್ರಜಿನೆಭ
ವನಂಗಳೊಳಿನಿಸಾನುಂಬೀಗಮಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ;

ಭಾನುದ್ಯುತಿತನುರುಚಿಯೆ ದಿ
ಶಾನೀಕಮನೊಡನೆ ಬೆಳಗೆ ಮಿಂಚಿರಡು ನಭ ।
ಸ್ನಾನದಿನಿಟಿದಪುವೆನೆಯೆನೆ
ತಾನಿಟಿದುದು ಜಿನಗೃಹಕ್ಕೆ ಚಾರಣಯುಗಳಂ ॥ ೩೩

ವ ॥ ಅಂತು ಪೂರ್ವವಿದೇಹದ ಸೀತಾನದಿಯ ಬಡಗಣ ತಡಿಯ ಮಹಾ
ಕಚ್ಛವಿಷಯದ ಅರಿಷ್ಟಪುರದಿಂದಂ ಯುಗಂಧರತೀರ್ಥಸರಸೀ[3]ಹಂಸನಾ
ಯಕರೆನಿಸಿದ ಗಗನಚಾರಣರಾದಿತ್ಯಗತಿಗಳುಮರಿಂಜಯರುಮೆಂಬರ್ ಅವ
ಧಿಜ್ಞಾನಿಗಳ್[4]ಪವನಮಾರ್ಗದಿಂದಿಟಿವುದಂ ಕಂಡು ಪಾದವಮಾರ್ಗದೊಳ್ ಕೆ
ಱಿಪಂತರ[5]ದೊಳ್ ಅವನತಿಪುರಸ್ಸರಮಿದಿರ್ಗೊಂಡು ತತ್ಕ್ರಿಯಾಪರಿಸಮಾ
ಪ್ತಿ ಪ್ರತೀಕ್ಷಣಪರನವರಂ ಗುರುಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ ಬಂದಿಸಿ ಸಕಳಕಾ೯ವಕ
ವ್ರತಾರೋಪಣಪವಿತ್ರನಾಗಿ ಧರ್ಮಕಥಾಪ್ರಸಂಗದೊಳಂ ಲಬ್ಧಪ್ರಸ್ತಾ
ವಂ[6]ಅವರೊಳಾದಿತ್ಯಗತಿಯಂ

ಮನ್ನಿಸಿ ಮನ್ನಿಸುಮ್ಯನತಿಭಕ್ತಿಭರಾನತಮೂರ್ಧನಟ್ಟಿಯಿಂ
ಬಿನ್ನವಿಕುಂ ಮುನೀಂದ್ರಗಣಮುಖ್ಯ ಮಹಾಬಳನಸ್ಮದೀಶನಿಂ ।

1ಗ.—ದಾಮಂಗಳಿಂದತಿಸುರಭಿನಾನಾಭಕ್ಷ್ಯೋಪದಂಶ. 2ಗ.—ಸ್ಫಟಿಕಕಲ.
3ಖ.—ತೀರ್ಥಕರಸರಸೀ. 4ಕ.—ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿಗಳ್. 5ಕ.—ತಿಱಿದಂತರಂ.
6ಕ. ಗ.—ಕಥಾಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳುಪಲಬ್ಧಿಪ್ರಸ್ತಾವಂ.

ನುಂ ನಿಜಭೋಗಕಾಂಕ್ಷೆಯನಣಂ ಬಿಸುಡಲ್ ಬಗೆದಾರನಾತನ
ತ್ಯುನ್ನತಬೋಧ ನೀಂ ಬೆಸಸಭವ್ಯನೊ ಭವ್ಯನೊ ದೂರಭವ್ಯನೋ ॥ ೫೪

ಪೋದುದು ಜೌವನಂ ಕ್ರಮದಿನಾದುದು ಮುಪ್ಪಿನಿಸಾದೊಡಂ ಸ್ಮರೋ
ನ್ಮಾದದೊಳೀವಿಮೋಹದೊ[1]ಳದೇಕೆ ಗಡಂ ಬಗೆಯಂ ತಗುಳ್ದ ಬೆ ।
ಳ್ಳಾದಪನಕ್ಕಟಾ ಖಚರನೆಂದೆನಗಿಂತಿದೆ ನಾಡೆಯುಂ ಮನಃ
ಖೇದಮಿದಂ ಪ್ರಬೋಧಿಸಿ ನಿಜಾವಧಿಯಿಂ ಕಳೆಯಿಂ ಮುನೀಶ್ವರಾ ॥ ೫೫

ವ॥ ಎಂದು ಬೆಸಗೊಂಡೊಡೆ ಆತನೆಭವ್ಯನಲ್ಲಂ ಭವ್ಯನೇ. ಭವ್ಯನಾಗಿಯು ಮಾಸನ್ನ ಭವ್ಯಂ; ಎಂತೆಂದೊಡೆ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಪರವಿದೇಹದೊಳ್ ಗಂಧಿಳವೆಂಬುದು ವಿಷಯಂ ; ಆ ವಿಷಯವಿಳಾಸಿನಿಗೆ ತಿಳಕಮಿರ್ಪಂತಿರ್ದುದು ವಿಜಿತಸುರಪುರಂ ಸಿಂಹಪುರವೆಂಬುದು ಪುರಂ. ಅದನಾಳ್ವನತುಳಭುಜಬಲಸಂಚಕೂರ್ಣಿತಾರಾತಿಪಾಷಾಣಂ ಶ್ರೀಷೇಣನೆಂಬರಸಂ; ಆತಂಗೆ,

ಸಾಂದರಿಯರ ಗಾಡಿಗಳೊಳ
ಗೊಂದೊಂದನೆ ನೆಱಪಿ[2] ಮಾಡಿದಂ ಬಿದಿಯೆನೆ ಹೃ ।
ತ್ಸಾಂದರಿ ಜಿತಾವುರಾಧಿಪ
ಸಾಂದರಿ ಸಾಂದರಿಯೆ ಪೆಸರೊಳಂ ರೂಪಿನೊಳಂ ॥ ೫೬

ಒರ್ಮೆಯುಮವಚಱದೊಲವಿನ
ಕೂರ್ಮೆಯ ತತ್ಪತಿಗಮಾಕೆಗಂ ನಿಜವಂಶ ।
ಕ್ಕಾರ್ಮಮೆನೆ ಪುಟ್ಟಿದರ್ ಜಯ
ವರ್ಮಶ್ರೀವರ್ಮರೆಂಬ[3]ರಿರ್ವರ್ ತನಯರ್ ॥ ೫೭

ವ॥ ಅವರೊಳ್[4] ಕಿಱಿಯಾತನೆ ನೃಪತಿಗಂ ಪರಿವಾರಕ್ಕಮಣುಗನಾಗಿ ಬಳೆಯೆ ಪಲಕಾಲಂ ಶ್ರೀಷೇಣನರಸುಗೆಯ್ಯೆ;

ಎಱೆವೆತ್ತೊರ್ಮೆಯೆ ಮುಪ್ಪು ಕುತ್ತದೊಳೊಡಂಬಟ್ಟೊತ್ತೆ ಮತ್ತಲ್ಲಿ ವೆ
ಳ್ಪಡದಾರ್ತಣ್ಮಿ ತಪಕ್ಕೆ ಪೋಪ ಪದದೊಳ್ ತನ್ನಗ್ರಪುತ್ರಂ ಕ್ರಮಂ ।
ಬಿಡಿದಿರ್ದಂ ಜಯವರ್ಮನಿರ್ದೊಡವನಂ ಮುಟ್ಟಲ್ಲ[5]ನೆಂದೊಳ್ಪಿಡಂ
ಬಡುವನ್ನಂ ಕಿಱಿಯಾತನಂ ನಿಱಿಸಿದಂ ಶ್ರೀವರ್ಮನಂ ರಾಜ್ಯದೊಳ್ ॥ ೫೮

1ಖ.—ಳೀವಿನೋದದೊ. 2ಕ.—ಪಡಿಮ.
3ಕ.—ಜಯವರ್ಮಂ ಶ್ರೀವರ್ಮನೆಂಬ. 4ಕ.—ಅಂತವರೊಳಗೆ. 5ಖ.—ಮುಟ್ಟಲ್ಲ.

ವ॥ ಆಜಯವರ್ಮನುಮವಮಾನಪವಮಾನಾವಧೂತನಾಗಿ ಪೋಗಿ,

ಪ್ರಭು ಕಿಱಿಯಾತನಂ ನಿಱಿಸಿ ರಾಜ್ಯದೊಳೆನ್ನನವಸ್ತು ಮಾಡಿ[1]ಪೂ
ಣ್ದಭಿಭವವಿಾಗಳೀಭವದೊಳಿಂತಿದು ನೀಗದು ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಗ ।
ನ್ಯಭವದೊಳಪ್ಪೊಡಂ ನೆಱೆಯೆ ನೋಂಪೆನೆನುತ್ತೆ ಜಗನ್ನುತಸ್ವಯಂ
ಪ್ರಭ[2]ಗುರುಪಾದಮೂಲದೊಳೆ ಕೊಂಡನಖಂಡಿತಜೈನದೀಕ್ಷೆಯಂ ॥ ೪೯

ವ॥ಅಂತು ಜಾತರೂಪಧರನಾಗಿ ತನ್ನ ಪಱಿದು ಬಿಸುಟ ಸಹಸ್ರಕುಂತ
ಳಂಗಳಂ ತನ್ನ ತಳದೊಳೆ ತೆಮಳ್ದಿಕೊಂಡು ತುಂಬಿಯ ಬಂಬಲ್ಗಳಂ
ಕೆಂದಾವರೆಯರಲ್ಗಳೊಳ್ ಪುದಿದುಯ್ವಂತುಯ್ದು,

ಮಡಗಿಡಲೆಂದು ಪುತ್ತಿನೊಳಗೊಯ್ಯನೆ ಕುತ್ತಿದ ಕಯ್ಯನಾಗಳಾ
ಗಡೆ ಪಸಿವಳ್ವ ನೀಳ್ದ ಪೊಗೆಯುಂ ಕಿಡಿಯುಂ ಬಿಸುಸುಯ್ಯ ಗಾಳಿಯೊಳ್ ।
ತೊಡರ್ದೊಡನುಗ್ರಿ ಭೋಂಕೆನೊಗೆತರ್ಪ ಮಹೋರಗನೆಯ್ದಿ ಪಲ್ಗಳ
ದ್ದೊಡೆ ಕಿಡಿವೀಪೆ ನೆತ್ತರೊಱೆದುಱರ್ಗುಗೆ ಕೊಂಡುದು ತತ್ತಪಸ್ವಿಯಂ॥೫೦

ವ॥ ಆ ಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್,

ಎಸೆವ ವಿಮಾನಘಂಟೆಗಳ ಮೆಲ್ಲುಲಿ ಕಿನ್ನರಗೇಯದೊಳ್ ಪೊದ
ಪ್ಪೆಸೆಯೆ ವಿಚಿತ್ರಪಾತ್ರಪರಿನರ್ತನಮುಣ್ಮುವ ತೂರ್ಯನಾದದೊಳ್ ।
ಪೊಸಯಿಸೆ ಸೋಂಕಿನೊಳ್ ನಲಿವ ನಲ್ಲಳಲಂಪನೊಡರ್ಕ್ಕೆ ಲೀಲೆ ಕ
ಣ್ಗಿಸದಳವಾಗೆ ಪಱುವ[3] ಮಹೀಧರನೆಂಬ ವಿಯಚ್ಚರೇಂದ್ರನಂ ॥ ೫೧

ವ॥ ಭೋಂಕೆನೆ ಕಂಡು ವಿಷಮವಿಷಧರವಿಷಪೂರಿತಕರೀರಮನೊಯ್ಯ
ನೊಯ್ಯನೆ ಅಱಿಸಿ[4] ಬಂದು ಕಿವಿಯೊಳ್ ಪಳಂಚಲಿರ್ದಿಯಂ ಪಿಡಿದಲುಗುವ
ಸೀಯನಪ್ಪ ಗೀತತೋದ್ಯನಾದಕ್ಕಮಿದಿರೊಳೆ ಕಸ್ಗೆ ವಂದು ಬಗೆಯನು
ಱೆ ಸೆಱೆವಿಡಿವ ವಿದ್ಯಾಧರವಿಳಾಸಕ್ಕಂ ಬೆಕ್ಕಸಂಬಟ್ಟೀಗಳೆನ್ನ ತಪಂಬಟ್ಟ
ಫಲಮುಂಟಕ್ಕುಮಪ್ಪೊಡೆ ವಿದ್ಯಾಧರನಪ್ಪೆನಕ್ಕೆಂದಾ ವಿದ್ಯಾಧರವಿಮಾನಮಂ
ನೋಡಿ,

---

[1]ಖ.—ನವಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ. [2]ಕ.—ಪ್ರಭು. [3]ಕ.—ಪಾಡುವ. [4]ಖ.—ಅಳಱಿಸಿ.

ಅಲ್ಲಿಯೆ ಕಣ್ ಪಳಂಚಿ ಮನಮಲ್ಲಿಯೆ ಕೀಲಿಸೆ ನೆಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚು[1] ತ
ಳ್ತಲ್ಲಿಯೆ ಸೋಲ್ತು ಪತ್ತಿ ಗತಜೀವಿತನಾಗವಿವೇಕದಿಂ[2] ತಪ್ಪೋ।
ವಲ್ಲಿಯೊಳಪ್ಪನಲ್ಪಸುಖಮೆಲ್ಲಮನಲ್ಪಸುಖಕ್ಕೆ ಮಾಱು ಬಂ
ದಿಲ್ಲಿ ನಿದಾನದಿಂದತಿಬಳಂಗೆ ಮಹಾಬಳನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದಂ ॥ ೪೦

ವ॥ ಅಂತು ಮುನ್ನಿನ ಭವದೊಳಾವಲಂಪು ಪೊಂಪುಟಿವೋಗೆ ಬಯಸಿ ಪಡೆದ ವಿದ್ಯಾಧರಶ್ರೀಯನಿನ್ನೆಗಂ ಬಿಸುಡಲಾಱದಿರ್ದೊಡಮೀನಾದುದು.

ಕನೆಸಿನೊಳಿಂದು ಮೂವರುಮಮಾತ್ಯರಸುಂಗೊಳೆ ಕಟ್ಟಿ ತಂದಗು
ರ್ವಿನ ಕೊಪೆನಾರ್ಪ ಕೊಪ್ಪೆಗಸಱ ಬಾವಿಯೊಳರ್ದೆ ಕಡಂಗಿ ಬಂದು ನೀ।
ನನಿಬರುಮುಂ ಕರಂ ಕಱಿಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿ ತನ್ನನುದಗ್ರಮಪ್ಪ ಕಾಂ
ಚನಪರಿಪೀಠದೊಳ್ ಮಿಸಿಸುವಂದಮನೆರ್ದುರಿ ನಂದುವಂದಮಂ ॥ ೪೧

ವ॥ ಕಂಡು ತದಶುಭಸ್ವಪ್ನದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಕೊಕ್ಕರಿಸಿ ಭವದಾಗಮನಪ್ರತೀಕ್ಷಣಪರನಾಗಿರ್ದಂ. ಆತಂಗೆ ತದುತ್ಥಿತ[3]ತ್ರಿಶಿಖಿಶಿಖಾಕಳಾಪಪ್ರಶಮನದರ್ಶನದಿಂದೊಂದು ತಿಂಗಳಾಯುಷ್ಯಂ. ಆತನಿಂ ಮುನ್ನಂ ನಿನ್ನೀ ಕನಸುಗಳಂ ಪೇೞಿ; ಪೇೞಲೊಡಮಾತಂ ನಿನ್ನ ಮಾತನೆ ಪವಣ್ಮಾಡಿ ಪೇೞ್ದುದಂ ಕೈಕೊಳ್ಗುಂ. ಅಂತು ಕೈಕೊಂಡು,

॥ ಪರಿಯಕ್ಕರಂ. ॥

ಈಗಳ್ ನೀನಿರ್ದು ನೋನಿಸೆ ನೋಂತು ಮಹಾಬಳಂ ಲಲಿತಾಂಗಂ ವಜ್ರ
[ಜಂಘಂ
ಭೋಗಭೂಮಿಜಂ ಶ್ರೀಧರದೇವಂ ಸುವಿಧಿನರಾಧಿಪನೆಚ್ಯುತೇಂದ್ರಂ।
ಸಾಗರಾಂತಂ ನೆಲನೆನಿತನಿತುಮುಂ ಚಕ್ರದಿಂ ಬಿಸಕೆಯಿಸಿ ವಜ್ರನಾಭಿ
ಯಾಗಿ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯೊಳ್ಪಟ್ಟ ಭರತದೊಳಿನ್ನಾದಿದೇವನಪ್ಪಿಂ ॥ ೪೪

ವ॥ ನೀನುಂ ತೃತೀಯಜನ್ಮದೊಳ್ ವಿಗಳಿತಸಂಸೃತಿನಿಗಳನೆಯಪ್ಪಿಯಿಂ ಬುದುಂ; ಜಾರಣಯುಗಳಚರಣಯುಗಳಕ್ಕೆ ಕರಕಮಳಯುಗಳಮುಂ

ಮುಗಿದು ಬೀೞ್ಕೊಂಡತಿತ್ವರಿತಗತಿಯಿಂ ಬರುತ್ತುಂ,

1ಕ.—ಮೆಚ್ಚೆ. 2ಕ.—ನಂತವಿವೇಕದಿಂ. 3ಖ.—ತದುದ್ಭುತ.

ಮುಸು ಮುತ್ತಂತೆ ತೆರಳ್ದ ತನ್ನ ವೊಗಮುಂ ಕಂಡಳ್ಕನೋ ಕೂಡೆ ಜೋ
ಲ್ದು ಸಡಿಲ್ದಿರ್ದೊಡಲಳ್ಳಿ ಜೊಳ್ಳಿತನಮಂ ಮೀಣ್ಟಾಣನೋ ಸಂತತ।
ವ್ಯಸನೋದ್ರೇಕದ ಕುಂದನೇನೊಣರನೋ ಶಕ್ತಿಕ್ಷಯಂಗಾಣನೋ
ಬಿಸುಡಂ ಮುನ್ನಿನ ತನ್ನ ಲಂಪಳಿಕೆಯಂ ಮತ್ತಂ ಜರಾಜರ್ಜರಂ ॥ ೫೫

ವ॥ ಅಂತಾತ್ಮಗತದೊಳೆ ಬಗೆಯುತ್ತುಂ ಬಂದು ಖಚರಪತಿಯನೆಯ್ದಿ ತತ್ಪ್ರಪಂಚಮಂ ಸಪ್ರಪಂಚಮಱಿಪಿ,

ಮನದಳಿಪಿಂ ತವಾಳಲತಿಕಾಂಗಿಯರಾಟಸೆ ಬರ್ದುಗೊಟ್ಟು ಕಾಂ
ಚನಲತಿಕಾಂಗಿಯರ್ ಬಯಸೆ ಸೋಲ್ತು ಸರೋಜದಳಾಯತಾಕ್ಷಿಯರ್।
ನೆನೆಯೆ ವಿಳಾಸದುತ್ಪಳದಳಾಕ್ಷಿಯರೀಕ್ಷಿಸೆ ಸಂದ ನಿನ್ನ ಮು
ನ್ನಿನ ಚರಿತಂಗಳಂ ನೆನೆಯದಿರ್ ನೆನೆ ಜೈನಪದಾಂಬುಜಂಗಳಂ॥ ೫೬

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ,

ಮುಸಿದಂಗೋದ್ಭವನಸ್ತ್ರದಂತೆಸೆವ ನಿನ್ನೀರೂಪು ವೃದ್ಧತ್ವದೊಳ್
ಪೊಸತೊಂದಾಯ್ತು ಮಮತ್ವಮಂಬಿಸುಟು ನೀನೇ ತತ್ತ್ವಮುಂ[1] ಭವ್ಯ ಖಾ।
ವಿಸು ನಿನ್ನೀತನುವಂ ತಪೋವನವನಕ್ರೀಡಾಸುಖಕ್ಕೊಡ್ಡು ಚಿಂ
ತಿಸದಿರ್ ಮುನ್ನಿನ ನಿನ್ನ ಯೌವನವನಕ್ರೀಡಾವಿಳಾಸಂ[2]ಗಳಂ ೫೭

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ,

ನಿನಗೀಸಂಸೃತಿವಾರಿರಾಶಿತಟವುತ್ಯಾಸನ್ನ ಮಾಸನ್ನ ಭ
ವ್ಯನೆಯೆಂದೆಯ್ದಿ ಮುನೀಂದ್ರದಿವ್ಯಮತದಿಂ ನಿಶ್ಚೈಸಿದೆಂ ಮಾಣಲಿ[3]।
ನ್ನೆನಸುಂ ಬಾರದು ನಿನ್ನೊಳಾತ್ಮಹಿತಮಂ ನಿಶ್ಚೈಸು ಸನ್ಮಾರ್ಗಸೂ
ಚನೆಗೆಯ್ದಿಂ ಶರಣಂ ಜಿನೇಂದ್ರಚರಣಂ ವಿದ್ಯಾಧರಾಧೀಶ್ವರಾ ॥ ೫೮

ವ॥ ಎಂದು ಪರಿಮಿತಹಿತವಚನಂಗಳಂ ಮುಟ್ಟಿ ನುಡಿದು ತನ್ನ ಕಂಡ ಕನಸುಗಳನನುಕ್ರಮಂದಪ್ಪದಱಿಪಿದ ಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯನ ನುಡಿಯೊಳಪಗ ತಕಲುಷಹೃದಯ[4]ನಾಗಿ,

---

1ಕ.—ನೀನೇಕತ್ವಮಂ. 2.ಕ—ವಿನೋದಂ. 3ಗ.—ಮಾಣದಿ.
4ಕ.—ಳವಹಿತಹೃದಯ ; ಗ.—ಳಪಹೃತಹೃದಯ.

ಱರೆ ಬಂದೊಟ್ಟೈಸೆ ಮೂಣ್ಡಿರ್ದಳಿವೆನಗಿದೆ ಮುಂ ಸಾಲದೇ ಕಾಳರಾಜಂ
ಬರೆಯುಂ ಮೂಣ್ಡಿರ್ದನೇ[1] ನಿಶ್ಚಯಿಸು ತನುವನಿನ್ನೊಪ್ಪಗೊಳ್ ಮುನ್ನ ಮಿನ್ನುಂ ।
ಕರಣೀಯಂ ನಿನ್ನ ವಾಕ್ಯಂ ನಿಜಮತವೆ ಮತಂ ವೆಚ್ಚಿದಂತೆನ್ನ ನೀಸಂ
ಸರಣಾಂಭೋರಾಶಿಯಿಂದಂ ಪೊಱಮಡಿಸೆನಗಂ ನೀನೆ ಹಸ್ತಾವಲಂಬಂ ॥೪೯

ವ॥ ಎಂದು ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿ ಮನಮೞಿಯೆ ನುಡಿದು[2] ನಿಜಗೃಹೋದ್ಯಾನದ ಜಿನಭವನದೊಳೆಂಟುದಿವಸಂಬರಂ ಮಹಾಮಹಮೆಂಬ ಜಿನಮಹಿಮೆಯಂ ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂ ಮಹಾಬಳಂ ಮೂಡಿದಿಂ ಬಟಿಯಂ ನಿಜಾಪ್ತವರ್ಗಮುಮಂ ಸಾಮಂತವರ್ಗಮುಮುಂ ಬರಿಸಿ ಈವಚಪರನಾದ ನಿಜಸುತನತಿಬಳಕುಮಾರನಂ ರಾಜ್ಯಭಾರದೊಳ್ ನಿಱಿಸಿ,

ಬಡವಳೆದಂಬರೇಚರರನನ್ವಿತ[3]ಮಂತ್ರಿಸಮೂಹಮಂ ಮನಂ
ಬಿಡೆ ಪೊರೆದಿಷ್ಟಬಂಧುಜನಮಂ ಕರೆದೆಲ್ಲರುಮಿಾಕುಮಾರನಂ ।
ಪಿಡಿದಿರಿಮೆನ್ನ ಪಂಬಲನಿದಂ ಬಿಸುಡಿಂ ಬಿಡಿವೆಂದು ಖೇಚರಂ
ಬಿಡಿಸಿದನಾಪ್ತರಂ ಬಿಡಿಸುವಂತಿರೆ ವೋಪದ ಬಳ್ಳವಳ್ಳಿಯಂ ॥ ೫೦

ವ॥ ಅಂತು ನಿಜಾಪ್ತವರ್ಗಮುಮಂ ಬಂಧುವರ್ಗಮುಮಂ ವಿದ್ಯೋಗಳುಮಂ ಬಿಡಿಸಿ ವಿದ್ಯಾಧರವ್ರಸಾಧನವೆನಗಿಂದಿನೊಳನಿತೆಂಬಂತೆ ನೆಱಿಯೆ ಕೈಗೆಯ್ದು ವ್ಯೂಹಿಮಯಶಿಬಿಕಾರೂಢನಾಗಿ ಪೊೞಲಂ ಪೊಱಮಟ್ಟನೇಕ ಹಾಟಕಕೂಟಕೆಂಕೋಟಿಘಟತಸಿದ್ಧಕೂಟಮಂ ತ್ರಿಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂಗೆಯ್ದು ಜಿನೇಂದ್ರಾರ್ಚನಾಪುರಸ್ಸರಂ ವಾಚನಾಗ್ರಹಣಸಮೇತಮಾರಾಧನೆಯಿನರ್ಚಿಸಿ ವೀರಸಂಸ್ಥಾನಾರೂಢ[4]ನಾದಾಗಳ್,

ಅರಸರ ಮಚ್ಚು ತಮ್ಮ ಮನದೊಳ್ ನಿಲೆ ಸೈರಿಸದಂತನಿತ್ಯವಿಾ
ನರರ ವಿಭೂತಿಯೆಂಬ ಬಗೆ ಬಂದಿರೆ[5] ಮಾಣದೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪು।
ತ್ರರನಭಿಯೋಗದಿಂದತಿಬಳಂಗೆ ನಿಯೋಜಿಸಿ ಪುಣ್ದರಂ
ಬರಚಕರಂಬರೇಚರರುಮಣ್ಮಳವಟ್ಟರೆ ಜೈನದೀಕ್ಷೆಯಂ ॥ ೫೧

---

[1]ಕ.—ಮೂಣ್ಡಿರ್ಪನೇ. [2]ಖ. ಗ.—ಪರಿಚ್ಛೇದಮನೞಿಯೆನುಡಿದು. [3]ಖ.—ಚರ ಸಮನ್ವಿತ. [4]ಕ.—ಸಂಸ್ಥವಾರೂಢ; ಗ.—ಸಂಸ್ತರಾರೂಢ. [5]ಖ.—ಸಂದಿರೆ.

ವ॥ ಆಗಳಾಸ್ವಯಂಬುದ್ಧಂ ನಿರ್ಯಾಪಕಾಚಾರ್ಯನಾಗಿ ಪಂಚಗುರು ಸಮಕ್ಷದೊಳ್ ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರಪರಿಗ್ರಹಪರಿತ್ಯಾಗಪುರಸ್ಸರಂ ವೀರಸಂಸ್ಥಾನಾರೂಢನಂ ಮಹಾಬಳನಂ ಜಾತರೂಪಧರನಂ ಮಾಡಿ ಚತುರ್ವಿಧಾಸಾರಶರೀರಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಂ ಕೊಟ್ಟು,

ತನ್ನಿಂದಂ ಪಿಱಿರಿಂದಂ
ತನ್ನಂ ಸಾವಗಿಸುವಾಸೆಯಿಲ್ಲದೆ ದೇಹೋ।
ತ್ಪನ್ನೆ ಪರೀಷಹಸಂಪತಿ
ತನ್ನೊಡಲಂ ನೆಜೆಯೆ ತವಿಸುತಿರ್ಪುದುಮತ್ತಂ[1] ॥ ೪೯

ಆಯಿರ್ದ ಮಾಪ್ಕೆಯೊಳ್ ಪರ
ಮಾಯುಷ್ಯಾಂತಂ ಬರಂ ನಿರಾಕುಳಮಾಗಿ।
ರ್ದಾಯಿರವಿನ ಜೈನಾಭಿ
ಪ್ರಾಯಂ ಪ್ರಾಯೋಪಗಮನದಿಂ ತೊರೆಯಿಸಿದಂ[2] ॥ ೫೦

ವ॥ ಅಂತು ತೊರೆಯಿಸಿ,

ಮಂಗಳಕಾರಣಪಂಚಪ
ದಂಗಳನಪವರ್ಗಮಾರ್ಗವಿರಚಿತಸೋಪಾ।
ನಂಗಳನಕ್ಷಯಮಂತ್ರಪ
ದಂಗಳನೋದುವುದು ನೆಜೆಯೆ ನಿಶ್ಚಳಮತಿಯಿಂ ॥ ೫೧

ಅವನೋದುವನಿತು ಬುದ್ಧಿಯೆ
ತವುತಂದೊಡೆ ಪಂಚಪದದ ನಾಮಾಕ್ಷರಮಂ।
ಧ್ರುವಮೋದುವುದವು ತೊಡರ್ವುದು
ಮವಶ್ಯಮೋದಲಸದವಱ ಮೊದಲಕ್ಕರಮಂ ॥ ೫೨

ಆದು ತಡತಡಾದೊಡರ್ಪ
ತ್ಪದಮಂ ನಾಲಗೆಗೆ ತರ್ಪುದದು ಬಾರದೊಡಿ।

---

[1]ಕ.—ತಿರ್ಪೊಡಮೆಂತುಂ [2]ಖ.—ತೊಱೆಯಿಸಿದಂ

ಪೊದಕಾರವೊಂದಱೊಳ್ ಮು
ತ್ತದು ತೊಡದೊಡೆ ತೊಡರದಿರ್ ಬಟಿಕ್ಕೇತಱೊಳಂ ॥ ೪೬
ಮುನಿವೈಂದೋಚ್ಚಾರಿತಪಂ
ಚನಮಸ್ಕೃತಿಗಾಂತು ಕಿವಿಯನರ್ಪತ್ಪದಮುಂ ।
ನೆನೆಯುತ್ತುಮನುಪ್ರೇಕ್ಷೆಯೆ
ಮನದೊಳ್ ತಣ್ಮಲೆಯೆ ಸೇಸೆಗೊಳ್ ಖಚರಪತ್ನೀ ॥ ೪೭
ಮಿಡಿದನಿತು ಬೀಗದಿಂದಟಿ
ವೊಡಲನಿದಂ ಪೋಗೆ ನೂಂಕಿ ಬೆಲ್ವಪ್ಪೆಡಲಂ ।
ಪಡೆದಪೆಯಿಾಗಳಿ ಬಲ್ವಿಡಿ
ವಿಡಿದು ಶರಣ್ಬಗು ಜಿನೇಂದ್ರಪದಸರಸಿಜಮಂ ॥ ೪೮

ವ॥ ಎಂದಾಮಹಾನುಭಾವನ ಪೇೞ್ದ ಮಾಱ್ಕೆಯೊಳಿರ್ಪತ್ತಿರಡು ದಿವಸಂ ಬರಂ ವೀರಶಯ್ಯಾತಳಗತನಾಗಿರೆ,
ಅಳುರ್ವ[1]ಪರೀಷಹಾನಳಶಿಖಾವಳಿಗಳ್ ಕೊಳೆ ಧೈರ್ಯಮುಂ ಪ್ರಭುಂ
ಗೊಳಿಸಿ ಸುರುಳ್ದು ಕುರ್ಗಿದ ಕಱುಂಗಿದ ಖೇಚರನಂಗಮುಂ ಮೃಗಂ ।
ಗಳುಮಿರದೆಯ್ದೆ ವಂದು ನಡೆ ನೋಡಿದುವಿಂತಿದು ದಾವಪಾವಕಂ
ಬಳಸೆ ಸುರುಳ್ದ[2] ಬಾಳಸಹಕಾರವಮಹೀರುಹವೆಂಬ ಶಂಕೆಯಿಂ ॥ ೪೯

ವ॥ ಅಂತು ನೋಂತು,
ಸೊಗಯಿಪ ಮುನ್ನಿರ್ದ ಪರಿಜಿಂ ಕಡುಚಿಲ್ವು ಗಡಂ ಜಿನೇಂದ್ರನಂ
ಬಗೆವ ಮನಂ ಗಡಂ ಮುಗುಳ್ದ ಜಾನಿಪ ಕಣ್ಗಡಮಾತ್ಮತತ್ತ್ವದೊಳ್।
ಬಗೆ ಗಡಮೆಯ್ದೆ ಸೂೞ್ಗಡದೆ ಪಂಚಪದಂಗಳನೋದುತಿರ್ಪ ನಾ
ಲಗೆ ಗಡಮೀಂ ಸಮಾಧಿವಿಧಿಯಂ ನೆಱೆ ತಾಳ್ದಿದನೋ ಮಹಾಬಳಂ ॥೫೦
ಇಂತನವದ್ಯಮಪ್ಪಪದದೊಳ್ ಪತಿಯಂ ನಡೆಯಲ್ಕೆ ಪೇೞ್ದು ತಾ
ನುಂ ತಱುಸಂದುದಗ್ರತಪಮಂ ತಡವಿಲ್ಲದೆ ಕೊಂಡು ಘೋರವೀ ।
ರಂ ತಪಮೆಂಬಿನಂ ನೆಗೞ್ದು ತತ್ಸಚಿವೋತ್ತಮನೊಳ್ಳಿಕೆಯ್ದನಿ
ನ್ನಂತುಟು ಪೇೞ್ದ ಕೆಮ್ಮನಿರೆ ಗಮ್ಮನೆ ಕಮ್ಮರಿ[3]ಯೋಜನಾಗನೇ ॥೫೧

---

[1]ಖ.—ಅಳುರ್ದ ; ಗ.—ಅಳುರ್ದು. [2]ಖ.—ಕಟಿಲ್ದ.
[3]ಗ.—ಪೇಳ್ದು ಕೆಮ್ಮನಿರೆ ತಪ್ಪದೆ ಕಮ್ಮರಿ.

ವ॥ ಅಂತು ಮಹಾಬಳಖಚರೇಂದ್ರಂ ಪ್ರಾಯೋಪಗಮನವಿಧಿಯಿಂದ
ಮಾತ್ಮೀಯಶರೀರಭಾರಮನಿಟಿಪೆ ತತ್ಸಮಯದೊಳನಲ್ಪಸುಖನಿವಾಸಮೆನಿ
ಸಿದೀಶಾನಕಲ್ಪದೊ ಳಪ್ರತಿಹತಚಂಚತ್ಪಂಚರತ್ನ ಪ್ರಭಾಪ್ರಸರಪ್ರಕಟಿತಸಂ
ಧ್ಯಾಭ್ರವಿಭ್ರಮಭ್ರಾಜಿಯಪ್ಪ ದಿವ್ಯತಲ್ಪತಳದ ಪೊರೆಯೊಳಗೆ ತೊಳ
ತೊಳತೊಳಗಿ ಪೊಱಮಡುವೆಳನೇಸಱ[1]ಬಳಗದ ಬೆಳಗನೊಳಕೊಂಡು,

ಮಿಱುಗುವ ರತ್ನಭಿತ್ತಿಗಳ ದೀಧಿತಿಯುಂ ನಿಜದೇಹದೀಪ್ತಿಗಳ್
ಮಱಸೆ ಸಮಸ್ತದೀಪ್ತಿಪರಮಾಣುಗಳಂ ಗೆಡೆಗೊಂಡು ಜೌವನಂ।
ನೆಱೆದಿರೆ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಸಹಜಾಂಬರಭೂಷಣದಿವ್ಯಮಾಲೆಗಳ್
ನೆಱೆದೊಡವುಟ್ಟೆ ಮುನ್ನೆ ಮಱಲುಂದಿದನೆಚ್ಚಱುವಂತೆ ಪುಟ್ಟಿದಂ ॥ ೬೦

ವ॥ ಅಂತು ಪುಟ್ಟಿದಾಗಳ್,

ತೆಱೆಯದೆ ಮುನ್ನೆ ಕೆತ್ತ ಪಡಿಗಳ್ ನವಸಾರಭಮುಮ್ಮೆ ಮೊಕ್ಕಳಂ
ತೆಱೆದುವು ರತ್ನತೋರಣಗಣಂಗಳುದಗ್ರವಿಮಾನರಾಜಿಯೊಳ್।
ನೆಱೆದುವು ಜೈನರೊಳ್ಗುಡಿಯ ದಾಂಗುಡಿಗಳ್ ನಲಿದಾಡುವಂತೆ ಸು
ತ್ತಿ ಱಿದುವು ಭೋಂಕೆನಾತನ ಪುರಾತನಪುಣ್ಯಫಲಪ್ರಭಾವದಿಂ ॥ ೬೩

ವ॥ ಅದಱ ತದನಂತರದೊಳ್,

ನೆಗೞ್ದುವು ಪಟುಪಟಹಮ್ಮದಂ
ಗಗಭೀರಾರಾವಮಮರನಾಟಕಶಾಲಾ।
ದಿಗಳೊಳತಿಮಧುರಮೊರ್ಮೊದ
ಲೊಗೆದುದು ಜಯಜೀಯನೆಂದವರ್ಧಸ್ವರವಂ[2] ॥ ೬೪

ಸುರತರುನಂದನಂಗಳಿನಲರ್ಮಿೞೆ ಬಂದೆಱಗಿತ್ತು ದೇವಸಾಂ
ದರಿಯರ ದಿವ್ಯಮಪ್ಪ ಪೊಸಗಂಪಿನಲಂಪನವುಂಕಿ ಕೊಂಡವ।
ಳ್ದಿರ ಮಿಳಿರ್ಪೊಳ್ಗುರುಳ್ಗಳನೆ ಲೀಲೆಯಿನಾಡಿಸಿ ಪುಷ್ಪಕೇಸರಂ
ತೆರಳೆ ತೆರಳ್ದಿ ಬೀಸಿದುದು ತೆಂಬೆಲರೆಂಬೆಲರಪ್ಪಿಕೊಳ್ವವೋಲ್ ॥ ೬೫

---

[1]ಕ.—ಪೊರೆಯೊಳಗೆ ಕೆಮ್ಮುಗಿಲತೆಗೞ್ಗೆಯ ಪೊರೆಯೊಳ್ಪೊರೆಯೊರೆಯಲ್ಲದೆ ತಳತಳನೆ ತೊಳಗಿ ಪೊಳೆದು ಪೊಱಮಡುವ ಎಳನೇಸಱ. [2]ಖ.—ವರ್ಧನರವಮುಂ

ವ॥ ಮತ್ತಮುಮರಲೋಕಾನೇಕವಾದ್ಯಂಗಳಲಯುಂಗಳೊಳಂ ಪೂತ
ಜಂಗಮುಲತೆಗಳಂತೆಱಗಿ ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಡುವಚ್ಚರಸಿಯರುಮಂ ಆ
ನೇಕಭಂಗಿಭೃಂಗಾರಮಣಿದರ್ಪಣಕನಕಕಳಶಚಾರುಚಾಮರಾತಪತ್ರಪವಿ
ತ್ರಿತಕರಪಲ್ಲವೆಯರಾಗಿ ಸೇಸಿಕ್ಕಲೆಂದು ಬಂದಮರಪುರಂಧ್ರಿಯರುಮಂ ಆ
ಳೋಕನಮಾತ್ರದೊಳೆ ಮನಮನುಗಿಬಗಿವಾಡಿ ಮುಸಿದ ಮದನನಲಗಿ
ನಲರ್ಗಳಂತೆ ಕಣ್ಣೊಳೆಳಸಿ ಬಳಸಿ ಬಂದಿರ್ದ[1] ಪಾಟದಾಟದಮುದ್ದಿನ
ಬರ್ದಿನ ಪರಿವಾರದೇವಿಯರುಮಂ ಅತಿಲಲಿತಭೂಷಾಭ್ಯಸನಚತುರಭೂ
ಷಾವಿಶೇಷಕುಶಲೆಯರಪ್ಪ ದೇವವಿಳಾಸಿನಿಯರುಮುಂ ಭೋಂಕೆನೆ ಕಂಡು,

ಆನಾರ್ಗಿರ್ದ ವಿಮಾನಮಾವುದಿವರಾರ್ಗಿೀಲೋಕಮೀನೆಂಬುದಾ
ನೇನೋಂತಿಲ್ಲಿಗೆ ವಂದೆನೀವಿಭವಮಿಂತಾರಿಂದಮಾಯ್ತೆಂಬುದಂ।
ತಾನಾಗಳ್ ಬಗೆವನ್ನೆಗಂ ಮನದೊಳಾದೇವಂ ಭವಪ್ರತ್ಯಯ
ಜ್ಞಾನಂ ತೊಟ್ಟನೆ ಪುಟ್ಟೆ ಪೂರ್ವಭವದೊಳಿ್ತಟ್ಟೊಂದು ವೃತ್ತಾಂತಮುಂ ॥ ೬೬

[೬೬

ವ॥ ನಿಜೆಯಱಿದು,

ಇದು ದೇವೇಂದ್ರನಿವಾಸಮೆನ್ನ ನೆಲೆಯುಂ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಪ್ರಭಂ ಮುಂದೆ ನಿಂ
ದಿದು ದೇವವ್ರಜಮಿಂತಿದೆಲ್ಲವನುರೀಸಂದೋಹವುಾಂ ದೇವನೆ।
ಪ್ಪದು ಮುಂ ಖೇಚರರಾಜನಾದ ಭವದೊಳ್ ಸಯ್ಪಿಂ ಸ್ವಯಂಬುದ್ಧನೆಂ
ಬುದನಾನೆಂದೆನದಲ್ಲದಂದೆನಗವಿಾಲೋಕಕ್ಕವೇಂ ಸಮ್ಮದಂ ॥ ೬೭

ವ॥ ಎಂದು ಬಗೆವನ್ನೆಗಮಿತ್ತಿದ ನವೇರುವುಂದಾರಪಾರಿಜಾತದ ಬಣ್ಣ
ವಾಸಿಗಂಗಳುಂ ಮುತ್ತಿನ ಮಾಣಿಕದ ಪಡಲಿಗೆಗಳೊಳ್ ಪಸರಿಸಿದ ವಿಚಿತ್ರ
ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಂಗಳುಂ ಚೆಂಬೊನ್ನ ತಳಗೆಗಳೊಳೆ ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಿದ ಬಿಡು
ಮುತ್ತಿನ ಸೇಸೆಗಳುಂ ಬಿರಸು ಮಹತ್ತರದೇವಿಯರ್ ಬಂದು ಪೊಡೆವಟ್ಟು

ಇದು ನಿಜಪೂರ್ವಪುಣ್ಯಫಲದಿಂ ದೊರೆಕೊಂಡ ವಿಮಾನಮಿವಿವಾ
ನದೊಳನುಬಂಧಿಸಿರ್ದುದಿದು ದೇವನಿಕಾಯಮಿದೀತ್ಪದಂಫ್ರಿಪ।
ದ್ಮದ ಬಳಸಿರ್ಪ ದಿವ್ಯಗಣಿಕಾಜನಮಿಂತಿದನಾಳ್ದ ದೇವ ರಾ
ಗದೊಳಿರು ನೀನುಮಿಲ್ಲಿ ಲಲಿತಾಂಗತೆಯಿಂ ಲಲಿತಾಂಗದೇವನೈ ॥ ೬೮

---

[1]ಗ.—ಮದನನ ಪೊಳಿವಲರ್ಗಣೆಗಳಂತೆ ಪೊಳೆದೆಳಸಿ ಬಂದಿರ್ದ.

ಇದು ಸುಖದೊಂದು ತುತ್ತ ತುದಿ ರಾಗದ ಮೊತ್ತ ಮೊದಲ್ ನಿರಂತರಾ
ಭ್ಯುದಯದ ಸಾಗರಂ ವಿಭವದಾಗರವಿಾದಿವಿಜೇಂದ್ರರುಂದ್ರಲೋ।
ಕದೊಳಮಿದೊಂದೆ ಸಾರಮಿದು ಜೈನಪದಾಬ್ಜವರಪ್ರಸಾದದಾ
ದುದು ನಿನಗಪ್ಪ ಕಾರಣದಿನೀಗಳೆ ಪೂಜೆಸು ಚೈತ್ಯರಾಜಿಯಂ ॥ ೯೯

ವ॥ ಎಂಬುದುಮಮರಲೋಕದರ್ಶನಾನಂತರಮೋತ್ಪನ್ನರಾಗಸಾಗರೋ
ದಾರಪೂರಪರಿಪ್ಲಾವಿತಾಂತರಂಗನನುಸಂಗತಾತ್ಯಂಗನುತ್ತುಂಗಮಣಿವಿಭೂ
ಷಣಮರೀಚಿಮೇಚಕಿತದೇವಾಂಗನಾನಿಕಾಯಸಮೇತನೀಕಾನಕಲ್ಪದಕೃತ್ರಿ
ಮಚೈತ್ಯಾಲಯಂಗಳಂ ಅರ್ಚಿಸಿ[1]ತವ್ತ ತಪನೀಯಚ್ಛಾಯನುಂ ಸಪ್ತಹ
ಸ್ತೋಚ್ಛ್ರಾಯನುಂ[2] ನಿದ್ರಾಲಸ್ಯಾಕ್ಷಿನಿಮೇಷಜರಾಶೋಕವಿಷಾದವಿರಹಿ
ತನುಂ ಸಹಜಸುರಭಿಗಂಧಬಂಧುರನುಂ ವಿಕಪಾರಾವಾರೋಪಮಾಯುಷ್ಯ
ನುಂ ವರ್ಷಸಹಸ್ರಸಂಕಲ್ಪಕಲ್ಪಿತಾಮೃತಾಹಾರನುಂ ಅರ್ಧಮಾಸನಿರ್ಮ
ತ್ಸುರಭಿನಿಶ್ವಾಸನುಂ ಕಾಯಪ್ರವಿಚಾರನುಂ ಅಪರಿಮಾಣಸುರತರುವ್ರಸೂನ
ಶೇಖರನುಮಾಗಿ ನಾಲ್ಕಾಸಿರ್ವರ್ ಮನೋನಯನವಲ್ಲಭೆಯರೊಳಂ ಸ್ವಯಂ
ಪ್ರಭೆ, ಕನಕಲತೆ, ಕನಕವಾಳೆ, ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯೆಂಬ ನಾಲ್ವರ್ ಮಹಾ
ದೇವಿಯರೊಳಂ,

ಮಣಿಮಯದೀಪ್ತಿಯೊಳ್ ಪುದಿದು ಪಜ್ಜಳಿಪುಜ್ಜ್ವಳಕಾಂತಿ ಗಾಡಿಯೊಳ್
ಪೆಣೆದು ವಿಳಾಸದೊಳ್ ತೊಡರ್ದು ಕೆಯ್ತ ಮಲಂಪನೆ ಮಾಡೆ ನೋಡಿ ಕಣ್॥
ತಣಿವಿನಮಪ್ಪಿ ತೋಳ್ ತಣಿವಿನಂ ಸುರತಾಮೃತಸೇವೆಯೊಳ್ ಮನಂ
ತಣಿವಿನಮಾದಲಂಪು ಮಿಗೆ ಭೋಗಿಸಿದಂ ಸುರಲೋಕಸಾಖ್ಯಮಂ ॥ ೯೦

ಪೊಳೆವೆಳವಿಂಚಿನಂತೆಸೆದು ಗಾಡಿಯೊಳಿಂದಿದ ತನ್ನ ರೂಪು ಕ
ಣ್ಗೊಳೆ ಸವಿಯಂ ಪದುಂಗೊಳಿಪ ಚಿತ್ರರತಂಗಳ ಭಂಗಿಗಳ್ ಮನಂ।
ಗೊಳೆ ನಗೆ ಸಬ್ಬವಂ ಬಿನದಮೆಂಬಿವಱಿಂ ಲಲಿತಾಂಗನಂ ಮನಂ
ಗೊಳಿಸುವರಿಚ್ಛೆ ಕಾರ್ತನೆದ ಲಲ್ಲೆಯ ಸಗ್ಗದ ದೇಸೆ[3]ಕಾರ್ತಿಯರ್ ॥ ೯೧

ಕಟ್ಟಿಯೆ ವಿಳಾಸಮಂ ಪಡೆದ ರಾಗದ ಭೋಗದಲಂಪಿನಿಂಪು ಪೊಂ
ಪುಟಿಯೆನೆ ತದ್ವಿಮಾನದೊಳೆ ಪುಟ್ಟಿದ ತನ್ನಯ ದೇವಿಯರ್ ಪಲರ್।

---

[1]ಖ.—ಬಂದಿಸಿ, [2]ಗ.—ಹಸೋಚ್ಛ್ರಾತಶರೀರನುಂ. [3]ಗ.—ಗಾಡಿ.

ಕಟಿವಿನಮಾಯುರಬ್ಧಿಯೊಳನುಕ್ರಮದಿಂ ಪಳಿತೋಪಮಂಗಳ
ಯ್ದುಟಿವಿನಮುಂಡನಾತ್ರಿದಶಲೋಕಸುಖಾಮೃತಮಂ ಸುರೋತ್ತಮಂ॥

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಂ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾಭಿಧಾನೆಯರ್ ಪಲಂಬರುಮತಿಕ್ರಾಂತೆಯು ರಾಗೆ ತತ್ಸಂತಾನದೊಳ್ ಶ್ರೀಪ್ರಭವಿಮಾನದೊಳುಪಪಾತತಲ್ಪತಳದ ಪೊರೆಯೊಳಂ ಪೊರೆಯೊರೆಯಿಲ್ಲದ ಮದನರಾಗರಸದೊಳ್ ಪೊರೆದು,

ಅಭಿನವಪಾರಿಜಾತಕುಸುಮಾಸವಮೊರ್ದಲುಣ್ಮೆ ದೇವದುಂ
ದುಭಿ ನಭದೊಳ್ ಪೊದಪ್ಪೆಸೆಯೆ ಕಣ್ಗೆಸೆದಿರ್ಪ ನಿಜಾಂಗಸಂಗತ।
ಪ್ರಭೆ ಸುರಲೋಕಮಂ ಬೆಳಗೆ ವಿಸ್ಮಯಮಪ್ಪಿನಮಾಗಳಾಸ್ವಯಂ
ಪ್ರಭೆ ಲಲಿತಾಂಗನೆಳ್ಳಿರ್ದಗೆ ತೊಟ್ಟನೆ ಬೇಂಟಮೆ ಪುಟ್ಟೆ ಪುಟ್ಟಿದಳ್॥ ೩೩

ಅದು ಸುಖದೊಂದು ಪಿಂಡಮದು ಪುಣ್ಯದ ಪುಂಜಮದಂಗಜಂಗೆ ಬಾ
ಹ್ಮೊದಲದು ಚಿತ್ತಜಂಗೆ ಕುಲದೈವಮದಂಗಜಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ।
ತ್ತಿದ ಪೊಸವಟ್ಟಮಂತದು[1] ಮನೋಜನ ಕೈಪಿಡಿಯೆಂದುಮಾಸ್ಪದಾ
ಸುದತಿಯ ರೂಪಸಿಂ ಪೆಱತನೆಂದೊಡೆ ಚಿಃ ಕರವೆಗ್ಗನಾಗೆನೇ॥ ೩೪

ನೆಗಟ್ಟಿ ಮರಾಂಗನಾಜನದ ರೂಪುಗಳೆಲ್ಲಮದೀಕೆಯೊಂದು ದೇ
ಸೆಗೆ ನಿಮಿರ್ವೊಂದು ಪರ್ವಿನ ನಯಕ್ಕಮವೊರ್ವೊಂದದಗುಂತಿಗೊಂದು ಭಂ[2]॥
ಗಿಗೆ ನೆಗೞ್ವೊಂದು ವೆಲ್ವಿನ ತೊದಳ್ನುಡಿಗಪ್ಪೊಡವೆಯೆಂದು ವಾರವೇ
ನೊಗಸುವಮೆಂದು[3] ತಳ್ತ ಗಲನಾಕೆಯನಾಲಲಿತಾಂಗವಲ್ಲಭಂ॥ ೩೫

ಬ್ರತದಿಂದಂ ಪಡೆದಿಂದ್ರಲೋಕವಿಭವಂ ಮುನ್ನಾದ ದೇವಾಂಗನಾ
ತತಿಯಿಂದಂದಿನಿತಿಂಪನೀಯದು ಮನಕ್ಕಾಹ್ಲಾದಮಂ ಮಾಲ್ಪ ತ।
ತ್ಸತಿಯಿಂ ನೆಟ್ಟನೆ ಸಾರಮಾದುದು ಗಡಂ ತತ್ಕಲ್ಪಜಂಗೆಂದೊಡಾ
ಜಿತವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಭೆಯಂ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಯನಿನ್ನೀವರ್ಣ್ಣಿಪೆಂ ಬರ್ಣ್ಣಿಪೆಂ॥ ೩೬

ಎಸೆದೆರ್ದೆಯೊಳ್ ಪಳಂಚುವ ಕಲಧ್ವನಿಯಿಂ ಪೊಸತೊಂದು ರಾಗಮಂ
ಪೊಸಯಿಸಿ ಸೋಂಕಿ ಸೋಂಕಿದೊಡೆ ಬಂದಿರೆನಿಂದಧರೋತ್ತರಂಗಳೊಳ್।

1ಗ.—ವಟ್ಟಮಲ್ತದು. 2ಕ.—ನಯಕ್ಕಮವೊಂದುಗಿದುಣ್ಮವೊಂದುಭಂ,
3ಕ.—ನೊಗಸುಗವೆಮೊಲ್ನು; ಗ.—ನೊಗಸುಗುವಂತೆ

ಮಿಸುಪ ರಸಾಂತರಂಗಳನೊಡಂಬಡನಾಗದೆ ತನ್ನೊಳಂತು ಪ್ರೋ
ಲಿಸುವೊಡೆ ಪ್ರೋಲಿಸಲ್ಕೆ ದೊರೆ ವೀಣೆಯನಾಸುರತಪ್ರವೀಣೆಯಂ ॥ ೭೭

ವ॥ ಮತ್ತಮಾಕೆವೆರಸೊರ್ವೆ ನಂದೀಶ್ವರಮಹಾಮಹಿಮೆಗಂ ಖಂಚಕಕ
ಲ್ಯಾಣೋತ್ಸವಕ್ಕಮಚ್ಯುತೇಂದ್ರನೊಡನೆ ನಿಜಪೂಜಾವಿಳಾಸಮುಂ ಮೆಜ್ಜೆ
ಯಲೆಂದು ಪ್ರೋಗಿ ವಿವಿಧದಿವ್ಯದ್ರವ್ಯಾರ್ಚನೆಗಳಿಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಪೂಜ್ಯ
ನಂ ಪೂಜಿಸಿಯುಮೋರೊರ್ವೆ,

ಹಿಮವತ್ಕುತ್ಕಿಳಲೀಲಾವನಪರಿಸರರವ್ಯೋಪಕಂಠಂಗಳೊಳ್ಪಿಂ
ಹಿಮವದ್ದೇವೇಂದ್ರಶೈಳೋಪರಿತಳವನದೊಳ್ತಳಲಂಪಿಂ ಸ್ವಯಂಭೂ।
ರಮಣಾಂಭೋರಾಶಿವೇಳಾವನನಿಕಟನಿಕುಂಜಂ[1]ಗಳೊಳ್ ಕ್ರೀಡಿಸುತ್ತು
ತ್ತಮಸಾಖ್ಯಾಧಾರನಾದಂ ಸುಕವಿಜನವನೋಮಾನಸೋತ್ತಂಸಹಂಸಂ॥

ಅಣಿಮಾದ್ಯಷ್ಟಗುಣಪ್ರವೀಣ[2]ವಿಭವಂ ದೇವಾಂಗನಾಸನ್ಮನಃ
ಪ್ರಣಯಪ್ರೀಣಿತಮಾನಸಂ ಸುರವಧೂಲೀಲಾವಧೂತಪ್ರತಿ।
ಕ್ಷಣಚಂಚಚ್ಚಮರೀರುಹಂ ಪಟುನಟಪ್ರಾರಬ್ಧ ಸಂಗೀತಕಂ
ತಣಿದಂ ಸಂತತಮಿಂತು ದಿವ್ಯಸುಖದೊಳ್ ಸಂಸಾರಸಾರೋದಯಂ ॥ ೭೯

ಗ॥ ಇದು ದೇವೇಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರವಂದ್ಯಪರಮಜಿನೇಂದ್ರಮುಖ
ಚಂದ್ರವಾಕ್ಚಂದ್ರಿಕಾಪ್ರಸರಪ್ರಸಾದೋದೀರ್ಣಸೂಕ್ತಿ
ಕಲ್ಲೋಲಮಾಳಾಕೀರ್ಣಕವಿತಾಗುಣಾರ್ಣವ
ಪ್ರಣೀತಮಪ್ಪಾದಿಪುರಾಣದೊಳ್
ಲಲಿತಾಂಗದೇವವರ್ಣನಂ
ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ
ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

---

[1]ಪ.—ವನಗೀತಟಕುಂಜ. [2]ಕ.—ಗುಣಪ್ರಭೂತ.

ಶ್ರೀವನಿತಾಮುರಾಂಗನಾನನ
ತಾಮರಸಾವೋದಮತ್ತ ಮಧುಕರನಾಕ ।
ಲ್ಪಾವನರನೊಸೆದಂ ಸುರಸಾ
ಖ್ಯಾವೃತರಸದೊಳ್ ಸರಸ್ವತೀವನಿಹಾರಂ ॥

ಸುರತರುನಂದನಾವಳಿಗಳಂಗಜರಾಗಮನೀವುವಾವುದೊಂ
ದಿರಲೆಡೆ ಚೆಲ್ವುದರ್ಕೆ ಬಗೆದಾಗಳೆ ವಾಹನದೇವರುಯ್ವರ।
ಚ್ಚರಸಿಯರಿಚ್ಚೆಯಂ ಸಲಿಪರೊಲ್ದಣಿವಾದಿಗುಣಾನ್ವಿತಾಮರರ್
ಪರಿವೆಸಗೆಯ್ವ ರೆಂಬಿನಱಿಯೆಂ[1] ಪೊಗೞ್ ಸುರಲೋಕಸಾಖ್ಯಮುಂ ॥ ೨

ವ॥ ಅಂತಾತ್ಮಪುಣ್ಯೋಪಾರ್ಜಿತಾಮರಲೋಕಭೋಗಮೇಕಸಾಗರಪ್ರ
ಮಿತಜೀವಿತವಱುದಿಂಗಳುಱಿದುದೆಂಬಂದಿಂಗೆ,
ಸೂಡಿದ ಪಾರಿಜಾತದ ನವೋರುವ ಬಾಸಿಗವೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನಿ
ಪ್ಪೋಡಿದುದಂದಿನಂಗರುಚಿ ಕಣ್ಗಿಟಿದಾಯ್ತು ವಿಭೂಷಣಾಂಗಳೊಳ್।
ತೀಡುವ ರಶ್ಮಿಗಳ್ ಮುಸುಳ್ದುವಾಗುಳಿಯಾಯ್ತಿನಿತುಬ್ಬೆಗಂ ವೊಗಂ
ಬಾಡಿ ತಗುಳ್ದ ಸೂಚಿಸಿದುವಾದಿವಿಜಂಗವಸಾನಕಾಲಮುಂ ॥ ೩

ವ॥ ಮತ್ತಂ ತನ್ನ ಪ್ರೋಗಿಂಗೆ ನಡನಡನಡುಗುವಂತೆ ನಡುಗುವುಪವನ
ದ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಂಗಳುಮಂ ತನ್ನಗಲ್ಕೆಗೆ ಬಿನ್ನನಿರ್ಪಂತೆ ಬಿನ್ನನಾಗಿರ್ಪ ವಿ
ಮಾನದ ಮಣಿಕುಟ್ಟಿಮಭೂಮಿಗಳುಮಂ ಆಗಳಾಗಳೆ ತನ್ನಂ ಪೆಱರ್ಪಿಡಿ
ದು ತೆಗೆವಂತೆ ತನಗೆ ತಾನೇ ಪೊಣ್ಮುವ ಭಯಮುಮುಮಂ ಭೋಂಕೆನೆ ಕಂಡು
ನಾಕಲೋಕಚ್ಯುತಿಯನಾಗಳಱಿದು ಮನದೊಳಳ್ಕಿ ಬೆಳ್ಕನೆವೋಗಿ,

ಸುರತರುನಂದನಂಗಳಿರ ರತ್ನ ಖಿನದ್ಧವಿಮಾನಕುಟ್ಟಿಮಾಂ
ತರಸುರತಾಲಯಂಗಳಿರ ಚಾರುವಿಲೋಲಕಟಾಕ್ಷಪಾತಸಾಂ।
ದರಪರಿವಾರದೇವಿಯರಿರಾ ಕಡುಕೆಯ್ದು ಕೃತಾಂತನಿಂತು ನಿ
ರ್ದಾರವೆಱಪಿದುಯ್ವೆ ಬಾರಿಸದೆ ಕೆನ್ಮನುಪೇಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡುತಿರ್ಪಿರೇ ॥ ೪

---

[1]ಕ.—ಗೆಯ್ವರೆಂದೊಡಱಿಯೆಂ.

ವ॥ ಎಂದು ಸೈರಿಸದೆ ಕಾಮಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸರ್ವಸ್ವಭೂತೆಯಪ್ಪ ತನ್ನ ನೆಲ್ಲಳ ವೊಗಮಂ ನೋಡಿ.

ಸಂತಸದಂತನೆಯ್ದಿ ಸುರತಾಮೃತದೊಳ್ ತಣಿದಟ್ಟಿಱುಂ ಬೆಗಿ
ಲ್ತಂತಿರೆ ಪತ್ತಿ ಮೆಯ್ಗಳಿರಡಾದೊಡಮೇನಸುವೊಂದೆ ನೋಪ್ಪೊಡೆಂ।
ಬಂತಿರೆ ಕೂಡಿ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಭೋಗಿಸಲೀಯದೆ ಕೆವ್ಮನೆನ್ನ ನು
ಯ್ವಂತಕನೆಂಬ ಬೂತನೆಲೆ[1] ಮಾಣಿಸಲಾಗದೆ ಪೇೞ್[2] ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೇ ॥ ೫೫

ವ॥ ಎಂದು ಧೈರ್ಯಮಂ ಪತ್ತು ವಿಟ್ಟು ಅತಿಪ್ರಲಾಪಂಗೆಯ್ವ ಲಲಿತಾಂಗದೇವನಂ ಸಾಮಾನಿಕದೇವರೈದಿವಂದು.

ನಿನೆಗೊರ್ವಂಗಲ್ಲವಸ್ಥಾಂತರಮಮರಜನಕ್ಕೆಲ್ಲಮಿಪಾಂಗೆ ಕಾರು
ಣ್ಯನಿನಾದಂ ನಿನ್ನ ನಾದಂ ನಗಿಸುಗುಮೆಱೆದುಯ್ವಂತಕಂಗಿಲ್ಲ ದೇವಾಂ।
ಗನೆಯರ್ಮಾಱಾಂಪರೇ ಪೇೞ್ ಜನನಮೃತಿಜರಾತಂಕಶೋಕಾಗ್ನಿಯಿಂದಾ
ವನುಮಿಾಸಂಸಾರದೊಳ್ಬೇಯದನೊಳನೆ ಶರಣ್ಯರ್ಮ್ಮದಿಂದೊಂದು ಮುಂಟೇ॥

ಜಿನೆಜೈತ್ಯಬ್ರಾತಮಂ ಬಂದಿಸು ಜಿನಪದಪದ್ಮಂಗಳಂ ದಿವ್ಯಮಪ್ಪ
ರ್ಚ್ಚನೆಯಿಂದಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದರ್ಚಿಸು ಜಿನನ ನಮಸ್ಕಾರಮಂತ್ರಂಗಳೊ
ಳ್ ಭಾ।
ವನೆಯಿಂ ತಾಳ್ದಟ್ಟಿಯಿಂದಂ ಜಿನಮಹಿಮೆಗಳಂ ಮಾಡು ನೀಂ ಭವ್ಯನೈ ಮು
ತ್ತಿನ ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನಿವೋಲ್ ನೀಂ ತರಳತೆವೆರಸಿಂತೀಕೆ ವಿಭ್ರಾಂತನಪ್ಪೈ ॥

ಎನೆ ಬಗೆಗೊಂಡಭೀತಮನನರ್ಚಿಸಿ ಬಂದಿಸಿ ಚೈತ್ಯಗೇಹಮು
ಳ್ಳನಿತುಮನಾಱುಮಾಸಮುದಱಿಂ ಬಳಿಕಚ್ಯುತಕಲ್ಪದೊಳ್ ಜಿನೇಂ।
ದ್ರನನೊಸೆದರ್ಚಿಸುತ್ತುಮಮರಂ ಚ್ಯುತನಾದನದಲ್ತೆ ವಿಶ್ವಲೋ
ಚನನಘವೈರಿಯೆಲ್ಲದುಟಿದಂ ಗೆಲಲಾರ್ಕುಮೆ ಮೃತ್ಯುರಾಜನಂ ॥

ವ॥ ಅಂತು ನೋಡೆ ನೋಡೆ ಶರತ್ಸಮಯಸಮುದಿತಜಳಧರರೂಪದಿಂದ ದೃಶ್ಯರೂಪನಾಗಿ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಮೇರುವಿನ ಮೂಡಣ ವಿದೇಹದ ಸೀತಾನದಿಯ ಬಡಗಣ ತಡಿಯೊಳಕ್ಷೇಪಜನಪದಜನಾನುರಾಗಜನನಸಮಸ

---

[1]ಕ.—ಭೂತಕಲೆ. [2]ಕ.—ಕೇಳ್.

ಸಸ್ಯಸಂಪತ್ಪದಪ್ರಷ್ಠಳಾವತೀವಿಷಯದೊಳನೇಕಜಳಚರಕುಳಕಳರವಪ
ರಸ್ಪರೋಚ್ಚಾಲಿತವೀಚೀಚಯಜಳಧಿನಿಭ[1] ವಿಭವಪರಿಖಾಪರಿವೃತಮುಂ
ಉದಗ್ರಚಂಚತ್ಕಾಂಚನಮಯವಿಶಾಲಭಿತ್ತಿ ಪರೀತಮುಂ ಅಂತರ್ಗತಧವಳ
ವಿಸ್ತುಳಪ್ರಾಸಾದನಿರಂತರನಿರುದ್ಧಭೂಮಿಭಾಗಮುಂ ಉಪವನಲತಾಕುಸು
ಮಪರಿಮಳಸಮಿಾರಣಾಂದೋಳಿತಪ್ರಾಸಾದಪತಾಕಾವರುದ್ಧಾಂಬರಮುಂ
ನೀಲೋತ್ಪಲವನಷಂಡಸಂಛನ್ನಮುಮಪ್ಪುದು.

ಉತ್ಪಳಖೇಟಮೆಂಬುದು ಪೊಱಮೆ ನಯದಿಂದದನಾಳ್ವುದಗ್ರಭೂ
ಭೃತ್ಪತಿ ವಜ್ರಬಾಹುನೃಪನಾನೃಪನಗ್ಗದುದಗ್ರಕಾಂತೆ ನೀ ।
ಲೋತ್ಪಲಲೋಲಲೋಚನೆ ವಸುಂಧರೆಯಂತವರ್ಗಗ್ರಸೂನು ಸಂ
ಪತ್ಪತಿ ವಜ್ರಜಂಘನೆನೆ ತಲ್ಲಲಿತಾಂಗನೆ ಬಂದು ಪುಟ್ಟಿದಂ ॥

ವ॥ ಆರಾಜಕುಮಾರನನೇಕಕಲಾಕಲಾಪಪ್ರವೀಣನಾಗಿ ಯುವರಾಜಲ
ಕ್ಷ್ಮೀಯೊಡನೆ ವಿಸ್ತಾರಮಂ ಕೈಕೊಂಡ ವಕ್ಷಸ್ಥಳಮುಂ ಬಂಧುಜನವು
ನೋರಥಂಗಳೊಡನೆ ಪೊದಪ್ಪಿವಡೆದ ವೃತ್ತೋರುಸ್ತಂಭಂಗಳುಂ ಪೊಡವ
ಪಗೆವರೊಡನೆ ಕರವಸಿದಾದ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶಮುಂ ಪಗೆವರ ಪೆಂಡಿರ ಸು
ಯ್ಯೋಡನೆ ನಿಡಿಯವಾದ ತೋಳ್ಗಳುಂ ಯಶಃಪ್ರಸರದೊಡನೆ ನೀಳ್ದುಂ ಬೆ
ಳ್ಪುವನೊಳಕೊಂಡು ಕಿಸುಸೆರೆವರಿದ ಕಣ್ಗಳುಂ ಆಜ್ಞೆಯೊಡನೆ ಕುಲಶಿ
ಖರಿಶಿಖರೋತ್ತುಂಗಂಗಳಾದ ಭುಜಶಿಖರಂಗಳುಂ ಸರದೊಡನೆ ಗಂಭೀರ
ಮಾದ ದಕ್ಷಿಣಾವರ್ತನಾಭಿಯುಂ ಅಧರಪಲ್ಲವದೊಡನೆ ಅಶೋಕಪಲ್ಲವಾ
ನುರಕ್ತಂಗಳಾದ ಪಾಣಿಪಾದತಳಂಗಳುಂ ಲಲಾಟಪಟ್ಟದೊಡನೆ ಲಲಿತೋ
ನ್ನತಂಗಳಾವ ಪೊಱಅಡಿಗಳುಂ ಉಗುರ್ಗಳೊಡನೆ ದೀಪ್ತಿಯೊಳ್ ಪ್ರದಿದು
ಮಧುರವರ್ಣಮಾದ ದಂತಪಙ್ತಿಗಳುಂ ಆತ್ಮೀಯಯೌವನಪ್ರಾದುರ್ಭಾವ
ಮುಂ ಪ್ರಕಟಿಂಮಾಡೆ.

ಆದಿವಿಜೇಂದ್ರಲೋಕದಿರವುಂ ಪೆಸರುಂ ತನಗಿಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬೇ
ಱಾದುದೆ ಭೇದಮುಂಗರುಚಿ ರೂಪಿನ ಪೊಂಪುಟಿ ಗಾಡಿಯೇಱ್ಗೆ ಮೇ ।
ಲಾದ ವಿಳಾಸದೊಡ್ಡವಿನಿತುಂ ದಿವದಿಂ ದೊಡವಂದುವೆಂಬನಿ
ತ್ತಾದುದು ರೂಪು ಜವ್ವನಮನೊತ್ತರಿಸುತ್ತಿರೆ ವಜ್ರಜಂಘನಾ ॥ ೧೦

[1]ಕ.—ಜಳಚರಕಮಳಹಂಸವನಜಳಧಿನಿಭ.

ಎನಿತೆನಿತೀಚ್ಛೆ ಯೌವನಮನಂಗವಿಕಾರವಿನೋದಿಯಕ್ಕುಮಂ
ತನಿತನಿತೀವಮಹೀತಳದ ಭಾರಮನೊಲ್ಲದೆ ತತ್ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾ ।
ನನೆನಕಳೀಂದುಬಿಂಬರವಿಮೀಯಮನಕ್ಷಯಕಲ್ಪವೃಕ್ಷನಂ
ದನವನರವ್ಯಮಂ ನೆನೆದು ದೂಱಿನಿದಂ ಸುರಲೋಕಸಾಖ್ಯಮಂ ॥ ೧೧

ವ॥ ಅಂತು ಗಗನತಳಕುಸುಮಮನೆ ಬಯಸಿ ಮರುಳ್ಗೊಂಡ ಮರುಳಂತೆ ದೇವಲೋಕದೊಳಿನಿತಾನುಂ ಕಾಲಮನುಭವಿಸಿದನುಭವಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿಗೆಯೆನಿಸಿದಾ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಯಂ ನೆನೆನೆನೆದು[1],

ಕುಡುಮಿಂಚಂ ಮಸೆದನ್ನೆರಪ್ಪ ಪಲರೊಳ್ವೆಂಡಿರ್ ಮನಂಗೊಂಡು ಬಂ
ದೊಡವಾರಾಜಕುಮಾರನೊಲ್ಲನೆ ದಳನ್ಮಂದಾರಿಕಾ[2] ಮಾಲೆಯೊಳ್ ।
ಕಡುಗಂಪಂ ಸವಿದೊಂದು ತುಂಬಿ ಪಸಿವಿಂ ಮೆಳ್ಪಟ್ಟು ಬಂಡುಣ್ಣದಿ
ರ್ಪೊಡಮಿರ್ಕುಂಬಟೆಕೆಂತುಮನ್ಯಕುಸುಮಾಮೋದಕ್ಕೆಮೆಯ್ದರ್ಕುಮೇ॥

ವ॥ ಅನ್ನೆಗವಿಸ್ತಾರಕಲ್ಪದೊಳಾಶ್ರೀಪ್ರಭವಿಮಾನದೊಳ್,

ಅಲಕಂ ಮಂದಾರಶೂನ್ಯಂ ಕದಪು ಮಕರಿಕಾಪತ್ರಶೂನ್ಯಂ ಲಲಾಟಂ
ತಿಲಕಾಳಂಕಾರಶೂನ್ಯಂ ಘನಕುಚಯುಗಳಂ ಹಾರಶೂನ್ಯಂ ನಿತಂಬಂ ।
ಕಲಕಾಂಚೀದಾಮಶೂನ್ಯಂ ಚರಣಯುಗಳಮುಂ ನೂಪುರಾಳಾಪಶೂನ್ಯಂ
ಲಲಿತಾಂಗಂ ಪ್ರೋದ್ಯೊಡಾಯ್ತಾ ಕೆಗೆ ದಿವಮನಿತುಂ ನಿರ್ಜರಾರಣ್ಯಶೂನ್ಯಂ ॥೧೩

ವ॥ ಅಂತಾಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾಮಹಾದೇವಿ ನಿಜಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭವಿಯೋಗವಿಧುರೆಯಾಗಿ,

ಮುಱಿದೆಱೆದುಯ್ಯೋ ನಿನ್ನ ನಿರದಂತಕನಾಂ ನಡೆ ನೋಡೆ ನೋಡೆ ನೀಂ
ಕರಗಿದೆಯೆಂತುಮೆನ್ನ ಸುಶರೀರದೊಳರ್ದುದು ಜೀವಮಾಪೊಡಲ್ ।
ಕರಗಿದುದಿಲ್ಲದೆನ್ನ ಬಸಮಲ್ತೊಡಲಿಂದೆಮ ಶೋಕದೊಳ್ ಮನಂ
ಕರಗಿದುದೆಯ್ದೆ ವಾರದಿರೆಯಿರ್ದೆಡೆಯಿಂ ಲಲಿತಾಂಗವಲ್ಲಭಾ ॥ ೧೪

ಮದನನ ಕೈದುವೆಲ್ಲಿದನನಂಗನ ಕೈಪೊಡೆಯೆಲ್ಲಿದಂ ವಿಳಾ
ಸದ ಕಣಿಯೆಲ್ಲಿದಂ ಚದುರ ಪುಟ್ಟಿದನೆಲ್ಲಿದನೆಲ್ಲಿದಂ ವಿನೋ ।
ದದ ಮೊದಲೆಲ್ಲಿದಂ ಸೊಬಗಿನಾಗರವೆಲ್ಲಿದನಿಚ್ಛೆಯಾಣ್ಮನೆ
ಲ್ಲಿದನೆರ್ದೆಯಾಣ್ಮನೆನ್ನ ರಸನೆಲ್ಲಿದನೋ ಲಲಿತಾಂಗವಲ್ಲಭಂ । ೧೫

---

[1]ಖ.—ನೆನೆದೂ. [2]ಕ,—ಲಸನ್ಮಂದಾರಿಕಾ.

ವ॥ ಎಂದು ನಿಜಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭವಿಯೋಗಶೋಕೋದ್ರೇಕವ್ಯಾಕುಳೆಯಾಗಿರ್ದ ತತ್ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾದೇವಿಯ ಸವಿಾಪಕ್ಕೆ ಮಹತ್ತರದೇವಿಯರ್ ಬಂದು,

ಮುಂ ಪಿಂತೆಂಬುದಿದಲ್ತೆ ನಿ
ಳಂಪಯುಗಕ್ಕೆಲ್ಲಮಿಂತು ಬಾಯಟೆವುದೆ ಚಿಃ।
ಗಾಂಪು ಬಗೆಗೊಂಡು ಜಿನಪತಿ
ಯಂ ಪೂಜಿಸು ಪಡೆವೆಯಿನಿಯನಂ ಮುಜುಭವದೊಳ್ ॥ ೧೬

ವ॥ ಎಂಬುದುಮದನೆ ಮನದೆಗೊಂಡು,

ಅನ್ನೆಗಮಾಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಯುಮಾಲಲಿತಾಂಗವಿಯೋಗದಿಂ ಸಮಾ
ಸನ್ನ ನಿಜಾಯುವಂತೆ[1] ಗುರುಪಂಚಕಮಂ ನೆನೆಯುತ್ತೆ ಭೋಂಕೆನು।
ತ್ಸನ್ನಶರೀರೆಯಾಗಿ ದಿವದಿಂದಿಟಿದಳ್ ಗಡಮಪ್ಪುದಂತು ಬೆಂ
ಬೆನ್ನನೆ ಬಾರದಂದು ಲಲಿತಾಂಗಿಯ ನಲ್ಮೆಗೆ ಬನ್ನವಾಗದೇ ॥ ೧೭

ವ॥ ಅಂತು ನಿಶಾಂತತಾರಕಾಕಾರದಿಂದದೃಶ್ಯರೂಪಿಯಾಗಿ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಪೂರ್ವವಿದೇಹದ ಪುಂಡರೀಕಿಣಿಯೆಂಬ ಪೊಲಲನಾಳ್ವ ವಜ್ರದಂತಭೂಪತಿಗಮಾತನ ಮನೋರಥಜನ್ಮಭೂಮಿಯೆನಿಸಿದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಮಹಾದೇವಿಗಂ,

ಕಾಮನ ಮಂತ್ರದೇವತೆಯೊ ಕಾಮನ ವಿದ್ಯೆಯೊ ಬದ್ಧರಂ ಗೆಲಲ್
ಕಾಮನ ನಿಚ್ಚಮುರ್ಚಿಸುವ ಕೈದುವೊ ಕಾಮನ ಮೋಹಪಾಶಮೋ।
ಕಾಮನ ಕಾಣ್ಬ ಕೈಪಿಡಿಯೊ ವಿಸ್ಮಯಮಾದಪುದೆಂಬಿನಂ ಮಗಳ್
ಶ್ರೀಮತಿಯೆಂಬಳಾಗಿ ನವಯೌವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯನೆಯ್ದಿ ತಾಳ್ದಿದಳ್ ॥ ೧೮

ಅಲರ್ವ ಪದಕ್ಕೆ ಬಂದಲಿವ ತಂಬೆಲರಿಲ್ಲದೆ ಮಾಣ್ದ ಮಲ್ಲಿಕೋ
ಜ್ಜ್ವಲಮುಕುಳಕ್ಕವೋದ ಪೊಸಗಂಪನುಗುತ್ತಿರಲಿರ್ದು ರಾಗದಿಂ।
ನಲಿವ ಮದಾಳಿಯಿಲ್ಲದಿನಿಸಂ ತಡೆದಂತರಿಸಿರ್ದ ಪದ್ಮಕು
ಟ್ಮಲವಿಭವಕ್ಕವೀಂ ದೊರೆಗೆ ವಂದುದೊ ಯೌವನದೇಳ್ಗೆ ಕನ್ನೆಯಾ ॥೧೯

---

[1]ಕ.—ರಂತ್ಯೆ.

ಈಪರಿಜೀತನುಚ್ಚ್ವಯಿಯನೀಪೊಸಜವ್ವನವೀಬೆಡಂಗನೀ
ರೂಪುಮನೀವಿಳಾಸಮುಮನೇನೊಳಕೊಳ್ಗುವೊ ತಪ್ಪದೀಕಳಾ ।
ಳಾಪೆ ಸುರೇಂದ್ರಕಾಂತೆಯೆನುತುಂ ನಡೆ ನೋಲ್ಪವರ್ಗಪ್ಪಿಪಪ್ಪ್ಮವಿ
ಷ್ಟೇಪಣವೊಂದೆ ಮಾಡುವುದವಳ್ ಮನುಜಾಂಗನೆಯೆಂಬ ಭೇದಮಂ ॥ ೦

ಪಂಡಿತೆಯೆಂಬ ನೆಗಚ್ಚ್ತಿಯ
ಕೊಂಡಾಟದ ದಾದಿ ತನ್ನನೋದಿಸುತಿರೆ ಕ ।
ಯ್ಕೊಂಡ ಕಳಾಪರಿಣತೆಯೊಳ್
ಪಂಡಿತೆಯಿಂದಾಕೆ ಪರಮಪಂಡಿತೆಯಾದಳ್ ॥ ೧

ವ॥ ಬಂದು ದಿವಸವೊಕನ್ನೆ ತನ್ನ ಚೆಂಬೊನ್ನ ಕನ್ನೆ ಮಾಡದೋವರಿ
ಯೊಳಗೆ ಗಂಗಾತರಙ್ಗಧವಳದುಕೂಲಪ್ರಚ್ಛದಾಚ್ಛಾದಿತಮೃದುತಳ್ಪತಳ
ದೊಳ್ ಪವಡಿಸಿರೆ ನಿಶಾವಸಾನಸಮಯದೊಳ್ ತತ್ಪುರಬಹಿರ್ಭಾಗಸ್ಥಿತವು
ನೋಹರೋದ್ಯಾನಾಸೀನಯಶೋಧರಗುರುಗಳ ಕೇವಳಜ್ಞಾನೋತ್ಪತ್ತಿ
ಯೊಸಗೆಗೆ,

ನೆರೆದ ಸಮಸ್ತದೇವನಿಕುರುಂಬದ ಯಾನವಿಮಾನಕಿಂಕಿಣೀ
ವಿರುತಿಯ ದುಂದುಭಿಧ್ವನಿಯ ಮಂಗಳಗೇಯದ ನಾದಮಂ ತರಂ ।
ತರದೊಳೆ ಪೊತ್ತು ಪೂಮಪೆಯ ಕಂಪನಿತಿಂಪು ಪೊದಳ್ದು ಬಂದು ಬಂ
ಧುರಹಿಮಮಂದಗಂಧವಹಮೆಲ್ಲಿ ಱಸಿತ್ತಮೃತಾಂಶುವಕ್ತ್ರೆಯಂ ॥ ೨

ವ॥ ಅಂತು ನವಜಳದ ನಿನದಮಂ ಕೇಳ್ದ ಹಂಸವನಿತೆಯಂತಾವನಿತೆ
ಶಂಕೆವೆರಸು ಭೋಂಕನೆಲ್ಲಿತ್ತು ಸಾಧೋಪರಿಮತಳದೊಳ್ ನಿಂದು ದೇವಾ
ಗಮನಮಂ ನೋಡಲೊಡಂ ಪೂರ್ವಭವಸ್ಮರಣಮಾಗಿ ದೇವಲೋಕದ
ಲಲಿತಾಂಗದೇವನಂ ನೆನೆದು,

ಹಾ ಲಲಿತಾಂಗ ದೇವವನಿತಾವದನಾಂಬುಜಭೃಂಗ ನಿನ್ನ ಲೀ
ಲಾಲಸದೃಷ್ಟಿಪಾತಮೆರ್ದೆಯೊಳ್ ನೆಲಸಿರ್ದುವು ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳ್ ।
ಕೀಲಿಸಿದಂತೆವೊಲ್ ಮನದೊಳಿರ್ದುವು ನಿನ್ನನೆ ಕಾಣಲಾಗದೆಂ
ದಾಲಲಿತಾಂಗಿ ಬೆಚ್ಚನುಸಿರ್ದಚ್ಚರಿವೆತ್ತಿರೆ ಮೂರ್ಛೆವೋಪುದುಂ ॥ ೩

ವ॥ ಒಾವುರದಡವದ ಡವಕೆಯ ಕನ್ನಡಿಯ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯರುವೊಡ ನಾಡಿ ಬಳೆದ ಮೇಳದ ಕೆಳದಿಯರುಮತಿವಿಕಳಮತಿಗಳಾಗಿ ಪರಿತಂದು ಮು ಲಯಜರಸಲುಳತಕದಳೀದಳವ್ಯಜನಮಂದವಾರುತಾಂದೊಳನದಿನೆಂತಾ ನುಂ ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದೆಚ್ಚಿಱಿಸಿ ಬೆಸಗೊಳೆ ಮಱುಮಾತುಗುಡದೆಯುಂ ಮನಂಗುಡದೆಯುಮಿರೆ ನಡುಗಿ ಪರಿದು ಕನ್ಯಾಂತಃಪುರಮಹತ್ತರದೇ ವಿಯರ್ ಬಂದು ವಜ್ರದಂತಂಗಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಮಹಾದೇವಿಗಮಱಿಪಿದೊಡ ವರಿರ್ವರುಂ ಸಸಂಭ್ರಮಂ ಬೆರಸು ಬಂದು,

ಇನಿತೇಕಾದುದೊ ನೋವಿದೆವ್ಮ ದೆಸೆಯಿಂ ಮೇಣಾದುದೋ ಮೇಣ್ಸಖೀ
ಜನದಿಂ ಬಂದುದೊ ನಿನ್ನ ಬಂಧುಜನದಿಂ ಮೇಣ್ ಪುಟ್ಟಿತೋ ಮತ್ಸುಹೃ ।
ಜ್ಜನದಿಂ ಮೇಣ್ ತೊಡರ್ದತ್ತೊ ವಿಸ್ಮಯಮಿದೇಂ ಪೇೞೆಂಬುದುಂಕೂಡೆಕ
ಣ್ಬನಿಯಂ ಸೂಸಿದಳೊಂದುಮಂ ನುಡಿದಳಲ್ಲಾ ಕನ್ನೆ ತನ್ನೆಂದಮಂ॥ ೞ

ವ॥ ಅಂತದಂ ಕಂಡು[1] ಮತ್ತಂ.

ಇದಿರೇಱಲ್ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಬಂದಿದಿರ್ಗೊಳ್ಳಲ್ ಬಾಯ್ವಾಯೊಳಾದಲ್ಕಿಱೊಂ
ದೊದವಿಂ ತಂಬುಲಮಂ ಕೊಳಲ್ ಮಱೆದು ನೀನಿರ್ದಂದಮೇಂ ಕಂದಿ ಕುಂ।
ದಿದುದೇಕೀಲಲಿತಾಂಗಮಿಾವೊಗಮಿದಿಂತೇತರ್ಕೆ ಬಾಡಿರ್ದುದಾ
ವುದು ನಿನ್ನುಬ್ಬೆಗಮೆವ್ಮ ಬಾೞೆನಿತೆ ನೀನಿಂತಿರ್ದೊಡಾವಾಸೆಯೋ॥ ೞ

ಎಂಬುದುಮಂಬುದಾಗಮದ ಕೋಗಿಲೆಯಂತಿರೆ ಮೂಗುವಟ್ಟು ನೀ
ವೆಂಬುದನೆನ್ನಿ ವೆಂದುಸಿರದಿರ್ದ ತನೊಜೆಯ ಭಾವಮಂ ಮಹೀ ।
ಶಂ ಬಗೆದೀಗಳೀಕೆಱಿಯವಳ್ ನಮಗೊಂದುಮನಿಂತುಟೆನ್ನಳ
ನ್ನುಂ ಬಗೆಗಲ್ವಮನ್ನೆ ವರಮುವ್ಮಳಿಸುತ್ತಿರದಿರ್ ತಳೋದರೀ॥ ೞ

ವ॥ ಎಂದು ತನ್ನಗ್ರಮಹಿಷಿಯು ಮನಮನಾರೆ ನುಡಿದು ಪಂಡಿತೆಯುಂ ನೀನೀಕೆಯುಮಂ ನಿನ್ನ ಬಲ್ಲ ಮಾತ್ಕೆಯೊಳಿಲ್ಲಮೆಲ್ಲಂದದೊಳವೊಡಂಬಡಿ ಸಿ ಮನಂಗಲ್ಪುವೆಂದು ನಿಯೋಜಿಸಿ ಪೋದಂ. ಅನ್ನೆಗಮಾಮಹೀಪತಿಯ ಪೂ ರ್ವಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯೋದಯದಿಂ,

---

[1]ಕ.—ಅದಂಕಂಡು.

ಗುರುಗೆ ಯಶೋಧರಮುನಿಪತಿ
ಗುರುಕೇವಲಬೋಧಮಾಯುಧಾಗಾರದೊಳಂ।
ಖರಕರಸಮಪ್ರಭಂ ಚ
ಕ್ರರತ್ನಮೊಡವುಟ್ಟಿ ಪುಟ್ಟಿ ದೆರಡೊಸಗೆಯೊಳಂ॥ ೨೩

ಆವುದು ಮುಖ್ಯಂ ವಿಪುಳಫ
ಳಾವಹಮೆಂಬೆರಡುಮಂ ವಿಚಾರಿಸುವ ನೃಪಂ।
ಗಾವುದು ಪುಣ್ಯ[1]ದ ಬಂಧಮು
ನಾವರಿಸುವ ಜಿನಸಪರ್ಯೆ ತೊಡರ್ದುದು ಒಗೆಯೊಳ್[2]॥ ೨೪

ತೊಡರೆ ನೃಪನಾಪ್ತ ಪರಿಜನ
ಮೊಡವರೆ ಜಿನಪತಿಗೆ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ಮಗು।
ಟ್ಟಿಡಿಗೆಱಗಲೊಡಂ ಪಡೆದಂ
ಗಡಮವಧಿಯನಧಿಕಭಕ್ತ ರೀನಂ ಪಡೆಯರ್॥ ೨೫

ವ॥ ಅಂತು ವಜ್ರದಂತಚಕ್ರವರ್ತಿ ಲಬ್ಧಾವಧಿಲೋಚನಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಲೋಚನಂಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣತನಾಗಿ ಮಗುಟ್ಟಿ ಬಂದು ಚಕ್ರಪೂಜೆಯಂ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ ಪರಾಕ್ರಮಾಕ್ರಾಂತಾರಾತಿಚಕ್ರನುಂ ಸಾಧಿತದಿಕ್ಚಕ್ರನುಮಾಗಲ್ಬಗೆದು ಗಜತುರಗರಥಪದಾತಿದಿವಿಜವಿದ್ಯಾಧರಬಲಂಬೆರಸು ದಿಗ್ವಿಜಯೋದ್ಯೋಗದಿಂ ಪೊದಂ.[3] ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತ ಪಂಡಿತೆಯುಮತಿಶೋಕಾಕ್ರಾಂತಮತಿಯಂ ಶ್ರೀಮತಿಯನೊರ್ಬ್ಬನೆ ಕನ್ನೆಮಾಡದ ಪಿಱಿಗಣ ನಂದನವನಕ್ಕುಯ್ದುದಱಿಗೆ,

॥ ಷಡ್ಗ ॥

ತೋಳ ನೀಳದ ಕೆಂದಳಿರಿಂದಂ ಸಂದಣಿಸಿರ್ದ ಮದಾಳಿಯಿಂ
ದೋಳದಿಂ ಮಳಯಾನಿಳಲೀಲಾಂದೋಳದಿನೊಪ್ಪಿ ಮನೋಭವಂ।
ಗಾಳಮಿರ್ಪ[4]ವೊಲಿರ್ದತಿರಕ್ತಾ ಶೋಕದ ಸುತ್ತಿನೊಳರ್ದ ರೂ
ಕ್ಷಾಳಕಂಗಳನೋಸರಿಸುತ್ತುಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮೇಳಿಸಿ ಕನ್ನೆಯಂ॥ ೨೬

---

[1]ಕ.—ಗಾವಗಳಪ್ಪುಣ್ಯ; ಗ.—ಗಾವಗದುಪ್ಪುಣ್ಯ. [2]ಕ.—ಮನದೊಳ್.
[3]ಖ.—ದಿಗ್ವಿಜಯಕ್ಕೆ ಪೋದಂ. [4]ಕ.—ಗೊಳಮಿರ್ಪ.

ನುಡಿದಳ್ ನೀನೆನಗಿಂತು ನಿನ್ನ ಬಗೆಯಂ ಕಾದಕ್ಕ ಪೇೞ್ದೊರೊಳಿಂ
ನುಡಿವೋ ಬೇಸಱನೆಯ್ದೆ ಕೂರ್ಪವರನೇನೆನ್ನಿಂದಮಿನ್ನಗ್ಗಳಂ ।
ಪಡೆವೋ ಮೌನದೊಳಿಂತು ನೀನಿರೆ ರುವದ್ಭಿಲ್ಲಿಂಗಾಳಿಯಿಂ ಪತ್ತು ವಿ
ಟ್ಟಡುಗಿರ್ದಬ್ಜವನೆಯ್ದೆ ಪೋಲ್ದುದು ಭವದ್ವಕ್ತ್ರಾಬ್ಜಮಬ್ಜಾನನೇ ॥೫೧

॥ ಪೃಥ್ವಿ ॥

ನವೋತ್ಪಳದಳೇಕ್ಷಣೇ ಮನದೊಳಾದ ನಿರ್ವೇಗವೊಂ
ದವಶ್ಯಮದು ಕೂರ್ಪರೊಳ್ ನುಡಿದೊಡಲ್ಲದೇಂ ಪೋಕುಮೇ ।
ನಿವೇದಿಸು ನಿಜಾಂತರಂಗಗತಮಪ್ಪುದಂ ನೀನಿವಂ
ವಿವೇಕವಿಕಳರ್ಕಳಂತೆಲೆಗೆ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ತಾಳ್ದುವೋ ॥ ೫೨

ವ ॥ ಎಂಬುದಂ ಸ್ವಭಾಮುಗ್ಧೆ ಮುಗ್ಧವದನವನಜಮನೆಱಗಿ ತನ್ನ ಮುನ್ನಿನ ಜನ್ಮಂಗಳನಿಂತೆಂದು ಬರೆದು ತೋರ್ಪಂತೆ ನೆಲನಂ ಬರೆಯುತ್ತು ಮಪಗತಮುಖಮುದ್ರೆಯಾಗಿ,

॥ ಉಜ್ವಳ ॥

ಬಗೆಯು ಬಯ್ಕೆಯನೊಪ್ಪಿಸುವಾಗಳ್ ನೀನೆ ವಲಂ ದೊರೆ ಪೇೞ್ದಿಪೆಂ
ಬಗೆದು ಕೇಳ್ ನಡೆ ನೋಡಲೊಡಂ ದೇವಾಗವುಮುಂ ಪಿರಿದೊಂದು ದಂ ।
ದುಗದ ಸಂದಣಿಯಿಂದವೆ[1]ಮತ್ಪ್ರಾಗ್ಜನ್ಮಕಥಾವಳಿಯೆಲ್ಲವುಂ
ಬಗೆದು ನೋವೆನ್ನಗಾದುದು ನೋವಂತುಂತೆನಗಾವುದು ಬೇವಸಂ ॥ ೫೩

ವ ॥ ಅಪೆಂತೆಂದೊಡೆ ಆನೀಭವಕ್ಕೆ ಮೂಱನೆಯ ಭವದೊಳ್ ಈಧಾತಕೀಷಂಡದ ಮೂಡಣ ಮಂದರದ ಪರವಿದೇಹದ ಸೀತಾನದಿಯ ಬಡಗಣ ತಡಿಯ ಗಂಧಿಳವಿಷಯದ ಪಾಟಳಗ್ರಾಮದೊಳ್ ನಾಗದತ್ತನೆಂಬ ಪರದಂಗವಾತನಪರದಿತಿ ವಸುದತ್ತೆಗಂ ಪುಟ್ಟಿದ ನಂದ, ನಂದಿಮಿತ್ರ, ನಂದಿಷೇಣ, ವರಷೇಣ, ಜಯಸೇನರೆಂಬರಯ್ವರ್ ತನಯರಿಂದಂ ಮದನಕಾಂತೆಯುಂ, ಶ್ರೀಕಾಂತೆಯುಮೆಂಬಿರ್ವರ್ ತನೂಜೆಯರಿಂದಂ ಆಕಡೆಯಗರ್ಭದೊಳ್ ನೆಲಸಲೊಡಂ ಅಸ್ಮದನ್ಯೋಜನೋತ್ಕೀರ್ಣಾರ್ಜಿತದಾರುಣಕರ್ಮಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಂ,

---

[1]ಕ.—ಸಂದೆಯದಿಂದನೆ, ಗ.—ಸಂದೆಗದಿಂದವೆ.

ಇಡಿದಡರೆ ಕಾಯ್ತು ಚೂತಮು
ನಡಸಿ ನಿಡಿಲ್ ಪೊಯ್ದುದೆನಿಸೆ ನೆವನೆವದಿಂದೆ ।
ನ್ನೊಡವುಟ್ಟಿದರುಂ ತಂದೆಯು
ಮಡಗಿರ್ದರ್ ಬಳಕೃತಾಂತದಂತಾಂತರದೊಳ್ ॥ ೫೪

ವ॥ ಅಂತು ಮದೀಯಜನನಿಯುಂ ಜನನಿಯ ಜನನಿಯುಮುಟಿಯೆಲು ಮುಟಿದರುಮಿಲ್ಲವೊರ್ವರುಟಿಯದಂತೆ ಪೋಪುದುಮರಸರ ದೆಸೆಯಿಂ ಮನೆಯುಂ ಕವರ್ತೆವೋಪುದುಂ ಪಿಱರ ಕೀಟಿಲೊಳಿಮ್ಮಬ್ಬಿಯುಂ ಮುತ್ತಬ್ಬಿಯುಂ ಸಾರ್ದು ಬದಗುಗೆಯ್ದುಣೆ ನವವಾಸಂ ನೆಜಿದಾಂ ಪುಟ್ಟುವುದುಂ ಎನ್ನ ಮೆಯ್ಯ ದುರ್ಗಂಧಕ್ಕೆ ಪೇಸಿ ಕಂಡವರೆಲ್ಲಮೆಪೆದು ಕಳೆಯೆ ಪರೇತವನಭೂಮಿಯೊಳ್ ಜೀರ್ಣಶೀರ್ಣಚೀರಂಗಳಿಂದಂ ಪುದಿದಿರಿಸಿ ಪೋಗಿ ತಾವಿರ್ಬರುಂ ತಿರಿದು ತಂದಿಕ್ಕಿದೆಂಜಲಿವ್ವುವುಂ ತಿಂದು ಪೆಸರುಮಿಲ್ಲದೆ ನಿರ್ವಾಮಿಕೆಯೆಂದು ಪೆಸರಾಗಿ ಬಳೆಯೆ,

ಅವರುಮನಂತಕನೊಯ್ಯನೆ
ಸವಿನೋಲ್ಪುದುಮಾನುವೆನ್ನ ಪಾಪದ ಫಲಮಂ ।
ಸವಿನೋಡೆ ಪೊಕ್ಕೆನೊಡೆನೊಗೆ
ದವಿಚಾರಣ[1]ಚರಿತವೆಂಬಗಹನಾಂತರಮಂ ॥ ೫೫

ವ॥ ಅಂತು ಪೊಕ್ಕದರ್ಕೆ ತಿಳಕಮಿರ್ಪಂತಿರ್ದಂಬರತಿಳಕಮೆಂಬ ಗಿರಿವರದ ಮೇಗೆ,

ವಿಸ್ರಸ್ತಬಹಳದೋಷತ
ಮಿಸ್ರರನಖಿಳರ್ದಿಗುಣವಿಭೂಷಣ[2]ರಂ ಪು ।
ಣ್ಯಾಸ್ರವಕಾರಣರಂ ಪಿಹಿ
ತಾಸ್ರವಮುನಿಪತಿಗಳಂ ಮನಂಬಿಡೆ ಕಂಡೇಂ ॥ ೫೬

ವ॥ ಕಂಡು ಪೊಡೆವಡುವನಿತುವರಮೆನ್ನ ಮನದೊಳಱಿವಿಲ್ಲದೆಯುಂ ಅಸವಸದೊಳಾದ ಮನದೆಱಕದಿನೆಱಗಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟು,

---

[1]ಗ.—ನೊಡಲೊ, ದವಿರೆಚಾರಣ. [2]ಕ. ಗ.—ಮಣಿವಿಭೂಷಣ.

ಅವುದು ಕರ್ಮದೊಳಾಯ್ತು ನ
ಗ್ನೀವಿಧದಿಂ ದುಃಖಮಱಿಯೆ ಬೆಸಸುವುದೆನ್ನಂ ।
ಕಾವುದನಾಥೆಯನೆನೆ ಪರ
ಮಾವಧ್ಯಿಯಿಂ ಭವಮನಱಿದು ಯತಿಪತಿ ನುಡಿದಂ ॥ ೩೩

ಈತೆರದಿಂದಂ ನಿನ್ನಂ
ಘಾತಿಸಿ ಬಿಡದಲೆದು ಪಿಟೆದು ಪಿಂಡಿದ ದುಃಖ ।
ವ್ರಾತಮಿದು ಮಗಳೆ ನಿನ್ನ ಪು
ರಾತನದುಷ್ಕರ್ಮವಿಟಪಿಕಟುಕಫಲಂಗಳ್ ॥ ೩೪

ವ॥ ಅದೆಂತೆಂದೊಡೀವಿಷಯದ ಪಳಾಳಕೂಟಗ್ರಾಮದೊಳ್ ದೇವಿಲನೆಂಬಗ್ರಾಮಕೂಟಂಗವಾತನಕುಟುಂಬಿನಿವಸುವತಿಗಂ ಧನಶ್ರೀಯೆಂಬ[1] ಮಗಳಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ ನೀಂ ಮತೊ್ತಂದುದಿವಸಮಾತ್ಮೀಯವಿಹಾರಭೂಮಿಸಮಿಪಸ್ಥಿತತ್ರಿಗುಪ್ತಿಗುಪ್ತಸಮಾಧಿಗುಪ್ತರೆಂಬ ಯತಿಪತಿಗಳ್ಧ್ಯಾಯನಂ ನಿನಗನಿಷ್ಟಮಪ್ಪುದಱಿನಧ್ಯಯನಾಂತರಾಯಮಂ ಮಾಡಲೆಂದವರೋದುವಾವಾಸದೊಳ್ ಸಂಕ್ಲೇಶಮಾಗೆ ಸಾರಮೇಯಪೂತಿಕಳೇವರಮಸಿಕ್ಕಿದೊಡವರ್ ನಿನ್ನ ಪಾಪೋಪಚಯಕಾರಣದುರಾಚರಿತಮಂ[2] ನೋಡಿ,

ಮತಿಗೆಟ್ಟ ಮಗಳೆ ಸಂಸೃತಿ
ಲತೆಯೊಳ್ ತೊಡರಲ್ಕೆ ನೀನಿದಂ ನೆಗೞ್ದೈ[3] ದು ।
ರ್ಗತಿಹೇತು ಪೂಜ್ಯಪೂಜಾ
ವ್ಯತಿಕ್ರಮಂ ಕಿಱಿದುದುಃಖಮಂ ಮಾಡುಗುಮೇ ॥ ೩೫

ವ॥ ಎಂಬುದುಮಾನುಡಿಗೆ ನೀಂ ಬೆಚ್ಚಿ ಬೇಗಮದನೆಱೆದು ಕಳೆದು, ಅಱಿಯದೆ ಗೆಯ್ದುದರ್ಕೆ ಮುನಿಪುಂಗವ ನೀಂ ಕ್ಷಮಿಯಿಸಿಪ್ಪುದೆಂದು ಕಾಲ್ಗೆಱಗಿದ ನಿನ್ನ ದೊಂದುಪಶಮಂ ಪಡೆದತ್ತು ಮನುಷ್ಯಜನ್ಮಮಂ । ಮಱುಗಿಸಿ ನಿನ್ನ ನೀಪದಕೆ ತಂದುದು ಮುನ್ನಿನ ಗೆಯ್ದ ದೋಷಮಿನ್ನಱಿದು ಜಿನೇಂದ್ರಧರ್ಮಜಳದಿಂ ಕಳೆ ಕರ್ಬ್ಬಿ ಕಳಂಕಪಂಕಮಂ ॥ ೪೦

---

[1]ಖ.—ಶ್ರೀಮತಿಯೆಂಬ. [2]ಕ.—ದುರಾಚಾರಮಂ. [3]ಕ.—ಬಯಸಿದೆ.

ವ॥ ಎಂಬುದುವಮಾಮುಮುಕ್ಷುಗಳ ಸಮುಕ್ಷದೊಳವರ ಪೀಠ್ದಿ ಮಾಪ್ಪ್ಕ
ಯೊಳ್ ಪರಮಜಿನಪತಿಪರಿಭಾಷಿತಮಪ್ಪ ಸಕಳಶ್ರಾವಕವ್ರತಂಗಳಂ
ಷೋಡಶತೀರ್ಥಕರಭಾವನೆಗಳಂ ಚತುಸ್ತ್ರಿಂಶದತಿಶಯಂಗಳುಮನಷ್ಟ
ಮಹಾಪ್ರಾತಿಹಾರ್ಯಂಗಳುಮುಂ ಪಂಚಮಹಾಕಲ್ಯಾಣಂಗಳುಮುಂ ನಾವೋ
ದ್ದೇಶಂಗೆಯ್ದು ಪಾರಣೆಯ ದಿವಸಮುಲ್ಲದಱುವತ್ತು ಮೂಱುದಿವಸದಿಂದುಪ
ವಾಸದಿಂ ಸಮೆಯೆ ಜಿನಗುಣಸಂಪತ್ತಿಯುಮನಿರ್ಪತ್ತೊಂದು ಮತಿಜ್ಞಾನ
ಭೇದಮುಮಂ ಪನ್ನೊಂದಂಗಮುಮಂ ಎರಡು ಪರಿಕರ್ಮಮುಮಂ ಎಂ
ಭತ್ತೆಂಟುಸೂತ್ರಂಗಳುಮಂ ಪ್ರಥಮಾನುಯೋಗಂಗಳುಮಂ ಪದಿನಾಲ್ಕು
ಪೂರ್ವಂಗಳುಮಂ ಆಯ್ದುಚೂಳಿಕೆಯುಮುಂ ಆಱುದಧಿಯುಮುಂ ಪೆಸ
ರ್ಗೊಂಡು ಪಾರಣೆಯ ದಿವಸಮುಲ್ಲದೆ ನೂಱಯ್ವತ್ತೆಂಟುದಿವಸದಿಂ ಸವೆವ
ನೋಂಪಿಯು ವಿಶ್ರುತಶ್ರುತಜ್ಞಾನಮುಮುಂ ಯಥೋಚಿತವಿಧಿಯಿಂ ನೋಂ
ತು ಮುದೀಯಾಯುಷ್ಯಾವಸಾನದೊಳೀಶಾನಕಲ್ಪದೊಳ್ ಶ್ರೀಪ್ರಭವಿಮಾ
ನದೊಳ್ ಲಲಿತಾಂಗದೇವಂಗೆ ವಲ್ಲಭೆಯೆಂ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಯೆನಿಂಬೆನಾಗಿ ಪೂ
ರ್ವೋಪಕಾರಮಂ ನೆನೆದು ಬಗೆದು ಪಿಹಿತಾಸ್ರವಭಟ್ಟಾರಕರನಾನುಮಾತ
ನುಂ ಬಂದಿಸಿ ನಾನಾವಿಧಾರ್ಚನೆಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ ದಿವ್ಯವಿನೋದಂ
ಗಳಂ ಮೆಱೆದು ಪೋಗಿ ಸುರಲೋಕಸುಖಂಗಳನೆನಿತಾನುಂ ಕಾಲಮನು
ಭವಿಸಿ ನಿಜಪೂರ್ವೋಪಾರ್ಜಿತಪುಣ್ಯಾವಸಾನದೊಳ್ ನಾಕಲೋಕಮುದಾನೇ
ಕಪಂ ನಟ್ಟು ನಿಂದು ಬೀಸಿದೊಡೆ ಬಿಸುಡುವುದುಂ ಮುದೀಯಜೀವಿತೇಶ
ನಾಧೋರಣಂ ಕೆಡೆವಂತೆ ಧರಾತಳಕ್ಕೆ ಕೆಡೆವುದುಮಾನುಮಾತನ ವಿಯೋ
ಗದೊಳಱುದಿಂಗಳ್ವರಂ ಜಿನೇಂದ್ರಮಹಿಮೆಯಂ ಮಾಡಿ ಬಂದಿಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿ
ದೆನಿದುಮದೀಯವೃತ್ತಾಂತಂ ॥

ಲಳತಾಂಗಂ ದಿವದಿಂದಮಂದಿೞಿದು ಬಂದೀವಿಶ್ವವಿಶ್ವಂಭರಾ
ತಳದೊಳ್ ಭೂಚರಖೇಚರರ್ಕಳೊಳಗಿನ್ನೆಲ್ಲಿರ್ದೊಡಂ ಕೂಡದಾ।
ಗಳಣಂ ಕೂಡದು ಬಾೞ್ವಿ ಮಾತೆನಗದರ್ಕಾರ್ಗೇನನೇನೆಂಬೆನೆಂ
ದೊಳಕೊಂಡಿರ್ಪ್ದಱಿಂದಮಾದುದೆನಗೀವಾಚಂಯಮಂ ಸಂಯಮಂ ॥೪೧

ಸಹಜಾತಾಂಬರದಿವ್ಯಭೂಷಣದಳನ್ಮಂದಾರಮಾಳಾವಿಳಾ
ಸಿ ಹಟದ್ರತ್ನಕಿರೀಟಭಾಸಿ ನಯನಾರ್ಧಾಲೋಕನೋದ್ಭಾಸಿ ಸ।

ಸ್ಪೃಹಸಾನಂದಸಲೀಲಸಸ್ಮಿತಮುಖವ್ಯಾಭಾಸಿ ನೋಡಿಂತು ಸ
ನ್ನಿಹಿತಂ ಸಾಂದರರೂಪಮಿನ್ನು ಮೆರ್ದೆಯೊಳ್ ಮಜ್ಜೀವಿತಾಧೀಶನಾ ॥ ೪೨

ಎರೆವ ಮರಲ್ವ ಲಲ್ಲಯಿಪ ಕಾಲ್ವಿಡಿವೆಂಬುದನಿಂಬುಕೆಯ್ವಳಂ
ಕರಣವಿಳಾಸಮಂ ಮೆಱೆವ ಮೇಳಿಸುವಂದಿನ ರೂಪು ಶಾಸನಂ ।
ಬರೆದುದು ಬರ್ಚಿಸಿತ್ತ ಮರ್ದುದಱ್ದು ದಳಂಕಿದುದು[1] ಬರ್ಚಿ ಪೊಕ್ಕು ಬೇ
ರ್ವರಿದುದು ಬೆಚ್ಚು ದಚ್ಚಿ ಱಿದುದೆನ್ನೆರ್ದೆಯೊಳ್ಲಲಿತಾಂಗದೇವನಾ ॥ ೪೩

ವ॥ ಅದಱಿಂದವೆನ್ನ ಬಯಸಿದ ಬಯಕೆಯೆಪ್ಪುದು ವಂಧ್ಯಾಸ್ತನಂಧ
ಯಸಮಾಗಮಸಮಾನಂ; ಮಾನಸರ ದೆಸೆಯೊಳ್ ತೀರ್ವುದಲ್ತಿದಂ ಮದೀ
ಯಮಾನಸದೊಳೆ ತಾಳ್ದು ಸುರಲೋಕಸುಖಾನುಭವರತರಹಸ್ಯಂಗಳೊಳೆ
ನ್ನಾ ತನಱಿವತ್ತಿರಹಸ್ಯಂಗಳಪ್ಪ ಕೆಲಕೆಲವು ಅವಿನಾಣಂಗಳಂ ನಾಣ್ಚಿ ಬಂ
ಚಿಸಿ[2] ಪಿರಿದುಮನುರಾಗದಿಂದವೆನ್ನ ಬರೆದ ಪಟಮನಿದನರ್ಚಿಸಿ ಕನ್ಯಾ
ಬ್ರತದೊಳೆ ಕಾಲಮಂ ಕಳಪ್ಪುವೆನಿದಲ್ಲದಿಲ್ಲಿಗೆ ಪೆಱತೊಂದು ಪ್ರತೀಕಾರಮಿ
ಲ್ಲೆಂದು ನುಡಿದು ಮಾಣ್ದ ಕನ್ನೆಯ ನುಡಿಯಂ ಪಂಡಿತೆ ಮನದೆ
ಗೊಂಡು ,

ಉಸಿದೌನೀಂ ನಿನ್ನ ನಿರ್ಬೀಗಮನಱಿದೆನಿದಂ ಶಕ್ತಿಯೊಳ್ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಸಾ
ಧಿಸಲಕ್ಕುಂ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿ ಪ್ರಕಟನಪಟುಗಳ್ಗೀನಸಾಧ್ಯಂಗಳೋ ಪೇೞ್ ।
ಬೆಸನಂ ಪಾರ್ದಿಪ್ಪುದಾಂ ನಿನ್ನಿ ನಿಯನನಱಸಲ್ ಸಾರ್ವೆನೆಲ್ಲಂದದಿಂ ಚಿಂ
ತಿಸದಿರ್ ತಾ ತೋಱು ನಿನ್ನೀಬರೆದ ಪಟಮನುತ್ಸುಲ್ಲಪಂಕೇಜನೇತ್ರೇ[3]॥ ೪೪

ಪಟಮಿದೆ ಸಾಲ್ಗುಮನ್ಯಭವವಲ್ಲಭನಂ ಪಟವಿದ್ಯೆಯೆತ್ತಲುಂ
ಜಟಮಟಿಕರ್ಕಳಂ[4] ತೊಡರೆ ಸುತ್ತಲುಮಪ್ಪುದಱಿಂ ಸಮಸ್ತ ಭೂ ।
ಪಟಲಮನಾಂ ತೊಱಿಲ್ದಱಸಿ ನಿನ್ನೊಡಗೂಡಿ ನಿಜೇಶನಂ ಯಶಃ
ಪಟಹನಿನಾದಮಂ ಪರಪುವೆಂ ದೆಸೆಯಂತುವರಂ ತಳೋದರೀ ॥ ೪೫

ವ॥ ಎಂದು ಮುನ್ನ ಮಾಪಟದೊಳಾಕೆ ಬರೆಯದೆ ಬಂಚಿಸಿದ ಅವಿನಾ
ಣಂಗಳನಱಿಯೆ ಬೆಸಗೊಂಡು ಪಟಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಪಂಡಿತೆ ಪೋಗಿ

---

[1]ಗ.—ದಡಂಗಿದುದು. [2]ಕ.—ಚಿಂತಿಸಿ. [3]ಗ.—ವಕ್ತ್ರೇ.
[4]ಕ.—ಜಟಮತಿಯರ್ಕಳಂ; ಗ.—ಜಟಕುಟಿಕರ್ಕಳಂ.

ಮಂದಾರಮುನೀಂದ್ರವೃಂದಾರಕವೃಂದಸಾಂದರಮುಮಾಸನಭವ್ಯಪ್ರೋ
ಮಚರಭೂಚರನಿಚಯನಿಚಿತಮುಮಾಗಿ ಜಗತ್ಪ್ರತಮೆನಿಸಿದ ಮಹಾ
ಪೂತಜಿನಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅನೇಕಧೂರ್ತಜನಮನಸ್ಸಮ್ಮೋಹನತಮಃ
ಪಟಮಂ ವಿಚಿತ್ರಚಿತ್ರಪಟಮನಾಚೈತ್ಯಾಲಯದ ಕೆಲದ ಪಟ್ಟಸಾಲೆಯ
ಮುಂತೆ ನೋಡಿ ನಿಜಾಖಿಲಷಿತಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯನೆ ಪಾರುತ್ತಮಿರ್ದಳ್.
ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತ ಷಟ್ಖಂಡಮಂಡಿತವಸುಧಾಮಂಡಳಮಂ ಬಾಯ್ತೀಳಿಸಿ,

ಪಿರಿದುಂ ಪುಣ್ಯೋದಯಂ ತನ್ನುದಯಮನಱಿಪುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ ಮರ್ತ್ಯವಿದ್ಯಾ
ಧರರಾಜವ್ಯಂತರಾಧೀಶ್ವರಕರಸರಸೀಜಂಗಳಂ ವಕ್ತ್ರಚಂದ್ರ।
ಸ್ಫುರಿತೋದ್ಯತ್ಕಾಂತಿ ನಿಚ್ಚಂ ಮುಗಿಯಿಸೆ ಜಿತದಿಙ್ಮಂಡಲಂ ಬಂದು ಪೊಕ್ಕಂ
ಪುರಮಂ ಶ್ರೀವಜ್ರದಂತಂ ಮಗಳ ಮದುವೆಯಂ ಮಾಡಲುದ್ಯುಕ್ತಚಿತ್ತಂ॥

ವ॥ ಅಂತು ನಿಜಾನ್ವಯರಾಜಧಾನಿಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಮೂವತೆಟ್ಟಾಸಿರ[1]ಮ
ಕುಟಬದ್ಧರಿಂ ಮೂರ್ಧಾಭಿಷಿಕ್ತನಾಗಿ ಸಕಳಚಕ್ರವರ್ತಿಪದದೊಳ್
ನಿಂದು ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢನಾರೂಢಯೌವನೆಯುಮಂತರ್ನಿಗೂಢಶೋ
ಕೋದ್ರೇಕಮೂಕೆಯುಮಾಗಿರ್ದ ನಿಜತನೂಜೆಗೆ ಬಟಿಯನಟ್ಟಿದಾಗಳ್,

ವನಿತಾರೂಪದ ಕಾಮಕಲ್ಪಲತೆಯೋ ಮೇಣಂಗನಾರೂಪದ
ಬ್ಜಿನಿಯೋ ಮೇಣ್ ಲಲನಾಸ್ವರೂಪದತನುಶ್ರೀರೂಪವೋ ಬರ್ಪುದೆಂ
ಬಿನೆಗಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದು ಕಾಲ್ಗೆಱಗೆ ಲೀಲಾಲಂಬಿಲಂಬಾಳಕಾ
ಳ ನಿಲುಂಬಿರ್ದುವು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಪದಾಂಭೋಜಂಗಳೊಳ್ಕನ್ನೆಯಾ॥೪೩

ವ॥ ಅಂತು ಪೊಡೆವಟ್ಟ ನಿಜತನೂಜೆಯಂ ಕಲ್ಯಾಣಭೋಗಭಾಗಿಯಾ
ಗೆಂದು ಪರಸಿ ತಕ್ಕೈಸಿಕೊಂಡು,
ಒದವಿದ ನೂಲ ತೊಂಗಲುಲಿಯಿಲ್ಲದೆ ಪೀನನಿತಂಬಮಾರಮಿ
ಲ್ಲದೆ ಕುಚಮಂಡಳಂ ಪಲವುಮಂದದ ಚಂದದ ಚಿನ್ನ ಪೂಗಳ।
ಲ್ಲದೆ ಲುಳಿತಾಳಕಂ ಕ್ವಣಿತನೂಪುರಮಿಲ್ಲದೆ ಪಾದಪದ್ಮಮೊ
ಪ್ಪಿದಪುದು ನೋಡ ರೂಪಿನಿತು ಬೇಸಱುಳಂಸೊಗೆಯಿಪ್ಪುದೀಕೆಯಾ॥೪೪

---

[1]ಗ.—ಮೂವತ್ತಿಳ್ನಾಸಿರ. [2]ಕ.—ಸಿಂಹಾಸನಾಸೀನ.

ವ॥ ಎಂದು ತನ್ನ ಮನದೊಳ್ ಬಗೆದು ಮಗಳ ಮೊಗಮುಂ ಮುಗುಳ್ನ
ಗೆವೆರಸು ನೋಡಿದಾಗಳ್,

ಕುಂದದಳಧವಳನೃಪದಶ
ನೇಂದುಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಾ ವೃತಾಭ್ಯ ಜಳಪರಿಷೇಕಂ ।
ಮಾಂದಿ[1] ಸುವಂತಾದುದು ನೃಪ
ನಂದನೆಯೆರ್ದೆಯೊಳಗೆ[2] ಬಳೆದ ಶೋಕಾನಳನಂ ॥ ೪೯

ವ॥ ಅಂತು ವಜ್ರದಂತನ ವಜ್ರದಂತೆ ಪೊಳೆವ ದಂತಪಙ್ಕ್ತಿಗಳ ಕಾಂತಿ
ಯಾಕಾಂತೆಯುಂ ಪುದಿದು ಪುದುಂಗೊಳಿಸೆ ವಜ್ರದಂತನೆಂಬ ಪೆಸರಂ ನನ್ನಿ
ಮೂಡಿ,

ಮಗಳೆ ಮನಸ್ತಮುಂ ನಿನಗಿದೀಗಳೆ ಪಿಂಗುಗೆ ಕುಂಕುಮದ್ರವಂ
ನಗೆಮೊಗದೊಳ್ ಕನತ್ಕನಕವೇಱಳೆ ಪೀನನಿತಂಬದೊಳ್ ಲಯಂ।
ನೆಗೞ್ದಿರೆ ನೂಪುರಂ ಪದಪಯೋರುಹದೊಳ್ ನೆಲೆಗೊಳ್ಗೆ ಕೂಡುವೈ
ಬಗೆಗೊಳೆ ನಾಳೆ ನಾಡಿದು ಮಜೋತ್ಸವದಿಂ ನಿಜಜೀವಿತೇಶನೊಳ್ ॥ ೫೦

ವ॥ ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ ಮದೀಯಗುರುಗಳುಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಗುರುಗಳು
ಮಪ್ಪ ಯಶೋಧನಗುರುಗಳ ಕೇವಳಜ್ಞಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯೊಸಗೆಯೊಳವಿಚ
ಳಭಕ್ತಿಯೊಳಿನಿಗೆ ಪ್ರಟ್ಟಿದವಧಿಜ್ಞಾನದೊಳಿನ್ನ ನಿನ್ನ ನಿನ್ನ ಕಾಂತನ ಜ
ನ್ಮಾಂತರಂಗಳನ್ನನಂತರಿತಮನೞಿದೆನಾಕಥಾಂತರಮನಾದ್ಯಂತಮನವಧಾರಿ
ಸೆಂದುವಿಂತೆಂದು ಪೇೞಲ್ತಗುಳ್ದಂ:—ಆನೀಭವಕ್ಕೈದನೆಯ ಭವದೊಳೀ
ಪುಂಡರೀಕಿಣಿಯೊಳ್ ಕೇಶವಮಹೀಶಂಗೆ ಚಂದ್ರಕೀರ್ತಿಯೆಂಬ ಮಗ
ನಾಗಿ ಜಯಕೀರ್ತಿಯೆಂಬ ಕೆಳೆಯನುಮಾನುವೊಡವಳೆದು ಗೃಹೀತಾಣು
ವ್ರತನೇಂ ಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮಕ್ರಮದೊಳ್ಮದೀಯವಯಸ್ಯನುಮಾನುಂ ನೆಗ
ೞ್ದು ಜೀವಿತಾಂತ್ಯದೊಳ್ ಪ್ರೀತಿವರ್ಧನೋದ್ಯಾನದೊಳ್ ಚಂದ್ರಸೇನಾಚಾ
ರ್ಯರ ಶ್ರೀಪಾದಪದ್ಮಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ ಸನ್ಯಸನವಿಧಿಯೊಳ್ ಪರಿತ್ಯಕ್ತಾಹಾರ
ಶರೀರನೆಂ ಸಮಾಧಿವಡೆದು ಮಹೇಂದ್ರಕಲ್ಪದೊಳ್ ಸಪ್ತಸಾಗರೋಪಮು
ಪ್ರಮಿತಜೀವಿತನೇಂ ಸಾಮಾನಿಕದೇವನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದೆಂ. ಜಯಕೀರ್ತಿಯು

---

[1]ಕ.—ನಂದಿ. [2]ಗ.—ಯೊಡಲೊಳಗೆ,

ಮಾತ್ಮೀಯವಿಭವಸದೃಶನಾಗಿ ತತ್ಕಲ್ಪದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದಂ. ಅಂತಿರ್ವರುಮಮ
ರಾಂಗನಾಪಾಂಗವಿಳೋಕನಸುಖಮನನುಭವಿಸಿ ಬಂದು ಪುಷ್ಕರವರದ್ವೀ
ಪದ ಮೂಡಣ ಮಂದರದ ಪೂರ್ವವಿದೇಹದ ಮಂಗಳಾವತೀವಿಷಯದ
ರತ್ನಸಂಚಯಪುರಾಧಿಪಂ ಶ್ರೀಧರಂಗಮಾತನ ಮನೋಹರಿಮನೋಹರಿಗಂ
ಶ್ರೀವರ್ಮನುಂ ವಿಭೀಷಣನುಮೆಂಬ ಪೆಸರೊಳ್ ಬಲದೇವವಾಸುದೇವ
ರಾಗಿ ಬಳೆಯೆ ಮದೀಯಜನಕನೆಮ್ಮಿರ್ವರುಮನಧಿರಾಜಯುವರಾಜಪದ
ವಿಯೊಳ್ ನಿಱಿಸಿ,

ಱುವಂ ಮೆಱೆದೆರಡಱಿಯದ
ತಱಿಸಲವಮರ್ದಿರೆ[1]ಸುಧರ್ಮಮುನಿಪದಪದ್ಮ ।
ಕ್ಕೆಱಗಿ ಜಿನರೂಪಮೆಂಬೊಂ
ದಱುವಿಡಿದ[2]ಘಬಲಮನಲೆದು ಶಿಲೆಯೊಳ್ ಪೊಯ್ದಂ ॥ ೪೧

ವ॥ ಎಮ್ಮ ತಾಯ್ ಮನೋಹರಿಯುಮೆವ್ಮೊಳಪ್ಪ ಮೋಹಂ ಕಾರಣ
ಮಾಗೆ ತಪಮಂ ಕೈಕೊಳ್ಳದೆ ಸಕಳಶ್ರಾವಕವ್ರತಂಗಳಂ ಕೈಕೊಂಡು ಪ
ಲವ್ರಂ ತೆಱಿದ ನೋಂಪಿಗಳಂ ನೋಂತು ಜೀವಿತಾಂತ್ಯದೊಳೀಶಾನಕಲ್ಪ
ದೊಳ್ ಶ್ರೀಪ್ರಭವಿವಿಮಾನದೊಳ್ ಲಲಿತಾಂಗದೇವನಾದಳ್. ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತ
ನಿಧಾನಮಂ ತೋಱಿ ಕಣ್ಣಂ ಕಳಿವಂತೆ,

ಬಿದಿಯೆಂಬಾರಡಿಗಳ್ಳನೆನ್ನ ನುಜನಂ ಗೋವಿಂದನಂ ನಿರ್ದಿರು
ಯ್ವುದುಮಿನ್ನೀತೊದಳೊಂದೆ ಕಿಚ್ಚಿನಗಮಿಂತೀತಂಗವಿನ್ನೀತನಿ ।
ಲ್ಲದೆ ಪೀಪ[3] ಮಾನಸವಾಟಿ ಮೋಹಮೆನಗಿನ್ನೀಬಾರ್ತೆಯೆಂದುಗ್ರಶೋ
ಕದಿನಾಕ್ರಂದಿಸಿದೆಂ ಸಹೋದರವಿಯೋಗೋದ್ವೇಗಮೇಗೆಯ್ಯದೋ ॥ ೪೨

ವ॥ ಅಂತು ವಿಭೀಷಣವಿಪತ್ತಿಯೊಳತಿಪ್ರಳಾಪಂಗೆಯ್ವನ್ನೆಗಂ ಶೋಕಾ
ವೇಗಮನಱಿದು ಮುನ್ನಿನ ಭವದ ಜನನೀಸಂಬಂಧಮೋಹಂ ಕಾರಣ
ಮಾಗೆ ಲಲಿತಾಂಗದೇವಂ ಬಂದು,

ಕಟಿದವರ್ಗಳ್ವುದಳೊಡವರೇಱ್ವರೆ ಮೇಣವರಿಂ ಬಟಿಕ್ಕೆ ತಾ
ಮುಟಿವರೆ ಮೇಣಮಂತಮರಣಂ ತಮಗಂ ಬರ್ದುಕಿಲ್ಲ ಧರ್ಮಮಂ ।

---

[1]ಗ.—ಱುವುಂ ಮಱುವುಂ ತನ್ನೊಳನೆಱೆದಿರೆ । ತಱಿಸಲೆ.
[2]ಗ.—ದೆಱೆವಿಡಿದ.

ಘೋಟಿಯಿಸಿ ಕೊಳ್ವುದೊಂದಿ ಚದುರಿಂತುಟು ಸಂಸೃತಿಧರ್ಮಮೇಕೆ ಬಾ
ಯಂಟಿವುದದೇಕೆ ಚಿಂತಿಸುವುದೇಕೆ ಪಲುಂಬುವುದೇಕೆ ನೋವುದೋ[1]॥೫೩

ಅವನೀವ್ಯೋಮಮನೆಯ್ದಿ ಪರ್ಬಿ ಬಳೆದುಂ ಶೋಕಾನುಬಂಧಾಂಧಬಾಂ
ಧವಹಾಹಾರವವೆಂತುವೆಯ್ದದು ವಲಂ ಲೋಕಾಂತರಪ್ರಾಪ್ತನ ।
ಪ್ಪವನಂ ನಿರ್ಝರಪೂರಮಾಗಿಯುವುತಿಸ್ನಿಗ್ಧಾಶ್ರುಧಾರಾಜಳ
ಪ್ಲವಮುಂ ಬಾರಿಸಲೆಂತುಮಾಱುವು ವಲಂ ಕಾಳೋರಗಗ್ರಸ್ತನಂ ॥ ೫೪

ತನಯಂ ತಾಯ್ತಂದೆ ತಮ್ಮಂ ಕೆಳೆಯೆನೆಳೆಯನಾಳ್ವಜ್ಜನೆಮ್ಮಜ್ಜನಿಪ್ಪಾಂ
ಗನೆಯೆಂದಾರಾರನಾವಾವಱಿಕೆಯ ಭವಸಂಬಂಧಮಂ ಕಂಡು ನಿಚ್ಚಂ
ನೆನೆವೋ ನೀನಾರ್ಗೆ ನಿನ್ನಂ ಪಳಯಿಸುವವರಾರ್ಗೆಂಕೆ ಶೋಕಿಪ್ಪೆ ಮಾಣ್ಮಾಣ್
ಮನದೊಳ್ನೀನಾರ್ಪೊಡಿಂ ನಿನ್ನೊಡಲನೆ ಜಿನದೀಕ್ಷಾಕ್ಷಮಂ ಮಾಡು ಪುತ್ರಾ ॥

ಅತಿಶೋಕಾಗ್ನಿಯೊಳ್ದರ್ದು ಬರ್ದು ಪ್ರದಿದಾತ್ಮಧ್ಯಾನದಿಂ ಘೋರದು
ರ್ಗತಿಯಂ ಪೊಕ್ಕು ದುರಂತದುಃಖಮನುಣಲ್ಬೇಡಿಂಬುಕೆಯ್ ಪೆಂಪುವೆ
ತ್ತ ತಪಃಪ್ರೋತದಿನಣ್ಣ ನೀಂ ತಡಿಯನೆ[1]ಯ್ದಂತಲ್ಲದಿಂತೀಚತು
ರ್ಗತಿಸಂಸಾರಪಯೋಧಿಯಂ ಪೊಱಮಡಲ್ ಮತ್ತಿಲ್ಲ ನೀನಾರ್ತಪೈ॥ ೫೬

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಮುನ್ನಾದ ಶೋಕರಸಮೆಲ್ಲಂ ಪೋಗಿ ನಿರ್ವೇಗರಸಂ
ಪುಟ್ಟಿ ಸಿದ್ದರಸಮಂ ಮುಟ್ಟಿದ ಲೋಸದಂತೆ ಶುದ್ಧಾಂತರಜ್ಞನಾಗಿ ,

॥ ಪೃಥ್ವಿ ॥

ಸೊಗಂಮುಱಿಯದೆಲ್ಲಮಂ ತೊಱೆದು ವಿಶ್ವವಿಶ್ವಂಭರಾ
ದಿಗಂಬರತಟಂಬರಂ ಬಳಸೆ ಕೀರ್ತಿವಲ್ಲೀಲತೆಯಂ ।
ದಿಗಂಬರವಿಳಾಸಮಂ ಬಯಕೆ ತೀರ್ದಿನಂ ತಾಳ್ದಿದೆಂ
ಯುಗಂಧರಮಹಾಮುನೀಂದ್ರಪದಪಂಕಜೋಪಾಂತದೊಳ್ ॥ ೫೭

ವ॥ ಅಂತು ದಶಸಹಸ್ರಧರಣೀಶ್ವರರೊಡನೆ ಜಿನೇಶ್ವರರೂಪಮಂ ತಾಳ್ದಿ ಸ
ರ್ವತೋಭದ್ರಸಿಂಹವಿಕ್ರೀಡಿತಂಗಳೆಂಬ ತಪದೊಳ್ ನೆಗಟ್ಟಿ ಜೀವಿತಾಂತ್ಯ

---

[1]ಗ.—ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಈಪದ್ಯವಿಲ್ಲ. [2]ಕ.—ತಡೆಯೆದೆಯ್ದೆಂ.

ದೊಳಚ್ಯುತಕಲ್ಪದೊಳ್ ದ್ವಾವಿಂಶತಿಪಾರಾವಾರಪರಮಾಯುಷ್ಯನೆನಿಚ್ಯು
ತೇಂದ್ರನೆನಾಗಿ,

ಎನಗಿನಿವಿರಿದು ಸುಖಂ ಮು
ಜ್ಜನನೀಚರದಿವಿಜನಿಂದಮಾಯ್ತೆಂದು ಕೃತಂ ।
ಮನದೊಳ್ ಪುದಿದು ಪ್ರೊದಟ್ಟಿ
ರ್ಪಿನಿಗಂ ಲಲಿತಾಂಗದೇವನಂ ಪೂಜಿಸಿದೇಂ ॥ ೪೮

ವ॥ ಅಂತಾದೇವನನೀಶಾನಕಲ್ಪದಿಂದತಿಪ್ರೀತಿವರ್ಧನಕರಮೆಂಬ ಮದ್ವಿ
ಮಾನಮಂ ಪ್ರೀತಿವರ್ಧನಕರಮಾಗೇಱಿಸಿಕೊಂಡುಯ್ದು ಮದೀಯಕಲ್ಪ
ದೊಳಗಗ್ಗಳಮಪ್ಪ ದಿವ್ಯಾಭರಣಾಂಬರಾನುಲೇಪನಕುಸುಮಧಾಮಾದಿಗಳಿ
ನೆನ್ನಲಂಪುಮಲ್ಕಿಱಿಂ ನೆಗಪೆ ಪೂಜಿಸಿದೆಂ. ಆದಿವಿಜನುಮೀಕರತ್ನಾಕ
ರೋಪಮಾಯುರವಸಾನದೊಳ್ ಜಂಬೂದ್ರುಮೋಪಲಕ್ಷಿತಜಂಬೂದ್ವೀಪದ
ಪೂರ್ವವಿದೇಹದ ಮಂಗಳಾವತೀವಿಷಯದ ವಿಜಯಾರ್ಧಪರ್ವತದುತ್ತರ
ಶ್ರೇಢಿಯ ಗಂಧರ್ವಪುರಮನಾಳ್ವ ವಿದ್ಯಾಧರರಾಜಂ ವಾಸವಂಗಂ ಅತನಂತಃ
ಪುರಪ್ರಧಾನೆ ಪ್ರಭಾವತಿಗಂ ಮಹೀಧರನೆಂಬತನೂಜನಾಗೆ ವಾಸವನುಂ
ಮಹೀಧರಂಗೆ ವಿದ್ಯಾಧರವಿಭೂತಿಯಂ ಕೊಟ್ಟು ವಿಜಯಾಖ್ಯಮುನಿಮುಖ್ಯ
ನಿಕಟದೊಳ್ ಮುಕ್ತಾವಳಿತಪಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಗೆಲ್ಲಂಗೊಂಡಂ. ಪ್ರಭಾವ
ತಿಯುಂ ಪದ್ಮಾವತ್ಯಾರ್ಯಿಕಾಪಾದಮೂಲದೊಳುಪಾರ್ಜಿತರತ್ನಾವಳಿತಪ
ದೊಳಚ್ಯುತಕಲ್ಪದೊಳ್ ಪ್ರತೀಂದ್ರಪದವಿಯಂ ಪಡೆದಳ್. ಇತ್ತ ಮಹೀಧರ
ನುಮೊಮ್ಮೆ ಪುಷ್ಕರಾರ್ಧದ ಪಡುವಣ ಮಂದರದ ಪೂರ್ವವಿದೇಹದ
ಪತ್ಸಕಾವತೀವಿಷಯದ ಪ್ರತಿಬದ್ಧಪ್ರಭಾಕರೀಪುರಿಯೊಳ್[1] ವಿನಯಂಧರ
ಯೋಗಿಗಳ ಪರಿನಿರ್ವಾಣಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ಮೇರುಗಿರಿಯ ನಂದನವನದ
ಪೂರ್ವದಿಗ್ಭಾಗದಕೃತ್ರಿಮಚೈತ್ಯಾಲಯಂಗಳೊಳ್ ವಂದನಾಭಕ್ತಿನಿಮಿತ್ತಂ
ಬಂದಿರೆ ಮಹೀಧರನನಾನಲ್ಲಿ ಕಾಣಲೊಡವೆಱಿದು,

ಏಂ ಗಗನೇಚರೆ ನೀಂ ಲಲಿ
ತಾಂಗನೆಯಾದೆಂದು ಮೃತ್ಯುಚರನೆಂದಱಿದು ।

---

[1]ಕ.—ಪ್ರಭಾವತೀಪುರಿಯೊಳ್.

ತ್ತುಂಗವಿಭವಂಗಳಿಸೆಯೆ ಮು
ನಂಗೊಳಿ ಪೂಜಿಸಿದೆನಚ್ಯುತೇಂದ್ರನೆನಱಿವೋ ॥ ೪೯

॥ ಪೃಥ್ವಿ ॥

ಪೆಸರ್ ನಿನಗೆ ಕೇಳ್ ಮೊಸರ್ ಪಿಱಿರ್ಗೆ ನಿನ್ನ ಮೆಯ್ಗೊಳ್ವ ದ
ಡ್ಡಿಸಕ್ಕೆ ಗುಱಿಯಪ್ಪ ದೊಡ್ಡಿಱಿದು ತಿಂಬರನ್ಯಕ್ರಿಯಾ ।
ವಸಾನವಿರಸಂಗಳಿಂದ್ರಿಯಸುಖಂಗಳನ್ನಿದ ಸಂ
ತಸಂ ಗತವಿವೇಕ ಪೇೞ್ ನಿನಗಸಾರಸಂಸಾರದೊಳ್ ॥ ೫೦

ಉಡಿಸಿಯುಮೂಡಿಯುಮೞ್ತಿಯಿ
ನೆಡೆಯುಡುಗದೆ ಸಲಿಸಿ ಪಲವು ಕಾಲಂ ಪುದುವಾ ।
ಪೊಡಲಾತ್ಮನೊಡನೆ ಪೋಗದೆ
ಕಡೆಗಣಿಸುವುದೆಂದೊಡುಟಿದರಂ ನಂಬುವುದೇ ॥ ೫೧

ಎನಿತು ಪರಿಗ್ರಹದ ತೊಡ
ರ್ದನಿತೆ ಮನೋದುಃಖಮದಱ ಕುಂದೆನಿತುಮನ ।
ಕ್ಕನಿತೆ ಸುಖಮೆಂಬುದಂ ನೆ
ಟ್ಟನೆ ತಿಳದಂ ಜನ್ಮಜಳಧಿಯೊಳ್ ಮುಳುಗುವನೇ ॥ ೫೨

ಭೋಗಿಪೆನೆನ್ನ ಜವ್ವನಮುವಿಾಧನಮುಂ ತವುವನ್ನೆಗಂ ಕುಚಾ
ಭೋಗಭರಾನತಾಂಗಿಯರೊಳನ್ನೆಗಮತ್ತ ಱನಂ ತಗುಳ್ವೆನೆಂ ।
ತಾಗಿಯುಮೆಂಬ ನಿನ್ನ ಮೊಲಗೞ್ತಲಿಗಾಂ ಬೆಱಗಾದೆನೆಂದು ಪೇ
ೞೀಗಳೊ ಬಯ್ಗೆಯೋ ಪೊಗೞೊ ನಾಳೆಯೊ ನಾಡಿದೊ ನಿನ್ನ ಜೀವಿತಂ ॥
ಸಾಲದೆ ವಿಷಯಾಮಿಷವಿಷ
ಲೋಲತೆ ಭವವಿಷಮವಿಷಧಿಯೊಳಗೆನಿತಂ ನೀ ।
ನೋಲಾಡುವೆಯೆನೆಯೆಡೆಯಿಂ
ತೋಲಾಡಿದ ಬಿರುದಿನಂಕದಂತಿರೆ ಖಚರಂ ॥ ೫೩

ವ॥ ಇನಿಸಪ್ಪೊಡಂ ತಡೆಯದೆನ್ನ ನುಡಿದ ನುಡಿಯೇ ತನಗೆ ಮನಃಕಂ
ಪಮುಂ ಪಡೆಯೆ ಮಹೀಕಲ್ಪನೆಂಬ[1]ನಿಜತನೂಜಂಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರಮುಂ

---

[1]ಕ.....ಮುಹೀಕಂಪ.

ಕೊಟ್ಟು ಜಗನ್ನಂದನಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯತ್ವಮಂ ಪೂಣ್ದು ಕನಕಾವಳಿ ತಪಃಪ್ರಭಾವದೊಳ್ ಪ್ರಾಣಪರಿತ್ಯಾಗದಿಂ ಪ್ರಾಣತೇಂದ್ರನಾಗಿ,

ಇರ್ಪತ್ತು ಸಾಗರೋಪಮ
ಮಾರ್ಪನ್ನಿಗವುಂಡು ಸುಖಮನಾತಂಗೆ ಗಡಂ।
ಬರ್ಪುದುಮಾಯ್ತಿಳಿಗಂತಕ
ಸರ್ಪಂ ಕೊಳೆ ಬರ್ದುವನ್ನರಾರ್ ಸಂಸೃತಿಯೊಳ್ ॥ ೬೫

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದು ಧಾತಕೀಷಂಡದ ಮೂಡಣ ಮಂದರದ ಪರವಿದೇಹದ ಗಂಧಿಳವಿಷಯದಯೋಧ್ಯೆಯನಾಳ್ವ ಜಯವರ್ಮಂಗಮಾತನರಸಿ ಸುಪ್ರಭೆಗಮಜಿತಂಜಯನೆಂಬ ಮಗನಾಗಿ ಪುಟ್ಟುವುದುಂ ಜಯವರ್ಮಂ ವರ್ಮಹರನಾದ[1]ನಿಜತನೂಜನಜಿತಂಜಯಂಗೆ ಜಯಜಯನಿನಾದಪೂರ್ವಕಮುರ್ವೀಭಾರಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಭವ್ಯಜನಮನೋನಂದನರಿನಿಸಿದಭಿನಂದನ ಗುರುಗಳಂ ಸಾರ್ದು ಶಾಶ್ವತಸೌಖ್ಯವರ್ಧನಕರಮಪ್ಪಚಾಮ್ಲವರ್ಧನತಪದೊಳ್ ನೆಗಳ್ದು ಪರಮಪದಮನೆಯ್ದಿದಂ. ಸುಪ್ರಭೆಯುಂ ಸುದರ್ಶನನಾಮಗಣಿನಿಸಮೀಪ್ಸದೊಳ್ ರತ್ನಾವಳಿಯಂ ನೋಂತಚ್ಯುತಕಲ್ಪದೊಳ್ ದೇವನಾಗಿಪುಟ್ಟಿದಳ್. ಇತ್ತ ಜಿತಂಜಯನುಂ ಚಕ್ರವರ್ತಿಪದವನೆಯ್ದಿದಿಂಬಟಿಯವಮಭಿನಂದನಜಿನಮಹಿಮೆಯಂ ಮಾಡಿ ಪಿಹಿತಪಾಪಾಸ್ರವಧಾರನಾದುದರಿಂ ಪಿಹಿತಾಸ್ರವನೆಂಬಿರಡನೆಯ ಪೆಸರಂ ಪಡೆದು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸುಖಮನನುಭವಿಸುತ್ತಿರೆ,

ಆನೊಂದು ದಿವಸಮಾತನ
ನಾನಂದೋದಯದೆ ಸಾರ್ದು ನೀಂ ಭವ್ಯನೆಯು।
ಜ್ಞಾನಿಯವೊಲ್ ನಿನ್ನಂ ಮಱೆ
ದೇನೀವಿಷಯದ ಸುಖಕ್ಕೆ ಲಂಪಟನಪ್ಪೀ ॥ ೬೬

ಅಱಿವುಂ ನೆಱವುಂ ತನ್ನೊಳ್
ನೆಱೆದಂದಱಿದದಱೊಳಿಸಪ್ಪುದಲ್ಲದೆ ಬಟಿಯಂ।

---

[1]ಕ.—ಕವಚಹರನಾದ.

ಗುಱುನಿಱುದೆಡೆಯೊಳ್ ಮುಮ್ಮಲ
ಮಱುಗಿದೊಡಾನೆಱುವುಮಱುವುಮೇಂ ಕೂಡುಗುಮೇ ॥ ೬೫

ಬಹ್ವಾರಂಭಪರಿಗ್ರಹ
ವಿಹ್ವಳನಿಂದ್ರಿಯಸುಖಾರ್ಥಿ ಸಂಸಾರಗುಹಾ ।
ಗಹ್ವರದೊಳಗಿರುಳಿನ ಚ
ಕ್ರಾಹ್ವದವೊಲ್ ಮಱುಗದೇಂ ಸುಖಂಬಡೆದಪನೇ ॥ ೬೪

ತಣಿವುಂಟೇ ಪಿಱುತೊಂದಪೂರ್ವರಸಮೇಂ ಕೈಸಾರ್ಗುಮೇ ಮತ್ತಮಾ
ವುಣಿಸಾತಂಬುಲಮಾವಿದಗ್ಗಣಿಕಾಸಂಭೋಗಮಾವಸ್ತ್ರಭೂ ।
ಷಣಮಾಲ್ಯಾದಿಗಳೆಂದು ಪಂಬಲಿಸಿ ನಿಚ್ಚಂ ನಿಚ್ಚಮಿಂಪಿಪ್ಪಪೇ
ಷಣವಿಂಸಾಚರ್ವಿತಚರ್ವಣಂ ಸುಖಮಿದೇಂ ನಿನ್ನಂ ಮರುಳ್ಮಾಡಿತೋ ॥ ೬೩

ಭೋಗಂಗಳ್ ಸಲೆ ಮನದೊಳ್
ರಾಗಮನೊದವಿಸುಗುಮಪ್ಪೊಡನುಭವಿಕೆ ಮನೋ ।
ರಾಗಮನೊದವಿಸದವು ಹೃ
ದ್ರೋಗಮನೊದವಿಸೆ ರಸಜ್ಞನನುಭವಿಸುಗುಮೇ ॥ ೬೦

ತಣಿಯಿಯೊ ದೇವಲೋಕಸುಖಸಾಗರಮಂ ತವೆ ಪೀರ್ದುವಿಾಗಳೇಂ
ತಣಿವೊ ಮನುಷ್ಯಕೀಟಕಸುಖಾಂಬುಲವೋದ್ದಮದೊಳ್ ವಿಚಾರಿಸಲ್ ॥
ಗಣಿವಮಿದೊಂದುಮಿಲ್ಲ ನಿನಗೀಖಳಸಂಸೃತಿಯೆಂಬದೊಂದು ಱಾ
ಟಣದೊಳಗಮ್ಮ ನೀಂ ಮೊಗಪೆಯೊಗದೆ ತಾಳ್ದಪವರ್ಗವಾರ್ಗಮಂ ॥ ೫೯

ವ॥ ನಿವ್ಮಡಿಯ ಮಾತ್ಯಚರನಪ್ಪುದಱಿಂದಮಾವೋಹಕಾರಣಮಾಗಿ ನಿನ್ನಂ ಪ್ರತಿಬೋಧಿಸಲ್ಬಂದೆಂ,

ತಡೆಯದೆ ನಿನಗಪ್ಪುದನೀ
ಗಡೆ ಬಗೆ ಮೆಳ್ಪಡದಿರೆಂಬುದುಂ ನೀಮಿನಿತಂ ।
ನುಡಿದಿರ್ ಮೂದಲಿಸಿದಿರಿಂ
ತಡೆವೆನೆ ಕಟ್ಟದುದೆ ಸುರಿಗೆ ಮೆಟ್ಟದುದೆ ಕಳಂ ॥ ೬೦

ವ॥ ಎಂದೆನ್ನ ಮಾತಿನೊಳಜಿತಂಜಯನಪ್ಪ ವಿಹಿತಾಸ್ರವಂ ಜಾತವೈರಾ
ಗ್ಯನಾಗಿ ವಿಂಶತಿಸಹಸ್ರರಾಜಸವಮಾಜಂಬಿರಸು ಮುಂದರಸ್ಥವಿರರೆಂಬ ಮು
ಮುಕ್ಷುಗಳ ಸಮಕ್ಷದೊಳ್ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಗಗನಚಾ
ರಣಋದ್ಧಿಪ್ರಾಪ್ತರೆಂಬ ಅಯ್ವರ್ವರಂಬರಚಾರಣರೊಡನೆ ವಿಹಾರಿಸು
ತ್ತುಂ ಬಂದು ಚಾರಣಚರಿತವೆಂಬ ಪುಣ್ಯಾರಣ್ಯದೊಳಂಬರತಿಳಕವೆಂಬ
ಗಿರಿವರದ ನಡುವೆ ಯೋಗಯೋಗ್ಯವೆಂದದನಳಂಕರಿಸಿ ನೆಲಸಿದಂದು
ನಿನ್ನ ನಿರ್ವಾಮಿಕೆಯಾದ ಭವದೊಳ್ ಮದೀಯಜನನೀಚರಗುರುಗಳ್
ನಿನಗಂ ಗುರುಗಳಾದೊಡವರ್ ಪೇಳ್ದುಪದೇಶದೊಳ್ ನೋಂತು ಮಹಾಬ
ಳಖೇಚರನಾದ ಭವದೊಳ್ ಸ್ವಯಂಬುದ್ಧೋಪದೇಶದೊಳೀಶಾನಕಲ್ಪದ
ಶ್ರೀಪ್ರಭವಿಮಾನದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದ ಲಲಿತಾಂಗದೇವಂಗೆ ನೀಂ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆ
ಯೆಂಬ ದೇವಿಯಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿರೆ ಆನುಮಸ್ಮಜ್ಜನನೀಚರನಪ್ಪ ಲಲಿತಾಂಗದೇ
ವನೊಳನುಬಂಧಿಸಿದ ಮೋಹಸಂಬಂಧದೊಳೆ ನಿನ್ನ ದೇವನಪ್ಪ ಲಲಿತಾಂಗಂ
ಬೆರಸಿರ್ಪತ್ತಿರ್ವರ್ಲಲಿತಾಂಗರಂ ಕೊಂಡಾಡಿದೆಂ. ಅಂದು ನಿನ್ನ ದೇವ
ನೊಳಾದ ಕೊಂಡಾಟಮುಂ ನೀನುಮಱಿವೈ,

ಮನವೊಲ್ದೊಂದವಿನಾಣಮುಂ ಮಗಳೆ ಕೇಳ್ ನಿನ್ನೊಳಪನುಂ ನೀನುಮುಂ
ದನುರಾಗೋದಯದಿಂದಮಂದು ನೆಗಟ್ಟಾಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರನುಂ ಲಾಂತವೇಂ।
ದ್ರನುಮುಳ್ಕರ್ತಿರದಚ್ಯುತೇಂದ್ರ ತಿಳಿವಂತಾಗೆಯ್ದೆ ಪೇೞೆಂಬುದುಂ
ನೆನೆವೋರಾಗದಿನಾಯುಗಂಧರಜಿನೋಪಾಖ್ಯಾನಮಂ ಪೇೞ್ದುದಂ ॥ ೭೩

ವ॥ ಅದೆಂತೆಂದೊಡೀಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಪೂರ್ವವಿದೇಹದ ಸೀತಾನದಿಯ
ತೆಂಕಣ ತಡಿಯ ವತ್ಸಕಾವತೀವಿಷಯದ ಸುಸೀಮಾನಗರಮನಾಳ್ವ ಅಜಿ
ತಂಜಯಮಹೀಪಾಳನ ರಾಜ್ಯಪ್ರಾಸಾದಮೂಲಸ್ತಂಭಸಚಿವನಮಿತಮತಿಗ
ಮಾತನ ಕುಲಲಲನೆ ಸತ್ಯಭಾವೆಗಂ ಪ್ರಹಸಿತನೆಂಬ ಮಗನಾದಂ; ಆತನ
ಸಹಚರಂ ವಿಕಸಿತನೆಂಬೊಂ.

ಪ್ರಹಸಿತವಿಕಸಿತರಿರ್ವರ
ಸಹಜಸ್ನೇಹಮುಮನವರ್ಗಳಿರ್ವರ ವಿದ್ಯಾ।
ಮಹಿಮೆಯುಮುಂ ಬಣ್ಣಿಸಲರಿ
ದಹಿರಾಜಂಗುಟಿದ ಜಡರದೇನಂ ಪೊಗೞ್ವರ್ ॥ ೭೪

ವಾದಿನಗವಾದಿಗಜಪರ
ವಾದಿತಮಸ್ತಮವನೊಡೆವ ಬಿಡಿ ಬೆದಱುವ ನಿ ।
ರ್ಭೀದಿಪಿಡಿಗಳನಿ ಹರಿ ದಿನ
ಪೋದಯನೆನಿಸಿದುದು ವಿದ್ಯೆಯೊಂದುರ್ಕವರಾ ॥ ೨೫

ವ॥ ಅಂತು ನಿಜವಿದ್ಯಾಜ್ಞಾನವುದಾವಲಿಪ್ತರಿರ್ವರು ಮೊಂದುದಿವಸಮುಚಿ ತಂಜಯನೊಡನೆ ಪೋಗಿ ತತ್ಪುರೋಪವನದೊಳಿರ್ದ ಮತಿಸಾಗರಮುನಿ ಪತಿಯೊಳ್ ಬಾದುಗೆಯ್ದು ಆತ್ರೀಯವಿದ್ಯಾಗರ್ವಪರ್ವತಮವರ ವಚೋವ ಜ್ರನಿರ್ಘಾತದಿಂ ನುಚ್ಚುನುಱಿಯಾಗಿ ಪೋದೊಡೆ ಹತಪ್ರತಿಜ್ಞರುಂ ಗಳಿತ ಗರ್ವರುವಾಗಿ ತಚ್ಛಿಷ್ಯತ್ವಮುಂ ಪೂಣ್ದು,

ತನುವಂ ತಂದು ಮಹಾವ್ರತಕ್ಕುಚಿತಕಾಯಕ್ಲೇಶರಾಚಾಂಬ್ಲವ
ರ್ಧನಮುಂ ನೋಂತು ಸಮಾಧಿ ಕೈಕೊಳೆ ಮಹಾಶಕ್ರಕ್ಕೆ ಸಂದೀತನಿಂ ।
ದ್ರನಿವಂ ತತ್ಪ್ರತಿಮಂ ಪ್ರತೀಂದ್ರನೆನೆ ಸಂದಿಂತಿರ್ವರುಂ ಪೂಣ್ದಲಂ
ಪಿನೊಳುಂಡರ್ ಕಡೆಯೆಯ್ದೆ ಷೋಡಶನದೀನಾಥೋಪಮಾಯುಷ್ಯಮಂ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಪರಿಚ್ಯುತನಾಕಲೋಕರಾಗಿ ಧಾತಕೀಷಂಡದ ಪಡುವಣ ಮಂದರದ ಪೂರ್ವವಿದೇಹದ ಪುಷ್ಕಳಾವತೀವಿಷಯದ ಪುಂಡರೀಕಿಣಿಯ ನಾಳ್ವ ಧನಂಜಯನರಸಿಯರಪ್ಪ[1]ಜಯಮತಿಗಂ ಜಯಸೇನೆಗಂ ಮಹಾಬ ಳನುಮತಿಬಳನುಮೆಂಬ ಪೆಸರೊಳ್ ಬಲದೇವವಾಸುದೇವರಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ ನಿಜ ಗುರುಪರೋಕ್ಷದೊಳ್ ಧರಾಭಾರಧುರಂಧರರಾಗಿರೆ,

ಅತಿಬಳಕೃಷ್ಣಂ ಗತಜೀ
ವಿತನಾಗೆ ಮಹಾಬಳಂ ಮಹಾವ್ರತದಿಂದ ।
ನ್ವಿತಮತಿ ಸಮಾಧಿಗುಪ್ತ
ವ್ರತಿಯುಪದೇಶದೊಳೆ ಪುಟ್ಟಿದಂ ಪ್ರಾಣತದೊಳ್ ॥ ೨೬

ವ॥ ಆಕಲ್ಪದೊಳ್ ಪುಷ್ಪಚೂಳನೆಂಬ ಪೆಸರೆಸೆಯೆ ವಿಂಶತಿಸಮುದ್ರೋ ಪಮಾಯುಷ್ಯವಿರಾಮದೊಳ್ ಧಾತಕೀಷಂಡದ ಪಡುವಣ ಮಂದರದ ಪೂ

---

[1]ಕ.—ಧನಂಜಯಂಗವನಾತನವಮಹಿಷಿಯಪ್ಪ.

ರ್ವವಿದೇಹದ ಸೀತಾನದಿಯ ತೆಂಕಣ ತಡಿಯ ವತ್ಸಕಾವತೀವಿಷಯದೊಳ್ ಪ್ರಭಾಕರೀಪುರೀನಾಥಂ ಮಹಾಸೇನಂಗಂ ತದ್ವನಿತೆ ವಸುಂಧರೆಗಂ ಜಯಸೇನನೆಂಬ ತನೂಜನಾಗಿ,

ಗುರು ಪುರುಷಾರ್ಥಮುಂ ನೆಱೆಯೆ ಸಾಧಿಸಿ ಪೋಗೆ ನಿಜಾನ್ವವಾಯಭೂ
ಭರಮನದೊಂದು ಹಸ್ತ ಕಟಕೋಪಮಮೆಂಬಿನಿತಾಗೆ ತಾಳ್ದಿ ಕೊಂ।
ಡಿರೆಯಿರೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಪದಮುಂ ತನಗಾವಗವಾದೊಡಾಮಹಾ
ಪುರುಷನದಂ ಜರತ್ತೃಣಗಣಾನುಗುಣಂ ವಲವೆಂದೆ ಪೇಸಿದಂ ॥ ೬೪

ವ॥ ಅಂತು ಪರಿತ್ಯಕ್ತಸಕಳಸಾಮ್ರಾಜ್ಯನುಂ ದೃಷ್ಟಾನುಭೂತಶ್ರಾವಕ ವಿಷಯವಿತೃಷ್ಣನುಮಾಗಿ ಸೀಮಂಧರಜಿನೇಶಪದಕುಶೇಶಯಾಭ್ಯಸನದೊಳ್ ದಿಗ್ವಾಸನಾದಿಷೋಡಶಭಾವನೆಗಳಂ ಭಾವಿಸಿ ನಿಜಜೀವಿತಾವಸಾನದೊಳ್ ಸಾಮನಸಮೆಂಬೂರ್ಧ್ವಮಧ್ಯಮದ ನವಗ್ರೈವೇಯಕದೊಳ್ ಅಹಮಿಂದ್ರನಾಗಿ,

ಮೂವತ್ತು ಸಾಗರೋಪಮ
ಮಾವಗಮಮರೇಂದ್ರಸುಖಮನುಣುತೆ ನಿಜಸ್ವ।
ರ್ಗಾವತರಣೋತ್ಸವಕ್ಕಮ
ರಾವಳಿ ಪದೆವಿನೆಗಮಿಟಿದನಿಳೆಗೆ ಮಹಾತ್ಮಂ ॥ ೬೫

ವ॥ ಅಂತು ಪುಣ್ಯಭಾಜನಂಗೆ ನೂಸೆ ಪಾಸೆಂಬಂತೆ ಪುಷ್ಕರಾರ್ಧದ ಮೂಡಣ ಮಂದರದ ಪೂರ್ವವಿದೇಹದ ಸೀತಾನದಿಯ ತೆಂಕಣ ತಡಿಯ ಮಂಗಳಾವತೀವಿಷಯದ ರತ್ನಸಂಚಯಪುರಮನಾಳ್ವಜಿತಂಜಯಭೂಪಾಳಂಗಮಾತನರಸಿವಸುಮತಿಗಂ ಯುಗಂಧರನೆಂಬಪೂರ್ವಪುಣ್ಯನಾಮಮಂ ತಾಳ್ದಿ,

ಬಗೆದಂತಾಗೆ ಸುರೇಂದ್ರರಿಂ ಕ್ರಮದಿ ಕಲ್ಯಾಣದ್ವಯಂ ಜೈನದೀ
ಕ್ಷೆಗೆ ಪೂಣ್ದಿಹ್ಮಯಪುಣ್ಯನುಗ್ರತಪಮೆಂಬುಗ್ರಾಸಿಯಿಂ ಕೂಡೆ ಘಾ।
ತಿಗಳಂ ಘಾತಿಸಿ ತದ್ಯುಗಂಧರಮಹಾಯೋಗೀಶ್ವರಂ ಪೊರ್ದಿದಂ
ನೆಗಪ್ಪಾರ್ಹಂತ್ಯಮನೇನನೀಯದೊ ಶುಭಧ್ಯಾನೋಪಯೋಗೋದಯಂ ॥

1ಕ.—ನೂಕೆ,

ಯುಗನಾಯಕನೆನೆ ಜಿನಪದ
ಯುಗನಮಿತಸುರೇಂದ್ರನೆನೆ ಯುಗಂಧರದೇವಂ ।
ನೆಗಳ್ದಪನೀಗಳ್ ಭುವನ
ಕ್ಕಗಾಧಕೈವಲ್ಯಬೋಧಬೋಧಿತಭವ್ಯಂ ॥ ೪೧

ಎಂದು ಯುಗಂಧರಚರಿತವು
ನಂದಾಂ ನಿನಗಱಿಯಿಪೆ ಪೇೞ್ದೆನಲ್ಲದೆಯುಂ ಮ ।
ತ್ತೊಂದಂ ಬಗೆ ನಾಮುಂದೊಡ
ವಂದಂಬರತಿಳಕವೆಂಬ ವಿಶ್ರುತವನದೊಳ್ ॥ ೪೨

ವ॥ ಮುನ್ನೆ ಪೇೞ್ದ ನವ್ವಿರ್ವರ ಗುರುಗಳಪ್ಪ ಪಿಹಿತಾಸ್ರವಭಟ್ಟಾರಕರ ಕೇವಲಜ್ಞಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯೊಸಗೆಯಂ ಮಾಡಿ ಬಂದೆವಲ್ಲದೆಯುಂ,

ವೀರುನಗೋಪಕಂಠವನದೊಳ್ ವನಕೇಳಿವಿಳಾಸಮುಂ ಸ್ವಯಂ
ಭೂರಮಣಾಂಬುರಾಶಿವಿಲಸತ್ತಟದೊಳ್ ಜಳಕೇಳಿಲೀಲೆಯಂ ।
ಪಾರಯಿಸಿರ್ದುದಂ ನೆನೆವೊ ನೀನೆನೆ ತಪ್ಪದು ಪೂರ್ವಜನ್ಮಸಂ
ಸ್ಕಾರಮದೆಲ್ಲಮಂ ನೆನೆವುದೆನ್ನ ಮನಂ ಮನುಜೇಂದ್ರವಂದಿತಾ ॥ ೪೩

ವ॥ ಇನ್ನೊಂದೆ ಮದೀಯಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭನಪ್ಪ ಲಲಿತಾಂಗದೇವನೆಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದನೆಂಬುದೆನಗಿದೆ ಸಂದೆಯಮೆನಗಮದಂ ಬೆಸಸಿಮೆಂಬುದುಂ ಆಂ ನಿನ್ನಿಂ ಮುನ್ನೆ ಮೆಚ್ಚ್ಯುತಕಲ್ಪದಿಂ ಪರಿಚ್ಯುತನೆನಾಗಿ ಬಂದಿಲ್ಲಿ ಯಶೋಧರಮಹೀಭುಜಂಗಂ ತದ್ವನಿತೆ ವಸುಮತಿಗಂ ವಜ್ರದಂತನಾದೆಂ; ನಿನ್ನದೇ ವನುಮಪ್ಪ ಲಲಿತಾಂಗದೇವನುಮೀಶಾನಕಲ್ಪದಿಂ ಬಂದುತ್ಪಳಖೇಟಮನಾಳ್ವ ಎನ್ನ ಮೆಯ್ದುನನಪ್ಪ ವಜ್ರಬಾಹುಗಮೆನ್ನ ತಂಗೆಯಪ್ಪ ವಸುಂಧರೆಗಂ ವಜ್ರಜಂಘನೆಂಬ ತನುಜನಾದಂ; ಆಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಯೆ ನೀನುಮೆನಗೀಗಳ್ ಶ್ರೀಮತಿಯಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದೆ.

ಭವದಿಂದಂ ಭವದೊಳ್ ತಗುಳ್ದ ಪರಮಸ್ನೇಹಂಗಳಿಂತೀಗಳ
ಲ್ಲಿವರಂ ಬಂದುವು ನಿನ್ನ ನಲ್ಲನೆ ಗಡಂ ಮದ್ಭಾಗಿನೇಯಂ ಮಹೋ ।
ತ್ಸವದಿಂ ಬಂದಪನಿಂದೆ ಪಂಡಿತೆಯುಮೀವೃತ್ತಾಂತದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿಸು
ತ್ಸವಮಂ ಮಾಣದೆ ಕೊಂಡು ಬಳ್ಕುಮದುವಂ ಕೇಳ್ವೆಮಹೋತ್ಸಾಹದಿಂ ॥

ವ॥ ಎಂದು ಕನ್ಯಾರತ್ನಮಂ ಕನ್ಯಾಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಪೋಗಲ್ವೀಱ್ದು ವಜ್ರ ದಂತನಾಸ್ಥಾನದಿಂದೆದ್ದು ಪೋದಂ. ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲುಮಖಂಡಿತಮತಿ ಪಂಡಿತೆಯುಂ ತನ್ನ ಪೂಣ್ದ ಪೋದ ಕಜ್ಜವಮಂ ಸಾಧ್ಯಂಮಾಡಿ ಬಂದು ಸಸಂಭ್ರಮದಿಂ ವಿಭ್ರಮವಿಳಾಸವತಿಯಂ ಶ್ರೀಮತಿಯಂ ಕಂಡು,

ಬರವಿನೊಳಾದದೊಂದು ಮೊಗರಾಗಮೆ ಸಂತಸವಾತನಂತನ
ಚ್ಛರಮಱಿಪುತ್ತು ಮಿರ್ಪಿನೆಗಮೆಂದಳಳೀಶ್ವರಪುತ್ರಿ ತೀರ್ದುದಾ।
ದರದೊಳೆ ನಿನ್ನ ನಚ್ಚಿನ ಮನೋರಥಮಾದೊಡಮಂತದಂ ಸವಿ
ಸ್ತರದೊಳೆ ಪೇೞದಂದೆನಗೆ ರಾಗದ ಭಾರಮಳುಂಬುಮಾಗದೇ॥ ೪೫

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ಶ್ರೀಮತಿ ತರುಣದಿನಕರಕರದಳಿತ ಸರಸೀರುಹವದನೆಯುಂ ಅತಿಪ್ರೀತಿವಿಸ್ತಾರಿತವಿಲೋಚನೆಯುಮಾಗಿ ಮನಂಗೊಂಡು ಕೇಳಲ್ ತಗುಳ್ದಳ್.

ಬಿರಿಯಿಸೆ ಬೀಟದೊಳ್ ಬಿರಿವ ನಲ್ಲರಗಲ್ದು ಕನಲ್ದೊಡನಲ್ದು ನ
ಲ್ಲರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಮರ್ಥಿವರೆ ಕೋಗಿಲೆಯಕ್ಕೆಲರಕ್ಕೆ ತುಂಬಿಯ।
ಕ್ಕರಗಿಳಯಕ್ಕೆ ಬಂದೊಡವೊಱಲ್ದೆರ್ದೆಯಾಱುವರೆಂದೊಡೋತದೂ
ತರೆ ತರೆ ಬಂದ ಸಬ್ಬವದ ಮಾತುಗಳಂ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ಕೇಳರೇ॥ ೪೬

ವ॥ ಆಗಳ್ ಪಂಡಿತೆಯುಮಿಂತೆಂದು ಪೇೞಲ್ ತಗುಳ್ದಳ್:—ಅಂತು ನಿನ್ನ ಬರೆದ ಪಟಮಂ ಕೊಂಡುಪೋಗಿ ಮಹಾಪೂತಜಿನಾಲಯದ ಮುಂದೆ ನಿಱುದಾಗಳೆನ್ನ ಪಸರಿಸಿದ ಚಿತ್ರಪಟವೆಂಬ ದೀಹಕ್ಕೆ ಖೇಚರಭೂಚರ ಯುವಮೃಗಂಗಳೆಳಸಿ ಬಂದು,

ಇದು ದಲ್ ನೋಡ ಮನುಷ್ಯವಿದ್ಧಮಣಮಲ್ತೀಗಂಡರೂಪಾವುದಿಂ
ತಿದಱೊಳ್ ತಳ್ತಿಸದಿರ್ದ ಪೆಣ್ ಸುರವಧೂಬಿಂಬಂ ದಲೀಚಿಲ್ವನೆ।
ಪ್ಪಿದೆ ದಲ್ ದೇವವಿಮಾನದಂದಮಿದು ಪೇೞ್ ತಾನಾರ ವೃತ್ತಾಂತಮಾ
ರಿದನಿಂತಿಲ್ಲಿಗೆ ತಂದರೆಂದು ಪಿರಿದುಂ ಭ್ರಾಂತಿಂ ಜನಂ ನೋೞ್ಪುದುಂ॥ ೪೭

ವ॥ ವಾನವದುರ್ದಂತರೆಂಬರನೇಕಕ್ಷುದ್ರವಿದ್ಯಾಗರ್ವದುರ್ವಿದಗ್ಧರುಮಳೀಕವಿಚಕ್ಷಣರುಮಪ್ಪುದಱಿಂದಮುದನೆನುಮಾನದಿಂದಮಱಿದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಸಾರ್ದು ನೋಡುವಲ್ಲಿ ವಾಸವನೆನದಂ ನೀಡುಂ ಭಾವಿಸಿ ನೋಡಿ,

ಬಗೆ ಪೋಯ್ತಿಂತಿದು ನಾಕಲೋಕವಿಭವಂ ಮದ್ವೃತ್ತಕಂ ತಪ್ಪದೀ
ಮೃಗಶಾಬೇಕ್ಷಣೆ ಮನ್ಮನೋರವಿ ವಿಮಾನಂ ಮದ್ವಿಮಾನಂ ಮನಂ।
ಬುಗಲಾರ್ತತ್ತೆ ನಗೆಲ್ಲಿ[1] ಪುಟ್ಟದಳೊ ಮತ್ಪ್ರಾಣೇಶೆಯೆಂದಿಲ್ಲದು
ಬ್ಬಿಗಮಂ ಭಾವಿಸಿ ತಾಳ್ದಿದಂ ಪಲವನಾಶ್ಚೈಲೂಷವೇಷಂಗಳಂ ॥ ೪೪

ವ॥ ಅಗಳ್ ಪರಿಹಿತಾಸ್ರವನಂತಿರ್ದ ವಾಸವನಂ ದುರ್ದಂತನಳೀಕೋ
ದಂತಂಗಳನಾಱಿಸುತ್ತಿರ್ದುದುಮಾಂ ಮೆಲ್ಲನಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ,

ವಿಕಿನಿತಾಕುಳಂ ಪ್ರಭುಗಿದಾದುದೊ ಪೂರ್ವಭವಾನುರಾಗಮಿಂ
ತೀಕೆಯೊಳುಳ್ಳೊಡೆಮ್ಮ ಪಟವೆಮ್ಮಯ ಕೂಸಿನ ಚಿತ್ರವೆಯೆಂದ ಪೇ।
ಱ್ಗಾಕೆಯ ತನ್ನ ಬಯ್ಕೆಯುವಿನಾಣವನೆಂಬುದುಮಾಗಳಾಕುಳ
ವ್ಯಾಕುಳರಾಗಿ ನಾಟ್ಯಿ ಜಗುಟ್ಟಿರ್ದರುನುಂದೊಳಸಾರ್ದು ಪೋಪುದುಂ ॥

ವ॥ ಎಮ್ಮ ಪೂಸಿದ ಚಿತ್ರಪಟವೆಂಬ ಬಲೆಯೊಳ್ ನಿಮ್ಮಂತಪ್ಪ ಬೆಳ್ಮ
ಗಂಗಳಾಗಳೆ ತೊಡಗರ್ಮುಸಿರದೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯಿಮೆಂದವಂದಿರಂ ನಕ್ಕು
ಕಳೆಯೆ,

ರಟದಳಿವೃಂದವೆಂತೆಱಗುಗುಂ ದಳತಾಂಬುರುಹಕ್ಕೆ ಗೆಂಧಲಂ
ಪಟತೆಯಿನಂತೆ ದಿಟ್ಟ ಮನವೆಂಬಿವು ತೊಟ್ಟನೆ ನಟ್ಟು ನಟ್ಟವೊಲ್।
ಘಟಿಯಿಸೆ ಸೋಲ್ತೊ ಱುದ್ದು ನಡೆ ನೋಪ್ಪೆಡೆಯೊಳ್ ಭವದೀಯರೂಪಲಂ
ಪಟವಿಟರಂ ಮದುಳ್ಗೊಳಿಸಿತುತ್ಕಟವೋಹತವೞಪಟಂ ಪಟಂ ॥ ೯೦

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಂ ಗಂಭೀರತರತುರಗಹೇಷಾರವಬಧಿರಿತಸಕಳಭುವನವಿವರ
ನುಂ ಕತಿಪಯಪದಾತಿಪರಿಜನಪರಿವೃತನುಂ ನಿರಂತರೋಚ್ಚ್ರಿತವಿಚಿತ್ರಚಂ
ದ್ರಕಚ್ಛಿತ್ರಚ್ಛಾಯಾನಿರಾಕೃತಾತಪನುಂ ಶರನ್ನಿಶಾಸಮಯಸಮುದಿತತಾರಾ
ತರಳಮುಕ್ತಾ ಭರಣಕಿರಣಚಂದ್ರಿಕಾಚಂದ್ರಕಬಳವಿಳಸಿತದಿಗಂಗನಾಮುಖ
ಸುಮಾಗಿ ಅಖಿನವೋದ್ಭಿದ್ಯಮಾನವೃದುಕುಟಿಳಶ್ಮ ಶ್ರುಮಧುಕರಪಟಳಪ
ರಿವೃತವುಗ್ಧಮುಖಸರಸಿಜನುಂ ಮೃಗಮದವಿಲಿಖಿತವಿಚಿತ್ರಚಿತ್ರಪತ್ರಭಂ
ಗಭಾಸುರಭುಜಶಿಖರನುಂ ಅತಿಸುರಭಿಸಹಕಾರಕಸ್ತೂರಿಕಪ್ರೂರಪಾಳಸ

---

[1]ಗೆ.—ಬುಗಲಾರ್ತಪ್ಪುದೆಲ್ಲಿ.

ಮ್ಮಿಶ್ರೀತಾಂಬೂಳರಾಗರಕ್ತಾಧರಪ್ರವಾಳಪ್ರಭಾ ಪ್ರಕಟಿತ ಪೂರ್ವಸಂಧ್ಯಾ
ರಾಗನುಂ ಅಭಿನವಯೌವನಾವಷ್ಟಂಭಪ್ರಾಗಲ್ಭ್ಯದೃಪ್ತಿಪ್ರಾತತೃಣೀಕೃತ
ತ್ರಿಭುವನನುಮಪ್ಪನೊರ್ವಂ ರಾಜಕುಮಾರಂ ದೂರೋತ್ಸಾರಿತವಾಹನಂ
ಸಸಂಭ್ರಮೋಪಗತಪರಿಚಾರಕಸ್ಕಂಧವಿನ್ಯಸ್ತ ವಾಮಹಸ್ತನಾಗಿ,

ಧನು ಕಾವುಂಗಿಕ್ಷುದಂಡಂ ಪಲಯಿಗೆ ಮಕರಂ ಬಾಣಸಂಘಾತಮಚ್ಚಂ
ನನೆಯೆಂಬೀಚಿಹ್ನ ಮಿಲ್ಲಿಂಬನಿತೆ ಮನಸಿಜಾಕಾರಮಾಕಾರಮೀಂ ಜಾ।
ಣನೊ ಧಾತ್ರಂ ರೂಪನಿಷ್ಪಾದನವಿಧಿಯೊಳಿವಂ ಮುನ್ನಮೀಂ ನೋಂಪಿ
[ಯಂ ನೋಂ
ತನೊಪೇಪೆಂಬಂತೆ ಬಂದಂಸುಕವಿಜನವನೋವಾನಸೋತ್ತಂಸಹಂಸಂ॥೯

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದು,

ಉದಯಂಗೆಯ್ದ ಮೃತಾಂಶುಬಿಂಬಮೆರ್ದೆಗಂ ಕಣ್ಗಂ ಮಹೋತ್ಸಾಹದೊಂ
ದೊದವಂ ಮುಂದಿಡುವಂತೆ ತನ್ನ ಭುವನಪ್ರಖ್ಯಾತನಾಂದರ್ಯದಿಂ।
ವಿದಿತೈಶ್ವರ್ಯದಿನೆನ್ನ ನಾಗಳಿ ದಲಂತೆಲ್ಲಂದದಿಂ[1] ಸೂಚಿತಾ
ಭ್ಯುದಯಂ ಜಾತದಯಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿದಂ ಸಂಸಾರಸಾರೋದಯಂ ॥೯೦

ಗ॥ ಇದು ದೇವೇಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರವಂದ್ಯಪರಮಜಿನೇಂದ್ರಮುಖ
ಚಂದ್ರವಾಕ್ಚಂದ್ರಿಕಾಪ್ರಸರಪ್ರಸಾದೋದೀರ್ಣಸೂಕ್ತಿ
ಕಲ್ಲೋಲಮಾಳಾಕೀರ್ಣಕವಿತಾಗುಣಾರ್ಣವ
ಪ್ರಣೀತಮಪ್ಪಾದಿಪುರಾಣದೊಳ್
ವಜ್ರಜಂಘೆದರ್ಶನವ್ಯಾವರ್ಣನಂ
ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ
ಸಂಪೂರ್ಣಂ

LIBRARY OF THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL ASIATIC SOCIETY

[1]ಖ.—ವಿದಿತೈಶ್ವರ್ಯದಿನೆನ್ನ ನಾಗಳಿದಲಿತ್ತಂದದಿಂ.

ಚತುರ್ಥಾಶ್ವಾಸಂ.

ಶ್ರೀವಜ್ರಿನಭವನಮನಖಿ
ಳಾಮರನರಖಚರಚಕ್ರವರ್ತಿಸ್ತುತಮಂ ।
ನೂಮೆ ಬಲಗೊಂಡು ಭವ್ಯಶಿ
ಖಾಮಣಿಯೆನಿಸಿದ ಸರಸ್ವತೀವಣಿಹಾರಂ ॥ ೧

ತ್ರಿಕರಣಶುದ್ಧಿಯೊಳಾರಾ
ಜಕುಮಾರಂ ಮಾರಮಥನನಂ ಸ್ತುತಿಯಿಸಿ ತ ।
ತ್ಪ್ರಕಟಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಸಂ
ಚಕರಂಗೊಳ್ವಂತೆ ಸಿದ್ಧಶೇಷೆಯನಾಗಳ್ ॥ ೨

ಕೊಂಡು ಜಿನಭವನದಿಂದಾ
ಖಂಡಳನಿಭವಿಭವನಿರದೆ ಪೊಱವಮಟ್ಟಿದಿರೊಳ್ ।
ಕಂಡಂ ನೆರೆದು ನಿಗುಂಬಿಸಿ
ತಂಡಂಗೊಂಡಿರ್ದ ನರರ ಖಚರರ ಗುಂಡಂ ॥ ೩

ವ॥ ಕಂಡೀನೆರೆವ ನೆರವಿ ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟದೇನಂ ನೋಡಿದಪ್ಪದೇನಾನುಂ ವೊಂದು ಕೌತುಕವಾಗಲಿ ವೇಱುಮೆಂದೆಯ್ದಿ ವಂದು ನೋಟ್ಪನ್ನೆಗಮಲ್ಲಿ ಪಸರಿಸಿದ ಚಿತ್ರಪಟಮಂ ಭೋಂಕೆನೆ ಕಂಡು,

ರಸಭಾವಂಗಳೊಳಾದ ಚೆಲ್ವು ನುಡಿವಂತಾದಱ್ಕುಱುಂ ನೋಡುವಂ
ತುಸಿರ್ವಂತಿರ್ದುದು ರೇಖೆ ಕೋವುಳತೆಯಂ ತಾಳ್ದಿತ್ತು ವರ್ಣಕ್ರಮಂ ।
ರಸವತ್ತಾಂತಿಯನಾಂತು ನಿಂದುದೆಸೆವೀನಿವ್ನೊನ್ನೆ ತಂಗಳ್ ವಿರಾ
ಜಿಸಿ ಚೆಲ್ವಿಂ ಗೆಡೆಗೊಂಡುವಿಂತು ಬರೆಯಲ್ಬ್ರಹ್ಮಂಗಮೇಂ ಬಕ್ಕುಮೇ

ವ॥ ಎಂದು ಮುನ್ನಂ ವಿಚಿತ್ರಚಿತ್ರವಿದ್ಯಾಕೌಶಲಮನತಿಕುತೂಹಳೋತ್ಫುಲ್ಲಿತಲೋಚನನಾಗಿ ನೀಡುಂ ಭಾವಿಸಿ ನೋಡಿ,

ಇದಱಂದಂ ಬಿಸವೆಂದಮಿಂತಿದಮರೇಂದ್ರಾವಾಸದೊಂದಂದಮಿಂ
ತಿದು ದಲ್ ದೇವವಿಮಾನದಂದಮಿದು ದೇವಾನೀಕದೊಂದಂದಮಿಂ ।

ತಿದು ದೇವಾಂಗನೆಯರ್ ಪಲರ್ ಬಳಸಿ ಕೊಂಡಿರ್ದಂದಮಿತಳ್ತ ರೂ
ಪಿದು ದಲ್ ದೇವನ ದೇವಿಯಂದಮಿದು ವೇಷ್ ಮುನ್ನೆಲ್ಲಿ ಕಂಡಂದವೋ[1] ॥೫

ವ॥ ಎಂದು ಬಗೆದಿರುಳ್ಕಂಡ ಕನಸಂ ಮಱುದಿವಸಂ ನೆನೆವಂತೆ ನಿರತಿಶ
ಯಸುರಲೋಕಸಮುದ್ಭವಸುಖಾನುಭವಮನಾಗಳೆ ನೆನೆದು,

॥ ಪೃಥ್ವಿ ॥

ಎಲೇ ಬಗೆದೆನೀಗಳೀಬರಿದ ಕಲ್ಪವಿಮಾನಮಿಂ
ಚಲಲ್ಲುಳಿತಕೇತನಂ ಸುರವಿಮಾನಮಾಶ್ರೀಪ್ರಭಂ।
ಸಲೀಲವದನಾರವಿಂದಮಿದು ದೇವವೃಂದಂ ಲಸ
ದ್ವಿಲಾಸದರಹಾಸರವ್ಯಮಿದು ದಿವ್ಯಕಾಂತಾಜನಂ ॥ ೬

ಇದಂದು ಲಲಿತಾಂಗದೇವನೆನೆ ಸಂದ ಮದ್ರೂಪಮಿಂ
ಮದಾಲಸವಿಲೋಲಲೋಚನೆ ದಲೆನ್ನ ಮಾದೇವಿ ತ।
ಪ್ಪದೀಲಲನೆ ತತ್ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಯೆ ನೋಪೆಪ್ಪೊಡೀಚಿತ್ರಮಿಂ
ತಿದಾಕೆಯದೆ ಬಲ್ಮೆ ವೇಷ್ ಪೆಱರ್ಗಮಿಂತುಟೊಂದಕ್ಕುಮೇ ॥ ೭

ಇದೆನ್ನಯ ವಿಮಾನಮಂ ಬಳಸಿ ತಳ್ತ ಪುನ್ನಾಗನಾ
ಗದಿವ್ಯತರುನಂದನಂ ಲತೆಯು[1] ಜೊಂಪವಿಮಾತೋರ್ಪುದೆ।
ನ್ನೆದಲ್ತೆ ನೆರೆದಿರ್ಪರಿರ್ದ ಕೃತಕಾಚಳಂ ಚೆಲ್ವನ
ಪ್ಪಿದೇ ಕನಕಪದ್ಮಿನೀನಿಳಯಮೆನ್ನ ಲೀಲಾಸರಂ ॥ ೮

ಇದು ಲೀಲಾಂದೋಳವಿಂದೋಳದ ದನಿ ನೆಱೆಗೊಳ್ವನ್ನೆಗಂ ಪಾಡಲೆಂದೇ
ಱುದಳಂ ತೂಗುತ್ತು ವಿರ್ದೆನ್ನಯ ಪರಿಜಿದುವೇ ಮಾಧವೀಮಂಟಪಂ ತೋ
ರ್ಪುದಿದಂತೇಕಾಂತದೊಳ್ ನೂಪುರರವವಿಳಸದ್ಭಾವುಪಾದಪ್ರಹಾರ
ಕ್ಕಿದಱೊಳ್ ಪಕ್ಕಾಗಿ ಗೋತ್ರಸ್ಖಲನೆ ನೆಗಪೆಪ್ಪೂವಮಾಲೆಯಿಂ ನೋದುವೆತ್ತಂ

ವ॥ ಮತ್ತಮಮರಸಮಿತಿವೆರಸೋಲಗಂಗೊಟ್ಟರ್ದಲ್ಲಿ ಮದೀಯಸಿಂ
ಹಾಸನಾರ್ಧೈಕದೇಶಮನಳಂಕರಿಸಿ ಪದವಡೆ ಸೋಂಕಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ರೂಪು

---

[1]ಗ.—ಕಳೆಯ.

ಮನೆಮರಾಂಗನೆಯರ ಬೀಸುವ ಚಾಮರದ ಗಾಳಿಯಲಂಪಿನೊಳಲ್ಲಿಗುವ
ಬಂಬಲ್ಗರುಳ್ಗಳ ಬಂಬಲಿಂದಂ ತಳರ್ವ ಚಿನ್ನಪೂಗಳನವಯವದೊಳೆ
ಸಯ್ತು ಮೂಡುವ ಕೆಯ್ತ ಮುಮಂ, ಅಮರೀಮಧುರಗೀತನಿನಾದಕ್ಕಾದವೊ
ಲ್ದಿರ್ದ ಶಿರಃಕಂಪದೊಳನಿಸಾನುಮಿಱಿಗಿದ ಕರ್ಣಪೂರಪಾರಿಜಾತಸ್ತ ಬ
ಕವನೋಸರಿಸುವ ವಿಳಾಸಮುಮಂ, ಕನಕಕದಳೀವನದೊಳಗಣ ಮಣಿ
ಮಯಭವನದೊಳಗೆ ಪರಿಮಿತಪರಿಜನಸಹಿತವೆನ್ನ ಮನವೊಱಲ್ವಿನೆಗ
ವೆನ್ನ ಸೋಂಕಿನೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು· ವೀಣೆಯಂ ಬಾಜಿಸುವ ರೂಪ
ಮುಮಂ ಅಚ್ಯುತೇಂದ್ರಪೂಜಾವಿಳಾಸಮುಮಂ ಮಂದರಕಂದರವಿಹಾರ
ಮುಮಂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣಲಾದಪ್ಪುದೆಂದೇ,

ಬದವಿದ ಬೀಟಿದತ್ತಳಗದೊಳ್ ಮುಳಿಸಂ ಪುರುಡುಂಟು ಮಾಡೆ ಜ
ರ್ವಿದ ಕಡೆಗಣ್ಣ ಜರ್ಬುಗಳಿಂ ವೋದಿದ ನೀಳಸರೋಜಮಾಳೆಯಿಂ।
ದುದಿರ್ದುಮದಂಗದೊಳ್ತೊಡರ್ದುತೋರ್ಪದಳಂಗಳಿಂ ಪೇಟಿಮಾವುದೆಂ
ಬುದನೆನೆ ಕಾದಿ ವೋದಿದವಿನಾಣಮದಿಲ್ಲಿ ದಲಿಲ್ಲ ನಲ್ಲಳಾ ॥ ೧೦

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ಮೆ ಮಣಿಮಯಸುರತಭವನದೊಳಗೆ ನಿರ್ಭರಪ್ರಣ
ಯಕಲಹಕಲುಷಪರವಶೆಯಾಗಿ,

ಮುಳಿದಿರೆ ಪಾದಪಂಕಜಮನಾಂ ತಲೆಯೊಳ್ ನಿಲೆ ತಾಳ್ದ ನಲ್ಲಳೀ
ತಿಳಿಯೆನೆ ನಲ್ಲಳೆನ್ನ ಪೆಸರಲ್ತೆ ಮಗಾಪೆಸರಾಕೆಯುಳಿಕ್ಕೊಡಂ ।
ತಿಳಪೆನೆ ಮತ್ತ ಮಾಪೆಸರ್ಗೆ ನೀನಿರೆ ನೋಂತವಳಾವಳೆಂಬುದುಂ
ತಿಳಿದವುರ್ದಪ್ಪಿದಂದವಣಮಿಲ್ಲ ದಲೀಪಟದೊಳ್ ಮೃಗಾಕ್ಷಿಯಾ ॥ ೧೧

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ಮೆ ಪಂಚರತ್ನಪ್ರಭಾಪ್ರಸಾಧಿತಪ್ರಸಾಧನಶಾಲೆಯೊ
ಳಗೆ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಯನಾನೆ ಪಸದನಂಗೊಳಿಸುತ್ತುಮಿರ್ದು,

ಚಳದಳಕಾಳಿ ನಿನ್ನ ವದನಾಂಬುಜಮಂ ನೆಡೆ ನೋಡಲೀಯದ
ವ್ವಳಿಸುವುದಾಪರಿಷ್ವಕದೊಳೆನ್ನ ನಿವೆಂದು ಕನಲ್ದು ಚಿನ್ನಪೂ ।
ಗಳನವಱೊಳ್ ತಗುಳ್ಚಿದೆ ಮೃಗೋದ್ಭವಪಂಕದೆ ಪತ್ರಭಂಗಮಂ
ತೊಳಪ ಕದಂಪಿನೊಳ್ ಬರೆದುದಂ ಬರೆಯಲ್ ಮಱೆದಂದಮಾವುದೋ॥ ೧೨

ವ॥ ಮತ್ತ ವೊರ್ವೆ ಮಂದಪವನಾಂದೋಳಿತವಿಮಾನೋಪವನದೊಳಗೆ ಪಸರಿಸಿ ಕುಸುಮಿಸಿದ ಕುಸುಮದೆಸಳ ಮಿಸುಗುವ ಪೂಸಪಸೆಯೊಳಸದಳವೆಸೆಯೆ ಪಸರಿಸಿ ವೊಸಯಿಸಿದ ಪೂಸಸುಸಿಲ ಮುಸಕದ ಬಸದೊಳಿ ಬಸದಾಗಿಯುಮುಸಿಯಳಿನಗಸವಸದೊಳೆ ಬೆಸೆದು ಪೋಗಿ,

ಮುಜೆಗೊಳಿ ಪೂತ ಕಲ್ಪಲತೆಯಂ ಲಲಿತಾಂಗಿಯೆ ಗೆತ್ತ ಲಂಪಿಸಿಂ
ದೆಱಗುವುದುಂ ಲತಾಂಗಿ ಮುಳಿಸಿಂ ಲತೆಯಂ ಲಲಿತಾಂಗಿಗೆತ್ತು ನೀ ।
ನೆಱಗಿದೆಯೆನ್ನ ಪಕ್ಕದೆ ಪೆಱಳ್ಗಿನೆ ಬೆರ್ಚಿ ಲತಾಂಗಿಗಾಗಳಾ
ನೆಱಗಿದೆನಾದುದಾಲತೆಯಿನೆಚ್ಚಿಗಮಿಂತೆನಗಂ ಲತಾಂಗಿಗಂ ॥ ೧೩

ವ॥ ಇಂತಿವು ಮೊದಲಾಗೆ ಪೆಱವುಮೆನ್ನಾಕೆಯಱಿಕೆಯವಿನಾಣಂಗಳ್ ಕೆಲವು ಬರೆದುವಿಲ್ಲಿಂದದನಾಕೃಷ್ಟದೃಷ್ಟಿಪ್ರಸರನುಮಚಳತಪಕ್ಷ್ಮವಿಸರನುಮಕಂಪಿತಭ್ರೂವಿಭ್ರಮನುಂ ಪ್ರಕಟಿತಚಿತ್ತವಿಭ್ರಮನುಂ ಅತಿಪ್ರಬಳಸ್ವೇದಜಳಪ್ರಕ್ಷಾಳಿತನುಂ ಕುಸುಮಶರಶಲಾಕಾಕೀಲತನುಮಾಗಿ,

ತರಳಾಪಾಂಗವಿಳಾಸ
ಸ್ಫುರಿತಮೆ ಲಿಕ್ಷಣಿಕೆಯಾಗೆ ನಲ್ಲಳ್ ಮುನ್ನಂ ।
ಬರೆದತನುಚರಿತಮೀಗಳ್
ಬರೆದಂತಿರ್ದಪುದು ಮನ್ಮನಃಪುಸ್ತಕದೊಳ್ ॥ ೧೪

ವ॥ ಎಂದು ತನ್ನೊಳಿ ಬಗೆದು ಸಂಕಲ್ಪಸಮಾಗಮಸುಖಮನನುಭವಿಸಿ,

ಪದಪು ಮನಕ್ಕೆ ಪೊಕ್ಕು ನಯನಕ್ಕೆಸೆಯುತ್ತಿರೆ ಚುಂಬನಾಭಿಲಾ
ಷದ ತನಿಗಿತ್ತು ಬಾಯ್ಗೆ ಬಳಸಲ್ ಪದೆದಬ್ಜಿಉಳುರ್ಕೆ ತೋರ್ಕೆವಂ ।
ದೊದವಿರೆ ನಾಣನೊಕ್ಕೆರ್ದೆ ವಿಚಿತ್ರವಿಕಾರರಸಾಂತರಂಗದೊಳ್
ಪುದಿದಿರೆ ಮಾಣದಾಡಿಸಿದನಾತನೆನಂಗಜನೆಂಬ ಸಟ್ಟುವಂ ॥ ೧೫

ವ॥ ಆಗಳ್ ಕದಂಬಸ್ತಕರ್ಣಪೂರಾಯಮಾನರೋಮಾಂಚಕಂಚುಕಿತಕಪೋಳಮೂಳಸ್ಥಳನಿಶ್ವಾಸಕಲೋಳನತಿಸೂಷ್ಮಪಾಳಪರಿಚ್ಯುತತರಳತರನೆಯನೋದಬಿಂದುಸಂದೋಹವೋಹರಸವಗತನಾಗಿ,

ಪ್ರಿಯದಯಿತೆಯೆನಾಂ ನಿನಗೆಂ
ಬಿಯೆಂದು ನೀನೆನ್ನ ನಿಂತಗಲ್ದಿರ್ದೆ ವಿ।
ಸ್ಮಯಮಂ ಮಾಡಿದಪುದು ಹಾ
ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೇ ಎಂದು ಮೂರ್ಛಿವೋಪುದುಮಾಗಳ್ ॥ ೧೬

ಪರಿಜನಮನಿತುಂ ತುರಿಪದೆ
ಪರಿತಂದಿನ್ನೀವೆವೆಂದು ಕಪ್ಪರದ ರಜಂ
ಬೊರೆದ ಕರಕಾಂಬುವಂ ತಳಿ
ದರವುರನೆಚ್ಚಿ ಱಿಸೆ ಮೂರ್ಛೆ ತಿಳಿದು ಕುಮಾರಂ ॥ ೧೭

ವ॥ ಈಪಟವನಿಲ್ಲಿಗಾರ್ತಂದರೆಂಬನ್ನೆಗಂ ಭವದೀಯಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭಂ ಲಲಿತಾಂಗಚರವಜ್ರಜಂಘನೆಂಬುದನಾಂ ಮುನ್ನಮೆ ತಿಳಿದಾನುಮಾಮುಹಾನು ಭಾವನಂ ಬೇಗಮೆಯ್ದೆ ಪೋಗಿ,

ತುದಿಯೆಯ್ದಿತ್ತೆನಗೆನ್ನ ಪ್ರಾಣೇ ನಿನಗಂ ಪ್ರಣೋದಯಂ ಸಾರ್ಚಿ ಬಂ
ದುದು ಧಾತ್ರಂಗಮುಳಂಕೆಗೊಂಡು ಪಿರಿದುಂ ಚಿಂತಾಂತರಂ ಪೋಯ್ತು ಕೂ।
ಡಿದುದಾಶ್ರೀವಮತಿಗಂ ಮನೋರಥಫಲಂ ಶ್ರೀವಜ್ರದಂತಂಗಮಾ
ದುದು ರಾಗೋತ್ಸವ[1]ಮೆಲ್ಲಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಜಯಂ ಭದ್ರಂ ಶುಭಂ ಮಂಗಳಂ ॥೧೮

ವ॥ ಎಂಬುದುಮಾವಿಳಾಸರಸವಾರಾಶಿ ವಿಸ್ಮಯಸ್ಮೇರಮುಖಚಂದ್ರಸಾಂ
ದ್ರಚಂದ್ರಿಕಾಮೃತಾಚ್ಛ ಜಳಶಿರೀಕರಂಗಳೊಳೆ ಮುನ್ನಮೆನ್ನ ಮನ
ಮಾಱುವಿನಮುನ್ನ ಮಿತ್ಯೆಕಭೂಲತಾವಿಳಾಸನಂತೆಂಬುದನೆಂಬುದುಂ ನೀಂ
ಲಲಿತಾಂಗಚರನಪ್ಪುದಱಿಂದಂ[2] ಸ್ವಕೀಯಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಿ ತತ್ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾ
ದೇವಿ ನಿಮ್ಮ ಮಾವಂ ವಜ್ರದಂತಚಕ್ರವರ್ತಿಗಂ ನಿಮ್ಮತ್ತೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿ
ಮಹಾದೇವಿಗಂ ಶ್ರೀಮತಿಯೆಂಬ ಮಗಳಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದಳ್.

*ಅದು ದಿವಿಜೇಂದ್ರಲೋಕಮಿದು ಮನ್ಮಥರೂಪ ಮನುಷ್ಯಲೋಕಮೆಂ
ಬಿದುವೆ ವಿಕಲ್ಪಮಲ್ಲಿ ಸುರಕಾಂತೆ ದಲಿಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯಕಾಂತೆಯೆಂ।
ಬಿದುವೆ ವಿಕಲ್ಪಮಲ್ಲದೆ ವಿಳಾಸದ ಕೆಯ್ತದ ರೂಪು ಸೋಲ್ತು ನೋ
ಡಿದರ ಮನಕ್ಕಣಂ ಪಡೆಯದಲ್ತೆ ವಿಕಲ್ಪಮನಲ್ಪಮಧ್ಯೆಯಾ ॥ ೧೯

---

[1]ಗ.—ಬುದಾರೋತ್ಸವ. [2]ಖ.—ಚರದೇವನೆಯಪ್ಪುದರಿಂದಂ.

ಲತೆಯುಂ ಕರ್ನೆಯ್ದಲುಂ ಸೋಗೆಯುಮತನುಧನುರ್ಲೇಖೆಯುಂ ವಿದ್ಯು
[ವೋದ್ಯ
ದ್ದ್ಯುತಿಯಂ ಮುಕ್ತಾಕಳಾಪಸ್ಫುರಿತವುಮೆಸೆದತ್ತೆತ್ತ ಬಂದಿರ್ದುವೆಂದೊಂ
ದುತವುಂ ಕೈಕೊಳ್ವಿನಂಕೋಮಲತನುವಲರ್ಗಣ್ ನೀಳ್ದಧಮ್ಮಿಲ್ಲವುದಗ್ಗಿ)
ಲತೆ ಸದ್ದಂತಚ್ಛದಂ ದಂತರುಚಿ ರುಚಿರಶೋಭಾಕರಂ ವಜ್ರಜಂಘಾ ॥ ೮೦

ಒಳಪೊಯ್ಯಲ್ ನಿನ್ನ ನಾಕನ್ನೆಯತುಱುಗೆಮೆಗಳ್ ಸುತ್ತಲುಂ ನಿನ್ನೆ ನಾಕೋ
ಮಳಿಯಂದಂಬೆತ್ತ ಸುತ್ತುಂಗುರುಳಳವಡಿಸಲ್ ನಿನ್ನ ನಾತನ್ವಿಯೆತ್ತಂ।
ಬಳಿದುತ್ತುಂಗಸ್ತನಂ ವಮಾಣ್ದಿರದೆ ಬಳಸಲಿಂ ನಿನ್ನ ನಾಕಾಂತೆಯಂತಾ
ನಳತೋಳ್ಗಳ್ ಪಕ್ಕುವಾರ್ದಿರ್ದುವು ಪಿರಿದುತೊಡರ್ದಾದುದಿನ್ನೆತ್ತ ಪೋಪೈ

ವ॥ ಮತ್ತಮಾಕೆ ನೀಲೋತ್ಪಳದಳನಯನೆಯುಂ ಕುಂದಕುಟ್ಮಲದಶ
ನೆಯುಂ ಶಿರೀಷದಾವುಕೋಮಳಬಾಹುಯುಗಳೆಯುಂ ಕಮಳದಳಕೋ
ಮಳಕರತಳೆಯುಂ ವಕುಳಮುಕುಳಸುರಭಿನಿಶ್ವಾಸೆಯುಂ ಚಂಪಕದಳದಾ
ಮಾವದಾತೆಯುಮಾಗಿ ಕುಸುಮಸುಕುಮಾರತನುವಪ್ಪುದಱಿಂದತನುಪರಿ
ತಾಪಮಂ ಸೈರಿಸಲಾಱದೆ ನಿನ್ನೊಳಾದ ವೃತ್ತಾಂತಮನೀಪಟದೊಳ್ ಬರೆದು
ಱಂ ತನಗೆ ಪರಮವಿಶ್ವಾಸಭೂಮಿಯೆನಾಗಿ ಕಿಱಿಯಂದಿಂದಿತ್ತ ನಡಪಿ
ದೋದಿಸಿದ ದಾದಿಯೆನಪ್ಪುದಱಿಂ ಪಂಡಿತೆಯೆಂಬ ಬಱಿಯಪೆಸರಲ್ಲದೆ ರಾಜ
ಕುಳಸತತಸಂವಾಸಪ್ರಾಪ್ತ ಪ್ರಾಗಲ್ಭ್ಯತೆಯುಮುಳ್ಳುದಱಿಂದವಿಘಾಪಟವುಂ
ಪ್ರಾಣಮನೆ ಕೈಯೆಡೆಗುಡುವಂತೆನ್ನ ಕೈಯೊಳಿಕ್ಕಿಟ್ಟು ವುದೀಯಪ್ರಾಣ
ವಲ್ಲಭನನೆಲ್ಲಿಪ್ಪೊಕ್ಕುಮೆಲ್ಲಂದದೊಳಮಱಿಸೆಂದಟ್ಟಿದೊಡೆ ಬಂದಿದನಿಲ್ಲಿ ಪಸ
ರಿಸಿ ಪಾಳ್ಪಕ್ಕೆವಟ್ಟಿರ್ದೆಂ. ವುದೀಯಕಾಯಕ್ಲೇಶಫಳಮುಂ ಜನ್ಮಫಳಮು
ಮೆನಗಿಂಪು ನಿನ್ನ ಬರವಿನಿಂದಂ ಸಫಳವಾದುದೆಂಬುದುಂ ತೆಂಕಣೆಲರಲೆ
ಪದಿಂದಂಕುರಿಸಿದ ಚೂತದಂತೆ ಆತಂ ರೋಮಾಂಚಕಂಚುಕಿತಕರೀರನಾಗಿ,

ನಿನಗಾನೇನೆಂಬೆನೆನ್ನಿರ್ದಿರವನಱಿದು ನೀನಿರ್ದೆಯಿನ್ನಾಕೆಗಂ ನೀಂ
ಮನದನ್ನೆಯ್ತೋಱು ನಿನ್ನೀಪಟಮನೆನಗದಂ[1] ನೋಡಿ ಮತ್ಕಾಂತೆಯಂ ಕಾ।
ಣ್ಬೆನೆಗಂ ಸೈರಿಪ್ಪೆನೆನ್ನೀಬರೆದ ಪಟಮುಮಂ ಕೊಂಡು ಪೋಗಾಕೆಗೆಂದಿಂ
ತಿನಿತುಂ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ನಿನ್ನಿನಿಯನಱಿಯೆ ಪೇೞ್ದಿಟ್ಟದಂ ಲೋಲನೇತ್ರೇ।

[1]ಕ—ಮನದನ್ನ ಳ್ತೋಱಿನಿನ್ನೀ ಬರದಪಟಮದಂ.

ವ॥ ಎಂದು ಮುನಿಪ್ರಿಯತಮನ ಬರೆದ ಸಾಭಿಜ್ಞಾನಪಟಮನೀವುದು ಮೂಕೆಯುಮುದಂ ನಿಮಿರ್ಚಿ ನೋಡಿ,

ಅವಿನಾಣವನಿತುಮೆರ್ದೆವುಗೆ
ಕಿವಿವುಗೆ ಪಂಡಿತೆಗೆ ನುಡಿದ ನೆಲ್ಲನ ನುಡಿ ತ।
ಳ್ತವಿರಳರೋಮಾಂಚದೆ ಮಾ
ಧವಸಮುಯದೊಳಲರ್ದ ಚೂತಲತೆಯನೆ ಪ್ರೋಲ್ತಳ್ ॥ ೮೩

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಮತ್ತ ಶ್ರೀಮತಿವಜ್ರಜಂಘರ ಜನ್ಮಾಂತರಸ್ನೇಹರಸಾಮೃತ ಪಾತ್ರಚಿತ್ರಪಟವ್ಯತಿಹಾರಮುಂ ವಜ್ರಜಂಘಾನುಚರರಿಂದಮುಱುದು ವಜ್ರ ಬಾಹುಮಹೀನಾಥಂ ನಿಜತನೂಜಗುಣಮಣಿಮಾಲೆಗೆ ತತ್ಕನ್ಯಾರತ್ನಮುಂ ನಾಯಕಮಣಿಮಾಡಲೆಂದಾತ್ಮೀಯವಿಳಾಸಂ ಬೆರಸು ಬಂದು ಪುಂಡರೀಕಿ ಣಿಗೆ ಮುಂದಟ್ಟಿದ ದೂತಂಗೆ ಪ್ರೀತನಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಮೆಚ್ಚಿತ್ತು ವಜ್ರದಂತ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯುಮನಂತಸಾಮಂತಾಂತಃಪುರಪರಿವಾರಪರಿವೃತನುಂ ಬಂಧು ರಗಂಧಸಿಂಧುರಾರೂಢನುಮಾಗಿ,

ಕರಿಸೇನಾಸಾರಿನದೊಗ್ಗೀತ್ತರಳಕದಳಿಕಾಕಾನನೋಚ್ಚುಂಬ್ಯಮಾನಾಂ
ಬರಚಕ್ರಂ ವಾಜಿರಾಜಿಶ್ರವಣಚವುರಜಶ್ರೇಣಿಸಂವೀಜಿತಾಶಾಂ ।
ಬರಭೂಗಂ ಪತ್ತಿ ಶಸ್ತ್ರದ್ಯುತಿಪರಿಕರಸಾಂದ್ರೀಭವಚ್ಚಂಡರೋಚಿಃ
ಕಿರಣೌಘಂ ವಜ್ರಬಾಹುಕ್ಷಿತಿಪತಿಗಿದಿರಂ ಬಂದನುತ್ಸಾಹದಿಂದಂ ॥ ೮೪

ವ॥ ಅಂತತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂ ವಜ್ರಬಾಹುಕ್ಷಿತಿಪತಿಗಿದಿರ್ವೋಗಿ ನಿಜವಿಜಯ ಗಜದಿನಿಟಿದು ತನಗೆ ಪೊಡೆವಟ್ಟ ವಜ್ರಬಾಹುವನಾಶೀರ್ವಾದಪುರಸ್ಸರವಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಾತ್ಮೀಯಶಿಖಂಡಮಣಿಮರೀಚಿಗಳಿಂ ನಿಜಪದಕಮುಳದೊಡನೆ ವ ಸುಂಧರೆಯುಮನಳಂಕರಿಸಿದ ವಸುಂಧರೆಯುಮುಂ ನಿಜಾನುಜೆಯಂ ಪರಸಿ ವಿ ನಯವಿನಮಿತಮಣಿಮಕುಟನಾದ ವಜ್ರಜಂಘನನನೇಕಭೋಗಭಾಗಿಯಾ ಗೆಂದು ಪರಸಿ ಪಿರಿದುಮೆಚ್ಚಿಱಿನೊಳ್ತ ಕೈರ್ಮಸಿಕೊಂಡು ನಿಜವಿಜಯಗಜೇಂ ದ್ರಮನೇಱಿಸಿ ಮುಂದಿಟ್ಟೊಡಗೊಂಡುಬರೆ ಪುರಜನಂಗಳುತ್ತುಂಗವಿಭ್ರ

ಸಾದಕೂಟಕೆಂಕೋಟಗಳುಮನುದಗ್ರ ಸಾಧೋಪರಿಮತಳಂಗಳು ಮನೇಱಿ
ನೋಲ್ಪಿಲ್ಲಿ,

ವುದಿದೀಶ್ವೀತಾತಪತ್ರೋತ್ಕರದ ನಡುವಣಂ ವಜ್ರದಂತಂ ಸಮಂತೆ
ತ್ತಿದ ಪಿಂಛಚ್ಛತ್ರಷಂಡಂಗಳ ನಡುವೆಸೆವಂ ವಜ್ರಬಾಹುಕ್ಷಿತೀಶಂ ।
ಮದಗಂಧಭ್ರಾಂತಭೃಂಗಾವಳಿವಳಯಿತಮತ್ತದ್ವಿಪಂ ಕೂಡೆ ಮಿಂಚಿಂ
ವುದಿದತ್ತೆಂಬಂತೆ ಕೂರಂಕುಸದ ಪೊಳಪನಾತೋಱುವಂ ವಜ್ರಜಂಘಂ॥೫

ವ॥ ಎಂದು ತವ್ಮೊಳೋರೊರ್ವರೊಳ್ ನುಡಿಯುತ್ತುಂ ಪಾರಜನಂಗಳ್
ಸೂಸುವ ಲಾಜವರ್ಷಮುಮುಂ ಕುಸುಮವರ್ಷಮುಮುಂ ಆಂತುಕೊಳು
ತ್ತುಂ ಮುತ್ತಿನ ಮುಱಿದ ಲಂಬಣಂಗಳ್ವೀರಸೆಳೆಲ್ವ ಪಚ್ಚೆಯ ಸರದ ಹಾರದ
ತೋರಣಂಗಳಂ ನುಗುಳುತ್ತುಂ ಬಂದು ರಾಜವಂದಿರಮುಂ ಪ್ರೊಕ್ಕು ಕರು
ಮಾಡದ ಕೆಲದ ಮಾಡದೊಳ್ ವಜ್ರಬಾಹುನೃಪನನಿರಿಸಿ ಮಜ್ಜನಭೋಜನ
ತಾಂಬೂಲಾಂಬರಾನುಲೇಪನಭೂಷಣಾದಿವಿವಿಧವಿಶೇಷಸತ್ಕಾರಂಗಳಿಂ ಸಂತ
ಸಂಬಡಿಸಿ ನಾನಾವಿನೋದಂಗಳಂ ತೋಱಿ ವಜ್ರದಂತಚಕ್ರವರ್ತಿ ನಿನಗಾ
ವುದು ಮನೋರಥಮುದಂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೆನೆ,

ಎನಗರಿದುಂಟೆ ನಿಮ್ಮ ದಯೆಯಿಂದುಟಿದಾವುದುಮೆಲ್ಲಮುಂಟು ನೀ
ನೆನಗೆ ನರೇಂದ್ರಮೌಳಿಮಣಿರಾಜಿವಿರಾಜಿತಪಾದಪೀಠ[1] ನೆ ।
ಟ್ಟನೆ ದಯೆಗೆಯ್ವೊಡೀನಿಜತನೂಜೆಯನುತ್ಸವಮಂಗಳಾನಕ
ಧ್ವನಿ ದಿಸೆಯಂ[2] ಪಳಂಚಲಿವಿನಂ ನೆರಪೀಗಳೆ ವಜ್ರಜಂಘನೊಳ್ ॥ ೮೬

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಚಕ್ರಧರನಧರಕಿಸಲಯದ ಮೇಲೆ ದಂತಕಾಂತಿಲತಾಂತ
ಪ್ರಭೆಗಳ್ ಪಸರಿಸೆ,

ಬಡೆಯಂ ಕೂಸಿಂಗದೊಂದೇಕುಲದಚಲದ ಪೆಂಪೊಂದೆ ಚೆಲ್ವೊಂದೆ ಸಂದೊ
ಳ್ನುಡಿಯೊಂದೇ ವಿದ್ಯೆಯೊಂದೇ ವುದಿದೊವವಿದ ಜನ್ಮಾಂತರಸ್ನೇಹವೊಂದೇ
ನುಡಿಯಲ್ವಿಕ್ಕಲ್ಕದೊಂದಲ್ತೆ[3] ನಲಿಡೆ ಪಿಱಿರ್ಗಿನ್ನಿಲ್ಲ ಮುನ್ನಾವಿಧಾತ್ರಂ
ಕುಡಲಿರ್ದಂ ಕನ್ನೆಯಂ ಪೀಪ್ ನಿನಗಮಿನಗಮೇಂದಂದುಗಂ ವಜ್ರಬಾಹೂ॥

---

[1]ಗ.—ನರೇಂದ್ರಮೌಳಿಮಣಿರಾಜಿತಪಾದಪಯೋಜಪೀಠ. [2]ಗ.—ಕಿವಿಯುಂ.
[3]ಗ.—ನುಡಿಯಲ್ವೈಕಲ್ಪದಂತಲ್ತೆ.

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಬಾಲಸಹಕಾರತರು ನವ
ಮಾಲಿಕೆಗತಿಲಲಿತಪೂಗಭೂಜಾತಂ ತಾಂ।
ಬೂಲಲತೆಗೆಂಬನ್ನೊಲ್ ಸಮ
ಲೀಲಂ ನಿಜತನಯನೆನ್ನ ತನುಜೆಗೆ ತಕ್ಕಂ[1] ॥ ೮೪

ಸ್ತ್ರೀರತ್ನಮಿಾಗಳ್ಕೀಕೆಯೆ
ಧಾರಿಣಿಯೊಳ್ ಪುರುಷರತ್ನಮಿಾತನೆ ಸದೃಶಾ।
ಕಾರರನಿವರಂ ಕೂಡಿ ಪ
ಯೋರುಹಜಂಗಕ್ಕೆ ಸಮಸಮಾಯೋಗಯಶಂ[2] ॥ ೮೫

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ವಜ್ರಬಾಹುವುಹೀಪತಿ ವಜ್ರದಂತಚಕ್ರವರ್ತಿಸೂ
ಕ್ತಾವ್ಯತಿಸಿಕ್ತವುಪ್ಪ ನಿಜಮನೋರಥಾಮರದ್ರುವುದಿನೊಗೆದಂಕುರಿಸಿದಂ
ಕುರನಿಕರಮನನುಕರಿಸುವರೋಮಾಂಚನಿಚಯದಿಂ ನಿಚಿತಾಂಗನಾಗಿ,

ಪ್ರಣಯಮಿದನನ್ಯಸಾಧಾ
ರಣಮೆನಿಪ ಭವತ್ಪ್ರಸಾದಮೆಂಬಮೃತದಿನಾಂ।
ತಣಿದೆಂ ಭೂಭುವನದೊಳಾ
ರೆಣೆಯೆನಗೆಂಬೊಂದು ಸಂತಸಕ್ಕೆಡೆಯಾದೆಂ ॥ ೮೬

ವ॥ ಎಂದು ನಿಜೋತ್ತರೀಯಾಂಶುಕಮನೆ ಮುಹೋತ್ಸವಧ್ವಜಮುಂ
ಮಾಡಿ ವಸುಂಧರಾಸಾಂದರಿಯುಂ ತಾನುಂ ಪ್ರಿಯತನಯನ ವಿವಾಹೋತ್ಸ
ವಲಗ್ನಚಿತ್ತರಾಗಿ ಲಗ್ನಮನೆ ಪಾರುತ್ತಮಿರ್ದರ್ ಆಗಳ್ ವಜ್ರದಂತಚಕ್ರ
ವರ್ತಿಯಾತ್ಮೀಯ[3] ಪುತ್ರೀವಿವಾಹೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಮೌಹೂರ್ತಿಕರಂ ಕರೆದು
ದಿವಸಮುಂ ಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂ ಅವರ್—ಇಂದಿನೆ ವಾಸರಮೆ ಶೋಭನವಿಧೇ
ಯವಾಸರಂ ಇಂದಿನ ದಿವಸಮೆ ಶುಭದಿವಸಾಗ್ರೇಸರಂ ಇಂದಿನ ನಕ್ಷತ್ರಮೆ
ಸಕಳಕ್ಷೇಮಕ್ಷೇತ್ರಂ ಇಂದಿನ ಯೋಗಮೆ ಸಮಸ್ತಾಭಿವಾಂಛಿತಫಳಸ
ಮಾಯೋಗಂ ಇಂದಿನ ಕರಣಮೆ ಕಲ್ಯಾಣಕರಣೀಯಾದಿಕರಣಂ ಎಂದು

---

[1]ಕ.—೮೪ಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ೮೫ನೆಯ ಪದ್ಯವಿದೆ. [2]ಗ—ಸುಖಂ.
[3]ಕ.—ಇತ್ತ ವಜ್ರದಂತಚಕ್ರವರ್ತಿಯುಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಮಹಾದೇವಿಯುಮಾತ್ಮೀಯ.

ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ವುದುಂ ಜಗಜ್ಜನಜಂಗಮಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಂ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಮೆಂಬ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯಂ ಮಹಾಪ್ರೋತಜಿನಾಲಯದೊಳ್ ಮುನ್ನಂ ಮಾಡಿ ಬಟಿಯಂ ನಿಜರಾಜಧಾನಿಯೊಳೊಸಗೆಯಂ ಮಾಡಿ ವಿವಾಹಮಂಟಪಮಂ ಸ್ಥಪತಿರತ್ನಕ್ಕೆ ವಿರಚಿಸೆಂದು ಬೆಸಸಿದಾಗಳ್.

॥ ಮಂದಾನಿಲರಗಳೆ ॥

ಸ್ಫುರಿತೇಂದ್ರನೀಲಮಣಿಖಚಿತಭೂಮಿ
ಚೆಲುವಿಂಗದು ನೆಟ್ಟನೆ ಜನ್ಮಭೂಮಿ ॥
ಮರಕತಮಣಿವಿರಚಿತವಿಮಳಭಿತ್ತಿ
ಪೊಗಟಿಲ್ಕ್ಕರಮರಿದದು ಬೇಱೆ ಭಿತ್ತಿ ॥
ಪಳುಕಿನ ಕಂಭಂಗಳ ಪೊಳೆವ ಪೊಳಪು
ನವವಿದ್ಯುದ್ದಾಮದ ಪೊಳೆವ ಪೊಳಪು ॥
ಲಲಿತೋನ್ನತಮಣಿಮಯಕೂಟದಂದ
ಮೆದುಪಲವುಂ ದೇಸೆಯೆ ಮಾಟದಂದ ॥
ಮೆಱಲಿಕ್ಕಿದ ಮುಕ್ತಾದಾಮಶೋಭೆ
ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಲಲನಾದರಹಾಸಶೋಭೆ ॥
ಚಂದನದೆಳದಳಿರ್ದೋರಣಂಗಳವು
ಸೂಚಿತಮಂಗಳಕಾರಣಂಗಳವು ॥
ತುಂಗಕನಕಭೃಂಗಾರುವಿರಾಜಿ
ರಾಜನ್ಮರಕತಮಯಶುಕವಿರಾಜಿ ॥
ಪುಣ್ಯಾಂಬುಪೂರ್ಣಕುಂಭಾಗ್ರಮುಚಿತ
ಕಂಕೇಲಿಪಲ್ಲವೋಲ್ಲಾಸರಚಿತ ॥
ಮುಜ್ಜ್ವಲಮಣಿದರ್ಪಣದೀಪ್ತಿರಮ್ಯ
ಮಾವೇಷ್ಟಿತಸೂತ್ರತ್ರಿತಯಸಾಮ್ಯ ॥
ಮಾಲಂಬಿತಮಣಿಘಂಟಾನಿನಾದ
ಮೆದುಕನಕಕಿಂಕಿಣೀಮೃದುನಿನಾದ ॥

ಮುನ್ನಿೀಲಿತನವಕುಸುಮೋಪಹಾರ
ಮುದ್ದೀಧಿತಿತಾರಾನಿಕರತಾರ ॥

ಮೆನೆ ಪೊಸಹೂನ್ಗಳ ಪಸರಮೆನಿಸಲಿದು
ಮದನನ ಮಂಗಳಭವನಮೆನಿಸಲಿದು ॥

ರತಿಯ ವಿವಾಹಾಗಾರಮೆನಿಸಲಿದು
ಸಕಳವಿಳಾಸನಿವಾಸಮೆನಿಸಲಿದು ॥

ಮದನನಸಾರಸರ್ವಸ್ವಮೆನಿಸಲಿದು
ಸುರತೋತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಾನಮೆನಿಸಲಿದು ॥
ವಿಭವದ ಮೂಲಸ್ಥಾನಮೆನಿಸಲಿದು
ಕಾಮದೇವನಾಸ್ಥಾನಮೆನಿಸಲಿದು ॥

ಓರಂತೆ ನೆರೆದುದಿನೆ ಜನಸಮೂಹ
ಮಾಗಳಿ ಸಮೆದತ್ತು ವಿವಾಹಗೇಹ ॥

ಜಾಗದ ನೆಲೆವಡಲಗೆಗಳ
ಜಾಗಂಗಳ ಪಸುರ್ಗಳಿಸೆಯೆ ರತ್ನದ ಕೇರ್ಗಳ್ ॥

ಜಾಗಂಬೊಯ್ದಂತಿರೆ ಪರ
ಭಾಗಂಬಡೆದುವು ವಿವಾಹಗೇಹಾಂತರದೊಳ್ ॥ ೩೧

ನುಡಿವ ನಡೆ ನೋಡುವಾಡುವ
ಪೊಡೆವಡುವಮುರ್ದಪ್ಪಿಕೊಳ್ವ ತಮ್ಮಿನಿಯರ ಕಾ ।
ಲ್ವಿಡಿವಂದದ ಚಿತ್ರದ ಪೆ
ಣ್ಬಡೆಯಿಂ ಸ್ತ್ರೀರಾಜ್ಯದಂದಮುದಱೆಡೆಯೆಡೆಯೊಳ್ ॥ ೩೨

ಬಿಡುಮುತ್ತಿನ ಬಳಸಿದ ಕಡೆ
ನಡುವಣ ಚೆಂಬೊನ್ನ ಪಟ್ಟವಣೆ ರನ್ನದ ಕ ।
ನ್ನಡಿವೆರಸು ಸರ್ವಧಾನ್ಯದ
ನಡುವಿರೆ ಮೊಸರನ್ಕೈವೆರಸಿದೆಳದಳರ್ಗಳಸಂ ॥ ೩೩

ವ॥ ಆಚಂಚತ್ಪಂಚರತ್ನವೇದಿಕಾಂತರಾಳವಳಯಕ್ಕಳಂಕಾರಮಾಗಿ,

ಬೆಳಗುವ ಮುಂಗಳದೀಪಾ
ವಳಿಗಳ ಬೆಳಗತ್ತಮಿತ್ತಮುಚ್ಚೊತ್ತಿದನ್ನೊಲ್ ।
ತಳತಳಿಸಿ ಬೆಳಗೆ ಬೆಳಗನೆ
ವೊಳೆತಂತೊಪ್ಪಿದುವು ತೊಳಪ ರನ್ನದ ಕೇರ್ಗಳ್ ॥ ೩೪

ವ॥ ಆಗಳಾವಿವಾಹದೊಸಗೆಯೊಳೊಸಗೆಮರುಳಿಗ್ಗೊಂಡಂತೆ ಇತ್ತ ವಸುಂ ಧರಾಸಾಂದರಿಯುಂ ಅತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಮಹಾದೇವಿಯುಮೆಂಕ್ಕೆಕ್ಕೆಯೊಳೆ ಮುಂಡಳಿಕಮಹಾಸಾಮಂತಮಂತಿ ್ರಮುಂಡಳಾಂತಃಪುರಪುರಂಧ್ರಿನಾನಿಕರಕ್ಕೆ ಮಣಿಮಯಭಾಜನಂಗಳಿಂಳಿತ್ತಕ್ಕನೆ- ತೀವಿದ ಪಂಚರತ್ನದ ಕೆಳೆಯ ಕತ್ತುರಿಯ ಕೊಳತಳ ಕಪ್ಪುರದ ಪಳಕಿನ ಬಾಯಿನಂಗಳಂ ಬೀಱಿ ಸಾಹಿಯಾಣದ[1] ಚಿನ್ನದ ನವದಿದ[2] ಭರ್ಮದ ಜೊಂಗದ ದೇವಾಂಗದ ಸಕಳಪಟ್ಟೆಗಳುಮುಂ ಮೆಟ್ಟುವೆಡೆಗಳೊಳೆಲ್ಲಂ ಪಾಸಿಕಾರೋಹಣದ ಕಕ್ಕ ರವಳಯಿಗೆಯ ಚಿತ್ರಾವಳಿಯ ಪಳವೆಡೆಯ ತುಳ[3]ವೆಡೆಯ ನೆಳಲಪಾಣಿಯ ಬಣ್ಣದ ಕಣದ ಬಣ್ಣವಣ್ಣಿಗೆಯ ಜವಳಿಗಳನೆ ವೊಗಂನೋಡದೆ ಸೂಸಿ ದಾಗಳ್,

ಇದಿರೊಳ್ ಸೂಸುವ ಹೇಮಭಾಜನಚಯಕ್ಕತ್ಯಂತ [4]ವಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಮೆ ಚ್ಚಿದನಭ್ಯರ್ಥ್ಯಭರಣಕ್ಕೆ ಲೆಕ್ಕಮಣಮಿಲ್ಲಿಂತಿತ್ತರಾರ್ ಮುನ್ನ ತ ।
ಪ್ಪದಿವಂ ಜಂಗಮಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಮೆನೆ ಕೊಟ್ಟೀಮಾಟ್ಕೆಯಿಂ ಭೋಜನಾಂ
ಗದ ವಸ್ತ್ರಾಂಗದ ಭೂಷಣಾಂಗದಳವಂ ಚಕ್ರೇಶ್ವರಂ ತಾಳ್ದದಂ ॥ ೩೫

ವ॥ ಆಗಳ್ ಪಂಚರತ್ನಗರ್ಭವಿವಿಧೌಷಧಿಸಂದರ್ಭಶಾತಕುಂಭಕುಂಭಸಂ ಭೃತಮಂಗಳಜಳಂಗಳಿಂದಂ ಮಿಸಿಸೆ ಮಿಂದಳಂಕಾರಮಂದಿರಕ್ಕೆ ವಂದು ನೆಜಯೆ ಕೈಗೆಯ್ಯೆ,

---

1ಕ—ಸುಯಿಯಾಣದ. 2ಕ.—ಧವಳವಟ್ಟದ.
3ಕ.—ಚಿತ್ರಾವೆಳಿಯವಳಿಯತುಳಿ 4ಕ.—ತ್ಯಂಗ

ಕರವಿರಸಿದ ಪೊಸದುಗುಲದ
ತೆರಳ್ಕೆವೆತ್ತುಡೆ ಹಟತ್ಕಟೀಸೂತ್ರಪರಿ।
ಸ್ಫುರಿತದೊಳಂ ಕಟ್ಟಿದ ಪೊಂ
ಜುರಿಗೆಯೊಳಂ ಜನಮನೇಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿದುದೋ ॥ ೫೬

ತರಳತರವೃತ್ತಮೌಕ್ತಿಕ
ಪರಿಕರಮೇಕಾಂತಕಾಂತಮೆಕ್ಕೆವಳಿ ಕಂ।
ಧರದೊಳಮರ್ದಿಸೆಯೆ ಪೋಲ್ತುದು
ಪರಿವೇಷಂಗೊಂಡ ಚಂದ್ರನಂ ಮುಖಚಂದ್ರಂ॥ ೫೭

ಹಿಮವದ್ಗಿರಿಕಟಕದಿ[1]ನೊಗೆ
ವಮರಸರಿತ್ಸ್ರೋತವೆಂಬೆ ಮಾತಂ ಪಡೆದೇಂ।
ಹಿಮಗೌರಹಾರಮೆಸೆದುದೊ
ಹಿಮಶೈಲಶಿಲಾವಿಶಾಲವಕ್ಷಸ್ಸ್ಥಳದೊಳ್॥ ೫೮

ಶ್ರೀಮತಿಯ ಮನಮನೆಱಗಿಸ
ಲೀಮಣಿಮಯಮುಕುಟಮಾಗಳುಂ ಸಾಲ್ವುದೆ ತ।
ತ್ಕೋಮಳೆ ಮುಳಿದಿರೆ ತಿಳಪ
ಲ್ಕೀಮುಕುಟವೆ ಸ್ಥಾಲ್ಗೆಮಿನಿಸಲಾರ್ತುದು ಮಕುಟಂ॥ ೫೯

ಕೇಯೂರಕಟಕಸಮಿತಿ ಯು
ಗಾಯತಬಾಹುಗಳನುನ್ಮಿಷದ್ರತ್ನಹಟ।
ಚ್ಛಾಯೆಯೆಯೊಳೆ ಮುಸುಕಿ ದೇಹ
ಚ್ಛಾಯೆಯುಮಂ ಪುದಿಯೆ ರತ್ನತರುವನೆ ಪೋಲ್ತಂ॥ ೬೦

ಮನೆಸಿಜನಂಗನಾಜನವಶೀಕರಣೌಷಧಮಂಗಜನ್ಮನಂ
ಬಿನ ಮದಕಕ್ತಿ ಮನ್ಮಥನ ಮೋಹನಯಂತ್ರಮಿದಪ್ಪದಲ್ಲದಂ।

---

[1]ಕ.—ನಿಕಟದಿ.

ದಿನಿತುವರಂ ಮನಂಗೊಳಿಸದೆಂಬಿನಮುಜ್ಜ್ವಳಮಂಗಳಪ್ರಸಾ
ಧನಮೆ ಮನೋಜರಾಜಜಯಸಾಧನವಾದುದು ವಜ್ರಜಂಘನಾ ॥ ೪೧

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಂ ಶ್ರೀಮತಿಯುಂ ಅನಂತಸಾಮಂತಸೀಮಂತಿನೀಪರಿವೃತೆ ಯುಂ ಅತಿಪ್ರಾಢವಾರವನಿತಾಪರಿವೃತೆಯುಂ ಆಗಿ ಪಾಲ್ಗಡಲ ತೆರೆಯ ನೊರೆ ಯ ದೊರೆಯ ದುಕೂಲಾಂಬರಮನುಟ್ಟು ಆತ್ಮೀಯಪ್ರಭೆನೆಜಘನೆದ ನುಣ್ಪೆ ನೊಳ್ ನುಣ್ಪುವೆಗೆತ್ತು ಝಣಝಣಾಯಮಾನಮಣಿಕಿಂಕಿಣೀವಿರಾಜಿತ ಕನಕಕಾಂಚೀಕಳಾಪಮಂ ಅನಂಗರಾಗರಸಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟೆಗಟ್ಟುವಂತೆ ಕಟ್ಟಿ ಸಾಂದ್ರಚಂದನದ್ರವಾನುಲಿಪ್ತಾದೃಪ್ತ ಕುಚಕಳಶಂಗಳಂ ತರಳತರತಾರಹಾರದಿಂದಳಂಕರಿಸಿ ಚಂಪಕದಳದಾಮಕೋಮಳನಿಜಭು ಜಲತೆಗಳನನೇಕವುೌಕ್ತಿಕವುಣಿವಿಭೂಷಣಂಗಳಿಂ ಕುಸುಮಿಸಿ ಮನ್ಮ ಥೋತ್ಸವಾಭಿಮುಖಮುಖಚಂದ್ರನಂ ಚಂಡ್ರಕವಳದಿಂ ತೊಡೆದೋ ರೊಂದೆ ವಜ್ರದ ಪಂಚಲೋಹಮುಮನವರ್ಕಮರ್ಕವೆತ್ತ ಮುತ್ತಿನ ಮುಗುಳ್ಗಳುಮನಿಟ್ಟುಮುಗುಳನೆ ಬಿಱಿಮುಗುಳ್ಗಿತ್ತಿ ಱಗಿದ ಮಱಿದುಂ ಬಿಯಂತೆ ಸೊಗಯಿಸೆ ತೀವಿದ ಕೊಗ್ಗಿಯ ಕತ್ತುರಿಯುಂ ಕತ್ತುರಿ ಯೊಳಂಟು ಪರಿಚಯಮುಂ ಪರಿಚಯೊಳ್ಪರಿಚಯಂಬಡೆದ ಮದವಟ್ಟೆಯುಂ ಮದವಟ್ಟೆಯೊಳೊಡಂಬಟ್ಟು ವಿಪುಳಕಪೋಳತಳಲಿಖಿತವಿಚಿತ್ರಪತ್ರಲೇ ಖೆಯುಂ ಪತ್ರಲೇಖೆಯಂ ಮುಗುಳ್ನಗೆನಗುವಂತಿರ್ದಧರಮುಂ ಅಧರಮ ನಧರಂಮಾಡಿ ಪೊಳೆವ ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಪೊಳಪುಂ ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಪೊಳಪೆಂಬ ತನ್ನ ಬಾಳ ಪೊಳಪನೆ ಮೆಱೆದು ನೆಱೆದು ಸಮಱಿದ ಮದನನೊಡ್ಡಣದಂತೆ ಸಮಱಿದ ಪುರ್ವಾಂ ಪುರ್ಬೆಂಬ ಕರ್ಬಿನಬಿಲ್ಲಿಂ ಬರ್ದುಂಕಿದ ಮದನನ ಱರಂಬೆಂಬಿನಮಿಂಬಾಗಿರ್ದ ನೆಲೆವೊಟ್ಟುಂ ನೆಲೆವೊಟ್ಟನೊಳೊಟ್ಟೆಸೆ ಪಳಂಚಲೆವ ಕುರುಳೊಳೋಳಯುಂ ಕುರುಳೊಳೋಳಯೊಳ್ ಮುನ್ನೆಮೆ ಸೊಗ ಯಿಸುವ ಚಿನ್ನಪೂಗಳುಂ ಚಿನ್ನಪೂಗಳಿಡೆಯಿಡೆಯೊಳ್ ನಿಮಿರ್ದು ಮಿಱು ಮಿಱುಗುವ ತಲೆದುಡುಗೆಯುಂ ತಲೆದುಡುಗೆಯೊಳೊಡಂಬಡಂ ಪಡೆದು ಮಿಳಿರ್ದು ಪೊಳೆವ ಪೊಂದಳಿರುಂ ಪೊಂದಳಿರೊಳೊಂದವಿಂದಿಯಲ್ಲದೊಂದಿ ನಾಡೆಯುಮಂದಂಬಡೆದು ಪದನಱಿದು ತಳಿದ ಮೃಗಮದಸಲಿಲದೊಳ್ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನುಳ್ಳಲರ್ದು ಚೆಲ್ವಿಂಗೆ ಮುಡಿಗವಿದಂತೆ ತೋಱುವ ತೋರಮೆ ಲ್ಲಿಗೆಯ ಮುಡಿಯುಮೆಸೆಯೆ ಕೈಗೆಯ್ದಾಗಳ್,

ಹಾರಾದ್ಯಾಭರಣಂಗಳಿ
ನಾರೂಪಾರ್ಜ್ಯರ್ಮಾಗೆ ಮಾಣಿಕಚಟ್ಟಂ।
ನೀರಂಜಿಸಿ ದಳವಿಡಿದ ಮು
ಹಾರತ್ನದ ದೊರೆಗೆವಂದುದಾಸ್ಥ್ರೀರತ್ನಂ ॥ ೪೦

ವ॥ ಆಗಳನೇಕಪ್ರಸಾಧನಪ್ರಯೋಗಪ್ರವೀಣೆಯರಪ್ಪತಿಪ್ರಾಢಪಾರಂ
ಧ್ರಿಯರ್ ನೋಡಿನೋಡಿ,

ಮರಕತರತ್ನಚ್ಛವಿ ಪ
ದ್ಮರಾಗರತ್ನಪ್ರಭಾಪರಿಸ್ಫುರದಧರಂ।
ಹರಿನೀಳರತ್ನಕೇಶಂ
ಧರಿತ್ರಿಗೀಯುವತಿರತ್ನವೀನೊಪ್ಪಿದುದೋ ॥ ೪೧

ಎಳವಿದಿರ ಬಣ್ಣವೊಳ್ನಡು
ಕಳಶಮನವ್ವಳಪ ವೊಲೆ ಪೊದಪ್ಪೆಳಸುವ ಬಾಯ್।
ಬಳಸುವ ಕಣ್ ಮಿಳಿರ್ವ ಕುರುಳ್
ನಳವೊಗವೆನೆ ಸೊಬಗಿವಳ್ಗೆ ನಾಟ್ಯರ್ತನಮೇ ॥ ೪೨

ಮದನನೆ ಮಣಿದರ್ಪಣಕಂ
ಮದನನದೀರತ್ನಶುಕ್ತಿಗಂ ಸೆಣಸುವುದಂ।
ಕದಳೀಗರ್ಭದೊಳಿಣೆಯೆಂ
ಬಿದಾವ ಚದುರಿವಳ ಬಾಹುಮೂಲದ ಪೊಳೆಪಂ ॥ ೪೩

ಈಧರೆಯೆ ಪೆಂಡಿರುದ್ಭವ
ಯೋಧರೆಯ ಮನೋಜರಾಗರಸಪೂರಿತಬಿಂ।
ಬಾಧರೆಯ ಕಂಬುಕವ್ರಶಿ
ರೋಧರೆಯ ಬೆಡಂಗನಾರುವೀನೆಯ್ದುವರೇ ॥ ೪೪

ಅಣಮೆಮೆಯಿಕ್ಕದೊಪ್ಪುಗುಮೆ ಕಣ್ಮಲರೆಂತು ಗೆ ದೇವಸಾಂದರೀ
ಗಣದ ವಿಳಾಸಮಂಜಿಸುವವೋಲ್ ಪೆಡೆಯಂ ಮುಡಿಯೆಲ್ಲಿ ತೋರ್ಪ ನಾ।

ಗಿಣಿಯರ ಕೆಯ್ತ ವೆಂತೊ ಕಳೆ ಪಾಱುವ ಪಾಱುವಳ್ಗಂದಮುಂ ಬೆಡಂ
ಗಣಿಯರವಿಾಕೆಗೆಂದು ಪ್ರೊಗಲ್ವರ್ ಕೆಲರಲ್ಲಿ ಹಿವಾಂಶುವಕ್ಕ್ರಯಂ ॥ ೪೭

ವ॥ ಅಂತು ನೆಱೆಯೆ ಕೈಗೆಯ್ದು ವಧೂವರರಿರ್ವರುಮಂ ಮೌಹೂರ್ತಿ
ಕಗಣನಿರೂಪಿತಪ್ರಶಸ್ತಮುಹೂರ್ತದೊಳತಿಪ್ರಮೋದನಿರ್ಭರಪ್ರಣಯ
ಪ್ರಹತಮಂಗಳಪಟಹರವಂಗಳುಮತಿಮಧುರಮಂದ್ರಮನೋಹರಮಂಗಳ
ಗೀತಾರವಂಗಳುಮಲಕ್ತಕದ್ರವಾರುಣಚರಣರಣಿತನೂಪುರಮುಖರಿತದಿಗಂ
ತರಾಂತಃಪುರಜನಾಶೀರ್ವಾದಕೋಲಾಹಳಮುಮೆಸೆಯೆ ಮುಂದಿಟ್ಟುತಂದು
ವಿವಾಹಮಂಟಪದ ನಡುವಣ ಮಣಿಮಯವೇದಿಕೆಯ ಹಾಟಕಪೀಠದ
ಮೇಲೆ ಪಾಸಿದ ದುಗುಲದ ದಳಿಂಬದೊಳಿರಿಸಿದಾಗಳನೇಕಮಕುಟಬದ್ಧಚೂ
ಡಾಮಣಿಚಕ್ರಚುಂಬನೋಚಿತಚರಣಕಮಳನಪ್ಪ ಸಕಳಚಕ್ರವರ್ತಿ,

ನೆಱೆದತ್ತೆ ತ್ತಾನುಮೀದಂಪತಿಯ ಬಯಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣಮಾಯ್ತುತ್ಸವಂ ಕ
ಣ್ಣೆಱೆದಂತಾಯ್ತೆನ್ನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಫಲವೆನುತುಂ ರಾಗಮಂ ಬೀಱಲಾದ।
ಱ್ಕಱ ಪೆಂಪಂ ತೋಱಲಾಗಳ್ ಕನಕಕಳಶಮಂ ತಾನೆ ಬಂದೆತ್ತಿ ಕೈನೀ
ರೆಱೆದಂ ಶ್ರೀವಜ್ರದಂತಕ್ಷಿತಿಪತಿ ಸತತೋತ್ಸಾಹಸಂದೋಹದಿಂದಂ ॥ ೪೮

ವ॥ ಅಂತು ಕೈನೀರೆಱೆದು ಪಾಣಿಗ್ರಹಣಂಗೆಯಿಸಿದಾಗಳ್ ವಜ್ರಜಂಘಂ
ಶ್ರೀಮತಿಯ ನಿಕಾಮಕೋಮಳಕರತಳಪಲ್ಲವಸ್ಪರ್ಶನಸುಖೋನ್ಮೀಳಿತ
ಲೋಚನನಾಗೆ,

ಇನಿಯನ ಕೆಂದಳಂ ತಳವುನೊಯ್ಯನೆ ಸೋಂಕೆ ಪೊದಟ್ಟಿ ನಾಣ ಪೆಂ
ಪಿನೊಳೊಗೆತರ್ಪ ಘರ್ಮಜಲಬಿಂದುಗಳಂ ನಮಿತಾನನಾಬ್ಜೆ ಬೆ।
ಚ್ಚನೆ ಬಸಿವಿಂದುಕಾಂತಕರಸಂಕುಳವೊಯ್ಯನವುಂಕೆ ಸೋಂಕೆ ಸೋಂ
ಕಿನೊಳೊಜೆವಿಂದುಕಾಂತಮಣಿಪುತ್ರಿಕೆಯೆಂದದಿನೊಪ್ಪಿ ತೋಱುದಳ್ ॥ ೪೯

ವ॥ ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್,

ಪರಿವೆ ಕಟಾಕ್ಷಂಗಳನೋ
ಸರಿಸುತ್ತುಂ ನಿಮಿರ್ವ ಸುಯ್ಗಳಂ ಕುಸಿಯುತ್ತುಂ।
ಶರಪಾತಂಗಳ ನಡುವಣ
ಪರಿಣಿಯುವೋಲ್ ಮನದೊಳಾಗಳಾಕುಳಿಯಾದಳ್ ॥

ವ॥ ಆಗಳ್ವಜ್ರಜಂಘಂ,
ಪುಳಕಪ್ರೋದ್ಭೇದಘರ್ಮೋದಕವಿಸರಮನೊತ್ತಂಬದಿಂ ತಾಗೆಯುಂ ನಿ
ಶ್ಚಳಧೈರ್ಯವ್ಯಾಜಶಿರ್ಯಗ್ವಳನತರಳಿತಂ ದೃಷ್ಟಿಪ್ರಪೇಂದ್ರಿತ್ತು ನಿರ್ವ್ಯಾ ।
ಕುಳಮಾಗಳ್ ರಾಜಪುತ್ರಸ್ಮಿತಮಧುಮಧುರಾಪಾಂಗಜೈತ್ರಾಂಗಜಾಸ್ತ್ರಂ
ಗಳ ಕೋಳಂ ನೂತನಪ್ರೇಮದೆ ನಿಮಿರ್ವೆಡೆಯೊಳ್ ದೃಷ್ಟಿಯಂ ಕಾವ
ನಾವಂ ॥ ೫೧

ವ॥ ಅಂತಭಿನವಸಂಗಸಮುತ್ಪನ್ನಸಾಧ್ವಸರಸರಮಣೀಯತರಮುಗ್ಧವ
ಧೂವದನವಿಲೋಕನಸುಖಮನನುಭವಿಸಿ,

ಇನಿವಿರಿದೊಂದುಮೇಳವಮುವೊಡಂಬಡುವಟ್ಟಿಱುವೆನ್ನ ನಿನ್ನ ಮು
ನ್ನಿನ ಭವದೊಂದು ಕೂರ್ಮೆಯೊಳ್ ಕೂಡಿದುದೀಭವದಿಂದವಾದ ವಾ ।
ಸನೆ ಮುಱುವೆಯ್ಗುಮಕ್ಕುಮದಱಿಂದೆನಗಂ ನಿನಗಂ ಸಮಂತು ಮು
ನ್ನಿನ ಭವಮಿಾಭವಂ ಮುಱುಭವಂ ಸಫಲಂ ಮೃಗಲೋಲಲೋಚನೇ ॥೫೦

ವ॥ ಎಂದು ಕೆಚ್ಚು ವಿರ್ದ ಮೆಚ್ಚು ವನುರ್ಚಿಪ್ಪೋದ ಮೇಳಮುಮನಳ
ವಿಗಳಿದಲಂಪುಮಂ ಬಳವಿವಡೆವಟ್ಟಿಱುವನೊರ್ವರೊರ್ವರೊಳ್ ನೆಱೆದನೇ
ಕವಿಧನಿಧುವನಸುಖಸುಧಾರಸಾಧೀನಚಿತ್ತರುಂ ಚಿತ್ತಜನೆ ವಿವಿಧವಿಳಾಸವಿ
ಭ್ರಮೋಪದೇಶೋಪಾಧ್ಯಾಯನಾಗೆಯುಮುಪವನಾಂತರಾಳಕನಕಕದಳೀ
ಭವನಂಗಳೇ ನಿವಾಸಭವನಂಗಳಾಗೆಯುಂ ಭ್ರಮದ್ಭೃಮರಭರಭಗ್ನ
ಮಾಧವೀಲತಾಲತಾಂತಸಮುಧಿಕಮಕರಂದಬಿಂದುಚಿತ್ರತವಿಪುಳಪುಳನತಳಂ
ಗಳೇ ವಿಶ್ರಮಣಭೂಮಿಗಳಾಗೆಯುಂ ದರದಳಿತಕವಳವನಗಳಿತಮಧು
ರಮದಮುದಿರಾಮೋದಮುದಿತಮಧುಕರನಿಕರನಿನಾದೋಪವೀಣಿತಕ್ರೀಡಾ
ಸರೋವರಂಗಳೇ ಜಳಕೇಳೀಕುತೂಪಳನಿಳಯಂಗಳಾಗೆಯುಂ ಸಕ
ಳಕಳಹೋತ್ಕಳಿತಸರಸಸಹಕಾರಕೋರಕಕಬಳನಮದಮಧುಕರಕೋಕಿಳ
ಕೋಳಾಹಳಾಕುಳಿತಕೃತಕಕೇಳೀಶೈಳತಿಖರಂಗಳೇ ಸಕಳದಿಗವಲೋ
ಕನನಿಕೇತನಂಗಳಾಗೆಯುಂ ಸರಸಸರಸಿಜಸಂದರ್ಭಗರ್ಭಸರೋವರಸಲಿಲ
ಲುಳಿತಪಿಪಿರಸುರಭಿಮಂದವಾರುತಾಂದೋಳಿತಚಂದನವನವೀಥಿಗಳೇ ವಿಹಾ
ರಮಾರ್ಗಂಗಳಾಗೆಯುಂ ವಸಂತಸಮಯಸಮುದಿತಕುಸುಮಕಿಸಲಯಂಗ
ಳೇ ವನಕೇಳೀವಿಳಾಸಭೂಷಣಂಗಳಾಗೆಯುಂ ತ್ರಿಭುವನೈಕಪವಿತ್ರೀಭೂತ

ಮಹಾಪೂತಜಿನಾಲಯಮೇ ನಿರತಿಶಯಭಕ್ತಿಪುರಸ್ಸರಪೂಜಾವಿಚಿತ್ರವಿರಚ
ನಾದಿಸಂಪದಾಸ್ಪದವಾಗೆಯುಂ ಪಾತ್ರದಾನವಿಧಾನಮೆ ವಿನೋದವಾಗೆ
ಯುಂ ಇಂತು ನಿತ್ಯೋತ್ಸವಂಗಳ್ ಕೆಲವುಕಾಲಂ ಸಲೆ ಸಲ್ಗೆ ವೆರಸಿದ ತನ್ನ
ನಣ್ಣನೊಟ್ಟಜೆಯಂ ತೋಱು ವಜ್ರಬಾಹುವಮಹೀಪತಿಯಂ ಕರೆದುವಮಿ
ತತೇಜಂಗೆ ಭವದೀಯೋತ್ಮಜೆಯಂ,

ಕುಡು ಕುಡದಂದುವೆನ್ನ ತನಯಂ ಭವದಾತ್ಮಜೆಗೀಕನೆಂದು ಬೆ
ಳ್ಗೊಡೆಯೊಡೆಯಾತನರ್ಥಿವಡೆ ಕೊಳ್ಕೊಡೆಗಾಗಳಿ ವಜ್ರಬಾಹು ದಾಂ।
ಗುಡಿವಿಡೆ ರಾಗಮರ್ಥಿಯೊಳಿ ಸಾಂದರಿಯಂ ಕುಡೆ ಬಂಧುಗಳ್ ಮನಂ
ಬಡೆ ಕಡುರಯ್ಯನೂಯ್ತು ಮಿತತೇಜನೊಳಂದು ವಿವಾಹಮುಂಗಳಂ ॥ ೫೩

ವ॥ ಆವಿವಾಹಕಲ್ಯಾಣಾನಂತರಂ ನಿಜತನೂಜೆಯನಳಯನೊಡನೆ ಕಳು
ಪುವುದ್ಯೋಗಮನೆತ್ತಿ ಕೊಂಡು,

ಎನಗೀಷಟ್ಖಂಡಭೂಮಂಡಳಪತಿಯೆನಿಸಲ್ಲಾಲ್ಗು ಮುದ್ಯದ್ಯಶೋಲತಾಂ
ಭನವಿಶ್ವೇತಾತಪತ್ರಂ ಕಳೆದುಱೆದುವುವಂ ತನ್ನಿ ಮಿನ್ನೆಂದು ವಾರಾಂ।
ಗನೆಯರ್ ಜಾತ್ಯಶ್ವವೃಂದಂ ಸಮದಕರಿಕುಳಂ ತಾರಹಾರಂಗಳೆಂದಿಂ
ತಿನಿತಾನುಂ ವಸ್ತುವಂ ತಾಂ ತರಿಸಿದನಧಿಕಪ್ರೀತಿಯಿಂ ವಜ್ರದಂತಂ ॥ ೫೪

ವ॥ ಅಂತು ತರಿಸಿ ಮತ್ತಮಾತ್ಮೀಯಸ್ಥಪತಿರತ್ನವಿರಚಿತಮಣಿಕನಕಖ
ಚಿತಶಿಬಿಕಾಂದೋಳಾದಿಯಾನಂಗಳುಮುಂ ಕನಕಯೋಗಾಳಂಕೃತಂಗಳಾಗಿ
ಸೊಗಯಿಸುವ ಕರಿಯ ಪಿರಿಯಮೆಯ್ಯ ನಿಡಿಯಕಿವಿಯ ಕುಣಿಪು ಮೆಟ್ಟು
ವಜ್ಜರಿಗತ್ತೆಗಳುಮುಂ ವ್ಯೂಹದೊಳ್ ನಿಟ್ಟುವಟ್ಟು ಮಣಿಮಯಮಂಡನಾ
ಯೋಗದೊಳೊಡಂಬಟ್ಟ ಪಿಡಿಗಳುಮುಂ ಮುಳಿವ ತಿಳಿವ ಗಂಡರ ಪೆಂಡಿರ
ನುಡಿಗಳನೆ ಬಣ್ಣಿಸುವ ಪುರುಳಿಗಳುಮುಂ ಅಕಾಂಡತಾಂಡವಾರಂಭಕೌಂಡಶಿ
ಖಂಡಿಮಂಡಳವುಮುಂ ಲೀಲಾಲಸಗಮನಮುಂ ಗಜಗಮನೆಯರ್ಗುಪದೇಶಂ
ಗೆಯ್ವ ದೀವದ ರಾಜಹಂಸೆಗಳುಮುಂ ಕುಬ್ಜವಾಮನಬಧಿರಮೂಕಕಿರಾ
ತೋನ್ಮತ್ತ ಜಡಜನಂಗಳುಮುಂ ಗಾಯಕವಾದಕನರ್ತಕಕಥಕಪ್ರಣ್ಯಪಾಠ
ಕವೈತಾಳಿಕನಿಕರಮುಮುಂ ಕೊಟ್ಟು ಪಂಡಿತೆಯುಮನೊಡಪ್ಪೋಪಂತು
ಮಾಡಿ ರಾಜಾಧಿರಾಜನಳಯನ ವೊಗವುಂ ನೋಡಿ,

ಬಗೆದುಂ ನಿನ್ನ ಸ್ವವಾಯೋನ್ನತಿಯನಿವಳತಿಸ್ನೇಹಸಂಬಂಧಮುಂ ನೀಂ
ಬಗೆದುಂ ಸಂದೆಮ್ಮ ನಣ್ಪಂ ಬಗೆದುಮಱಿಯಬೇನಾನುಮೆಂದಾಗಳುಂ ಮೆ।
ಲ್ಲಗೆ ನೀಂ ಕಲ್ಪಿಪ್ಪ ದೆಮ್ಮಂ ನೆನೆವೆರ್ದೆಗಿಡದಂತಾಗೆ ಪಾಲಿಪ್ಪ ದಿಂತೀ
ಮೃಗಶಾಬೇಕ್ಷಣಾಕ್ಷಿಯಂ ಮನ್ನಿಸುವುದಿನಿತನಾಂಬೇಡಿದೆಂ ವಜ್ರಜಂಘಾ ॥೫೫

ವ॥ ಎಂದು ನುಡಿದು ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಮಹಾದೇವಿಯುಂ ತಾನುಮಾತ್ಮೀಯ ಪ್ರಿಯಾತ್ಮಜೆಯಮೊಗಮನಲ್ಪಕ್ಕರ್ತು ನೋಡಿ,

ಮನಮಱಿದಂಜಿ ಬೆಬ್ಕಿ ಬೆಸಕೆಯ್ ನಿಜವಲ್ಲಭನೇನನೆಂದೊಡಂ
ಕಿನಿಸದಿರೊಂದಿದಗ್ರಮಹಿಷೀಪದದಲ್ಲಿ ಪದಸ್ಥೆಯಾಗು ನಂ ।
ದನರನಗಣ್ಯಪುಣ್ಯಧನರಂ ಪಡೆಯೆಂದವರ್ದಪ್ಪಿಕೊಂದು ತ
ತ್ತನುಜೆಯಗಲ್ಕೆಯೊಳ್ ನೆಗಪಿದರ್ ಬಸಮಲ್ಲದ ಬಾಷ್ಪವಾರಿಯಂ ॥ ೫೬

ವ॥ ಆಗಳ್ ವಜ್ರದಂತನನಂತಸಾಮಂತಾಂತಃಪುರಪರಿವಾರಂ ಬೆರಸು ಪೋ
ಗಿಮಗಳುಮನಳಿಯನುಮುಂ ಕಿಱಿವಂತರಂಬರಂ ಕಳುಪಿ ಮಗುಳ್ವಾಗಳ್,

ಪೊಡೆವಡುವಪ್ಪಿಕೊಳ್ವ ನೆನೆಯುತ್ತಿರಿಮೆಂಬ ಸಮಸ್ತ ವಸ್ತು ವಂ
ಕುಡುವ ಪಲರ್ಮೆಯಿಂ ಪರಸಿ ಸೇಸೆಯನಿಕ್ಕುವ ಬುದ್ಧಿವೇಲ್ವ ಕೈ ।
ಯಿಡೆ ನಿಮಗೆಂದೊಡಂಬಡಿಪ ನಲ್ಲರಗಲ್ಕೆಗೆ ಕಣ್ಣ ನೀರ್ಗಳಂ
ಮಿಡಿವ ಬಹುಪ್ರಕಾರಜನಸಂಕಟಮೊಪ್ಪಿದುದಾಪ್ರಯಾಣದೊಳ್ ॥ ೫೭

ವ॥ ಅಂತು ವಜ್ರದಂತಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕಳುಪಿ ಮಗುಳೆ, ವಜ್ರಬಾಹುಮ
ಹೀಭುಜಂ ವಜ್ರಜಂಘನುಮಂ ಶ್ರೀಮತಿಯುಮುಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಕತಿಪಯ
ಪ್ರಯಾಣಂಗಳಂ,

॥ ಉ ಜ್ಜ್ವ ಳ ॥

ಜಳವಿಹಂಗಮಭೃಂಗನಿನಾದವ್ಯಾಪ್ತ ಸರೋವರಸಂಕುಳಂ
ಗಳೊಳೆ ಪ್ರತಿದಿರ್ಮುತ್ತೆಯ ಸುತ್ತಿಂ ಸುತ್ತಿದ ಸೈಕತಭೂತಳಂ ।
ಗಳೊಳೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬೀಡುವಿಡುತ್ತುಂ ಪೋಗಿ ಮಹೀಭುಜನೆಯ್ದಿದಂ
ಫಳವಿನಮ್ರಮಹೀಜಸಹಸ್ರಾಘಟಮನುತ್ಪಳಖೇಟಮಂ ॥ ೫೮

ವ॥ ಆಗಳ್ ನಿರಂತರಸಮುತ್ಥಾಪಿತಂಗಳುಂ ಕನಕರಜತಮಯಾನೇಕಸ್ಥಾ
ಸಕಾಲಂಕೃತಂಗಳುಂ ವಿಚಿತ್ರಚೀನಾಂಶುಕರುಚಿರಂಗಳುಂ ಪಿನೆದ್ಧ ವಿವಿಧ

ಮಣಿದರ್ಪಣಧ್ವಜಂಗಳುಂ ಆಲಂಬಿತಜಾಂಬೂನದಘಂಟಾಜಾಲವಿರಾಜಿತಂ
ಗಳುಂ ಆವೋದಕುಸುಮದಾಮನಿಕಾಮಕಮನೀಯಂಗಳುಂ ಅಪ್ಪ ತೋ
ರಣಂಗಳನೆ ನುಗುಳುತ್ತುಂ ಕಾಶ್ಮೀರವೃಗಮದಚ್ಛಟಾಸಿಕ್ತಾಂಗಣಮುಂ
ಅಂಗಣರಚಿತಮೌಕ್ತಿಕರಂಗಬಲಿಯುಂ ಬಲಿಕುಸುಮನಿಪತದಳಕುಳಾರ
ಬ್ಧಗೀತಮುಂ ಗೀತಾನುಗತವಾದ್ಯಲಯಲಲಿತವಿಳಾಸಿನೀನೃತ್ಯಮುಮಪ್ಪ ವ್ಪೆ
ಳೆವೇಟಮಂ ಪಗುವಾಗಳ್,

ತಳಿರ್ಗಳ ತೊಂಗಲಿಂದಮಲರೋಳಿಗಳಲ್ಲುಗುವಂತೆ ಕೆಂದಳಂ
ಗಳನುದಿರ್ವಕ್ಕಿಗಳ್ ನಿಮಿರ್ದ ದಾಂಗುಡಿಯೆಂತಿರೆ ನೀಳ್ದ ತೋಳ್ಗಳುಂ।
ಚ್ಚಳದಳಗಾನದಂತೆ ಮಣಿಕಂಕಣನಾದವೊಲ್ದ ಸೇಸೆಯುಂ
ತಳಿದರನೆಂಗಜುಗಮಲತಾಲಲಿತಾಂಗಿಯರಂದು ರಾಗದಿಂ ॥ ೫೯

ವ॥ ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳಪೂರ್ವವಧೂವರರಿರ್ವರಂ ಶ್ರೀಮತೀವಜ್ರಜಂ
ಘರಂ ನೋಡಲೆಂದು,

ಅಳಕೋತ್ಸಾರಿತಕೇಳಸಂಚಯಮನೀವೀಬಂಧನಾವಿಷ್ಕೃತ
ಸ್ಖಳಿತಂ ವಿಸ್ಮೃತಪಕ್ಷ್ಮಪಾತನವಪೂರ್ವಾಳೋಕನಾಕೌತುಕಾ।
ಕುಳತಾಂತಃಕರಣಂ ಸ್ವಕೀಯಭವನವ್ಯಾಪಾರಚಿಂತಾಂತರಂ
ಗಳನೆಲ್ಲಂ ಮುಱಿದಿಂತು ಕೂಡೆ ನೆರೆದತ್ತೆತ್ತಂ ಪುರಸ್ತ್ರೀಜನಂ ॥ ೬೦

ವ॥ ಆಂತು ನೆರೆದು,

ದಿವಿಜೇಂದ್ರಾವಾಸದೊಳ್ ಮುನ್ನೊಡನೆ ದಿವಿಜಭೋಗಂಗಳಂ ಭೋಗಿಸಿರ್ದೀ
ಭವದೊಳ್ ಬಂದಿಲ್ಲಿ ಜಾತಿಸ್ಮರರೆನೆ ನೆರೆದೋರೊರ್ವರೊಳ್ ಮತ್ತಮತ್ಯು।
ತ್ಸವದಿಂದಂ ಮರ್ತ್ಯಭೋಗಂಗಳನನುಭವಿಸಲ್ ನೋಂತರಿಂತೀಗಳಂತುಂ
ತವರಂತೇಂ ಪುಣ್ಯಮುಂ ಪುಂಜಿಸಿದರೊ ಪಿರಿದುಂ ಶ್ರೀಮತೀವಜ್ರಜಂಘರ್ ॥

ವ॥ ಎಂದತಿಪ್ರಮೋದಪ್ರಮತ್ತಪುರಜನಜನಿತಾನುರಾಗದೊಡನಾದಂಪ
ತಿಯುಮೊಡನೆ ರಾಜಮಂದಿರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವತೆಯು ಪರಿ
ವಾರದೇವತೆಯರೆನಿಸುವ ವಾರಸಾಂದರಿಯರ ಸೊಸುವ ಪರಮಾನಂದಸ್ಮಿತ
ಸುಧಾಸ್ಯಂದಸಂತತಾರ್ದ್ರಾಂಗಳಪ್ಪಾರ್ದ್ರಾಕ್ಷತಸಿತಕುಸುಮಾಂಜಳಿಗಳನಿದಿ

ಗೊಂಡು ಪಂಡಿತೆಗೆ ವಿವಿಧವಿನೋದಂಗಳಂ ತೋಱಿ ಮೆಱೆದು ದಾನಸನ್ಮಾನಾದಿಗಳಿಂ ಸಂತೋಷಂಬಡಿಸಿ ಪುಂಡರೀಕಿಣಿಗೆ ಕಳುಹಿ ಕೆಲವುದಿವಸಮಿರ್ದನ್ನೆಗಂ ಶ್ರೀಮತಿಗೆ ಗರ್ಭಚಿಹ್ನಂಗಳ್ ತೋಱುತ್ತಿರೆ,

ರಮಣೀಯಂ ಪ್ರಫ್ಫಿತಲತೆ
ಕವನೀಯಮುಮಾಯ್ತು ಕಾಯ್ತುದೆನೆ ಭುವನಮನು ।
ಕ್ರಮದಿಂ ನಾಲ್ವತ್ತೊಂಭ
ತ್ತವಳ್ಗಳ್ ಪುಟ್ಟಿದುವು ಗುಣದವಳ್ ಪುಟ್ಟಿದವೋಲ್ ॥ ೬೦

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಂ ವಜ್ರಬಾಹುಮಹಾರಾಜಂ ಮತೊಂದು ದಿವಸಂ,

ಶರದುದಿತೇಂದುಕುಂದಧವಳೋನ್ನತಸೌಧತಳಸ್ಥಿತಂ ಮನೋ
ಹರಗಗನಾಂಬುರಾಶಿನವಫೇನಸಮಾನಮನುದ್ಧಕೂಟಸಾಂ ।
ದರಮನದೊಂದುನೀರದಮನಟ್ಟಿ ಯೆ ನೋಡಿ ಜಿನೇಂದ್ರರುಂದ್ರಮಂ
ದಿರಮನದೊಂದನೀದೊರತೆ ಮಾಡಿಪೆನೆಂದದಱಿಂದಮಂ ನೃಪಂ ॥ ೬೩

ವ॥ ಬರೆಯೆಲೆಂದು ಬಟ್ಟೆಗೆವಲಗೆಯಂ ತರಿಸಿ ತಿಟ್ಟವಿಟ್ಟು ಬರೆವನ್ನೆಗಂ,

ಸಿರಿಯು ಶರೀರದ ರೂಪಿನೆ
ನರರೈಶ್ವರ್ಯದ ಪೊದಪ್ಪೆಗಳ್ ಕರಗುವವೋಲ್ ।
ಶರದಂಬುಧರಂ ಭೋಂಕೆನೆ
ಕರಗಿದೊಡೆದೆ ಕರಗಿ ಕೊರಗಿದಂ ಧರಣೀಶಂ ॥ ೬೪

ವ॥ ಆಗಳ್,

ಘನದ ಕರಗಿದುದನಱಿದಪ
ಘನದ ವಿಳಾಸಮನದೆಂತು ನಂಬುವ್ರದೊ ಘನಾ ।
ಘನದಿಂದಮಱಿಯಲಾದುದು
ಘನಾಘನಂ ಜವನ ದಾಟಿಗಿಲ್ಲೆಂಬಿನಿತಂ ॥ ೬೫

ಆನೊಪ್ಪೀಡೆ ನೋಡೆ ನೋಡೆ ಮ
ನನೊಪ್ಪೀಡುವವೊಲ್ ಶರದ್ಘನಂ ಕರಗಿದುದೆಂ ।
ತೆನ್ನ ನೆನಗೆಂಬೆನೆಂದೊಡ
ವೆನ್ನಳಿವಿಂಗೆನ್ನ ತನುವೊಡಂಬಟ್ಟಪುದೇ ॥ ೬೬

ಜವನಾಣೆಗಮಾಜ್ಞೆಗಮುಂ
ಟೆ ವಕ್ರಮಾಖಳನ ತುಟಿವ್ರುಮಂ ಸೋಂಕುಮನಾ ।
ರವಧರಿಪರೆಂತುಮೆವನುಮ
ನವಯವದೊಳೆ ಗೆಲ್ವ ಬಗೆಯನೀಗಳೆ ಬಗೆವೆಂ ॥ ೬೩

ವ॥ ಎಂದಾಮಹಾನುಭಾವನಾಜವಂಜವವಿಭಾವಕ್ಕೇವಯಿಸಿ ವಜ್ರಜಂಘೆ ನೊಳಾತ್ಮೀಯೆಧರಾಭಾರಮುಂ ನಿಱಿಸಿ ವಸುಂಧರೆವೆರಸು ಪಲಂಬರರಸಿಯರುಂ ಶ್ರೀಮತೀತನೂಜರ್ ವೀರಬಾಹುಪ್ರಭೃತಿಗಳಪ್ಪ ನಾಲ್ವತ್ತೊಂಭತ್ತ ಮುಳ್ಗಳುಮೈನೂರ್ವರುರ್ವೀಶ್ವರರುಂ ಬೆರಸು ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿ ಯಮುಧರಮುನೀಂದ್ರಪಾದಪದೊಳ್ಮೀಪಕಂತದೊಳೆ ಜಾತರೂಪಧರನಾಗಿ ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮೀಕಟಾಕ್ಷೈಕಲಕ್ಷ್ಯನಾದನೆನ್ನೆಗಮಿತ್ತಂ,

ನಿಮ್ಮನೆ ನೋಡಿ ಮದ್ಗುರುವಿಯೋಗಮನಾಱಿಪೆವೀಗಳೀತಪೆ
ಕ್ಕಮ್ಮ ಮನೆಂದರಲ್ ನಿಮಗೆ ಸಲ್ಲದೊಡಂಬಡಿಮೆಂದು ಕಾಲ್ಗಳಂ ।
ತಮ್ಮಯ ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ ನಿಱಿಸಿ ಮೂರ್ಕೊಳೆ ಮಾಣದೆ ಪೋದ ಮುಕ್ಕಳಂ
ದೇವ್ಮನೆದೊಳ್ ಪಳಂಚಿದರೊ ಚಕ್ರಿತನೊಜೆಯೆ ವಜ್ರಜಂಘನಾ ॥ ೬೪

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತ ವಜ್ರದಂತಚಕ್ರವರ್ತಿಯುಂ ಸಕಳಮಕುಟಬದ್ಧಪರಿವೃತನಾಸ್ಥಾನಮಂಟಪಮಧ್ಯಸ್ಥಿತಸಿಂಹಾಸನದೊಳೊಂದುದಿವಸಂ ಸುಖಾಸೀನನಾಗಿರೆ,

ವಿಕಸಿತಶ್ರೀಕಂಚನಪದ್ಮಮಂ ವಿನಯದಿಂ ತಂದೊಂದನುದ್ಯಾನಪಾ
ಳಕನಿತ್ತಲ್ಲಿ ತೆದಬ್ಜಮಂ ನೃಪವರಂ ವಕ್ತ್ರಾಬ್ಜದೊಳ್ ಸೂರ್ಚಿ ಕಂ ।
ಪುಕರಂ ಪೊಂಪುಟಿಯೆಂದುಸೋಲ್ತು ನಿರ್ವಿನಂ ಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯೌತ್ಸುಕ್ಯಮಂ
ಪ್ರಕಟಿಂಮಾಡಿ ನೃಪಂಗಲಂಪ್ಪವೆಡೆದತ್ತಂಭೋಜಗಂಧಾಸವಂ ॥ ೬೫

ವ॥ ಮತ್ತಮಾಲೀಲ್ಲಾಕಮಳಮನೆ ಲೀಲೆಯಿಂ ತಿರಿಪಿದಾಗಳ್,

ತಿರಿವೆಸಳ್ಗಳ್ ಮುಸುಱುವ ಮಧು
ಕರಂಗಳಂ ಸೋಯೆ ಪರಿವ ಮುಕರಂದರಸಂ ।
ಪರಿವೇಷಂಗೊಂಡಂತಿರೆ
ಕರಮೆಸೆದುದು ನೃಪನ ಕಯ್ಯ ಲೀಲಾಂಭೋಜಂ ॥ ೬೬

ದಿನಪಾಸ್ತಸಮಯದೊಳ್ ಮು
ನ್ನಿನ ದಿವಸಂ ತತ್ಪಯೋಜದೊಳ್ ಮಡಿದಳಿ ತೊ।
ಟ್ಟನೆ ಬೀಪೆ ತೂಗಿ ತಲೆಯಂ
ಜನನಾಥಂ ವಿಸ್ಮಯಸ್ಮಿತಂಬೆರಸಿನಿಸುಂ ॥ ೭೧

ಈಮಧುಪಂ ದಳಿತಾಂಭೋ
ಜಾವೋದಾಸಕ್ತನಕ್ಕಟಾ ಮಡಿದುದು ಪೇ।
ಟೀಮನುಜರಖಿಳಕರಣ
ಗ್ರಾಮಮನೊಂದೊಡಲೊಳಿಂತೊಡಂಬಡಿಸಿದರೋ ॥ ೭೨

ಒಂದೊಂದೆ ರಸವ ಸೋಲಮ
ದೊಂದೊಂದೆನೆ ಕೊಲ್ಗುವೋವೊ ಲಂಪಳರಪ್ಪೆ।
ಮ್ಮಂದಿಗರಂ ಬಗೆವಂದದೆ
ಕೊಂದಿಕ ವೆ ಸಕಳವಿಷಯವಿಷಮವಿಷಂಗಳ್। ೭೩

ಪಾಕದೊಳತಿವಿಷಮಂ ಕಿಂ
ಪಾಕಫಳಪ್ರತಿಮಮಪಿಳವಿಷಯಸುಖಂ ಪೇ।
ಪೇಕಳಪಿ[1] ಸುಜೀವಿನಱಿಯು
ತ್ತೇಕೆ ವಿವೋಹಿಸುವೆನೇಕೆ ಬರ್ದುಕುವೆನಿದಱೊಳ್ ೭೪

ತೃಣಶಿಖರಾಧ್ಯುಷಿತಾಂಭಃ
ಕಣಸಂಚಳಮುಮರಚಾಪಚಪಳಂ ವಿದ್ಯುತ್।
ಕ್ಷಣಿಕಂ ನಿಟ್ಟೆಯೆ ತನುಭೃ
ದ್ಗಣಯೌವನರೂಪವಿಭವಭೋಗಾಭೋಗಂ ॥ ೭೫

ತೆಱಪನೆ ಪಾರ್ದಿರ್ದಂ ಮಾ
ಯ್ದ ಱುಗುಳಿ ಜವನದಱಿನಿನಿಸು ಪೊಱ್ತುಂ ತನ್ನಂ।
ಮಱೆದಿರಲಕ್ಕುಮೆ ತಳರದೆ
ತಱಿಸಲದಿನ್ನಿಱೆದುಮಱಿದುಮಿರ್ಪುದೆ ಚದುರಂ ॥ ೭೬

1ಕ.— ವಿಷಯಂಗಳಿಂ। ತೇಕಪಿ.

ಕಿಱಿಯಂ ಮುತ್ತಂ ಧನದಱ
ಬಱಿಯಂ ತೊಱೆದಂ ಗೃಹಸ್ಥನೆನ್ನದೆ ಮುಂಬಿ।
ಟ್ಟಱಸಿ ಕೊಲುತಿರ್ದ ಜವನೆಂ
ಬಱಿಕೆಯ ಪಗೆವಂಗದೆಂತು ಪಂಗಿಗನಪ್ಪೆಂ ॥ ೫೫

ನಿಧಿ ರತ್ನವ್ರಾತಮುಂತಃಪುರಮೆಸೆವ ಷಡಂಗಂ ಬಲಂ ಹೈಮ[1]ಶೈಲಾ
ವಧಿಷಟ್ಖಂಡಂ ಮಹೀಮಂಡಳಮನಿಧನಮಲ್ತಮ್ಮನೀಡಾಡಿ ಸಲ್ಗುಂ।
ನಿಧನಕ್ಕಂತಪ್ಪವಂ ಮುಂ ಬಿಸುಡುವುದೆ ಚದುರ್ ನೆಟ್ಟನೆಂದಲ್ತೆ ಮುಂಪೋ
ದಧರಾಧೀಶರ್ ತಪೋಮಾರ್ಗದೊಳಿಸಗಿದರಾಮಾರ್ಗಮಿನ್ನೆಮ್ಮ ಮಾರ್ಗಂ॥

ವ॥ ಎಂದು ನಿರ್ವಾಣಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮನೆ ಬಯಸಿ ಸಕಳಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ ರಾಜಾಧಿರಾಜಂ ನಿಜಾಗ್ರತನೂಜಂಗಮಿತತೇಜಂಗೆ ಕೊಟ್ಟಾಗಳಾತನಿಂ ತೆಂದಂ—

ಇನಿತಂ ನಿಮ್ಮ ಮನಕ್ಕೆ ಕೊಕ್ಕರಿಕೆಯಂ ಮಾಡಿರ್ದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮೆಂ
ತೆನಗೊಳ್ಪಂ ಪಡೆದಪ್ಪುದಿಂತೆನಗಿದಾಚಂದ್ರಾರ್ಕಮೀ ದೇವ ನೀ।
ಮೆನಗೀಗಳ್ ದಯೆಗೆಯ್ವೊಡಿಂತು ಬೆಸಸಲ್ ಸಾಲ್ಕಿಂದೆ ಪೋಪೆಂ ತಪೋ
ವನಕೆನ್ನಟ್ಟಿಯಿ[2] ಪೊರ್ದದಿರ್ಕೆ ಭವದಾಜ್ಞಾಲಂಘನಂ ಭೂಪತೀ ॥ ೫೯

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ವಜ್ರದಂತಚಕ್ರವರ್ತಿ,

ನೀನೆಮ್ಮಂ ವಿಾಱದೆ ರಾ
ಜ್ಯಾನುಷಾ೦ಗನಮನೊಡಂಬಡೀಗಳ್ ನಿಜಸಂ।
ತಾನಕ್ಕೆ ಮಗಂಬಡೆಯೆ[3] ತ
ಪೋನಿಯಮಂ ಮಗನೆ ಕಡೆಯೊಳರ್ದಪುದಲ್ತೀ ॥ ೬೦

ವ॥ ಎಂದಾಗಳಮಿತತೇಜಂ ದಂತಾಂಶುಧೌತಕಪೋಳಫಳಕನಾಗಿ,

ಪಿರಿದೊಂದಾಗ್ರಹದಿಂದವಱದ ದಯೆಯಿಂದಂ ದೇವರೆನ್ನಂ ಧರಾ
ಭರದೊಳ್ತಂದು ತೊಡರ್ಚಿ ಪೂಣ್ದ ತಲೆಗೋದಿ[4]ರ್ದುಂ ಒಟಿಕ್ಕೆಂತುಮಿಾ।

---

[1]ಕ. ಖ.— ಹವ್ಯೆ.
[2]ಖ.—ವಸಕಂಮತ್ತೆಯಿ.
[3]ಕ.—ಬಳೆಯೆ.
[4]ಖ.—ತಲೆಗಂಡಿರ್ದುಂ.

ಧರಣೀಭಾರಮನಾಂ ಬಿಸುಟ್ಪೊಡದು ಚಿಃ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಖಾತ್ವಾಸಮಿಂ
ಕರಣಂ ಭೌತಿಕವೋದಕವ್ಯತಿಕರಂ ತಾನೆಂಬುದಂ ಮಾಡದೇ ॥ ೮೧

ವ॥ ಎಂಬುದುಮಾತನ ಪರಿಚ್ಛೇದವನಱಿದು ತತ್ಸಹೋದರರರ್ಕಾಸಿರ್ವರೋರೊರ್ವರುವೊಲ್ಲದಿರ್ದೊಡಮಿತತೇಜಂಗವನುಂದರಿಗಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಪುಂಡರೀಕನೆಂಬ ಬಾಳಕನಂ ಸಂತಾನಪಾಲನಾರ್ಥಂ ನಿಱಿಸಿ ಷಷ್ಟಿ[1]ಸಹಸ್ರಾಂಗನಾಜನಮುಂ ವಿಂಶತಿಸಹಸ್ರಮಕುಟಬದ್ಧರುಂ ಸಹಸ್ರಪ್ರಮಿತನಿಜತನೂಜರುಂ ಪಂಡಿತೆಯೆಂಬ ಪೆಸರನಾಪ್ರಸ್ತಾವ[2]ದೊಳ್ ನನ್ನಿಮಾಡಿದ ಪಂಡಿತೆಯುಂ ಬೆರಸು ಯಶೋಧರಮುನೀಂದ್ರಪಾದಪದ್ಮೋಪಾಂತದೊಳ್ ವಜ್ರದಂತಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜಂ ದಿಗಂಬರಾಂಬರವಿಳಾಸದಿಂ ತ್ರಿಲೋಕಶಿಖರೀಶ್ವರನಾದಂ; ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತೀಮಹಾದೇವಿಯುಮನುಂದರಿವೆರಸು ಚಕ್ರವಲ್ಲಭ ವ್ಯಪಾಯದೊಳ್[3] ಪುಂಡರೀಕನಂ ಕೈಕೊಂಡಿರೆ,

ತನುವಿಧುವೊಂದನುಳ್ಳ ನಭದೊಳ್ ಶಿಶುಕೇಸರಿಯೊಂದನುಳ್ಳ ಕಾ
ನನದೊಳದೊಂದು ಕುಟ್ಮಳಮನುಳ್ಳ ಸರೋವರದೊಳ್ ಪೊಣರ್ಚಿ ನೆ।
ಟ್ಟನೆ ದೊರೆಯಾದುದೀಕುಲಮುವೀಶಿಶುವೊರ್ಬನಿನೆಂಬಿನಂ ಜಗ
ಜ್ಜನಮತಿಮುಗ್ಧ ಬಾಳನರಪಾಳಕವಾದುದು ಚಕ್ರಭೃತ್ಕುಲಂ ॥ ೮೨

ವ॥ ಅಂತದಂ ಕಂಡು ಕಪ್ಪವಿಯಾಯೆದೆ ಚಪ್ಪರಿಸುವ ಮಂಡಳಿಕರುಮಂ ಅಡಂಗದಾಟವಿಕರುಮಂ ಒತ್ತಿ[4] ಬರ್ಪ ಪಾಷ್ಣ್ರ್ಗಾಹಕರುಮಂ ಅಱಿದು ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಮಹಾದೇವಿ ವಜ್ರಜಂಘಂಗೆ ಬಟಿಯನಟ್ಟುವ ಕಜ್ಜಮಂ ಮಂತ್ರಿವರ್ಗದೊಳಾಳೋಚಿಸಿ,

ವನಜಾನೀಕಮೆ ಪಳ್ಳವೋಪ ತೆಱದಿಂ ಕಿಚ್ಚೆದ್ದು ಭೂಪಂ ತಪ್ಪೋ
ವನೆಮುಂ ಪುತ್ರಕಳತ್ರಮಿತ್ರಸಹಿತಂ ಪೊಕ್ಕಂ ಕರಂ ಬಾಳನೊ ।
ರ್ವನಿವಂ ರಾಜ್ಯದೊಳಿರ್ದನಾನಬಲೆಯೆಂ ಕಾದಿರ್ದೆನೇಮಾತೊ ತ।
ನ್ನನೆ ನೆಚ್ಚಿರ್ದುದು ಕಾಗುಮೆಂಬ ಬಗೆಯಿಂದಿಂತೀಮಹೀಮಂಡಲಂ ॥ ೮೩

---

[1]ಕ.—ಅಪ್ಪ. [2]ಕ.—ಪದ.
[3]ಕ.—ವಿಯೋಗ. [4]ಕ.—ಎತ್ತಿ.

ಜಳಧಿತರಂಗತಾಟಿತಧರಾತಳಭಾರಮಿದೆತ್ತ ಬಾಳನೆ
ತ್ತಳವಿನಿತುಂಟೆ ತಾಳ್ದಲಿದನೊಟ್ಟಜೆಯಿಂ ಕೊಳಲೆಂದು ವೈರಿಗಳ್ ।
ತಳರ್ದಪರೆಂತು ತನ್ನ ಬಲವಿಲ್ಲದೆ ತಾಳ್ದುವೆನೊಪ್ಪಗೊಳ್ಗೆ ತ
ನ್ನಳಿಯನನೆಯ್ದಿ ಪೞಿಸುಗೆ ಬಂದಿದನೀಗಳನಾಥಯೂಥಮಂ ॥ ೪೭

ವ॥ ಎಂದು ಬರೆದು ರತ್ನಕರಂಡಕದೊಳಿಟ್ಟು ಮುಚ್ಚಿ ಮುದ್ರಿಸಿದೋ
ಲೆಯುಮನಪೂರ್ವೋಪಾಯನಮುಮಂ ಪರಿಣತಾಶೇಷಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥರುಮು
ನ್ನತಾನ್ವಯರುಂ ಗಂಧರ್ವಪುರಾಧಿನಾಯಕರುಮಪ್ಪ ಚಿಂತಾಗತಿ[1]ಯುಂ
ಮನೋಗತಿಯುಮೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರರ ಕಯ್ಯೊಳ್ಕೊಟ್ಟಿವ್ಮಳಿಯನಂ ತಡೆಯು
ದೆ ಮುಂದಿಟ್ಟೊಡಗೊಂಡು ಬನ್ನಿಮೆಂದಟ್ಟಿದೊಡಾಗಳಾಗಗನಚರರ್ ವಿಮಾ
ನಾರೂಢರತಿತ್ವರಿತಗಮನದಿಂ ಪೋಗೆ ಪೋಗೆ,

ಗಾಳಿಯನೆಡೆಗಲಿಸಿದುದು[2] ವಿ
ನೀಳಘನಾಘನಮನಳಱಿ ಪಱಿದದು ಮುಕ್ತಾ ।
ಜಾಳಪರಿಲಂಬಿಲೋಲದು
ಕೂಳಪತಾಕಾವಿರಾಜಮಾನವಿಮಾನಂ ॥ ೪೮

ಪಾಱುವ ವಿಮಾನದೊಂದ
ಳ್ಕೀಱುಂ ಪಱಿದುಗುವ ಮುಗಿಲ ನೀರ್ಗಳ ಪಲವುಂ ।
ಬೀಱುಗಳೊಳೆಳಸಿ ಖಚರರ
ನಾಱಿಸಿದುದು ಗಗನದೊಳ್ ವಿಯತ್ತಳಪವನಂ ॥ ೪೯

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದುತ್ಪಳಖೇಟಮನೆಯ್ದಿ ವಜ್ರಜಂಘನುಮಂ ಶ್ರೀಮತಿ
ಯುಮುಂ ಕಂಡು ದೂರಾವನತಮಸ್ತಕರಾಗಿ[3]ತಮ್ಮ ತಂದುಪಾಯನಂ[4]ಬೆರ
ಸು ರತ್ನಕರಂಡಕಮುಂ ಮುಂದಿಟ್ಟಾಗಳದಱ ಮುದ್ರಿಕೆಯ ನೊಡೆದಂತಸ್ಥಿತ
ಕಾರ್ಯಪತ್ರಮುಂ ಬಾಜಿಸಿ ನೋಡಿ, ವಿಸ್ಮಯಾಕ್ರಾಂತಚಿತ್ತನಾಗಿ,

ಆಟಿಪದೆ ಪದಗಳಪದೆ ಪೊಂ
ಪಟಿವೋಗೆ ಯಶಃಪ್ರಕಾಶಮಾಗಳೆ ಧರೆಯಂ[5] ।

1ಕ.—ಚಿತ್ರಗತಿ. 2ಕ.—ಗಲಿಸಿದುದೆನೆ. 3ಖ.— ದೂರೋತ್ಸಾರಿತಪ್ರಣತರಾಗಿ.
4ಗ.—ತಂದಪಾವುಡಂ. 5ಕ.—ಪ್ರಕಾಶಮಿಭುವನದೊಳೇಂ.

ಪಟಿಕೆಯ್ದು ತೊಟ್ಟಿನುಟಿವಂ
ತುಟಿದಂ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ಚಕ್ರಧರಂ ॥ ೪೩

ತಂದೆ ಕುಡೆ ರಾಜ್ಯಮಂ ತೃಣ
ದಿಂದಂ ಲಘುವಾಗೆ ಬಗೆದು ಬಗೆದರ್ ತಾಮುಂ।
ತಂದೆಯು ಬಗೆದುದನೆಂದೊಡ
ಗುಂದಲೆ ಪೊಗಟಿಪ್ಪ ಚಕ್ರಿನಂದನರಳವೆಂ ॥ ೪೪

ವ॥ ಎಂದು ನಿಜಸಭಾಜನಕ್ಕೆಲ್ಲಂ ಪೊಗಟ್ಟು ತದ್ವಾರ್ತಾಕರ್ಣನೋದೀರ್ಣಶೋಕವ್ಯಾಕುಳಿಯಾಗಿರ್ದ ನಿಜವಲ್ಲಭೆಯಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು,

ಗುರುಶೋಕಾವೇಗಮಾವಂ ಗುರುವೆನಗಮದೇಕೆನ್ನಯುಂ ನಮ್ಮ ಜನ್ಮಾಂ
ತರದಿಂದಂ ಬಂದ ಮೋಹಂ ಬಿಡದಲೆವುದಱಿಂದಾದೊಡಂ ಧೈರ್ಯದಿಂ ಸಂ।
ಸರಣಾಂಭೋರಾಶಿಯಂ ದಾಂಟುವ ಬಗೆಯನೆ ಕಯ್ಕೊಂಡನೆಂದಂದೆ ಮಾವಂ
ಚರಿತಾರ್ಥಂ ನೀನಣಂ ಚಿಂತಿಸದಿರು ನಮಗಿನ್ನುಂಟೆ ಶೋಕಾವಕಾಶಂ

ವ॥ಎಂದು ಆಶೋಕಾವೇಗಮನಾಱಿಸಿ, ಬಂದ ವಿದ್ಯಾಧರರಂ ಯಥೋಚಿತಪ್ರತಿಪತ್ತಿಗಳಂ ಸಂತೋಷಂಬಡಿಸಿ[1] ನಿಜಪ್ರಿಯಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಮತಿವರನೊಳಂ ಸೇನಾಯಕನಕಂಪನೊಳಂ ಪುರೋಹಿತನಾನಂದನೊಳಂ ಪ್ರಧಾನಶ್ರೇಷ್ಠಿಧನಮಿತ್ರನೊಳಮಾಳೋಚಿಸಿ,

॥ ಹರಿಣಿ ॥

ಸೆಣಸುವಹಿತರ್ ಮೇಲೇಱ್ವುದ್ಯೋಗಮಂ ಬಗೆದಿರ್ದರೆ
ನ್ನಣುಗಿನಳಿಯಂಗೆನ್ನಿಂ ಮೇಗಿಲ್ಲ ಕೂರ್ಪವರಿಂತಿದೇಂ।
ಗಣಿದದೆಡೆಯೇ ಪೋಪೆಂ ಪೋಗೆಂದು ಮಾಣದೆ ಪುಂಡರೀ
ಕೆಣಕಿಗೆ ಪಯಣಂಬೋಗಲ್ ನಿಶ್ಚೈಸಿದಂ ಧರಣೀಶ್ವರಂ ॥ ೪೫

ವ॥ ಅಂತತಿತ್ವರಿತಗಮನನಿಶ್ಚಿತಮನನಾಗಿ ಬಲಾಧ್ಯಕ್ಷನಂ ಬರಿಸಿ,
ಮನಮೆಳ್ಳುನ್ಮದಗಂಧಸಿಂಧುರಚಯಂ ಚಂಡಾಜಿವಿಕ್ರಾಂತಮ
ತ್ಯ್ರ್[2]ನಿಳಾಕ್ರಾಂತಹಯೌಘಮೂರ್ಜಿತಜಯಪ್ರಖ್ಯಾತಜಂಘಾಳಪ।

---

[1]ಗ.—ಪ್ರತಿಪತ್ತಿಯಿಂ ಮನ್ನಿಸಿ. [2]ಕ.—ಚಂಡಾಂಶುವಿಕ್ರಾಂತಮತ್ತ.

ತ್ತಿನಿಕಾಯಂ ಕದನೈಕದುರ್ಜಯವೆಮದಸ್ಕಂಧಪ್ರಯಾಣಕ್ಷಮಾ
ವನಿಪಾಳವ್ರಜವಿಮಾಗಳಿವ್ಮಾಡನೆ ಬರ್ಕೆಂದಂ ರಣಾನಂದದಿಂ ॥ ೯೧

ವ॥ ಅಂತು ಬೆಸಸಿದಂದದೊಳ್ ಬಂದು ಮುಂದೆ ನಿಂದ ಚತುರಂಗಬಲಂ ಬೆರಸೆಬಳಾಬಾಳವೃದ್ಧವೃದ್ಧೋಕ್ಷಕಟಸಂಕಟವುವ್ಪ ಕಟಕಮಂ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೊಡಗೊಂಡು ಬರ್ಪಂತು ಕೂರ್ಚಾಳತುಂದಿಳ[1]ಜರತ್ಸಾವುಂತಸಂದೋಹಕ್ಕಪ್ಪಯಿಸಿ ಶುಭದಿನಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ಪ್ರಯಾಣಭೇರಿಯಂ ಪೊಯಿಸಿ, ಪೊಱಮಟ್ಟಾಗಳ್,

ಕೊಡೆ ತಪೆ ತಳ್ತ ನೀಗುರಿ ಕರೀಂದ್ರಘಟಾಳಿ ತುರಂಗಸೈನ್ಯಮು
ರ್ಕುಡುಗದೆ ಬರ್ಪ ನಾಯಕಬಲಂ ರಥಸಂತತಿ ಬಡ್ಡಿವೈಂದವೋ।
ಗಡಿಸದ ಗಾಡಿಕಾರ್ತಿಯರ ಬರ್ಪ ನಿಯೋಗಿಗಳಾದ ಚೆಲ್ವನಾ
ಪೆಡೆಯೊಳಮಾಯೆ ಕಣ್ಗೊಸಗೆಯಂ ಪಡೆದತ್ತು[2]ಸವಸ್ತ ಸಾಧನಂ ॥ ೯೨

ವ॥ ಅಂತು ಪುಂಡರೀಕಿಣಿಗಭಿಮುಖನಾಗಿ ಪಯಣಂಬಂದು ಸರ್ಪಸರೋವರಮೆಂಬ ಕೊಳನಂ ಬಳಸಿದ ಮಾಧವೀಲತೆಯ ಮಂಟಪಂಗಳೊಳಂ ಚೂತಲತೆಯ ಬಳ್ಳಿಗಾವಣಂಗಳೊಳಂ ಅಶೋಕಲತೆಯ ವಿಳಾಸಗೃಹಂಗಳೊಳಂ ನವಮಾಲಿಕಾಲತೆಯಿಱುಂಬುಗಳೊಳಂ[3] ತವಮಾಳಲತೆಯ ಕೊಂಚೆಯಂಗಳೊಳಂ[4] ತಾಂಬೂಲಲತೆಯಳಂಕಾರಭವನಂಗಳೊಳಂ ಎಳಲತೆಯ ಗಣಿಕಾವಾಸಂಗಳೊಳಮಿಂಬಱಿದು ಬೀಡಂ ಬಿಡಿಸಿದಾಗಳ್,

ಇದು ಗಹನಾಂತರಾಳವಿದಱೊಳ್ ನೆಲಸಿರ್ದ ಮದೀಯತೋಯದಿಂ
ದೊದವಿದ ನೀರಜಾವಳಿಯ ಚೆಲ್ವು ನಿರರ್ಥಕಮಾಗದಿಂದು ಪೊ।
ರ್ದಿದ ಜನದಿಂ ಕರಂ ಸಫಲಮಾದುದು ಪೆಂಪೆನೆಗಾದುದೆಂದು ರಾ
ಗದಿನುಲಿವಂತುಟಾಯ್ತು ಕಳಹಂಸನಿನಾದದಿನಾಸರೋವರಂ ॥ ೯೩

ಆಗಳೆ ಮಾಲ್ಪಿ ಪುಷ್ಪವಚನಾಳಿಗೆ[5] ಜೈನಗೃಹಕ್ಕೆ ಕಾಂತಕಾಂ
ತಾಗಣಕರ್ಣಪೂರಕುಸುಮೋಭರಣಾಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯಮಾಗಿ ಮೇ।

---

[1]ಕ.—ಕೂರ್ಚಾಳರುಂ ದೀಕ್ಷಾಳ. [2]ಖ.—ಕಣ್ಗೆ ಪಸರಂಬಡೆದತ್ತು. [3]ಗ.—ಲತೆಯ ಱುಂಜೆಗಳೊಳಂ; ಕ.—ಲತೆಯಕುಂಜಗಂಳೊಳಂ. [4]ಖ.—ಗೊಂಚಲ್ಗಳೊಳಂ. [5]ಕ—ಚಿತ್ರರಚನಾಳಿಗೆ.

ಲಾಗಿ ತೆರಳ್ದು ಪೊಕ್ಕು ಪೊಱಮಟ್ಟ ಮದೇಭಗಣಕ್ಕೆ ಮುಂಡನಾ
ಯೋಗಮುಮಾದುವಾಕೊಳದ ಕೋಮಳ ನೀರಜಪುಷ್ಪಜಾತಿಗಳ್॥ ೯೪

ಚಳಕಳಹಂಸಸಾರಸರಥಾಂಗಮದಾಳಿನಿನಾದಕೈರವೋ
ತ್ಪಳಶತಪತ್ರಮುಂದಮಕರಂದರಸೋತ್ಕಟಗಂಧಬಂಧುರಂ।
ಲಳಿತನೃಪಾಂಗನಾಳಕಚಯಂಗಳನಾಡಿಪುದಾಯ್ತು ಸಂತತೋ
ಜ್ಜ್ವಳಿತತರಂಗಶೀಕರತುಷಾರಜಳಂ ಸರಸೀಸಮೀರಣಂ॥ ೯೫

ವ॥ ಅಂತಾಮುಂಡಳೀಶ್ವರನಾಸರೋಜಷಂಡದೊಳ್ ಬೀಡಂಬಿಟ್ಟುರ್ವಿಗಂ ಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗವಾಗರ್ದಂತಪಗತಕಲ್ಮಷರುಂ, ಅಂಬರದಂತೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗರುಂ, ಅಂಭೋಧಿಯಂತೆ ಗಂಭೀರಾಶಯರುಂ, ಆದಿತ್ಯನಂತೆ ನಿರ್ಧೂತತಮಸ್ತಮರುಂ, ಚಂದ್ರನಂತೆ ಸರ್ವಸತ್ತ್ವಸೌಮ್ಯರುಂ, ಅನಿಲನಂತೆ ನಿಸ್ಸಂಗರುಂ, ಚಿಂತಾಮಣಿಯಂತೆ ಭವ್ಯಜನವಮನೋಭಿಲಷಿತಫಲಪ್ರದರುಂ, ಮೇರುವಿನಂತಚಳಿತಸ್ಥೈರ್ಯಗುಣರುಮಪ್ಪ ಧರ್ಮವರಸಾಗರಸೇನರೆಂಬ ಗಗನಚಾರಣರ್ ಕಾಂತಾರಚರ್ಯಾಮಾರ್ಗದೊಳ್ ತಮ್ಮ ವಾಸಕ್ಕೆ ಬರ್ಪರಂ ಶ್ರೀಮತಿಯುಂ ತಾನುಂ ಕಂಡು ಸಸಂಭ್ರಮಂಬೆರಸಿದಿರಂ ನಡೆದು ಬದ್ಧಾಂಜಳಿಪುಟಘಟಿತನಿಟಿಲರಾಗಿ ನಿಲ್ಕೆಂದು ನಿಲಿಸಿ,

ಇದಿರ್ಗೊಳ್ವುದು ಕಾಲ್ಗರ್ಚುವು
ದುದಾತ್ತಮಪ್ಪೆಡೆಯೊಳರಿಪುದರ್ಚಿಪುದೆಱಗಿ।
ಪ್ರ್ದು ಕರಣಶುದ್ಧಿ ನಡೆವುದು
ಪದೆದನ್ನಮನೀವುದೆಂಬ ನವವಿಧಪುಣ್ಯಂ॥ ೯೬

ವ॥ ತಮಗೆ ದೊರೆಕೊಳೆ,

ನೆಱೆದಟ್ಟಿ ಭಕ್ತಿ ದಯೆ ಪುದಿ
ದಱಿವಾದಾರ್ಯಂ ಕ್ಷಮಾಗುಣಂ ಶಕ್ತಿಯುಮೆಂ।
ಬಱುಕೆಯಗುಣಮೀಲ್ಜುಗೊಳಂ
ನೆಱೆದಿತ್ತರ್ ಮುನಿಯುಗಕ್ಕೆ ದಾನಮನವರ್ಗಳ್॥ ೯೭

ಸುರತೂರ್ಯಧ್ವನಿಯೆಯ್ದರ್ಪಲರ ಸರಿ ಪೊದಟ್ಟಿರ್ದರ್ ದೈಧಾರೆ ದೇವೇಂ
ದ್ರರ ಹೋದಾನ ಪ್ರಸಿದ್ಧಧ್ವನಿ ಸುರಭಿಸಮೀರಪ್ರಚಾರಂ ಜಗಕ್ಕ।

ಚ್ಚರಿ ಪಂಬಾಶ್ಚರ್ಯಮೆತ್ತಂ ನೆಗಪೆ ಶಿಬಿರದೊಳ್ ವಿಸ್ಮಯಾಕ್ರಾಂತನಿರ್ದಂ
ಪಿರಿದೊಂದಾನಂದದಿಂದಂ ಸುಕವಿಜನವನೋವಾನಸೋತ್ತಂಸಹಂಸಂ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಬೀಡಿಂಗವಾಶ್ಚರ್ಯಂ ನೆಗಪೆ,

ಕ್ಷಿತಿಚಕ್ರಾರ್ಚಿತ[1]ಚಕ್ರವರ್ತಿಪದವುಂ ದೇವೇಂದ್ರರಾಜ್ಯೋದಯೋ
ನ್ನತಿಯುಂ ಭವ್ಯಜನಂಗಳಾಶೆವಡುತಿರ್ಪಾರ್ಹಂತ್ಯಮುಂ ಸಾರ್ವಮು।
ನ್ವಿತದಾನಂಗರಿದುಂಟೆ ಸಾಖ್ಯವೆನುತುಂ ದಾನಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಸಂ
ಚಿತಪುಣ್ಯೋದಯನಾಗಳಾದನೊಸೆದಂ ಸಂಸಾರಸಾರೋದಯಂ ॥೯೯

ಗ॥ ಇದುದೇವೇಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರವಂದ್ಯಪರವಾಜಿನೇಂದ್ರಮುಖ
ಚಂದ್ರವಾಕ್ಚಂದ್ರಿಕಾಪ್ರಸರಪ್ರಸಾದೋದೀರ್ಣಸೂಕ್ತಿ
ಕಲ್ಲೋಲಮಾಲಾಕೀರ್ಣಕವಿತಾಗುಣಾರ್ಣವ
ಪ್ರಣೀತಮಪ್ಪಾದಿಪುರಾಣದೊಳ್
ಚಾರಣಯುಗಳದಾನೋತ್ಪತ್ತಿವರ್ಣನಂ
ಚತುರ್ಥಾಶ್ವಾಸಂ
ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

LIBRARY OF THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL ASIATIC SOCIETY

[1]ಖ.—ಚಕ್ರೊದ್ಯತ.

ಶ್ರೀಮತಿವೆರಸಾಗಳತಿ
ಪ್ರೇಮದೆ ಮುನಿಯುಗಳನಿಕಟಮುಂ ಸಾರ್ದಿನಿತೇ ।
ಕೇವೋಹಮಿವರೊಳೆನೆಗೆಂ
ದಾಮುಹಿನುಹಿತಂ ಸರಸ್ವತೀಮಣಿಹಾರಂ ॥ ೧

ವ॥ ಬೆಸಗೊಂಡಾಗಳ್ ವೈದ್ಧಕಂಚುಕಿ,
ಇನಿತುವರಂ ವ್ಯಾವೋಹಂ
ನಿನಗೇಕಾದಪ್ಪುದು ಬಗೆದು ಭಾವಿಸಿ ನೋಡೀ ।
ಮುನಿಯರ್ ನಾಲ್ವತ್ತೊಂಭ
ತ್ತನೆಯವುಳ್ಗಳ್ ನಿನ್ನ ತನಯರಲ್ಲರೆ ನೃಪತೀ ॥ ೨

ವ॥ ಎಂಬುದುಮರಸನಱಿದುಸಿರದಿರಿವೆಂದು ತನ್ಮುನಿಗಳ ಪಾದಪ್ರಕ್ಷಾಳನೋದಕದೊಳ್ ಪೊರಳ್ದು ಪುಷ್ಪವರ್ಷದ ಪೂಗಳೊಳ್ ಪುದಿದು ದಾನಾನುವೋದಪ್ರಭಾವದಿಂದುಪಶಮಭಾವಮಂ ತಾಳ್ದಿ ಮುನಿಪತಿಯ ಮುಖಾರವಿಂದಮಂ ನೋಡುತಿರ್ದ ಶಾರ್ದೂಲವರಾಹಗೋಲಾಂಗೂಲನಕುಳಂಗಳಂ ನೋಡುತ್ತುಮವರ್ಕೆ ಭಕ್ಷ್ಯಫೂಪಂಗಳಂ ತರಿಸಿ ನೀಡುತ್ತುಮಿರ್ದಾತ್ಮೀಯಪರಮಪ್ರಸಾದಭೂಮಿಗಳಃಗಿರ್ದ ಮಂತ್ರಿಸೇನಾನಾಯಕಪುರೋಹಿತಶ್ರೇಷ್ಠಿಪದನಿಯುಕ್ತರಪ್ಪ ಮತಿವರಾಕಂಪನಾನಂದಧನಮಿತ್ರರೆಂಬ ನಾಲ್ವರ ಭವಾವಳಿಯಂ ಬೆಸಗೊಳೆ ದಮವರಮುನಿನಾಥನವಧಿಬೋಧೆದಿಂದನುಕ್ರಮಮಂದಪ್ಪದೆ,

ಕೆದಱಿದಪ್ಪುದು ದೆಸೆದೆಸೆಗವ್ಯ
ತವ ಪನಿಯನಿದೊಂದು ಮುನಿಪಮುಖಚಂದ್ರಮನೆಂ ।
ಬುದನೆನಿಸೆ ದಶನದೀಧಿತಿ
ಮೃದುಮಧುರಗಭೀರನಿನದದಿಂ ಮುನಿ ನುಡಿದಂ ॥ ೩

ವ॥ ಈಮತಿವರನೀಭವಕ್ಕಯ್ದನೆಯ ಭವದೊಳೀಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಪೂ

17373

ರ್ವವಿದೇಹದ ವತ್ಸಕಾವತೀವಿಷಯದ ಪ್ರತಿಬದ್ಧಪ್ರಭಾಕರೀಪುರದೊಳ್
ಮತಿವೃದ್ಧನೆಂಬ[1]ರಸನಾಗಿ,

ವಿವಿಧಾರಂಭಪರಿಗ್ರಹಂ ವಿಷಯಸಾಖ್ಯಾಯತ್ತನತ್ಯಂತಲೋ
ಭವಿಷಗ್ರಸ್ತನುಪಾದ್ರಿಯೊಳ್ ದ್ರವಿಣಮಂ ಬಯ್ತುದ್ಧತಂ ತನ್ನುಸಿರ್ ।
ತವೆ ಪಂಕಪ್ರಭೆಯೊಳ್ ದಶಾಬ್ಧ್ಯುಪಮೆಯಿಂ ದುಃಖಾಗ್ನಿಯೊಳ್ ಬೆಂದುಮು
ತ್ತವನಲ್ಲಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಮುನ್ನ ಧನಮಂ ಬಯ್ತುರ್ದಗಾರಣ್ಯದೊಳ್ ॥ ೪

ಪುಲಿಯೆಂಬಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ ತನ್ಮಂ
ಡಲನಾಥಂ ಪ್ರೀತಿವರ್ಧನಂ ರಿಪುನೃಪರಂ ।
ಛಲದಲೆದು ಬಂದು ಛಾತು
ರ್ಬಲಯುತನಾನಗದ ಬಳಸಿ ಬೀಡಂ ಬಿಟ್ಟಂ ॥ ೫

ಬಿಡೆ ತಿರ್ದಿದ ಶಕುನದ ನಯ
ದಡಿವಿಡಿದು ಪುರೋಹಿತಂ ನೃಪಂಗೀನುಡಿಯಂ ।
ನುಡಿದಂ ಕನಕದ ಪೂಜೆಯ
ಪಡೆಪಾದಪುದಿಲ್ಲಿ ಮುನಿಯ ದಾನದಿನಧಿಪಾ ॥ ೬

ಈಗಳೆ ನಿನಗೆಂಬುದುಮನು
ರಾಗದಿನಾಪ್ರೀತಿವರ್ಧನಂ ಮುನಿವರರಿಂ ।
ತೀಗಿರಿಗೆ ಚರಿಗೆವರ್ದರ
ನಾಗತಮತಿ ಬಗೆಯ ನೀನುಪಾಯಾಂತರಮುಂ ॥ ೭

ಎನೆ ಪೊಲಿಲ ಬೀದಿವೀದಿಗ
ಳನಿತುಮನೋರಂತೆ ತಳಿದು ಗುಡಿಗಟ್ಟಿಸಿ ಸೀಂ ।
ನನೆಯ ಮುಗುಳ್ಗಲರ ತುಱುಗಲ
ನನಂತಮಂ ನೆಜ್ಜೆಯೆ ಕೆದಱುವೇಪ್ ನೃಪತಿಳಕಾ ॥ ೮

---

[1]ಗ.—ಪ್ರಭಾವತೀಪುರದೊಳತಿವೃದ್ಧನೆಂಬ; ಖ.—ಪುರದೊಳುಮತಿಗೃದ್ಧನೆಂಬ.

[2]ಗ.—ಬಯ್ತಾಗಳಾರಣ್ಯದೊಳ್.

ಎಂದೊಡೆ ನೃಪನಾತನ ಪೇ
ಳ್ದಿಂದದೊಳದನಂತೆ ಮಾಡವೇಪ್ಪೊಡೆ ಮುನಿಪಂ ।
ಸಂದ ಪಿಹಿತಾಸ್ರವಂ ಪುಗು
ತಂದಂ ನೋಂತೊಂದು ತಿಂಗಳಿಂಗಾಪುರಮುಂ ॥ ೯

ತಳಿಯಿ ಕೆಸಱಾದ ಧರೆ ಪೂ
ಗಳ ತುಱುಗಲೊಳಿಸಿಯಿ ಪೊಲಿದಪ್ಪಾಸಕಮುಂ ।
ದೊಳಪುಗದೆ ನಿಯಮದಿಂ ನಿ
ರ್ಮಳಚರಿತಂ ಚರಿಗೆವೊಕ್ಕನರಸನ ಬೀಡಂ ॥ ೧೦

ಪುಗೆ ನೃಪನಿದಿರಂ ಬಂದಾ
ವಗಮರ್ಥಿಯೊಳಱಿದು ನಿಱಿಸಿ ದಾನೋನ್ನತಿಯೊಳ್ ।
ಗಗನತಳದಿಂದವೊರ್ವೆಯೆ
ನೆಗೆದತ್ತಾಶ್ಚರ್ಯಮಾಗೆ ಪಂಚಾಶ್ಚರ್ಯಂ ॥ ೧೧

ವ॥ ಆಗಳಾಪರ್ವತದೊಳಿರ್ದ ಶಾರ್ದೂಲಂ ಜಾತಿಸ್ಮರನಾಗಿ ಪರಿತ್ಯಕ್ತಾಹಾರಶರೀರನಾಗಿ ಉಪಶಾಂತಸತ್ವಾಂತನಿರ್ದುದೆಂಬುದಂ ತನ್ಮನೀಂದ್ರರವಧಿಜ್ಞಾನದಿಂದಱಿದು ಆಪ್ರೀತಿವರ್ಧನನಂ ಪ್ರತಿಬೋಧಿಸುವ ಬಗೆಯೊಳಾಶಾರ್ದೂಲನ ಪೂರ್ವಭವವೃತ್ತಾಂತಮುಮುಂ ಕಾಲಲಬ್ಧಿದೊರೆಕೊಳೆ ಶರೀರಪರಿತ್ಯಾಗಂಗೆಯ್ದಿರ್ದುದೆಂಬುದುಮನಱಿಪಿ ತದ್ಗಿರಿತಟದೊಳ್ ಮುನ್ನೆ ಪೂಳ್ದ ಸುವರ್ಣಪೂರ್ಣಕಟಾಹಂಗಳಂ ತೋಱಿದಾಗಳ್ ಚೋದ್ಯಂಬಟ್ಟು,

ಪಿರಿದುಂ ಪೂಜೆಯನರಸಂ
ಪರಿವಾರಂಬೆರಸು ಮಾಡೆ ಮುನಿಪತಿಯು ಪದಾಂ ।
ಬುರುಹದ ವೊದಲೊಳ್ ನೋಂತುದು
ಭರದಿಂ ಪದಿನೆಂಟು ದಿವಸಮುಂ[1] ಶಾರ್ದೂಲಂ ॥ ೧೨

ವ॥ ಅಂತು ನೋಂತು,

---

[1]ಕ.—ಪನ್ನೊಂದುದಿವಸ.

ಸುಡುವುದರಾಗ್ನಿಯುವೊಡಲಂ
ಮಿಡುಕುವಿನಂ ಕಡಿವ ಕಟ್ಟಲುಂಪೆಗಳುಮದಾ ॥
ವೆಡೆಯನುರಿಸುವುದೊ ನರಕದ
ಕಡುದುಃಖದೊಳಗಿದು ಸುಗಿದು ನಮಿದೆನಗೀಗಳ್ ॥ ೧೩

ವ॥ ಎಂದು ಧೈರ್ಯಮನೆ ಮನದೊಳವಲಂಬಿಸಿ ಸಮಾಧಿವಡೆದೀಶಾನಕ ಲ್ಪದೊಳ್ ದಿವಾಕರಪ್ರಭವೆಂಬ ವಿಮಾನದೊಳ್ ದಿವಾಕರಪ್ರಭನೆಂಬುದೇ ವನಾದಂ. ಆಪ್ರೀತಿವರ್ಧನನುಮಾಭಟ್ಟಾಕರರ್ ದಯೆಗೆಯ್ದ ದೀಕ್ಷೆದೆಯಿಂಬ ಕಲ್ಪಲತೆಯ ಫಲದಿಂದಮ್ಮತಪದವಿಯುಂ ಪಡೆದಂ. ಆತನ ಸೇನಾನಾಯಕ ಮಂತ್ರಿಪುಂಗವಪುರೋಹಿತರ್ ಮೂವರುಂ ನೃಪನ ದಾನಾನುಮೋದದ ಫಲ ದಿಂದಮುತ್ತರಕುರುವಿನೊಳಾರ್ಯರಾಗಿ ಜೀವಿತಾಂತ್ಯದೊಳೀಶಾನಕಲ್ಪದೊಳ್ ಸೇನಾನಾಯಕನಪ್ಪಾರ್ಯಂ ಪ್ರಭಾಕರವಿಮಾನದೊಳ್ ಪ್ರಭಾಕರನೆಂಬೊಂ ದೇವನಾದೊಂ ; ಮಂತ್ರಿಯಪ್ಪಾರ್ಯಂ ಕಾಂಚನವಿಮಾನದೊಳ್ ಕನಕಪ್ರ ಭನೆಂಬ ದೇವನಾದಂ ; ಪುರೋಹಿತನಪ್ಪಾರ್ಯಂ ತುಷಿತಾಖ್ಯವಿಮಾನ ದೊಳ್ ಪ್ರಭಂಜನನೆಂಬೊಂ ದೇವನಾದಂ; ಮುನ್ನ ಪೇೞ್ದ ಶಾರ್ದೂಲಚರನ ಪ್ಪದೇವಂ ಬೆರಸು ಅಂತು ನಾಲ್ವರ್ ದೇವರ್ ಲಲಿತಾಂಗದೇವನಾದಂದು ನಿನಗೆ ಪರಿವಾರದೇವರಾದರ್; ಆಲಲಿತಾಂಗದೇವನೈ ನೀನಿಲ್ಲಿ ಬಂದು ವಜ್ರಜಂಘೆ ನಾದ್ಯೆ; ನಿನ್ನ ದೇವಿಯೆಪ್ಪ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಯುವಿಯಾಗಳ್ ಶ್ರೀಮತಿಯಾದಳ್; ಶಾರ್ದೂಲಚರನಪ್ಪ ದಿವಾಕರದೇವಂ ಬಂದು ಮತಿಸಾಗರನೆಂಬಮಾತನ ಭಾರ್ಯೆ ಶ್ರೀಮತಿಗಂ ತನೂಜನಾಗಿ ನಿನಗೆ ಮಂತ್ರಿಮತಿವರನಾದಂ; ಪ್ರಭಾ ಕರಾಮರಂ ಬಂದು ಅಪರಾಜಿತಂಗಮಾರ್ಜವೆಗಂ ನಂದನನಾಗಿ ಸೇನಾನಾ ಯಕನಕಂಪನಾದಂ; ಕನಕಪ್ರಭದೇವಂ ಬಂದು ಶ್ರುತಕೀರ್ತಿಗಮನಂತಮ ತಿಗಂ ತನಯನಾಗಿ ಪುರೋಹಿತನಾನಂದನಾದಂ; ಪ್ರಭಂಜನಕಲ್ಪಜಂ ಧನ ದತ್ತಂಗಂ ಧನದತ್ತೆಗಂ ಪುತ್ರನಾಗಿ ನಿಜಶ್ರೇಷ್ಠಿ ಧನಮಿತ್ರನಾದಂ; ಆಮ ಕಾರಣದಿಂದಿವರೊಳಪ್ಪ ಸ್ನೇಹಂ ಪಿರಿದಾದುದು. ಈಭವಕ್ಕಿಂಟನೆಯ ಭವ ದೊಳ್ ಭರತದೊಳ್ ನೀನಾದಿತೀರ್ಥಪ್ರವರ್ತಕನಾದಂದೀಶ್ರೀಮತಿ ದಾನತೀ

1ಕ.—ನಡೆವೆನಗೀಗಳ್.

ರ್ಥಪ್ರವರ್ತಕಂ ಶ್ರೀಯಾಂಸನಕ್ಕುಂ; ಈನಿನ್ನ ಮಂತ್ರಿ ಮತಿವರನೆಂದು ನಿನಗೆ ಭರತೇಶ್ವರನೆಂಬನಾತ್ಮಜನಕ್ಕುಂ; ಈಭವದೀಯಸೇನಾನಾಯಕನ ಕಂಪನುಂ ಬಾಹುಬಲಿಯೆಂಬ ತನಯನಕ್ಕುಂ; ಈಭವತ್ಪುರೋಹಿತನಾನಂದಂ ವೃಷಭಸೇನನೆಂಬೊಂ ತನೂಜನಕ್ಕುಂ; ಈನಿನ್ನ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಧನಮಿತ್ರನನಂತವೀರ್ಯನೆಂಬ ತನೂಭವನಕ್ಕುಮೆಂಬುದುಮತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂ ವಿಕಸಿತವದನಸರೋಜನಾಗಿ,

ಪಿಂಗಿದುದೀಗಳಿನ್ನ ಬೆಸಗೊಂಡೆಡೆಯೊಂದು ತಮಂ ತ್ವದೀಯವಾ
ಕ್ಯಂಗಳಿನಿನ್ನ ಮೊಂದೆನಗೆ ವಿಸ್ಮಯಮಾವಪುದೀತ್ವದಂಘ್ರಿಪ।
ದ್ಮಂಗಳನೈದೆ ಮಚ್ಚಿ ನೆಲಸಿರ್ದಪುವೀಪುಲಿ ಪಂದಿ ಕೋಡಗಂ
ಮುಂಗುರಿಯೆಂಬ ನಾಲ್ಕಱ ಭವಾವಳಿಯಂ ಬೆಸಸಿಂ ಮುನೀಶ್ವರಾ ॥ ೧೪

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಗಗನಚಾರಣರಿಂತೆಂದು ಬೆಸಸಿದರ್:—ಈಶಾರ್ಯಾಲಂ ಪ್ರಾಗ್ಜನ್ಮದೊಳೀವಿಷಯದ ಪಸ್ತಿನಾಪುರದ ಪರದಂ ಧನದತ್ತಂಗಮಾತನ ಪರದಿತಿ ಧನವತ್ತೆಗಮುಗ್ರಸೇನನೆಂಬೊಂ ತನೂಜನಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನಕ್ರೋಧದಿಂ ತಿರ್ಯಗಾಯುಷ್ಯಂಗಟ್ಟಿ,

ಅರಸನ ಕೋಷ್ಠಾಗಾರದ
ಕರಣಂಗಳ ಕಾಪನೆಯ್ದಿ ಬಂಚಿಸಿ ಕಳ್ದುಂ।
ಕರೆದುವೊಳಗೊಳಿಗೆ[1]ಸುಟಿಯುಂ।
ತ್ತಿರೆ ನೃಪನದನಱಿದು ಪಿಡಿದು ತರವೇಟ್ಟಿಂಗಳ್ ॥ ೧೫

ಘಾತಿಸಿ ಚಪೇಟಚರಣಾ
ಘಾತದೊಳಟಿದಿಲ್ಲಿ ಬಂದತಿಕ್ರೋಧನನಿಂ।
ತೀತೆಱದಿಂ ಪುಲಿಯಾದನ
ತೀತಭವಾಂತರದೊಳೀವರಾಹನುಮರಸಾ ॥ ೧೬

ವ॥ ಈವಿಷಯದ ವಿಜಯಪುರದೊಳಾನಂದನೃಪತಿಗಂ ವಸಂತಸೇನೆಗಂ

---

[1]ಖ.—ಕಿರಿದೊಂದುದಿವಸ.

ಹರಿಕಾಂತನೆಂಬ ತನಯನಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾನದೊಳ್ ತಂದೆಗವಿನೀತನಾಗಿ ಪೇಳ್ದುದಂ ಗೆಯ್ಯದೆ,

ಶಿಲೆಯೊಳ್ ತಾಟಿಸಿ ತನ್ನಯ
ತಲೆಯಂ ಜರ್ಜರಿತಮಸ್ತಕಂ ಮಡಿದತ್ಯಾ।
ಕುಲನೀವರಾಹದೇಹಮ
ನಲಸದೆ ಪೊತ್ತಿರ್ದು ನವಿದಪಂ ಧರಣಿಪತೀ ॥ ೧೩

ವ॥ ಈವಾನರಂ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದೊಳ್ ಧಾನ್ಯಪುರದೊಳ್ ವಣಿಗ್ವರಂ ಕುಬೇರದತ್ತಂಗಂ ತದ್ವನಿತೆ ವಸುದತ್ತೆಗಂ ನಾಗದತ್ತನೆಂಬೊಂ ಮಗನಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾಯೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು,

ಬಂಚಿಸಿ ತನ್ನನುಜೆಯ ಧನ
ಮಂ ಚಪಳಂ ಕೊಂಡು ಪುಸಿದು ಕಳವಳಿಸಿ ಖಳಂ।
ಪಂಚತ್ವಮನ್ಯೆದಿ ಮರು
ಚ್ಚಂಚಲಮನನೀಗಳಲ್ತೆ ವಾನರನಾದಂ ॥ ೧೪

ವ॥ ಈನಕುಳಂ ಪೋದ ಭವದೊಳ್ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಪುರದೊಳ್ ಅಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನಲೋಭಾಭಿಭೂತಂ ದ್ರವ್ಯಲೋಲುಪನೆಂಬೊಂ ಕಲ್ಲುರಿಗನಾಗಿ,

॥ ಉ ಜ್ಜ್ವಳಂ[1] ॥

ಪುರವರೇಶನ ಮಾಡಿದ ಚೈತ್ಯಕ್ಕಿಟ್ಟಗೆಗಳ್ ಬರೆ ನೋಡಿ ಕ
ಲ್ಲುರಿಗನೊಯ್ಯನೆ ಪೂರಿಗೆಗೊಟ್ಟೈದಾಱನೆ ಕೊಂಡವನಟ್ಟಿಯಿಂ।
ದೊರಸಿ ನೋಱ್ಪುದುವೊಂದವಱೊಳ್ ಪೊನ್ನಿಟ್ಟಗೆಯಾದೊಡೆ ರಾಗದಿಂ
ಪಿರಿದು ಬಿಟ್ಟಯವಂದಿರ ಕಯ್ಯಿಂದಿಟ್ಟಗೆಗೊಂಡವನೊಟ್ಟದಂ ॥ ೧೯

ವ॥ ಬಂದುದಿವಸಮಾತಂ ಕೆಲದೂರ್ಗೆ ಪೋಗುತ್ತುಂ ತನ್ನ ಮಗಂಗಿಟ್ಟಗೆಗೊಳ್ವ ಬೆಸನಂ ಪೇಳ್ದು ಪೋದೊಡವನೊಂದುಮಂ ಕೊಳ್ಳದಿರೆ ಮಗುಳ್ದು ಬಂದು,

---

[1]ಕ.—ಮುದ್ರಿಕೆ.

ಬಡಿ[1]ಯೊಳ್ ನಿಜತನಯನ ತಲೆ
ಯೊಡೆವಿನೆಗಂ ಬಡಿದ ಕಾರಣಂ ಕೊಂಡುಯ್ವರ್ ।
ಪಡೆಪ್ರಗಿಡುವಿನೆಗವೆಂದಾ
ಕಡುಲೋಭಂ ತನ್ನ ಕಾಲ್ಗಳಂ ಪಿಡಿದುಡಿದಂ ॥ ೭೦

ವ॥ ತದ್ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವನಱಿದು ತತ್ಪುರಾಧೀಶಂ ದಂಡಿಸೆ ಗತಜೀವಿತನಾಗಿ ಬಂದಿಲ್ಲಿ ನಕುಳನಾದಂ; ಇಂತೀಶಾರ್ದೂಲವರಾಹಗೋಲಾಂಗೂಲನಕುಲಂಗಳ್ ನಾಲ್ಕುಂ ಭವದ್ದಾನಾನುಮೋದದಿಂ ಜಾತಿಸ್ಮರಂಗಳಾಗಿ ಭೋಗಭೂಮಿಗೆ ಬದ್ಧಾಯುಷ್ಕ್ಯಂಗಳಾದುವು. ಅಂತು ದಿವ್ಯಮಾನುಷಗೋಚರಮಪ್ಪ ಸುಖಂಗಳಂ ನಿನ್ನೊಡನುಣುತ್ತುಂ ಬಂದು ಭರತದೊಳ್ ನೀಂ ಭವಿಷ್ಯತ್ತೀರ್ಥಕರನಾದಂದನುಕ್ರಮದೊಳ್ ನಿನಗನಂತವೀರಾಜ್ಯತವೀರರೆಂಬ[2]ತನಯರಪ್ಪರೆಂದಿಂತು ಚಾರಣಮುನೀಂದ್ರರ್ ಬೆಸಸಿ ಸತ್ಪಥೋನ್ನತಿಯಂ ನನ್ನಿಮಾಡುವಂತೆ ಸತ್ಪಥಾತಿಥಿಗಳಾದರ್. ಅರಸನುಂ ಶ್ರೀಮತಿಯುಮಂದೆಲ್ಲರುಮವರ ಗುಣಂಗಳನೆ ಮತಿವರಾದಿಗಳೊಳ್ನುಡಿಯುತ್ತುಮಿರ್ದು ಮಱುದಿವಸಂ ಸಮಸ್ತಸಾಮಗ್ರಿಯಿಂ ಪಯಣದ ಮೇಲೆ ಪಯಣಂಬೋಗಿ ಪುಂಡರೀಕಿಣಿಯನೆಯ್ದಿ,

ವಿಗಳದ್ಬಾಷ್ಪಾಂಬುದೀನಾನನೆಯೆನಿಸಿದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತೀದೇವಿಯಂ ಮೆ
ಲ್ಲಗೆ ಸಂತೈಸುತ್ತುಮಾತ್ಮಾನುಜೆಯ ಮನದ ನಿರ್ವೇಗಮಂ ಪಿಂಗಿಸುತ್ತುಂ ।
ಬಗೆಯುತ್ತುಂ ಮಂತ್ರಿವರ್ಗಂಗಳೊಳತಿನಯಮಂ ಪುಂಡರೀಕಂಗೆ ಸಾಮಾ
ದಿಗಳಿಂ ನಿಷ್ಕಂಟಕಮಾಡಿದನಖಿಳಮಹೀಚಕ್ರಮಂ ವಜ್ರಜಂಘಂ ॥ ೭೧

ವ॥ ಅಂತಾತ್ಮೀಯಭಾಗಿನೇಯನನಾರಾಜ್ಯದೊಳ್ ಪದುಳಂಮಾಡಿ ಮಹಾಸಾಮಂತಮಂತ್ರಿಮಂಡಳಕ್ಕಪ್ಪಯಿಸಿ ನಿಜವಿಜಯರಾಜಧಾನಿಗುತ್ಪಳಖೇಟಕ್ಕೆವಂದು,

ದಿವಿಜೇಂದ್ರಾವಾಸಸಾಖ್ಯೆಕ್ಕತಿಶಯಮಿಸೆವೀಸಾಖ್ಯಮಾದೇವಿಗಂ ಭೂ
ಪವಿಳಾಸಶ್ರೀಯೊಳೀದೇವಿಯೆ ಮಿಗಿಲಮರಾಕಾರಮಂ ಗೆಲ್ದುದೀಮಾ ।

---

[1]ಗ.—ಪಡಿ. [2]ಖ.—ಅಜಿತ್ಯವೀರಸುವೀರರೆಂಬ.

ನವದೇಹಾಕಾರಮೆಂಬಂತಿರೆ ಭುವನಜನಂ ಶ್ರೀಮತೀವಕ್ತ್ರಚಂದ್ರ
ಚ್ಛವಿ ಚೆಲ್ವಂ[1]ಮಾಟ್ಪಿನಂ ಭೋಗಿಸಿದನಪಿಳಭೋಗಂಗಳಂ ವಜ್ರಜಂಘಂ ॥

ವ॥ ಅಂತನೇಕಸಂವತ್ಸರಂಗಳ್ ಸಲ್ವಿನೆಗವೊಂದುದಿವಸಂ ರಜನೀಸಮು
ಯದೊಳನರ್ಘ್ಯಮರಕತಮಣಿಶಿಲಾಸಂಪಾದಿತಮೀದಿನೀವಿಭಾಗದೊಳ್ ಅ
ಮರಖಚರಕಿನ್ನರ ಮಿಥುನಸನಾಥವಿಚಿತ್ರಭಿತ್ತಿ ವಿರಾಜಿತದೊಳತಿಬಹಳಕಾ
ಳಾಗರುಧೂಪಧೂಮಾಮೋದದೊಳತಿವಿಶದಮಣಿಪ್ರದೀಪಿಕೋದೊದ್ಯೋ
ತದೂರೀಕೃತತಮಸ್ತಮದೊಳನೇಕರತ್ನರಚಿತಪ್ರತಿಪಾದುಕವಿನ್ಯಸ್ತಕಾಂ
ಚನಮಂಚೋಪಶೋಭಿತದೊಳ್ ಪಯಃಪಯೋಧಿಫೇನಸಂಕಾಶದುಕೂ
ಲೋಪಪ್ರಚ್ಛದಾಚ್ಛಾದಿತವಿಚಿತ್ರನೇತ್ರೋಭಯೋಪಧಾನಶಯ್ಯಾತಳದೊ
ಳನೇಕವಿಳಾಸಿನೀವಿಳಾಸಾವಾಸಭವನದೊಳಾದಂಪತಿಗಳನ್ಯೋನ್ಯಾಂಗಸ್ಪ
ರ್ಶಸುಖೋನ್ಮೀಳಿತವಿಲೋಚನರಂತಂತೆ ನಿದ್ರಾರಸವಶಗತರಾಗಿರ್ದರ್; ಅ
ನ್ನೆಗಮಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿರ್ದ ಹರಿನೀಲಗವಾಕ್ಷಜಾಲಕವಾಟಪುಟಂಗಳಂ ತೆಱೆಯೆ
ಲ್ಮಱಿದು ಸೂರ್ಯಕಾಂತದ ಧೂಪಗುಂಡಿಗೆಯೊಳಳವಡಿಯುದೆ ಸೆಜ್ಜೆವಳ
ನಿಕ್ಕಿದ ಕೇಶಸಂಸ್ಕಾರ[2]ಕಾಳಾಗರುಧೂಪಂ,

ವೊದಲೊಳ್ ನೀಳ್ದು ಪೊದಳ್ದು ಪರ್ಬಿ ಪದಪಂ[3]ಕ್ಕೈಕೊಂಡು ಮುಂಬೈಸಿ ಮಾ
ಣದೆ ತನ್ನಿಂದದೊಳೀಪ್ಪಿಗುಂದದೆ ನಿರುದ್ಧೀಚ್ಛ್ವಾಸಮಪ್ಪನ್ನೆಗಂ।
ಪುದಿದಾದಂಪತಿಯಂ ಪುಮಂಗೊಳಿಸಿ ಲೋಕಾಶ್ಚರ್ಯಮಂ ಮಾಡಿ ಕೊಂ
ದುದು ಕೃಷ್ಣಾಗರುಧೂಪಧೂಮನಿವಹಂ ಕೃಷ್ಣೋರಗಂ ಕೊಲ್ವವೊಲ್॥೫

ಬಿಡದೆ ಪೊಗೆ ಸುತ್ತೆ ತೋಳಂ
ಸಡಿಲಿಸದಾಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭರ್ ಪ್ರಾಣಮನಂ।
ದೊಡೆಗಳೆದರೋಪರೋಪರೊ
ಳೊಡೆಸಾಯಲ್ಪಡೆದರಿನ್ನವೇಂ ಸೈಪೊಳವೇ ॥ ೭೪

ಭೋಗಾಂಗವಮಾಗಿಯುಂ ಕೃ
ಷ್ಣಾಗರುಧೂಪಂ ಮುಸುಂಕಿ ಕೊಂದಿಕ್ಕಿದುದಾ[4]।

---

[1]ಕ.—ವಜ್ರದಂತಚ್ಛವಿ ಪೆರ್ಚಂ. [2]ಕ.—ಕೇಪಸಂಸ್ಕಾರ.
[3]ಖ.—ಪರಪಂ. [4]ಖ.—ಕೊಂದುದುನೋಡಾ.

ಭೋಗಿಗಳನಿಂತು ಸಂಸೃತಿ
ಭೋಗಂಗಳ್ ಭೋಗಿಭೋಗದಿಂ ವಿಷಮಂಗಳ್ ॥ ೨೫

ಅನಿತು ಸುಖದನಿತು ಭೋಗದ
ನುನುಜಯುಗಂ ನೋಡೆ ನೋಡೆ ತತ್ಕ್ಷಣದೊಳ್ ತಾ ।
ನಿನಿತೊಂದು ದೆಸೆಯನೆಯ್ದಿದು
ದೆನೆ ಜಪರೇನೆಂದು ನಂಬುವರ್ ಸಂಸೃತಿಯಂ ॥ ೨೬

ಬೆಳಗುವ ಸೊಡರ್ಗುಡಿ ಕಿಡೆ ಮನೆ
ಯೊಳಗೆ ತಮಂ ಪರ್ಬುವಂತೆ ಜೀವಂ ತನುವಿಂ ।
ತಳರಲೊಡಂ ವಿಚ್ಛಾಯತೆ
ಗೊಳಗಾವುವು ತೊಳಗುವವರ ಭಾಂದರತನುಗಳ್ ॥ ೨೭

ವ॥ ಆಗಳಾದಿತ್ಯೋದಯದಿನವರಂ ನೋಡಿ ಹಾಹಾಕ್ರಂದನಧ್ವನಿಗಳಂ ತಃಪುರಕ್ಕಂ ಪುರಕ್ಕಂ ನಿಗಪಿ ಮತಿವರಾದಿಗಳ್ ತದ್ದಂಪತಿಗಳ್ಗೆ ಶರೀರಶೋಭೆಯಂ ಮಾಡಿ ಚಂದನಹರಿಚಂದನೇಂಧನಂಗಳಿಂಳ್ ದಹನಕ್ರಿಯೆಯಂ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ ತದ್ಭೂಪಧೂಮದೊಳಲ್ಲಿಯೆ ವಿಗತಜೀವಿತಂಗಳಾದ ತಿರ್ಯಗ್ಜಾತಿಗಳುಮುಂ ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ, ಬಟಿಯಂ ಶ್ರೀಮತೀತನಯಂ ವಜ್ರಬಾಹು ವೆಂಬಂಗೆ ಧರಾಭಾರಮಂ ಕೊಟ್ಟು ರಾಜ್ಯದೊಳ್ ನಿಱಿಸಿ ತಪೋಧರದೊಳ್ ನಾಲ್ವರುಂ ನಿಂದು ಜೀವಿತವ್ಯಪಾಯದೊಳಧೋಗ್ರೈವೇಯಕದೊಳಹಮಿಂದ್ರಪದವಿಯಂ ತಾಳ್ದಿದರ್; ಅಂತು ಪಂಚತ್ವಮನೈದಿದ ವಜ್ರಜಂಘೆಂಗಂ ಶ್ರೀಮತಿಗಮಾತಿರಿಕಂಗಳ್ಗಮುತ್ತಮಪಾತ್ರದಾನಾನುಮೋದದ ಪುಣ್ಯಫಲದಿಂ ವಿದೇಹಂ ಬೂದ್ವೀಪದ ಮಂದರಮಹೀಧರದುತ್ತರದಿಗ್ಭಾಗದೊಳಿರ್ಪತ್ತರಕುರುವೆಂಬುತ್ತಮಭೋಗಭೂಮಿಯೆ ಜನ್ಮಭೂಮಿಯಾದುದು; ಅಲ್ಲಿ,

ದರ್ಪಣಸಮತಳಮೆನೆ ಸಂ
ಸರ್ಪದ್ರತ್ನಾಂಕುಜಾಳಜಟಿಳತೆಯೆನೆ ಕಂ ।
ದರ್ಪಸುಖನಿಳಯಮೆನೆ ಸಂ
ತರ್ಪಣಕರಮಖಿಳಭೋಗಭೂಮಿವಿಭಾಗಂ ॥ ೨೮

ವ॥ ಮತ್ತಮಲ್ಲಿ,

ಹಿವುವೆಂದಾತಪಬಾಧೆಯೆಂದು ಮಟೆಯೆಂದಿಲ್ಲಾನೆಲಂ ಪಂಚರ
ತ್ನಮಯಂ ನಾಲ್ವೆರಲಲ್ಲದಾಗದೆಳವುಲ್ ನೀಲೋತ್ಪಳಾಬ್ಜಾಕರಾ ।
ಳಿ ಮನಂಗೊಳ್ವುದು ಮೆಲ್ಲನಲ್ಲಿ ಸುಟಿಗುಂ ಮಂದಾನಿಳಂ ನೀರ್ ಸುಧಾ
ಸಮಮುದ್ಯಾನವನಂ ಮದೋತ್ಕಪರಪುಷ್ಟೋದ್ದಾಮಕೋಳಾಹಳಂ ॥೮೯

ಪಗೆಲಿರುಳಿಂಬ ಭೇದಮನೆಯಂ ಬಡವರ್ ಕಡುಬಲ್ಲಿದರ್ ವಿಷಾ
ಹಿಗಣಮನೇಕರೌದ್ರಮೃಗಜಾತಿಗಳಾಳರಸೆಂಬುದೊಂದು ದಂ ।
ದುಗಮುಳಿಪಾಯಿಲಂ ಮಱುಕಮಾಮಯಮಪ್ಪವಮೃತ್ಯುವೆಂಬಿವ
ಲ್ಲಿಗೆ ಪೊಱಗೆಂದೊಡಿಂ ಸುಖಮನೇವೊಗೞ್ದಪ್ಪುದೊ ಭೋಗಭೂಮಿಯಲಾ॥

ವ॥ ಮತ್ತಮಲ್ಲಿ,

ಮದ್ಯವಿಭೂಷಣವಸ್ತ್ರಾ
ತೋದ್ಯಸ್ರಗ್ಭವನಭೋಜನಾಶನದೀಪ ।
ಪ್ರೋದ್ಯಜ್ಜ್ಯೋತಿಸ್ಥಿತಿಯೊಳ
ಮುದ್ಯೋತಿಸೆ ತುದಿಯೊಳಂಗಮಿಂತು ದಶಾಂಗಂ ॥ ೫೧

ವ॥ ಎನಿಸಿದ ನಾನಾರತ್ನಮಯಂಗಳುಮಪ್ರತಿಹತಪ್ರಭಾದ್ಯೋತಿತ
ದಿಬ್ಯಾಂಬರಂಗಳುಮಪ್ಪ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಂಗಳ್,

ಕುಡಿದೊಡೆ ಸೊರ್ಕಿಸದವು ನಾ
ಲ್ಗಿಡಿಸದವು ಮನಕ್ಕಲಂಪನೀವುವು ರತಮಂ ।
ನಡೆಯಿಪ್ಪುವೆನಿಸುವ ಮಧುಗಳ
ನಿಡೆಯುಡುಗದೆ ಕುಡುಗುಮುಚಿತಮದ್ಯಾಂಗಕುಜಂ ॥ ೫೦

ಮಕುಟಂ ಕೇಯೂರಂ ಕ
ರ್ಣಕುಂಡಲಂ ಕೊಪ್ಪು ಸರಿಗೆ ದುಸರಂ ಮಣಿಮು ।
ದ್ರಿಕೆ ತಿಸರಮೆಂಬ ಭೂಷಾ
ನಿಕರಮನಾಭೂಷಣಾಂಗತರು ಕುಡುತಿರ್ಕುಂ ॥ ೫೨

ಪಟಿ ಚಿತ್ರಾವಳಿ ಜೋಗಂ
ಪಟಿಯಂ ದೇವಾಂಗಮೆಂಬ ವಸನಂಗಳನೇಂ ।

ಘಟಿಯಿಸುವವೊ ಮಡಿವಳ್ಳನ
ಪಟಿಯತನನೆ ಪೋಲ್ತು ವಿಶದವಸನಾಂಗಕುಜಂ ॥ ೩೪

ಅತಿಮೃದುರವದಾಯಿಗಳಂ
ತತಘನಸುಷಿರಾವನದ್ಧವಾದ್ಯಂಗಳನೇಂ ।
ಮತಮಱಿದೋಲಗಿಪ್ಪುದೊ ದಂ
ಪತಿಗೆಂದುಮಾರ್ಯವೀರ್ಯತೂರ್ಯಶ್ಲಾಜಂ ॥ ೩೫

ಮಗಮಗಿಪ ಜಾದಿ ಪೊಂಗೇ
ದಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಯೆಂಬ ಪಲವು ಪೂಮಾಲೆಗಳಂ ।
ಬಗೆಯಱಿದೋಲಗಿಪ್ಪುದು ಮಾ
ಲೆಗಾಱಿನಂ ಪೋಲ್ತುದಗ್ರಮಾಲ್ಯಮಹೀಜಂ ॥ ೩೬

ಹಾಟಕಭಿತ್ತಿಸಮನ್ವಿತ
ನಾಟಕಶಾಲೆಗಳ ವಿವಿಧಸಾಧಂಗಳ ಕೊಂ ।
ಡಾಟಮನೆ ಮೆಱೆದು ಮೆಚ್ಚಂ
ಪಾಟಿಸುವುವು ಮಿಥುನತತಿಗೆ ಗೃಹಮಹಿಜಾತಂ ॥ ೩೭

ಅನತಿಶಯಸಾಖ್ಯಭಾಜನ
ಜನಕ್ಕೆ ಭಾಜನಮಿವಪ್ಪವೆಂಬಂತೆ ಕನ ।
ತ್ಕನಕಮಣಿಖಚಿತಬಹುಭಾ
ಜನಂಗಳಂ ಭಾಜನಾಂಗತರು ಕುಡುತಿರ್ಪುಂ ॥ ೩೮

ಅಮರ್ದಿನ ಸವಿಯೊಳಗೀಸವಿ
ಸಮನೆನೆ ತೇಜೋಬಲಾಯುರಾರೋಗ್ಯಸಮೇ ।
ತಮನಮೃತಾನ್ನಮನೊಲ್ದೀ
ಗುಮಾಗಳುಂ ಭೋಜನಾಂಗಕಲ್ಪವನಿಜಂ ॥ ೩೯

ಆಪೊತ್ತುಂ ಮಣಿದೀಪಕ
ಳಾಪೋದ್ಯಜ್ಜ್ಯೋತಿಗಳ್ ದಿಶಾಮಂಡಲಮುಂ ।

ವ್ಯಾಪಿಸುತಿರೆ ಸೊಗಯಿಸುವುವು
ದೀಪಾಂಗಜ್ಯೋತಿರಂಗಕಲ್ಪಕುಜಂಗಳ್ ॥ ೪೦

ನೀಡಿದ ಕಯ್ಗೆ ನೀಡಿರದೆ ಬೇಡಿದ ಭೋಗಮನೇನಾದೊಡಂ
ನೀಡುವ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷನಿಕರಂಗಳೆ ಭೋಗದಲಂಪನಾವಗಂ।
ಮಾಡೆ ಮನಂ ವಿನೋದರಸದೊಳ್ ತಡಮಾಡೆ ಮಗುಳ್ದು ಮನ್ಮಥ
ಕ್ರೀಡೆಗೆ ನೋಡೆ ನಾಡೆ ಗುಱಿಯಪ್ಪುವು ದಂಪತಿ ಭೋಗಭೂಮಿಯೊಳ್ ॥

ಪ॥ ಮತ್ತಮಲ್ಲಿ ಕುಶೀಲಕುತ್ಸಿತಾಚಾರಕುವೇಷಕುದೃಷ್ಟಿಗಳುಂ ಗೃಹೀತವ್ರತಪರಿಚ್ಯುತರುಂ ಮಾಯಾಚಾರಪರಿಣತಮಪ್ಪ ಪಾತ್ರದಾನಿಗಳುಂ ತಿರ್ಯಗ್ಗಾತಿತ್ವಮುಂ ಪೊರ್ದಿದ ಮಿಥುನಂಗಳಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ ಪರಸ್ಪರವೈರಂಗಳಿಲ್ಲದೆ ಅನಾಮಯಂಗಳುಮಪಗತಬಾಧಂಗಳುಮಾಗಿ ರಮಿಯಿಸುವುವು. ಮತ್ತಮುತ್ತಮಪಾತ್ರದಾನಾನುಮೋದಫಲದಿಂದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟುವ ಜೀವಂಗಳ್ ನಾರೀಪುರುಷಸಂಯೋಗನಿಯೋಜಿತಶುಕ್ಲಾರ್ತವಂಗಳಿಂಳ್ ಜೀವಯುಗಳಂಗಳಾಗಿ ನೆಲಸಿ ಕಲಿಲಫೇನಫೇನ[1]ಬುದ್ಬುದಾದಿಪರಿಣತಿಯಿಂ ನವಮಾಸಾವಸಾನಸಮಯದೊಳ್ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷಯುಗಳಮೆಯಾಗಿ ಪುಟ್ಟುಗುಂ; ಪುಟ್ಟಿದಾಗಳೆ ಮಾತಾಪಿತೃಯುಗಳಂಗಳ್ ಸೀಂತುಮಾಗುಳಿಸಿಯುಂ ಪರಾಸುಗಳಾಗೆ ನಿಜಶರೀರಂಗಳ್ ಮುಂಜು ಕರಗುವಂತೆ ಕರಗೆ ಸಹಜದೊಳಪಾಪಿಗಳುಮಾರ್ಜವಂಗಳುಂ ಅತಿಮೃದುಗಳುಮಪ್ಪುದಱಿಂದೆ ನಾಕಲೋಕಪ್ರಾಪ್ತಂಗಳಕ್ಕುಂ; ಅವರ್ಕೆ ಪುಟ್ಟಿದ ಯುಗಳಂಗಳ್ ಏೞುದಿವಸವುಂ ಪುರಾತನಪುಣ್ಯಕರ್ಮಕಾಮಭೋಗಾನುಸ್ತನೋಪಮಾನನಿಜಾಂಗುಳಿಜನಿತರಸಾಯನಾಸ್ವಾದದೊಳಮುತ್ತಾನಶಯ್ಯೆಯೊಳಂ ಕಳುಪಿ, ಪೆಱಗೇೞುದಿವಸದೊಳ್ ತೆವುಳ್ದುಂ, ಪೆಱವೇೞುದಿವಸಕ್ಕೆ ತಳರ್ನಡೆನಡೆದುಂ, ಪೆಱವೇೞು ದಿವಸದೊಳ್ ಪದುಳಂ ನಡೆದುಂ, ಪೆಱವೇೞುದಿವಸದೊಳ್ ಕಳಾಕಳಾಪಪ್ರವೀಣಂಗಳಾಗಿಯುಂ, ಪೆಱವೇೞುದಿವಸದೊಳ್ ವಿಜ್ಞಾನವಿದಂಗಳಾಗಿಯುಂ, ಪೆಱವೇೞುದಿವಸದೊಳ್ ಸಂಪೂರ್ಣನವಯೌವನಂಗಳಾಗಿ ಶುಭಲಕ್ಷಣಲಕ್ಷಿತಶರೀರಂಗಳಾಗಿಯುಂ, ಅಂತು ನಾಲ್ವತ್ತೊಂಭತ್ತು ದಿವಸದೊಳ್ ಸಮುಚಿತ

---

[1]ಕ — ಪೇಶ್ಯ.

ತುರಸ್ರ ಸಂಸ್ಥಾನಸಂವಾಹನಂಗಳಱು ಸಾಸಿರಬಿಲ್ಲಿಡಿಯುವಾಗಿ ದಿನತ್ರಯದೊಳ್ ಬದರೀಫಳಮಾತ್ರಾಹಾರಿಗಳುಮಾರೋಗ್ಯಶರೀರಂಗಳುಂ ಸಾಂದರಾಕಾರಂಗಳುಂ ತ್ರಿಪಲ್ಯೋಪಮಜೀವಿಗಳುಮಾಗಿ,

ತೊಲಗದ ಜವ್ವನಂ ತವದ ಮೆಱ್ಚು ಮರಲ್ದುವ ನೋಟಮಟ್ಟಿಯಂ
ಸಲಿಸುವ ಭೋಗವೊಲ್ದಗಲದೋಪರ ಕೂಟಮನಂಗರಾಗದೊಳ್।
ನಲಿವ ವಿನೋದಮಾದವೆರ್ದೆಯೊಳ್ ತಡಮಾಡೆ ಸುಖಂಗಳೊಳ್ ಪಳಂ
ಚಲಿವುದು ಸಾಕಲೋಕವಮುವನೇನಿರದೀವುದೊ ಭೋಗಭೂತಳಂ ॥೪೨

ವ॥ ಅಂತನೇಕಭೋಗನಿವಾಸವೆನಿಸುವ ಭೋಗಭೂಮಿಯೊಳ್,

ಅಗರುವ ಧೂಪಧೂಮದೊಳೆ ಸೊರ್ಕಿದ ಸೊರ್ಕುಗಳಾಗಳಲ್ಲಿ ತೊ
ಟ್ಟಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ತನ್ನನುಜದಂಪತಿ ದಂಪತಿಯಾಗೆ ತೋಳ ತ।
ಳ್ತಗಲದಲಂಪಿನಿಂಪು ತವದಱ್ಕಿ ಉಳುರ್ಕೆ ನಿಮಿರ್ಕೆಗುಂದದಾ
ವಗಮತಿಸಾಖ್ಯಮಂ ಪಡೆವುದೀದೊರೆಯುನ್ನತಿ ಪಾತ್ರದಾನದಾ ॥ ೪೩

ದಾನಾನುಮೋದದಿಂದಂ
ತಾನಾಲ್ಕುಂ ಮೃಗಮುಮಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟ್ಯದುವೆನೆ ಪೇ।
ಳೇನಂ ಸುಖಮಂ ಮಾಡದೊ
ದಾನದ ದಾನಾನುಮೋದದನುಪಮಪುಣ್ಯಂ ॥ ೪೪

ವ॥ ಬಂದು ಬಜಸಂ ಲವಜ್ರಜಂಘಾರ್ಯನಾತ್ಮೀಯಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಿವೆರಸು,

ತುಱುಗಿದುದೊಂದು ಕೊಂಬು ತಳರಿಂ ಮುಗುಳಿಂ ಪೆಱತೊಂದುಕೊಂಬುಸು
ತ್ತಿಱಿದುದು ತಳ್ತ ಬಲ್ಲಿಡಿಯಕಾಯ್ಗಳ ಗೊಂಚಲನೊಂದುಕೊಂಬು ಪೊ।
ತ್ತಿಱಿಗಿದುದೊಂದೆ ಮಾಮರದೊಳಿಂದೆಳಗೊಂಬದುನೋಡ ನೋಡ ಪ
ಸ್ತಿಱಿಗಿದುದೇನಿದಂಗಜಮಹೀಭುಜನಿಕ್ಕೆಯೊ ಚಿತ್ರಶಾಲೆಯೋ ॥ ೪೫

ವ॥ ಎಂದು ಮತ್ತಮನೇಕಕುಸುಮಕಿಸಲಯಫಳಪರಿಣತಫಳಾವನೆ
ಮ್ರಾಮ್ರತರುನಿರಂತರಿತವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯನೊಱಲ್ದು ನೋಡುತಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ
ಗಗನತಳಜಳಧಿಯೊಳ್ ಬಹಿತ್ರದಂತೆ ಪರಿವ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭನೆಂಬ ದೇವನ
ವಿಮಾನಮಂ ನೋಡಿ,

ಪೋದ ಭವಂಗಳಂ ನೆನೆವಿನಂ ಗಗನಾಂತರದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಯು
ಗ್ಮೋದಮುಮೆಂದುಮಿಲ್ಲದುದಿದಾಧಪುದೆಂಬಿನೆಗಂ ವಿಶಾಲಪ್ರ ।
ಣ್ಯೋದಯಮುಂದು ದಂಪತಿಗೆ ಸಾರ್ತರೆ ಸಾರ್ತರೆ ವಂದುದಾರರಾ
ಗೋದಯಮುಂ ನಿಮಿರ್ಚಿದುದು ಕಣ್ಗೆ ವಿಯತ್ತಳಚಾರಣೋದಯಂ ॥೪೬

ವ॥ ಅಂತವತರಿಸಿದ ಚಾರಣದ್ವಂದ್ವಕ್ಕಾದ್ವಂದ್ವಮಿದಿರ್ವಂದು ಭಕ್ತಿಭ
ರಾನತಿನಿಪತತ್ಕರ್ಣಪೂರಪಲ್ಲವಂ ತದೀಯಪಾದಪಲ್ಲವಂಗಳನಾನಂದಾಶ್ರು
ಮಿಶ್ರಿತಜಳಂಗಳೊಳ್ ತೊಳೆದುಂ ನಿಜೋತ್ತರೀಯಪಲ್ಲವಂಗಳೊಳ್ ತೊ
ಡೆದುಂ ಸಮುತ್ತುಂಗಮಣಿಮಯಾಸನದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ,

ಮುನಿವೃಂದಾರಕವಂದ್ಯ ನಿವ್ಮ ಚರಣಾಂಭೋಜಂಗಳಂ ಕಂಡು ಕ
ಣ್ಣಿನಿಗಳ್ ಮಾಣ್ದಪುವಿಲ್ಲ ಕಾರಣಮಿದೇಂ ಚಿತ್ತಕ್ಕತಿಪ್ರೀತಿ ತೊ ।
ಟ್ಟನೆ ಕೈಗಣ್ಮುವುದೇಕೆ ಪೂರ್ವಭವದೊಳ್ ಬಂಧುತ್ವಮುಂಟಕ್ಕುಮಿಂ
ತಿನಿತೊಂದಿಲ್ಲದೊಡಾಗಲಾಯ್ತೆನಗಿದಂ ಕೇಳೊಪ್ಪಿಂದು ಕೌತೂಹಳಂ ॥ ೪೭

ವ॥ ಎಂಬುದುಮವರೊಳಗ್ರಮುನಿ ಮುಗುಳ್ನಗೆನಕ್ಕು ಮಹಾಬಳವಿ
ಯತ್ತಳಚರನಾದ ಭವದೊಳಾಂ ನಿನಗೆ ಸಚಿವನೆಂ ಸ್ವಯಂಬುದ್ಧನೆಂಬೆನಾಗಿ,

ಪಡೆದು ಸಮಾಧಿಯಂ ನಿನಗೆ ನಿನ್ನ ವಿಯೋಗದ ದುಃಖದೊಳ್ ತಪ
ಕ್ಕೊಡರಿಸಿ ಘೋರವೀರತಪದೊಳ್ ತನುವಂ ಬಡಮಾಡಿ ನೋಂಪಿಯೊಳ್ ।
ಮುಡಿಪಿ ನಿರಾಕುಳಂ ವೊದಲ ಸಗ್ಗದೊಳಾಂ ಮಣಿಚೂಳನಾಮಮಂ
ಪಡೆದಮರೇಂದ್ರಲೋಕಸುಖಸಾರಸಮುಚ್ಚಯದಂತನೆಯ್ದಿದೆಂ ॥ ೪೮

ವ॥ ಅಲ್ಲಿಂ ತಳ್ದರ್ದು ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಪೂರ್ವವಿದೇಹದ ಪುಷ್ಕಳಾವ
ತೀವಿಷಯದ ಪುಂಡರೀಕಿಣಿಯನಾಳ್ವ ಗುಣಪ್ರಿಯಂ ಪ್ರಿಯಸೇನಮಹೀಭು
ಜಂಗಂ ತತ್ಸಾಂದರಿ ಸಾಂದರಿಗಂ,

ಪ್ರೀತಿಂಕರನೆಂಬೆಂ ತನು
ಜಾತನೆನಾಂ ಪ್ರೀತಿದೇವನೆನ್ನಿಂ ಕಿಱಿಯಂ ।
ಖ್ಯಾತಯಶನೀತಪೋಧನ
ನೀತಪದಿಂದವಧಿಬೆರಸು ಚಾರಣಗುಣಮಂ ॥ ೪೯

ಪಡೆದವಧಿಬೋಧದಿಂದೀ
ಯೆಡೆಯೊಳ್ ನೀಂ ಬಂದು ಪುಟ್ಟಿದುದನೆಱಿದಱಿವಂ।
ಕೂಡಲೆಂದು ಬಂದೆವಿದು ನಿನ
ಗೆಡೆಯುಡುಗದೆ ಕೂಡುಗುಮುಚಿತಮುಕ್ತಿಶ್ರೀಯಂ ॥ ೫೦

ನಿನಗೆ ಜಯವರ್ಮನಾದಂ
ದಿನ ಭವದಿಂದಿತ್ತ ಭೋಗಕಾಂಕ್ಷೆಯೆ ತಿಣ್ಣಂ।
ಮನದೊಳ್ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದ ದೆಸೆ
ಯಿನಿತಿಲ್ಲ ದಲಮ್ಮ ಕೈಕೊಳಲ್ಕಿದು ಕಾಲಂ ॥ ೫೧

ಘನಮಿಥ್ಯಾತ್ವದವಾನಳ
ಪಿನದ್ಧ ಜೀವಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಿಮೋಹಪ್ರವಿನಾ।
ಶನಮಿಲ್ಲದಂದು[1] ಪುಟ್ಟ್ಯದು
ಮನದೊಳ್ ಸ್ವರ್ಮೋಕ್ಷಸಾಧನಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಂ ॥ ೫೨

ದೊರೆಕೊಳೆ ಕಾಲಲಬ್ಧಿ ಬಗೆದಂತಿರೆ ಕೂಡೆ ಗುರೂಪದೇಶಮಾ
ವರಿಸೆ ಜಿನೇಂದ್ರಭಕ್ತಿ ಪೊಅಪ್ಪೊನ್ಮೆ ದಯಾರಸಮಿಂತು ನಾಡೆಯುಂ।
ಪರಿಕರದಿಂ ಮನಕ್ಕಱಿವು ಸಾರೆ ಭವಾಬ್ಧಿತಟಂ ಸಮಿಾಪವಾ
ಗಿರೆ ದೊರೆಕೊಂಡ ದೃಷ್ಟಿವಿಭವಂ ಕಳೆಗುಂ ಖಳಕರ್ಮಬಂಧಮುಂ ॥ ೫೩

ಸಮವಾಯವಮಪ್ಪದಲ್ತೆಂ
ದು ಮನಂ ಬಸವಾಡಿ ದೋಷವಿರಹಿತನಾಪ್ತಂ।
ಕ್ರಮದಾಪ್ತನೆ ಪೇೞ್ದುದದಾ
ಗಮವಾಗಮದರ್ಥಮಾವುದದುವೆ ಪದಾರ್ಥಂ ॥ ೫೪

ಪರಮೋಪಶಮಂ ಧರ್ಮಾ
ನುರಾಗಮನುಕಂಪೆ ನೆಱೆದ ನಂಬುಗೆಯೆಂಬೀ।
ಪರಮಜಿನೆಗದಿತಗುಣಪರಿ
ಕರದೊಳ್ ಕೂಡಿದುದೆ ನಿರುಪಮಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಂ ॥ ೫೫

---

[1]ಖ.—ಘನಮಿಥ್ಯಾತ್ವಶುಭ ಭಾ। ವನಂದಜೀವಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಿಮೋಹಪ್ರವಿಕಾ। ಸನಮಿಲ್ಲದಂದು.

ಜೀವಾದಿನವಪದಾರ್ಥದೊ
ಳಾವಗಮರ್ಥ್ಯನೆ ಮಾಡು ತ್ರಮೂಢತ್ರಯದೊಳ್
ಭಾವಮನೆ ಬಿಸುಡು ಬೆಳಗುಗು
ಮಿಂವಿಧದಿಂ ನೆಗಪೆ ನಿನ್ನ ದರ್ಶನರತ್ನಂ ॥ ೫೬

ಜಿನಮತಪದಾರ್ಥಶಂಕಾ
ಪನಯನಮುಂ ಭೋಗಕಾಂಕ್ಷೆಯೊಳ್ ವಿಮುಖತೆಯುಂ ।
ಮುನಿಜನತನುಮಳವಿಚಿಕಿ
ತ್ಸನವರ್ಜನಮುಂ ತ್ರಿಮೂಢತಾನಿರಸನಮುಂ ॥ ೫೭

ಉಪಗೂಹನಮುಂ ಸದ್ಧ
ರ್ಮಪಥಚ್ಯುತಭವ್ಯಸಂಹತಿಸ್ಥಾಪನಮುಂ ।
ವಿಪುಳಗುಣವತ್ಸಳತ್ವಮು
ಮಪಗತಮಳಜೈನಶಾಸನೋದ್ಭಾಸನಮುಂ ॥ ೫೮

ವ॥ ಎಂದು ಪೇೞ್ದೀಯೆಂಟುಗುಣಂಗಳುಂ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನಾವಯವಂಗಳ್,

ಇವಱುಂ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನ
ಮವಶ್ಯಮುಜ್ಜ್ವಳಿಕುಮದುವೆ ಸಮ್ಯಗ್ಜ್ಞಾನ ।
ಕ್ಕವಕಾಶಮಕ್ಕುಮಂತದು
ಕವಲ್ತು ಸಮ್ಯಕ್ಚಾರಿತ್ರಮಂ ಪ್ರಕಟಿಸುಗುಂ ॥ ೫೯

ಈಸಂಸಾರಾಂಭೋಧಿಯ
ನೀಸುವ ನಿನಗಿದುವೆ[1] ನಾವೆ ತಡಿಗಾಶ್ಚೈಯನಾ ।
ಯಾಸದೊಳ್ ನಿನಗೆ ಮುಕ್ತಿ
ಪ್ರಾಸಾದಮನಡರಲಿವುವೆ ಸೋಪಾನಂಗಳ್ ॥ ೬೦

ಸೂಕ್ತಂ ಭವ್ಯಜನಪ್ರ
ವ್ಯಕ್ತಂ ಜೈನಾಗಮೋಕ್ತಮಿಂ ನಿನಗೆ ಮದೀ ।
ಯೋಕ್ತಮಿದೆರ್ದೆಯೊಳ್ ನೆಲಸುಗೆ
ಮುಕ್ತಿಶ್ರೀಹಾರವಿಭ್ರಮಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಂ ॥ ೬೧

---

[1] ಕ.—ಬಗೆಗಿದುವೆ.

ಎಂದೆಂದೊಡಮ್ಮ[1] ನೀನುಂ
ಸಂದೆಯಮಣಮಿಲ್ಲದಿದನೆ ನಂಬಿನಿತಂ ನೀ ।
ನೊಂದಿದ ನಾರೀರೂಪದ[2]
ದಂದುಗದೊಳ್ ತೊಡರ್ದು ಬಿಡದೆ ನವೆಯುತ್ತಿಪ್ಪೈ ॥ ೬೦

ರಮಣೀಜಾತಿಯೊಳಲ್ತಿ ನಂಬಿದವರ್ಗಳ್ ಸವ್ಯೇಕ್ಷ್ವಮಂ ಪುಟ್ಟರಾ
ರುಮಧೋಭೂಮಿಯೊಳಂತೆ ಮೂಱುಮಮರಾವಾಸಂಗಳೊಳ್ ಪೀಪ್ಪೊ
ಡುಂ।
ತ್ತಮಸವ್ಯೇಕ್ಷ್ವಫಲಂ ದಗುಂತಿ ಮಗಳೀ ನೀನಿಂತಿದಂ ನಂಬನು
ಕ್ರಮದಿಂದಂ ದೊರೆವೆತ್ತ ಸಪ್ತ ಪರಮಸ್ಥಾನಂಗಳಂ ಪೊರ್ದುವೈ ॥ ೬೧

ವ॥ ಎಂದತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಪ್ರೀತಿಂಕರಾಚಾರ್ಯರ್ ವಜ್ರಜಂಘಾರ್ಯಂಗಂ ಶ್ರೀಮತ್ಯಾರ್ಯೆಗಂ ಶಾರ್ದೂಲಾರ್ಯಾದಿಗಳ್ಗಂ ಮುಕ್ತಿಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪದವಿ ಗಿದುವೆ ಯುವರಾಜಚಿಹ್ನಮೆನಿಸಿದ ಸೂತ್ರಾನುಗತಮಪ್ಪ ಸವ್ಯೇಕ್ಷ್ವರ್ಶನ ಮೆಂಬ ಕಂಠಿಕೆಯಂ ಕಂಠಿಕಾಬಂಧನಮಂ ಮಾಡಿ,

ದರ್ಶನವಷ್ಟಸಮಿತಿಗೆ ಸ
ದ್ದರ್ಶನದಿಂದಪ್ಪುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗಕ್ಕೆ ಪುನ ।
ರ್ದರ್ಶನಮೆಂದಾರಾಧಿತ
ದರ್ಶನರಾಚಾರಣರ್ ನಭಕ್ಕೊಗೆದಾಗಳ್ ॥ ೬೪

ಆದಂಪತಿಗಳ್ ಜೊಮ್ಮನೆ
ವ್ಹೋದಂತಿರ್ದವರ ಗಗನತಳಗಮನದೊಳಂ ।
ದಾದ ಬೆಡಂಗಂ ನೋಡಿದ
ರಾದರದಿಂ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಗೊಲಂಗಳವಿನೆಗಂ[3] ॥ ೬೫

ವ॥ ನೋಡಿ ತಮ್ಮ ಮನದೊಳವರುಪದೇಶಪರಾನುಗ್ರಹಬುದ್ಧಿಯುಂ ಸನ್ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕೌಶಲಮುಂ ನಿಸರ್ಗಸ್ನೇಹಸಂಬಂಧಮುಮಂತರಂಗ ದೊಳ್ ತಣ್ಮಲೆಯೆ,

---

[1]ಕ. —ಎಂದೆಂದರಬ್ಬ. [2]ಖ. —ನೊಂದಿದನಾದಿಯರೂಪದ.
[3]ಖ. —ಕಣ್ಗೊಣರ್ ದಣಿವಿನೆಗಂ.

ಪರಮತಪೋಧನರ್ ಪುಗುವರೆಂಬುದಸಂಭವಮಲ್ತಿ ಭೋಗಭೂ
ಚರರ ನಿವಾಸಮಂ ಕಿಱಿದು ನಮ್ಮ ಪುರಾತನಪುಣ್ಯಮಿಲ್ಲಿಗಂ।
ಬರಿಸಿದುದೀಮುನೀಶ್ವರರನೀಯುಪದೇಶದಿನಾದುದುದಗ್ರಸಂ
ಸರಣಮಹಾಸಮುದ್ರತರಣಂ ಚರಣಂ ಶರಣಂ ಮುನೀಂದ್ರರಾ॥ ೬೬

ಮುನ್ನ ಮಹಾಬಳನಾದಂ
ದೆನ್ನಂ ಪ್ರಿಯಸಚಿವನಾಗಿ ಸಂಬೋಧಿಸಿ ಮಾ।
ನೋನ್ನತರೀಗಳುಮಲ್ಲಿಱೊ
ಳೆನ್ನಂ ಸಮಱಲ್ಕೆ ಬಂದರಿಂತುಟೆ ಮೋಹಂ॥ ೬೭

ಕಾಮಸುಖೋಚಿತಮತಿಗಳ್
ನಾಮೆತ್ತ ಮುಮುಕ್ಷುವೃತ್ತಿಯಂ ತಾಳ್ದದವರ್।
ತಾಮೆತ್ತಿಂತುಮನುಗ್ರಹ
ಮಾಮುನಿಪತಿಗೆಯ್ದಿಳಾಯಿ ದೇಂ ವಿಸ್ಮಯವೋ॥ ೬೮

ವಾಮಂ ಕರತಳಮದು ಕೆಂ
ದಾಮರೆಯರಲೆನಿಪ್ಪುದುಚಿತಪರ್ಯಂಕದೊಳು।
ದ್ದಾಮಮುಮುಪದೇಶಹಸ್ತಮ
ವಾಮಂ ಮಾರ್ದವಮನಭಿನೆಯಿಪ್ಪುದು ಮುನಿಯಾ॥ ೬೯

ಅ॥ ಎಂದು ತದ್ಗಗನಚಾರಣಮುನಿಗುಣಮಣಿಹಾರಮನಾತ್ಮೀಯಹೃ
ದಯದೊಳನಿಬರುಂ ತಾಳ್ದ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನಮನಸ್ಖಲಿತಮಾರಾಧಿಸಿ ಪಲ್ಮೋ
ಪಮತ್ರಯಾಯುಷ್ಯವಸಾನದೊಳೋಷಧಿಗಳಂತೆ ಫಳಪಾಕಾಂತದೊಳ್
ಪ್ರಚುತವಿಜೃಂಭಣವ್ಯಾಜದಿಂ ಲೋಕಾಂತರಿತರಾಗಿ,

ಮನೆಯಿಂದಂ ಮನೆಗೆಂದು ಪ್ರೋಪ ತೆಱದಿಂ ಮೇಣ್ ಸೂಸೆ ಪಾಸೆಂಬ ಮಾ
ತಿನ ಪಾಂಗಿಂದನಿತುಂ ಯುಗಂ ತಳರ್ದು ತದ್ಭೋಗಾವನೀಭಾಗದೊಳ್।
ತನುಗಳ್ ವೈಕ್ರಿಯಕಂಗಳಂತೆ ಕರಗುತ್ತಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಪುಣ್ಯಸಂ
ಜನಿತೈಶ್ವರ್ಯದಿನಿಂತು ಬಂದು ನೆಲಸಿತ್ತೀಶಾನಕಲ್ಪಾಗ್ರದೊಳ್॥ ೭೦

ವ॥ ಅಲ್ಲಿ ವಜ್ರಜಂಘಾರ್ಯಂ ಸುರತಸುಖನಿವಾಸದೊಳ್ ಶ್ರೀಪ್ರಭವಿ
ಮಾನದೊಳ್ ಶ್ರೀಧರನೆಂಬದೇವನಾದಂ, ಶ್ರೀಮತ್ಯಾರ್ಯೆಯುಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ

ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯದಿಂ ಸ್ತ್ರೀರೂಪಮಂ ಪತ್ತುವಿಟ್ಟು ತತ್ಸ್ವಯಂಪ್ರಭವಿಮಾನ
ದೊಳ್ ಶ್ರೀಧರಂಗೆ ಸಾಮಾನಿಕದೇವಂ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭನೆಂಬ 'ದಿವಿಜನಾದಂ
ಶಾರ್ದೂಲಾರ್ಯನುಂ ಚಿತ್ರಾಂಗವಿಮಾನದೊಳ್ ಚಿತ್ರಾಂಗದಾಮರನಾದಂ;
ವರಾಹಾರ್ಯನುಂ ನಂದನವಿಮಾನದೊಳ್ ಮಣಿಮಕುಟಕೇಯೂರಮಣಿ
ಕುಂಡಲವಿಭೂಷಣನಾಗಿ ಮಣಿಕುಂಡಲನೆಂಬೊಂ ದಿವಿಜನಾದಂ; ವಾನರಾ
ರ್ಯನುಂ ನಂದ್ಯಾವರ್ತವಿಮಾನದೊಳ್ ಸುರನಾರೀವನೋಹರಂ ಮ
ನೋಹರನೆಂಬನಿಮಿಷನಾದಂ; ನಕುಳಾರ್ಯನುಂ ಪ್ರಭಾಕರವಿಮಾನ
ದೊಳ್ ಮನೋರಥಾವಾಪ್ತ ದಿವ್ಯಭೋಗಂ ಮನೋರಥನೆಂಬ ಕಲ್ಪಜನಾದಂ;
ಇಂತಿನಿಬರುಂ ಸಹಾಯರೊಡನೆ,

ನೆಯನಾನಂದವಿಳಾಸರೂಪನವುರೀನೀಲಾಲಕಾಲೀಢಪಾ
ದಯುಗಂ ತತ್ಕುಚಕೂಟಪಟ್ಟಿತವಿಶಾಲೋರಸ್ಥಲಂ ಸ್ವರ್ಗಲ।
ಕ್ಷ್ಮೀಯ ಮೇಲಲ್ಕಜೊಳಂದಗೇಂ ನಲಿದನೋ ಸಂಭೋಗಸಮ್ಮರ್ದನಿ
ರ್ದಯನಿಪ್ಪೀಡಿತದೇವವಾರವನಿತಾಬಿಂಬಾಧರಂ ಶ್ರೀಧರಂ ॥ ೭೧

ವ॥ ಬಂಡು ದಿವಸಮಾದೇವನವಧಿಬೋಧದಿಂ ಪ್ರೀತಿಂಕರಾರ್ಯರ್[1]ಕೇವ
ಲಜ್ಞಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯನಱಿದು ದೇವನಿಕಾಯದೊಡನನೇಕವಿನೋದದೊಳ
ಪೂರ್ವ[2]ಪ್ರಭೆಯಂ ತಾಳ್ದಿರ್ದತ್ತುಂಗಶ್ರೀಪ್ರಭಾಚಳಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ,

ವಿವಿಧಾರ್ಚನೆಗಳಿನರ್ಚಿಸಿ
ವಿವಿಧಸ್ತುತಿಶತಸಹಸ್ರದಿಂ ಸ್ತುತಿಯಿಸಿ ಬಂ।
ದವನತಮಕುಟಂ ಶ್ರೀಧರ
ದಿವಿಜಂ ಬೆಸಗೊಂಡನಖಿಳಭವಭಯಹರನಂ ॥ ೭೦

ಪ್ರೀತಿಂಕರ ಶಂಕರ ವಿ
ದ್ಯಾತಿಶಯನಿಧಾನ ನಿನ್ನ ದಯೆವೆರಸಿದತಿ।
ಪ್ರೀತಿಯೊಳಾನತ್ಯುತ್ತಮ
ಜಾತಿಗಳೊಳ್ ಪುಟ್ಟ್ಯೆ ಸುಖಮನುಣ್ಮತುಂ ಬಂದೇಂ ॥ ೭೧

---

[1]ಗ.—ಪ್ರಿಯಂಕರಾಚಾರ್ಯರ. [2]ಗ.—ದೇವನಿಕಾಯವೊಡವರೆಯತಿವರವಿನೊಳ
ಪೂರ್ವ; ಕ.—ದೇವನಿಕಾಯನಹಿತಂಬಂದವರಿರವಿನೆಳೊಳಪೂರ್ವ.

ಆನಂಬರಚರನಾದಂ
ದಾನಾಲ್ವರೊಳಲ್ಲಿ ಮೂವರುಂ ಮಂತ್ರಿಗಳಂ ।
ತೇನಾದರಖಿಳಮಿಥ್ಯಾ
ಜ್ಞಾನಾವೃತಚರಿತರುಚಿತಪರಹಿತಚರಿತಾ ॥ ೭೪

ಬೆಸಸೆನೆ ದಿವಿಜನ ಮನದೊಳ್
ಪಸರಿಸಿದ ತಮಸ್ತಮಂ ತೆರಳ್ದರೆ ಪರಮಂ ।
ಬೆಸಸಿದನಾಗಳ್ ಭವ್ಯ
ಪ್ರಸಾದಕರನಿಜವಚಕೋಂಶುಗಳ್ ಬೆಳಗುವಿನಂ ॥ ೭೫

ಸಂಭಿನ್ನ ಮಹಾಮತಿಗಳ್
ಗಂಭೀರನಿಗೋದದೊಳ್ ತವೋಮಯದೊಳ್ ದುಃ ।
ಖಾಂಭೋಧಿಯ ಕಡೆಗಾಣದೆ
ಜೃಂಭಿತದುಷ್ಕರ್ಮದಿಂದೆ ನವೆದಪರಿನ್ನಂ ॥ ೭೬

ಶತಮತಿ ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನಾ
ವೃತಮತಿ ಸಂದಂ ದ್ವಿತೀಯನರಕಕ್ಕೀಸಂ ।
ಸ್ಮೃತಿಯೊಳ್ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮ
ಸ್ಥಿತಿಯೆ ವಲಂ ಸ್ವರ್ಗನರಕಸುಖದುಃಖಕರಂ ॥ ೭೭

ಧರ್ಮಮಮರೇಂದ್ರಗತಿಯನೆ
ಧರ್ಮಮಧೋಗತಿಯನೆಸಗುವೆಸಕದೊಳೀಗುಂ ।
ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಕ್ರಿಯೆಗಳೆ
ನೆರ್ಮಂ ಜೀವಕ್ಕೆ ಮನುಜಗತಿಯೊಳೆ ಮಾಱ್ಕುಂ ॥ ೭೮

ಪುಸಿಯದುದು ಪರಾಂಗನೆಗಾ
ಟಿಸದುದು ಕೊಲ್ಲದುದು ಮೋಹಮಿಲ್ಲದುದಱಿವಂ ।
ಪೊಸಯಿಸುವುದು ವೈರಾಗ್ಯದ
ದೆಸೆಗೆಸವುದು ಧರ್ಮಮದಱ ತಱೆವುದಧರ್ಮಂ ॥ ೭೯

ಮೊಂಸಮಧುಹುದ್ಯಸೇವನೆ
ಹಿಂಸಾರುಚಿ ಪರಮಜಿನಮತಾರುಚಿ ಕುಲಟಾ ।

ಸಂಸರ್ಗಮೆಂಬಿವಲ್ಲದೆ
ಸಂಸಾರಭ್ರಮಣಕಾರಣಂ ಪೆಱವೊಳವೇ ॥ ೮೦

ಕಳಪಂ ಕಳ್ವನಗುರ್ವ್ ಪರ್ವೆ ಕೊಲಪಂ ಕೊಲ್ವಂ ಪರಸ್ತ್ರೀಯರಂ
ಕೊಳಪಂ ಕೊಳ್ವನೆನಿಪ್ಪ ಪಾಪಿಯುಮತಿಕ್ರೂರಾತ್ಮನುಂ ಸಾಧುಸಂ ।
ಕುಳವುಂ ಕಂಡೊಡೆ ಕಾಯ್ವನುಂ ಪಟಿವನುಂ ಧರ್ಮಕ್ಕತಿದ್ರೋಹನುಂ
ಬಳನುಂ ಕಳ್ಳುಣಿಯುಂ ಘಳುವ್ಮನಿಟಿಗುಂ ಪ್ರಭ್ರಾಂತನುಂ ತಾಪಿನಂ॥ ೮೧

ವ॥ ಆನರಕಂಗಳುಂ ರತ್ನಶರ್ಕರಾವಾಳುಕಾಪಂಕಧೂಮತಮೋಮಹಾತಮಃಪ್ರಭಾನಾಮಮುಂ ತಾಳ್ದಿದುವವಜೊಳ್,

ಮೇಗಣ ನಾಲ್ಕಜೊಳ್ಕೈದಱ
ಮೇಗಣ ಭಾಗದೊಳಗುರ್ವ ಫರ್ಮಂ ಹಿಮದಿಂ ।
ದಾಗಳೆ ಮುರುಂಟುವರ್ ಮಹಿ
ಭಾಗದೊಳುಟಿದವಜೊಳನ್ನೆವೇಱುಂ ನರಕಂ ॥ ೮೨

ವ॥ ಮತ್ತವಜೊಳನುಕ್ರಮಂದಪ್ಪದೆ,

ಮೂವತ್ತಿರ್ಪತ್ತೈವ
ತ್ತಾವಗೆ ಪದಿನೈದು ಪತ್ತು ಮೂಱೈಯ್ದೊನಂ ।
ಭಾವಿಪೊಡಿಂತಿವು ಳಕ್ಕೆಗ
ಳೇವೊಗಟ್ಟಿವೆದೊ ಬಟೆಯವೆಯ್ದಿ ನರಕಬಿಲಂಗಳ್ ॥ ೮೩

ವ॥ ಆಬಿಲಂಗಳುಮಿಂದ್ರಕಶ್ರೇಣೀಬದ್ಧಪ್ರಕೀರ್ಣಕಂಗಳೆಂದು ಮೂ ಱುತೆಱನೆಕುಂ. ಅವಱ ಮೇಗಣಟ್ಟುಗಳೊಳಿಟ್ಟ ಜೀನ ಪುಟ್ಟಿಗಳನನುಕರಿಸುವತಿರೌದ್ರ[1]ಬೀಭತ್ಸಕುತ್ಸಿತೋತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನಂಗಳೊಳ್ ಕೃಷ್ಣನೀಲಕಪೋತಲೇಶ್ಯಾಬಹ್ವಾರಂಭಪರಿಗ್ರಹತ್ವಾದ್ಯಶುಭಪರಿಣಾಮಂಗಳಿಂ ಜೀವಂ ನೆಲಸಿ ಬಟೆಯವುಮಂತರ್ಮುಹೂರ್ತದೊಳಾಹಾರಶರೀರೇಂದ್ರಿಯೋಚ್ಛ್ವಾಸಭಾಷಾಮನೋಪರ್ಯಾಪ್ತಿಗಳೊಳ್ ನೆರೆದು,

---

[1]ಗ.—ನುಕರಿಸುವ ಬಟ್ಟೆಯ ನಾಯು ತೋಳನ ಬಳ್ಳುವಿನ,
ನರಿಯಾಕಾರದ ಪೆರವುಮತಿರೌದ್ರ.

ಕೊಟ್ಟಸುಗಟ್ಟುಗಳಂದಂ
ತೊಟ್ಟನೆ ಪಱಿಪಟ್ಟು ಬೀೞ್ವವೊಲ್ ಬಿರ್ದು ನಭಂ।
ಮುಟ್ಟೆ ಸಿಡಿಲ್ದೆಡೆಗಿಡುವಿನ
ವೊಟ್ಟಿದ ಕೈದುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿರ್ದನನಾಗಳ್ ॥ ೪೪

ಮನದೊಳ್ ಮುನಿಸೊದವೆ ಪುರಾ
ತನನಾರಕರೋವದಿವನನಿಱು ತಱು ಕೊಲ್ ಮೆಲ್।
ಎನೆ ಬಗೆದು ಬಗೆದು ಮನದೊಳ್
ಜನಿಯಿಸುಗುಮವಂಗೆ ಖಳವಿಭಂಗಜ್ಞಾನಂ ॥ ೪೫

ವ॥ ಅಂತು ಪುಟ್ಟಿದ ವಿಭಂಗಜ್ಞಾನದಿಂದಪಗತನರಕಲೋಕವೃತ್ತಾಂತರಾದಿಂಬಟಿಯುವೋರೊರ್ವರ ನೆಱಿಂಗಳುಮನನ್ಯೋನ್ಯವೈರಕಾರಣಂಗಳುಮನುಗ್ಘಡಿಸಿತ್ತು ವೋರೊರ್ವರೋರೊರ್ವರನಿಕ್ಷುಯಂತ್ರಂಗಳೊಳ್ ಕಬ್ಬಂ ಪಿಟಿವಂತೆ ಪಿಟಿವರುಂ, ಕಾಯ್ದ ವಜ್ರಮೂಷೆಯೊಳಿಕ್ಕಿ ಲೋಹಮುಂ ಕರಗಿಸುವಂತೆ ಕರಗಿಸುವರುಂ, ಬಾಹೆವಾಹೆ ತಿದಿಯುಗಿವರುಂ, ಮಿಡುಮಿಡುಕೆ ಬಡಿತಂಗಾಸುವರುಂ, ನೋಡೆ ನೋಡೆ ಕಣ್ಗಳಂ ವಿಾಂಟುವರುಂ, ನುಡಿಯೆ ನುಡಿಯೆ ನಾಲಗೆಯಂ ಪಿಡಿದು ಪೆಡತಲೆಯಿಂದುಚ್ಚರ್ಕುವರುಂ, ಕಾಯ್ದ ಕಬ್ಬೊನ್ನ ಸೂಜಿಗಳಂ ಬೆರಲ್ಗಳೊಳ್ ಬೆಟ್ಟುವರುಂ, ನಟ್ಟು ಪರಗುವರುಂ, ತಳ್ತಳನೆ ಕುದಿವ ಕಬ್ಬೊನ್ನ ಕಾಯೊಗ್ಗಂಡೆಣ್ಣೆಯೊಳ್ ಬಳಲೆ ತೆಗಪ್ಪುವರುಂ, ಪಸಿಯತೊವಲ ತಿದಿಯೊಳ್ ಪುದಿದು ಪುಟಪಾಕಂಸುಡುವರುಂ, ಕಾಯ್ದ ಕಾವಲಿಗಳೊಳ್ ಪೆರ್ಮರನಾಗೆ ತಾಳಿಸುವರುಂ, ಕೂಟ ಶಾಲ್ಮಲಿಗಳನಡರವೇೞ್ದಿದಿರಂ ಬಟಿಯನುಚ್ಚರ್ಕುವರುಂ, ಉರಿವ ಕೈದೀವಿಗೆಗಳೊಳ್ ವೊಗಮುಂ ಚುಚ್ಚರ್ಕುವರುಂ, ಬಿಳ್ಳನುರಿವ ಪೞ್ಗಳೊಳ್ ಕ್ಷಾರವಾರಿಗಳನೆಱೆದೊರಸಿ ಕಚರ್ಕುವರುಂ, ಅಂತುಮನುಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಅಡಗಿನ ಬಸನಿಗನ್ಯೆ ತಿನ್
ಪಿಡಿಯೆಂದವನೆಡಗನವನ ಬಾಯೊಳ್ ಗಿಡಿವರ್।
ಕುಡಿ ಕಳ್ಳನೆಂದು ಕರಗಿಸಿ
ಕುಡಿಯಿಸುವರ್ ಲೋಹರಸವನೆರ್ದೆಗರಗುವಿನಂ ॥ ೪೬

ಪುಸಿಬಸನವೆಂದು ಕೆಲಬರ್
ಕುಸಿವರ್ ನಾಲಗೆಯನಿಕ್ಕುಱೊಳ್ ಪರವಧುದು ।
ವ್ಯೞನಂ ನಿನಗೆಂದವರ್ದ
ಪ್ಪಿಸುವರ್ ಕೆಂಪೆಸೆಯೆ ಕಾಯ್ದುಯಃಪ್ರತ್ರಿಕೆಯಂ ॥ ೮೩

ವ॥ ಅಂತು ಸದ್ಯಸ್ಸಂತಾಪಿತಲೋಹಪ್ರತ್ರಿಕಾಪರಿರಂಭಸಂಭೃತಪ್ಲೋಷಚ
ಲಜ್ಜಾಂಗಳಗಳದ್ರುಧಿರವಿಚಳದಸ್ಥಿನಿರ್ಯನ್ಮಜ್ಜಾಶುಷ್ಯತ್ಕಂಠಸ್ಫುದ್ಯದ್ವದನ
ನಿಮಿಳನ್ನೀತ್ರಸೀದದ್ಗಾತ್ರಮುಹ್ಯನ್ಮಾನಸಾಕ್ರಂದತ್ಸ್ವರಪರಿಗತರ್ ಸೈರಿಸ
ಲಾಱದೆ ತಡತಡಿಸಿ ಪರಿತಂದತಿದ್ರುತಪ್ರವಾಹದಿನಾರುಷ್ಕರದ್ರವಾವರ್ತಗ
ರ್ತಗಂಭೀರೆಯಂ ಗಂಭೀರನಾರಕಭೀಷಣಮಕರಮುಚಕುಹರನಿಪತಿತಾ
ಕ್ರಂದದಾರ್ತಪರುಷಸ್ವರವಿರಸಭಯಂಕರಿಯಂ ಭಯಂಕರಶಿಂಶುಮಾರವಿ
ಕಟದಂಷ್ಟ್ರಾಕ್ರಕಚಪಾಟ್ಯಮಾನನಾರಕನಿಕರರುಧಿರಚ್ಛಟಾಚ್ಛುರಣಾರು
ಣಿತಸಲಿಲಲಹರಿಕಾನಿಕರಕರಾಳಯಂ ಕರಾಳನಕ್ರಕಚಕ್ರಚರ್ವಿತನಿಕೀ
ರ್ಣನಿರಯಜನಿಕುರುಂಬಶಲ್ಯಕಲಪರಿಪ್ಲುತಧವಳಪ್ಲವದುರ್ನಿರೀಕ್ಷಣವಿ
ಷಮೆಯಂ ವಿಷಮಕಠೋರಕೂರ್ಮಘರ್ಮನಿರ್ಭರೋಚ್ಛ್ವಾಸಭರದ್ವೈ
ಧೀಭವದಂಭಃಪ್ರಕಟಿತಾಗಾಧರಂಧ್ರಾವರ್ತಘೂರ್ಣಜಳಚರಸಂಚರಣವಿಸ್ಮ
ಯನೀಯಭಯಾನಕೆಯಂ ಭಯಾನಕೋಭಯತಟಗುಹಾಗಹ್ವರನಿರ್ಯ
ಜ್ಜ್ವರದಜಗರಗಳಗೆಳತಗರಳಕಬಳಿತಸಲಿಲಪ್ರವಾಹೆಯಂ ಪ್ರವಾಹಾತ್ಯುಷ್ಣ
ತಾಪಪಸಿತಪ್ರಳಯಕಾಲಪ್ರೌಢತರತರಣಿಯಂ ವೈತರಣಿಯಂ ಪೊಕ್ಕಾಗ್ಗಳ್,

ಸುಡುವುದು ನಂಜುನೀರ್ ಪಿಡಿದು ನುಂಗುವುವಲ್ಲಿಯ ವಿಷಾಂಗಳತ್ತಮೋ
ರಡಿ ವಿಡುಕಲ್ಕೆ ಬಾರದೆವಗಾರ್ ಶರಣ್ಗೆಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಪೆವೆಂದು ಮೆ ।
ಳ್ಪಡಿನಸಿಪತ್ರನಂದನವನೊಯ್ಯನೆ ಸೂರ್ವುದುವುಲ್ಲಿ ವೈಯೊಳ
ರ್ದಿಡುವುವು ಪತ್ರಪುಷ್ಪಫಲಸಂಕುಳದಂದದ ಶಸ್ತ್ರಕೋಟಿಗಳ್ ॥ ೮೪

ವ॥ ಅಂತು ಶಾರೀರಮಾನಸಕ್ಷೇತ್ರಜಪರಸ್ಪರೋದೀರಿತದನುಜೋದೀರಿ
ತಂಗಳೆಂಬಯ್ದುಂ ತೆಱದ ದುಃಖಂಗಳೊಳಗ್ಗುರ್ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರಮಪ್ಪೊಡ
ಮುಸಿರ್ಪೊತ್ತಂ ಪಡೆಯದೆ,

॥ ಮೂ ಲಿ ನಿ ॥

ನರಕನಗರಲಗ್ನಾ ಕಸ್ಮಿಕಾಗ್ನಿಸ್ಫುಲಿಂಗ
ಸ್ಫುರದವಿರಳಲಾಕ್ಷಾಗೇಹಪೂರೈಕಭಾವ ।
ತ್ವರಿತವಿಚಳದಸ್ಥಿಗ್ರಂಥಿಸಂಸ್ಥಾನಬಂಧರ್
ಶರಪರುಷನಿನಾದರ್ ನಾರಕರ್ ಬರ್ದುತಿರ್ಪರ್ ॥ ೪೯

ವಾನರವಾರಣೋಷ್ಟ್ರಖರಮತ್ಸ್ಯಕಳೇವರಪ್ರೋತಿಗಂಧಮೋ
ನೇನೊಳವುಳ್ಳುವೊಂದೆಡೆಗೆ ಬಂದುಮಿವಂದಿರ ಮೆಯ್ಯ ಗಂಧದು ।
ದ್ದಾನಿಗೆ ವಾರದೆಂಬಿನವುದೇಂ ನೆಜೆ ಪ್ರೋಲ್ತುದೊ ಚಂಡಹುಂಡಸಂ
ಸ್ಥಾನದೆ ಗುಂಡುದೀವಿದ ತಡಂಗಮನಂಗದ ಪಾಂಗವಂದಿರಾ ॥ ೫೦

ದೊರೆಕೊಂಡ ಕೃಷ್ಣಲೇಶ್ಯಾ
ಪರಿಣಾಮಮೆ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸಿದಂ ।
ತಿರೆ ಕರಿಕರ್ ಪೇಡಿಗಳತಿ
ಪರುಷಸ್ವರಪರುಷನಯನಪರುಷಕರೀರರ್ ॥ ೫೧

ಏಱೆ ಧನು ಮೂಱುವೊಱಿನಿಂ
ಪೇಱೆ ಷಡಂಗುಲಮೆ ಮೊದಲ ನಾರಕರೊಡಲಂ ।
ತೇಱುವರಂ ತದ್ದ್ವಿಗುಣಂ
ಸೂಱೊಳ್ ನಾರಕರ ಕಡಿನದೇಹೋತ್ಸೇಧಂ ॥ ೫೨

ಮೊದಲಿಂದಂ ತುದಿಯೆಯ್ದಿ ಸಂದ ನರಕಾಯುಷ್ಯಾಬ್ಧಿ ಕೇಳೊಂದು ಮೂ
ಱುದಱುಂದಂ ಬಱಿಕೇಱಲು ಪತ್ತು ಪದಿನೇಱಿರ್ಪತ್ತಿರಬ್ಮಾಱು ಪೆ ।
ರ್ಚಿದ ಮೂವತ್ತೆನೆ ತವ್ಕ ಮುಂ ನೆರಪಿದಾಯುಷ್ಯಂಬರಂ ಮಾಯಮಾ
ಗದು ಮೆಯ್ಸಣ್ಣಿಗೆಯೊಳ್ ಮಗುೞ್ಚಿ ದೊಡಮೀಂದುಃಖಕ್ಕನರ್‌ನೋಂತರೋ

ಕ್ರಮದೊಳಸನ್ನಿಯಿಂ ಸರಿಸೃಪಾವಳಿಯುಂ ವಿಜಗಾಳಿಯುಂ ಭುಜಂ
ಗಮತತಿಯುಂ ಮೃಗಾರಿಗಣಮುಂ ಲಲನಾಜನಮುಂ ಮನುಷ್ಯರ್ದು ।
ಸ್ತಿಮಿಕುಳಮುಂ ಹಿವಾಂಶುನಯನಾಗ್ನಿಕಷಾಯಹೃಷೀಕಷಣ್ಮನಿ
ಕ್ರಮನರಕಂಗಳೊಳ್ ನೆಲಸುಗುಂ ದಿವಿಜೋತ್ತಮ ನಂಬು ನೀನಿದಂ ॥ ೫೩

ವ॥ ಮುನ್ನೆ ನಿನ್ನ ಬಿಸಗೊಂಡ ಶತಬುದ್ಧಿಯುಮತ್ಯಂತಪಾಪಬುದ್ಧಿ
ಯಿಂದಮಿಂತುಟಪ್ಪ ದುಃಖಮನೆರಡನೆಯ ನರಕದೊಳನುಭವಿಸಿದಪ್ಪನೆಂ
ಬುದುಂ ಶ್ರೀಧರಾಮರನತ್ಯಂತಧರ್ಮಸಂವೇಗಪರಾಯಣನಾಗಿ ಸರ್ವಾಂಗಾ
ಲಿಂಗಿತಮಹೀತಳಂ ಗುರೂಪದೇಶದಿಂದಾತನಂ ಪ್ರತಿಬೋಧಿಸಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ,

ಅಱಿಯಮೆ ತಿಣ್ಣಂ ನಿನಗೇ
ನಱಿವೊ ಮಹಾಬಳನೆ ನಿನ್ನನೆಲೆ ಶತಮತಿ ನಿ ।
ನ್ನಱಿಯಮೆಯೆ ನಿನ್ನ ನಿನಿತಂ
ಮಱುಗಿಸಿದುದು ಪಾಪಕರ್ಮ ನೀಂ ಕಂಡುಂಡೈ ॥ ೬೩

ಇನ್ನುಂ ನಿಜಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾ
ನೋನ್ನತಿಯಂ ಬಿಸುಟು ನಂಬು ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವನುನಿಂ ।
ತೆನ್ನನೆ ಕಂಡಿಂ ತಿಳಿಯೆನೆ
ಸನ್ನುತಸಮ್ಯಕ್ತ್ವರತ್ನಮುಂ ಕೈಕೊಂಡಂ ॥ ೬೪

ವ॥ ಕೈಕೊಂಡು ಕಾಲಾಂತರದಿಂದಾನರಕದಿಂದಾತಂ ಬಂದು ಪುಷ್ಕರವರ
ದ್ವೀಪದ ಪೂರ್ವಮಂದರದ ಪ್ರಾಗ್ವಿದೇಹದ ಮಂಗಳಾವತೀವಿಷಯದ ರತ್ನ
ಸಂಚಯಪುರಮನಾಳ್ವ ಮಹೀಧರಂಗಂ ತತ್ಸೌಂದರಿ ಸಾಂದರಿಗಂ ಜಯಸೇ
ನನೆಂಬ ಮಗನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ, ವಿವಾಹಸಮಯದೊಳ್ ತನ್ನ ನಾಶ್ರೀಧರದೇವನೇ
ಬಂದು ಮಗುಳ್ದಿಂ ಮೂದಲಿಸೆ, ಯಮಧರಗುರುಗಳ ಪಾದಮೂಲದೊಳ್
ದುಶ್ಚರತಪಶ್ಚರಣಪರಾಯಣಂ ಜೀವಿತಾಂತ್ಯದೊಳ್ ಸಮಾಹಿತಚಿತ್ತನಾಗಿ,

ಪಡೆದಂ ಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರತೆಯಂ
ಗಡಮಾತಂ ಬಗೆದು ನೋಡೆ ನಾರಕನೆತ್ತಲ್ ।
ಗಡ ದೇವನೆತ್ತ ಕರ್ಮಮೆ
ಕಡುಬಲ್ಲಿತ್ತದಱ ತಿರಿವದೇಂ ಬಹುವಿಧಮೋ ॥ ೬೫

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಂ,

ಉಪಕಾರಸ್ಮರಣೆ ಮನ
ಕ್ಕೆ ಪುಟ್ಟಿ ತದ್ದಿವಿಜವಲ್ಲಭಂ ಶ್ರೀಧರನಂ ।

ನಿಪುಣಂ ಪೂಜಿಸಿದಂ ಗಡ
ಮುಪಕಾರಮನೆಯ್ದಿಯದಾತನುಂ ಮಾನಸನೇ ॥ ೯೪

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಂ,

ದಿವಿಜವನಿತಾಸವಿಭ್ರಮ
ಧವಳಾಪಾಂಗಮೆ ನಿಜಾಯುರಂಭೋಸಿಧಿಯಂ ।
ತವೆ ಪೀರ್ದುದೆನಿಸೆ ತೊಟ್ಟನೆ
ದಿವದಿಂದಂ ಶ್ರೀಧರಂ ಪರಿಚ್ಯುತನಾದಂ ॥ ೯೫

ವ॥ ಆಗಿ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಪೂರ್ವವಿದೇಹದ ವತ್ಸಕಾವತೀವಿಷಯದ ಸುಸೀಮಾನಗರಮನಾಳ್ವ ಸುದೃಷ್ಟಿಮಹೀಪಾಳಂಗಂ ಸಾಂದರಸುನಂದಾ ಮಹಾದೇವಿಗಂ,

ತವೆ ನೋಡಲ್ ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಲ್ ಮನದೊಳಸದಳಂ ಮೆಚ್ಚಿ ನಾನಾವಿಶೇಷ
ಸ್ತವದಿಂದಂ ಕೀರ್ತಿಸಲ್ಕತ್ತಳಗಮಮರನಾಥಂಗಮೆಂಬನ್ನೆಗಂ ರೂ ।
ಪವಿಳಾಸಶ್ರೀಯೊಳಾಶ್ರೀಧರನಧಿಕಯಶಶ್ರೀಧರಂ ಪುತ್ರನಾದಂ
ಸುವಿಧಿಶ್ರೀನಾಮದಿಂದಂ ಸುಕವಿಜನಮನೋಮಾನಸೋತ್ತಂಸಹಂಸಂ ॥೧೦೦

ಪ್ರಿಯಪುಷ್ಪಸ್ತಬಕಂಗಳಿಂ ತುಱುಗಿದೊಂದಿಮ್ಮಾವನತ್ಯಂತಕಾಂ
ತಿಯೊಳಾಶಾಂತರವೆಲ್ಲಮಂ ತೊಳಪ ಸಂಪೂರ್ಣೇಂದುವಂ ತನ್ನ ಕೋ ।
ಭೆಯು ತನ್ನುಜ್ಜ್ವಳಕಾಂತಿಯೊಂದುವಿಭವಂ ಗೆಲ್ವನ್ನೆಗಂ ಯೌವನೋ
ದಯದೊಳ್ ನೋಡಿದರಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿದಂ ಸಂಸಾರಸಾರೋದಯಂ ॥೧೦೧

ಗ॥ ಇದು ದೇವೇಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರವಂದ್ಯಪರಮಜಿನೇಂದ್ರಮುಖ
ಚಂದ್ರವಾಕ್ಚಂದ್ರಿಕಾಪ್ರಸರಪ್ರಸಾದೋದೀರ್ಣಸೂಕ್ತಿ
ಕಲ್ಲೋಲಮಾಲಾಕೀರ್ಣಕವಿತಾಗುಣಾರ್ಣವ
ಪ್ರಣೀತಮಪ್ಪಾದಿಪುರಾಣದೊಳ್
ಸುವಿಧಿಮಹಿಮೋತ್ಪತ್ತಿವರ್ಣನಂ
ಪಂಚಮಾಶ್ವಾಸಂ
ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಶ್ರೀಯುಂ ಸೊಗಯಿಸುವ ವಚ[1]
ಶ್ರೀಯುಂ ತನ್ನೀಪ್ಸೆಯೊಳ್ ಪ್ರೊದಭ್ದಿಸೆಯೆಯುಮಾ ।
ಶ್ರೀಯುವುನೇಂ ಸುಭಗವಯ[2]
ಶ್ರೀಯುವುನಾಂತನೊ ಸರಸ್ವತೀಮಣಿಹಾರಂ ॥ ೧

ನೆಗಲ್ದ ಭಯೆಷ್ಣೋಷ್ಣಚಕ್ರಿಯ
ಮಗಳ ಮನೋರಮೆಯ ಮದುವೆಗಂ ರಾಜ್ಯದ ಪ ।
ತ್ತುಗೆಗಂ ಗುರೂಪರೋಧ
ಕ್ಕಗಿದು ಮನಂದಂದನೇಂ ಚಿತಾತ್ಮನೊ ಪುರುಷಂ ॥ ೨

ವ॥ ಅಂತಗಣ್ಯಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನಿಸಿದ ಸುವಿಧಿಗಮಾತನ ಮನೋರಮೆ ಮನೋರಮೆಗಂ ಶ್ರೀಮತೀಚರನೆನಿಸಿದಾಸ್ವಯಂಪ್ರಭದೇವಂ ದೇವಲೋಕದಿಂದವತರಿಸಿ,

ಪ್ರಿಯವನಿತಾಚರನೆ ಗಡಂ
ಪ್ರಿಯತನಯಂ ಕೇಶವಾಂಕನಾದನಿದೇಂ ವಿ ।
ಸ್ಮಯಕರವೊ ಸಂಸೃತಿಸ್ಥಿತಿ
ಬಯಸುವುದೆಂತಯ್ಯೆ[3] ಪೇೞಿಮಿಂತಪ್ಪುದುಮಂ ॥ ೩

ವ॥ ಮತ್ತಮಾವಿಷಯದೊಳ್ ಶಾರ್ದೂಲಚರನಪ್ಪ ಚಿತ್ರಾಂಗದೇವಂ ದೇವಲೋಕದಿಂದವತರಿಸೆ ಬಂದು ಸವಮಾನಪುಣ್ಯತ್ವಂ ಕಾರಣಮಾಗಿ ಸುವಿಧಿಸವಮಾನನಪ್ಪ ಮುಂಡಳಿಕಂ ವಿಭೀಷಣಂಗಂ ಪ್ರಿಯದತ್ತೆಯೆಂಬ ತತ್ಪ್ರಿಯ ಲಲನೆಗಂ ವರದತ್ತನೆಂಬೊಂ ಮಗನಾದೊಂ; ವರಾಹಾರ್ಯಚರನಪ್ಪ ಮಣಿಕುಂಡಲದಿವಿಜಂ ನಂದಿಷೇಣಂಗವುನಂತಮತಿಗಂ ವರಸೇನನೆಂಬೊಂ ತನಯನಾದಂ; ವಾನರಾರ್ಯಚರನಪ್ಪ ಮನೋಹರಾಮರಂ ರತಿಷೇಣಂಗಂ ಚಂದ್ರಮತಿಗಂ ಚಿತ್ರಾಂಗದನೆಂಬೊಂ ತನಯನಾದಂ; ನಕುಳಾ

---

[1]ಖ.—ಜಯ. [2]ಖ.—ವಚ. [3]ಕ.—ದೇಕಯ್ಯ.

ರ್ಯಚರನೆಪ್ಪಮನೋರಥಕಲ್ಪಜಂ ಪ್ರಭಂಜನಂಗಂ ಚಿತ್ರಮಾಲೆಗಂ ಶಾಂತ
ಮದನೆನೆಂಬ ಪುತ್ರನಾಗಿ,

ಪೂರ್ವಭವಸ್ನೇಹಮದೋ
ರ್ವಾರನಲೆದೊಂದು ಮಾಡೆ ತಮ್ಮನಿಬರುಮುಂ ।
ದೊರ್ವ್ಯಳಿ ನೆರೆದತಿಲಲಿತತ[1]
ರೋರ್ವೀತಳಸುಖಮನುಣುತುಮಿರೆ ಪಲಕಾಲಂ ॥ ೪

ವ॥ ಬಂದುದಿವಸಂ ಸುವಿಧಿಧರಾಧೀಶಂ ತಮ್ಮ ಮಾವನಪ್ಪಭಯಘೋಷ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ವಿಮಳವಾಹನಜಿನಚರಣವಂದನಾಭಕ್ತಿಗೆ ಪ್ರೋಗೆ, ತಾನುಂ ವರದತ್ತ ವರಸೇನಚಿತ್ರಾಂಗದಶಾಂತಮದನರೆಂಬ ನಾಲ್ವರ್ ಸಹಾಯರುಂ ತನ್ನ ಮಗಂ ಕೇಶವನುಂ ಬೆರಸು ಪ್ರೋಗಿ ಸುವಿಧಿ ಸುವಿಧಿಯಿಂ ಜಿನೇಂದ್ರ ಪಾದಾರವಿಂದಂಗಳಂ ವಂದಿಸುತ್ತಿರ್ಪನ್ನೆಗಮಭಯಘೋಷಂ ಧರ್ಮಾವ್ಯತರಸಮನಾಸ್ವಾದಿಸಿ ಸಂಸಾರಶರೀರಭೋಗನಿರ್ವೇಗಪರಾಯಣನಾಗಿ,

ಸಾಸಿರ್ವರ್ ವನಿತೆಯರ
ಯ್ನಾಸಿರ್ವರ್ ಪ್ರಿಯತನೂಜರಱುಕೆಯು ಪದಿನೆ ।
ಷ್ಟಾಸಿರ್ವರರಸುಗಳ್ ವೆರ
ಸಾಸಾಸಿಗನುಚಿತದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡಂ ॥ ೫

ಸುವಿಧಿಯುಮಾತ್ಮತನೂಭವ
ಭವವಿಪುಳಸ್ನೇಹನಿಗಳದಿಂದಮೆ ತೊಡರ್ದಾ ।
ಧವಳಾತಪವಾರಣಕಕು
ದ್ರವಿಭೂತಿಯ[2]ನುಱೆದು ನೆಗೞ್ದು ಪಾಸಕನಾದಂ ॥ ೬

ಪದಪ್ಪು ಜಿನೇಂದ್ರಪಾದಕಮಳಂಗಳೊಳಾವಗಮ್ಮಾಗೆ ಕರ್ಮಬಂ
ಧದ ಬಿಗಿಪೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ ಸಡಿಲ್ದಿರೆ ಬಾಡವರೂಪದಿಂದೆ[3] ಕೊ ।
ಲ್ಲದ ಪರನಾರಿಗಾಟಿಸದ ಕಳ್ಳದಸತ್ಯದೊಳಿಂದದಾಗಳುಂ
ಕುದಿದಪತೃಷ್ಣೆಯಂ ಕುಸಿದು ಮಾಣಿಸುವಯ್ದುಮಣುವ್ರತಂಗಳಂ ॥ ೭

---

[1]ಕ.—ನೆರದತಿಬಲಯುತರುರ್ವೀತಳ. [2]ಕ.—ಚಮರವಿಭೂತಿ.
[3]ಖ.—ಬಾದರರೂಪದಿಂದೆ; ಕ.—ಬಾಂಧವರೂಪದಿಂದೆ.

ದೆಸೆಗಳ ವೇರೆಯಂ ನಿಱಿಸಿ ಪ್ರೋಪ್ತುದುಮಾಭರಣಪ್ರಸೂನಸ
ದ್ವಸನವಿಲೇಪನಾದಿಗಳೊಳಂ[1] ಕೆಲವಂ ಗುಱುವಾಡಿಕೊಂಡು ಸೇ ।
ವಿಸುವುದುಮಸ್ತ್ರದಂಡವಿಷಪಾಶವಿಶೇಷವನೀಯದಿರ್ಪುದೋ
ದೆಸಕಮುವೆಂದು ಮೂಱುತೆಱದಿಂ ನೆಗೞ್ದಿರ್ದ ಗುಣವ್ರತಂಗಳಂ ॥ ೮

ವಿವಿಧಪ್ರಾಣಿಗಣಂಗಳೊಳ್ ಸಮತೆ ಸಂದಾಹಾರದಾನಂ ಜಿನ
ಸ್ತವನಕ್ಕಂ ಜಿನಪೂಜೆಗಂ ಮನವುನೊಲ್ದೀರಂತೆ[2] ತಂದಾದಮು ।
ತ್ಸವದಿಂ ನೋಂಪುದು ಜೀವಿತಾಂತ್ಯದೆಡೆಯೊಳ್ ಸನ್ಯಾಸಮಂವಾಱ್ಪುದೆಂ
ಬಿವು ನೇರ್ಪಟ್ಟೆಸವನ್ನೆಗಂ ನೆಗೞ್ದುವಂ ಶಿಕ್ಷಾವ್ರತಂ ನಾಲ್ಕುಮಂ ॥ ೯

ವ॥ ತಾಳ್ದಿ,

ನುತಸವ್ಯಕ್ತ್ವಮಣುವ್ರತಸ್ಥಿತಿ ಸಮತ್ವೀಭಾವನಂ ಪ್ರೋಷಧ
ವ್ರತಮೆಂದುಂಪಸಿವೆರೊಂದುಮುಂಮುಱಿಯೆನೆಂಬೀಪೂರ್ಣೆ ವಾಡೆಂ ಪಗಲ್।
ರತಿಯಂ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಳೆಂಬುದೊಂದು ನಿಯಮಂ ಸಚ್ಚ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವ್ರತಂ
ಸತತಾರಂಭಪರಿಗ್ರಹಚ್ಯುತಿ ಪರಿತ್ಯಕ್ತಾನುವೋದ್ದೋದಯಂ ॥ ೧೦

ಪರಮಮುನಿಗದಿತವಾರ್ಗಾ
ಚರಣಮುವೆಂದಿಂತು ನೆರೆಯೆ ಭೂಭುವನದೊಳಂ ।
ಪರೆದೇಕಾದಶನಿಳಯವು
ನರಸನನುಕ್ರಮದಿನಿತುವುಂ ಕೈಕೊಂಡಂ ॥ ೧೧

ವ॥ ಆಂತು ಕೈಕೊಂಡುತ್ಕೃಷ್ಟಚಾರಿತ್ರದೊಳ್ ನೆಗೞ್ದು ಜೀವಿತಾವ
ಸಾನದೊಳ್ ಸಂಸಾರಕ್ಷಪಕನಾಗಿ ಸಮಾಧಿವಿಧಿಯಿಂ ಶರೀರಪರಿತ್ಯಾಗಂ
ಗೆಯ್ದು,

ಎನಗಿದು ಚೋದ್ಯಂ ಪನ್ನಿಂ
ದನೆಯದು ನೆಲೆ ತನ್ನ ನೆಗೞ್ದುದಂತದು ಪದಿನಾ ।
ಅನೆಯು ನೆಲೆಗುಯ್ದುದೆಂಬುದ
ನೆನೆ ಸುವಿಧಿನರೇಂದ್ರನಚ್ಯುತೇಂದ್ರನುಮಾದಂ ॥ ೧೨

1ಖ.—ವಿಲೇಪನಂಗಳೊಳವಂ. 2ಖ.—ಮನಮನೋರಂತೆಯ್ದಿ.

ವ॥ ಕೇಶವನುಮಾತ್ಮೀಯಗುರುವಿಯೋಗದೊಳ್ ಪರಿತ್ಯಕ್ತಸಕಲರಾಜ್ಯ ಪರಿಚ್ಛೇದಂ ಪ್ರವ್ರಜ್ಯಾಪದವಿಯೊಳ್ ಪರಿತ್ಯಕ್ತನುಮಾಗಿ ತದಚ್ಯುತ ಕಲ್ಪದೊಳ್ ಪ್ರತೀಂದ್ರನಾದಂ,

॥ತ್ರಿಪದಿ॥

ವರದತ್ತಂ ಮೊದಲಾಗೆ ಧರಣೀಶ್ವರವರ್ಗೆಲ್ಲಂ
ಸುರಲೋಕಂ ಸುವಿಧಿಯೊಡನಾದುದಂತುಟೆ
ನೆರೆದರನಿತೀ ಸುರಲೋಕಂ ॥ ೧೩

ವ॥ ಅಂತು ಮೇರುಮೂಲದಿಂ ತಗುಳ್ದಾಯುರಜ್ಜು ನೆಗೆದೆಡೆಯೊಳಚ್ಯುತಕಲ್ಪಮಿರ್ದುದು. ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನಾಲ್ವರುಂ ಸಹಾಯರಪ್ಪ ಸಾಮಾನಿಕದೇವರುಂ ತತ್ಪ್ರತೀಂದ್ರನುಂ ಬೆರಸಚ್ಯುತೇಂದ್ರಂ ನವಪಂಚಾಶದಧಿಕತ್ರಿಶತವಿಮಾನಾಧೀಶನುಂ, ತ್ರಯಸ್ತ್ರಿಂಶತ್ಪರಿಮಿತತ್ರಯಸ್ತ್ರಿಂಶಾಮರಪರಿವೃತನುಂ, ಅಯುತಪ್ರಮಿತಸಾಮಾನಿಕಸುರಾನೀಕನುಂ, ಚತುರಯುತವಿಮಾಂಗರಕ್ಷಕಪರಿವೃತನುಂ, ಲೋಕಪಾಲಚತುಷ್ಟಯಾಧಿಷ್ಠಿತನುಂ, ಪಸ್ತ್ಯಶ್ವರಥಪದಾತಿವೃಷಭಗಂಧರ್ವನರ್ತಕೀಪ್ರಮುಖಸಪ್ತಾನೀಕಸಮೇತನುಂ, ಅಂತರ್ಮಧ್ಯಬಾಹ್ಯಪರಿಷತ್ಪ್ರಕಟಿತವಿಭವನುಂ, ದ್ವಾತ್ರಿಂಶತ್ಪ್ರಮಾಣಪ್ರಧಾನದೇವೀನಿವಹವಿಳಾಸಧವಳವಿಲೋಚನಗೋಚರನುಂ, ತ್ರಿಷಷ್ಟಿಸಂಖ್ಯಾತವಲ್ಲಭಿಕಾವಿಭ್ರಮಭ್ರೂಲತಾತ್ರಿಭಾಗಭಾಜನನುಮಾಗಿ,

ಮಾದೇವಿಯರೆಣ್ಬರ್ ಮದ
ನೋದಯಮುಂ ಕುಡೆ ಮನಃಪ್ರವೀಚಾರದೊಳಂ।
ತಾದೇವಂ ಸಂಚಿತಪು
ಣ್ಯೋದಯದಿಂದನಿತು ಮಹಿಮೆಯುಂ ಕೈಕೊಂಡಂ ॥ ೧೪

ದೇವಿಯರೊಳೊರ್ಬರೊರ್ಬರ್
ದೇವಿಯ ಪರಿವಾರರಪ್ಸರೋಗಣಮುಂ ತ।
ದ್ದೇವೀವಿಕರಣಸಂಭವ
ದೇವಿಯರುಂ ಸಲಬರೆನಗೆ ಭೋಗಬಿಲಳುಂಬಂ ॥ ೧೫

ಸ್ಮರಿಯಿಪನಿರ್ಪತ್ತಿ ಚ್ಛಾರ್ಣ್ಣ
ಸಿರಬರಿಸಕ್ಕೊವೆರ್ಮ ಮನದೊಳಣಿಸಂ ಸುಯ್ವಂ ।
ಸುರಯಿಯ ಕಂಪನೆ ಗೆಲೆ ತ
ತ್ಸುರಪತಿ ಪನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳಿಂಗೊರ್ಮೆ ಗಡಂ ॥ ೧೬

ದ್ವಾವಿಂಶತ್ಯಂಬುಧಿಮಿತ
ಜೀವಿತಮುಂ ಮೂಱುವೊಱದ ದಿವ್ಯಾಂಗಮುಮಾ ।
ದೇವಂಗಾಯ್ತು ಜಿನಾಗಮ
ಭಾವನೆಯಿಂ ಪಿರಿದುಮಕ್ಕುಮಿದು ಪಿರಿದಾಯ್ತೇ ॥ ೧೭

ವ॥ ಅಂತು ದಿವ್ಯಭೋಗಸಂಪತ್ಪರಂಪರಾಪರಿಗತನಾಗಿ,

ದೆಸೆಯೆಲ್ಲಂ ಪಂಚರತ್ನ ದ್ಯುತಿಜಟಿಳತನಾನಾವಿಮಾನಂಗಳೊಳ್ ರಂ
ಜಿಸೆ ನೇಹಚ್ಛಾಯೆಯೆಲ್ಲಂ ಸಹಜಮಣಿವಿಭೂಷಾಮಯೂಖಾಂಗಳೊಳ್ ರಂ।
ಜಿಸೆ ತನ್ನಾ ಸ್ಥಾನಮೆಲ್ಲಂ ಲಲಿತಸುರವಧೂರವ್ಯಸಂಗೀತದಿಂ ರಂ
ಜಿಸೆ ಪೀರ್ದಂ ದಿವ್ಯಭೋಗಾಮೃತರಸಮನೊಱಲ್ದಚ್ಯುತೇಂದ್ರಂ ॥

ಸಮಿತಂದಪ್ಪದು ಸಮುದೊ್ರೀ
ಪಮಮೆನೆ ಮಂದಾರಮಾಳಕಾಮ್ಲಾನತೆಯುಂ ।
ಸಮಕೊಳಿಸಲಾರ್ತುದಿಲ್ಲ ದ
ಲಮರೇಂದ್ರನದೊಂದು ಮುಖಪರಿಮ್ಲಾನತೆಯಂ ॥ ೧೯

ಜಿನಪತಿಪದಪಂಕಜಮನೆ
ಮನದೊಳ್ ಬಗೆದಮರೆ ಮುಗಿದ ಕೈವೆರಸು ಸುರಾಂ ।
ಗನೆಯರ್ ನಿಜವದನಮನಿ
ಮ್ಮನೆ ನೋಡ್ಪಿನ[1]ಮಚ್ಯುತಂ ಪರಿಚ್ಯುತನಾದಂ ॥ ೨೦

ವ॥ ಅಂತಾದೇವನಲ್ಲಿಂ ತಳರ್ದು ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಪ್ರಾಗ್ವಿದೇಹದ ಸೀ
ತಾನದಿಯ ಬಡಗಣ ತಡಿಯ ಪ್ರಪ್ಕಳಾವತೀವಿಷಯದ ಪ್ರತಿಬದ್ಧಪುಂಡ
ರೀಕಿಣೀಪುರದೊಳ್,

1ಖ.—ವದನಮನಿರ್ಮನಮಾರ್ಪಿನ.

ಅಮರೇಂದ್ರಾವಳಿಯಿಂದಮಿಂದ್ರಗಿರಿಯೊಳ್ ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕಕ್ಕೆ ನೋಂ
ತು ಮಹೀವಲ್ಲಭನಪ್ಪುದೊಂದು ಪದದೊಳ್ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಕ್ಕಮಾ।
ದಮೆ ನೋಂತುನ್ನತವಜ್ರಸೇನವಿಭುಗಂ ಶ್ರೀಕಾಂತೆಗಂ ಪುತ್ರನಾ
ಗಿ ಮನೋಜಾಕೃತಿ ವಜ್ರನಾಭಿವೆಸರಿಂದುತ್ಸಾಹಮಂ ತಾಳ್ದಿದಂ ॥ ೮೧

ವ॥ ಮತ್ತಮಾಪುಣ್ಯದಂಪತಿಗೆ ಮುಂ ಪೇೞ್ದ ಶಾರ್ದೂಲಾರ್ಯಸುರವ
ರದತ್ತಚರಸಾಮಾನಿಕನುಂ, ವರಾಹಾರ್ಯದಿವಿಜವರಸೇನಾಚರಸಾಮಾನಿ
ಕನುಂ, ವಾನರಾರ್ಯವೈಮಾನಿಕಚಿತ್ರಾಂಗದಚರಸಾಮಾನಿಕನುಂ, ನಕು
ಳಾರ್ಯಾಮರಕಾಂತಮದನಚರಸಾಮಾನಿಕನುಮನುಕ್ರಮದೊಳ್ ವಿಜಯ
ವೈಜಯಂತಜಯಂತಾಪರಾಜಿತರೆಂಬ ನಾಲ್ವರ್ ತನೂಜರಾದರ್. ವಜ್ರಜಂಘ
ನಾದ ಭವದೊಳಾತನ ಮಂತ್ರಿಪುರೋಹಿತಸೇನಾಧಿಪಪ್ರಧಾನರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿಗ
ಳಪ್ಪ ಮತಿವರಾನಂದಾಕಂಪನಧನಮಿತ್ರರೆಂಬ ನಾಲ್ವರುಮಧೋಗ್ರೈವೇ
ಯಕದೊಳಹಮಿಂದ್ರರಾಗಿರ್ದವರಲ್ಲಿಂ ಬಂದು ಸುಬಾಹುಮಹಾಬಾಹುವೀ
ರಮಹಾವೀರರೆಂಬ ತನಯರಾಗಿ ವಜ್ರನಾಭಿಗೆ ಸಹೋದರರಾದರ್. ಅಶ್ರೀ
ಮತ್ಸ್ವಾರ್ಯಾಸ್ವಯಂಪ್ರಭದೇವಂ ಕೇಶವಚರಪ್ರತೀಂದ್ರಂ ಬಂದಾಪುರ
ದೊಳ್ ವಣಿಗ್ವಂಶಾಗ್ರಣಿ ಕುಬೇರನಿಂದಧಿಕನೆನಿಸಿದ ಕುಬೇರದತ್ತಂಗವು
ನಂತಮತಿಗಂ ಧನದೇವನೆಂಬ ಪ್ರಿಯತನೂಭವನಾದಂ. ಇಂತು,

ನಿಗಳಂಬೊಲ್ ತೊಡದೊರ್ಮದುವೋಹನಿಗಳಂ ತಜ್ಜನ್ಮದೊಳ್ ನೋಡೆ ತೊ
ಟ್ಟಗೆ ಮತ್ತಂ ಪೊಸತಾಗೆ ತಮ್ಮ ಮನದೊಳ್ ತಳ್ಪಾಯ್ದು ತಳ್ತತ್ತಗು।
ಳ್ಪುಗಳೊಳ್ ಪೊಕ್ಕುವು ವಜ್ರಲೇಪದ ತಗುಳ್ಪಂ ಪೋಲ್ವಿನಂ ವಜ್ರನಾ
ಭಿಗತಿಪ್ರೀತಿಯನುಂಟುಮಾಡಿದರವರ್ ಜನ್ಮಾಂತರಸ್ನೇಹದಿಂ ॥ ೮೨

ವ॥ ಅಂತುವಜ್ರನಾಭಿ ಚಿಲ್ವಿಂಗೆ ನಾಭಿಯುಂ ವಿಳಾಸಕ್ಕಾವಾಸಮುಂ ಅಳ
ವಿಂಗೆ ದಳಮುಂ ಅಱಿವಿಂಗೆ ಗುಱಿಯುಂ ಕಳಿಗೆ ಕುಲಭವನಮುಂ ಪ್ರತಾ
ಪಕ್ಕಡರ್ಪುಮಾಗಿ ಬಳೆವನ್ನೆಗಂ; ವಜ್ರಸೇನಮಹಾರಾಜಂ ಆಕುಮೊರ
ನೊಳಾದೊಂದು ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು,

ನೆಱೆದಂ ಭೂತಳರಾಜ್ಯಭೂರಿಭರಮಂ ತಾಳಲ್ಕೆ ಮತ್ಪುತ್ರನೀ
ಪೊಱೆಗಿನ್ನೀತನೆ ಯೋಗ್ಯನೆಂಬ ಬಗೆಯಿಂ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕೋತ್ಸವಂ ।

ಪೊಱಿಪೊಣ್ಮುತ್ತಿರೆ ರಾಜ್ಯಮುಂ ಕುಡೆ ಮುಗಂಗಾಶ್ಚರ್ಯದೊಳ್ ತಳ್ತುದೇ
ನೊಱೆಯಿಂದುರ್ಚಿದ ಬಾಳಿನ್ವಲಾದುದೊಪರಿಭ್ಟೀದಂ ಧರಾಧೀಶನಾ ॥ ೮೩

ವ॥ ತದನಂತರಮೇ ಲೋಕಾಂತಿಕಾಮರವೃಂದಂ ಬಂದು ಬಿಚ್ಚಳಿಸೆ ವಜ್ರಕ್ಕೆ ಬಳಮಿತ್ತಂತೆ ವಜ್ರಸೇನಮಹಾರಾಜಂ ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣಕಲ್ಯಾಣಪರಿಣತಮನನಾವ್ರವನೋದ್ಯಾನದೊಳ್ ಸಹಸ್ರಸಂಖ್ಯಾವನಿಪಾಲಕರೊಡನೆ,

ಬಡಗವೊಗೆದಿರ್ದು ಕರ್ಮದ
ತೊಡರಂ ಪಱಿವಂತೆ ಕೇಶಪಾಶಮನಂತಾ ।
ಗಡೆ ಪಱಿದು ತಪಂಗೊಂಡಂ
ಪೊಡವರ್ಗರಿಯಂ ವಜ್ರನಾಭಿಯುಂ ಬೆಂಕೊಂಡಂ ॥ ೮೪

ವ॥ ಅಂತಾತ್ರಿಲೋಕಗುರು ಧರಾತಳಂ ಪೊಗಲ್ವಿನಂ ಯುತ್ಯಾಶ್ರಮದೊಳ್ ನಿಂದಂ, ಈಧರಾಧಿಪಂ ಗುರುರಾಜ್ಯಾಶ್ರಮದೊಳ್ ನಿಂದಂ ; ಅಮುನೀಂದ್ರಂ ತಪೋನುಷ್ಠಾನದೊಳ್ ನಿಷ್ಠಿತನಾದಂ, ಈನರೇಂದ್ರಂ ರಾಜ್ಯಾನುಷ್ಠಾನದೊಳ್ ನಿಷ್ಠಿತನಾದಂ ; ಅಮುನೀಶಂ ಮುಮುಕ್ಷುವೃತ್ತಿಯೊಳ್ ನೆಗಲ್ದಂ, ಈ ಕ್ಷಿತೀಶಂ ಕ್ಷತ್ರವೃತ್ತಿಯೊಳ್ ನೆಗಲ್ದಂ ; ಅಮುನಿನಾಥಂ ತ್ರಿಗುಪ್ತಿಯೊಳ್ ನೆರೆದಂ, ಈ ಮಹೀನಾಥಂ ಮಂತ್ರಗುಪ್ತಿಯೊಳ್ ನೆರೆದಂ ; ಆತಪಸ್ವಿ ಪರೀಷಹಂಗಳಂ ಗೆಲ್ದಂ, ಈತೇಜಸ್ವಿ ಬಲ್ಲಿದರಂ ಗೆಲ್ದಂ ; ಆಮಹಾಯೋಗಿ ಗುಣಂಗಳಂ ಪಾಲಿಸಿದಂ, ಈ ಮಹಾಭೋಗಿ ನೆಲನಂ ಪರಿಪಾಲಿಸಿದಂ ; ಆಮುನಿಯ ಮನೋಗಾರದೊಳ್ ಧ್ಯಾನಚಕ್ರಂ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು, ಈರಾಜ್ಯಾಶ್ರಮಮುನಿಯ ಆಯುಧಾಗಾರದೊಳ್ ಚಕ್ರರತ್ನಂ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು ; ಆಮುನಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಮನದೊಳ್ ಮೂಱುರತ್ನಂಗಳ್ ಬೆಳಗಿದುವು, ಈಸಕಳಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಮನೆಯೊಳ್ ಪದಿನಾಲ್ಕುರತ್ನಂಗಳ್ ಬೆಳಗಿದುವು ; ಆಮುನಿವೃಷಭಂಗೆ ಕೇವಲಜ್ಞಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯಾದುದು, ಈರಾಜ್ಯವೃಷಭಂಗೆ ಸಕಳಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸಂಪತ್ತಿಯಾದುದು ; ಆಪರಮೇಶ್ವರಂಗೆ ದೇವೇಂದ್ರರ್ಕಳಿಱಿಗಿದರ್, ಈ ಧರಾಧೀಶ್ವರಂಗೆ ನರೇಂದ್ರರ್ಕಳಿಱಿಗಿದರ್ ; ಆತ್ರಿಲೋಕತಿಲಕಂಗೆ ದಿವ್ಯಧ್ವನಿ ನೆಗಲ್ದುದು, ಈಕುಲತಿಲಕಂಗೆ ದಿಗ್ವಿಜಯದುಂದುಭಿಧ್ವನಿ ನೆಗಲ್ದುದು ;

ಅಮುನಿರಾಜಂ ಈರ್ವಂಗಳಂ ಗಾಳಿಸಿದಂ, ಈರಾಜರಾಜಂ ಷಟ್ಖಂಡ ಮಂಡಳಮಂ ಬಾಯ್ಕೀಳಿಸಿದಂ ; ಆಭವ್ಯವರರತ್ನಾಕರಂ ಚತುಸ್ತ್ರಿಂಶದತಿಶ ಯಭೋಗದೊಳ್ ಕೂಡಿದಂ, ಈಪುರುಷರತ್ನಾಕರಂ ದಶಾಂಗಭೋಗ ದೊಳ್ ಕೂಡಿದಂ. ಇಂತು,

ಗೃಹಪತಿರತ್ನಮಾಗೆ ಧನದೇವನಿಳಾತಳನಾಥನಾಮಹಾ
ಮಹಿತಳಭೋಗಮಂ ನೆಜಿಯೆ ಭೋಗಿಸೆ ಸಂಸೃತಿಭೋಗಮೆಯ್ದಿ ನಿ ।
ಸ್ಪೃಹತೆಯನಾವಮಹೀಪತಿಗೆ ತಂದುದು ಭವ್ಯತೆ ಪುಣ್ಯಜೀವಮಂ
ಸಹಜಸುಖಾಸ್ಪದಂಬರೆಗಮುಯ್ವಿನಮಲ್ಲಿ ತೊಡಂಕಲೀಗುಮೇ ॥ ೨೩

॥ವ ಅಂತು ವಿಷಯವಿರಕ್ತನಾಗಿ,

ನೆಗಟ್ದೀಷಟ್ಖಂಡಮಂ ಸಾಧಿಸಿದೊಡೆ ಫಲಮೇಂ ಭೋಗದಿಂ ಸಾಧ್ಯಮೇಂ ಬಂ ಧುಗಳಿಂದಂ ಬರ್ಪುದೇಂ ಸುತ್ತಿದ ಪರಿಜನದಿಂದಪ್ಪುದೇನೊಂದುಮಿಲ್ಲ ।
ಚ್ಚಿಗವೊಂದುಂಟಲ್ಲಿ ಗಾಂಪಿಂ ತೊಡರ್ವೆನೆ ಪಡೆವೆಂ ಶಾಶ್ವತಶ್ರೀಯನೆಂಬು ಜ್ಜಗದೊಳ್ ಚಿತ್ತಂ ಕರಂ ತಣ್ಮಲೆಯೆ ನೆಜಿಯೆ ನಿಶ್ಚೈಸಿದಂ ಸಾರ್ವಭೌಮಂ ॥೨೪

ವ॥ ಅಂತು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ವಸುಂಧರಾಭಾರಮಂ ವಜ್ರದಂತನೆಂಬ ನಿಜಾ ಗ್ರತನೂಜನೊಳ್ ನಿಱಿಸಿ ನಿಜಗುರುಚರಣಸಮೀಪದೊಳ್,

॥ ಅಕ್ಕರಂ॥

ನಿಜತನೂಭವೆರ್ಸಾಸಿರ್ವರ್ ಪದಿನಾಱುಸಾಸಿರ್ಬರ್ ಮಕುಟಬದ್ಧರ್
ನಿಜಲತಾಂಗಿಯರಯ್ವತ್ತು ಸಾಸಿರ್ವರೆಣ್ಬರುಮಣುಗಿನ ಸೋದರರ್ಕಳ್ ।
ನಿಜಸಹಾಯಂ ಗೃಹಪತಿರತ್ನಂ ಧನದೇವನುಂ ಬೆರಸಾಗಳ್ ವಜ್ರನಾಭಿ
ನಿಜದ ರೂಪುಮಂ ನಿರ್ಗ್ರಂಥರೂಪುಮಂ ಕೈಕೊಂಡೇ ನೆಗಲ್ದಿನಿಂತೀಮಾಱ್ಕೆ
ಯಿಂ ॥ ೨೫

ವ॥ ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ ಹಿಂಸಾನೃತಸ್ತೇಯಾಬ್ರಹ್ಮಪರಿಗ್ರಹಪರಿತ್ಯಾಗಮೆಂ ಬಯ್ದುಂ ಮಹಾವ್ರತಂಗಳೊಳ್ ನೆರೆದು,

ನಡೆವ ನುಡಿವ್ರಣ್ಣ ಕೊಳ್ವಿಡು
ವೆಡೆಯೊಳ್ ತಾಂ ಕಾಯ[1]ಮಲಮನುಗುಪ್ಪೆಡೆಯೊಳಾಡಂ ।

---

[1]ಗ.—ಕೊಳ್ವರಿ ದಿಡುವೆಡೆಯೊಳ್ಕಾಯ.

ಬಡನೆನಿಸದೋವಿ ಜೀವವು
ನಡಕಂಬೆರಸಯ್ದುಸವಿತಿಯೊಳ್ ಮುನಿ ನೆಗಳ್ದಂ ॥ ೭೪

ವ॥ ಮತ್ತಮಿವು ಮೊಲಾದಗಿರ್ಪತ್ತೆಂಟುಮೂಲಗುಣಂಗಳೊಳ್ಮುತ್ತರ ಗುಣಂಗಳೊಳ್ಮುತ್ತರೋತ್ತರಂ ನೆಗಳ್ದು,

ಮನಮಂ ನುಡಿಯಂ ಮೆಯ್ಯಂ
ತನಗೆ ವಶಂಮಾಡಿ ಗುಪ್ತಿಗುಪ್ತಂ ಮುನಿಯೆಂ।
ಬಿನೆಗಂ ನೆಗಳ್ದಂ ಗುಪ್ತಿಯೆ
ತನಗಿಲ್ಲದೆ ಕರ್ಮರಿಪುಗೆ ಮುನಿವುದು ವೊಗ್ಗೇ ॥ ೭೫

ವ॥ ಮತ್ತಂ ಚತುರಶೀತಿಶತಸಹಸ್ರಗುಣಮಣಿಭೂಷಣವಿಭೂಷಿತನುಂ ಅಷ್ಟಾದಶಸಹಸ್ರಶೀಲರತ್ನಾಕರನುಂ ಆಗಿ ಪಂಚದಶಪ್ರಮಾದಂಗಳಂ ಬಂಚಿಸಿ,

ಏಕಧನುರ್ಧರನಾದನಿ
ಳಾಕಾಂತೆಯನೊಲಿಸುವಂದು ಮುನಿಪತಿಯಾಗಿ।
ದೇಕೇಂದ್ರಿಯಿಯೆಂ ದಶಧನು
ರಾಕಳಿತಕರಾಗ್ರನಾದನೆನಿಗಿದು ಚೋದ್ಯಂ ॥ ೭೬

ವ॥ ಎಂಬಿನಮುತ್ತಮಕ್ಷಮಾಮಾರ್ದವಾರ್ಜವಸತ್ಯಶೌಚಸಂಯಮತಪಸ್ತ್ಯಾಗಾಕಿಂಚನ್ಯಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಾಪರ್ಯಾಪ್ತದಶಧರ್ಮಂಗಳುಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಸಾಕಾರನಿರಾಕಾರಗತಮಪ್ಪನಶನಮೆಂಬ ಮೊದಲ ತಪದೊಳಂ, ಏಕಕಬಳೋನಾದ್ಯೇಕಸಿಕ್ಥಪ್ರಮಾಣಾಹಾರಂಬರಂ ಬರ್ಪವನೋದರ್ಯಮೆಂಬೆರಡನೆಯ ತಪದೊಳಂ, ಇತೆಂಬೆಡೆಯೊಳಿಂತೆಂಬವರ್ ನಿಱಿಸಿದೊಡಲ್ಲದೆ ನಿಲ್ಲೆನೆಂಬ ನಿಯಮಂ ಮೊದಲಾಗೆ ವೃತ್ತಿಪರಿಸಂಖ್ಯಾನನಾಮಮಾದ ಮೂಱನೆಯ ತಪದೊಳಂ, ಕ್ಷೀರದಧಿಘೃತತಲವಣತೈಲಾದಿರಸಂಗಳಂ ಪರಿತ್ಯಾಗಂಗೆಯ್ವ ರಸಪರಿತ್ಯಾಗಮೆಂಬ ನಾಲ್ಕನೆಯ ತಪದೊಳಂ, ಸ್ತ್ರೀಪಶ್ವಪುಂಸಕಮೈಗಪಶುಪರಿವರ್ಜಿತವಿವಿಕ್ತಸ್ಥಾನಂಗಳೊಳ್ ನೆಲಸುವ ವಿವಿಕ್ತವಾಸಮೆಂಬಯ್ದನೆಯ ತಪದೊಳಂ ನೆಱೆದು, ಕಾಯಕ್ಲೇಶಮೆಂಬಾಱನೆಯ ತಪಮನೆತ್ತಿಕೊಂಡು,

'ಸುತ್ತ ಲುಮುರಿವಮಾಲೆಗಳನೆ
ಪೊತ್ತಿ ಸಿದವೊಲಳುರೆ ತಪನಕಿರಣಾಳಿ ಮುನೀಂ ॥
ದ್ರೋತ್ತ ಮಗುರು ಕಲ್ಲಿನೆ ನಿಂ
ದೆತ್ತಿ ದ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯ ನೆಲಲೊಳಿರ್ಪಂತಿರ್ದಂ ॥ ೩೧

ಮೊರೆದೆಱಗಿ ಕೊಳ್ವ ಮಪೆ ಭೋ
ರ್ಗರೆದೂದುವ ಗಾಳಿ ಸಿಡಿದು ಪೊಯ್ವ ಸಿಡಿಲ್ ಕಾ ।
ರಿರುಳಿಳೊಳಗುರ್ವಂ ಪಡೆದಿರೆ
ಮರವಾನಸನೆನೆ ತಪಸ್ವಿ ಮುರವೊದಲಿರ್ದಂ ॥ ೩೨

ತನು ಪಂಜಿವೊಲ್ ಬಿಳರ್ತಿರ್
ರ್ದಿನೆಗಂ ಹಿಮಮೆಕ್ಕಿದರಲೆವೋಲ್ ಪುದಿದಿರೆಯುಂ ।
ತನು ತನಗಲ್ತೆಂದೇಕಾಂ
ತನಿವಾಸದೊಳಿಂತು ಬೆಳ್ಳವಾಸದೊಳಿರ್ದಂ ॥ ೩೩

ವ॥ ಮತ್ತಮಭ್ಯಂತರತಪಷ್ಪಟ್ಟಕದೊಳಂ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ವಿನಯವೈ
ಯಾಪೃತ್ಯಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಧ್ಯಾನವ್ಯುತ್ಸರ್ಗಂಗಳಂ ಕೈಕೊಂಡು ಪನ್ನಿರಡುತಪ
ದೊಳ್ ನೆಱೆದಿರ್ಪತ್ತೆ ೞುಪರೀಷಹಂಗಳಂ ಗೆಲ್ದು ಗಣಧರಗಣಮುಂ ಬಿಟ್ಟೇ
ಕವಿಹಾರಿಯಾಗಿ ಬಟಿಯಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಕ್ಷೋಭಕಾರಣತೀರ್ಥಕರಪುಣ್ಯ
ಹೇತುಗಳಪ್ಪ ಷೋಡಶಭಾವನೆಗಳಂ ಭಾವಿಸಿ, ಭಾವನೆಯೊಳಾವ ಬುದ್ಧಿತ
ಪೋವಿಕ್ರಿಯೌಷಧಿರಸಬಲಾಕ್ಷೀಣಾಭಿಧಾನಸಪ್ತರ್ದಿಗಳೊಳಂ ನೆಱೆದು,
ಬಟಿಯಂ ಮೋಹಿನೀಯಕರ್ಮೋಪಶಮದೊಳ್ ವಿಶುದ್ಧಾತಿಶಯವಿಶೇಷದಿ
ನುಪಶಮಶ್ರೇಣ್ಯಾರೋಹಣಂಗೆಯ್ದು ನಿರವಶೇಷವೋಹೋಪಶಮವೋದ್ಭೂ
ತಯಥಾಖ್ಯಾತಚಾರಿತ್ರಸಂಪನ್ನನಂತರ್ಮುಹೂರ್ತದಿಂ ಸ್ವಸ್ಥಾನಸ್ಥಿತನಾಗಿ
ಕಾಲಾಂತರದೊಳ್ ಶ್ರೀಪ್ರಭಾದ್ರಿಶಿಖರದೊಳ್ ಪ್ರಾಯೋಪಗಮನವಿಧಿಯಿಂ
ತ್ವಗಸ್ಥಿಭೂತಸರ್ವಾಂಗಂ ಧೈರ್ಯಮನೆ ಮನದೊಳವಲಂಬಿಸಿ,
ಬಿಸಿಲ್ಗೆಕಿಲ್ ಪಸಿವುಗ್ರದಂಶಮಶಕವ್ಯಾಬಾಧೆ ನೀರಚ್ಚೆ ಪೊ
ಯ್ವ ಸಿಡಿಲ್ ತಿಂಬರೆವಾವು ಪಾಯ್ವ ಪುಲಿಯೆಂಬೀಬಾಧೆಯೊಳ್ ಮೆಯ್ಯೆನೊ।
ಡ್ಡಿಸಿ ಮೆಯ್ಯೊಳ್ ಮಿಡುಕುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಮಣಮಿಲ್ಲೆಂಬಂತು ನಿಷ್ಪಂದನಾ
ಗಿ ಸಮಸ್ವೀತಮನಂ ಗುಣಂಗೊಳಿಸಿದಂ ಯೋಗೀಂದ್ರವೃಂದಂಗಳಂ ॥ ೩೪

ವ॥ ಅಂತಿದರ್ಶನಿತ್ಯಾದಿದ್ವಾದಶಾನುಪ್ರೇಕ್ಷಾನುಸ್ಮರಣಪರಿಣತಾಂತಃಕರಣನಾಗಿ ಮತ್ತಮೆರಡನೆಯ ಸೂಪೊಳಮುಪಶಮಶ್ರೇಣಿಯನೇಱಿ ಚತುರ್ವಿಧಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನದೊಳ್ ಪೂರ್ವಾಪರವಿಷಯವಿವಿಕ್ತಾರ್ಥವ್ಯಂಜನವೀರ್ಯವಿಧಿವ್ಯಂಜನಯೋಗಸಂಕ್ರಮಣಲಕ್ಷಣಲಕ್ಷಿತಮಪ್ಪ ಪೃಥಕ್ತ್ವವಿತರ್ಕವಿಚಾರಮೆಂಬ ಮೊದಲ ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನದೊಳ್ ಸಮಾಹಿತನುಪಶಾಂತಗುಣಸ್ಥಾನದೊಳ್ ಪ್ರಾಣಪರಿತ್ಯಾಗಂಗೆಯ್ದು ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯೊಳಹಮಿಂದ್ರನಾದಂ; ಅದು ಜಂಬೂದ್ವೀಪೋಪಮಾನವಿಸ್ತಾರಪರಿಣಾಹಪರಿಣಾಮಮಂ ಕೈಕೊಂಡು,

ಪನ್ನೆರಡುಯೋಜನಂ ಲೋ
ಕೋನ್ನತಿಯಿನೆ ತತ್ತ್ರಿಷಷ್ಟಿಪಟಲದ ತುದಿಯೊಳ್।
ರನ್ನದ ಕಳಶಕ್ಕೆಣೆಯೆಂ
ಬನ್ನಿಗಮದು ಸುಖಸುಧಾಕರಂ ಸ್ವಸ್ತಿಕರಂ ॥ ೫೫

ಅದು ನೀಲಮಯಮಹೀತಳ
ಮದು ನವಪುಷ್ಪೋಪಹಾರತಾರಕಿತಮದ।
ಭ್ಯುದಯಸುಖನಿಳಯಮದು ಮೋ
ಕ್ಷದ ನೆರೆಮನೆ ಲಂಬಮಾನಮುಕ್ತಾದಾಮಂ ॥ ೫೬

ನೆರೆದಹಮಿಂದ್ರರ ತನುಪರಿ
ಕರದ ನೆಱಿಲ್ಗಳ್ ಪಳಚ್ಚನೆಸೆದಿರೆ ನೋಟ।
ಕ್ಕೆರಡನೆಯ ನಾಕಲೋಕದ
ವಿರಚನೆಯನೆ ಪಡೆವುದದಱ ರನ್ನದ ಕೇರ್ಗಳ್ ॥ ೫೭

ವ॥ ಅದಱ ಪರಾರ್ಧ್ಯರತ್ನರಚನಾವಿಚಿತ್ರೋಪಪಾತಶಯನತಳದೊಳಂ ತರ್ಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ಪರ್ಯಾಪ್ತಿಯಂ ಕೈಕೊಂಡು,

ಧಾತುಮಳದೋಷರಹಿತಂ
ವೀತನವಶ್ಮಶ್ರುಕೇಶಲೋಮಂ ಶೋಭಾ।
ನ್ವೀತಪರಿಪೂರ್ಣಯೌವನ
ಮಾತತಶುಭಲಕ್ಷಣಂ ಮನೋಹರರೂಪಂ ॥ ೫೮

ಪಳುಕಿನ ಪಾಪೆಯನೆಮರ್ದಿಂ
ತೊಳೆದಂತೊರ್ಮೊಲದ ದಿವ್ಯವಸ್ತು ಮಣಿಮಯಕುಂ ।
ಡಳಮುಕುಟಕಟಕಭೂಷಣ
ವಿಳಾಸದಿಂದೇಂ ವಿಳಾಸಮಂ ತಾಳ್ದಿದುದೋ ! ೫೯

ಬಾಡದ ಬಾಸಿಗಮುಡಿ ಚೆ
ಲ್ವೋಡದ ದಿವ್ಯಾಂಬರಂ ಮನಂಗೊಳಿ ಸುಖದೊಳ್ ।
ಮೂಡುವ ಮುಟ್ಟೊಡುವ ತಡು
ವಾಡುವ ಬಗೆಯಿಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಬಗೆ ಪೆಱತುಂಟೇ ॥ ೬೦

ಅಣಿಮಾದ್ಯಷ್ಟಗುಣಂಗಳ
ಕಣಿಯಿರ್ಪಂತಿರ್ದುಮಖಿಳಸುರಲೋಕಶಿಖಾ ।
ಮಣಿಗಳ್ ಲೋಕೈಕಶಿಖಾ
ಮಣಿಗಳುಮಲ್ಲಿರ್ದು ವಿನತಮಸ್ತಕರಪ್ಪರ್ ॥ ೬೧

ಶುಭಭಾವಶುಕ್ಲಲೇಶ್ಯಾ
ನುಭಾವದಿಂ ಧವಳಪುಂಡರೀಕನಿಕಾಶ ।
ಪ್ರಭೆ ದೊರೆಕೊಂಡುದು ಪರಿಣಾ
ಮಭೇದಮೇಂ ಚಿತ್ರವಿಧಮೊ ತನುಭೃದ್ಗಣದಾ ॥ ೬೨

ಪದಿನಾಱು ತಿಂಗಳಿಂದಂ
ತುದಿಯೊಳ್ ಪದಿನೈದು ದಿವಸಮಾದೊಡೆ ಸುಯ್ವಂ ।
ತೊದಳುಂಟೆ ನಿಃಪ್ರವೀಚಾ
ರದಿಂದಮುಹಮಿಂದ್ರನಖಿಳಸುಖಮಂ ಪಡೆವಂ ॥ ೬೩

ಸ್ತ್ರೀಸಂಸರ್ಗಂ ಸುಖಮೆಂ
ಬೀಸಂಸಾರಿಗಳ್ ಜಡರದಪ್ಪೊಡೆ ತನುಗಾ ।
ಯಾಸಕರಂ ಶುಕ್ಲಾರ್ತವ
ವಾಸಿತಚಾಪಾತವಾತ್ರರಮಣೀಯತರಂ ॥ ೬೪

ಅದಱಿಂದಂ ತನ್ನೊಳ್ ಪು
ಟ್ಟಿದ ಸಂತಸದಿಂದಮಾದ ಸುಖಮದು ಸುಖಮು ।

ಲ್ಲದುದಲ್ತು ವೆಸ್ತು ವಿಂದಾ
ದುದೆ ವಸ್ತುವೆ ಕುಂದೆ ಕುಂದುಗುಂ ನಿಮಿರ್ದಪುದೇ ॥ ೪೫

ಆನಾಕನಿಕಾಯದ ಸುಖ
ಮೇನುಂ ದೊರೆಯಲ್ಲದರ್ಕೆ ವೋಕ್ಷದ ಸುಖದಿಂ ।
ದೇನಾನುಂ ಕುಂದುಗುಮದು
ತಾನೆನೆ ಬಣ್ಣಿಸುವನಾವನಲ್ಲಿಯ ಸುಖವುಂ ॥ ೪೬

ನೆನೆದಹವಿಂದ್ರಂ ತಣಿವೊಂ
ಮನದೊಳ್ ಮೂವತ್ತು ಮೂಱುಸಾಸಿರವರ್ಷ ।
ಕ್ಕನತಿಶಯಸುಧಾಶನದೊಳ್[1]
ವನೆನಿಧಿ ಮೂವತ್ತು ಮೂಱುಮುಂ ಸಲೆ ಬಾೞ್ವಂ ॥ ೪೭

ಧನದೇವನುವೆಣ್ಬರ್ ತ
ನ್ನನುಜರುಮಹಮಿಂದ್ರರಾಗೆ ನೆಱೆದವರೊಳ್ ಮು ।
ನ್ನಿನ ಭವದ ಪುಣ್ಯಕಲ್ಪಾ
ವನಿಜದ ತನಿವಣ್ಣ ರಸದೆ ತಣ್ಣನೆ ತಣಿವಂ ॥ ೪೮

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತ ಮೇರುಗಿರಿಯೇ ತನಗೆ ನಾಭಿಯಾಗೆ ಸೊಗ
ಯಿಸುವ ಜಂಬೂಮಹೀರುಹಲಾಂಛನದ್ವೀಪಾಂತರ್ಗತಭರತಕ್ಷೇತ್ರಮು
ಧ್ಯಮಧ್ಯಮಖಂಡದೊಳ್ ಮುಖ್ಯಂ ವ್ಯವಹಾರವೆಂಬೆರಡುಂ ಕಾಲ
ದೊಳಗಾದಿಮಧ್ಯಾವಸಾನವಿರಹಿತಮುಂ ವರ್ತನಾಲಕ್ಷಣಮುಂ ಪರಿಮಾ
ಣದ್ರವ್ಯಪರಿವರ್ತನಕಾರಣಮುಂ ಲೋಕಾಕಾಶಪ್ರದೇಶಪ್ರಮಾಣಪರಿ
ಮಾಣಮುಂ ಅಸ್ಮದಾದ್ಯನುಮೇಯಮುಂ ಸರ್ವಜ್ಞಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಗೋಚರ
ಮುಮಪ್ಪುದು ಮುಖ್ಯಕಾಲಂ. ವ್ಯವಹಾರಕಾಲವೆಂಬುದು ಮುಖ್ಯಕಾ
ಲನಿರ್ವರ್ತಿತಕ್ರಿಯಾರೂಪಂ; ಅದು ಸಮಯಾವಳಿಕೋಚ್ಛ್ವಾಸನ್ತೋ
ಕನಿಮೇಷನಾಳಿಕಾಮುಹೂರ್ತದಿವಸಪಕ್ಷಮಾಸರ್ತ್ವಯನಸಂವತ್ಸರಾದಿಗ
ಣನಾನುಕ್ರಮದಿಂದಂ ಪೆರ್ಚಿದೆಣಿಕೆಯೊಳ್ ಕೂಡಿದುದು. ಅದು ಶರೀರ
ಬಳಾಯುರ್ದೀಹಪ್ರಮಾಣೋಪಚಯಾಪಚಯಪೇತುತ್ವದಿಂದಮುತ್ಸರ್ಪಿ

[1]ಕ.—ಕ್ಕನತಿಶಯಸುಖಾಸನದೊಳ್

ಣಿಯುವಸರ್ಪಿಣಿನಾವುಮುಂ ಪಡೆದುದದೊಂದು ಪತ್ತು ಕೋಟಿಕೋಟಿ
ಸಾಗರೋಪಮಸಂಖ್ಯೆಯಂ ತಾಳ್ದಿ ಸುಷಮಸುಷಮಂ ಸುಷಮಂ ಸುಷಮ
ದುಷ್ಪಮಂ ದುಷ್ಪಮಸುಷಮಂ ದುಷ್ಪಮಂ ಅತಿದುಷ್ಪಮಂ
ಎಂದು ಒಂದೊಂದು ಷಡ್ಭೇದಭಿನ್ನಮಾದುವು. ಅಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಮವಸ
ರ್ಪಿಣಿಯೊಳುತ್ತಮಭೋಗಭೂಮಿಸ್ಥಿತಿಯೊಳ್ ನಾಲ್ಕುಕೋಟಿಕೋಟಿ
ಸಾಗರೋಪಮಪ್ರಮಾಣಂ ಸಷಮಸುಷಮಮೆಂಬಕಾಲಮುಂ ಮಧ್ಯ
ಮಭೋಗಭೂಮಿಸ್ಥಿಯೊಳ್ ಮೂಱುಕೋಟಿಕೋಟಿಸಾಗರೋಪಮಪ್ರ
ಮಾಣಂ ಸುಷಮಮೆಂಬಕಾಲಮುಂ ಜಘನ್ಯಭೋಗಭೂಮಿಸ್ಥಿತಿಯೊಳ್
ಎರಡುಕೋಟಿಕೋಟಿ ಸಾಗರೋಪಮಪ್ರಮಾಣಂ ಸುಷಮದುಷ್ಪಮ
ಮೆಂಬ ಕಾಲಮುಂ ಕ್ರಮದೊಳ್ ಷಟ್ಟತುರ್ದ್ವಿಸಹಸ್ರಚಾಪೋತ್ಸೇಧಂ
ಗಳುಂ ತ್ರಿದ್ವ್ಯೇಕಪಲ್ಯೋಪಮಾಯುಷ್ಯಂಗಳುಂ ತ್ರಿದ್ವ್ಯೇಕದಿನಾಂತರಿತ
ಬದರಾಕ್ಷಧಾತ್ರೀಫಳಪ್ರಮಾಣಾಹಾರಂಗಳುಮಪ್ಪ ಮಿಥುನಂಗಳ್ಗೆ ಸಂ
ಭೋಗ್ಯಮಾಗಿ ಸಲೆ ಜಘನ್ಯಭೋಗಭೂಮಿಯು ಕಡೆಯ ಪಲ್ಯತೋಪಮದೆಂ
ಟನೆಯ ಭಾಗಮುಟಿದುದೆಂಬನ್ನೆಗಂ,

ಉತ್ತಮಮಧ್ಯಮಾಧಮಗುಣಂ ನಿಜದಾನದ ಭೋಗಭೂತಳ
ಕ್ಕೆತ್ತವೊಡಂಬಡಂ ಪಡೆಯೆ ಬೇಡಿದ ಭೋಗಮನಿತ್ತು ಪೋಪಿಮಿ।
ತ್ತಿತ್ತಿವರ್ಗಿತ್ತೆನೆಂಬ ಬಗೆ ತೊಟ್ಟನೆ ಪುಟ್ಟರೆ ಮುನ್ನಮಿತ್ತು ಬೆ
ಳ್ಳುತ್ತಿನಿಸಿರ್ದ ಪಾರ್ಥಿವರೊಳೀಂ ದೊರೆಯಾದುದೊ ಕಲ್ಪಪಾರ್ಥಿವಂ ॥

ಮರಗಳೆ ಮುನ್ನಿತ್ತಿನಿಸಂ ೪೯
ಮರವಟ್ಟುವು ಪೆಟ್ಟುವೆರ್ಚಿ ಕುದಿದಿತ್ತೊಡಮಿಾ ।
ಧರಣಿತಳಕ್ಕವಿವೇಕಿಯ
ಮರವಾನಸನಿತ್ತ ಚಾಗಮೋನಿರ್ದಪುದೇ ॥ ೫೦

ಪಿಂಗದೆ ಬೆಳಗುವ ಗುಣಮುದು
ಪಿಂಗಲೊಡಂ ಜ್ಯೋತಿರಂಗಭೂಜಂಗಳ ತೇ ।
ಜಂಗಳ್ ಮನಸುಳ್ದುವು ದಾನಗು
ಣಂಗಳ್ ಕಿಡೆ ತೇಜದುಡುಕವೀಂ ಪಿರಿದಾಯ್ತೀ ॥ ೫೧

---

[1]ಗ.—ಜಂಗಳ್ ನೆರೆ ಕೆಟ್ಟುವು ದಾನಂಗಳ್

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಮಾಷಾಢಪೂರ್ಣಮಾಸೀವಾಸರಸಾಯಂತನಸಮಯದೊಳ್ ಪರಭಾಗಂಬಡೆದು ಗಗನೋಭಯಭಾಗದೊಳ್ ದಿಗ್ಭಿತ್ತಿಗಳುಂ ಭೋಗಭೂಮಿಜರ ಚಿತ್ತಭಿತ್ತಿಗಳುಂ ಬಡನೊಡನೆ ಬೆಳಗೆ ಕಾಲರಾಜನ ಜಗದ್ಗೃಹಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ನಿಱಿಸಿದ ಕನಕಕಳಶಯುಗಳಮುಮಂ ಪೂರ್ಣಮಾಸೀಸಾಂದರಿಯ ಸಿಂದೂರಾರುಣಕ್ರೀಡಾಗೋಳಕಂಗಳುಮಂ ಪೋಲ್ತು,

ಗಗನನಗಜಕ್ಕಿಕ್ಕಿದ ಪೊಂ
ನ ಗಂಟೆಯೆರಡೆನಲುಮುಂಬರಾಂಭೋನಿಧಿಯೊಳ್ ।
ನೆಗೆದುರಿವರ್ಕಾರ್ವಾನಳನು
ಬ್ರುಗಳೆನಲುಂ ನೆಗೆದುವಹಿಮಹಿಮಕರಬಿಂಬಂ ॥ ೪೨

ವ॥ ಅಂತವಂ ಕಂಡು ಬೆಬಿಗ್ ಬೆಗಡುಗೊಂಡ ಭೋಗಭೂಮಿಜರಂ ಜಾಜ್ವಲ್ಯಮಾನಮಕುಟಕುಂಡಳನುಂ ನಾನಾಭರಣಭಾಸುರೋದಾರವಿಗ್ರಹನುಂ ನಿಜತೇಜೋನಿರ್ಭರನಿರ್ಭರ್ತ್ಸಿತರವಿಗ್ರಹನುಂ ಜನ್ಮಾಂತರಾಭ್ಯಾಸಜನಿತಾವಧಿಬೋಧೋದಯವಿದಿತಕಾಲನಿಯೋಗನುಂ ಅಷ್ಟಶತಾಧಿಕಚಾಪಸಹಸ್ರೋತ್ಸೇಧನುಂ ಪಲ್ಯೋಪಮದಶಮಭಾಗಾಯುಷ್ಯನುಮಪ್ಪ ಗ್ರಿಮಕುಳಧರಂ ಪ್ರತಿಶ್ರುತಿಯೆಂಬಂ,

ಜ್ಯೋತಿರ್ಭೂಜಾತತೇಜಂ ಪಸರಿಸುವುದಱಿಂದಿನೆಗಂ ಕಂಡುದಿಲ್ಲಿಂ
ತೀತೇಜೋರೂಪಮಾಗಿರ್ದಪುವಿನಶಶಿಬಿಂಬಂಗಳೀತೋರ್ಪುದೇನಾ ।
ಜ್ಯೋತಿರ್ಲೋಕಂ ಮನಂಗುಂದದಿರಿವುವು ಮನಸ್ತಾಪಮಂ ಮಾಡವೆಂದಾ
ಭೀತಾತ್ಮಾರ್ಯರ್ಕಳಂ ಸಂತಯಿಸಿದನವೃತಾಸಾರಸಾರಪ್ರಸಾದಂ ॥ ೪೩

ವ॥ ಆಮನ್ವಂತರನುಸಂಖ್ಯೇಯವರ್ಷಕೋಟಿ ಕುಂದುತ್ತುಂ ಬರ್ಪಿನಂ ತತ್ಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ತ್ರಿಶತಯುತಸಹಸ್ರದಂಡೋಚ್ಛ್ರಿತಶರೀರನುಂ ಪಲ್ಯೋಪಮದಶಭಾಗಾಯುಷ್ಯನುಮಪ್ಪ[1] ಸನ್ಮತಿಯೆಂಬೆರಡನೆಯ ಮನು ಪುಟ್ಟಿದಂದು,

ತಾರಗೆಗಳಗೆಗಳಂತಿರೆ
ತಾರಾಪಥದೊಳ್ ನಿರಂತರಂ ತುಱುಗಿರೆ ಕಂ।

---

[1]ಗ—ಮುಖಮುಪೋತಪರಮಾಯುಷ್ಯನುಮಪ್ಪ.

ಡೋರಂತೆ ನಡುಗುವಾರ್ಯರ
ನಾರಾಧಿತಬೋಧನಾತನಿಂತಿರೆ ನುಡಿದಂ ॥ ೫೪

ಉದಯಾಸ್ತ ಸಮಯಮಿಪ್ಪಾಚಂ
ದ್ರದಿವಾಕರಮಂಡಲಕ್ಕಮಿಲ್ಲಿಂದಂ ತೋ ।
ರ್ಪುದು ತಾರಕಾಳಿ ನಭಮುಂ
ಪುದಿದಿರ್ಪುಮಿದರ್ಕೆ ನಿವುಗೆ ಮನಕತವುಂಟೇ ॥ ೫೫

ವ॥ ಎಂದವರ್ಗೆ ಸನ್ಮತಿವಿಕಾಸಮಂ ಮಾಡಿದುದಱಿನಾವನುಗೆ ಸನ್ಮತಿ ಯೆಂಬ ಪೆಸರಾದುದು. ಆತನಿಂ ಬಟಿಯೆಮಸಂಖ್ಯೇಯಸಂವತ್ಸರಪ್ರಮಿತಮು ನ್ವೆಂತರಾವಸಾನದೊಳಪ್ಪ ಶತವಿಶಿಖಾಸನೋತ್ಪೇಧನುಮಸಂಖ್ಯೇಯಾಯು ಷ್ಯನುಮಾಗಿ ಮೂಱನೆಯ ಕುಳಧರನಾದಂ. ಆಕಾಲದೊಳ್,

ಎಳಸಿ ಬಳಸಿರ್ಪ ವ್ಯಗಸಂ
ಕುಳಂಗಳಂದನಿತುವೊಡನೆ ಕೋಲ್ಮಿಸಗಿದೊಡಾ ।
ಕುಳರಾದಾರ್ಯಜನಕ್ಕವ
ನಳವಡಿಸುವ ಬಗೆಯನಾವಮಹಾತ್ಮಂ ಪೇೞ್ದಂ ॥ ೫೬

ವ॥ ಅದಱಿಂದಾತನಂ ಕ್ಷೇಮಂಕರನೆಂದು ಪೆಸರನಿಟ್ಟರ್. ಆತನಿಂಬ ಟಿಯೆಮೆನಿತಾನುಂ ಕಾಲದಿಂ ಪಂಚಕೋತ್ತರಸಪ್ತತಿಯುತಸಪ್ತ ಶತಕಾರ್ಮು ಕೋತ್ಸೇಧಕಾಯನುಂ ತುಟಿತಾಬ್ದಪ್ರಮಿತಜೀವಿತನುಮಾಗಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕುಳಧರಂ ಪುಟ್ಟಿ ಪಾಪಸತ್ವಂಗಳ್ ಕಾಡೆ ಲಕುಟಯಷ್ಟ್ಯಾದಿವಿಧಿಯನುಪ ದೇಶಂಗೆಯ್ದಾತಂ ಕ್ಷೇಮಂಧರನೆಂಬ ಪೆಸರಂ ಪಡೆದಂ. ಅಲ್ಲಿಂ ಬಟಿಯ ಮನೇಕ ಕೋಟಿಸಂವತ್ಸರಂಗಳ್ ಪೊಂದಿದಿಂಬಟಿಯುಂ ಪಂಚಾಶದಭ್ಯಧಿಕಸ ಪ್ತ ಶತಕೋದಂಡಪ್ರಮಾಣಮೂರ್ತಿಯುಂ ಕಮಳಪ್ರಮಿತಾಯುಷ್ಯನು ಮಾಗಿ ಕಮಳವದನಂ ಪಂಚಮಕುಳಧರಂ ಪುಟ್ಟಿ,

ಸೀಮಾವಿವಾದದಿಂ ತ
ದ್ಭೂಮಿಜರೋರೊರ್ವರಂ ಪಳಂಚಲೆವೆಡೆಯೊಳ್ ।
ಸೀಮೆಗಳ ತೊಡರನುಡುಗಿಸಿ
ಸೀಮಂಕರನೆಂಬುದೊಂದು ಪೆಸರಂ ಪಡೆದಂ ॥ ೫೭

ವ॥ ಆತನ ವಿರಾವುದೊಳಿನೇಕಾಬ್ಜಕೋಟಿಗಳ ಕಡೆಯೊಳ್ ಪಂಚವಿಂ
ಶತ್ಯನ್ವಿತಸಪ್ತ ಶತಬಾಣಾಸನೋತ್ಸೇಧ್ಯನುಂ ನಳಿನಪ್ರಮಾಣಾಯುಷ್ಯ
ನುಮಾಗಿ ನಳನಾನನನಾಱನೆಯ ಕುಳಧರಂ ಪುಟ್ಟಿ ಮರ್ಯಾದಾವಿಪ್ರತಿಪ
ತ್ತಿಯಿಂದಮುಳ್ವಾರ್ಯಜನಕ್ಕಾಳೌಟಶುದ್ಧಿಯಂ ಮಾಡಿ ಸೀಮಂಧರನೆಂಬ
ನಾದಂ. ಆವಮಹಾಪುರುಷನಿಂ ಬಟಿಯಮನೇಕವರ್ಷಕೋಟ್ಯಂತರದೊಳ್
ಸಪ್ತ ಶತಶಿಳೀಮುಖಾಸನೋನ್ನತಾಪಘನನುಂ ಪದ್ಮಪ್ರಮಿತಾಯುಷ್ಯನುಮಾ
ಗಿ ಪದ್ಮವದನನೇಱನೆಯ ಕುಳಧರಂ ಪುಟ್ಟಿ,

ಬನಕಂ ಪೊಲಕಂ ನಡೆಯ
ಲ್ಕಿನಿಸಾಱದೆ ಮಱುಗುವಾರ್ಯರಂ ಕಂಡು ಮನೋ।
ಜನಿತದಯಂ ಕರಿಹರಿವಾ
ಹನಂಗಳಂ ಪಡೆದು ವಿಮಳವಾಹನನಾದಂ ॥ ೪೪

ವ॥ ಆತನಿಂ ಬಟಿಯಮಸಂಖ್ಯಾತವರ್ಷಂಗಳ್ ಸಲೆ ಪಂಚಸಪ್ತ ತ್ಯುತ್ತರ
ಷಟ್ಟತ[1]ಬಾಣಾಸನೋತ್ಸೇಧನುಂ ಪದ್ಮಾಂಗಪ್ರಮಿತಾಯುಷ್ಯನುಮಪ್ಪಿಂಟ
ನೆಯ ಮನು ಪುಟ್ಟಿ,

ಸುತಮುಖಕಮಳಾಲೋಕನೆ
ಮತಿವಿಸ್ಮಯಮಾಗೆ ಮಱುಗುವಾರ್ಯಜನಕ್ಕಾ ।
ಯತಿಯುಕ್ತಂ ತದ್ಭೀಕ್ತಿಯ
ನತಿವಿದಿತಂಮಾಡಿ ತಿಳಿಪಿದಂ ಚಕ್ಷುಷ್ಮಂ ॥ ೪೫

ವ॥ ಅಂತಾತನಿಂ ಬಟಿಯಂ ಕೆಲವುಕಾಲಂ ಕಟಿಯೆ ಪಂಚಾಶದಧಿಕಷ
ಟ್ಶತಚಾಪೋತ್ಸೇಧವಪ್ರುಂ ಕುಮುದಪರಿಮಿತಾಯುಷ್ಯನುಮಪ್ಪಿಂಭತ್ತ
ನೆಯ ಮನು ಪುಟ್ಟಿ,

ಪೆಸರಿಲ್ಲದಾರ್ಯರೆಂಬೀ
ಪೆಸರೊಳ್ ಮುಂ ನಡೆಯದೀವ್ಯವಹಾರಂ ।
ಪೆಸರಿಲ್ಲದೊಡೆಂದಾಮನು
ಪೆಸರಿಟ್ಟು ಯಶಸ್ವಿಯೆಂಬ ಪೆಸರಂ ಪಡೆದಂ ॥ ೪೬

---

[1]ಖ.—ಶತ.

ವ॥ ಆತನಿಂ ಬಟಿಯಮನೇಕಸಂವತ್ಸರಸಹಸ್ರಾತಿಕ್ರಮದೊಳ್ ಪಂಚ ವಿಂಶತ್ಯಧಿಕಷಟ್ಟತಧನುರುತ್ಸೇಧನುಂ ಕುಮುದಾಂಗಸಂಖ್ಯಾತವರ್ಷಾಯು ಷ್ಯನುಮಾಗಿ ದಶಮಕುಲಧರಂ ಪುಟ್ಟಿ ಚಂದ್ರನಂ ತೋಱಿ ಕೂಸುಗಳನಾ ಡಿಸುವುದಂ ತೋಱುವನಪ್ಪುದಱಿಂದಾತನಭಿಚಂದ್ರನೆಂಬ ನಾಮಮೆಸೆಯೆ ಪೆಸರ್ವಡೆದಂ. ಆಮನುವಿನ ಕಡೆಯೊಳನೇಕವರ್ಷಸಹಸ್ರಂ ಸಲೆ ಷಟ್ಟಿ ತಕಾಂಡಾಸನೋತ್ಸೇಧಶರೀರನುಮಯುತಪ್ರಮಾಣಾಯುಷ್ಯನುಮಾಗಿ ಪನ್ನೊಂದನೆಯ ಕುಳಧರಂ ಪುಟ್ಟಿ,

ಮುಂಜಿನ ಮಜೆಯೊಳ್ ಮುಸುಳ್ದಿರೆ
ಕಂಜಪ್ರಿಯಕುಮುದಬಂಧುಗಳ್ ಜನಮಂ ನೀ।
ಮುಂಜಲಿವೆಂದಱಿವವರ್ಗಿನ
ಮುಂಜವೆಗೊಟ್ಟಱಿದು ನಿಱಿಸಿದಂ ಚಂದ್ರಾಭಂ ॥ ೬೧

ವ॥ ಆತನ ಕಡೆಯೊಳಸಂಖ್ಯೇಯವರ್ಷಾನಂತರವಿರಾಮದೊಳ್ ಪಂಚ ಸಪ್ತತ್ಯುತ್ತರಪಂಚಶತಶರಾಸನೋತ್ಸೇಧಸಂಹನನನುಂ ಆಯುತಾಂಗಾಯು ಷ್ಯನುಮಾಗಿ ಪನ್ನೆರಡನೆಯ ಕುಲಧರಂ ಪುಟ್ಟಿದಂದು,

ತುಱುಗಿದ ಮುಗಿಲಾಮುಗಿಲಿಂ
ದೆಱಗುವ ಮಜೆ ಕದಡಿ ಬರ್ಪ ತೊಱೆ ಬೆಟ್ಟು ತೆವರ್।
ವೊಱಡುಪಜಲಧಿಗಳಿನೆ ಜನ
ಮಱಿಯೆಱಿಯೆ ದಲುದ್ದಬಿದ್ದಮಾಯ್ತು ವನಿತಳಂ ॥ ೬೨

ವ॥ ಅಂತು ಕರ್ಮಭೂಮಿಸ್ಥಿತಿಯೊಳುಪನದ್ಯುಪಸಮುದ್ರಮುಪಪರ್ವ ತಂಗಳತಿಪ್ರಕಟಮಾಗೆ ಸೋಪಾನಪದ್ಧತಿಗಳೊಳ್ ಗಿರಿದುರ್ಗಾರೋಹಣ ಮುಮಂ ದ್ರೋಣಿಯಾನಪಾತ್ರಾದಿಗಳೊಳ್ ಜಲದುರ್ಗೋತ್ತರಣಮುಮೆ ನುಪದೇಶಂಗೆಯ್ದು,

ಇದು ಕರ್ಮಭೂಮಿಯಂದಂ
ಪೊದಱಿದ್ದು ತೋಱಿದುದು ಭೋಗಭೂಮಿಸ್ಥಿತಿ ಕುಂ।
ದಿದುದೆಂದು ಪೇಱಿದ್ದು ವನು ಜಸ
ವೊದವೆ ಮರುದ್ದೇವನೆಂಬ ಪೆಸರಂ ಪಡೆದಂ ॥ ೬೩

ವ॥ ಆತನ ಕಡೆಯೊಳುಚಿತಮನ್ವಂತರವ್ಯತಿಕರಣದೊಳ್,

ಆತತಯಶೋವಿತಾನನ
ಜಾತಭಯಂ ಪೂರ್ವಪರಿಮಿತಾಯುಷ್ಯಂ ಸಂ ।
ಜಾತದಯಂ ಪಂಚಾಶದು
ಸೇತಧನುಃಪಂಚಶತಸಮುಚ್ಛ್ರಿತದೇಹಂ ॥ ೬೪

ವ॥ ಪದಿಮೂಱನೆಯ ಕುಲಧರಂ ಪುಟ್ಟಿ,

ಪಸರಿಸೆ ಜರಾಯುಪಟಲಂ
ಪಸುಗೂಸುಗಳೊಡಲೊಳವನಗಲ್ದುವ ಮತಿಯಂ ।
ವಸುಮತಿಗಱಿಪಿ ಮಹಾತ್ಮಂ
ಪ್ರಸೇನಜಿನ್ನಾಮಧೇಯಮಂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದಂ ॥ ೬೫

ವ॥ ಆತನಿಂ ಬೞಿಯಮಸಂಖ್ಯೇಯವರ್ಷಪ್ರಮಿತಮನ್ವಂತರಾತಿಕ್ರಮ
ದೊಳ್ ಪದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಮನು ಪುಟ್ಟಿದಂ. ಆತಂ,

ಶಶಿವಿಶದಯಶಂ ನಿಜಕುಲ
ವಿಶೇಷಕಂ ಕರುಣಿ ಪಂಚವರ್ಗಾಧಿಕಪಂ ।
ಚಶತಶರಾಸನತನು ಬುಧ
ಕುಶೇಶಯೋದ್ಭೂಧಿಕರಲಸತ್ತಿಗ್ಮಕರಂ ॥ ೬೬

ಸುಕದ ಕಣಿಯೆನಿಸಿ ಮಾಪು
ಬ್ಬಕೋಟಿಪರಮಾಯು ನಾಭಿನಾಮಮುಮಾಯ್ತು ।
ಭ್ರ್ಗಕನಿಕರನಾಭಿನಾಳ
ಪ್ರಕರನಿಕರ್ತನಮನಱಿಯೆ ಪೇೞ್ದುದಱಿಂದಂ ॥ ೬೭

ಸಹಜಮಣಿಭೂಷಣಂಗಳ
ಬಹಳೋದ್ಯದ್ದೀಪ್ತಿಯಿಂದೆ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯ ।
ಗ್ರಹತಾರಾನಕ್ಷತ್ರದಿ
ನಹನಿರ್ಶಂ ಬೆಳಗುವಮರಗಿರಿಯನೆ ಪೋಲ್ತಂ ॥ ೬೮

ಮಕರಸರಿಜ್ಜಳನಿಧಿಮ
ತ್ಸ್ಯಕೂರ್ಮಚಂದ್ರಾರ್ಕಲಕ್ಷಣಂ ಪದಯುಗದೊಳ್ ।
ಪ್ರಕಟಂ ನೆಲಸೆ ಚರಾಚರ
ಮೆ ಕಾಲ್ಗೆ ಬಂದೆಱಗಿದಂದದಿಂ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ ೯೯

ಮನುಗಳೊಳೀತನೆ ಪದಿನಾ
ಲ್ಕನೆಯಾತಂ ತಪ್ಪದಪ್ಪನೆನಿಸಿಯುಮಂತಾ ।
ಮನುಗಳೊಳೀತನೆ ಮೊದಲಿಗ
ನೆನಿಸಿದನೇಂ ನಾಭಿ ನಾಭಿಯೋ ಗುಣಗಣದಾ ॥ ೧೦

ವ॥ ಆನಾಭಿರಾಜನ ಕಾಲದೊಳ್ ಪಯೋಧರಕಾಲಸ್ವರೂಪಂ ಚಿತ್ರರೂ
ಪದಿಂ ನಭೋಭಾಗಮಂ ಪರ್ವಿದಾಗಳ್,

ತ್ರಿದಶಶರಾಸನಂ ತಳರ ತೋರಣಮಾಗಿರೆ ಕುಕ್ಕಿನೋಳಿ ಚೆ
ಲ್ವಿದಿರ್ಗೊಳೆ ಬರ್ಪ ಸೊಂನಲಿಗೆಯಾಗೆ ನಿಜಧ್ವನಿ ತೂರ್ಯಮಾಗೆ ರಾ ।
ಗದಿನಿನರಶ್ಮಿಯೆಂಬ ಕಸವಂ ಕಱೆದಂಬರವೆಂಬ ಪಾಱನೇ
ಱಿದುದೆನಿತಾಂಬುವಾಹಕುಳವೆಂಬ ಕುಟುಂಬಕದಂಬಕೋತ್ಕರಂ ॥ ೧೧

ನವಮೇಘಧ್ವನಿ ಪುಷ್ಕರಧ್ವನಿ ತರತ್ತಾರಾಳಿ ಪುಷ್ಪೋಪಹಾ
ರವಿಳಾಸಂ ರುಚಿರಾಂಬುದಂ ಯವನಿಕಾವಿನ್ಯಾಸಮಾದಲ್ಲಿ ಚೆ ।
ತ್ರವಿಧಂ ಬಂದವಸರ್ಪಣೀನಟನ ಪೇಟ್ಕೊಂದಂದದಿಂದೆತ್ತಮಾ
ಡೆ ವಿಯದ್ರಂಗದೊಳಂದದೇಂ ನಲಿದುದೋ ವಿದ್ಯುನ್ನಟೀನರ್ತನಂ ॥ ೧೨

ವ॥ ಅಂತು ಕೊಂಡ ಪದವಪೆಗಳೊಳ್ ಕಳವುಷಪ್ಪಿಕಾವ್ರೀಹಿಯ
ವಯೋವನಾಳಗೋಧೂಮಕಂಗುಸ್ಯಾಮಾಕಕೋದ್ರವನೀವಾರತಿಳತಳವ
ಸೂರಿಕಾಕುಳುತ್ಥಮುದ್ಗಮಾಷರಾಜಮಾಷಢಕೇನಿಷ್ಪಾವಚಣಕಕುಸುಂಭ
ಕಾರ್ಪಾಸಸಸ್ಯಪಜೀರಕಧಾನ್ಯಕಾದಿವಿವಿಧಧಾನ್ಯಭೇದಂಗಳುಂ ಕಲ್ಪವೃಷ್ಟ
ಪರಿಷ್ಕಯದೊಳ್ ಪ್ರಜಾಜೀವನೋಪಾಯಹೇತುಗಳಕೃಷ್ಟಪಚ್ಯಂಗಳಾಗಿ,

ಬೆಳೆದೆಱಗಿರೆಯುಮವಂ ಪು
ಲ್ಗಳಿಂದೆ ಬಗೆದಳುರ್ವ ಪಸಿವನಾವೇಗೊಂಡೇಂ ।

ಗಳ ಗೆಯ್ವೆವೆಂದು ಪಶ್ಚಿಮ
ಕುಳಧರನೆನೆ ನೆಗಲ್ದಿ ನಾಭಿಯಲ್ಲಿಗೆ ವಂದರ್ ॥ ೨೩

ಬಂದತಿದೀನಮುಖರ್ ನೆಱೆ
ದೆಂದರ್ ಮುರಪಟ್ಟು ಕುಡದೆ ಕಲ್ಪವಹೀಜಂ ।
ನಿಂದುವು ಜಠರಾನಳನಿಂ
ಬೆಂದುವು ತನು ಬಾಟ್ವುವಾಯಮಾವುದು ದೇವಾ ॥ ೨೪

ಬಡಲನುಣಿಸಿಲ್ಲದಾಗಳ್
ನಡಪುವುದರಿದಾವನನ್ಯಶರಣರೆವೆಮ್ಮಂ ।
ನಡಪುಪದೇಶದಿನೆಲ್ಲದೊ
ಡೊಡಗಱೆದಪೆವಸುವನಿಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಡಿವೊದಲೊಳ್ ॥ ೨೫

ಎಂಬುದುಮಂಜದಿರೆಂದಮೃ
ತಾಂಬುವನುಗುಳ್ವಭಯವಚನದಿಂದಾಱಿಸಿ ರ ।
ಕ್ತಾಂಬುಜದ ಚಿಲ್ವನಭಯಕ
ರಾಂಬುಜಮಳವಡಿಸೆ ನಾಭಿರಾಜಂ ನುಡಿದಂ ॥ ೨೬

ಬಗೆಯಲ್ವೀಡ ಸುಧಾಮಹೀರುಹದೊಳಾದೌದಾರ್ಯಮಂ ವೀರ್ಯಮಾ
ಯುಗದೊಳ್ ತತ್ತರುಗಿಲ್ಲ ಪಕ್ವಫಲನವ್ಯಾವ್ಯಾದಿಭೂಜಂಗಳೀ ।
ಯುಗದೊಳ್ ಕಲ್ಪಕ್ಷಜಂಗಳಿಂತಿವಱ ಪಣ್ ಭೋಜ್ಯಂಗಳಾರೋಗ್ಯಹೇ
ತುಗಳೀ ಪಣ್ಗಳ್ ಭೋಜ್ಯಮೆಂದು ವಿಳಸದ್ಭಾಗ್ಯೋದಯಂ ತೋಱುದಂ ॥

ವ॥ ತೋಱು ಫಳಪಾಕಾಂತಂಗಳಪ್ಪಷಧಿಗಳಂ ಸ್ತಂಬಕರ್ಯಾದಿನಾನಾ
ವಿಧಧಾನ್ಯಂಗಳಂ ಪದನಱಿದುಡುಗುವ ಕಣಂಮಾಡುವೊಕ್ಕುವಡುಕುವ
ಬಯ್ತಿಡುವಕ್ಕಿಮಾಡುವ ವಿವಿಧಭೂಜನಂಗಳೊಳಡುವ ಘೃತಲವಣತೈಲ
ಕ್ಷೀರದಧಿವ್ಯಂಜನಂಗಳೊಳ್ ಸಂಸ್ಕಾರಮಾಡುವಳವಿಯಱಿದುಣ್ಬ ಪಾ
ಯಮುಂ ಪುಂಡ್ರೇಕ್ಷುದಂಡಂಗಳಂ ಕಡಿಕಡಿದು ಯಂತ್ರಪೀಡನೆಯಿಂ ರಸಂ
ಗೊಳ್ವ ತೆಱನುಮನಱಿಯೆ ಪೇೞ್ದು,

ಚ್ಯುತಿಯಾಗೆ ಭೋಗಭೂಮಿ
ಸ್ಥಿತಿ ಕಲ್ಪವಹೀರುಹವ್ಯಪಾಯದೊಳಿಂತುಂ ।

ಕ್ಷಿತಿಪತಿ ಕಲ್ಪಮಹೀಜ
ಸ್ಥಿತಿಯಿಂ ತಾನಿಂತು ಜನಮನೇಂ ನಿಱಿಸಿದನೋ ॥ ೭೪

ಕುಳಧರನುಂ ಕುಳಕರನುಂ
ಕುಳತಿಳಕನುಮೆನಿಪ ನಾಭಿರಾಜಂಗೆ ಲತಾ ।
ಲಳತೆ ದಳತಾಂಬುಜಾನನೆ
ವಿಳಾಸಲಾವಣ್ಯಕಾಂತಿಯುತೆ ಸತಿ ರತಿವೊಲ್ ॥ ೭೫

ಮರುದೇವಿಯೆಂಬಳಂಬರ
ಚರನರಸುರಯುವತಿರೂಪಸರ್ವಸ್ವಮನಾ ।
ದರದೆ ಬಿದಿ ನೆಱಪಿ ಲಲನಾ
ಸ್ವರೂಪದಿಂ ನಿಱಿಸಿತೆನ್ನ ದಿನ್ನೇವೊಗಳ್ವೆಂ ॥ ೭೦

ಪೊಳೆವಲರ್ಗಣ್ ಚಾಮರಮೆನೆ
ಲಳತಭ್ರೂಲತೆ ಪತಾಕೆಯೆನೆ ಪೆರ್ಮೊಲೆ ಪೊಂ ।
ಗಳಸಮೆನೆ ಮದನಮಂಗಳ
ವಿಳಾಸಚಿಹ್ನಂಗಳವಯವಂಗಳ್ ಸತಿಯಾ ॥ ೭೧

ಮುಡಿಕೋಕಿಳಕಳನಿನದೆಯ
ವದನಸುಧಾಸೂತಿ ಬೆಳಗೆ ಪೆಳಱಿದ ತಮಮಿಂ ।
ಪುದಿದು ಪೆಱಗಿರ್ದುದೆನಿಪ್ಪುದು
ಮದಗಜಗಮನೆಯ ವಿನೀಳಕೇಶಕಳಾಪಂ ॥ ೭೨

ಘನಕುಚಕಳಶೆಯ ಮುಖರಸ
ವನಧಿಯಿನೊಗೆದೊಂದುವಿಂದುಬಿಂಬಕರಂ ಚೆ ।
ಲ್ವನೆ ವೆಜೆವ ಕುಮುದಕುವಳಯ
ವನಂಗಳಾಕೆಯ ಕಟಾಕ್ಷವಿಕ್ಷೇಪಂಗಳ್ ॥ ೭೩

ಮದನತರುಕುಸುಮಮಂಜರಿ
ಮದನಾಂಬುಧಿವೇಳೆ ಮದನಮದಗಜವಿಳಸ ।

ನ್ಮೆದಲೀಕೆ ಮದನಲಕ್ಷ್ಮ್ಮೀ
ಮದಲಕ್ಷ್ಮ್ಮಿಯೆನಲ್ ಮದೇಭಗಮನೆಯೆ ತಕ್ಕಳ್ ॥ ೪

ಮೊಗಮುಂ ತಾವರೆ ಕಣ್ಣುನುತ್ಪಳದಳಂ ಧಮ್ಮಿಲ್ಲಮುಂ ಸೋಗೆ ಸೆ
ಳ್ಳುಗುರಂ ಕೇದಗೆ ಪುರ್ಬುನಂಗಜನ ಬಿಲ್ ದಂತಾಳಿಯುಂ ಮುತ್ತು ಕೈ।
ಮುಗಿದಾರಾಧಿಸಿ ಪೋಲ್ತುವೆನ್ನದೆ ಸರೋಜಾತಾದಿನಿಸ್ಸಾರವ
ಸ್ತುಗಳೊಳ್ ಪೋಲಿಸುವಂತುಟೇವ್ಮ್ಮರುಳನೇ ರೂಪಂ ವಿಚಿತ್ರಾಂಗಿಯಾ ॥

ಪಿರಿದುಂ ವಿಭೂತಿಯಿಂದಂ
ಸುರರಾಜನ ಬೆಸದೊಳಮರನಾಯಕರೆಲ್ಲಂ ।
ನೆರೆದು ವಿವಾಹಮನಾಕೆಗೆ
ದೊರೆಕೊಳಿಸಿದರಿಂತು ನೋಂತ ಕಾಂತೆಯರೊಳರೇ ॥ ೫

ಆಭುವನನಾಭಿಯೆನಿಸಿದ
ನಾಭಿಮಹೀಭುಜಭುಜಾಂತರಾಳಂ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಮೀ ।
ವ್ಯಾಭಾಸಿ ಮತ್ತಮತಿಶಯ
ಶೋಭೆಯನಾಕಾಂತೆಯಿರವಿನೊಳ್ ನೂರ್ಮಡಿಕುಂ ॥ ೬

ಧವಳಾಪಾಂಗವಿಲೋಕನಾಮೃತಮಯಂ ಭ್ರೂಲಕ್ಷ್ಮ್ಮರವ್ಯಂ ಮನೋ
ಭವರಾಜ್ಯೋದಯಹೇತು ಚಾರುಮರುದೇವೀವಕ್ತ್ರಚಂದ್ರಂ ಸಲೀ ।
ಲವಿಳಾಸಸ್ಮಿತಚಂದ್ರಿಕಾಪ್ರಸರದಿಂದೋಪಂಗೆ ನೇತೊ್ರತ್ಪಳೋ
ತ್ಪವಮಂ ಮಾಡಿಯುಮೇನೊ ಮಾಡುವುದು ತಚ್ಚಿತ್ತಾಂಬುಧಿಕ್ಷೋಭಮಂ॥

ವ॥ ಅಂತನ್ಯೋನ್ಯಪ್ರೇಮಸಂಜಾತಸ್ವಾಂತಸಂಪತ್ಪರಂಪರಾಪರಿಗತಮೂ
ಗಿ ನಿಳಿಂಪದಂಪತಿಯನೆ ಪೋಲ್ವ ದಂಪತಿಗೆ ಪವಿತ್ರೀಭೂತಮಪ್ಪ ಭೂತ
ಳೋದ್ದೇಶದೊಳುತ್ಪತ್ಸ್ಯಮಾನಭಾವಿತೀರ್ಥಕರಪುಣ್ಯೋದಾತಾಹೂತಂ ಪು
ರುಹೂತಂ ಬಂದು,

ಕೆದಱು ಮನುಷ್ಯದಂಪತಿಗಳರ್ದುವನೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ತೆರಳ್ದಿ ನಾ
ಕದ ಫಣಿಲೋಕದಂದದ ಪೊಱಲ್ಗಳನೀಪೊಱಲೊಂದು ರವ್ಯಹ ।
ರ್ಮ್ಯಾದ ಬೆಲೆಗಂಬರಂ ನೆಱೆಯದೆಂಬಿನಮುಜ್ಜ್ವಳಪಂಚರತ್ನ ಭಾ
ಸ್ಪದಸದನಂಗಳಂ ನೆಱೆದುದಂ ಸಮೆದಂ ಪುರಮಂ ಪುರಂದರಂ ॥ ೭

ಕನಕಗಿರಿಶಿಖರರತ್ನಾಂ
ಶುನಿಕಾಯಂ ಬೆಳಗೆ ವೊಳೆದು ಪಜ್ಜಳಿಸುತ್ತಿ ।
ರ್ಪಿನಪಥಮಣಿಮುಕುರದೊಳಂ
ದ್ರನ ಪ್ರೋಜಿಲಾಪ್ರೋಜಿಲ ನೆಜಿಲನನುಕರಿಸಿರ್ಕುಂ ॥ ೯೦

ಅಪುರಲಲನೆಯ ಕೇಶಕ
ಳಾಪದವೊಲ್ ಮಧುಪನಿಕರನಿಳಯಂ ಸುಮನ ।
ಶ್ರೀಪರಿಪೂರ್ಣಮನಂಗನ
ಕಾಪೆನೆ ಸೊಗೆಯಿಪ್ಪುದು ಬಳಸಿದುದ್ಯಾನವನಂ ॥ ೯೧

ತುಂಬಿ ಗಿಳಿ ಪುರುಳಿ ಕೋಗಿಲೆ
ಯೆಂಬಿವು ವೆರಸಮರತರುಗಳಿಂದ್ರನ ಬೆಸದಿಂ ।
ದಂ ಬಂದುವೆಂದೊಡುಪವನ
ಮುಂ ಬಣ್ಣಿಸಲೆನಗೆ ನಾಡೆಯುಂ ಕುಱಿಪಲ್ತೀ ॥ ೯೨

ವಿಳಸದಳಿಗೀತಮುತ್ಕೋ
ಕಿಳನಾದಂ ಸಾಳಕಾನನಂ ಸತ್ತಿಳಕಂ ।
ಲಳಿತಲತಾಂಗಂ ರಮಣೀ
ವಿಳಾಸಮಂ ವನವಿಳಾಸಮೀನಿಱಿಸಿದುದೋ ॥ ೯೩

ಎಳಸುವ ಪುರುಳಿಯ ಗಳಪುವ
ಗಿಳಿಯ ತೆಱಂದಿರಿದು ವೊರೆವ ಪೆಣ್ದುಂಬಿಯ ಬಿ
ಚ್ಚಿಳಪ ಪರಭೃತದ ಕಳಕಳ
ದೊಳೆ ಮಸುಳ್ದುದು ದಿವಿಜಯುಗಳಕಳಕಳನಿನದಂ ॥ ೯೪

ಸಾರಸಹಕಾರಧಾರಾ
ಸಾರಂ ಕೊಳದಳವಿಯಂತೆ ಸುರಿತರೆ ಪಲವುಂ ।
ಧಾರಾಗೃಹಂಗಳತನುವಿ
ಕಾರಮನೊದವಿಪ್ಪುದು ದೇವದಂಪತಿಗದಱೊಳ್ ॥ ೯೫

ಕುಸುಮಾಪಚಯವ್ಯಸನಾ
ವಸಕ್ತ ಸುರಯುವತಿಪಾಣಿಪಲ್ಲವರಾಗಂ ।

ಮುಸುಕಿದುದಿನಿಸಿದುದಸುಗೆಯ
ಪೊಸದಳಿರ್ಗಳೊಳಿಸೆವ ಕೆಂಪು ನಂದನವನದೊಳ್ ॥ ೯೬

ಬಾಸಣಿಸಿದುದುತ್ಕಟಕುಸು
ಮಾಸವಸಾರಭದೆ ದೆಸೆಗಳೊಡನಳಿಕುಳವಂ।
ವಾಸವವನಿತಾವದನಾ
ಬ್ಜಾಸವಸೇಕಪ್ರಭಿನ್ನಮುಕುಳಂ ವಕುಳಂ ॥ ೯೭

ಕೆಱುನಿಱಿಯೊಳೆ ಕಿಱಿದೆಲೆಗಳ
ತುಱುಗಿದ ಚೆಲ್ವಿಳಸಿ ಬಳಸಿ ವನವನಿತೆಯ ಕ।
ಣ್ಣ್ಗಱಿಯೆನೆ ನಿಱಿಗೊಂಡಿರೆ ನಿಱಿ
ನಿಱುಗನ ನಿಱಿದಳಿರ ನಿಱಿಯನಱಿಯೆಂ ಪೊಗೞಲ್ ॥ ೯೮

ಶತಮಖನರಸಿಗೆ ಕರ್ಣಾ
ವತಂಸಮಾಗಲ್ಕೆ ನೋಂತ ಪಲ್ಲವಪುಷ್ಪ।
ಪ್ರತತಿಯನೆ ಮೆಱೆದು ಚೆಲ್ವಿಡೆ
ಗತಿಶಯಮೆನಿಸಿದುದು ಪಾರಿಜಾತಕಜಾತಂ ॥ ೯೯

॥ತ್ರಿಪದಿ॥

ಸುರಯಿಯೊಳ್ಗಿಳಿ ಮಗುೞ್ವರಗಿಳಿ ಬಿರಯಿಗೆ
ಮೊರೆವಂತೆ ಮೊರೆವ ಮಱಿದುಂಬಿ ತಳಿರೊಳ್।
ಪರಭೃತಂ ಮಗುೞ್ವ ಪರಭೃತಂ ॥ ೧೦೦

ವ॥ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ. ಮತ್ತಮಲ್ಲಿ,

ಸರಯೂತರಂಗಶೀಕರ
ಪರಿಚಿತಮೋಲಾಲವಂಗಕುಸುಮರಜೋಧೂ।
ಸರಮಬಳಾಳಕಸಂಚಳ
ತರಳಂ ಪುಟಿಲೊಳಗೆ ಸುಟಿವುದುಪವನಪವನಂ ॥ ೧೦೧

ವ॥ ಮತ್ತಮಕೃತ್ರಿಮಪ್ರಣಯರಸವಿಸರವಶಗತವಿಬುಧಮಿಥುನಶತ
ಧರಭಸಬಧಿರೀಕೃತಕೃತಕಗಿರಿಗಳೊಳಂ ಕೃತಕಗಿರಿಪರೀತನೂತಜೂತ

ಲತಾಲಿಂಗಿತಶಾತಕುಂಭರಂಭಾವನಾಂತರ್ಗತಮಣಿಭವನಂಗಳೊಳಂ ಮಣಿ
ಮಯಭವನಮರಕತಸೋಪಾನಪಙ್ಕ್ತಿ ತಂತನ್ಯಮಾನದೀಪ್ತಿ ಸಂತಾನಾಮೃ
ತನಾನಾನೀರಜರಜಃಪಿಂಜರಿತಜಳಜಳಾಶಯಂಗಳೊಳಂ ನೆಜೆದು ಸೊಗಯಿ
ಸುವುದ್ಯಾನವನದ ಕುಸುಮಕಿಸಲಯಪರಾಗಪಿಶಂಗಿತರಂಗತ್ತರಂಗವೂ
ದಂತೆ,

ಕನಕಸರೋಜಸಂಕುಳರಜಃಪಟಲಾರುಣಿತಂ ಸಮಗ್ರಕಾಂ
ಚನಮಯಸಾರದೀಪ್ತಿ ಜಟಿಳಂ ಕಳಗೀತವಿಹಂಗಭೃಂಗನಿ ।
ಸ್ವನಸುಭಗಂ ವಿಚಿತ್ರತರಪತ್ರಮಯಂ ನೆಜೆ ಪೋಲ್ಕುಮಾಪುರಾಂ
ಗನೆಯ ಪೊದಳ್ದಿ ಹೇಮರಶನಾತ್ರಯಮುಂ ಪರಿಖಾತ್ರಯಾಂತರಂ ॥ ೧೦೦

ಪರಿಖಾತ್ರಿತಯಕ್ಕೆ ಚತು
ಶ್ಚರಾಸನಾಂತರದೆ ಸುರಚರಾಸನಭಾಭಾ ।
ಸುರವೊಪ್ಪಿತೋಱುಗುಂ ಪಂ
ಚರತ್ನಪಾಂಶೂಚ್ಚ ದೀಪ್ತಿ ದೀಪ್ರಂ ವಪ್ರಂ ॥ ೧೦೧

ವ॥ ಆವಪ್ರಪ್ರಮುದೆಗೆ,

ಆಕಾಶಾಂತಮನೆಯ್ದಿ ನೀಳ್ದ ವಿಕಟೋಟ್ಪಾಲಂಗಳೊಳ್ ಕೇತನಾ
ನೀಕಂಗಳ್ ರವಿರಶ್ಮಿಗಳ್ ಪುಗಲಿವೇಡೀರಶ್ಮಿಗಳ್ ಸಾಲ್ಕುಮಿಂ ।
ತೇಕಜ್ಜಂ ಬೆಳಗೆಂಬವೊಲ್ ತುಱುಗಿ ತಳ್ತಿಂಬಪ್ಪಿನಂ ಕಾಂಚನ
ಪ್ರಾಕಾರಂ ನಿಲೆ ತಾಳ್ದಗುಂ ಕೃತಯುಗಪ್ರಾಕಾರದಾಕಾರಮುಂ ॥ ೧೦೨

ಶಾಳಿಹರಿನೀಲಮಣಿಕಿರ
ಣಾಳಿ ಪೊದಪ್ಪೆಸೆಯೆ ರಾಹುಗೆತ್ತಗಿದಿರ್ದ ।
ಟ್ಟಾಳಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾಡೆಯು
ಮೊಳೋಚಂಬೆರಸು ತಡೆದು ನಡೆವಂ ದಿನಪಂ ॥ ೧೦೩

ಎರಡೆರಡಟ್ಟಳಿಗೆ ತರಂ
ತರದಿಂದೊಂದೊಂದು ಗೋಪುರಂ ಪ್ರವಿರಾಜ ।
ನ್ಮರಕತಮಣಿತೋರಣಪರಿ
ಕರಿತಂ ಪುರವಧುಗೆ ವದನಮಿರ್ಪಂತಿರ್ಪುಂ ॥ ೧೦೪

ವ॥ ಅದಱೊಳಗೆ ಸುತ್ರಾಮನೆ ಸೂತ್ರಧಾರನಾಗಿಯುಂ ಕಲ್ಪಜರೆ ಶಿಲ್ಪಿಗಳಾಗಿಯುಂ ಸಮೆದ ಚೆಲ್ವಿಂಗೆ ಸರ್ವತೋಭದ್ರಮೆನಿಸಿದ ಸರ್ವತೋಭದ್ರಂಗಳೊಳಂ ಛಂದೋವಿದ್ಯೆಯಂತೆ ನಾನಾಚ್ಛಂದಮಪ್ಪ ವಳಭಿಚ್ಛಂದಗಳೊಳಂ ನಾಭಿರಾಜಾಂಗಸಂಗತಮಪ್ಪ ನಂದ್ಯಾವರ್ತದಂತೆ ಸೊಗಯಿಸುವ ನಂದ್ಯಾವರ್ತದೊಳಂ ಜನಿಷ್ಯಮಾಣವೃಷಭಜಿನಾವತರಣಮಂಗಳನಿಹಿತ ಕಳಶದರ್ಪಣದಂತೆ ಪ್ರಶಸ್ತ ಸ್ವಸ್ತಿ ಕಾಯಮಾನಸ್ವಸ್ತಿ ಕಾದಿನಾನಾಮಣಿಮಯಪ್ರಸಾದಂಗಳೊಳಂ ವಿವಿಧವಿಧಿಸನಾಥಚತುಶ್ಶೃಂಗಾಧಿಕವೇದಿಕೆಗಳೊಳಂ ವಂದಿವೃಂದಕ್ಕೆ ಚಿಂತಾಮಣಿಭೂಮಿಯುಂ ಗಾಯಕನಿಕಾಯಕ್ಕೆ ಗಂಧರ್ವಭೂಮಿಯುಂ ಕೃತಸುಕೃತಕ್ಕೆ ತಜ್ಜನ್ಮಭೂಮಿಯುಮಿರ್ಪಂತಿರ್ದ ನಗರಲಲನೆಯ ಲಪನಕ್ಕೆ ಕೇಳೀಲೀಲಾಲಲಾಮಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ತಾಳ್ದಿ,

ಧೃತದೇವೇಂದ್ರವಿಮಾನರುಂದ್ರಮಹಿಮಂ ಶ್ರೀಸಪ್ತಕಕ್ಷ್ಮಾಸಮು
ನ್ನಿತಮಾಲೋಲದುಕೂಲಕೇತನಕುಳಂ ಮಾಣಿಕ್ಯಹರ್ಮ್ಯಾವಳೀ।
ವೃತಮುದ್ಯೋತಿತಸಪ್ತಭೂಮಿಕಮನೇಕೋದಗ್ರಕೂಟಂ ವಿರಾ
ಜಿತಷಂಟಂ ಕಳಧೌತತುಂಗಕಳಶಂ ಚೆಲ್ವಾಯ್ತು ರಾಜಾಲಯಂ॥ ೧೦೭

ವ॥ ಅಂತು ಸಮೆದ ಪುರವರಕ್ಕರಾತಿನಿಕರಕ್ಕಯೋಧ್ಯೆಯಪ್ಪುದಱಿಂದಯೋಧ್ಯೆಯುಮನೇಕನಿಕೇತನಸಮನ್ವಿತಮಪ್ಪುದಱಿಂ ಸಾಕೇತಮುಂ ವಿನೀತಜನಾಕೀರ್ಣಮಪ್ಪುದರಿಂ ವಿನೀತೆಯುಂ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕೌಶಲವಿಷಯ ಸಹಚರ್ಯದಿಂ ಸುಕೌಶಲೆಯುಮೆಂಬ ಪೆಸರ್ಗಳನಿಟ್ಟು ನಾಭಿರಾಜಂಗೆ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಂಗೆಯ್ದು ಮರುದೇವಿಮಹಾದೇವಿ ವೆರಸು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಸಕಳಜನಮುಮನಾಜ್ಞಾಕರಣವಿಧಾನದೊಳ್ ನಿಯೋಜಿಸಿ ದಿವಿಜಕುಜಜನಿತವಸನಪ್ರಸವವಿಲೇಪನಾಭರಣಂಗಳಿಂ ಪ್ರೀಜಿಸಿ ಭಗವದವಮರಲೋಕಾವತರಣವಿನಿಹಿತಾಂತಃಕರಣನಾಗಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ,

ಸುರರಾಜಂ ತಾನೆ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷವಣವಿಧಿಯಂ ಮಾಡಿದಂ ಸ್ವರ್ಗದಿಂದಂ
ಪುರುದೇವಂ ಬಂದಪಂ ನಂದನನೆನಗೆನಿಸಲ್ಕಾನೆ ಸಂಸಾರಸಾಖ್ಯಾ।
ಕರನಾಗಿರ್ದಪ್ಪೆನೆಂಬುತ್ಸವದೊಳೆ ಸುಖದಿಂದಿರ್ದನೊಪ್ಪಿರ್ದಯೋಧ್ಯಾ
ಪುರದೊಳ್ ಶ್ರೀನಾಭಿರಾಜಂ ಸುಕವಿಜನಮನೋಮಾನಸೋತ್ತಂಸಹಂಸಂ॥

ವ॥ ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್,

ಲಯಮುಂ ಕರ್ಮತಮಸ್ತಮಕ್ಕೆ ಜಯಮುಂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಪೀನಂ ಪರಾ
ಜಯಮುಂ ದೋಷಗಣಕ್ಕೆ ಲಕ್ಕೆತೆಱದಿಂ ಮುಂ ಮಾಡಿ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿ ।
ದ್ಧಿಯನೀಯಲ್ಕೆ ವಿನೇಯಸಂತತಿಗಭಿಪ್ರಾಯಾರ್ಥಸರ್ವಾರ್ಥಸಿ
ದ್ಧಿಯಿನುದ್ಯತಮಂ ಬರಲ್ಕೆ ಬಗೆದಂ ಸಂಸಾರಸಾರೋದಯಂ ॥ ೧೦೯

ಗ॥ ಇದು ದೇವೇಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರವಂದ್ಯಪರಮಜಿನೇಂದ್ರಮುಖ
ಚಂದ್ರವಾಕ್ಚಂದ್ರಿಕಾಪ್ರಸರಪ್ರಸಾದೋದೀರ್ಣಸೂಕ್ತಿ
ಕಲ್ಲೋಲಮಾಲಾಕೀರ್ಣಕವಿತಾಗುಣಾರ್ಣವ
ಪ್ರಣೀತವಪ್ಪಾದಿಪುರಾಣದೊಳೆ
ನಾಭಿರಾಜರಾಜ್ಯಲಾಭವರ್ಣನಂ
ಪಷ್ಠಾಶ್ವಾಸಂ
ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

———

LIBRARY OF THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL ASIATIC SOCIETY

ಶ್ರೀನಿಳಯಮಿದುವೆ ನಾಭಿ
ಸ್ಥಾನಮೆನಲ್ ನೆಱೆದಯೋಧ್ಯೆಗವತರಿಸಲ್ ತ್ರಿ ।
ಜ್ಞಾನಧರಂ ಬಗೆದಂ ಭ
ವ್ಯಾನಂದಕರಂ ಸರಸ್ವತೀಮಣಿಹಾರಂ ॥ ೧

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್,

ಯುಗಮುಂ ನಿಪ್ಪೊಸತಪ್ಪಿನಂ ಕೃತಯುಗಂಮಾಡಲ್ ಸುರೇಂದ್ರಾಳಿಗಾ
ವಗಮುತ್ಸಾಹಮನುಂಟುಮಾಡಲೆಡೆಗೊಟ್ಟೀಧರ್ಮಮುಂ ನೀಂ ಜಲ ।
ಕ್ಕಗೆ ಮಾಡಲ್ಬಗೆದರ್ಪುದೆಂದು ನಯದಿಂ ಸಾಕೇತಮುತ್ಕೀತುಬಾ
ಹುಗಳಿಂದಂ ಕರೆವಂತದೇನೆಸೆದುದೋ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧೀಶನಂ ॥ ೨

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಮಮರಪತಿ ಪರಮನ ಚರಮಗರ್ಭಾವತರಣಮನವಧಿ
ಯಿಂದಮಱಿದಱುದಿಂಗಳುಂಟೆನೆ ಮುನ್ನಮೆ,

ಸುರಿವುದು ತಡೆಯದಯೋಧ್ಯಾ
ಪುರದೊಳ್ ನೀನಿಂದೆ ತೊಡಗಿ ವಸುಧಾರೆಯನಾ ।
ದರದಿನೆನೆ ಸಹಜಭಕ್ತಿಯ
ಭರದಿಂ ಸುರಪತಿಯು ಬೆಸಸಿದನೊಸೆದಂ ಧನದಂ ॥ ೩

ವ॥ ಮತ್ತಂ ಕುಲಶಿಖರಿಶೇಖರಾಯಮಾಣಪದ್ಮಾದಿಸರೋವರನಿವಾಸಿ
ನಿಯರಪ್ಪ ಶ್ರೀಹ್ರೀಧೃತಿಕೀರ್ತಿಬುದ್ಧಿಲಕ್ಷ್ಮ್ಮಿಗಳೆಂಬಱುವರುಮನಾತ್ಮೀಯ
ಗುಣಗಣಮಣಿವಿಭೂಷಣಂಗಳಿಂ ಜಿನೆಜನನಿಯನಳಂಕರಿಸಲುಮನಾದ್ಯನಿ
ಧನಜಿನನಿಳಯರುಚಿರರುಚಕಾಚಳದ ಪೂರ್ವದಿಗ್ಭಾಗದ ವೈಡೂರ್ಯ
ಕಾಂಚನಕನಕಾರಿಷ್ಟದಿಕ್ಸ್ವಸ್ತಿಕನಂದನಾಂಜನಮೂಳಕಂಗಳೆಂಬೆಂಟುಂ
ಕೂಟಂಗಳೊಳ್ ರವಿಯಿಸುವ ವಿಜಯೆ ವೈಜಯಂತೆ ಜಯಂತೆ ಅಪ
ರಾಜಿತೆ ನಂದೆ ನಂದೋತ್ತರೆ ಆನಂದೆ ನಂದಿವರ್ಧನೆಯೆಂಬಿನ್ಬರುಂ ದಿಗ್ವ
ನಿತೆಯರಂ ಪರಮಜಿನೋತ್ಸವದೊಳ್ ಶೃಂಗಾರಂಬೆರಸು ಭೃಂಗಾರುಧಾ
ರಿಗಳಾಗಲುಂ ತತ್ಕುಳದರಿಷ್ಟಪ್ರಾಗ್ದಿಗ್ದೇಶದವೋಲ್ ಸುಪ್ರಬುದ್ಧ ರುಂದ್ರ
ವಿಮಳ ರುಚಕ ರುಚಕೋತ್ತರ ಚಂದ್ರ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಮೆಂಬ ಕೂಟಾಷ್ಟ

ಕಂಗಳೊಳ್ ರಮಿಯಿಸುವ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಿತೆ ಸುಪ್ರಣಿಧಿ ಸುಪ್ರಬುದ್ಧೆ ಯಶೋ
ಧರೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀವತಿ ಕೀರ್ತಿವತಿ ವಸುಂಧರೆ ಚಿತ್ರೆಯೆಂಬೆಣ್ಬರುಂ ದಿಗಂಗ
ನೆಯರಂ ನಾಭಿರಾಜಾಂಗನೆಗೆ ಮಣಿದರ್ಪಣಮುಂ ಪಿಡಿಯಲುಂ ತನ್ಮಹೀ
ಧರವರುಣಾಶಾವಿಶೇಷಕಮಾಗಿರ್ದ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷ ಜಗತ್ಪ್ರಸುಮ ಪದ್ಮ ನಳ
ನ ಕುಮುದ ಸೌಮನಸ ಯಶೋಭದ್ರ ಸರ್ವತೋಭದ್ರಂಗಳೆಂಬ ದ್ವಿಗುಣ
ಚತುಃಕೂಟಂಗಳೊಳಂ ಸಂಚರಿಸುವಿಳಾದೇವಿ ಸುರಾದೇವಿ ಪೃಥ್ವಿ ಪದ್ಮಾ
ವತಿ ಕಾಂಚನೆ ನವಮಿಕೆ ಸಿತೆ ಭದ್ರೆಯೆಂಬೆಣ್ಬರುಮಾಶಾವಧೂವರರನಾದಿ
ಪುರುಷಾಂಬಿಕೆಗೆ ಗಾಯಕೀನಾಯಕಿಯರಾಗಿ ವಿಚಿತ್ರಾತಪತ್ರಂಗಳಂ ಪಿಡಿ
ಯಲುಂ ತದ್ದಿಗ್ವಿದಿಂದೊಗೆತ್ತ ರಕಕುದ್ದೇಶದ ಸ್ಫಟಿಕಾಂಜನ ರಜತ ಕುಂಜಳ
ರುಚಿರ ರುಚಕ ...ಸುದರ್ಶನಂಗಳೆಂಬೆಂಟುಂ ಕೂಟಂಗಳೊಳಿರ್ಪಲಂಬೂಷೆ
ಚಿತ್ರರೇಖೆ ಪುಂಡರೀಕಿಣಿ ವಾರುಣಿ ಆದರ್ಶೆ ಶ್ರೀ ಹ್ರೀ ಧೃತಿಯೆಂಬೆಣ್ಬರುಂ
ದಿಕ್ಕನ್ಯೆಯರಂ ಮರುದೇವಿಮಹಾದೇವಿಗೆ ಚಾಮರಮನಿಕ್ಕಲುಂ ಮತ್ತ ಮಾ
ಪರ್ವತದ ಪೂರ್ವದಿಗ್ಭಾಗದೊಳ್ ನೆಲಸಿದ ವಿಮಳ ನಿತ್ಯಾವಳೋಕ ಸ್ವಯಂ
ಪ್ರಭ ನಿತ್ಯೋದ್ಯೋತಂಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕುಕೂಟಂಗಳರಸಿಯರಪ್ಪ ಚಿತ್ರೆ
ಕನಕಚಿತ್ರೆ ತ್ರಿಶಿರೆ ಸೂತ್ರಾಮಣಿಯೆಂಬನಾಲ್ವರುಂ ವಿದ್ಯುತ್ಕುಮಾರಿಯ
ರನುದ್ಯದ್ವಿಳಾಸಮಣಿದರ್ಪಣಮನಾವಿಳಾಸರತ್ನಾಕರೆಯಿರ್ದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಗೆ ಸೊ
ಗಯಿಸಿ ತಳದಳಿಸಿ ಬೆಳಗಲುಂ ತದವನೀಧರವಿದಿಬ್ಬಿಳಯಂಗಳಪ್ಪ ವೈ
ಡೂರ್ಯ ರುಚಕ ಮಣಿಪ್ರಭ ರುಚಕೋತ್ತರಂಗಳೆಂಬ ವಿಕಟಕೂಟಾಧೀ
ಶೆಯರಪ್ಪ ರುಚಕೆ ರುಚಕಾಸ್ಯೆ ರುಚಕಾಂತೆ ರುಚಕಪ್ರಭೆಯೆಂಬೀನಾಲ್ವ
ರುಂ ದಿಕ್ಕುಮಾರಿಕಾಮಹತ್ತರಿಕೆಯರುಮುಂ ಮತ್ತ ಮಾನಗದ ನೆಗೆದ ರತ್ನ
ಕೂಟ ರತ್ನಪ್ರಭ ಸರ್ವರತ್ನ ರತ್ನೋಚ್ಚಯಂಗಳೆಂಬ ಕೃತಕದ್ವಿಕೃತಕವಿ
ಕಟಕೂಟಂಗಳೊಳ್ ಕೊಂಡಾಟದಿಂದಿರ್ಪ ವಿಜಯೆ ವೈಜಯಂತೆ ಜಯಂತೆ
ಅಪರಾಜಿತೆಯೆಂಬ ವಿದ್ಯುತ್ಕುಮಾರೀಪುರಂಧ್ರಿಯರಂ ತೀರ್ಥಕರಕುಮಾ
ರಜಾತಕರ್ಮಕರಣಗರ್ಭಶೋಧನಾದಿಗಳ್ಗೆ ವನಿತಾಗೂಢವ್ಯಾಪಾರದೊಳ್
ನೆಗೆಲುಲುಂ ಮತ್ತ ಮನ್ಯೆನಗನಿವಾಸಿಗಳಪ್ಪ ಮಾಳಿಕೆ ಮಾಳಿನಿ ಕನಕದೇವಿ
ಕನಕಚಿತ್ರೆ ಪುಷ್ಪಚೂಳಿಕೆ ಮಾಳತಿ ಸುರದೇವಿ ತ್ರಿಶಿರೆ ಮೊದಲಾಗಿ
ಪೆಱರುಮೆಮರಕಾಂತೆಯರನಿಂತೆನಿತಾನುಂ ತೆಱದ ಬೆಸಂಗಳಂ ಧರ್ಮಾನು
ರಾಗದಿಂ ಸಾಧರ್ಮೇಂದ್ರಂ ಬೆಸಸುವುದು ಮಾಕೆಗಳ್ ಬಂದು,

ಪದೆವ ಮನಂ ಬೆರಸೆಱಗಿದ
ಪದದೊಳ್‌ದೇಂ ಚೆಲ್ವುವಡೆದುವ್ರೋ ಜಿನಜನನೀ ।
ಪದಪಲ್ಲವತಳದೊಳ್ ಸುರ
ಸುದತೀಚಯದಳಕವ್ಲರ್ಗಳ್ ॥ ೪

ವ॥ ಅಂತು ಸುರಸುದತೀಸಂದೋಹಮಮರಕಾಮಿನೀಮಹತ್ತರಿಕಾನಿಯಮಿತಾತ್ಮೀಯನಿಯೋಗದಿಂ ಜಿನಜನನಿಯ ಮನಮನಱಿದೋಲಗಿಸುವಲ್ಲಿ,

ತುಡುಗೆಯ ಮಣಿದೀಧಿತಿಗಳ
ಪೊಡಪ್ಪು ಮೇಗೊಗೆದು ಕೊಡೆವೊಲಿಸೆದಪ್ಪುದೆಂಬೀ ।
ನುಡಿಗಳ್ಗೆ ಪಂಚರತ್ನದ
ಕೊಡೆಯಂ ಪಿಡಿದಮರಿಜನದ ಮನದಡಿವಿಡಿಗಳ್ ॥ ೫

ಮೃದುಕರತಳವದನದ ಚೆ
ಲ್ವೊದವಿರೆ ಮಣಿವಳಯಕಳರವಂ ಸೊಗಯಿಸೆ ಚೆ ।
ಲ್ವಿದಿರ್ಗೊಳ್ಳೆ ಬೀಸುವ ಚಮರೀ
ಜದಿನೊರ್ವಳ್ ಹಂಸೆ ಪಾಯ್ವ ಲತೆಯನೆ ಪೋಲ್ತಳ್ ॥ ೬

ಈಕೆಯ ಮುಖಮೇಂದುಬಿಂಬದಿ
ನೀಕನಕಸರೋಜಮೆಂತುಮಲರ್ದತ್ತೆಂದೀ ।
ಲೋಕಂ ಪೊಗೞ್ವುದು ಕನಕಾ
ಭ್ಯುದಯಾಕಾರದ ಡವಕೆವಿಡಿದ ಸುರಸಾಂದರಿಯಂ ॥ ೭

ಅರುಣಸರಸೀರುಹಂ ಮೃದು
ಕರತಳವಿನ್ಯಾಸಮಮರೆ ಜಿನಜನನಿಯೆರೊ ।
ಳ್ಗುರುಳಂ ಸಮಱುವ ಕನ್ಯೆಕೆ
ಕರಮೆಸೆದಳ್ ತಳರೊಳಗಳಂ ಮುಚ್ಚುವವೋಲ್ ॥ ೮

ತಾಮರೆಗಂ ಚಂದ್ರಂಗಂ
ತಾಮಸಮಂ ಕಳೆದು ಕಾಣ್ಕೆಗೂಪ್ಪಂತೆವೊಲಾ ।

ತಾಮರಸನಿಭಾಸ್ಯೆಗೆ ಸುರ
ಕಾಮಿನಿ ಕಟ್ಟಿದಿರೊಳಿಸೆಯೆ ಕನ್ನಡಿವಿಡಿದಳ್ ॥ ೯

ಬಿನ್ನಮೆ ಕುರುಳ ನೆಟಿಲ್ಗಳ್
ತನ್ನೊಳೆ ತಳ್ಪೊಯ್ದು ನೆಗಟ್ದ ಕಱೆಯನೆ ಪೋಲ್ತುಂ ।
ನುನ್ನುಂ ಸೊಗಯಿಸುತಿರೆ ಸಿರಿ
ಗನ್ನಡಿ ಕನ್ನಡಿಪುದಾದುದಿಂದುಶ್ರೀಯಂ ॥ ೧೦

ಅಡಿಯೂಡಲ್ಕ್ಕಲತೆಯಂ
ತುಡಲ್ಕೆ ತುಡುಗೆಯನುಡಲ್ಕೆ ದಿವ್ಯಾಂಬರಮುಂ ।
ಮುಡಿಯಲ್ ಪೂಮಾಲೆಯನೋ
ಗಡಿಸದೆ ಕುಡುವಮರಿ ಕಲ್ಪಲತೆಯನೆ ಪೋಲ್ತಳ್ ॥ ೧೧

ತಳದೊಳ್ ತಂಬುಲದೆಲೆಗಳ್
ಪೊಳೆಪಮರ್ದಿರೆ ದೇವಕನ್ಯೆ ಮತೊತ್ತರ್ವಳ್ ಕೋ ।
ಮಳಲತೆಯ ನಿಮಿರ್ದ ಕುಡಿಯೊಳ್
ಗಿಳಿ ಪಾಯ್ದತ್ತೆನಿಸಿ ಸತಿಗೆ ತಂಬುಲಮಿತ್ತಳ್ ॥ ೧೨

ಭೀಷಣರಮಣೀಯತೆ ಸುರ
ಯೋಷಿನ್ನಿಕರಕ್ಕೆ ಕಿತ್ತ ಬಾಳಂ ಭೂಷಾ ।
ವೇಷದಿನಮರ್ದತ್ತೆನೆ ಕಳ
ಭಾಷಿಣಿಗಮರಿಯರೆ ಬಳಸಿ ಮೆಯ್ಗಾಪಾದರ್ ॥ ೧೩

ಅಶಿಲಲಿತತರ್ಜನೀತ
ರ್ಜಿತಪರಿಜನೆಯರ್ ವಿಚಿತ್ರವೇತ್ರಲತಾಶೋ ।
ಭಿತತಳಕಮಳೆಯರಂತಃ
ಪ್ರತಿಹಾರಿಯರಾದರಮರಕಾಂತೆಯರರೆಬರ್ ॥ ೧೪

ಕಳಕಳಪಮರಿಯರಂ ಕ
ಣ್ಣೊಳೆ ಬಗ್ಗಿಸುವಲ್ಲಿ ಕಾಮಕಾರ್ಮುಕಕರಸಂ ।
ಚಳನಮನೆ ಪೋಲ್ತು ಕರಮೆರ್ದೆ
ಗೊಳಿಸಿದುದಾಕೆಗಳ ವಿಭ್ರಮಭ್ರೂಭಂಗಂ ॥ ೧೫

ಗಮಕಂ ಪ್ರಯೋಗಮಾಭೋ
ಗಮಳಂಕಾರಂ ಪೊಗರ್ ನಯಂ ಮಿಱುಗು ಪೊದ ।
ಲ್ದಿಮರೆ ಕೊಳೆ ಪಾಡುವಮರಿ ದ
ಲಮರ್ದಂ ಮುಕ್ತುಳಿಸಿ ಯುಗುಲ್ವ ತೆಱನಂ ಪೋಲ್ತಳ್ ॥ ೧೬

ಜೇನ ಮಪೆ ಕೊಂಡುದಮರ್ದಿನ
ಸೋನೆಯೆ ಸುರಿದತ್ತು ರಸದ ತೊಱೆ ಪರಿದತ್ತಂ ।
ಬೀನುಡಿಯನೆ ನುಡಿಯಿಸಿದ
ತ್ತಾನಾಕಸ್ತ್ರೀಯ ಗೇಯಮಾಸ್ಥಾಯಿಕೆಯೊಳ್ ॥ ೧೩

ಕರಣಾಂಗಹಾರವ್ಯದುಪದ
ಪರಿಕ್ರಮಂಗಳ ಬಿಡಂಗುಗಳ ಜತಿಯೊಳಳಂ ।
ಕರಿಸಿದುದೆಂಬಿನಮಾಡುವ
ಸುರನರ್ತಕಿ ಜಿನನ ಜನನಿಯಂ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದಳ್ ॥ ೧೪

ವದನರಸಂ ಮುದನರಸಂ
ಪೊದಱ್ದುದೆನಿಸುವಿನಮುಮರಿ ನರ್ತಿಸೆ ಚೆಲ್ವಂ ।
ಪ್ರದಿದುದುಱಚಲ್ಲಿಯೊಳಿಸೆದುದು
ತದುರೋಜಸರೋಜಮುಕುಳಯುಗಸಂಚಳನಂ ॥ ೧೫

ಇದಱ ದನಿ ಮುದವದಳಿಕಳ
ಮೈದುನಿನದದೊಳಂ ಮನೋಜಕಾರ್ಮುಕಗುಣನಾ ॥
ದದೊಳಂ ಸೆಣಸುವುದೆನೆ ಸುರ
ಸುದತಿ ಪೆಱಳ್ ವೆಱೆದು ಬೀಣೆಯಂ ಬಾಜಿಸಿದಳ್ ॥ ೧೦

ತಳದ ಕಡುಗೆಂಪು ಪ್ರದಿದ
ವ್ವಳಿಸಿರೆ ಸುರಯುವತಿ ಮಧುರತಂತ್ರೀನಾದಂ ।
ಕೊಳೆ ಬೀಣೆಯ ದಂಡಿಗೆಯುಂ
ತಳರ್ತುದೆಂಬೊಂದು ಶಂಕೆಯಂ ಪುಟ್ಟಿಸಿದಳ್ ॥ ೧೧

ವ॥ ಮತ್ತಮಾಕೆಗಳ ವದನೇಂದುಬಿಂಬಂಗಳ ಬೆಳಗುಗಳೊಳೆ ಗಗನಮುಂ ಡಲಂಗಳೆಲ್ಲಮಿಂದುಮಂಡಲಮಯಮುಂ, ನಿಕಾಮಕೋಮಳಪದಪಲ್ಲವ ವಿನ್ಯಾಸಂಗಳೊಳೆ ಮಣಿಕುಟ್ಟಿಮಮೆಲ್ಲಂ ಪಲ್ಲವಮಯಮುಂ, ಅನರ್ಘ್ಯಾಭ ರಣಕಿರಣಜಾಲಂಗಳೊಳೆ ನರೇಂದ್ರಭವನಮೆಲ್ಲಮಿಂದ್ರಚಾಪಮಯಮುಂ, ವಿಲೋಲಲೋಚನಮಯಮೂಖಸಂತಾನದೊಳೆ ದೆಸೆಗಳೆಲ್ಲಂ ನೀಲೋತ್ಪ ಳಮಯಮುಂ, ಅಂಗಪ್ರಭಾಪ್ರವಾಹದೊಳೆ ದಿವಸಮೆಲ್ಲಂ ಲಾವಣ್ಯಮ ಯಮುಮಾಗಿ ನಾಭಿರಾಜನ ಭವನಮೆಲ್ಲಮಿಂತು ಮದನಾಮೃತಮಯ ಮುಂ ಶೃಂಗಾರಮಯಮುಂ ಸಾಕುಮಾರ್ಯಮಯಮುಮಾಗಿ ತೋಜಿ, ಸುರಮಹತ್ತರಿಕೆಯರಮರಗಣಿಕೆಯರಂ ಪೆಸರ್ವೆಸರೊಳೆ ಕರೆದು, ನಿಪು ಣಿಕೆಯಂ ಜಿನಜನನಿಯ ಸೆಜ್ಜೆಯನುಜ್ಜ್ವಳಂಮಾಡಲುಂ, ಚಂದ್ರಿಕೆಯಂ ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಕರಗಮಂ ತೀವಲುಮಮೃತಮತಿಯನಮೃತಾಹಾರದ ಬೋನಮನೆತ್ತಲುಂ, ಲವಲಿಕೆಯಂ ಪರಿಯೆಣಮಂ ಬಿತ್ತರಿಸಲುಂ, ಪದ್ಮಿ ಕೆಯನಗಲಂತಂದು ಮುಂದಿರಿಸಲುಂ, ಮನೋಹರಿಯಂ ಪಡಿಸಣವಂ ನೋ ಡಲುಂ, ಮಾಳತಿಕೆಯಂ ಬಡ್ಡಿಸಲುಂ, ಉತ್ಪಳಿಕೆಯಂ ಕೈಪಟ್ಟನೀಡಲುಂ, ಮಂದಾರಿಕೆಯಂ ಮಂದಾರಮಾಲಿಕೆಯನೆತ್ತಲುಂ, ವಿಳಾಸವತಿಯಂ ಪಸದ ನಂಗೊಳಿಸಲುಂ, ಲವಂಗಿಕೆಯಂ ಲವಂಗಪಲ್ಲವರಸದೊಳ್ ವಿಳಾಸವಾಸಭ ವನಮನುತ್ತರಿಸಲುಂ, ಪ್ರಭಾವತಿಯನಿಂದ್ರನೀಲಮಣಿಭವನದೊಳ್ ಮಣಿ ಪ್ರದೀಪಮಂ ಬೆಳಗಲುಂ, ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯಂ ಮಣಿಸ್ತಂಭಸಾಲಭಂಜಿಕಾಸ್ತಂ ಭಂಗಳೊಳ್ ಕುಂಕುಮರಸಪತ್ರಲೇಖೆಯಂ ವಿರಚಿಸಲುಂ, ಮಯೂರಿಕೆ ಯಂ ಧಾರಾಗೃಹಕ್ಕೆ ಗೃಹಮಯೂರಂಗಳಂ ನಡೆಯಿಸಲುಂ, ಚೂತಲತಿಕೆ ಯಂ ಕನಕಪಂಜರಾಂತರ್ಗತಕೋಕಿಳಕ್ಕೆ ಚೂತಲತಿಕಾಂಕುರಂಗಳಂ ನೀಡಲುಂ, ವ್ಯಜನಾಳಿಕೆಯಂ ಭವನಕಳಹಂಸೆಗೆ ಬಾಳವ್ಯಜನಾಳನಾಳಂಗ ಳಂ ನೀಡಲುಮಿಂತು ಪಿಱಿವುಮಿಸುವೆಸಂಗಳನವರವರ್ಗ್ಗೆ ತಕ್ಕುವಂ ತಕ್ಕಂ ದದಿಂ ಪೇೞ್ದಾಗಳ್,

ವಸುಧೆಯನೀನಿವಳ್ದಿರರುಣಾಬ್ಜದಳಂಗಳೊಳಟ್ಟಿಯಿಂದಮು
ರ್ಚಿಸಿದರೊ ಪೇೞವೆಂಬಿನೆಗಮುಣ್ಮುವ ಪಾದತಳಂಗಳೊಂದು ಕೆಂ।
ಪೆಸೆವಿನಮತ್ತಲಿತ್ತಲಿಡೆಯಾಡುವ ದಂದುಗದಾಗಳೀಂ ಪೊದ
ೞ್ದೆಸೆದುದೊ ಚಾರುದೇವಗಣಿಕಾಮಣಿನೂಪುರಮಂಜುಶಿಂಜಿತಂ ॥ ೨೦

ಮನವೊಲ್ದಿಂದ್ರನಿವಾಸಸಂಭವಶುಚಿದ್ರವ್ಯಂಗಳಿಂ ಗರ್ಭಶೋ
ಧನವುಂ ದೇವಿಯರಿರ್ದು ಮಾಡೆ ಪೆಱದಿನ್ನೇನೆಂಬುದಾಕಾಂತೆಗಂ ।
ದು ನಯಂ ಬೇಱೆ ಬೆಡಂಗು ಬೇಱೆ ಪೊಳೆವಂಗಚ್ಛಾಯೆಯುಂ ಬೇಱೆ ತೊ
ಟ್ಟನೆ ಮೆಯ್ದೋಱೆ ವಿಶುದ್ಧಮಪ್ಪ ಪಳಕಿಂ ಪೆಣ್ಮಾಡಿದಂತೊಪ್ಪಿದಳ್ ॥ ೬೩

ವ॥ ಮತ್ತಮಮರಾಧೀಶಶಾಸನದೊಳ್ ನಾಭಿರಾಜರಾಜಮಂದಿರಾಂಗಣ
ದೊಳ್,

ಧನದಂ ಕಾಂಚನಪಂಚರತ್ನಮಯಮುಂ ರೈವೃಷ್ಟಿಯುಂ ಮಾಡುವ
ಲ್ಲಿ ನಭೋಭಾಗದಿನಿಂದ್ರಚಾಪಮನಿತುಂ ಭೂಭಾಗದೊಳ್ ಬಂದು ತೊ ।
ಟ್ಟನೆ ಬೇರೂಱಿದುವೋ ಕವಲ್ತುವೊ ಚಳದ್ವಿದ್ಯುಲ್ಲತಾದೀಪ್ತಿಯೆಂ
ಬಿನವೇಂ ನಾಡೆ ಬೆಡಂಗನಾಳ್ದದೊ ವಿಯದ್ದಿಗ್ಭಾಮಿಭೂಮಂಡಲಂ ॥ ೬೪

ಕೂಡಿತ್ತುದ್ದಾಮರತ್ನಾಂಶುಗಳಿಂಳಿ ಧರಣೀಭಾಗಮಾಗಳ್ ಬೆಡಂಗಂ
ಮಾಡಿತ್ತಂದೊಂದು ಮಂದಾರದ ಸರಿ ವಿರುವದ್ಭೃಂಗಸಂಗೀತಿ ಚೆಲ್ವಂ ।
ನೀಡಿತ್ತಾರುಂದ್ರದೇವಾನಕದೊಡನೆ ಜಯೋದ್ಘೋಷಣಂ ಮಂದಮಂದಂ
ತೀಡಿತ್ತಾಲೋಲಗಂಗಾಲಲಿತಲಹರಿಕಾಸಾರಸಾರಂ ಸಮಿರಂ ॥ ೬೫

ವ॥ ಅಂತು ಧನದಂ ಸಾರ್ಧಕೋಟಿತ್ರಯಪ್ರಮಿತಪಂಚರತ್ನವೃಷ್ಟಿಯಂ
ಪ್ರತಿದಿನಂ ಸುರಿಯೆ,

ಧರೆ ರತ್ನಗರ್ಭಮಾದುದು
ಸುರರೆಲ್ಲಂ ಹರ್ಷಗರ್ಭರಾದರ್ ಪಿರಿದ ।
ಚ್ಚರಿಯೆನೆ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನ
ನಿರುಪಮಗರ್ಭಾವತರಣಮಂಗಳವಿಧಿಯೊಳ್ ॥ ೬೬

ವ॥ ಮತ್ತೊಂದು ದಿವಸಮಾಮರುದೇವಿಮಹಾದೇವಿ ಚತುರ್ಥಸ್ನಾನ
ದೊಳ್ ಕಲ್ಪದ್ರುಮದುಕೂಲವಸನೆಯುಮೂರ್ಜಿತದಶನಮಯೂರಜಳ
ಪ್ರಹ್ಲಾಳತದಶನವಸನೆಯುಂ ಸರ್ವಾಂಗೀಣವಿಕ್ತಕಾಭರಣಕಿರಣಾಕೀ
ರ್ಣಸುವರ್ಣದುರ್ಲಹ್ಲಹರಿಚಂದನಾಂಗರಾಗೆಯುಂ ಝಂಕಾರಾನುಮಿತ
ಕುಂತಳಕುಳಕಾಂತಿಮಧುಕರನಿಕರನಿಭ ಕೃತನಿಳಯಮನೋಹರಸನ್ನಿ
ಕಾದಾಮಪರಾಗೆಯುಮಾಗಿ,

ಪೊಳೆವಮೃತಾಂಶುಬಿಂಬದಧಿದೇವತೆ ದುಗ್ಧಪಯೋಧಿಯಿಂದಮಾ
ಗಳಿ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಬಂದ ಕಮಳಾಸನೆ ನಾಭಿನರೇಂದ್ರನೆಯ್ದೆ ಸಂ।
ಗಳಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ಮೂರ್ತಿಮತಿ ತದ್ವದನಾಬ್ಜವಿಳಾಸವಾಸದೊಳ್
ತಳರದೆ ನಿಂದ ವಾಗ್ವನಿತೆಯೆಂಬಭಿಶಂಕೆಯನುಂಟುಮಾಡಿದಳ್ ॥ ೮೩

ವ॥ ಅಂತು ಸೂಪ್ಪಿಗಂದನೇಕಮಸೃಣಭಿತ್ತಿವಿಲಿಖಿತೋಪವನಲತಾಭವನ
ಮನೋಭವಕೇಳೀಲಂಪಟನಿಳಿಂಪದಂಪತಿ ವಿದ್ಯಾಧರಮಿಥುನಮನ್ಮಥೋ
ದ್ದೀಪನದೊಳಾತ್ಮೀಯದೇಹಪ್ರಭಾಪ್ರವಾಹಲಲಿತಮಣಿದೀಪ್ತಿಪ್ರಸರದೊಳ
ತುಚ್ಛಮುಳಯಜಚ್ಛಟಾಸಿಕ್ತಮರಕತಮಣಿಕುಟ್ಟಿಮಪ್ರಕೀರ್ಣಮಧುಕರ
ಕುಳಶಬಳಮಲ್ಲಿಕಾಮುಕುಳದೊಳತಿಬಹಳಕಾಳಾಗರುಧೂಪಧೂಮಜಾ
ಳೋದ್ಗಾರಿಹರಿನೀಲಗವಾಕ್ಷಜಾಲದೊಳವಿರಳಮುಕ್ತಾದಾಮನಿಕಾಮಕಮ
ನೀಯವಿತಾನದೊಳಮೃತಕಿರಣಮಣಿಪೀಠಿಕಾಧಿಷ್ಠಿತಪರ್ಯಂಕದೊಳ್,

॥ ಲ ಲಿ ತ ರ ಗ ಳೆ ॥

ಶ್ರೀಗೆ ಕುಳಸದನಮೆನೆ ತೊಳಪ ಮಣಿಭವನದೊಳ್।
ರಾಗರಸವೊದವೆ ಸರಸಿರುಹಸಮವದನದೊಳ್ ॥

ಪೊಳೆವ ಪಚ್ಚದೊಳೆ ಸೊಗಯಿಸುವ ಮೃದುತಲ್ಪದೊಳ್।
ಲಲಿತಗಂಗಾನದೀಲಹರಿಕಾತಲ್ಪದೊಳ್ ॥

ದೇವವನಿತೆಯರೆ ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಡಿಗುಟ್ಟಿಯುಂ।
ದೇವಗಣಿಕೆಯರೆ ಕೊಳೆ ಪಾಡೆ ದನಿ ಮುಟ್ಟಿಯುಂ ॥

ದೇವಿ ಮರುದೇವಿ ವಿಶದೀಕೃತಾಶಾಂತದೊಳ್।
ಭಾವಿಜಿನಜನನಿ ಸತಿ ಪವಡಿಸಿ ನಿಶಾಂತದೊಳ್ ॥

ಚಂಡಗಜಗಮನೆ ಪರಿಮಂಡಿತಾಳೋಳಿಯಂ।
ಕಂಡಳ್ಕಿರೆಂಟುವೊಳ್ಗನಸಿನೆಸೆವೋಳಿಯಂ ॥

ಕರಟತಟಗಳಿತಮದರುಚಿರಮುಖತೇಜನಂ।
ಶರದಮಳಜಳದನಿಭಧವಳಗಜರಾಜನಂ ॥

ಹಿಮಶಿಖರಿಶಿಖರಸಮವಿಗ್ರಹಸನಾಥನಂ।
ಕುಮುದದಳಧವಳರುಚಿರುಚಿರವೃಷನಾಥನಂ ॥

ಬಾಲಹಿಮಕಿರಣದಂಷ್ಟ್ರಾನನಜ್ಯೋತಿಯಂ ।
ಲೋಲಲಾಂಗೂಲಮದಸಿಂಧುರಾರಾತಿಯಂ ॥

ಕರಿಕರೋದ್ಧೃತಪಯಃಪೂರ್ಣಘಟವಳಯೆಯಂ ।
ದರದಳಿತಕರಕಳಿತಸರಸಿರುಹನಿಳಯೆಯಂ ॥

ಸ್ರಕ್ಕಟವ್ಯದುಮಧುರರಸನಿಪತದಳಿಮಾಳೆಯಂ ।
ವಿಕಚನವಮಾಳಕಾಕುಸುಮನವಮಾಳೆಯಂ ॥

ಕುಮುದವನವನಧಿವನವಿಸರಖರಕಿರಣನಂ ।
ವಿಮಳತರಗಗನತಳತಿಳಕಹಿಮಕಿರಣನಂ ॥

ವಿದಿತಕರನಿಕರದಳಿತಾಬ್ಜಿನೀಷಂಡನಂ ।
ಉದಯಗಿರಿಶಿಖರಗತತರುಣಮಾರ್ತಂಡನಂ ॥

ಲಲಿತವಿದ್ಯುಲ್ಲತಾರುಚಿರರುಚಿಮಾಳೆಯಂ ।
ಮಿಳಿರ್ವ ಜಳದೊಳಗೆಪ್ಪೊಳೆವೆರಡುವೆಳೆವಾಳೆಯಂ ॥

ಕಳತಸರಸಿಜರಜೋರಂಜಿತಾಚ್ಛಾಂಭವಮಂ ।
ಜಳಜದಳನಯನಯುಗವೊಣರ್ದ ಮಣಿಕುಂಭವಮಂ ॥

ಚಳತಜಳವಿಹಗರವರವ್ಯೂದಿಗ್ವಳಯಮಂ ।
ಜಳಜಕುಳನಿಭೃತಜಳಪದ್ಮಿನೀನಿಳಯಮಂ ॥

ಶರದಮಳಗಗನತಳವಿಭವಸಂಕಾಶಿಯಂ ।
ಕರಿಮಕರಕರದಳಿತವೀಚಿವಾರಾಶಿಯಂ ॥

ಸಾಂದರಾನೇಕಮಣಿರುಚಿಜಳಸ್ಯಂದಿಯಂ ।
ಮಂದರೋತ್ತುಂಗಕಂಠೀರವಸ್ಯಂದಿಯಂ ॥

ವ್ಯಾಳಸುರಸಾಂದರೀಜನಿತಬಹುಮಾನನಮಂ ।
ಸ್ಥೂಳಮಣಿಖಚಿತಸುರಪರಿವೃಢವಿಮಾನಮಂ ॥

ಫಣಿಫಣಾಸ್ಫುರಿತಮಣಿದೀಪಿಕಾವ್ಯೂಹಮಂ ।
ಕ್ವಣಿತಮಣಿಕಿಂಕಿಣೀನಿನದಫಣಿಗೇಹಮಂ ॥

ವಿರಚಿತೋದ್ದಾಮಸುರಪತಿಧನುರ್ಬ್ರಾತಮಂ ।
ಸುರುಚಿರಾಂಶೂಲ್ಲಸದ್ರತ್ನ ಸಂಘಾತಮಂ ॥

ಧೃತಧಗದ್ಧಗಿತರವನಿರ್ವಳಶಿಖಾಳಿಯಂ ।
ಸತತಗತಿಪಥಮನಡರ್ವುಜ್ಜ್ವಳಜ್ವಾಲೆಯಂ ॥
ರಜತಗಿರಿಯಂದ್ರನಂ ಜಿತಶರಚ್ಚಂದ್ರನಂ ।
ನಿಜವದನವನಜಮಂ ಪುಗುವ ವೃಷಭೇಂದ್ರನಂ ॥

ನೋಡಿ ಗಜಗಮನೆ ಕನಸಿಂದು ಬಗೆವನ್ನೆಗಂ ।
ತೀಡೆ ಕವಿಗುಚಿತಮಂಗಳನಿನದಮನ್ನೆಗಂ ॥
ನಿಜಮುಖಾಂಬುಜಮುಮಂಬುಜಮುವೊಡನಲರ್ವಿನಂ ।
ನಿಜದ ಚೆಲ್ವಮರೆ ನಿಡುವುರ್ವುಗಳ್ ನಿಮಿರ್ವಿನಂ ॥

ತಳಿತಪಾಗಿರ್ದ ಕುಂಕುಮದ ನಿಜವದನಮಂ ।
ತೆಜಿದ ಕಣ್ಗಳೊಳೆ ಧವಳಿಸಿದ ನಿಜವದನಮಂ ॥
ಚಲಿತಧಮ್ಮಿಲ್ಲದೊಳ್ ತೊಡರ್ವ ಪೂಮಾಲೆಯಂ ।
ಲಲಿತಮುಖಸಾರಭಕ್ಕೆ ಅಗುವಳಿಮಾಳೆಯಂ ॥

ಬಗೆಗೊಳಿಸಿ ತಳರ್ದುಗಜಗಮನೆ ಸುರನಾರಿಯರ್ ।
ಮುಗಿದ ಕೈವೆರಸು ಬರೆ ಜನಮನೋಹಾರಿಯರ್ ॥
ಬಂದು ಜಗದಧಿಪನಂ ಸೋಂಕಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದುದುಂ ।
ಬಂದ ಬರವವನಿಪತಿಗೊಸಗೆಯಂ ತರ್ದುದುಂ ॥

ಕುಂದದಳಧವಳದಶನಾಂಶುಗಳ್ ಪೊಳೆವಿನಂ ।
ಸಂದ ಕನಸುಗಳನವನೊಸೆದು ಸತಿ ಬಗೆವಿನಂ ॥
ಕ್ರಮದಿನಱಿಪುವುದುಮವನಱಿದು ಧರಣೀಶ್ವರಂ ।
ನಿಮಗೆ ಮಗನುಚಿತಧವಳಾತಪತ್ರೇಶ್ವರಂ ॥

ದಿವದಿನವತರಿಪನಪರಿಮಿತಪುಣ್ಯೋದಯಂ ।
ದಿವಿಜಪತಿಕೃತಮಹಾರ್ಚ್ಯರ್ಯಮಹಿಮೋದಯಂ ॥
ದುರಿತಬಳತಿಮಿರದಳಚಳನಕರಖರಕರಂ ।
ಲಲಿತಬುಧಕುವಲಯಾನಂದಕರಹಿಮಕರಂ ॥

ತಡೆಯದೆನೆ ವನಜಮುಖಿ ಪಿರಿದುಮನುರಾಗದಿಂ ।
ದಡಿಗಡಿಗೆಸೊಗಯಿಸಿದಳಾಗವೊಗರಾಗದಿಂ ॥

ನೆಗಲ್ದ ಕವಿತಾಗುಣಾರ್ಣವನೆ ವರ್ಣಿಸುವದಂ ।
ಪೊಗಲ್ದು ಬಗೆದೋದುವರ್ ಮನದೊಳಾಟಿಸುವುದಂ
ಪಡೆವರೀಷೋಡಶಸ್ವಪ್ನದ ಫಲಂಗಳಂ ।
ಪಡೆಯಲಣಮಾಗದ ಸುಖಂಗಳಂಮುಂಗಳಂ ॥

ಕಂಡುಪ್ಪವಡಿಸಿ ಮಜ್ಜನ
ಮುಂಡನವಿಧಿಯಂ ಲತಾಂಗಿ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ ಭೂ ।
ಮಂಡಳಪತಿಗಱಿಪಿದೊಡೆರ್ದಿ
ಗೊಂಡದಱ ಫಲಂಗಳನಿತುಮಂ ಮನು ತಿಳಿದಂ ॥ ೮೪

ನಿಮಗೆ ತನೂಜಂ ದಿವದಿಂ
ದವೋಳ್ಪುವತರಿಸಿದಪ್ಪನಖಿಳವಿನೇಯ ।
ಪ್ರಮದಕರಂ ದಿವಿಜೇಂದ್ರ
ಪ್ರವೋದಕರನೆನೆ ಗುಣಾಕರಂ ತೀರ್ಥಕರಂ ॥ ೮೫

ಎಂಬುದುಮಧೀಶವಚನಕ
ದಂಬಕಮೆಂಬೊಂದು ತೆಂಕಣೆಲರೊಳ್ ನನೆವೋ ।
ಯ್ತೆಂಬಿನಮಾಕೆಯ ತನುಲತೆ
ತುಂಬಿದುದತಿಬಹಳಪುಳಕವಿಪುಳಶ್ರೀಯಿಂ ॥ ೮೬

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಂ ಪೊವ್ರೋಕ್ತಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧೀಶ್ವರನಾಭುವನಾಂಬಿಕೆಯ ಮುಖಾಂಬುಜಾತಮಂ ಪೊಕ್ಕುಮಾಗರ್ಭಸರೋವರಾಂಬುವಿನೊಳ್ ಚಂದ್ರಬಿಂಬದಂತೆ ಸಂಕ್ರಮಿಸಿದಾಗಳಾಗರ್ಭಸ್ಥತಾರ್ಥಕನ ವದನಚಂದ್ರನಿರ್ಗತಾಚ್ಛಜಳಚಂದ್ರಿಕೆಯೊಳ್ಮಿಂದವಿದಂತಾಮಹಾದೇವಿಯ ಮುಖೇಂದುಮಣಿದರ್ಪಣಲಾವಣ್ಯರಸವಿಸರಮನೊದವಿಸೆ ವಿಕಚಕಥವಳಕಮಳದಳದೀರ್ಘವಿಳೋಚನಂಗಳಾಲಾವಣ್ಯರಸಪ್ರವಾಹಕ್ಕಾಯತಪ್ರಯಾಣಂಗಳಂ ಪೋಲ್ತು ಗರ್ಭಂ ಬಳಿಯಿ ಬಳಿಯಿ,

॥ಉ ಜ್ಜ ್ವ ಳ॥

ಬಸಿಱ ತೆಳ್ಪಳಿದತ್ತೆ ಮೊಗಂ ಬೆಳ್ಪೀಱಿದುದೇ ಕುಚಚಕೂಚುಕಂ
ಮಸುಳ್ದುವೇ ತ್ರಿವಳೀರುಚಿಯುಂ ವೇಣ್ಮುಕ್ಕಿಂದಿತೆ ಮುನ್ನಿನ ಜೆಲ್ವನ ।

ಪ್ಪಸಿಯಬಾಸೆಗೆ ಕರ್ಪಿಸದತ್ತೀ ಚೋದ್ಯಮಿದೆಂದು ಮಱುಲ್ದು ಬ
ಣ್ಣಿಸಿದರಿಂದ್ರನ ಕಾಂತೆಯರಂತರ್ವತ್ನಿಯೆನಾನ್ಯಪಪತ್ನಿಯಂ ॥ ೩೧

ಜ್ಞಾನಮಯಂ ತೇಜೋನಿಧಿ
ತಾನಿರ್ದುಂ ತಾಯ ಗರ್ಭದೊಳ್ ಪೀಡೆಯನಂ।
ತೇನಂ ಮಾಡಿದನಿಲ್ಲ ಕೃ
ಶಾನುವ ನೆಱಿಲಳುರದಂತೆವೊಲ್ ಕನ್ನಡಿಯಂ ॥ ೩೨

ವ॥ ಗರ್ಭಾವತರಣಂ ಆಷಾಢಬಹುಳಬಿದಿಗೆಯುತ್ತರಾಷಾಢಾನಕ್ಷತ್ರದ ಬೆಳಗಪ್ಪ ಜಾವದೊಳ್ ಗರ್ಭಕ್ಕವತರಿಸಲೊಡಂ ದೇವೇಂದ್ರಂ ಚತುರ್ನಿಕಾಯಾಮರರ್ವೆರಸಿ ಪ್ರಥಮಕಲ್ಯಾಣಮಂ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿದಂ.

ಪಳಕಿನ ಕೊಡದೊಳ್ ಸೊಡಗರ್ಗುಡಿ
ಬೆಳಗುವವೊಲ್ ಶುದ್ಧಗರ್ಭಗೃಹದೊಳ್ ತೇಜೋ।
ನಿಳಯಂ ಬೆಳಗಿದನಱಿವಿನ
ಬೆಳಗಿನ ಮೊಳೆ ಮೊಳೆತು ಬಳೆವುದೊಂದಚ್ಚರಿಯೇ ॥ ೩೩

ಸುರತಾರಂಭವಿಭೂತಿಯೊಂದು ತಣಿವಂ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಮಾಡಲ್ ಮುಖಾಂ
ಬುರುಹಾವೋದವೆ ಸಾಲ್ಗುವೆಂದು ಮನದೊಳ್ ತಾಳ್ದರ್ದೊಂದಲ್ಕಿಱಿಂ।
ಮರುದೇವೀವದನಾಂಬುಜಾತರಸಮಂ ಪೀರ್ದಂ ನೃಪಂ ತುಂಬಿ ಕೇ
ಸರಮುಂ ಮುಟ್ಟದೆ ಬಂದು ಪದ್ಮಿನಿಯ ಪದ್ಮಾವೋದಮಂ ಪೀರ್ವವೊಲ್ ॥

ವ॥ ಅಂತು ನಿಜಮನೋನಯನಕಾಂತ ಕಾಂತಾವದನರಸಸರಸಿಜಸಾರಭೆ ಮನಾಸ್ವಾದಿಸಿ,

ಕಿಡಿಸಲ್ ಪಂಕಜದುರ್ಗನೇಂ ನೆಱೆಯೆದೋ ನೇತ್ರೋತ್ಪಳಾನಂದಮಂ
ಪಡೆಯಲ್ ಸಾಲದೊ ಮನ್ಮಥಂಗೆ ಜಯಮುಂ ಮೀಣೀಯದೋ ಸಾಲದೇಂ।
ಗಡವಿಸಾಕಾಂತೆಯ ವಕ್ತ್ರಚಂದ್ರನೆಲೆ ತಾನೇನೆಂದು ಚಂದ್ರಂ ನಭ
ಕ್ಕಡರ್ವಂ ಗೆಲ್ಲದೆ ತನ್ನೊಳುಳ್ಳಮೃತಮುಂ ಬಿಂಬಾಧರಸ್ಥಾಮೃತಂ ॥ ೩೪

ವ॥ ಅಂತು ನಾಭಿರಾಜನನುನಯಪ್ರಚುರವಚನರಚನೆಗಳನಂತಃಕರು ಣಾನುರಾಗಮುಂ ಮಾಡೆಯುಮಮರಮನೋರಮೆಯರುಂ ಮನಮುಱಿದು

ನಿಜಮನೋರಥಂಗಳಂ ಸಲಿಸೆಯುಮನುಕ್ರಮದೊಳ್ ಪರಿಪೂರ್ಣಪ್ರಸವ
ಸಮಯದೊಳ್,

ಬರೆ ಚೈತ್ರಂ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷಂ ದೊರೆಕೊಳೆ ನವಮೀವಾಸರಂ ಪೊರ್ದೆಲೋ
ಕೋ
ತ್ತರಮಾಗಿರ್ದುತ್ತರಾಷಾಢದೊಳತಿಶುಭದಂ ಬ್ರಹ್ಮಯೋಗಂ ಮನಂಗೊಂ
ಡಿರೆ ಭಾಸ್ವನ್ನಾಭಿರಾಜಾಂಗನೆ ವಿಶದಯಶೋಭಾಗಿಯಂ ಭವ್ಯಪದ್ಮಾ
ಕರಬೋಧಾದಾಯಿಯಂ ತಿಗ್ಮಕರನುದಯದೊಳ್ ಪುತ್ರನಂ ಪೆತ್ತಳಾಗಳ್ ॥

ವ॥ ಆತ್ರಿಳೋಕತಿಳಕನ ಜನ್ಮೋತ್ಸವದೊಳೀಕಸಮಯಸಮವತೀ
ರ್ಣಸರ್ವರ್ತುಕನಂದನವಿಕಸದಶೋಕವಿಕಚಮಲ್ಲಿಕಾಬದ್ಧಕುಟ್ಮಳಾಡಂ
ಬರಕದಂಬಸಾನಂದಾರವಿಂದವಿಕಸಿತಸಿಂಧುವಾರಪ್ರಬುದ್ಧಲೋಧ್ರಂಗಳಂ[1]
ರಾಗವುಂ ಬೀಱುವಂತೆ ಮುಗುಳ್ನಿಗೆನಗುವಂತೆ ಪುಳಕಮನೊಳಕೊಂ
ಡಂತೆ ನಗೆಗಣ್ಗಳ ಪೊಳೆಪಂ ಕೆದಱಿದಂತೆ ಚಿನ್ನಪೂಗಳಂ ಮೆಱೆವಂತೆ
ಚಂದ್ರಕಬಳವುಂ ತೊಡೆವಂತೆ ಮಹೀಕಾಂತೆ ಸೊಗಯಿಸೆ, ನಿಜಪರಿರಕ್ಷ
ಣಕ್ಷಮಕ್ಷಮಾವಲ್ಲಭಲಾಭಪ್ರಮುದಿತವೇದಿನೀಹೃದಯದಂತೆ ಜಳಮುಪಗ
ತಕಲುಷವಾಗೆ, ಕರ್ಮಭೂತಳೋಪಸರ್ಗವಿಧ್ವಂಸನನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ನೀ
ರಾಜನೆಂಗೆಯ್ವಂತೆ ತದ್ಧರಾನಳಂ ದಕ್ಷಿಣಾವರ್ತವಾಗಿ ಪಜ್ಜಳಿಸೆ, ಗಗನ
ಗಂಗಾಶೀಕರನಿಕರಂಗಳಿಂದವಾನಂದನಯನಜಲಂಗಳಂ ಸೂಸುವಂತೆ ದಿವ್ಯಾ
ನಿಳಂ ತೀಡೆ, ಶರದ್ವಿಧುವಿಶದತದೀಯಯಶಃಪ್ರಸರಕ್ಕವಕಾಶಂಗುಡುವಂತೆ
ಜಲಧರಪಟಲನಿರೋಧರಹಿತವಾಕಾಶಮತಿಪ್ರಕಾಶಿತಾಕಾಂತವಾಗೆ,

ಪುರುಪರವೀಶ್ವರನಿಳೆಗವ
ತರಿಸಿದನಿಂದರಸುವಡೆದೆವೆಂಬಂತೆ ವಲಂ ।
ಪರಮಾನಂದಪರಂಪರೆ
ದೊರೆಕೊಂಡತ್ತಿಂತು ಪಂಚಭೂತಂಗಳೊಳಂ ॥ ೩೬

ವ॥ ಆಗಳುತ್ತುಂಗಪ್ರಾಸಾದಕೂಟಕೋಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪುರಶ್ರೀವಿಳಾ
ಸಿನಿಯು ರಾಗದ ದಾಂಗುಡಿ ಮಿಳಿರ್ವಂತೆ ಮಿಳಿರ್ದ ನವಾಮ್ರಕಮ್ರಕಿಸ

[1]ಕ—ಪ್ರಬುದ್ಧ ಲೋಕ ಹೃದಯದಂತೆ ಮಾರ್ದವಂಗಳಿಂ.

ಲಯರಕ್ತಾಂಶುಕಧ್ವಜಂಗಳುಂ, ಆಕೆಯ ಶೃಂಗಾತಪಮೆ ಪಲ್ಲವಿಸಿದಂತೆ ಮಹಾ
ದ್ವಾರತೋರಣಸ್ತಂಭಂಗಳೊಳಗೆಸೆವಭಿನವೋಲ್ಲಸತ್ಪಲ್ಲವಸಂದಾನಿತಪಾಂದ
ರವಂದನಮಾಲೆಗಳುಂ, ಆಕೆಯ ವಿಳಾಸಹಾಸವೆ ಪೊಱಪೊಣ್ಮಿದಂತೆ ಬೀದಿ
ಬೀದಿಗಳೊಳೆಡೆಗಿಱಿದು ಕೆದಱಿದ ಕುಸುಮರಜಂಗಳುಂ, ಆಕೆಯ ನಿರ್ಭರಾ
ನಂದಸಾಂದ್ರಲಾವಣ್ಯದ್ರವಮೆ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಪಸರಿಸಿದಂತೆ ಕುಂಕುಮಚ್ಛಟೆದ
ಪಂಕಚ್ಛಟಾಚ್ಛಾದನದೊಳೆ ಸೊಗಯಿಸುವ ಗೃಹಾಂಗಣಂಗಳುಂ, ಆಕೆಯ
ಪರಿವಾರವಾರಾಂಗನಾಗಣದಂತೆ ಯೌವನಮದಮುದಿತಮಾರ್ದಳಕವಾಂ
ಶಿಕಪ್ರಹನ್ಯಮಾನವಾದ್ಯಮೃದಂಗವಂಶನಿನದಲಯಚ್ಛಂದಸುಂದರನಟತ್ಸುಂ
ದರೀಸಂದೋಹವುಂ ಅಪೂರ್ವರಮಣೀಯಮಾಗೆ,

ವಿತತೋದ್ಯತ್ಪಟವಾಸವಾಸಿತದಿಶಾಕಾಂತಾಗಣಂ ನಿರ್ಭರೋ
ತ್ಥಿತಪಿಷ್ಟಾತಕಪಿಂಜರೀಕೃತವಿಯಚ್ಚಕ್ರಂ ಧ್ವನತ್ತೂರ್ಯಸಂ ।
ತತಿನಾದಪ್ರತಿಪೂರಿತಾಖಿಳಕುಳಕ್ಷ್ಮಾಣೀಧ್ರಕುಂಜಂ ಜಗ
ತ್ಕೃತಿಜೋದ್ಯಾವಹಮಾಗೆ ಪೆಂಪ್ರವಡೆದತ್ತಂತಾತ್ಮಜನ್ಮೋತ್ಸವಂ ॥ ೫೭

ವ॥ ಆಪ್ರಮೋದಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್,

ತ್ರಿದಶಾನೇಕಾನಕಂಗಳ್ ವೊಳಗಿದುವು ಕರಾಸ್ಫಾಳನಂ ದೇವರಿಂದಾ
ಗದೆ ಮುಂ ಕಲ್ಪದ್ರುಮಂಗಳ್ ಪೊಸತಲರ್ದಲರಂ ತಾಮೆ ಸಾಲ್ವನ್ನೆಗಂ ಸೂ
ಸಿದುವೇಕಾಯ್ತಾ ಕಿರೀಟಕ್ಕವನತಿಯೆನೆ ದೇವೋತ್ತಮಾಂಗಂಗಳುಂ ಬಾ
ಗಿದುವಾತ್ರೈಲೋಕ್ಯನಾಥೋದಯಮನಱಿಪುವಂತಾತ್ರಿಲೋಕಕ್ಕಮಾಗಳ್॥

ಭವನವನಜ್ಯೋತಿಷ್ಕ
ಲ್ಪವಾಸದೊಳ್ ಕ್ರಮದೆ ಶಂಖಭೇರೀಕಂಠೀ ।
ರವಘಂಟಾಧ್ವನಿಗಳ್ ನೆಗ
ಱ್ದುವು ಭೋಂಕೆನೆ ಸಕಳವಿಷ್ಟಪಾಶ್ಚರ್ಯಂಗಳ್ ॥ ೫೯

ತ್ರಿದಶಾಸನಂಗಳಲ್ಲಾ
ಡಿದುವು ಜಗದ್ಗುರುಗೆ ಬೀಗಮುಬ್ಬಾಸನದಿಂ ।
ದಿದಿರೇಱಿಮೆಂದು ಪೇೞ್ವೆ
ಲದೇಂ ಕರಂ ತೀರ್ಥಕರರ ಪುಣ್ಯಂ ಪಿರಿದೋ ॥ ೬೦

ವಾಸವನಾಸನಕಂಪದಿ
ನಾಸಮಯದೊಳವಧಿಯಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಬೋಧಾ ।
ವಾಸಪ್ರಿಯನುದಯಮನಱಿ
ದಾಸನದಿಂದೆರ್ದು ಮೂಱುಸೂಪ್ ಪೊಡೆವಟ್ಟಂ ॥ ೪೧

ವ॥ ಅಂತು ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕೋದ್ಯುಕ್ತಚಿತ್ತನಾದಾಗಳ್ ಚತುರ್ನಿಕಾಯಾಮರೇಂದ್ರಸಮುದಯಮುಂಭೋಧಿವೇಳಾವಿಳಾಸದಿಂ ಸಾಮಾನಿಕತ್ರಯಸ್ತ್ರಿಂಶತ್ಪಾರಿಷದಾತ್ಮರಕ್ಷಲೋಕಪಾಳಾಭಿಯೋಗ್ಯಕಿಲ್ಬಿಷರೊಡನೆ ಗಜತುರಗರಥಪದಾತಿವೃಷಭಗಂಧರ್ವನರ್ತಕೀಪರಿಹಾಸಿಕಂ ಬೆರಸು ಬಂದು ಮುಂದೆ ನಿಲ್ವುದುಂ,

ನೆಗಪ್ಪಾದೇವೇಂದ್ರರಿಲ್ಲಂ ಬಳಸಿ ಬರೆ ಮದಶ್ರೀಯುತೈರಾವತಸ್ತಂ
ಭಗತಂ ನಾನಾತಪತ್ರಸ್ಥಗಿತದಶದಿಶಾಮಂಡಲಂ ದೇವತೂರ್ಯಾ ।
ನುಗದೇವೀಗೀತಜೈನಸ್ತವಸಮುಪಹಿತಾತ್ಮೀಯಚಿತ್ತಂ ವಿಳಾಸಂ
ಮಿಗೆ ಸೌಧರ್ಮೇಂದ್ರನಂದಾಶಚಿ ವೆರಸು ಮಹೋತ್ಸಾಹದಿಂ ಬಂದನಾಗಳ್

ವ॥ ಅಂತು ಗಗನತಳದಿನವನೀತಳಕ್ಕವತರಿಸಿ ವಿವಿಧಮಣಿನಿಕೇತನಾಗ್ರವಲಗ್ನಕೇತುಮಾಳಾವಿಳಸಿತಸೌಕೇತಮಂ ಬಳಸಿ ದೇವನಿಕಾಯಮಿರೆ ಸೌಧರ್ಮೇಂದ್ರಪ್ರಮುಖಚತುರ್ನಿಕಾಯಾಮರೇಂದ್ರವೃಂದಂ ನಾಭಿರಾಜರಾಜಗೇಹಾಂಗಣದೊಳ್ ಸಂದಣಿಸಿ ಬಂದಿರೆ ಶುಚಿಶಚಿಮುಖಾದೇವಿ ತಿರೋಹಿತಶರೀರೆಯಾಗಿ,

ಮರುದೇವೀವಿಳಸತ್ಪ್ರಸೂತಿಗೃಹಮಂ ರತ್ನಪ್ರಭಾಭಾರಭಾ
ಸುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ತದಂಗನಾಂಕತಳದೊಳ್ ಬಾಲಾರ್ಕನಂ ಪೋಲ್ತು ಭಾ ।
ಸುರತೇಜೋಧಿಕನಪ್ಪ ಬಾಳನನೊಱಲ್ಲಱ್ಕರ್ತು ನೋಡುತ್ತುಮಿ
ರ್ಪರುಮಂ ಮೂಮೆ ಸುರೇಂದ್ರಕಾಂತೆ ಬಲಗೊಂಡುದ್ಯನ್ಮನಃಪ್ರೀತಿಯಿಂ॥

ಎಱಗಿ ಜಗತ್ತ್ರಯಗುರುಗೆರ್ದೆ
ಯಿಱಕದೆ ಪೊಗೞ್ದಬಿಳಭುವನೆಜನನಿಯನಾಗಳ್ ।
ಮಱೆಯಿಸಿ ಮಾಯಾನಿದ್ರೆಯಿ
ನುಱಿ ಮಾಯಾಶಿಶುವನಿರಿಸಿ ಮುಂದಂಬಿಕೆಯಾ ॥ ೪೪

ಪಡೆಯಲ್ಕಾಗದ ನಿಧಿಯಂ
ಬಡವಂ ಪಡೆದಂತೆ ಕಮಳದಳಕರತಳದಿಂ ।
ಪಿಡಿದೆತ್ತಿಕೊಂಡ ಸಂತಸ
ದೊಡವೆಯನಾಂ ಪೊಗಲಲಿಯೆನಿಂದ್ರಾಂಗನೆಯಾ ॥ ೪೫

ಅಲರ್ದಲರ್ಗಣ್ಗಳ ನೋಟದೆ
ಸುಲಲಿತತನು ಶಿಶುವ ಮೆಯ್ಯ ತೀಟದೆ ತನಗ ।
ಗ್ಗಲಿಸಿದಲಂಪಂ ಕುಡೆ ಪೊಸ
ತಲರ್ದಂಕುರಿಸಿರ್ದ ಕಲ್ಪಲತೆಯನೆ ಪೋಲ್ತಳ್ ॥ ೪೬

ಮಂಗಳಮನೆ ಪಾಡುತ್ತುಂ
ಮಂಗಳಧಾರಿಣಿಯರಾಗಿ ಮುಂದಂ ನಡೆವಾ ।
ಶಾಂಗನೆಯರಿಂದೆ ದಿವಿಜೇಂ
ದ್ರಾಂಗನೆ ಕರಮಿಸೆದು ಹಂಸಗತಿಯೊಳ್ ಬಂದಳ್ ॥ ೪೭

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದು ಜಗತ್ತ್ರಿತಯಪತಿಯುಂ ತ್ರಿದಶಪತಿಯು ನೀಡಿದ ಕೇಯೂರರಶ್ಮಿರಂಜಿತಭುಜಯುಗಳಕ್ಕೆ ನೀಡಿದಾಗಳ್ ದಿವಿಜಕುಜಜನಿತಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯದ್ರವಸ್ಥಾಸಕಾಂಕಮಂ ನಿಜಾಂಕಮನೇಱಿಸಿಕೊಂಡು,

ತ್ರಿಜಗನ್ನಾಥನ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಮಣಿಪೀಠಾಕಾರದಂತಾಗಿ ನಿ
ಶ್ವಜಗತ್ಪೂಜಿತವಾಗಿ ಪೆಂಪುವಡೆದಾಹೇಮಾಚಳೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಕ ।
ಲ್ಪಜರಂ ಪೋಗಲೆ ಸನ್ನೆಗೆಯ್ಯೆ ಭಗವಜ್ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕೋತ್ಸವ
ಧ್ವಜಮಂ ಪೋಲ್ತುದು ರತ್ನರಂಜಿತಭುಜಾದಂಡಂ ಸುರಾಧೀಶನಾ ॥ ೪೮

ವ॥ ಆಗಳ್ ಸಾಧರ್ಮೇಂದ್ರನೇಱಿದೈರಾವತಗಜೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ನಿಜಗಜೇಂದ್ರಂಗಳಂ ಪಕ್ಕುವಮಾಡಿ,

ಹಿಮಕರಬಿಂಬನಿಭಚ್ಛ
ತ್ರಮನೀಶಾನೇಂದ್ರನೆತ್ತಿದಂ ತತ್ಕರವಿ ।
ಭ್ರಮದಿಂ ಪದಪೊದವೆ ಸನ
ತ್ಕುಮಾರಮಾಹೇಂದ್ರರಿಕ್ಕಿದರ್ ಚಾಮರಮಂ ॥ ೪೯

ಲಟಿಹಯುತಂಗಳ್ ದುರ್ಗ್ಗ
ಚ್ಛಟಿಟೋಜ್ಜ್ವಲಂಗಳ್ ತದಮರಚಮರರುಹಂಗಳ್ ।
ಸ್ಫುಟಹಸಿತಮುಕ್ತಿಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಕಟಾಕ್ಷವಿಕ್ಷೇಪರುಚಿಯನೇಂ ತಾಳ್ದಿದುವೋ ॥ ೪೦

ವ॥ ಅಗಳ್,

ಎಱಗುವ ಮಕುಟಂಗಳ್ ಚಿರೋದ್ಯಮೆಂದತ್ತಮಿತ್ತಂ
ನಿಱುವ ಕರಯುಗಂಗಳ್ ಪೊಯ್ವ ದೇವಾನಕಂಗಳ್ ।
ಮುಱುಕದಮರಕಾಂತಾನರ್ತನಂಗಳ್ ಬಿಡಂಗಂ
ಮೆಱೆಯೆ ದಿವಿಜವೃಂದಂ ತಂದುದಂದೊಂದುಚೆಲ್ವಂ ॥ ೪೧

ವ॥ ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್,

ನೆಗಪ್ಪೈರಾವತದಂತಿಗಾದುದು ಮೊಗಂ ಮೂವತ್ತೆರಪ್ಪೊಂಲ್ಪೊಡಾ
ವೊಗವೊಂದೊಂದಜೊಳೆಂಟು ಕೋಡವಜೊಳಂತೊಂದೊಂದಜೊಳ್
ಪೂಗೊಳಂ।
ನೆಗಪ್ಪೊಂದೊಂದೆಸದಿರ್ಕುಮಾಕೊಳಗಳಂತೊಂದೊಂದಜೊಳ್ ಚಿತ್ರಪ
ತ್ರಗಣಂ ಪದ್ಮಿನಿ ನಾಡೆ ಚೆಲ್ವನೊಳಕೊಂಡೊಂದೊಂದೆ ಕಣ್ಗೊಪ್ಪುಗುಂ ॥

ಪೊಸಪೂವಬ್ಜಿನಿಯೊಂದಜೊಳ್ ಸೊಗಯಿಕುಂ ಮೂವತ್ತೆರಟ್ಟಾವಿನೊಳ್
ಪೊಸಗಂಪಂ ಪುದಿದೊಪ್ಪಿ ತೋಱುವೆಸಳ್ಗಳ್ಕೊವತ್ತೆರಟ್ಟೆಲ್ವನ ।
ಪ್ಪೆಸಳೋರೊಂದಱ ಮೇಲೆ ಲೀಲೆ ಮಿಗೆ ಮೂವತ್ತಿರ್ವರೋರಂತೆ ನ
ರ್ತಿಸೆ ದೇವಾಂಗನೆಯರ್ ಬೆಡಂಗನೊಳಕೊಂಡತ್ತಿಂದ್ರರುಂದ್ರದ್ವಿಪಂ॥ ೪೨

ವದನಕ್ಕೆಮ್ಮ ತಳಕ್ಕೆ ನೀಳ್ದ ನೆಗೆಗಣ್ಗಂ ತಾಂ ಗಡಂ ತನ್ನ ನೀ
ಳ್ದ ದಳಂಗಳ್ ಗಡ ಪೋಲ್ವೆಯೆಂಬ ಸೆಣಸಿಂ ಮಿಕ್ಕೇವದಿಂದಿಕ್ಕಿ ಮೆ ।
ಟ್ಟಿದರೀಕಾಂತೆಯರೀಸರೋರುಹದಳವ್ರಾತಂಗಳಂ ತಪ್ಪದೆಂ
ಬುದನೆಂಬನ್ನೆಗವೇಂ ಬೆಡಂಗೆಸೆದುದೋ ದೇವಾಂಗನಾನರ್ತನಂ ॥ ೪೪

॥ ಮೂ ೪ ನಿ ॥

ನವಕಮಳದಳಂಗಳ್ ಭೀಕರಂ ಬಲ್ಪುಮಾಗಿ
ರ್ಪುವೆ ತಳಕೆ ತಳಂಗಳ್ ನೋಯುವೇ ಮೆಟ್ಟಿದಂದೆಂ ।

ದವಜಿಸಳನವಳ್ದರ್ ಮೆಟ್ಟ್ಯದರ್ ಮೆಟ್ಟ್ಯರೆಂಬಂ
ತವಯವದೊಳೆ ಲೀಲಾನೃತ್ಯದಿಂ ಕಣ್ಗೆವಂದರ್ ॥ ೪೫

ನಡೆನೋಡಲ್ ರೂಪು ಕೇಳಲ್ ನುಡಿ ಪುರದ ಜನಕ್ಕಾಯ್ತು ಮುನ್ನಂತೆ ಮೇಗ
ಣ್ಗಡರ್ದಾಗಳ್ ಮೆಯ್ಯ ಕಾಣಲ್ ಕಳಕಳಮಿನಿಸಂ ಕೇಳಲಾಯ್ತಂತುಮತ್ತಂ
ನಡೆಗೊಂಡಾಗಳ್ ತನುವ್ಯಕ್ತಿಯನಳಿಯೆಲಣಂ ಬಾರದಾಯ್ತತ್ತಣಂ ಕಾ
ಣ್ಬೆಡೆಗಂ ಗೆಂಟಾದುದೆಂಬಂತಿರೆ ಗಗನತಳೋದ್ಗಾಮಿಯಾಯ್ತಿಂದ್ರಸೈನ್ಯಂ ॥

ವ॥ ಆಗಳ್ ಮೇರುಗಿರೀಂದ್ರಂಬರಮಿಂದ್ರನೀಲಶಿಲಾತಳಮಣಿಮಯಸೋ
ಪಾನಪಙ್ಕ್ತಿತ್ರಯರೂಪದಿನಂಬರವೆ ಜಿನರಾಜಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪರಿಣಾಮಿಸಿದರ
ತೆ ಸೊಗಯಿಸಿರ್ದ ಸೋಪಾನಪಙ್ಕ್ತಿಮಾರ್ಗಂಗಳೊಳ್ ನಿಜಸ್ತಂಬೇರಮ
ಘಂಟಾಟೋಪಂ ಬೆರಸಿಂಬಾಗಿ ಪೋಗೆ ವೋಗೆ,

ಕಡುಗೆಂಪೇಱಿತ್ತು ನಾನಾಭರಣಕಿರಣದಿಂದಾಗಳಾಕಾಶದೊಂದೊಂ
ದೆಡೆ ಬಿಳ್ಪೇಱಿತ್ತು ಚಂಚಚ್ಚಮರರುಹಸಹಸ್ರಂಗಳಿಂ ವ್ಯೋಮದೊಂದೊಂ
ದೆಡೆ ಕರ್ಪೇಱಿತ್ತು ದೇವದ್ವಿರದದ ಘಟೆಯಿಂದಂನಭೋಭಾಗದೊಂದೊಂ
ದೆಡೆಯೆಂಬಂತಾಗೆ ಚೆಲ್ವಾವೆಡೆಯುಮೆಸೆವಿನಂ ರಯ್ಯಮಾಯ್ತಿಂದ್ರಸೈನ್ಯಂ ॥

॥ ಪೃಥ್ವಿ ॥

ಅದೊಂದೆಡೆ ಸುರಾನಕಪ್ರಕಟಘೋಷದಿಂ ಚೆಲ್ವುವೆ
ತ್ತದೊಂದೆಡೆ ಸುರಾಂಗನಾಮಧುರಗೀತಿಯಿಂದೊಳ್ಪುವೆ ।
ತ್ತದೊಂದೆಡೆ ಸುರೇಂದ್ರಸಾಂದರಿಯರಾಟದಿಂ ಗಾಡಿವೆ
ತ್ತದೇಂ ಗಗನಮಂಡಲಂ ನಿಜೆಯೆ ಶೋಭೆಯಂ ಪೆತ್ತುದೋ ॥ ೪೪

ನಾಕಿನಿಕಾಯಂ ಜ್ಯೋತಿ
ರ್ಲೋಕವುನವಯವದಿನುಟಿಯೆ ಪೋಗೆ ಬಟಿಕ್ಕಾ ।
ಳೋಕಿಪ್ಪುದಾಯ್ತದನುತ್ಪಳ
ಕೋಕನದಾಕರಮೆ ಗೆತ್ತು ವಿಸ್ಮಯದಿಂದಂ ॥ ೪೫

ವ॥ ಅಂತು ಪೋಗಿ ಮಂದರಾಚಳಮನೈದಿದಾಗಳ್,

ಇದಿರಂ ಬರ್ಪಂತುಟಾಯ್ತು ಚ್ಚಳಿಸುವಮರತೂರ್ಯಪ್ರತಿಧ್ವಾನದಿಂ ರಾ
ಗದಿನಲ್ಕಿರ್ತಾಡುವಂತಾಯ್ತು ನಿಲವಶಕಳಚ್ಛಾಖಶಾಖಾಳಿಯಿಂ ಬಂ।
ದಿದಿಗೊರ್ವಾಂತಾಯ್ತು ಕಲ್ಪಕ್ಷಿತಿರುಹಬಹುಪುಷ್ಪಾರ್ಘ್ಯದಿಂದೆಂಬಿನಂ ಚೆ
ಲ್ವಿದಿಗೊರ್ವಾಂಡಂತಿಂದ್ರಶೈಲಕ್ಕತಿಶಯಮಹಿಮಂ ಬಂದೊಡಂದಾದಿದೇವಂ॥ ೬೦

ಕಂಬುಲತಾಸುಲಲಿತಲವ
ಣಾಂಬುಧಿಪರಿಧಾನಮಾಗೆ ಜೆಲ್ವಂ ಪಡೆದೀ।
ಜಂಬೂದ್ವೀಪಪ್ರಭುಗಿದು
ಪೊಂಬೆಸದೊಳ್ ಸಮೆದ ಮುಕುಟಮಿರ್ಪಂತಿರ್ಕುಂ ॥ ೬೧

ಎಳಸಿ ಸುರಸಮಿತಿ ಕಲ್ಪಂ
ಗಳ ದೆಸೆಯನೆ ಬಿಸುಟು ರಮಿಯಿಸುತ್ತುಮದಲ್ಲಿಂ ।
ತಳರದುದಱಿನೀಸುರನಗ
ವೊಳಕೊಂಡುದು ತಾನೆ ನಾಕಲೋಕಶ್ರೀಯಂ ॥ ೬೨

ಸಾಸಿರಯೋಜನಮುದ್ದು ಸು
ರಾಸುರಸಂಸೇವ್ಯಮಾಗಿ ತೊಂಭತ್ತೊಂಬೈ ।
ಸಾಸಿರಯೋಜನಮಂ ನೆಗೆ
ದೀಸುರಗಿರಿ ಪೆಂಪನೇಂ ಪುದುಂಗೊಳಿಸಿದುದೋ ॥ ೬೩

ಜಿನಸವನಮಂಗಳಕ್ಕಾ
ನೆ ನೋಂತೆನೆಂಬಂತೆ ಶಿಖರಿ ನಿಜಶಿಖರದ ಪೆಂ ।
ಪನೆ ಮೆಱೆದು ಪೊಸತೆ ಮಾಡಿದು
ದೆನಗಂ ವಿಸ್ಮಯಮನದಱಿನೀನಗಮಿಸಾಗಳ್ ॥ ೬೪

ಜಿನನಿಳಯಂಗಳ್ ನಾಲ್ಕುಂ
ಬನದೊಳವುವು ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ನೆಲಸಿರೆ ಗಿರಿ ಪಾ ।
ವನಮುಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಮುಂ ಸುರ
ವಿನುತಮುಮಾಯ್ತುದಱ ದೊರೆಗೆ ಗಿರಿಗಳುಮೊಳವೇ ॥ ೬೫

ವ॥ ಎಂದು ಮುಂದರಮಹೀಧರದ ಮಹಿಮೆಯನವುರೇಂದ್ರನಮರಸಮಿ
ತಿಗೆಲ್ಲಂ ಪೇೞ್ದು ಪೊಗೞುತ್ತುಮದಂ ತ್ರಿಃಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂಗೆಯ್ಯೆ,

ತೆರಳ್ದು ಸುರಭೂರುಹಪ್ರಸವಧೂಳಿಯಂ ಮೊಕ್ಕಳಂ
ಸುರುಳ್ದು ಸರಸೀಸರೋರುಹದಳಂಗಳಂ ಬಂದು ಮಂ ।
ದರೋಪವನಸಂಭವಂ ನಯದಿನಾಡಿಸಿತ್ತಾಗಳ
ಪ್ಸರಃಪ್ರಕರದೊಳ್ಗುರುಳ್ಗಳನದೊಂದು ಮುಂದಾನಿಳಂ ॥ ೫೫

ಸುರಗಿರಿಯಂ ಸುರನಿಕರಂ
ತರತರದಡವ್ರ್ಗಳಮರಗಣಿಕೆಯರ ಮನಂ ।
ವಿರುವದಳನಿಕರದೊಡನೊಡ
ನಿರದೆಱಗಿದುವಮರತರುಲತಾಂತಾವಳಿಯೊಳ್ ॥ ೫೬

ಸುರಗಿವು ಲಂಬಣಕ್ಕಿವು
ಬರಗಲೆಗಿವು ಮುಗುಳ್ಗಳಿವ್ಮ ಮೇಖಳೆಗಿವು ನೂ ।
ಪುರರಚನೆಗಿಂತಿವೆಂದಾ
ದರದಿಂದಂ ಕೊಯ್ದರಾಯ್ದು ದಿವಿಜಾಂಗನೆಯರ್ ॥ ೫೭

ಪೊಸಗೆಂಪುಗೊಂಡುವುವಜೊಳೆ
ಪಸದನವುಂ ನೆಜೆಯೆ ತಮಗೆ ಮೂಡಿಯುವೆಂತುಂ ।
ಪೊಸಪೂವಿನ ಪೊಸದುಡುಗೆಯ
ಪಸವೋಡಿದುದಿಲ್ಲ ದಿವಿಜವನಿತೆಯರ್ಗಾಗಳ್ ॥ ೫೮

ಅಮರೇಶ್ವರನಿಂ ಶಚಿಯಿಂ
ನಮಗಿದನಾಘ್ರಾತಪೂತಮೆನಿಸಿ ಪರೀತ ।
ಭ್ರಮರಾವತಂಸಮಾದುದು
ನವೇರುಮಂದಾರಪಾರಿಜಾತಸ್ತಬಕಂ ॥ ೫೯

ಘನಸಾರಸರಳಚಂದನ
ವನಮೃದುಪಲ್ಲವಮನಗ್ರಹಸ್ತದೆ ಕೊಂಡೊ ।
ಯ್ಯನೆ ಬೀಸೆ ಚೆಲ್ವುವಡೆದುದು
ಜಿನಂಗೆ ಚಾಮರಮನಿಕ್ಕುವಂತಮರಗಜಂ ॥ ೬೦

ಇಡಿದಿರೆ ಪ್ರೂತಮರದ್ರುಮ
ದಿಡುವುಗಳೊಳ್ ಬದ್ದವಣದ ಪುಡಿನೆಲ್ ಬೆನ್ನೊಳ್ ।
ಬಿಡದಲುಗೆ ಕುಸುಮಕುಳರಜ
ಮಡರ್ದುದು ಸುರಗಿರಿಯನಿಂದ್ರರುಂದ್ರಗಜೇಂದ್ರಂ ॥ ೭೦

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದು ಪಾಂಡುಕವನದ ಪೂರ್ವೋತ್ತರಾಶಾಮುಖನಿವಾಸಿಯಾಗಿ ಶತಯೋಜನವಿಷ್ಕಂಭದೊಳಂ ಪಂಚಷಡ್ಯೋಜನವಿಸ್ತಾರದೊಳ ಮಷ್ಟಯೋಜನೋತ್ಸೇಧದೊಳಮಷ್ಟವಿಮಾಚಂದ್ರಾಕೃತಿಯೊಳಮೆಸೆವ ಮಂಗಳಪರಿವೇಷ್ಟನದೊಳಂ ನೆಱೆದು,

ಕ್ಷೀರೋದವಾರಿಧಾರಾ
ಪೂರದ ಚೆಲ್ವಿಂಗೆ ಸೆಣಸುವಂತಭಿನವನೀ ।
ಹಾರದ ಬೆಳ್ಪನೆ ಬಾರಿಸಿ
ಬಾರಿಸಿ ಪಾಂಡುಕಶಿಳಾತಳಂ ಸೊಗೆಯಿಸುಗುಂ ೭೩

ಕಡೆಯೊಳ್ ತಗುಳ್ದ ರತ್ನದ
ಬೆಡಂಗುವೆತ್ತೆಸೆವ ದೀಪ್ತಿ ವಳಯದ ಚೆಲ್ವಂ ।
ಪಡೆದು ಸಲೆ ದೇವಚಾಪದ
ನಡುವಣ ಲಲಿತಾರ್ಧಚಂದ್ರನಿರ್ಪಂತಿರ್ಕುಂ ॥ ೭೪

ತನ್ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕ
ನನ್ಮಣಿಮಯಸಿಂಹಪೀಠದೆರಡುಂ ಕೆಲದೊಳ್ ।
ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕಕಾರ್ಯದೊ
ಳುನ್ಮನರಪ್ಪಿಂದ್ರರಿರಡುಮಾಸನಮಿರ್ಕುಂ ॥ ೭೫

ವ॥ ಅಲ್ಲಿ ದೇವರಾಜನನೇಕಮಣಿಖಚಿತವಿಚಿತ್ರಸ್ತಂಭಸಂಭೃತಮು ಮುತ್ತುಂಗವಸ್ತ್ರಾಂಗಕುಜಸಮುದ್ಭೂತವಸನವಿನಿರ್ಮಿತವಿತಾನವಿರಾಜಿತಮುಂ ತಾರಾತರಳಮುಕ್ತಾಫಳಲಂಬಲಂಬೂಷಭೂಷಿತಮುಂ ಅವಲಂಬಿತ ಸುರಭಿಕುಸುಮದಾಮಾಕೀರ್ಣಮುಂ ಚತುರ್ನಿಕಾಯಾಮರೇಂದ್ರವೃಂದ ಸಂಕೀರ್ಣಮುಮೆಪ್ಪ ಶ್ರೀಮಂಟಪಮಂ ವಿರಚಿಸಿ ಮೃಗರಾಜವಿಷ್ಟರದೊಳ್ ಬಾಳಕನಂ ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖನಿವಿಷ್ಟನಂ ಮಾಡುವುದುಂ,

ತನು ಕಿಱುದಾದೊಡಮುದ್ಯ
ತ್ತನುಪ್ರಭಾಪ್ರಸರವೆಸೆದು ಪಸರಿಸಿ ಸಿಂಹಾ ।
ಸನಮಂ ಪುದಿದಿರೆ ದೇವಂ
ಕನಕಕನಚ್ಛಿಖರಿಶಿಖರಶೇಖರನಾದಂ ॥ ೨೬

ವ॥ ಆಗಳಾಸಾಧರ್ಮೇಂದ್ರನುಮೀಶಾನೇಂದ್ರನುಂ ಸಿಂಹಾಸನದೆರಪ್ಪೆ
ಲದೊಳಂ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಭಾಗದೊಳಿರಾಗಿರ್ದ ಮಣಿಮಯಭದ್ರಾಸ
ನಂಗಳೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ದಿಕ್ಪಾಳರುಮನವರವರ ದಿಗ್ಭಾಗದೊಳೆ ನಿಜಪರಿ
ವಾರವಾಹನಾಂಗನಾಯುಧಸಮೇತಮಿರಿಸಿ ಶೇಷಾಶೇಷದೇವನಿಕಾಯಮುಮನು
ಚಿತಸ್ಥಾನದೊಳೆ ನಿಱಿಸಿ ಜನ್ಮಾಭಿಷವಣಪರಿಣತಾಂತಃಕರಣನಾದಾಗಳ್,

ಸುರಕರನಿರ್ಭರಹತಿಯಿಂ
ಸುರಗುಂದುಭಿನಿನದಮುಮವನಿತಾವದನಾಂ ।
ಬುರುಹದಿನೊರ್ಮೆಯೆ ಮಂಗಳ
ಪರಂಪರಾಗೀತನಿನದವೊದವಿತ್ತೆತ್ತಂ ॥ ೨೭

ದುರಿತಘನತಿಮಿರಮೆತ್ತಂ
ತೆರಳ್ದು ಜಿನಸವನಮಂಗಳಕ್ಕಗಿದಾಗಳ್ ।
ಪರೆವಂತಾದುದು ಕಾಳಾ
ಗರುಧೂಪಶ್ಯಾಮಧೂಮಮಾತ್ತವ್ಯೋಮಂ ॥ ೨೮

ಕಳಮಧವಳಾಕ್ಷತಂಗಳ
ಪೊಳೆವಲರ್ಗಳ ಚಂದನದ್ರವೋನ್ಮಿಶ್ರಜಲಂ ।
ಗಳ ಪೊಳೆಪಿನೊಳೆಸೆದು ವಿಯ
ತ್ತಳಂ ಬರಂ ನೆಗೆದುದಿಂದ್ರನಘೋಷ್ಯೋದ್ಧರಣಂ ॥ ೨೯

ವ॥ ಅಲ್ಲಿಂ ಬಟಿಯಮಶೋಕಪಲ್ಲವೋಲ್ಲಸಿತಚಂದನಚರ್ಚಿತಮಾಳತೀ
ಮಾಳಾವೇಷ್ಟಿತಮಣಿದರ್ಪಣಪ್ರಸಾರಿತವಿಮಳಾರ್ಣವಪಯಃಪೂರ್ಣಕಳ
ಧೌತಕಳಶಂಗಳಂ ಕಳಶೋದ್ಧಾರಮಂತ್ರಪೂರ್ವಕಂ ಪ್ರಣತಿಪ್ರಸ್ತವನ
ಪುರಸ್ಸರಂ ನೂಡಿ ಪ್ರಥಮಕಲ್ಪೇಶ್ವರನುಮೀಶಾನೇಂದ್ರನುಮೆತ್ತಿಕೊಂಡು,

ಇತರೇಂದ್ರರ್ ಪರಿಚಾರಕಪ್ರಭೃತಿಯಿಂ ಮುಂದಾಡೆ ದೇವಾಂಗನಾ
ನ್ವಿತದೇವಾಧಿಪಕಾಂತೆ ಕನ್ನಡಿ ಸೊಡರ್ ಪೂಮಾಲೆ ಭೃಂಗಾರಮ ।
ಪ್ಲುತವೆಂಬುಜ್ಜ್ವಳಮಂಗಳೋಪಕರಣದ್ರವ್ಯಂಗಳಂ ನೀಡೆ ಸಂ
ತತವೇನೆಂದು ಜಿನಾರ್ಭಕಂಗೆಸೆದುದೋ ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕೋತ್ಸವಂ ॥ ೪೦

ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯ ನೀರಲ್ಲದೆ
ಧೀರನ ಮಜ್ಜನಕೆ ಪಿಱಿವು ನೀರ್ ತಗವೆಂದಾ ।
ವಾರಾಶಿವರಂ ಸುರಜನ
ದಾರಿ ಮನೋಹಾರಿ ನೀಳ್ದುವೆರಡುಂ ಕೆಲದೊಳ್ ॥ ೪೧

ವ॥ ಅಂತು ಸಾಧರ್ಮೇಂದ್ರನುಮೈಶಾನೇಂದ್ರನುಮೆರಡುಂ ದೆಸೆಯೊಳಮರನಿಕರುಂಬವೋಳಿವಟ್ಟಪ್ಪಯೋಜನಗಂಭೀರೈಕಯೋಜನಮುಖವಿಸ್ತಾರಶಾತಕುಂಭಕುಂಭಂಗಳಂ ಕೊಂಡು,

ಅಯ್ದನೆಯ ಜಲಧಿವರಮಿರ
ದೆಯ್ದುವ ಮೊಗೆವಂತೆ ಮೊಗೆದುಮೋರೊರ್ಬರ ಕೈ ।
ಗೆಯ್ದಿಸುವ ಬೇಗಮಂ ಮನ
ವೆಯ್ದಿದುದಿಲ್ಲಮರಚರಿತವೇನಚ್ಚರಿಯೋ ॥ ೪೨

ಕಳಧೌತಘಟಂ ಮುಕ್ತಾ
ಫಳಾಂಚಿತಗ್ರೀವವೆಳೆದು ಕೊಂಡುದು ತಾರಾ ।
ವಳಪರಿವೃತನವಸಂಧ್ಯಾ
ಜಳದದ ಗಾಡಿಯನನೇಕಸುರಕರತಳದೊಳ್ ॥ ೪೩

ಪೊಸಸಂಜೆಮುಗಿಲ ತುಱುಗಲ್
ಮುಸುಕಿದುದು ಪಯಃಪಯೋಧಿಯೆಲ್ಲಮನೆಂಬಂ ।
ತಸದಳವೆಸೆದುದು ಮೊಗೆವು
ದ್ದೆಸದೊಳೆ ತಳತಳಿಸಿ ಪೊನ್ನ ಪೊಸಕಳಸಂಗಳ್ ॥ ೪೪

ವ॥ ಅಂತು ದೇವರ್ ದೇವನೊಳಾವಗಮಾವ ತವ್ಮಾದರದಿಂ ಮಾಲೆಗಟ್ಟಿ ದುಗ್ಧವಾರಿಪೂರಿತಕನಕಕಳಶಂಗಳಂ ತಂದು ಗೊಂಚಳಿಸಿ ಸಂದಣಿಸಿ ನೀಡಿದಾಗಳ್,

ಸುರಸಂದೋಹದ ತೀವಿತಂಡ ಘಟಸಂಘಾತಂಗಳಾನಲ್ಕ್ಕಿರ
ಲ್ಕಿರದಿಂ ಬಾರದೆ ವಾಣಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ದೋರ್ದಂಡಂಗಳೊಳ್ ಭೂಷಣಂಗೋ।
ತ್ಕರಮಿಂಬಾಗಿರೆ ಭೂಷಣಾಂಗತರುವಂ ಕುಂಭಂಗಳಾತೋಳ್ಗಳೊಳ್
ಕರಮಿಂಬಾಗಿರೆ ಭಾಜನಾಂಗತರುವಂ ಪೋಲ್ತಂ ಸುರಾಧೀಶ್ವರಂ ॥ ೪೩

ವ॥ ಅಂತು ನಿಜಭುಜಸಹಸ್ರೋದ್ಧೃತಕನಕಕುಂಭಮುಖವಿಗಳಿತಕ್ಷೀ
ರವಾರಿಧಾರೆಯಂ ಜಯಜಯನಿನದಪೂರ್ವಕಂ ಜಿನಸವನಪ್ರಥಮಪ್ರಾರಂ
ಭದೊಳ್ ಸಾಧರ್ಮೇಂದ್ರನೀಶಾನೇಂದ್ರನುಂ ಮಿಸಿಸಿದಾಗಳ್,

ಆದುಗ್ಧಧಾರೆ ಕರಮಿಂ
ಬಾದುದು ಜಿನಮಸ್ತಕಾಗ್ರದೊಳ್ ಗಂಗಾಕೂ।
ಟೋದಗ್ರಶಿಖರದೊಳ್ ಚೆ
ಲ್ವಾದವೊಲ್ ಮಿಗೆ ಸುರಿವ ಗಗನಗಂಗಾನದಿವೊಲ್ ॥ ೪೪

ಆಗಳ್ ಕಲ್ಪೇಶ್ವರನನು
ರಾಗದಿನೊಡನೊಡನೆ ಸುರಿಯೆ ಪಾಲ್ಗಡಲೊಂದುಂ।
ಟಾಗದೆ ಮೇರುವ ತುದಿಯೊಳ
ಮಾಗಳಿನಲ್ ನೆಱೆದುದಾಪಯಃಪ್ಲವದೆಸಕಂ ॥ ೪೫

ಸುರಜಳವಂಗಳ್ ದುಗ್ಧಾಂ
ಬುರಾಶಿಯೊಳ್ ಪೀಱಿ ಬಂದ ನೀರ್ಗಳನೆತ್ತಂ।
ಸುರಿದುವು ಜಿನಾರ್ಭಕಾಚಳ
ಶಿರದೊಳ್ ಜಳದಂಗಳಂತು ನಗದೊಳ್ ಸುರಿಗುಂ ॥ ೪೬

ಜಳನಿಧಿ ತೊಱೆಗಳನೆನಿತುಮು
ನೊಳಕೊಳ್ವವೊಲಿನಿಸು ತರಳದಾರ್ಢ್ಯರ್ಯವಹಾ।
ಜಳನಿಧಿ ಪಯಃಪ್ಲವಂಗಳ
ನೊಳಕೊಂಡಂ ಸುರರ ಮಿಸಿಸುವವಸರದಾಗಳ್ ॥ ೪೭

ಬಾಳಂ ಬಾಳವ್ಯಾಳದಂತಸುನೆಱಂ ದುಗ್ಧಪ್ಲವಂ ಸ್ಥೂಳಕ
ಲ್ಲೋಲಾಸ್ಫಾಳಿತಹೇಮಶೈಲಮಿದನಿನ್ನೀವಣ್ಣಿದಂ ಶಕ್ರನಂ।

ಬಾಳೋಚಂ ಬೆರಸಿರ್ಪ ದೇವಗಣಮುಂ ನಂಬಿಪ್ಪದಾಯ್ತಾಗಳಾ
ಲೀಳೋಚ್ಛ್ವಾಸಮೆ ತೂಳ್ದಿ ದೇವರೊಡನಾನಾನಾವಿಮಾನಂಗಳಂ ॥ ೧೦

ಪಸರಿಸಿದ ಪಯಃಪೂರದ
ಪೊಸವೆಳ್ಪು ನಿಜಾಂಗರುಚಿಯು ಪೊಱಪೊಱಗೆ ಪೊದ ।
ಪ್ಪೆಸೆದಿರೆ ಬೆಳ್ಮುಗಿಲಿಂದಂ
ಮುಸುಕಿದ ಬಾಳಾರ್ಕಬಿಂಬಮಿರ್ಪಂತಿರ್ದಂ ॥ ೧೧

ಉರದೊಳ್ ಹಾರಂಗಳನೊ
ಳ್ಪುರುಳ್ಗಳೊಳ್ ಚಿನ್ನ ಪೂಗಳಂ ಪೋಲ್ತು ಮನೋ ।
ಹರಮಾದುದವುರಕಾಂತೆಯ
ರುರದೊಳ್ ಕುರುಳೊಳ್ ತಗುಳ್ದ ದುಗ್ಧಲವಂಗಳ್ ॥ ೧೨

ಆಕಾಶಕ್ಕುಚ್ಚಳಿಸುವ
ನೇಕಪಯಶ್ಶೀಕರಂಗಳಿಂದಂ ಜ್ಯೋತಿ ।
ಲೋರ್ಕಮಿದೊಂದುಂಟೆಂಬ ವಿ
ವೇಕಮನೊಡರಿಸಿದುದವುರಸಮಿತಿಯು ಮನದೊಳ್ ॥ ೧೩

ಕೆಲದೊಳ್ ತೆರಳ್ದು ಸೂಸುವ
ಜಲಲವಮುಂಜರಿಗಳುಂಟುಮಾಡಿದುವು ದಿಶಾ ।
ಲಲನೆಯರ ವಕ್ತ್ರಮಂಡನ
ವಿಲಾಸದೊಳ್ ನೆಗಟ್ಟಿ ಕರ್ಣಪೂರಶ್ರೀಯಂ ॥ ೧೪

ಜಿನನಾಥಸ್ನಪನಾಂಬು ತಜ್ಜಿನತನುಶ್ರೀಸಂಗದಿಂ ತಾನೆ ಪಾ
ವನವಾಯ್ತೀ ತನಗಿಕ್ಕೆಯಾದ ಕಡಲಂ ಕುಂಭಂಗಳಂ ಪ್ರೊಕ್ಕ ದೇ ।
ವನಿಕಾಯಂಗಳನಿಂದ್ರರಂ ಸುರವಧೂವೃಂದಂಗಳಂ ಮೇರುನಂ
ದನಭೂಪ್ರಾಂತಮುಮುಂ ಪವಿತ್ರವೆನಿಸಿತ್ತಾ ನೀರ್ಗದಾಶ್ಚರ್ಯವೇ ॥ ೧೫

ತ್ರಿದಶೇಂದ್ರಪ್ರಮುಖಾಮರರ್ ಕಳಕಳಪ್ರಧ್ವಾನದಿಂ ಶಾತಕುಂ
ಭದ ಕುಂಭಂಗಳ ನೀರನೊರ್ಮೊದಲೆ ಭೋಭೋರೀರೆಂದು ಪೊಯ್ವಾಗಳ್ ।
ತ್ತ ದಿಗಂತಂ ದಿವಿಜೇಂದ್ರದುಂದುಭಿನಿನಾದೋನ್ಮಿಶ್ರಮೇನುಂಟ್ಟಿ ಪೊ
ಣ್ಮಿದುದೋ ಮುಂದರಕಂದರೋತ್ಥಿತಪಯಃಕಲ್ಲೋಳಕೊಳಾಹಳಂ ॥

ವ॥ ಅಂತು ತಜ್ಜನೇಂದ್ರಸವನಸಮಯದೊಳಮರೇಂದ್ರಕರತಳೋದ್ಧೃತ
ತಕಾರ್ತಸ್ವರವಿಳಾಸಕಳಕಮುಖವಿಗಳಿತಸ್ಫೂಲದುದ್ಧವಾರಿಧಾರಾಸಹಸ್ರಂಗ
ಳೊಂದೊಂದಱೊಳ್ ಕೂಡಿ ಮುಂದರಾಚಳಮುರಕತಪೀಳಾತಳಮಂ ಸೋಂಕಿ
ದಲ್ಲಿ ಪಸುರ್ಪೆಸೆದು ಪದ್ಮರಾಗಗ್ರಾವಂಗಳೊಳ್ ಕೆಂಪೆಸೆದು ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿ
ಳಾತಳದೊಳೀಕವರ್ಣಮಾಗಿಯುಂ ವನಷಂಡಂಗಳೊಳ್ ತಱುಂಬಿಯುಂ
ಸರೋಜಷಂಡಂಗಳೊಳ್ ತುಂಬಿಯುಂ, ಪರಿದು, ತತ್ಪ್ರವಾಹಂ ಜ್ಯೋತಿ
ರ್ಲೋಕವನೆಯ್ದಿ ವಂದಾಗಳ್,

ಬೆಳಗುವ ತಾರಕಾನಿಕರಮಾಕಡಲೊಳ್ ನಸುತೇಂಕುದೇಂಕಿ ಬೊ
ಬ್ಬುಳಿಕೆಗಳಂತೆ ತೋಱಿದುವು ತೀವ್ರಕರಂ ಕರಮೆಯ್ದಿ ಕಾಯ್ದು ಪ।
ಜ್ಜಳಿಸುವ ಲೋಹಪಿಂಡಮನೆ ಭೋಂಕೆನೆ ನೀರೊಳಗರ್ದಿದಂತೆವೊಲ್
ಪೊಳೆಪುಡಿದಿರ್ದನೆಂದೊಡಱಿಯೆಂ ಪೊಗೞಲ್ ಜಿನಮಜ್ಜನಾಂಬುವಂ ॥

ಜಿನಸವನಾಂಬುವಿನೊಳ್ ಭೋಂ
ಕೆನೆ ಚಂದ್ರಂ ತೇಂಕಿ ಹಂಸವೃದ್ಧನನಿನಿಸಂ।
ನೆನೆಯಿಸಿ ಕೊಳದೊಳಗಣ ನಿತ
ವನರುಹಲಕ್ಷ್ಮ್ಮಯುಮನಿನಿಸು ತನಗೊಳಕೊಂಡಂ ॥ ೯೯

ಕಳಧೌತೋಜ್ಜ್ವಳಕುಂಭನಿರ್ಗತಪಯಃಪೂರಂ ಪೊದಪ್ಪೆಯ್ದಿ ಮೇ
ಖಳಿಗಳ್ ನಾಲ್ಕುಮನೀನಗಂ ಸುರನಗಂ ಮುನ್ನೀಗಳಿಂತೋ ಹಿಮಾ।
ಚಳಮಾಯ್ತೆಂಬಿನಮುರ್ವಿ ಪರ್ವಿ ಪರಿದತ್ತಾ ಕ್ಷಾಂತರಕ್ಕಂ ನಿಯು
ದ್ಭಳಯಕ್ಕಂ ಕನಕಾದ್ರಿಕಂದರತಟಾಚ್ಛಾಚ್ಛೋಚ್ಚಳಚ್ಛೀಕರಂ ॥ ೯೯

ನರಲೋಕಂಬರಮುಣ್ಮಿ ಪೊಣ್ಮಿದ ಪಯಃಪೂರಂಗಳಿಂದಂ ಮಹೀ
ಧರಕಾಂತಾರನದೀನದಪ್ರಕರಮುಂ ವಿಶ್ವಾವನೀಭಾಗಮುಂ।
ನರನಾರೀಜನಮುಂ ಪವಿತ್ರತರಮಾಯ್ತೆಂದಂದೆ ಕೇೞ್ವಂಗೆ ಬಿ
ತ್ತರಿಪಂಗಾದಮಳುಂಬಮಲ್ತೆ ಭಗವಜ್ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕೋತ್ಸವಂ ॥ ೧೦೦

ವ॥ ತದನಂತರಮೆ ಸುರೇಂದ್ರಸಮಿತಿ ಸುರತರುಪ್ರಸೂನಕರ್ಪೂರ
ಪಾಂಸುಗೌಶೀರ್ಷಚಂದನದ್ರವಪರಿಮಳಸುಗಂಧಿಜಲಸಂಭೃತಹಾಟಕಘಟಿ
ತಘಟಕೋಟಿಗಳನೆತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಸುರಿದಾಗಳ್,

ವರಗಂಧದ್ರವ್ಯಸಂದೋಹವೆ ಜಿನತನುಗಂಧಕ್ಕೆ ಸೋಲ್ತಾದ ಲಜ್ಜೆ
ಭರದಿಂ ನೀರಾಗಿ ತಾನುರ್ಕಿದುದೆನಿಸಿ ನಗೇಂದ್ರೋಪಕಂಠಂಗಳೊಳ್ ನಿ।
ರ್ಝರಮಂ ಮಾಡುತ್ತುಮುದ್ಯಲ್ಲವನಿವಹದೆ ದೇವೇಂದ್ರಲೋಕಕ್ಕಮತ್ಯಾ
ದರಮಂ ಮಾಡುತ್ತುವೀನಾಱಿಸಿದುದೊ ದಿವಿಜವ್ರಾತಮಂ ಗಂಧತೋಯಂ

ಮಜ್ಜನಪೀಠಂ ಸುರಗಿರಿ
ಮಜ್ಜನಜಳವಮೃತಜಳಧಿಜಳವಮುರೇಂದ್ರಂ।
ಮಜ್ಜನವಳ್ಳನುಮೆನೆ ಜಿನ
ಮಜ್ಜನಮಹಿಮೆಯ ಬಿಡಂಗನೇವರ್ಣ್ಣಿಪುದೋ ॥ ೧೦೦

ಎನಿತಾನುಂ ಪಜ್ಜೆಗಳ್ ಘನ
ನಿನದವನನನುಕರಿಸೆ ಮನದೊಳೊದವಿದಲಂಪಿಂ।
ಜಿನಸವನಗಂಧತೋಯದಿ
ನೆನಿಮಿಷಲೋಚನರ್ಗವಾದುದವಭೃಥಸವನಂ ॥ ೧೦೧

ಜಳಗಂಧಾಕ್ಷತೆ ಪುಷ್ಪಾ
ವಳಿ ಚರು ದೀಪಪ್ರದೀಪಧೂಪಫಲಂಗಳ್।
ಕುಳಿಶಾಯುಧನರ್ಚಿಸೆ ತೊಳ
ತೊಳತೊಳಗಿದುವೆಳಸಿ ಬಳಸಿ ಜಿನನಡಿದಳರೊಳ್ ॥ ೧೦೪

ವ॥ ಅಂತರ್ಚಿಸ್ಯ,

ಜಯ ಗುಣಮಣಿರತ್ನಾಕರ
ಜಯ ಭುವನತ್ರಯಲಲಾಮ ಜಯ ಮನಸಿಜದು।
ರ್ಜಯ ಜಯ ವಿನೇಯಬಾಂಧವ
ಜಯ ಮಂದರಶಿಖರಿಶಿಖರರತ್ನೋತ್ತಂಸಾ ॥ ೧೦೫

ವ॥ ಎಂದಿಂತು ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿಸವನಾರ್ಚನೆಸ್ತವನಸಮೆಯಾನಂತರಮಿಂ ದ್ರಾಣಿ ಭಗವದಂಗಸಂಗತಜಳಕಣಂಗಳಂ ದೇವಾಂಗವಸ್ತ್ರಂಗಳೊಳೊತ್ತಿಕಳೆದು ಸಹಜಸುರಭಿಗಂಧಬಂಧುರೌದಾರಿಕವಪುವಂ ನಿಜಪ್ರಭೋದಪ್ರಬೋಧಿತನಿಜದಿವ್ಯಪರಿಮಳಾಮೋದಿತದಿಗಂಗನಾಮುಖಂಗಳಪ್ಪ ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯಂಗಳಂ ಪೂಸಿ ಇಕ್ಷ್ವಾಕುಕುಳತಿಳಕಂಗೆ ತಿಳಕಮನಿಟ್ಟು ಮು

ಕ್ತಿಸಾಂಮ್ರಾಜ್ಯಕಂಠಿಕಾರ್ಹಂಗೆ ಮಣಿಮಯಕಂಠಿಕೆಯಂ ಕಟ್ಟಿ ವಿಜಯ
ಶ್ರೀನಿವಾಸಬಾಹುಬಾಹುಯುಗಳಕ್ಕೆ ಕೇಯೂರಹಾರಾಂಗದಕಟಕಾಳಂ
ಕಾರಂಮಾಡಿ ಸಿಂಹವಿಷ್ಟರಾರೋಹಣೋಚಿತಕಟಿತಟಂಗೆ ಕಟಿತಟದೊಳ್
ಮಾಣಿಕ್ಯಮಣಿಕಿಂಕಿಣೀದಾಮಮಂ ತಗುಳ್ದಿ ಸುರಾಸುರೇಂದ್ರವೃಂದವಂದಿತ
ಪಾದಂಗೆ ಮೃದುಪದಂಗಳೊಳ್ ಕಳರವರಣಿತನೂಪುರಂಗಳಂ ತುಡಿಸಿ ದಿವಿ
ಜೇಂದ್ರೋತ್ಸಂಗಸಂಗತಂಮಾಡಿದಾಗಳ್,

ಪರಮನ ನಿರತಿಶಯಾಂಗ
ಸ್ವರೂಪಮಂ ನೆಜೆಯೆ ನೋಡಲಾವೆಡೆಗಂ ತ ।
ನ್ನೈರಡುಂ ಕಣ್ಗಳ್ ನೆಜೆಯದೆ
ಸುರೇಂದ್ರನುಂ ಗಡ ಸಹಸ್ರಲೋಚನನಾದಂ ॥ ೧೦೬

ವ॥ ಅಂತು ನಿರ್ವರ್ತಿತಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕನನೇಕದುಂದುಭಿಬಧಿರಿತಸಕಳ
ದಿಙ್ಮಂಡಳನಾಖಂಡಳನಮರಸಮಿತಿವೆರಸುಯೋಧ್ಯಾಪುರಕ್ಕಭಿಮುಖನಾದಾ
ಗಳ್,

ಪರಮಜಿನಸವನಜಳನಿ
ರ್ಘೋರಮುಂ ಸುರಬಲಪಯೋಧಿಕಳಕಳಮುಂ ಮಾ ।
ಣ್ದಿರೆ ನೋಡೆ ಬಿನ್ನನಿರ್ದುದು
ಸುರಶೈಳಮದೊಂದು ಮದುವೆಗಳಿಪಿದ ಮನೆವೊಲ್ ॥ ೧೦೭

ವ॥ ಆಗಳ್ ಕಲ್ಪಾಮರೇಂದ್ರಪ್ರಬಲಬಳಸಮಿತಿ ಗಗನತಳದಿಂದಮಂದಂ
ಬಡೆದು ವಿನೀತಾಪುರಕ್ಕವತರಿಸಿ,

ಗಗನಾಭೋಗದೊಳಿಪ್ಪಿ ಬರ್ಪ ಪಲವುಂ ಯಾನಂಗಳಂ ತೋರ್ಪ ವೇ
ದಿಕೆಗಳ್ಗಿತ್ತು ವಿಳೋಳಕೇತುತತಿಯಂ ಮಿಾಂಗೆತ್ತು ಮಾದ್ಯದ್ಗಜಾ ।
ಳಿಗಳಂ ನಾವೆಯೆಗೆತ್ತು ದೇಹರುಚಿಯಂ ರತ್ನಾಂಶುಗೆತ್ತಿಂದ್ರಸೇ
ನೆಗಳಂ ವಾರ್ಧಿಯೆ ಗೆತ್ತು ನೋಡಿದುದು ಒಂದೆತ್ತಂಪುರಸ್ತ್ರೀಜನಂ ॥ ೧೦೮

ವ॥ ಅಂತವತರಿಸಿ ಚಂಚಚ್ಚೀನಾಂಶುಕಮಣಿದರ್ಪಣಾನೇಕಪ್ರಸೂನ
ಪಲ್ಲವೋಲ್ಲಸಿತವಿವಿಧಮಂಡನಮಾಲಾಲಂಕೃತರಾಜಮಾರ್ಗದಿಂದಂ ಪರಿಮಿ
ತಾಮರೇಂದ್ರಸಮಾಜಂ ಬೆರಸು ರಾಜಭವನಮಂ ಪೊಕ್ಕು,

ಕಳಧೌತೋಜ್ಜ್ವಳಕೂಟಕೋಟಿಘಟಿತಶ್ರೀಗೇಹದಿಂ ಮುಂದೆ ಮೂ
ಗಳಕಾಯೋರ್ಚಿತವಾಗೆ ಮುನ್ನವೆ ಸುರಾನೀಕಂ ಜನಂಗಳ್ ಮನಂ।
ಗೊಳೆ ಮಾಡಿಟ್ಟ ವಿಚಿತ್ರಮಂಟಪದ ಸಿಂಹಾಸಂಧಿಯೊಳ್ ಬಾಲನಂ
ಕುಳಿಶಾಸ್ತ್ರಂ ಪಿರಿದುಂ ವಿಭೂತಿವೆರಸಿಟ್ಟೇಂ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟನೋ ॥ ೧೦೯

ವ॥ ಆಗಳ್ ಸುತಮುಖನಿರೀಕ್ಷಣಸಮಯಸಮುಪಜನಿತಪ್ರಳಕಕಳಕಾ
ಕಳಿತಕಲ್ಪವೃಕ್ಷನಪ್ಪ ನಾಭಿಮಹೀಜಂ ಇಂದ್ರಾಣೀವದನಚಂದ್ರಚಂದ್ರಿಕಾ
ವಿಘಟಿತನಿಕೃತನಿದ್ರಾಮುದ್ರಿತನಯನನೀಳೋತ್ಪಳಿಯಪ್ಪ ಜಗದ್ಗುರುಜನ
ನಿಯುಂ ಬಂದು ನಿಜತನೂಜವದನವನಜಮನಲ್ಕಿರ್ತು ನೋಡಿ,

ಆದೊರೆಯ ವಿಭವದೊಳ್ ಪರ
ಮಾದರದಿಂ ದಿವಿಜಸಮಿತಿಯಿಂ ತವ್ಮ ಮಗಂ।
ಗಾದ ಮಹಿಮೆಗೆ ಮನಂಗೊಳ
ಲಾದುತ್ಸವಮರಿದು ಪೊಗಟಿಲಾದಂಪತಿಯಾ ॥ ೧೧೦

ವ॥ ಆಗಳ್,

ದೊರೆ ನಿನಗಿಲ್ಲ ಭೂಭುವನದೊಳ್ ಪೆಱರಿರ್ವರೆ ನೋಂತಿರೀಜಗ
ದ್ಗುರುಗೆ ಪಿತೃದ್ವಯಂಗಳೆನಿಸಲ್ ವೆಱವರ್ ಪೆಱರಾರೊ ನೀವೆ ಪೂ।
ಜ್ಯರಿರೆವುಗೆಂದು ದಿವ್ಯವಸನಪ್ರಸವಾಭರಣಂಗಳಿಂದವಾ
ದರಮಮರ್ವಂತು ತದ್ಯುಗಳಮಂ ಪರಿಪೂಜಿಸಿದಂ ಸುರೇಶ್ವರಂ ॥ ೧೧೧

ವ॥ ಅಂತು ಪೂಜಿಸಿ ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕವ್ಯತಿಕರಮನವರ್ಗೆ ಮಹೋತ್ಸಾ
ಹಕರಮಾಗೆ ಸವಿಸ್ತರಮಱಿಪಿ ಜಾತಕರ್ಮೋತ್ಸವದೊಳ್ ಪರಿಜನಮುಂ
ಪುರಜನಮುಮೊಸಗೆವರುಳ್ಗೊಂಡು ನಿರ್ಭರಕ್ರೀಡಾರಸಪರವಕರಾದಾಗಳ್,

ನೆಲೆವಾಡಂಗಳೊಳೋಳಿವಟ್ಟ ಗುಡಿಗಳ್ ಗಂಧಾಂಬುವಿಂದಾದ ಪೂ
ವಲಿಯಿಂ ಚೆಲ್ವಸೆದಿರ್ದ ಬೀದಿಗಳನೇಕತೋದ್ಯನಾದಂಗಳೊಳ್।
ನಲಿಯುತ್ತುಂ ಕುಣಿಯುತ್ತುಮಿರ್ದ ಗಣಿಕಾಸಂದೋಹದಿಂ ಚೆಲ್ವನ
ಗ್ಗಲಿಸುತ್ತಿತ್ತುವು ತತ್ಪುರಕ್ಕೆ ಸುರರಾಜಾವಾಸಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ ॥ ೧೧೨

ಪುರಜನಮೆಟ್ಟಿಯಿಂ ಮುಡಿವ ಕೂಡೆ ತುಱುಂಬುವ ಕಿಂಕಿರಾತಶೇ
ಖರರಜದಿಂದೆ ಚಾರುಪಟವಾಸದ ಧೂಳಿಯ ಪರ್ಬಿನಿಂದಮಾ ।
ಭರಣದ ಮಾಣಿಕಂಗಳ ಪೊದಳ್ದಿರ್ಪ ಕಿರಣಾಂಶುಗಳಿಂದಮಂದು ಪಿಂ
ಜರಿತಪಿಶಂಗಿತಾರುಣಿತದಿಚ್ಛುಖಮಾದುದು ತನ್ಮಹೋತ್ಸವಂ ॥ ೧೧೩

ನೊತನಮಣಿಭೂಷಣಬಾ
ಳಾತಪಸಿತಮಣಿಮರೀಚಿಚಂದ್ರಾತಪಪಿ ।
ಷ್ಟಾತಕಪರಾಗಪಿಂಜರಿ
ತಾತಪಮಯಮಾದುದಾಧರಾಧಿಪಭವನರಿ ॥ ೧೧೪

ವ॥ ಅಂತು ಪುರಮುಮಂತಃಪುರಮುಮಾದಿಪುರುಷಜನ್ಮೋತ್ಸವಸುಧಾಂ
ಬುರಾಶಿಯೊಳ್ ಕೂಡಿ ಮೂಡಿ ಮುಪ್ಪಾಡುವುದಂ ನೋಡಿ ತಾನುಮಾನಂ
ದನಾಟಕಮನಾಡಲ್ಬಗೆದು ಕೃತಾನುಕರಣಮಿ ನಾಟಕಮಪ್ಪುದಱಿಂ ಭಗ
ವಜ್ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕಸಂಬಂಧಿಯಾಗೆ ತನ್ನ ಪೊಸತೆ ಸಮೆದ ಸಮವತಾರರೂ
ಪಮುಮುಂ ದಶಾವತಾರರೂಪಗರ್ಭಸಂದರ್ಭಂಗಳಪ್ಪ ಶೇಷಾಶೇಷರೂಪ
ಕಂಗಳುಮುಂ ಸುರಾಸುರಸಭೆಗಂ ನಾಭಿರಾಜಾದಿಮನುಜಸಭೆಗಂ ಮೆಱೆಯು
ಲೆಂದು ಶುದ್ಧವಿಚಿತ್ರಮೆಂಬ ಪೂರ್ವರಂಗಪ್ರಸಂಗದೊಳ್ ಜರ್ಜರಪೂಜಾ
ಮಂಗಳಪದೋಚ್ಚಾರಣ[1]ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿವಿಕ್ಷೇಪಣಾದಿನಾಂದಿವಿಧಿಯಂ ನಿರ್ವ
ರ್ತಿಸಿ ದೃಶ್ಯಶ್ರವ್ಯದೃಷ್ಟಮಾತ್ರಾದಿ[2]ಪ್ರಯೋಗಂಗಳಿೂಳಂ ನಾನಾವಿಧವಾ
ದ್ಯಂಗಳಿೂಳಂ ಆಂಗಿಕಾಭಿನಯಂಗಳಿೂಳಮೆಸೆಯೆ ಮಘವನಘವಿಘಾತಾರ್ಥ
ಮುದ್ಧತಾಭಿನಯಪ್ರಾಯಮುಮಾರಭಟೀವೃತ್ತಿಯುಕ್ತಮುಮಪ್ಪ ತಾಂ
ಡವಮನಾಡಲುದ್ಯೋಗಂಗೆಯ್ದು ಮಂಗಳಾಳಂಕಾರಾಲಂಕೃತನಾಗಿ ನಾಟ್ಯ
ವಿದಾಚಾರ್ಯನಂ ಪೋಲ್ತು ರಂಗಂಬೊಕ್ಕು,

ಲೋಕಾಕಾರಮನಭಿನಯಿ
ಪಾಕಾರಂ ನೆಗಪೆ ನಿಂದು ವೈಶಾಖಸ್ಥಾ ।
ನಾಕಾರದೊಳ್ ಮರುದ್ದ್ರುತ
ನಾಕುಳಶಾಯುಧನದೊಂದು ಚೆಲ್ವಂ ಪಡೆದಂ ॥ ೧೧೫

[1]ಕ—ಪಟಪೋಚ್ಚಾರಣ. [2]ಖ—ದೃಶ್ಯಶ್ರವ್ಯದೃಷ್ಟಸೂತ್ರಾದಿ,

ಸೂಸಿದ ಪುಷ್ಪಾಂಜಳಿಯನೆ
ಬಾಸಣಿಸಿದ ಮದವದಳಿಕುಳಂಗಳ ಜೆಲ್ವಂ ।
ಮಾಸಿಸಿದುವು ವಾಸವನ ವಿ
ಳಾಸಂಬೆರಸಡರೆ ತೊಡರೆ ಬಳಸುವ ಕಣ್ಗಳ್ ॥ ೧೧೬

ರಸಭಾವಾಲಸನಯನ
ಪ್ರಸರಂಗಳ ಪೊಳೆವ ಪೊಳೆಪುಗಳ್ ಬಳ್ವಳ ನೀ ।
ಳ್ದಿಸೆದುವು ರಂಗದೊಳಿತ್ತಂ
ಪೊಸಯಿಸುತುಂ ಯವನಿಕಾವಿಳಾಸಮನಂಗಳ್ ॥ ೧೧೭

ಪದವಿನ್ಯಾಸದ ತುಱುಗಲ್
ಪೊದಱೆ ಲಯಂಬೆರಸು ರಂಗಮಂ ಬಳಸಿದನಾ ।
ತ್ರಿದಶಾಧಿನಾಥನಳಿವನೊ
ಲುದನ್ವದಾವೇಷ್ಟಿತಾಖಿಳಾವನಿತಳಮಂ ॥ ೧೧೮

ವ॥ ಆಗಳ್ ನಾಕಲೋಕವಾದ್ಯಂಗಳೊಳನೇಕಭೇದಂಗಳಪ್ಪ ಪವಾದಕ ಪರಿವಾದಕವಾದ್ಯಂಗಳೊಳ್ ಕೆನ್ನರೀಜನವಮಧುರಗೀತಾನುಗತಂಗಳನುಕ್ರಮದೊಳೆ ನೆಗೞೆ,

ಕರಣಂ ರೇಚಕಮಂಗಹಾರಮಿನಿತೆಂದೋದುತ್ತುಮಿರ್ದೋದದ
ತ್ತಿರಲೀನಾಟ್ಯರಸಂ ಸಮಸ್ತಸುರವೃಂದಾಧೀಶನಿಂದಂ ಪೊನ ।
ಲ್ವರಿದತ್ತೆಂಬಿನಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಮುಕುಟವ್ಯಾಲಗ್ನರತ್ನಪ್ರಭಾ
ಪರಿವೇಷಂ ಲಲಿತೇಂದ್ರಚಾಪರುಚಿಯಂ ಮಾಡಿತ್ತು ದಿಕ್ಚಕ್ರದೊಳ್ ॥ ೧೧೯

ಕುಳಶೈಲಂಗಳ್ ಪದಾಘಾತದೊಳಲುಗುವಿನಂ ತಾರಕಾಸಂಕುಳಂ ತೋ
ಳ್ಗಳದೊಂದಳ್ಕೋಱಿನೊಳ್ ಪೂವಲಿಯೊಲುದುರ್ವಿನಂ ವಾರ್ಧಿಗಳ್ ರೇಚಕ
ಕೋಷ್ಠಾ ।
ನಿಳತೀವ್ರಾಘಾತದಿಂದುಚ್ಚಳಿನಮಖಿಳಾಶಾಂತರಂ ದೇವತೂರ್ಯ್ಯ
ವಳಗೀತಧ್ವಾನದಿಂದಂ ಪುದುವಿನವೆಸೆದತ್ತಿಂದ್ರನಾನಂದನೃತ್ಯಂ ॥ ೧೨೦

ಎಳೆಯೊಳ್ ತೋಱಿದ ರೂಪನಾಗಳೆ ನಭೋಭಾಗಾಗ್ರದೊಳ್ ತೋರ್ಪನಾ
ಗಳೆ ಗೆಂಟಾಗಳೆ ಸಾರೆಯಾಗಿ ಪೊಳೆವಂ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಂಗನಾಗಿರ್ಪನಾ ।

ಗಳೆ ದಿಗ್ವ್ಯಾಪಕನಪ್ಪನಿಂತು ಪಲವುಂ ಚೋದ್ಯಂಗಳಂ ವಿಕ್ರಿಯಾ
ಬಳದಿಂದಾಡಿ ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲಿಗನುಮಂ ಪೋಲ್ತಂ ಸುರಾಧೀಶ್ವರಂ ॥ ೧೦೧

ವ॥ ಅಂತು ತನ್ನ ತಾಂಡವಾರಂಭದೊಳಳವಿಗಳಿದ ರಾಗದಿಂ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಭುಜಶಾಖಾಸಹಸ್ರಂಗಳೊಳ್ ದಾಂಗುಡಿವಿಟ್ಟನಂಗಜಂಗಮಲತೆಗಳನನುಕರಿಸಿ ದೇವಗಣಕೆಯರಾಡುವಾಗಳ್,

ರಸಭಾವಾಭಿನಯಂಗಳಂ ಭುಜಲತಾಭ್ರೂಚಾಪನೇತ್ರೋತ್ಪಲ
ಪ್ರಸರಂಗಳ್ ಪಸರಂಗೆಯುತ್ತಿರೆ ಲಸನ್ನೇತ್ರಂಗಳಂ ಕೂಡೆ ಬಂ।
ಚಿಸುತುಂ ಮೆಟ್ಟುವ ಮೆಟ್ಟಿನೊಳ್ಪ ಜನತಾನೇತ್ರಂಗಳಂ ನಾಡೆ ಚೆ
ಲ್ವೆಸೆದತ್ತಿಂದ್ರನ ನೀಳ್ದತೋಳ್ದುಗಲೊಳ್ ದೇವಾಂಗನಾನರ್ತನಂ ॥

ಆನಂದಂಬೆರಸಂಕದಚ್ಛರಸೆಯರ್ ದೇವೇಂದ್ರನೈರಾವತಾ
ಳಾನಸ್ತಂಭಸಮಂಗಳಪ್ಪ ಭುಜಸಂದೋಹಂಗಳೊಳ್ ವೀರಕಾಂ।
ತಾನೀಕಕ್ಕೆಣೆಯಾಗಿ ಕೂಡೆ ಕುಣಿದರ್ ಮತ್ತಂ ಕೆಲರ್ ನೋಡಿ ಸೂ
ಫೀವಾಟ್ಯಂಗಳನಾಡಿದರ್ ಪರನಿಪಪ್ರಾಂತಂಗಳೊಳ್ ಶಕ್ರನಾ ॥ ೧೦೩

ತ್ರಿದಶಗಣಾಧಿನಾಯಕನ ಪರ್ವಿದ ತೋಳ್ದುಗಲ್ಗಳೊಳ್ ಪಳಂ
ಚದೆ ಗಗನಂಬರಂ ನೆಗೆದು ಸೂಸುವ ಬಾಹುಪರಿಭ್ರಮಂಗಳೊಳ್।
ಬೆದಱದೆ ಶಕ್ರನೃತ್ಯದೊಳೊಡಂಬಡೆ ನರ್ತಿಸುವಲ್ಲಿ ಜತ್ತವ
ಟ್ಟದ ಮಣಿಯಂತದೇಂ ಪದುಳಮಾದುದೊ ದಿವ್ಯವಧೂಕದಂಬಕಂ ॥ ೧೦೪

ಯುವಸಂಘಾತಮದೊಂದು ತೋಳ್ದುಗಲೊಳ್ ಮತೊಂದು ತೋಳೊಳೊಳೆಯೊಳ್

ಯುವತೀವ್ರಾತಮನೇಕಭೇದರಸಭಾವಂಗಳ್ ಪೊದಳ್ದುಣ್ಮಿ ಪೊ।
ಣ್ಮುವಿನಂ ನರ್ತಿಸೆ ಸೂತ್ರಧಾರವಿಧಿಯಿಂ ಸುತ್ರಾಮನಂದಿಂತು ತಾಂ
ಡವಲಾಸ್ಯಂಗಳ ಚೆಲ್ವನೊರ್ಮೆಯೆ ತದೀಯಾಸ್ಥಾನದೊಳ್ ತೋಱುದಂ ॥

ವ॥ ಅಂತು ದೇವೇಂದ್ರಕರಸರೋಜಾಕರದೊಳ್ ಸಮುತ್ಫುಲ್ಲಮುಖಪದ್ಮಂಗಳಂ ಪದ್ಮಿನಿಗಳಿನಿಸಿ ಸುರೇಂದ್ರತಾರಹಾರಮುಕ್ತಾಫಳಪ್ರತಿಬಿಂಬಿತತನುಗಳಂ ವಿದ್ಯಾದೇವತೆಗಳಿನಿಸಿ ದಿವಿಜಸಾಂದರಿಯರ್ ಗೊಂದಣಂಮಾಡುವನ್ನಲ್ಲಿ ಕಡೆಗಣ್ಣೊಳ್ ತುಳುಂಕಿಯುಂ ಕದಪಿನೊಳ್ ಪೊಂಪುಟಿಯಾಗಿಯುಂ

ಭ್ರೂವಿಭ್ರಮದೊಳ್ ಪೊನಲ್ವರಿದುಂ ಅರುಣಾಧರದೊಳ್ ಕೊಳಂಗೊಂಡುಂ ದರಹಸಿತದೊಳ್ ಬೆಳ್ಳಂಗೆಡೆದುಂ ಅಂಗರಾಗದೊಳ್ ರಂಗಂಬಡೆದುಂ. ಸಿರಿಸದಾಮಕೋಮಲೆಯರ ಭುಜಲತೆಗಳೊಳ್ ಪಸರಿಸಿಯುಂ ಘನಸ್ತನಂಗಳೊಳಿಡಪಿಯುಂ ಗಂಭೀರನಾಭಿಯೊಳ್ ಸುಟಿಗೊಂಡುಂ ನಿತಂಬದೊಳ್ ತುಱುಂಬಿಯುಂ ಮೃದುಪದದೊಳಂದಂಬಡೆದುಂ ಆಕೆಗಳಂಗೋಪಾಂಗದೊಳಿಂತು ನಾಟ್ಯರಸಮೆ ತೀವಿ ತುಳುಂಕುಗುಟ್ಟಿ ದಿವಿಜಸಾವಮಾನಿಕಜನಕ್ಕಂ ನಾಭಿರಾಜಾದಿಮನುಜಸಭೆಗಂ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಮುಂ ಮಾಡಿದಾಗಳ್,

ಧರೆ ರಂಗಂ ಗಗನಂ ಮನೋಹರತರಂ ನಾಟ್ಯಾಲಯಂ ನರ್ತಕಂ
ಸುರರಾಜಂ ಸಭೆ ದೇವಮರ್ತ್ಯಸಭೆ ಸಂದಾರಾಧ್ಯನೀಶಂ ಜಗ.
ದ್ಗುರು ತನ್ನೃತ್ಯಫಲಂ ತ್ರಿವರ್ಗವಿಭವಂ ತಾನೆಂದೊಡೇಮಾತೊ ಸಾ
ಸಿರಮುಂ ನಾಲಗೆಯುಳ್ಳವಾಸುಕಿಯುಮಿನ್ನೀನೆಂದದಂ ಬಣ್ಣಿಪಂ ॥ ೧೦೬

ವ॥ ಅಂತು ಪುರಂದರನಾನಂದನೃತ್ಯಾವಸಾನದೊಳೀಪರಮೇಶ್ವರಂ ಧರ್ಮಾಮೃತವರ್ಷದಿಂ ಭವ್ಯಸಸ್ಯಸಮೃದ್ಧಿಯಂ ಮಾಡುವುದಱಿಂ ವೃಷಮೆಂಬುದು ಧರ್ಮಮದಱಿಂದೊಪ್ಪುವುದಱಿಂದಂ ಸ್ವರ್ಗಾವತರಣಸಮಯದೊಳ್ ನಿಜಜನನೀವದನವನಜಮಂ ಸ್ವಪ್ನದೊಳ್ ಧವಳವೃಷಭಾಕಾರದಿಂ ಪೊಕ್ಕುದಱಿಂದಂ ವೃಷಭಸ್ವಾಮಿಯೆಂದು ಪೆಸರನಿಟ್ಟು ಮಜ್ಜನಮಂಡನಕ್ರಿಯೆಗಳ್ಗೆ ದೇವಿಯರನೇ ದಾದಿಯರ್ಮಾಡಿ ಸಮಯಾನುರೂಪವೇಷದ ಸುರಕುಮಾರಕರನೊಡನಾಡಿಗಳ್ಮಾಡಿ ದೇವಸಮಾಜಂ ಬೆರಸು,

ಕ್ರಮದಿಂ ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕೋತ್ಸವಮನಮರಶೈಲಾಗ್ರದೊಳ್ ಮಾಡಿ ಲೋಕೋ
ತ್ತಮನಂ ಕೊಂಡೊಯ್ದಯೋಧ್ಯಾಪುರದೊಳೊಸಗೆಯಂಮಾಡಿ ಜನ್ಮೋತ್ಸವಪ್ರ
ಕ್ರಮವೆಂದಾನಂದನೃತ್ಯಪ್ರಮದವನವಧಿಕಂಮಾಡಿ ತನ್ನಿಂದ್ರಲೋಕ
ಕ್ಕಮರೇಂದ್ರಂ ಪೋದನಾಗಳ್ ಸುಕವಿಜನವನೋವಾನಸೋತ್ತಂಸ
ಹಂಸಂ

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್,

ಕಿವಿಗಿಂಪಂ ತೊದಳೊಳ್ ಪೊದಟ್ಟಿ ನುಡಿಗಳ್ ಕಳ್ಳ್ಯಟ್ಟಿಯಂ ರಾಗದಾ
ಡುವ ಕೂಸಾಟದ ಚೆಲ್ವುಗಳ್ ಕುಡೆ ಪಿತೃದ್ವಂದ್ವಕ್ಕೆ ನಿಚ್ಚಂ ಮನೂ।
ದ್ಭವನುಂ ಬಂಧುಜನಕ್ಕೆ ಮುಗ್ಧಮುಖಚಂದ್ರಾಲೋಕಮಾಲೋಕನೋ
ತ್ಸವಮಂ ಪೆರ್ಚಿಸೆ ಜಾಣನಿಂತೊದವಿದಂ ಸಂಸಾರಸಾರೋದಯಂ ॥ ೧೦೮

ಗೆ॥ ಇದು ದೇವೇಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರವಂದ್ಯಪರಮಜಿನೇಂದ್ರಮುಖ
ಚಂದ್ರವಾಕ್ಚಂದ್ರಿಕಾಪ್ರಸರಪ್ರಸಾದೋದೀರ್ಣಸೂಕ್ತಿ
ಕಲ್ಲೋಲಮಾಲಾಕೀರ್ಣಕವಿತಾಗುಣಾರ್ಣವ
ಪ್ರಣೀತಮಪ್ಪಾದಿಪುರಾಣದೊಳ್
ಮಹೇಂದ್ರನಾನಂದನೃತ್ಯಂ
ನಷ್ಟಮಾಶ್ವಾಸಂ
ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

———

ಅಷ್ಟಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ಶ್ರೀಪತಿ ಸುರದಾರಕರೊಡ
ನಾಪೊತ್ತುಂ ನೆಱೆದು ರತ್ನಧೂಳೀಪಟಲ ।
ವ್ಯಾಪಿತತನು ಮೃದುಮುಗ್ಧಾ
ಳಾಪಂ ಬಳೆದಂ ಸರಸ್ವತೀಮಣಿಹಾರಂ ॥ ೧

ಕನಕಮಣಿಕಿಂಕಿಣೀಮೃದು
ನಿನದಂ ಕಟಿತಟದೊಳಿಸೆಯೆ ದಾದಿಯರೊಡವಂ ।
ದಿನಿಸಂ ನಡೆಯಿಸೆ ಲಲಿತೇಂ
ದ್ರನೀಲಮಣಿಭೂಮಿಯೊಳ್ ತಳರ್ದಡಿನಡೆದಂ ॥ ೨

ಸರಸಿಜದಿಂ ಮುಕರಂದ
ಸ್ಫುರಿತಂ ಪುದಿದೊದವಿದಪ್ಪುದೆಂಬಿನಮುದ್ಯ ।
ತ್ಪರಿಮಳಮುಖಸರಸಿಜದೊಳ್
ದರಹಸಿತಂ ನೆಗೞ್ದಿನಂ ತೊದಳ್ನುಡಿನುಡಿದಂ ॥ ೩

ವ॥ ಅಂತು ಬಾಲ್ಯಕಾಲಮುಂ ಬಾಳಕೇಳೀಲೀಲೆಯಿಂ ಕಳಿಪಿ ಕುಮಾರ
ಕಾಲದೊಳ್ ಸುಕುಮಾರಪರಿವೃತಂ ಮಹೋತ್ಸನ್ನ ಮತಿಶ್ರುತಾವಧಿಬೋ
ಧನಪ್ಪುದಱಿಂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯೇಶ್ವರನುಂ ಅಪಗತಾನೇಕಲೋಕವ್ಯಾಪಾರಕನುಂ
ಜನ್ಮಾಂತರಾಭ್ಯಸ್ತ ಕಳಾಕುಶಲನುಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೀಕೃತಸಕಲವಾಙ್ಮಯನಪ್ಪು
ದಱಿಂದಂ ಛಂದೋವಿದ್ಯಾಳಂಕಾರಪದವಿಚಾರಕಾವ್ಯಗೀತನೃತ್ತಾದ್ಯೋದ್ಯಾದಿ
ಗೋಷ್ಠಿಗಳೊಳಂ ಶುಕಶಿಖಂಡಿಹಂಸಸಾರಸಕೌಂಚಕರಿಕಳಭಮಲ್ಲ
ದ್ಯನೇಕಾಕಾರವಿಕೃತಾಮರಪರಿಪಠನನಟನಮೃದುಕೂಜಿತರಸಿತದರಹಸಿತ
ಕ್ರೀಂಕಾರಾರೋಹಣಾಯೋಧನಾದಿನಾನಾವಿನೋದಂಗಳೊಳಮುಮರಾಧಿಪ
ಪ್ರಹಿತಪ್ರತಿದಿನಪ್ರವರ್ಧಮಾನಸುರತರುಪ್ರಸೂನಗ್ರಥಿತಸುರಭಿದಾಮಮದು
ಕೂಲಾಂಬರವಿಚಿತ್ರಭೂಷಣಸುರಭಿವಿಲೇಪನಪ್ರಮುಖಭೋಗೋಪಭೋ
ಗಂಗಳೊಳಂ ಪ್ರತಿದಿನಪ್ರವರ್ಧಮಾನತನುವಯೋವಿಭವನನುಕ್ರಮದೊಳ್
ಬಳೆಯೆ,

ಕರಿಕಳಭಂ ಮದದ್ವಿರದಲಕ್ಷ್ಮ್ಮಿಯೊಳಿೊಂದಿದವೋಲ್ ಕಿಶೋರಕೇ
ಸರಿ ಮೃಗರಾಜಲೀಲೆಯೊಳಳಂಕರಿಸಿರ್ದವೊಲೆಯ್ದೆ ಮುಗ್ಧಸಾಂ ।
ದರಸುರಭೂರುಹಂ ಕುಸುಮಶೋಭೆಯೊಳಗ್ಗಲಿಸಿರ್ದವೋಲ್ ಮನೋ
ಹರಮೆನಿಸಿತ್ತು ಯೌವನವನೋದಯಮಿಂದ್ರನರೇಂದ್ರವಂದ್ಯನಾ ॥ ೪

ಪರಮೌದಾರಿಕದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿ ವಸನಾಳಂಕಾರಮಂದಾರಶೇ
ಖರರಮ್ಯಂಧೃತಯೌವನಂ ಮರುಳಿಸಲ್ತಾನಾರ್ತುಮತ್ಯಂತಸಾಂ ।
ದರಕಾಂತಾಜನಮಂ ಮಗುಳ್ದುದಣಮಿಲ್ಲಂತಾಕೆಗಳ್ಗೀನದ
ಚ್ಛರಿಯೋ ಚಿತ್ರದ ರೂಪು ರೂಪವಿಭವಂ ಮುಕ್ತ್ಯಂಗನಾಕಾಂತನಾ ॥೫

ಅನಿವಿರಿಬೊಂದು ಯೌವನಮದಕ್ಕೆಡೆಯಾಗಿಯುಮಂದು ರಾಗಸಂ
ಜನನಮನೆಯ್ದೆ ತಾಳ್ದದವಿನಶ್ವರಕೀರ್ತಿಯೊಳಂ ಸರಸ್ವತೀ ।
ವನಿತೆಯೊಳಂ ವಿಚಾರಿಸೆ ತಟಿದ್ದ್ಯುತಿಚಂಚಲೆಯೆಂಬುದೊಂದು ಭೂ
ವನೆಯೊಳೆ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮ್ಮಿಯೊಳನಾದರವಾಯ್ತು ಮನಂ ಚಿದಾತ್ಮನಾ ॥೬

ವ॥ ಅಂತು ಪರಮಾತಿಶಯರೂಪರಸಗಂಧಸ್ಪರ್ಶಗುಣವತ್ಪರಮಾಣು
ಪರಿವೃತಮೂರ್ತಿಯಪ್ಪ ಪರಮನ ಪರಿಪೂರ್ಣಯೌವನಶ್ರೀಯಂ ನಾಭಿರಾ
ಜಂ ನೋಡಿ,

ವನಿತಾಚಿತ್ತವಿಕಾರಕಾರಿ ನೆಱೆದತ್ತೀಗಳ್ ಕುಮಾರಂಗೆ ಯೌ
ವನಮಿಾತಂಗೆ ವಿವಾಹಮಂಗಳಮನಾಂ ಮಾಡಲ್ಕೆವೇೞ್ಕುಂ ತಪ್ಪೋ।
ವನಮಂ ಗಂಧಗಜಂ ವನಂಬುಗುವವೋಲ್ ಪೊಕ್ಕಾಗಳೀಗೆಯ್ವುದೀ
ತನ ಚಿತ್ತಕ್ಕಮನಂಗರಾಗರಸಮಂ ಮಾೞ್ಪಿಂದಮಿನ್ನಾವುದೋ ॥

ಕುಲರೂಪವಿಭವಯೌವನ
ವಿಳಾಸವತಿ ಪೇೞಿಮಾವಳಿನ್ನೀತನನಾ ।
ೞ್ವಳೊ ಚಿತ್ತಸರೋವರದೊಳ್
ಕಳಹಂಸೆವೊಲಗಲದಱ್ಕುಮಿಂ ರಮಿಯಿಸುವಳ್ ॥

ವ॥ ಎಂದು ತನ್ನ ಮನದೊಳ್ ಬಗೆದು ಸಕಳವಿಘ್ನಪಪ್ರಣೂತನನೀ
ತನನಂತರಾಯಮಾನಪರಮಾನಂದಸಮಯದೊಳ್ ಮುಕ್ತಿಸಾಂಮ್ರಾಜ್ಯ

ದೊಳತಿಪ್ರಾಜ್ಞಸಂಜನಿತನಿಸ್ಪೃಹನನವರತಕಲ್ಯಾಣಪರಿಮಿತದೊಳ್ ನಿರಂ
ತರಂ ತಂತ್ರಾವಾಪಚಿಂತಾಂತರಾಯಪ್ರಾಯಸುಖಲವದೊಳೀಮಹೀತಳರಾ
ಜ್ಯದೊಳ್ ನಿಱಿಸುವ್ರುದುಂ ಮುದುವೆನಿಱಿಸುವ್ರುದುಂ ಎನಗಶಕ್ಯನುಷ್ಠಾನ
ಮಾದೊಡಂ ಎನ್ನ ಬಗೆದ ಬಗೆಯನೊಡಂಬಡುಗುನೊಡಂಬಡನೆಂಬ
ಸಂಭ್ರಮದೊಳ್ ಆಸ್ಥಾನಮಂಡಪಮಂಡನೀಭೂತಮಣಿಮಯಾಸನಪ್ರಾ
ಚ್ಯಾಚಳಶಿಖರಿಂಡರತ್ನಮಾಗಿರ್ದ ಕುಮಾರನಂ ಸಾರಿವೆಂದು ಯಥೋಚಿತ
ಹೇಮಾಸನದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ನಾಭಿರಾಜಂ,

ಉದಯಾಚಳಕ್ಕೆ ಪೆಸರಿನ
ನುದಯದಿನಾದಂತಿರೆಮಗೆ ಗುರುಗಂ ಗುರುವೆಂ।
ದೊದವಿದ ಪೆಂಪಿದು ನಿನ್ನೊಂ
ದುದಯದಿನಾಯ್ತು ಮರವುಳಿಲಾಲಿತಚರಣಾ ॥

ತುಂಗಭವದ್ಭೀಧಪ ಬೆಳ
ಗಿಂಗೊಳಗಪ್ಪನಿತನೆನ್ನ ಬಗೆ ಪ್ರಗದು ತಮಂ।
ಪಿಂಗೆ ದಿನಪತಿಯ ಬೆಳಪ ನ
ಭೋಂಗಣಮಂ ಜ್ಯೋತಿರಿಂಗಣಂ ಬೆಳಗುಗುಮೇ ॥ ೧೦

ಇದು ದಲವಸ್ತುವೆನ್ನದೆ ಮದುಕ್ತಿಯನೊಯ್ಯನೆ ಕೇಳ್ದ್ದಿವ್ಯಚಿ
ತ್ತದೊಳವಧಾರಿಸೆಂತೆನೆ ಜಗದ್ಗುರು ಲೋಕಹಿತಾರ್ಥದಿಂದೆ ಸ।
ಲ್ವುದು ವಲಮಿಂತಿದಂ ಬಗೆದು ಪುತ್ರ ಕಳತ್ರಪರಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಮಾ
ಣದೆ ಬಗೆದರ್ಪದೊಲ್ಲಿನಿದನೆಂದೊಡೆ ಸೃಷ್ಟ್ಯಯೆ ಕೆಟ್ಟು ಪೋಗದೇ ॥ ೧೧

ಮನುಮಾರ್ಗನಿಪುಣನೆನಿಸಿದ
ನಿನಗಾಮಿರಾಜಮಾರ್ಗಮಂ ತೋಱಿ ಜಗ।
ಜ್ಜನಕೆ ನಗೆಯಲ್ತಿ ಕಳಭಂ
ವನಪಥಮಂ ಯೂಥಪತಿಗೆ ತೋರ್ಪಂತಕ್ಕುಂ ॥ ೧೨

ಶಾಂತಾತ್ಮ ಮದುವೆನಿಲ್ ನೀ
ನಿಂತೆನ್ನ ಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮದಿಂದಂ ನೀನೆಂ।

ತಂತೆ ಸಲೆ ನೆಗಪೆ ಜಗತ್ತೀ
ಸಂತತಿ ನಿಲೆ ನಿನ್ನ ಧರ್ಮಸಂತತಿ ನಿಲ್ಕುಂ ॥ ೧೩

ಸುತನೆಂಬ ಮೇಳದಿಂ ನಿನ
ಗತರ್ಕ್ಯಬೋಧಂಗೆ ಯುಕ್ತಿಯಂ ತೋಱೆ ಜಗ ।
ನ್ನುತ ನೋಡ ನನ್ನಿಯಾದುದು
ಸುತಂಗೆ ಕಥೆವೇೞ್ದಿರೆಂಬ ನಾಲ್ನುಡಿ ಜಗದೊಳ್ ॥ ೧೪

ಎನೆ ದೇವನ ದರಹಸಿತಾ
ನನದೊಳ್ ತನಗಿಂಬುಕೆಯ್ದ ಬಗೆಯಂ ಪದಿನಾ ।
ಲ್ಕನೆಯ ಮನು ಜಲಕನಱಿದಂ
ದನಿತುಂ ಭುವನಮುಮನಾಗಳಾಳ್ದಂತೊಸೆದಂ ॥ ೧೫

ಆ॥ ಅಂತು ತನ್ನ ಪರೋಧದೊಳಂ ಪ್ರಜಾಮುಗ್ರಹಬುದ್ಧಿಯೊಳಂ ಪೋ
ಗಲಾಱದೊಡಂಒಟ್ಟಾದಿಪುರುಷನೊಡಂಬಡನಱಿದು ನಿಶ್ಶಂಕನಾಗಿ ದಿವಿಜೇಂ
ದ್ರನನುಮತದೊಳ್ ಕಚ್ಛಮಹಾಕಚ್ಛರ ತಂಗೆಯರಪ್ಪ ಯಶಸ್ವತಿಮಹಾ
ದೇವಿಯುಂ ಸುನಂದಾಮಹಾದೇವಿಯುಮೆಂಬ ಕನ್ಯಾರತ್ನಂಗಳಂ ಮಹೋ
ತ್ಸಾಹದಿಂದಮೆರಡುದೆಸೆಯೊಳಿರ್ದ ದೇವೇಂದ್ರಶಿಲ್ಪಿಗಳ್ ಸವೆಯಿಸಿದ ಪಂ
ಚರತ್ನಮಯವಿವಾಹಮಂಟಪದೊಳಿಡೆಯೞ್ತಿದು ನಿಱಿಸಿದ ಕನಕರಜತ
ಮಯಾನೇಕಭೃಂಗಾರಂಗಳುಮವಱೊಳ್ ಸಂಗತಂಗಳಾಗಿ ಮಣಿವಿತಾ
ನನಾನಾಮಯಮೂಖಂಗಳೊಳ್ ಸೆಣಸಿ ಬೆಳಗುವ ಮಣಿಮುಕುರಂಗಳುಂ
ಅವರ್ಕೆ ತಾಂಗಾಗಿ ಪಚ್ಚೆಯ ಪಸಲೆಯ ಪಸುರನಸಕಳದು ನಿಮಿರ್ದ ನೆಲೆ
ವಡಲಗೆಯ ಜಾಗಂಗಳುಮವನೆ ಸಂಗಡಂಗೊಂಡಿರ್ದ ಸತ್ತಿಸಂಗಡಂಗಳುಂ
ಅವಱ ಕೆಲದೊಳನೇಕನಾಕಲೋಕೋದ್ಯಾನವಲ್ಲವೋಲ್ಲಾಸಿತಂಗಳುಂ ಪ
ದ್ಮಾದಿಸರೋವರಮಂಗಳಜಳವಿಳಸಿತಂಗಳುಮಾಗಿ ಸರ್ವಧಾನ್ಯದ ವಿವಾಹ
ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕುಂದೆಸೆಯುಮನಳಂಕರಿಸಿರ್ದ ಪೂರ್ಣಕಳಶಂ
ಗಳುಮಂ ಅವನಳಂಕರಿಸಿ ವಧೂವರರ ರಾಗಾಂಕುರಂಗಳರ್ಪಂತಿರ್ದ
ರತ್ನಪ್ರದೀಪಂಗಳುಮೆಸೆಯೆ ಬಳಸಿದ ಚೆಂಬೊನ್ನ ಮಾಂಗಾಯ ಗೊಂ
ಚಲ್ಗಳ ಪೊಂದಳರ ತೊಂಗಲ್ಗಳ ಸುತ್ತುಂಗೊಂಡ ಸುರಿಗೆಯ ಮುತ್ತಿನ
[redacted]ಕಂಗಳ ನಡುವೆ,

ಕಡೆಯಿಕ್ಕಿದ ಬಿಡುವುತ್ತಿನ
ಪೊಡರ್ದುಣ್ಮುವ ಬೆಳಗು ಪ್ರೊಳೆವ ದುಗುಲದ ಪಸೆಯೊಳ್ |
ತೊಡರ್ದಿರೆ ಪೆಱತಲ್ತಿದೆ ಪಾ
ಲ್ಗಡಲಿನಿಸಿದುದಾವಿವಾಹವೇದಿವಿಳಾಸಂ ॥ ೧೬

ಭೃಂಗಾರಹೇಮಚಾಮರ
ಮಂಗಳಮಣಿದರ್ಪಣಪ್ರದೀಪಂಗಳ ಜಾ |
ಗಂಗಳ ದೇವಾಂಗವಿತಾ
ನಂಗಳ ತುಱುಗಲ್ ಬಿಡಂಗುವಡೆದತ್ತದಱೊಳ್ ॥ ೧೭

ರಂಜಿಸೆ ಚರಣಾಲಕ್ತಕ
ರಂಜನೆ ಮಣಿಕುಟ್ಟಿಮಂಗಳಂ ಸುರಗಣಿಕಾ |
ಗುಂಜನ್ಮಣಿರಶನಾಮಣಿ
ಮಂಜೀರಕಮಂಜುಶಿಂಜಿತಂ ರಂಜಿಸುಗುಂ ॥ ೧೮

ಪರಿಪೂರ್ಣೋತ್ಸವಮುತ್ಸವ
ಮುರಜಧ್ವನಿಯಿಂದಮಾವಧೂವರರಂ ಪೋ |
ಬರವೇಪೆಂಬಂತಿರ್ದುದು
ಸುರವಾರಸ್ತ್ರೀವಿಳಾಸಪರಿಣಯನಗೃಹಂ ॥ ೧೯

ಸುರಸಂಗೀತಕಮತ್ತವೊಂದು ದಿಶೆಯೊಳ್ ಮತ್ತೊಂದು ದಿಗ್ಭಾಗದೊಳ್
ನರಸಂಗೀತಕವೊಂದು ಮೆಯ್ಯೊಳಮರರ್ ಮತ್ತೊಂದು ಮೆಯ್ಯೊಳ್ ನರರ್
ನೆರೆದಿಂಬಾಗಿರೆ ದೇವಮಾನವಸಭಾಸಂದೋಹದಿಂ ನಾಡೆಯುಂ
ಪರಭಾಗಂಬಡೆದೇಂ ಬೆಡಂಗಿಡಿದುದೋ ತನ್ನಾಭಿರಾಜಾಲಯಂ ॥ ೨೦

ನರಾಮರವಧೂಜನಂ ಬೆರಸಿ ರಾಗದಿಂದಾಡೆ ನೋ
ಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಪಿರಿದೊಂದು ಸಂದೆಯದೆ ನೋಡೆ ಪ್ರೋಗಿಂತಿವಳ್ |
ನರಾಂಗನೆಯಿವಳ್ ಸುರಾಂಗನೆ ದಲೆಂಬಿನಂ ಮಾಡುಗುಂ
ಕರಂ ಮನದೊಳ್ಳಿ ಮರ್ತ್ಯರಮಣೀಶ್ರವಾಂಭಃಕಣಂ ॥ ೨೧

ಇದು ಜನ್ಮಸ್ನಪನಕ್ಕೆ ನೂರ್ಮಡಿ ಮಿಗಿಲ್ ಕಲ್ಯಾಣಮೆಂದಲ್ಲಿಯಿಂ
ತ್ರಿದಶೇಂದ್ರಂ ತ್ರಿದಶಾಪ್ಸರಃಪರಿವೃತಂ ಬಂದಾವಿವಾಹಕ್ಕೆ ತ।
ಕ್ಕುದನಟ್ಟಿರ್ದು ನಿರಂತರಂ ಸಮಯಿದಂ ಪೆಣ್ದಂಡಮಿಂದ್ರಾಣಿಯೆಂ
ದುದನೆಂದೆಂದೆಡೆಯೊಡಿತಿರ್ಪುದೆನೆ ಮತ್ತೇನೆಂದದಂ ಬಣ್ಣಿಪೇಂ ॥ ೬೦

ವ॥ ಅಂತನುವಱಿದೊಸಗೆಯೊಳಮರರಾಜನುಂ ಸನಾಭಿಗಳ್ ವೆರಸು ನಾಭಿರಾಜನುಂ ಬಂದು ವಿಳಾಸವತಿಯೆನಿಸಿದ ಯಕಸ್ವತಿಯೊಳಂ ಮನೋನಯನಾನಂದೆಯೆನಿಸಿದ ಸುನಂದೆಯೊಳಂ ಬಂದೇ ಪಸೆಯೊಳ್ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣಂಗೆಯಿಸಿದಾಗಳ್,

ಅತನುಶ್ರೀಕಾಮಿನೀದರ್ಪಣಮೆನಿಸುವ ತದ್ವಕ್ತ್ರಶೀತಾಂಶು ನೇತ್ರಾ
ಸಿತನೀರೇಜಾತಯುಗ್ಮಕ್ಕವ್ಯತಸಲಿಲಸಂಸೇಕಮಂ ಮಾಡಿ ಕಲ್ಪ।
ವ್ರತತೀಸಂಯುಕ್ತ ಕಲ್ಪಕ್ಷಿತಿರುಹಮನೆ ಪೋಲ್ತಿರ್ದನಾಕಾಂತೆಯರ್ ತ
ಮ್ಮತಿರಾಗಂ ಪೆರ್ಚಿ ತನ್ನಿರ್ಕೆಲದೊಳಮಿರೆ ತನ್ನಾಭಿರಾಜಾಗ್ರಪುತ್ರಂ ॥

ವ॥ ಅಂತಾಜಗತ್ಪವಿತ್ರಚರಿತ್ರಕ್ಷತ್ರನಂದನೆಯೊರೆಗೊಳ್ ಆನಾಭಿರಾಜನಂದನಂ, ಆನಿಜಕುಲತಿಲಕೆಯೊರೆಗೊಳ್ ಆಮನುಕುಲತಿಲಕಂ, ಆಮಧುಕರನಿಕರಕಾಂತಕುಂತಳಾಳಂಕೃತಾರ್ಧೇಂದುಸಾಂದರಲಲಾಟೆಯೊರೆಗೊಳ್ ಆಕುಟಿಲಕುಂತಳಮಂಡಿತವಿಪುಳಲಲಾಟಂ, ಆವಿಕಚಮೇಚಕೋತ್ಪಳಲೋಚನೆಯರೊಳ್ ಆವಿಮುಕುಳಕಮಳದಳವಿಲೋಲಲೋಚನಂ, ಆಚಂಪಕಕಳಿಕಾವಿಳಾಸನಾಸಿಕಾವಂಶೆಯೆರೊಳ್ ಆಲಾವಣ್ಯಾಂಭಃಪ್ಲವಪ್ರಣಾಳಾಯಮಾನೋತ್ತುಂಗನಾಸಾವಂಶಂ, ಆಮದನೆಮಂಗಳಮುಕುರಾನುಕಾರಿಕಪೋಲತಳೆಯರೊಳ್ ಆಕಲ್ಯಾಣಕಾರ್ತಸ್ವರಾದರ್ಶಸದೃಶಕಪೋಲತಳಂ, ಆವಾಣಿಮಯಕುಂಡಳಮರೀಚಿಮಂಜರೀಮನೋಹರಕರ್ಣೆಯರೊಳ್ ಆಪರಾರ್ಧ್ಯರತ್ನಕರ್ಣಪೂರಮಯೂಖಪ್ರವಾಹಸಂದೋಹಾಲಂಕೃತಕರ್ಣಂ, ಆಪರಿಸ್ಫುರನ್ಮಯೂಖದಶನೆಯರೊಳ್ ಆರಾಜದ್ವಜ್ರೋಜ್ಜ್ವಳದ್ದಶನಂ, ಆಪ್ರವಾಳಪಾಟಲಾಧರಿಯರೆಗೊಳ್ ಆನವಾಮ್ರದ್ರುಮಪಲ್ಲವಾಧರಂ, ಆರೇಖಾತ್ರಯಬಂಧುರಕಂಧರೆಯೆರೊಳ್ ಆಕಂಬುಕುಬ್ಜಕಮನೀಯಕಂಧರಂ, ಆರಾಜಹಂಸೋನ್ನತಾಂಸೆಯರೊಳ್ ಆಕನಕಶಿಖರಿಶಿಖರೋನ್ನತಾಂಸಂ,

ಆಶೀರೀಷಕುಸುಮದಾಮಸುಕುಮಾರಬಾಹುಲತೆಯರೊಳ್ ಆಪರಿಘಪರಿವೃ
ತ್ತದೀರ್ಘಬಾಹುಯುಗಳಂ, ಆಬಾಹುಮೂಲಪರ್ಯಂತವಿಶ್ರಾಂತಕುಚ
ಮಂಡಲೆಯರೊಳ್ ಆಲಕ್ಷ್ಮೀಲೀಲಾವಿಹಾರಾಚಳರುಚಿರವಕ್ಷಸ್ಸ್ಥಳಂ, ಆ
ಕಾಮುಕಾಮರ್ದುಕಯಷ್ಟಿಮುಷ್ಟಿಸಮಾಯತವುದ್ಯೆಯರೊಳ್ ಆರಾಜ
ಕಂಠೀರವವುದ್ಯಂ, ಆವುದನಚಕ್ರವರ್ತಿಕ್ರೀಡಾಚಳೋನ್ನತಜಘನೆಯ
ರೊಳ್ ಆವುದೇಂದ್ರವಿರಚಿತಸಿಂಹಾನಾರೋಹಣೋಚಿತಜಘನಂ, ಆಕನ
ಕದಳೀಸ್ತಂಭವಿಭ್ರಮಜಂಘೆಯುಗಳೆಯೆರೊಳ್ ಆಭುವನಭರಣೋತ್ತ
ರಣಸ್ತಂಭರಮಣೀಯಜಂಘೆಯುಗಳಂ, ಆನಃವುಣಿಗಣವುರೀಚಿಕುಸು
ವೋಲ್ಲಸಿತಪದಪಲ್ಲವೆಯರೊಳ್ ಆಪುರಂದರರಚೂಡಾರತ್ನಪ್ರತಿಬಿಂಬಚುಂ
ಬಿತನಖೋಲ್ಲಸಿತಪದಪಲ್ಲವಂ, ಆಲಾವಣ್ಯಜಳಧಿವೇಳೆಯರೊಳ್ ಆಲಾವ
ಣ್ಯಾರ್ಣವಕಲ್ಲೋಲಂ, ಆವುನೋಜರಾಜಚಿತ್ರಪತಾಕೆಯರೊಳ್ ಆವುನ
ಸಿಜವಿಜಯಕೇತನವಂಶಂ ನೆರೆದಿರೆ,

ಸಮಲಾವಣ್ಯಪ್ರಸರದ
ಸಮವಿಭವದ ಸಮವಿಳಾಸದಗ್ಗಳಕೆಯೊಳಾರ್ ।
ಸಮನಿವರ್ಗಿನಿ ಸಮರಸದೊಳ್
ಸಮಸಂದತ್ತವರ್ಗೆ ಸಮಸಮಾಯೋಗಸುಖಂ ॥ ೦೪

ವ॥ ಅಂತಾಗಭ್ರೇಶ್ವರಿಯರ್ ಆಪುರುಷರಮೇಶ್ವರನ ವುನಸ್ಸರೋವರ
ದೊಳ್ ತವ್ಮ ಪಾದಪದ್ಮಂಗಳಂ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿಯುಂ, ಆನವಮಾಳಕೋ
ದ್ದಾವುಕೋವುಳಿಯರ್ ಅತ್ರಿಲೋಕತಿಳಕನ ವುನೋವುದೇಭವುಂ ತ
ವ್ಮ ರಂಭಾಸ್ತಂಭಾಯವುನೂರುಸ್ತಂಭಂಗಳೊಳಾಳಿಸಿಯುಂ, ಆಜಿತಾ
ವುರಕಾವಿನಿಯರ್ ಆವುಹಾನುಭಾವನ ವುನೋವುದಕಳಹಂಸನಂ ತ
ವ್ಮ ಜಘನವಿಪುಳಪುಳಿನತಟದೊಳಾಳಿಸಿಯುಂ, ಆವುದಾಲಸಗವುನೆಯರ್ ಆ
ಜಗತ್ಪತಿಯವುನೋಯಾನಪಾತ್ರವುಂ ತವ್ಮ ತಳೋದರಜಳಧಿನಾಭಿಗಂ
ಭೀರಾವರ್ತದೊಳ್ ಸುಟಿವಿಸಿಯುಂ, ಆತನೂದರಿಯರ್ ಆನಾಭೇಯನ ವು
ನಸ್ಸರಸ್ತಟವುಂ ತವ್ಮ ವಳತ್ರಯತರಂಗಂಗಳಿಂದವುಳ್ಳಿಱಿಸಿಯುಂ, ಆಕು
ಸುವುಸುಕುವುಾರತನುಗಳ್ ಆಭುವನಭವನವುೂಲಸ್ತಂಭತನೂಜನ
ವುನೋವುಂಗಳಗೇಹವುಂ ತವ್ಮ ಕುಚಕುಂಭಂಗಳಿನಳಂಕರಿಸಿಯುಂ, ಆ

ಮದಕೋಕಿಳಕಲಾಲಾಪೆಯರ್ ಆಸಕಳಕಳಾನಿಳಯನ ಮನೋಮೃಗ
ಮಂ ತಮ್ಮ ವೈದುನ್ಯಜಾಳಕೋಮಳಬಾಹುಪಾಶಂಗಳೊಳ್ ತೊಡರ್ಚಿ
ಯುಂ, ಆಚಂಪಕಮುಕುಳವಿಳಾಸನಾಸಾವಂಶೆಯರ್ ಆವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ಮ
ನೋಮಧುಕರವಂ ತಮ್ಮ ಮುಖಾರವಿಂದದೊಳ್ ನಲಿಯಿಸಿಯುಂ, ಆನೀ
ಲನೀರೀಜನಯನೆಯರ್ ಆಮನುವಂಶಭವ್ಯಕುಮುದಾಕರಬಾಂಧವನ ಮ
ನೋಲತಾಂತವಾಲೆಯಂ ತಮ್ಮ ಕೇಪಹಸ್ತದಿಂ ಕೈಕೊಂಡುಂ ಇಂತು,

ಆಪುಣ್ಯವತಿಯರಿರ್ಬರು
ಮಾಪರಮೇಶ್ವರನ ಮನವನಿರ್ಕುಳಗೊಳೆ ಮು।
ತ್ತಾ ಪೀನವೃಷಸ್ಕಂಧನು
ಮಾಪದ್ಮಾಸ್ಯೆಯರ ಮನವನಿರ್ಕುಳಗೊಂಡಂ ॥ ೨೫

ವ॥ ಅಂತಾಲತಾಂಗಿಯರೊಳ್ ಆದಿಪುರುಷನಶೇಷಸಂಸಾರಸುಖಮನನುಭ
ವಿಸುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ, ಅನೇಕಸಂವತ್ಸರಂಗಳ್ ಅವಿದಿತಸ್ವರೂಪಂಗಳೀಕಸಂವತ್ಸ
ರಸಮಾನಂಗಳಾಗಿ ಪೋಗೆ ಯಶಸ್ವತಿಮಹಾದೇವಿ ಮತೊಂದುದಿವಸಂ ಚ
ತುರ್ಥಸ್ನಾನದೊಳ್ ಸುಧಾರವ್ಯೂಹವರ್ಮ್ಯತಳದೊಳೀಜನೆಯು ನೆಲೆಯೊಳ್
ಪುರುಪರಮೇಶ್ವರನೊಡನೆ ಪವಡಿಸಿ ಯಾಮಿನೀವಿರಾಮಸಮಯದೊಳ್,

ಗಗನಾಂಭೋರಾಶಿಶಂಖೋಪಮಹಿಮಕರನಂ ದೀಪ್ಯಮಾನಪ್ರತಾಪ
ಸ್ಥಗಿತಾಶಾಚಕ್ರಚಂಡಾಂಶುವನಮರಮನೋಹಾರಿಹೇಮಾದ್ರಿಯಂ ವ್ಯೋ।
ಮಗಕಲ್ಲೋಲಾಬ್ಧಿಯಂ ತಾಮರಸಕರಪಯೋಜಾಶ್ರಿತಶ್ರೀಯನಾಳೋ
ಕಗತಾಂಶುಮ್ರಾತರತ್ನೋಜ್ಜ್ವಳಸುರತರುವಂ ಸ್ವಪ್ನದೊಳ್ ದೇವಿ ಕಂಡಳ್

ವ॥ ಆಗಳಮರವಾದಕವಾದ್ಯಮಾನದುಂದುಭಿಸಂಘಕಾಹಳಾಪ್ರಭಾತಪ
ಟಹಧ್ವನಿಗಳ್ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆಸೆಯೆಯುಂ, ಅನೇಕಮಾಗಧಮಂಗಳಪಾಠಕಕೋ
ಳಾಹಳಂಗಳ್ ನೆಗಟೆಯುಂ, ಉದಯಾಚಳಚೂಡಾಮಣಿಮರೀಚಿನಿಚಯ
ಚುಂಬಿತಾಂಬುಜವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಡನೆ ಲಬ್ಧಪ್ರಬೋಧೆಯಾಗಿ ಪೂಜಿತಕು
ಲದೇವತೆ ರಾಜ್ಯಾಧಿದೇವತೆಯಂತೆ ಗೃಹೀತಮಂಗಳಪ್ರಸಾಧನೆಯುಂ ಪರಿ
ವಾರವಾರಾಂಗನಾಪರೀತೆಯುಮಾಗಿ ಮನೋವಲ್ಲಭನಲ್ಲಿಗೆ ವಂದು ತದರ್ಶ
ನಮನಳಂಕರಿಸಿ ತನ್ನ ಕಂಡ ಕನಸುಗಳನನುಕ್ರಮಂದಪ್ಪದಱಿಪುವುದುಂ

ಅನಿತುಮುಂ ಪುರುಪರಮೇಶ್ವರನವಧಾರಿಸಿ, ತತ್ಸ್ವಪ್ನಫಲಂಗಳನಿಂತೆಂದು ಬೆಸಸಿದಂ.

ಪರಿಪೂರ್ಣೇಂದುವಿನನ್ವಯೂಭ್ರತಿಳಕಂ ತಿಗ್ಮಾಂಶುವಿಂ ತೀವ್ರಭಾ
ಸುರತೇಜಂ ಸುರಶೈಲದಿಂ ಸಕಳಭೂಭೃನ್ಮಾಖ್ಯನಂಭೋಧಿಯಿಂ ।
ಪರಮೂಗಾಧಗುಣಂ ಪಯೋರುಹವಿಳಾಸಸ್ಥಾನೆಯಿಂ ಭೂವಧೂ
ವರನಬ್ಜೋಷ್ಣೆ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದಿನಿಳಾಲೋಕೈಕಕಲ್ಪದ್ರುಮಂ ॥ ೭೭

ನಿನಗೆ ಭರತಾವನೀತಳ
ಮೆನಿತನಿತುಮನಾಳ್ವನೊರ್ವನಾದಪ್ಪಂ ನಂ ।
ದನನಾತನನುಜರಷ್ಟಕುಳ
ವನದಹನರ್ ಪಲರುಮಪ್ಪರಪ್ರತಿಮುಲ್ಲರ್ ॥ ೭೮

ವ॥ ಎಂದು ಬೆಸಸಿದಾಗಳ್,

ಪುಳಕಂ ಪುದಿದಿರೆ ರಾಗಂ
ಪೊಳೆಪಂ ತನುರುಚಿಗೆ ಕೂಡೆ ತಂಬೆಲರಲೆಪಿಂ ।
ಕಳಕೆಯೊಳೆ ತುಱುಗಿ ತಳರೆಳೆ
ತಳತಳಿಸಿದುದೆಂದಳೋಕಲತೆಯನೆ ಪೋಲ್ತಳ್ ॥ ೭೯

ವ। ಆನ್ನೆಗಂ ತ್ರಾಸ್ರೆನುಂ ದಿವಾಕರಪ್ರಭಾಕರನುಂ ಮತಿವರಮಂತ್ರಿಯುಂ ಅಧೋಗ್ರೇವೇಯಕದಿವಿಜನುಂ ಸುಬಾಹುಮಹೀಪತಿಯುಂ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯೊಳ್ ಪುಟ್ಟದಹಮಿಂದ್ರಂ ಒಂದು ಯಶಸ್ವತಿಮಹಾದೇವಿಯ ಗರ್ಭಾವಾಸದೊಳ್ ಶುಕ್ತಿ ಪುಟೋದರನತರ್ಗಿಯಪ್ಪ ನಿರ್ಮಳೋದಕಬಿಂದುವಿನಂತೆ ಸಂಕ್ರಮಿಸೆ ಗರ್ಭಮಂ ತಾಳ್ದಿ,

ನೆಗಟ್ಟಿ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನಮನಃಪ್ರಿಯವಲ್ಲಭೆ ರತ್ನಗರ್ಭಭೂ
ಮಿಗೆ ಫಳಗರ್ಭವಲ್ಲರಿಗೆ ಬಾಳದಿವಾಕರಗರ್ಭವಾಸವಾ ।
ಕೆಗೆ ಕಳಪುಂಸಗರ್ಭಕಳಹಂಸಿಗೆ ಸಿಂಹಕಿಶೋರಗರ್ಭಸಿಂ
ಹಿಗೆ ದೊರೆಯಾಗಿ ಗರ್ಭನಿಳಯಾರ್ಭಕನುನ್ನತಿಯಂ ನಿಮಿರ್ಚಿದಳ್ ॥ ೮೦

ಜಗದ ಬಡತನವಮನೊರ್ಮೆಯೆ
ಬಗೆದಂತಿರೆ ಕಿಡಿಪ ಚಕ್ರ ತನ್ನಿರ್ದೆಡೆಯೊಳ್ ।
ನೆಗಚ್ಚಿ ಬಡತನವನದನೇ
ಕೆ ಗಡಂ ಸೈರಿಸುವನೆನೆ ಪೊದಳ್ದುದು ಮುಳ್ಯಂ ॥ ೩೧

ಚತುರಂತಕ್ಷಿತಿ ಗರ್ಭ
ಸ್ಥಿತನದು ಗಡಿಮೆಂದು ಮುದ್ರಿಪಂತಾಯ್ತು ಯಶ ।
ಸ್ವತಿಯ ಪದನ್ಯಾಸಂ ವಿಳ
ಸಿತಲಾಕ್ಷಾರಸಮಪೂರ್ವಮಣಿಕುಟ್ಟಿಮದೊಳ್ ॥ ೩೨

ವ॥ ಅಂತು ಗರ್ಭಚಿಹ್ನಂಗಳ್ ತೋಜೆ, ಲೀಲಾಭವನೋಪವನಕೃತಕ ಗಿರಿಗಳರ್ದಂತೆ ವಿಜಯಾರ್ಧಹಿಮವದಚಳಕೂಟಂಗಳೊಳ್ ವಿಹಾರಿಸಲುಂ, ನಿಜಗೃಹೋಪವನಕ್ರೀಡಾಸರೋವರಂಗಳರ್ದಂತೆ ಗಂಗಾಜಲಲವಣಾಬ್ಧಿ ವೇಳಾವನಸರಸೀಸಲಿಲಂಗಳೊಳ್ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡಲುಂ, ವಿಳಾಸಮಂದಿರಪ ರಿಸರನಂದನಲತಾನಿಕೇತನಂಗಳರ್ದಂತೆ ಮುಳಯಾಚಳಚಿಂದನನಂದನಂಗ ಳೊಳ್ ರಮಿಯಿಸಲುಂ, ಕುಮಾರಭೃತ್ಯಕುಲಭಿಷಕ್ಪರಿಷತ್ಸಂಪಾದಿತಕಲ್ಯಾ ಣಾಮೃತಾಹಾರಂಗಳರ್ದಂತೆ ಷಟ್ಖಂಡಕ್ಷೇತ್ರಮೃತ್ತಿಕೆಯನೆ ಸವಿನೋಡ ಲುಂ, ಸೇವಾಭಿಜ್ಞವಾರಾಂಗನಾವೃಂಗಾರಸುಧಾಸಿಕ್ತಸೂಕ್ತಿಗಳರ್ದಂತೆ ನಿಸ್ಸ ಹಾಯಸಾಹಸೋತ್ಕೀರ್ಣಮಹಾಹವಾರ್ಣವಪ್ರವೀರಪಾರಬ್ಧಾರಭಟೀಸ ಮುದ್ಭಟಕಥೆಗಳನೆ ಕೇಳಲುಂ, ಮೃದುಮಧುರವಿದಗ್ಧಮುಗ್ಧಪರಿಹಾ ಸಮನೋಹರಾಳಾಪಶುಕಶಾರಿಕೆಗಳರ್ದಂತೆ ಪಂಜರಗತಕುಂಜರಾರಾತಿಕಿ ಶೋರಕೇಸರಿಗಳನೆ ತರಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲುಂ,

ಕೆಲದೊಳ್ ಶ್ರೀದರ್ಪಣಂ ಬಂದಿರೆಯುವೊಸೆದು ವಕ್ತ್ರೇಂದುವಂ ಪಳ್ಗ ದೊಳ್ ನೋ
ಡಲುಮಾತೋದ್ಯಪ್ರಗೀತಧ್ವನಿಗಳಿರೆ ಧನುರ್ದಂಡಟಂಕಾರಮುಂ ಕೇ ।
ಳಲುಮಬ್ಜಿರ್ಪರ್ಚೆ ತತ್ಕಾಂತೆಗೆ ನೆಗಚ್ಚಿದ್ದವು ಗರ್ಭಸ್ಥನುತ್ಸಾಹಮುಂ ತೋ
ಳ್ವಲಮುಂ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮುಂ ಸೂಚಿಸುವವೊಲತಿಚೋದ್ಯಂಗಳೀದೌಹೃದಂ
ಗಳ್ ॥ ೩೩

ವ॥ ಅಂತು ಚಕ್ರವರ್ತಿಜನ್ಮೋತ್ಸವಸೂಚಕಮಪ್ಪನೇಕದೋಹಳಸಂ
ದೋಹಂ ನೆಗಚೆ ಸುಖಪ್ರಸೂತಿಸಮಯದೊಳ್,

ಮನುಗೋತ್ರಾಂಭೋಧಿಚಂದ್ರಂ ಮನುಕುಲಸರಸೀವಿಭ್ರವೋತ್ತಂಸಹಂಸಂ
ಮನುವಂಶಪ್ರಾಚ್ಯಶೈಲದ್ಯುಮಣಿ ಮನುನೃಪಾಮ್ನಾಯದುರ್ಗಾದ್ರಿಸಿಂಹಂ
ಮನುಭೂಪಾಳಾನ್ವಯಶ್ರೀಭವನಕಳಶಮೆಂಬಂತು ವಿಖ್ಯಾತಪುಣ್ಯಂ
ಮನುಧಾತ್ರೀಪಾಲಚೂಡಾಮಣಿ ಜನಿಯಿಸಿದಂ ಚಕ್ರವರ್ತಿಪ್ರಧಾನಂ ॥ ೬೪

ವ॥ ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್

ಎಸಗಿದುದು ಸವಿಾರಂ ಶೈತ್ಯಸಾರಭ್ಯಮೌದ್ಯಾ
ವಸಥಮೆಸೆದುದಾಶಾಚಕ್ರಮಂಭೋದವೂರ್ಗಂ।
ಪೊಸತೆ ತೊಳೆದುದೀಗಳ್ ಪಾಲೊಳೆಂಬಂತುಟಾಯ್ತೀ
ನೆಸೆದು ಸೊಗಯಿಸಿತಾ ಚಕ್ರಿಜನ್ಮೋತ್ಸವಾಹಂ ॥ ೬೫

ವ॥ ಆಗಳ್ ಸರಭಸಪ್ರಚಾರಿತಪರಿಜನಪದಕ್ಷೋಭವಿಚಳಿತವಿಹೀತಳ
ಮುಂ, ಪ್ರತಿನಿಕೇತನೋತ್ಥಾಪಿತವಿಚಿತ್ರಕೇತನಮುಂ, ಮೃಗಮದಜಳಕ್ಷಾ
ಟಾಸಿಕ್ತ ಪ್ರಾಂಗಣಮುಂ, ಮಧುಕರನಿಕರಝಂಕಾರಹಾರಿಕುಸುಮೋಪಹಾ
ರಮುಂ, ಮಹೀಪತಿನಿವೇದನಸಂಭ್ರಮಗಮನಸ್ಖಲಿತವೃದ್ಧಕಂಚುಕಿನಿಕ
ರವುಂ, ಅಂತಃಪುರಪರಿಜನನಿರ್ದಯಸಂಮರ್ದನಪತಿತಕುಬ್ಜವಾಮನವ
ರ್ಷಧರನಿಕರುಂಬವುಂ, ನಾಭಿವಿಲಂಬಮಾನಲಂಬಸ್ತನವಿಸ್ರಸ್ತಾಂತರೀ
ಯೋತ್ತರೀಯವೃದ್ಧಧಾತ್ರೀನರ್ತನನಿರೀಕ್ಷಣಜನಿತಾಜನಿತಹಾಸನಿವಾಸ
ಮುಂ, ಯುಗಪದುತ್ಥಿತಮಂಗಳಗೀತನೃತ್ತೋನ್ಮಿಶ್ರತಾನೇಕಾನೇಕಲಯಾ
ನುಗತಲೀಲಾಲಾಸ್ಯಪ್ರಸಕ್ತ ಕಾಮಿನೀಕಮನೀಯಮುಮಾಗಿ,

ಮನುಜಾಧೀಶಸಮೂಹಸಂಚರಣದಿಂ ಸೌಮಂತಸೀಮಂತಿನೀ
ಜನಸಮ್ಮರ್ದದಿನುತ್ಸವಧ್ವಜಪಟಪ್ರಸ್ತಾರದಿಂ ರತ್ನವಂ।
ದನಮಾಲಾಪ್ರಚುರಪ್ರಭಾಪ್ರಸರದಿಂದಾನಂದಭೇರೀಧ್ವನಿ
ಧ್ವನಿಯಿಂದಾಲಯಮಾಯ್ತದೊಂದು ಪಿರಿದುಂ ಚೆಲ್ವಿಂಗೆ ರಾಜಾಲಯಂ ॥

ವ॥ ಆಗಳ್ ನಾಭಿರಾಜಕಚ್ಛಮಹಾಕಚ್ಛಪ್ರಮುಖಪ್ರಭುಗಳ್ ನೆರೆದು ಜಾತಕವೋರ್ತ್ಸವಮುಂ ಮಾಡಿದ ತದನಂತರದೊಳ್,

ಭಾವಿಭರತೇಶಪದವುಮಿ
ಳಾವಿಪುಳಪ್ರೇಮಭರಮುಮೆರ್ದೆಗೊಂಡಿರೆ ಸ।
ದ್ಭಾವದಿನಿಟ್ಟುದು ಬಂಧುಜ
ನಾವಳಿ ಕೂಸಿಂಗೆ ಭರತನೆಂಬೀಪಿಸರಂ ॥ ೩೭

ವ॥ ಅಂತು ನಿಜದೇಹಪ್ರಭಾಪ್ರವಾಹಜಲಂಗಳೊಳಂ ಕರಚರಣತಳ ರಕ್ತಾಂಭೋರುಹಂಗಳೊಳಂ ಅತಿಮೃದುಳಬಾಹುಬಾಳಮೃಣಾಳಕಾಂ ಡಂಗಳೊಳಂ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಲೀಲಾಕರನಪ್ಪುದಂ ನನ್ನಿ ಮೂಡುತ್ತುಮಂತಃ ಪುರಕಾಂತಾಕರಪರಂಪರಾಸಂಚಾರರತ್ನದರ್ಪಣನುಂ ಬಂಧುಜನಕರಕಮ ಳವನವಿಹಾರಕೇಳೀಕಳಹಂಸನುಂ ಗುರುಜನನಯನೇಂದೀವರಾನಂದನಶ ರಚ್ಚಂದ್ರನುಮಾಗಿ,

ದರಹಸಿತಂ ಹಸಿತಂ ಸುಂ
ದರಮನ್ಮಧಲಸಿತರುಚಿತರಂಗಿತಮೆಂಬೀ।
ಪರಿವಡಿಯ ಬಾಲಕೇಳಿಯೆ
ಕರಮೆ ಮರುಳ್ಚಿದುದು ತಾಯುಮಂ ತಂದೆಯುಮಂ ॥ ೩೮

ನುಡಿಯ ತೊದಳ್ ನಡೆಯ ತಳರ್
ಜಡೆಗಳ ಕೆಂಪಲರ್ದ ಮೊಗದ ಕಿಱುನಗೆ ಕೆಂಪಂ।
ಪಡೆದಧರಮಣಿಯ ಚೆಲ್ವಡಿ
ಗಡಿಗೆಸೆದುದು ಬಾಳಭಾವದೊಳ್ ಪುರುಸುತನಾ ॥ ೩೯

ಕೊರಲೊಳ್ ಶಾರ್ದೂಲನಖಾಂ
ಕುರಂಗಳುಂ ಹರಿನಖಾಂಕುರಂಗಳುಮಂದೇಂ।
ಕರಮೆಸೆದಿರ್ದುವೊ ಶೌರ್ಯಾಂ
ಕುರಂಗಳೆಂಬಿನೆಗವೊದಿದೇವಾತ್ಮಜನಾ ॥ ೪೦

ನುಡಿಯ ಪೊದಪ್ಪೆಯೊಳೊಳ್ನುಡಿ
ನುಡಿದಂ ನಿಜಸಕಳಚಕ್ರವರ್ತಿತ್ವಕ್ಕಂ

ದಡಿಯಿಡುವಂತೆ ನಿರಂತರ
ಮುಡಿಯಿಟ್ಟಂ ಪದ್ಮರಾಗಕುಟ್ಟಿಮತಳದೊಳ್ ॥ ೪೧

ವ॥ ಅಂತು ನಿಜಾನ್ವಯಲೀಲಾಲಲಾಮಂಗೆ ಲೋಕಯಾತ್ರಾಪ್ರವರ್ತನನಿಮಿತ್ತಮಾದಿಬ್ರಹ್ಮನನ್ನೆ ಪ್ರಾಶನಚೌಲೋಪನಯನಾದಿಕ್ರಿಯೆಗಳನನುಕ್ರಮದಿಂ ತಾನೆ ಮಾಡಿ ಸಹಪಾಂಸುಕ್ರೀಡಾನೇಕವಿಭ್ರಮಕ್ರೀಡಾರಸೋದಾರರಾಜದಾರಕಪರಿವೃತನಾಗಿ, ಮೃಗಮದಕರ್ದಮಸಂಪಾದಿತಲೇಖಾಮಂಡಿತಗಂಡಸ್ಥಳನುಂ, ಕುಂಕುಮಪಾಂಸುಪಟಲಸಾಂದ್ರಸಿಂದೂರಿತಮಸ್ತಕಪಿಂಡನುಂ, ದಕ್ಷಿಣಕರಾಳಂಬಿತನಿಬಿಡನಿವೇಷ್ಟಿತಾಂಶುಕವಿಶಾಲಸ್ಥೂಲವೃತ್ತಹಸ್ತನುಂ, ಮದಾಂಧವಿಜಯಸಿಂಧುಸಿಂದೂರೀಕೃತನುಂ, ದಶೈಕಾದಶವರ್ಷದೇಶೀಯನುಂ, ಅಂತಃಪುರದಾಸೇರಕನನೇಱಿ ಕಿಂಚಿದಾಕುಂಚಿತಾಗ್ರತರ್ಜನೀನಿಶಿತಾಂಕುಶನಂತಃಪುರಪ್ರಮದವನಪ್ರವಿಷ್ಟನಾಗಿ, ಕೃತಕಗಿರಿಶಿಖರಂಗಳಂ ಗಿರಿದುರ್ಗೋತ್ತುಂಗಶಿಖರಂಗಳೆಂದು ಪಾಯಿಸಿಯುಂ, ಅತಿನಿಬಿಡಬಾಳಕದಳೀಷಂಡಂಗಳಂ ವನದುರ್ಗಂಗಳೆಂದೆ ಪಡಲ್ವಡಿಸಿಯುಂ, ಶತಸಹಸ್ರಮುಖಾವಹಜಾನುದಘ್ನದೀರ್ಘಿಕಾಂಭಃಕುಲ್ಯಾಪ್ರವಾಹಂಗಳಂ ಜಲದುರ್ಗಂಗಳೆಂದೆ ನೊಂಕಿ ಕದಡಿಯುಂ, ಲೀಲಾಕಮಲಾಕರಾನೀಕರಕ್ತಕಮಳಂಗಳನಾಸ್ಯಾನುಶೋಣಿತಶೋಣರಿಪುನೃಪಶಿರಂಗಳೆಂದೆ ತುಳಿಯಿಸಿಯುಂ, ಉದ್ದಂಡಪುಂಡರೀಕಂಗಳಂ ಶ್ವೇತಾಪತ್ರಂಗಳೆಂದೇ ಮಾಡಿ ಪಿಡಿಸಿಯುಂ, ಅಭಿನವೋದ್ವೃತ್ತಧೌತಶಂಖಶಕಾಂಕವಿಶದಜಳಾರ್ದ್ರಜಳಕುಸುಮಂಗಳಂ ಸಾರ್ವಭೌಮೋಚಿತವ್ಯಾತ್ರಿಂಶಚ್ಚಾರುಚಾಮರಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ಪಿಡಿಸಿಯುಂ, ಸಮುಲ್ಲಸದಶೋಕಪಲ್ಲವಂಗಳನನೇಕವಿಜಯವೈಜಯಂತಿಗಳೆಂದೇ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡೆತ್ತಿಯುಂ, ವಂದಿಬಾಳಕವೃಂದಜಯಜಯಾನಂದಕೋಳಾಹಳವೆಸೆಯೆ ಲತಾಗೃಹಮೆಂಬರಾಜಗೃಹಕ್ಕೆವಂದು,

ವಿವಿಧಕಳಿಂಗವಂಗಖಗಷ್ಣಾರ್ಜರಮಾಳವಚೋಳಪಾಂಡ್ಯಪ
ಲ್ಲವನೃಪಮಂಡಲಂಗಳೊಳಿವಂಗಿವು ಜೀವಿತಮೆಂದು ಕೊಟ್ಟು ಪೊ ।
ಣ್ಮುವ ನಿಜವಿಕ್ರಮೈಕರಸಮುಂ ಶಿಶುಭಾವದೊಳಂ ನಿರಂತರಂ
ಭುವನಜನಕ್ಕೆ ಸೂಚಿಸಿದನೀತೆರದಿಂ ಪುರುದೇವನಂದನಂ॥ ೪೨

ವ॥ ಅಂತು ನಿಖಿಳಜಗದಾಶ್ಚರ್ಯಕಾರ್ಯರಸಬಹಳಬಾಲಕ್ರೀಡಾಚಕಮು
ತ್ಕರಿತವೀರಚಕ್ರನುಂ ನಿಜೋದಯಾನಂದಿತಜಗಚ್ಚಕ್ರನುಮಾಗಿ ಯೌವ
ನಪ್ರಾಪ್ತನಾಗೆ,

ತಂದೆಯ ರೂಪೆ ತಂದೆಯ ವಿಳಾಸಮೆ ತಂದೆಯ ಚೆಲ್ವೆ ತಂದೆಯೊಂ
ದಂದಮೆ ತಂದೆಯೊಂದು ನುಡಿಯೋಜೆಯೆ ತನ್ನೊಳ್ನಿಳಮರ್ಕವೆತ್ತುದಾ।
ನಂದಕರಂ ಕರಂ ಸೊಗೆಯಿಸುತ್ತಿರೆ ಕೋಭಿಸಿದಂ ಕುಮಾರನಾ
ನಂದಿತರೂಪನಂದೆಸೆಯೆ ತಂದೆಯೊಳಚ್ಚಿನೊಳಿರ್ತ್ತಿದಂತೆವೋಲ್ ॥ ೪೩

ವಿಪುಳಯಶಃಪಿಂಡಂ ಪು
ಣ್ಯಪುಂಜಮಾಕ್ಷತ್ರಧಾಮಧಾಮಂ ತಾನಾ।
ನೃಪಸುತನೆನ್ನದೆ ಪೆಱತೊಂ
ದು ಪೊಂಗಿನೊಳ್ ನೆಗಟ್ದಿ ಭರತನಂ ಬಣ್ಣಿಪರಾರ್ ॥ ೪೪

ವ॥ ಮತ್ತಮಾಕುಮಾರನಿಂ ನೇರ್ಗಿಱಿಯನಾಗಿ ಮುನ್ನ ಪೇೞ್ದ ಪುರೋ
ಹಿತನಾನಂದನುಂ ದಿವಾಕರನುಂ ಅಧೋಗ್ರೈವೇಯಕಾಹಮಿಂದ್ರನುಂ ಮ
ಹಾಪೀಠನುಮಾಗಿ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದ ಅಹಮಿಂದ್ರಂ ಬಂದು
ವೃಷಭಸೇನನೆಂಬೊಂ ತನಯನಾದಂ; ಶ್ರೇಷ್ಠಿ ಧನಮಿತ್ರನುಂ ಅಧೋ
ಗ್ರೈವೇಯಕಾಹಮಿಂದ್ರನುಂ ಮಹಾಪೀಠನುಮಾಗಿ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯೊಳ್
ಪುಟ್ಟಿದಹಮಿಂದ್ರನುಂ ಬಂದುಮನಂತವಿಜಯನೆಂಬ[1]ತನೂಜನಾದಂ; ಶಾ
ರ್ದೂಲಾರ್ಯನುಂ ಚಿತ್ರಾಂಗದೇವನುಂ ವರದತ್ತನೃಪನುಮಚ್ಯುತಸಾಮಾ
ನಿಕನುಂ ವಿಜಯನೃಪನುಮಾಗಿ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದಹಮಿಂ
ದ್ರಂ ಬಂದನಂತವೀರ್ಯನೆಂಬಂ ತನೂಭವನಾದಂ; ವರಾಹಾರ್ಯನುಂ
ಮಣಿಕುಂಡಲಾಮರನುಂ ವರಸೇನಭೂಮಿಪನುಮಚ್ಯುತಸಾಮಾನಿಕನುಂ
ವೈಜಯಂತಭೂಪನುಮಾಗಿ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯೊಳಹಮಿಂದ್ರನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ
ದ ದಿವಿಜೇಂದ್ರಂ ಬಂದಚ್ಯುತನೆಂಬನಾತ್ಮಜನಾದಂ; ವಾನರಾರ್ಯನುಂ ಮ
ನೋಹರದಿವಿಜನುಂ ಚಿತ್ರಾಂಗದಾವನಿಪನುಂ ಅಚ್ಯುತಸಾಮಾನಿಕಾಮರ
ನುಂ ಮಹೀಪಾಳನುಮಾಗಿ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದಹಮಿಂದ್ರಂ
ಬಂದು ವೀರಸೆಂಬೊನಾತ್ಮಭವನಾದಂ; ನಕುಳಾರ್ಯನುಂ ಮನೋಹರ

[1]ಕ—ಅನಂತವೀರ್ಯನೆಂಬ. [2]ಕ—ಅನಂತವಿಜಯನೆಂಬ.

ಥದಿವ್ಯನುಂ ಶಾಂತವುದನಮಹೀನಾಥನುಮಚ್ಯುತಸಾಮಾನಿಕನುಮಪರಾಜಿ
ತನೃಪನುಮಾಗಿ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದಹಮಿಂದ್ರಂಬಂದು ಸುವೀ
ರನೆಂಬೊಂ ನಂದನನಾದಂ; ಇಂತು ಭರತಕುಮಾರಂ ಬೆರಸುಪಟ್ಟಿರ್
ಕುಮಾರರಾದಿಯಾಗಿ ನೂರ್ವರ್ ಕುಮಾರರುಮನನಿಬರಿಂ ಕಿಱಿಯಳ್
ಬ್ರಹ್ಮಿಯೆಂಬ ಮಗಳಂ ಪಡೆದು,

ಫಳಲಲಿತಂ ವಿನೂತಕಳಕಾಕಳತಂ ಕಡುರಯ್ಯವೊಯ್ತು ಕೋ
ಮಳಲತೆಯೆಂಬಿನಂ ಚರಮದೇಹಶತಾತ್ಮಜರಿಂದವೂಮಹೋ।
ತ್ಪಳವುಖಿಯಿಂದವೂಸತಿ ಯಶಸ್ವತಿ ವಿಶ್ವಮಹೀತಳಂ ಗುಣಂ
ಗೊಳೆ ಪಡೆದಳ್ ತದಗ್ರ್ಯಮಹಿಷೀಪದದೊಳ್ ಪಿರಿದೊಂದು ವೈಭವಂ ॥

ವ॥ ಮುನ್ನೆ ಪೇೞ್ದ ವಜ್ರಜಂಘನೆ ಸೇನಾನಾಯಕನಕಂಪನನುಮಧೋ
ಗ್ರೈವೇಯಕಾಹಮಿಂದ್ರನುಂ ಮಹಾಬಾಹುಮಹೀಪತಿಯುಮಾಗಿ ಸರ್ವಾ
ರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದಹಮಿಂದ್ರಂ ಬಂದು ಸುನಂದಾಮಹಾದೇವಿಯ ಗ
ರ್ಭದೊಳ್ ಬಂದವತರಿಸಿ,

ತನುವಳಿರೇಖೆಗಳ್ ಕಿಡೆಯುವೆೞ್ದ ಬೆಡಂಗಿನದೊಂದು ರೇಖೆಯಂ
ತನಗೆಡೆಮಾಡಿ ಪೊಂಗೆ ನಡು ಬಂದುದಯಂಗೆಯಲಿರ್ದ ಪೂರ್ಣಚಂ।
ದ್ರನನೊಳಕೊಂಡು ಬೆಳ್ಪಿಸೆವ ವಾಸವದಿಗ್ವನಿತಾನನಂಬೊಲಾ
ನನರುಚಿ ಚೆಲ್ವನೇಂ ನೆಜಿಯೆ ತಾಳ್ದಿದುದೋ ಬಿಸಕಾಂಡಪಾಂಡುರಂ॥ ೪೬

ಬದವಿದ ಕರ್ಪನೆಯ್ದಿ ಪರಿವೃತ್ತಪಯೋಧರಚೂಚುಕಕ್ಕೆ ಮಾ
ಡದೆ ವಳಭಂಗವುಂ ಕಳಯೆ ತೋರ್ಪುದನಂತೆ ತನೂದರಕ್ಕೆವಾ।
ಡದೆ ಕಡುವೆಳ್ಪವುಂ ನಿಮಿರ್ದ ಸುಯ್ಯುಮನಾನನಪಂಕಜಕ್ಕೆ ಮಾ
ಡದೆ ಬಳಿದೊಂದು ಗರ್ಭ್ಯಮೆ ಮನಂದರಲಾರ್ತುದು ಮಂದಯಾನೆಯಾ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಗರ್ಭಂ ಬಳೆಯೆ,

ದಿಗಿಭನಿಭಂಗಳಪ್ಪ ಸಮರದ್ವಿರದಂಗಳ ಯುದ್ಧಕೇಳಿಯಂ
ಬಗೆಗೊಳೆ ನೋಡಲುಂ ನೆಗೞ್ದ ಮಲ್ಲರುಮಂ ಪಿಡಿದೊತ್ತಿ ಗೆಲ್ದ ಜೆ।
ಟ್ಟಿಗರೆನೆ ಸಂದ ಮಲ್ಲರನೆ ಪೋರಿಸಲುಂ ಪಿರಿದೊಂದು ದೋಹಳಂ
ನೆಗೞ್ದುದು ಗರ್ಭದರ್ಭಕನ ದೋರ್ಬಲಗರ್ಬಮನಂದು ಪೇೞ್ವವೋಲ್ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಗರ್ಭದೋಹಳಂ ನೆಗಪೆ,

ಜನನೀಗರ್ಭಾವತಾರೋತ್ಸವಮುದಿತಸುರಾನೀಕಮುದ್ವೃತ್ತವಿಶ್ವಾ
ವನಿಭೃದ್ಬಾಹಾಬಳೋನ್ಮೂಲನಪಟುತರದೋರ್ವಿಕ್ರಮಂ ದೇವತೂರ್ಯ
ಧ್ವನಿಮಿಶ್ರಾತೋದ್ಯನೈಸ್ವಂ ಮನುನೃಪತಿಕುಲಶ್ರೀಯಶಶ್ರೀಜಯಶ್ರೀ
ವನಿತಾಘೋಷಂ ಪುಣ್ಯಪುಂಜೋದಯನುದಯಿಸಿದಂ ವಂಶಲಕ್ಷ್ಮೀಲಲಾಮಂ ೪೯

ವ॥ ಆಬಾಳಕನ ಜನ್ಮೋತ್ಸವದೊಳ್,

ವಾರವಿಲಾಸಿನೀಲಟಹನರ್ತನಚಂಚಳಕಾಂಚಿದಾಮಮುಂ
ಜೀರಕಕಿಂಕಿಣೀರಣಿತದಿಂ ವಿಕಸತ್ಕುಸುಮೋಪಹಾರವಿ ।
ಸ್ತಾರದಿನಂದದೇಂ ಸೊಗಯಿಸಿರ್ದುದೊ ತತ್ಪುರಮುತ್ಪತಾಕಮು
ತ್ತೋರಣಮುದ್ವಿಳಾಸರಸಮುತ್ಪಟಹಸ್ವನಮುತ್ಸವಾನಕಂ ॥ ೫೦

ವ॥ ಅಂತು ಜನ್ಮೋತ್ಸವಾನಂತರಮಾಬಾಳಕಂಗೆ ಬಾಹುಬಲಿಯೆಂಬ
ನ್ವರ್ಥಾಭಿಧಾನಮನಿಟ್ಟಾತನ ಲಲಿತೋತ್ತಾನಶಯಿತದರಹಸಿತತರಂಗಿತಗತಿ
ಸ್ಖಲಿತಮುಗ್ಧಜಲ್ಪಿತಾದಿಬಾಲ್ಯವಿಳಾಸಂಗಳಿಂದಂ ಕರಿಕರೋದ್ಧೂತಧೂಳೀ
ವಿಳಾಸಪಾಂಸುಕೇಳಿಯಿಂದಂ ಮಲ್ಲವೇಷೋದ್ಧತರಾಜದಾರಕನಿಯುದ್ಧದಿಂ
ದಮಾನಂದಿತಹೃದಯನಾಗಿ ನಾಭಿರಾಜಾನಂದನನಂದನನಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಯೌವ
ನಪ್ರವೇಶಸಮಯದೊಳ್,

ದಳತಾಂಭೋಜಾಸ್ಯನಿಂದೀವರದಳನಯನಂ ಪಕ್ವಬಿಂಬಾಧರಂ ಕೋ
ಮಳವಂಶಶ್ಯಾಮನೆಂಭೋಧರರವನಳನೀಕುಂತಳಂ ವ್ಯೂಢವಕ್ಷ ।
ಸ್ಥಳನಾಜಾನುಪ್ರಲಂಬಪ್ರಬಲಭುಜಯುಗಂ ಚಾರುವೃತ್ತೋರುಯುಗ್ಮಂ
ಕುಳಶೈಲೇಂದ್ರೋನ್ನತಂ ಬಾಹುಬಲಿ ಸಕಲಸೌಂದರ್ಯಸಂಪನ್ನನಾದಂ ॥

ಆಕಮನೀಯವಿಲೋಕನ
ನಾಕಾಲದ ಕಾಮದೇವನೆಂದೊಡೆ ಕಾಂತಾ ।
ನೀಕದ ಮರುಳ್ವುದಂ ಮದ
ನಾಕುಳತೆಯನುಂತೆ ಪೇೞ್ವುದೊಂದೆಗ್ಗಲ್ತೇ ॥ ೫೦

ಕನಸಿನೊಳಮಾಕುಮಾರನೆ
ಮನಮುಂ ತಣ್ಮಲೆಯೆ ಚಿತ್ತಜಂ ಚಿತ್ತಭವಂ ।
ಮನಸಿಜನನಂಗನಂಗಜ
ನೆನೆ ನೆಗಟ್ಟಿದವು ಬಾಹುಬಲಿಗೆ ಪಲವುಂ ಪೆಸರ್ಗಳ್ ॥ ೫೩

ವ॥ ಮುನ್ನಂ ವೃಷಭೇಶ್ವರಂ ವಜ್ರಜಂಘನಾದ ಭವದೊಳಾಮಹಾತ್ಮಂಗೆ ತಂಗೆಯಾದ ಸುಂದರಿಯೆ ಕತಿಪಯಭವಪರಿಭ್ರಮಣದಿಂ ಬಂದು ಬಾಹುಬಲಿಕುಮಾರನಿಂ ನೇರ್ಗಿಱಿಯೆಳಾಗಿ,

ಸಾಂದರತನುರುಚಿಯೊಳ್ ಸುರ
ಸಾಂದರಿಯೆನೆ ಸಾಂದರಾಂಗಿ ಸಾಂದರಿಯೆಂಬಳ್ ।
ಸಾಂದರವೃಷಭಮಹೀಭುಜ
ಸಾಂದರಿಗೆ ಸುನಂದೆಗಂದು ನಂದನೆಯಾದಳ್ ॥ ೫೪

ವ॥ ಅಂತು ಭರತೇಶ್ವರಂ ಬಾಹುಬಲಿಕುಮಾರಂ ಮೊದಲಾಗೆ ನೂರ್ವರ್ ಕುಮಾರರುಮನಿರ್ವರ್ ಕನ್ಯೆಯರುಮನಾದಿಪುರುಷಂ ನೋಡಿ ಮನದೊಳಾದಱ್ತಿಱುಂ ನಿಜಾನ್ವಯಭೂಷಣತನಯವರ್ಗಕ್ಕೆ ಭೂಷಣವಿಶೇಷಂಗಳಂ ತನಗಮಿಂದ್ರಂಗಂ ಸಕಳಚಕ್ರವರ್ತಿಗಂ ತುಡಲ್ಕೆಯೋಗ್ಯಮಪ್ಪ ಸಾಸಿರದೆಂಟು ತೋರಮುತ್ತಿನ ಸರದಿಂ ಪ್ರಚ್ಛಂದಂ ಮೊದಲಾಗೆ ವಿಜಯಚ್ಛಂದಾರ್ಧಹಾರದೇವಚ್ಛಂದಾರ್ಧಹಾರರಶ್ಮಿಕಳಾಪಗುಚ್ಛನಕ್ಷತ್ರಮಾಳಾರ್ಧಗುಚ್ಛಮಾಣವಕಾರ್ಧಮಾಣವಕಂಗಳೆಂಬ ಪನ್ನೊಂದು ನಾನಾರತ್ನದ ಸುವರ್ಣಪದಕವಿರಚನಾದಿಭೇದದಿಂ ಪ್ರತ್ಯೇಕಶೀರ್ಷಕಾಶಶೀರ್ಷಕಾಮಘೋಟಕಪ್ರಕಾಂಡಕತರಳತರಬಂಧೋಪಪದಪಂಚಕಸಮೇತಂಗಳಾಗಿ ಪಂಚಪಂಚಾಶತ್ಪ್ರಮಾಣಂಗಳೊಳಾದ ಹಾರಂಗಳುಮಂ ಪೆಱವುಂ ಪ್ರತ್ಯಂಗೋಚಿತತ್ಯಂಗಮಣಿಭೂಷಣಂಗಳುಮಂ ಸ್ವಮತಿಪರಿಕಲ್ಪನೆದಿಂ ಯುಗಾರಂಭದೊಳ್ ಪಡೆದು,

ಇವರ್ಗಿವು ತಕ್ಕುವೆಂದವರ್ಗವಂ ದಯೆಯಿಂ ದಯೆಗೆಯ್ವ ರಾಗದಿಂ
ದವರವನೆಲ್ಲಮುಂ ನೆಱೆಯೆ ತೊಟ್ಟು ತದುಜ್ಜ್ವಳರತ್ನದೀಪ್ತಿ ದಿ ।
ಗ್ವಿವರನಭೋವಿಭಾಗಪರಿಪೂರಿತಮಾಗಿರೆ ತಮ್ಮನೊಲ್ದು ನೋ
ಟ್ಪಿವರ್ಗಳ ಕಣ್ಗೆ ದೀಪ್ತಿ ಪರಮಾಣುಗಳಿಂ ಸವೆದಂತೆ ತೋಱಿದರ್ ॥ ೫೫

ವ॥ ಮತ್ತೊಂದುದಿವಸಮಮರಕುಮಾರಕರಪಲ್ಲವವಿಧೂಯಮಾನಚಾ
ರುಚಾಮರಜನಿತವುಂದಮಾರುತಾಂದೋಳಿತಸೂಕ್ಷ್ಮಕ್ಷೌಮಾಂಬರಪಲ್ಲವಂ
ಅನೇಕದಿವಿಜವಂದಿವೃಂದಸಂಸ್ತೂಯಮಾನತ್ರಿದಿವಾವತರಣಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕ
ನಾನಾಪ್ರತಿಬುದ್ಧನಿಸರ್ಗವಿಹಿಮಾಕರ್ಣನೋದೀರ್ಣದರಹಸಿತವದನಸರ
ಸೀರುಹಂ, ಅವಗತದಿವಿಜದನುಜವನುಜಮಕುಟಮಣಿವರೀಚಿಪ್ರಂಜಪಿಂ
ಜರಿತೋತ್ತುಂಗಸಿಂಹಾಸನಾಸೀನವೃಷಭೇಶ್ವರಂ, ಸಕಳಕಳಾಪವಿದ್ಯೋಪ
ದೇಶೋತ್ಸುಕಾಶಯಕುಶೇಶಯನಾಗಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ,

ಸ್ಫುರದೀಷತ್ಫೆಪ್ಪ್ರೋದ್ಗತೋರೋರುಹವಿಕುಳೆಯರುನ್ಮತ್ತಹಂಸೀಕ್ವಣಿ
ನ್ನಿ
ಪುರಿಯರ್ ಮಾಣಿಕ್ಯಕಾಂಚೀರುಚಿರುಚಿರವರಾರೋಹೆಯರ್ ತಾರತಾರಾ।
ತರಳೋದ್ಯದ್ದೀಪ್ತಿಮುಕ್ತಾಫಲವಿಳಸದಳಂಕಾರೆಯರ್ ಬ್ರಹ್ಮಿಯುಂ ಸಾಂ
ದರಿಯುಂ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ದೂರಾಂತರದೊಳೆ ಪೊಡೆವಟ್ಟೆಯ್ದಿ ವಂದಿರ್ದರಾಗಳ್॥

ತೆಗೆದುತ್ಸಂಗದೊಳಟ್ಟೊಯ್ಯಗೆ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ಕರ್ಚಿ ಕದಪಂ ನುಡಿದಂ।
ಜಗದಧಿಪತಿ ನಿಮ್ಮಿರ್ವರ
ನೆಗಪ್ಪೆ ಮಕ್ಕಳರ ವಿನಯವಿಳಸನನಿಳಯಂ॥ ೫೭

ವ॥ ಅದುಕಾರಣಂ,

ಈವಯಸಮನೀಶೀಲಮ
ನೀವಿನಯಮನೆಯ್ದಿ ವಿದ್ಯೆಯಿಂ ಪುದಿದೊಡೆ ಮ।
ತ್ತೇವೇಱ್ಪುದೊ ನೀವೆ ಜಗ
ತ್ಪಾವನೆಯರಿರಕ್ಕ ನಿಮಗಮಗ್ಗಳರೊಳಗರೇ॥ ೫೮

ವ॥ ಅದಱಿಂ ನಿಮಗೆ ವಯಸಮೆಂಬುದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಯೋಗ್ಯಮೆಂದು ವಿ
ಶಾಲಹೇಮಪಟ್ಟಕದೊಳ್ ಆತ್ಮಹೃತ್ಪದ್ಮಪದ್ಮೆಯಂ ಸರಸ್ವತಿಯಂ ಪೂಜಾ
ಪೂರ್ವಕಮಧಿವಾಸಿಸಿ ನಿಜತನೂಜೆಯರಿರ್ವರುಮನೆರಡುಂ ಕೆಲದೊಳಿ
ರಿಸಿ,

ಮುನ್ನಂ ತ್ರಿಲೋಕಗುರು ಸಿ
ದ್ಧನ್ನಮಯಿಂದಱಿಪಿ ಮುಖ್ಯಮಂಗಳಪದಮಂ।
ಕನ್ನಿಗೆ ಪಿರಿಯಾಕೆಗೆ ಬಟೆ
ಯನ್ನೆಯದಿಂ ಬರೆದು ತೋಱಿದಂ ಲಿಪಿಗಳುಮಂ॥ ೪೯

ವ॥ ಅಂತಕಾರಾದಿಹಕಾರಾಂತಸ್ವರವ್ಯಂಜನಭೇದಭಿನ್ನಶುದ್ಧಾಕ್ಷರಂಗಳುಮಂ ಅಯೋಗವಾಹಚತುಷ್ಕಮುಮಂ ಸಂಯೋಗಾಕ್ಷರಂಗಳುಮಂ ಬ್ರಹ್ಮಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣಹಸ್ತದೊಳುಪದೇಶಂಗೆಯ್ದು,

ಸುಂದರಿಗೆ ಗಣಿತಮಂ ದಳ
ತೇಂದೀವರನಯನೆಗೆಡದ ಕಯ್ಯೊಳ್ ಭವ್ಯಾ।
ನಂದಕರಂ ಸ್ಥಾನಕ್ರಮ
ದಿಂದಂ ಪುರುದೇವನಱಿಯೆ ತೋಱಿದನಾಗಳ್॥ ೫೦

ವ॥ ಮತ್ತಂ ಸ್ವಯಂಭುವಾಭಿಧಾನಪದವಿದ್ಯಾಚ್ಛಂದೋವಿಚಿತ್ರಲಂಕಾರಂಗಳೆಂಬ ಮೂಱುಱುಂ ಪೆಸರ್ವಡೆದ ವಾಙ್ಮಯಮುಮುಂ, ಸಮಸ್ತಕಳಾಕಲಾಪಮುಮುಂ ಆದಿಬ್ರಹ್ಮನುಪದೇಶಂಗೆಯ್ದು ನಿಜಾತ್ಮಜೆಯರಿರ್ವರುಮುಂ ವಿದ್ಯಾಪರಿಪೂರ್ಣೆಯರುಮಪ್ಪಂತು ಮಾಡಿ ಭರತಂಗೆ ಭರತಮುಮುನರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಮುಮುಂ, ವೃಷಭಸೇನಂಗೆ ಗೀತವಾದ್ಯಾರ್ಥಸಂಗ್ರಹಮುಪ್ಪ ಗಾಂಧರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಮುಮುಂ, ಅನಂತವಿಜಯಂಗೆ ವಿಚಿತ್ರಚಿತ್ರಕಳೆಯುಮುಂ, ವಾಸ್ತುವಿದ್ಯೆಯುಮುಂ ಉಪದೇಶಂಗೆಯ್ದು, ಬಾಹುಬಲಿಗೆ ಕಾಮತಂತ್ರಸಾಮುದ್ರಿಕಾಯುರ್ವೇದಧನುರ್ವೇದಹಸ್ತ್ಯಶ್ವತಂತ್ರರತ್ನಪರೀಕ್ಷೆಗಳುಮುಂ ಮತ್ತಮಿವು ಮೊದಲಾಗೆ ಪೆಱವುಂ ಲೋಕೋಪಕಾರಿಗಳಪ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿನಿತೊಳವನಿತುಮಂ ಮತ್ತಿನ ತನೂಜವರ್ಗಕ್ಕೆಲ್ಲಮುಪದೇಶಂಗೆಯ್ದುಂ ಇಂತು,

ಉತ್ತಮವಿದ್ಯೆಗಳ್ಗೆ ಗುಱಿಯಾದ ತನೂಭವರೆಯ್ದೆ ಚಿತ್ತಮುಂ
ಪತ್ತಿಸೆ ಪತ್ತಿದಂಗನೆಯರೊಳ್ ಬೆಸಕೆಯ್ವವರೇಂದ್ರರಾಗಸಂ।
ಪೆತ್ತು ಮನಂಗೊಳುತ್ತುಮಿರೆ ಲಕ್ಕೆಯ ಲೆಕ್ಕದೊಳೊಂದಿ ಪೂರ್ವಮಿ
ರ್ಪತ್ತು ನಿರಂತರಂ ನಡೆದುದಾವೃಷಭಂಗೆ ಕುಮಾರಕಾಲದೊಳ್॥ ೫೧

ವ॥ ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ಫಳಪಾಕವಿರಾವಮುಂಗಳಪ್ಪ ಗರ್ಭಷಷ್ಠ್ಯಾಪ್ರೀ
ಹಿಯವಗೋಧೂಮಾದಿಮಹೌಷಧಂಗಳುಂ ತಿಳಾತಸೀಕುಸುಂಭಾದಿದೀಪ್ಯಾ
ಷಧಿಗಳುಂ ಯಾವನಾಳಕಂಗು[1]ಕೋದ್ರವಾದಿಸರ್ವೌಷಧಿಗಳುಂ ಮುನ್ನ
ಮುಕ್ಕೈಪ್ಪಪಚ್ಯಂಗಳಪ್ಪುವಂದು ವಿರಳಂಗಳಾಗಿಯುಂ ಅನಲ್ಪಕಲ್ಪವನಿಜಂ
ಗಳಪೇತರಸವೀರ್ಯಪಾಕಂಗಳಾಗಿಯುಂ ಆಧಿವ್ಯಾಧಿಬಾಧಿತಶರೀರರ್ ಮಾನೆ
ವೆರಭಿಮಾನವಂ ಬಿಸುಟು ನಾಭಿರಾಜನನುಮತದಿಂದನಾದಿಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿಗೆ
ವಂದು ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟು,

ವಿರಳಫಳಂಗಳಾದುವಖಿಳೌಷಧಿಗಳ್ ರಸವೀರ್ಯಪಾಕಮುಂ
ವಿರಳಮೆ[2]ವೃಷ್ಟಜಾತಿಗಳೊಡಲ್ ಪಸಿವಾದವಮಳುರ್ವೆ ನಿಪ್ಪುಟಂ।
ಕರಗಿದುದೆಮ್ಮ ಬಾಟ್ವ ತೆಱನಾವುದು ದೇವ ಶರಣ್ಗೆ ವಂದೆವಾ
ದರದೆವಗಪ್ಪುದಂ ಬೆಸಸಿ ಕಾವುದು ಲೋಕವೆನಾದಿಪೂರುಷಾ ॥ ೬೦

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ತದೀಯೈಕರುಣಾರಸಪ್ರೇರಿತಾದ್ಯಾರ್ಹಯಂ ತತ್ಪ್ರಜಾ
ಜೀವನೋಪಾಯಮುಂ ಪೂರ್ವಾಪರವಿದೇಹಸ್ಥಿತಿಸಮಾನಮಾಗೆ ಷಟ್ಕ
ರ್ಮಂಗಳುಮುಂ ವರ್ಣಾಶ್ರಮವಿಭಾಗಂಗಳುಮುಂ ಗ್ರಾಮಗೃಹಾದಿಭೇ
ದಂಗಳುಮುಂ ಭೋಗಭೂಮಿವಿರಾಮದೊಳ್ ಈಕರ್ಮಭೂಮಿವ್ಯಾರಂಭ
ದೊಳಿಮಗೆ ನಿಱಿಸಲ್ವೇೞ್ಕುಮೆಂದು ಮನದೊಳ್ ಬಗೆದು, ಅವರಂ ಅಂಜ
ದಿರಿವೆಂದು ತದಭಿಮುಖಪ್ರಕಂಪಿತಕರಪಲ್ಲವದಿಂ ಸೂಚಯಿಸಿ ತದನಂತರಂ
ಭಗವದನುಸ್ಮರಣಮಾತ್ರದಿಂದಮರಸಮಿತಿವೆರಸಮುರೇಂದ್ರಂ ಬಂದು,

ನಿಜಮಕುಟವಮಿಮರೀಚಿಯಿ
ನಜನ ಪದಾಂಬುಜದ ಕೆಂಪನಿರ್ಮಡಿಸಿ ಕುಲ।
ಧ್ವಜ ಬೆಸಸು ನಿನ್ನವೋಲೀ
ಪ್ರಜಾಪತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ನೋಂತೆರುವೊಳರೇ ॥ ೬೧

ವ॥ ಎಂದು ನುಡಿದು ತದನುಮತದಿಂ ಶುಭದಿನನಕ್ಷತ್ರಮುಹೂ
ರ್ತದೊಳ್ ಜಗದ್ಗುರುವಿನನುಮತದೊಳಯೋಧ್ಯಾಮಧ್ಯಮಪ್ಪ ತನ್ಮಹಾ
ದಿಗ್ವಿಭಾಗಂಗಳೊಳ್ ಜಿನೇಂದ್ರಮಂದಿರಂಗಳಂ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಬಟಿಕಂ ದೇ

[1]ಖ—ಕಂಬು. [2]ಗ—ತೊರೆದುವು.

ವಮಾತ್ಮಕಸಾಧಾರಣಾನೂಪಜಾಂಗಳಭೇದಂಗಳುಮುಂ, ಅನಂತಪಾಳಪಾಳಿ
ತದುರ್ಗಪರಿವೃತಾಂತಂಗಳುಂ ಲುಬ್ಧಕಾರಣ್ಯಚರಪ್ರಳಿಂದಶಬರಾದಿಪರಿರಕ್ಷಿ
ತಾಂತರಾಳದೇಶಂಗಳುಮಪ್ಪ ಕಾಶಿಕೌಸಲಕಳಿಂಗವಂಗಕಾಶ್ಮೀರಕರಹಾಟಕ
ರ್ನಾಟಚೋಳಕೇರಳಪಾಂಚಾಲಮಾಳವಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಸೌರಾಷ್ಟ್ರವನವಾ
ಸ್ಯಾಂಧ್ರಕಾಂಭೋಜಬಾಹ್ಲಿಕತುರುಷ್ಕಕೇಕಯಸೌವೀರಾಭೀರಜೀರಶೂ
ರಸೇನಪರಾಂತಿಕವಿದೇಹಸಿಂಧುಗಾಂಧಾರಕುರುಜಾಂಗಣವಿದರ್ಭವತ್ಸಾವಂತಿ
ವನಭೇದಿಪಲ್ಲವದಶಾರ್ಣಕಛ್ಛಮಹಾಕಚ್ಛಮಗಧಾವನಿರಮ್ಯಕಕುರುಸ
ಮುದ್ರಕಾದಿವಿವಿಧವಿಷಯಂಗಳುಮುಂ, ತಜ್ಜನಪದಮಧ್ಯಂಗಳೊಳ್ ಪ
ರಿಖಾವಪ್ರಪ್ರಾಕಾರಗೋಪುರಾಟ್ಟಾಳಕಾಳಂಕೃತಂಗಳಪ್ಪ ರಾಜಧಾನಿಗ
ಳುಮುಂ, ಅವಱ ಬಳಸಿಯುಂ ಯಥೋಚಿತಪ್ರದೇಶಂಗಳೊಳ್ ಏಕವೃ
ತ್ತಿಪರಿವೃತ್ತಂಗಳುಂ ಅತಿಸಮೃದ್ಧಕೃಷೀವಲಕುಳಾಧಿಷ್ಠಿತಂಗಳು
ಮಪ್ಪ ಅಖಿರಾಮಜಲಾಶಯಂಗಳುಮುಂ, ಪ್ರಭೂತಯವಸೋದಕಂಗ
ಳುಮುಂ ಸಮಸ್ತಸಸ್ಯಸಂಪತ್ಸಂಪನ್ನಸುಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳುಮುಂ, ಕ್ರೋಶ
ದ್ವಿಕ್ರೋಶಸೀಮಾಭಾಗಯೋಜನಪಂಚಶತಕುಟುಂಬಿಕುಲಾವಿರ್ಭಾವಿತಾಧ
ಮೋತ್ತಮಭೇದಂಗಳುಮುಂ ಸರಿದ್ಗಿರಿದರೀಭೂರುಹಸೇತುವನಸೀಮೋಪ
ಲಕ್ಷಿತಂಗಳುಮಪ್ಪ ಮಹಾಗ್ರಾಮಂಗಳುಮುಂ, ಪೂರ್ವೋತ್ತರಾಂಭಃಪ್ಲ
ವಂಗಳುಮುಂ ಪರಿಖಾವಪ್ರಪ್ರಾಕಾರಗೋಪುರಾಟ್ಟಾಲಪರಿವೃತಂಗಳುಮುಂ
ನಾನಾಫಲವನವಿನ್ಯಾಸೋದ್ಯಾನಲೀಲಾಜಲಾಶಯಂಗಳುಮುಂ ಪ್ರಧಾನಪುರು
ಷಾಧ್ಯಾಸಿತಂಗಳಪ್ಪ ಪುರಂಗಳುಮುಂ, ಗಿರಿಸರಿತ್ಸಂರುದ್ಧಂಗಳಪ್ಪ ಖೇಟಂಗ
ಳುಮುಂ, ಉರ್ವೀಧರನಿರುದ್ಧಂಗಳಪ್ಪ ಖರ್ವಡಂಗಳುಮುಂ, ಪಂಚಶತಗ್ರಾ
ಮಪರೀತಂಗಳಪ್ಪ ಮಡಂಬಂಗಳುಮುಂ, ಸಮುದ್ರೋತ್ಕೀರ್ಣನಿವಾಸಂಗ
ಳಪ್ಪ ಪಟ್ಟಣಂಗಳುಮುಂ, ನಿಮ್ನಗಾತಟನಿಕಟವರ್ತಿಗಳಪ್ಪ ಮಹಾದ್ರೋ
ಣಾಮುಖಂಗಳುಮುಂ, ಶಿಲಾವ್ಯೂಢಧಾನ್ಯಸಂಚಯೋಪಭೋಗಿಜನನಿವಾಸಿ
ಗಳಪ್ಪ ಸಂವಾಹಂಗಳುಮುಂ, ಘೋಷಾಕರಸಂಗ್ರಹಾಕರಗೋವ್ರಜಂಗಳು
ಮುಂ, ಅವನಾಳ್ವ ತೆಱೆಗೊಳ್ವ ಬಿಟ್ಟಬೆಸಕೆಯಿಸಿಕೊಳ್ವ ಭೋಗಿಪ
ನಿಯೋಗಂಗಳುಮುಂ ಮಾಡಿದಂ. ಇಂತು,

ಗುರು ಬಿಸಸಿ ಸವೆದು ಪಲವ್ರಂ
ಪುರಂಗಳಂ ದೇವನಿಡೆ ಪುರಂದರವೆಸರಂ ।
ಧರಿಯಿಸಿ ಭಕ್ತಿಭರಾನತ
ಕಿರೀಟನವುರೇಂದ್ರನವುರಲೋಕಕ್ಕೊಗೆದಂ ॥ ೬೪

ವ॥ ತದನಂತರಂ ಪ್ರಜಾಪತಿಯುಂ ಪ್ರಜೋಪಜೀವನನಿಮಿತ್ತಮಾಗೆ ಸೇ
ವಾಧರ್ಮೋಚಿತಮೆನಿಸುವ ಸುಕರ್ಮಂಗಳುಮಂ, ಅನೇಕಲಿಪಿವಿಧಾನಂಗ
ಳಪ್ಪ ಋಷಿಯುಮಂ, ಕೃಷೀವಲಕುಲೋಚಿತಮಪ್ಪ ಕೃಷಿಯುಮಂ, ಶಾ
ಸ್ತ್ರಾನುಗತಮಪ್ಪ ವಿದ್ಯೆಯುಮಂ, ವಣಿಗ್ವ್ಯವಹಾರಾನುಕಾರಿಯಪ್ಪ ವಾಣಿ
ಜ್ಯಮುಮಂ, ಹಸ್ತಕೌಶಲಕಳಿತಮಪ್ಪ ಚಿತ್ರಕಳಾಪಪತ್ರಚ್ಛೇದ್ಯಾದಿಸಮನ್ವಿ
ತಮಪ್ಪ ಶಿಲ್ಪಮುಮಂ ಪಡೆದು, ತನ್ನ ಪಡೆದ ಸಕಳಕ್ಷತ್ರಿಯವಣಿಕ್ಶೂ
ದ್ರರೆಂಬ ಮೂಱುವರ್ಣಂಗಳೊಳಗೆ ಕ್ಷತತ್ರಾಣಾದಿಗುಣೋಪೇತಮಪ್ಪ
ಅಖಿಳಕ್ಷತ್ರಿಯಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಶಸ್ತ್ರಕರ್ಮಮುಮಂ, ವಣಿಗ್ವಂಶಕ್ಕೆ ಪಾಶು
ಪಾಲ್ಯಕೃಷಿಪಣ್ಯಕರ್ಮಂಗಳುಮಂ, ಮತ್ತಂ ಸ್ಪೃಶ್ಯಾಸ್ಪೃಶ್ಯಕಾರುಗಳು
ಮೆಂದಿರ್ತೆಱದ ಶೂದ್ರಸಂತತಿಗೆ ಶುಶ್ರೂಷಾನಿಯೋಗಂಗಳುಮಂ, ಯಥಾ
ಯೋಗ್ಯಮುಪದೇಶಂಗೆಯ್ದು ವರ್ಣಸಂಕರಮಾಗಲೀಯದೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ
ಜಾತಿಗಳೊಳ್ ನಿಱ್ಪುವಂ ಕೊಳ್ಕೊಡೆಯುಮಂ ನಿಯೋಜಿಸಿ,

ಜನಪದಂಗಳನೆಯ್ದೆ ಮಾಡಿ ಪುರಂಗಳಂ ಸವೆಕಟ್ಟಿ ಮೂ
ಱಿನಿಸಿ ವರ್ಣಮನಿಂತುಮುಂ ಸವೆಕಟ್ಟಿಯುಂ ಬಟಿಕಂ ಜಗ।
ಜ್ಜನಕನೊಟ್ಟಿದ ಪೊನ್ನ ರಾಶಿಗಳಂ ಜಗಜ್ಜನಕಿತ್ತು ತ
ತ್ಕನಕವರ್ಣದಿನೇಕವರ್ಣಮೆ ಮಾಡಿದಂ ಜಗಮೆಲ್ಲಮಂ ॥ ೬೫

ವಿತತಾಷಾಢದ ಬಹುಳ
ಪ್ರತಿಪದ್ದಿನದಂದು ಕೀರ್ತಿ ನೆಗಟ್ಟಿದರೆ ಭಗವ।
ತ್ಕೃತಯುಗಮಾದುದಱಿಂದಂ
ಕೃತಯುಗಮೆಂಬರ್ ಪುರಾಣವಿದರಿದನೀಗಳ್ ॥ ೬೬

ವ॥ ಅಂತು ಕೃತಯುಗಾರಂಭಸೂತ್ರಧಾರನೆನಿಸಿದಾದಿಬ್ರಹ್ಮಂಗೆ ರಾಜ್ಯಾ
ಭಿಷೇಕಂಗೆಯ್ವ ಬಗೆಯುಂ ಬಗೆದು,

ಸುರಕಾಂತಾನೃತ್ಯಮೆತ್ತಂ ಪಸರಿಸಿರೆ ನಭೋಭಾಗದೊಳ್ ದೇವತೂರ್ಯ
ಸ್ವರಮಾಕಾಶಚಕ್ರದೊಳ್ ಬಳ್ವಳಬಳೆದಿರೆ ನಾನಾವಿಮಾನಂಗಳೊಳ್ ಭಾ
ಸುರರತ್ನಜ್ಯೋತಿಗಳ್ ತಳ್ತಳಿಸಿರೆ ಸುರವೃಂದಾನ್ವಿತಂ ಬಂದನಾಗಳ್
ಸುರರಾಜಂ ರಾಜದೈರಾವತವಿಮಳತಳಸ್ಕಂಧದೇಶಾಭಿರಾಮಂ ॥ ೬೨

ವ॥ ಅಂತು ಭುವನತ್ರಯಚೂಡಾಮಣಿಯ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕದೊಸಗೆ
ಯಂ ನಾಭಿರಾಜಾದಿರಾಜಸಭೆಗಱುಪಿ ಮಹಾನದ್ಯುಭಯತಟವ್ಯಾದುಮೃ
ತ್ಸ್ನಾನವಿಲಸಿತವೇದಿಕಾವಿರಾಜಮಾನದೊಳ್ ಚಂಚತ್ಪಂಚರತ್ನ ಚೂರ್ಣವಿರ
ಚಿತರಂಗವಲ್ಲೀವಿಳಾಸವಿರಾಜಿತಸುನಾಸೀರಶರಾಸನದೊಳ್ ಪರಸ್ಪರಸ್ಪ
ರ್ಧಮಾನಪರಿಕ್ಷಿಪ್ತ ಮುಲ್ಲಿಕಾಮುಕುಳಮುಕ್ತಾಫಳೋಪಶೋಭಿತದೊಳಿಂ
ದ್ರನೀಲಮಣಿಕುಟ್ಟಿಮಸಂಕ್ರಾಂತವಿಶ್ವಿಕದಾಮಾಭಿರಾಮದೊಳ್ ಪರಿವಿರ
ಚಿತಚಿತ್ರಾಂಬರವಿತಾನಚ್ಛಾಯಾಚ್ಛುರಿತರಂಗಭೂಮಿಯೊಳ್ ಮಂಗಳೋ
ಪಕರಣಸಮುದ್ಧರಣನಿಯಮಿತಾನೇಕಕಾಮಿನೀಕರಪಲ್ಲವವಿಧೂಯಮಾನ
ಚಾರುಚಾಮರಮರುದಾಂದೋಳಿತಪ್ರಾಕಾರಪ್ರಲಂಬಮಾನವಿಂದಾರಮಾ
ಳಾವಿಳಾಸದೊಳ್ ಅನ್ಯೋನ್ಯಹಸ್ತ ಪರಂಪರೋಪನೀಯಮಾನನಾನಾಸ್ನಾ
ನೋಪಕರಣದೊಳ್ ನಿಯಮಿತಾನೇಕನಾಕಕಾಮಿನೀನಿರುದ್ಧಸಂಚಾರ
ಮಾರ್ಗದೊಳ್ ಪರ್ಯಂಕನಿಹಿತಬಹುಪ್ರಕಾರಭೃಂಗಾರಮಂಗಳಜಲಸಂ
ಭೃತಶಾತಕುಂಭಮಣಿದರ್ಪಣಪ್ರಸಾರಿತದಿಗಂಗನಾಮುಖದೊಳ್ ಅಮರ
ವಾರವನಿತಾಕರಪಲ್ಲವವಿಧೂಯಮಾನವಿಳಾಸದೊಳ್ ಗಂಧರ್ವಸಮಾರಬ್ಧ
ಸಂಗೀತಮೃದುಮೃದಂಗನಾದಪ್ರವೋದಿತಾಶೇಷರಾಜದಾ್ರಜಭವನದೊಳ್
ಸಂಚರತ್ಸುರವಿಳಾಸನೀಲಲಿತಮೃದುಪದವಿನ್ಯಾಸಮಂಜುಗುಂಜನ್ಮಂಜೀರಕ
ಮನೋಹರಝಂಕಾರಪ್ರವರ್ಧಮಾನಮದಾಳಿಕುಳಕೋಳಾಹಳದೊಳ್ ರಾ
ಜಭವನಾಂಗಣಮಧ್ಯಸ್ಥಿತರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಮಂಟಪದೊಳ್,

ಮುನ್ನಮೆ ನಿಱಿಸಿದ ಮಣಿಖಚಿತ
ತೋನ್ನತಪರಿಪೀಠದೊಳ್ ಜಗತ್ಪತಿಯಂ ಮೌ ।
ನೋನ್ನತನಂ ಪ್ರಾಜ್ಮಖದಿಂ
ದನ್ನತಸುರಮೌಳಿಲಾಲಿತಾಂಘ್ರಿದ್ವಯನಂ ॥ ೬೩

ವ॥ ಇರಿಸಿ ಮಹಾಸರಿತ್ಸರಸೀಸಮುದ್ರನಂದೀಶ್ವರದ್ವೀಪವಾಸಿಗಳಿಂದಂ ಬಂದ ತೀರ್ಥೋದಕಗಳಿಂದಂ ತ್ರಿವಿದ ಕಳಧೌತಕಳಶಂಗಳನಮರತರುಪಲ್ಲವಪ್ರಸೂನಪರಿಪೂರ್ಣಮುಖಂಗಳನಮರರಾಜಸಮಾಜಮುಂ ನಾಭಿರಾಜಂ ಬೆರಸೆತ್ತಿಕೊಂಡು,

ದೆಸೆಗಳ್ ದೇವಾಂಗನಾಮಂಗಳಕಳಕಳದಿಂದಂ ದಿಗಂತಂಬರಂ ಘೂ
ರ್ಣಿಸೆ ಕೈಮಿಕ್ಕಿರ್ದ ರಾಗಂ ಬೆರಸು ಸುರಿಯೆ ತದ್ವಾರಿ ಧಾರಾಸಹಸ್ರ।
ಪ್ರಸರಂಬೆತ್ತತ್ತಮಿತ್ತಂ ಪುದಿದೊದವಿರೆ ಮುಂ ಪೋದ ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕ
ಕ್ಕೆ ಸಮಂ ಮೇಲೆಂಬಿನಂ ಕಣ್ಗೆಸೆದುದು ಜಗತೀರಾಜರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಂ ॥೬೯

ವ॥ ತದನಂತರಮೆ ಮಾಗಧಾದಿವ್ಯಂತರರಾಮರರ್ ಮಾಡಿದ ಧಾರಾಭಿಷೇ
ಕದೊಳಂ ಪಾರರ್ ಮಾಡಿದ ನಳನೀಪತ್ರಪುಟಪ್ರಸಾದಿತಸಾರಜಳಪೂರಾಭಿ
ಷೇಚನದೊಳಂ ಅಭಿಷೇಕವಿಧಿಯಂ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ ವಿಜಯಶಸ್ಸಿದ್ಧಾಧಿಷ್ಠಾನ
ವೀಪಮೆನಿಪ ಮಜ್ಜನಪೀಠಮನಧಿಷ್ಠಿಸಿದಾಗಳ್, ಕೆಲಂಬರರುಣಮಣಿಕುಳ
ಪ್ರಭಾಜಾಳಜಟಿಳತಪಿಂಜರಂಗಳಾಗಿ ನಿಜರಾಗಪ್ರವಾಹಶಂಕೆಯುಂ ಮಾಡು
ವ ಜಳಂಗಳಿಂದಂ, ಕೆಲಂಬರಿಂದುಕಾಂತಕಳಶಕಿರಣದ್ವಿಗುಣಧವಳನಿಜದಂತ
ಕಾಂತಿಬಹಳಪರಿಹಾಸಚ್ಛಾಯಾವಿಭ್ರಮಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸುವ ತೋಯಂಗಳಿಂ
ದಂ, ಕೆಲಂಬರಿಂದ್ರನೀಲಕಳಶರುಚಿನಿಚಯನಿಚಿತಂಗಳಾಗಿ ನಿಷ್ಕ್ಷಿಪ್ತಾನಿಳ
ನಳನನ್ಯೋತಿಪಟಳವಿಭ್ರಾಂತಿಯಂ ಪಡೆವ ಸಲಿಲಂಗಳಿಂದಂ,

ನಿಮಿರ್ದಲ್ಲಾಡುವ ಕಾಂತಕುಂತಳಕುಳಿಂ ತುಂಗಸ್ತನಕ್ಷೋಭವಿ
ಭ್ರಮಮುತ್ಕಂಪದರಿದ್ರಮಧ್ಯಮುಚಿತಸ್ವೇದೋದ್ಗಮಂ ಮಜ್ಜನ।
ಶ್ರಮದೊಳ್ ಗಾಡಿಯನೀಯೆ ಸಾಂದರಿಯರೇಕಚ್ಛತ್ರರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇ
ಕಮಿದೆಂಬಂತಿರೆ ಮಜ್ಜನಂಬುಗಿಸಿದರ್ ಮನ್ವೇನ್ವಯೋತ್ತಂಸನಂ ॥ ೭೦

ವ॥ ಆಗಳ್ ಮುಜ್ಜನಾವಸರಮಂಗಳಪಾಠಕಮಧುರನಿನದಮನಾಲಿಸುತ್ತುಂ,

ಆಂಭೋಭಾರವಿಜೃಂಭಿತ
ಕುಂಭಾಂಭೋದಂಗಳಿಂದದಿಂ ಸುರಿಯೆ ಚತುಃ।
ಕುಂಭಂಗಳ್ ಭೂಭುವನ
ಸ್ತಂಭನ ಮಜ್ಜನಮನೆಯ್ದಿ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿದಂ ॥ ೭೧

ವ॥ ಅಂತು ನಿಷ್ಪನ್ನಮುಜ್ಜ್ವಲನೆನುಂ ವಿನಿಹಿತನೀರಾಜನನೆನುವಾಗಿ ಸುರರಾ
ಜನಮರ್ಪಿತಸಂತಾನಕುಸುಮದಾಮಾಂಬರಭೂಷಣಪ್ರಸಾಧಿತಂ ಪುರುದೇ
ವಂ ಮೃಗೇಂದ್ರವಿಷ್ಟರದೊಳರಿ ನಾಭಿರಾಜಂ ಬೆರಸುಬಂದು,

ಸಕಲಮುಕುಟಬದ್ಧಾಧೀಶನೈ ದೇವ ನೀನುಂ
ಮುಕುಟಧರನುಮಾಗಲ್ವೇಱುಕ್ಕುಮೆಂದಾಗಳಿಂದ್ರಂ ।
ಮುಕುಟದೊಡನೆಲಂಪಿಂ ಪಟ್ಟಮುಂ ಕಟ್ಟಿ ಲೋಕ
ಪ್ರಕಟವೆನೆ ಪೊದಳ್ದಿತ್ತಾ ದಿದೇವಪ್ರಭಾವಂ ॥ ೭೦

ವ॥ ಅಂತನೇಕಮುಕುಟಬದ್ಧಮುಣಿಮುಕುಟಮುಣಿಕರ್ಷಣಮುಸ್ಫುಟಿತಚ
ರಣಂ ಆಪ್ತಾಧಿರಾಜ್ಯಂ ನಾಭಿರಾಜಸನ್ನಿಧಾನದೊಳಖಿಪ್ರಜಾಪಾಲನದೊಳ
ತಿಪ್ರಯೆತ್ನಪರನಾಗಿ ತನ್ನ ಮುನ್ನ ಪಡೆದ ವರ್ಣತ್ರಯಕ್ಕಂ ಭರತನಿಂದ
ಮಿನ್ನಪ್ಪ ವಿಪ್ರವರ್ಣಕ್ಕಂ ಯಥೋಚಿತವೃತ್ತಿಗಳನಱಿಪಲೆಂದು,

ವದನಂ ತೋಳ್ ತೊಡೆ ಪಾದಮೆಂಬಿವನಿವಂ ಶುಶ್ರೂಷೆಗೆಯ್ಯಲ್ಕೆ ಲಾ
ಭದಲಂಪಿಂ ನಡೆಯಲ್ಕೆ ಕೈದುವಿಡಿಯಲ್ಕೆಂದಂದಜಂ ಬೀಱೆ ತೋ ।
ಱಿದೊಡಾವರ್ಣಚತುಷ್ಕಮುಂ ಕುಮತಿಗಳ್ ತತ್ಸ್ಥಾನದೊಳ್ ಮುನ್ನೆ ಪು
ಟ್ಟಿದುವೆಂಬರ್ ಪುಸಿನನ್ನಿಯೆಂದಱಿಯೆದೇಂ ಲೋಕಂ ಮರಳ್ಗೊಂಡುದೋ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಭವಿಷ್ಯದ್ವಿಜನ್ಮವರ್ನಕಧ್ಯಯೆನಾಧ್ಯಾಪನದಾನಪ್ರತಿಗ್ರಹ
ಯಜನಯಾಜನವಿಶಿಷ್ಟವೃತ್ತಿಯುಮುಂ, ಕ್ಷತ್ರಿಯಜಾತಿಗೆ ಸತ್ಯತ್ಯಾಗಪ್ರ
ಜಾಪಾಲನಶರಣಾಗತರಕ್ಷಣಪ್ರಹರಣಕ್ಷಮಾದಿಗುಣಾಚರಣಮುಮುಂ, ವಣಿ
ಗ್ವಂಶಕ್ಕೆ ಜಳಸ್ಥಳಯಾತ್ರಾಸಂವೃತಮರ್ಥಪ್ರವರ್ತನಮುಮುಂ, ಶೂದ್ರ
ಸ್ವಯಕ್ಕೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿವರ್ಣತ್ರಯಕ್ಕಂ ಶುಶ್ರೂಷಾನ್ಯಕರ್ಮಕರಣೋಪ
ಜೀವನಮುಮುಂ ನಿಱಿಸಿ,

ಈಮೊಚ್ಕೆಯೊಳಿಸಗದರಂ
ಕಾಮೋಧಿಕ್ಕಾರದಂಡದಿಂ ದಂಡಿಪುದೆಂ ।
ದಾಮನುಕಂಪಾತಿಳಕಂ ಪೇ
ಟ್ದೀಮಹಿಗಾತ್ಮೀಯಮಹಿಮೆಯಂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದಂ ॥ ೭೪

ವ॥ ಮತ್ತಂ ದಂಡಧರರಿಲ್ಲದಂದು ತಂತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಗಳಂ ಪ್ರಜೆಗಳತಿಕ್ರಮಿಸಿ ನಡೆಗುಮೆಂದುಂ, ಅತ್ಯಂತದುಷ್ಟಬಳವಜ್ಜನಗ್ರಸನದಿಂ ದುರ್ಬಳಜನಂಗಳೊಳ್ ಮತ್ಸ್ಯನ್ಯಾಯಂ ಪ್ರವರ್ತಿಸುಗುಮೆಂದುಂ, ಯಥೋಚಿತಧರಣೀಧರರಪ್ಪ ಭೂಪಾಳಕರನವರವರ ಪದವಿಯೊಳ್ ನಿಱಿಸಲ್ ಬಗೆದು ಮೂರ್ಧಾಭಿಷಿಕ್ತಮೆಂಡಳಿಕರಂ ಚತುಸ್ಸಹಸ್ರಮಕುಟಬದ್ಧಪರಿವೃತರಂ ಸೋಮಪ್ರಭಹರಿಯೆಕಂಪನೆಕಾಶ್ಯಪರಂ ಬರಿಸಿ ತದುಚಿತಪ್ರತಿಪತ್ತಿಗಳೊಳಿರಿಸಿ, ತನಗಾಪ್ತನಪ್ಪ ಸೋಮಪ್ರಭಂಗೆ ಕುರರಾಜಾಭಿಧಾನಮನಿಟ್ಟು, ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಗಣ್ಯನಂ, ಹರಿಗೆ ಹರಿಕಾಂತನಾಮಮನಿಟ್ಟು ಹರಿವಂಶಧ್ವಜನಂ, ಆ ಕಂಪನಂಗೆ ಶ್ರೀಧರಾಂಕನಾಮಮನಿಟ್ಟು ನಾಥಾನ್ವಯಪುರಸ್ಸರನಂ, ಕಾಶ್ಯಪಂಗವೋಷ್ಠವಾಕ್ಯನಾಮಮನಿಟ್ಟು ಉಗ್ರವಂಶಲಲಾಮನಂ ಮಾಡಿ, ಈಕ್ಷ್ವಾಕುಮಹಾಕಚ್ಛಪ್ರಮುಖಧರಾಧಿನಾಥರುಮನಧಿರಾಜಪದವಿಯೊಳ್ ನಿಱಿಸಿ,

ಸುತರುಮನವರ್ಗವರಭಿಮತ
ಮತಮೆಂತದನಿತ್ತು ನಿಱಿಸಿದಂ ಪ್ರಭು ನಿಜಸಂ ।
ತತಿಯಂ ತಣಿಪಿ ಸುಹೃತ್ಸಂ
ತತಿಯಂ ಪೆರ್ಚಿಪ್ಪುದು ರಾಜ್ಯಫಲಮಿನಿತೆ ವಲಂ ॥ ೭೫

ವ॥ ಅಂತಾದಿದೇವನಿಕ್ಷುರಸಸಂಗ್ರಹಣಸಮಯಾಹೂತಭೂತಳನಪ್ಪುದಱಿಂದಂ ಇಕ್ಷ್ವಾಕುಕುಳತಿಳಕನುಂ, ಪ್ರಜಾಜೀವನೋಪಾಯನಮನದಿಂದೆ ಮನುವುಂ, ಪ್ರಜಾಜೀವನೋಪಾಯಮನನಾದುದಱಿಂ ಪ್ರಜಾಪತಿಯುಂ, ನಿಜಕುಲೋದ್ಧರಣದಿಂ ಕುಲಧರನುಂ, ತೇಜೋವಾಚಕಮಪ್ಪ ಕಾಶ್ಯಪನಂ ಪಾಲಿಸುವುದಱಿಂ ಕಾಶ್ಯಪನುಂ, ಕೃತಯುಗಾರಂಭಕ್ಕಾವಿಯಾದುದಱಿಂದಂ ಆದಿಬ್ರಹ್ಮನುಂ ಎಂಬ ಅಪೂರ್ವಾಭಿಧಾನಮುಂ ಪ್ರಯೋಗಿಪ್ಪನ್ವರ್ಥನಾಮಂಗಳುಂ ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧಮಾಗಿರಲ್, ಆಱುವತ್ತಮೂಱುಲಕ್ಷಪುಬ್ಬಂ ರಾಜ್ಯಕಾಲಂ ಸಲೆ,

ಪೆಸರ್ಗಳ್ ಕರ್ಣಾಮೃತಸ್ಯಂದಿಗಳೊದವಿದಪೂರ್ವಾಭಿಧಾನಂಗಳೋರಂ
ತೆಸಗುತ್ತಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಮಾಡಿದ ಕುರುಹರಿನಾಥೋಗ್ರವಂಶಂಗಳಂತೀ ।
ವಸುಧಾಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಸಲ್ವನ್ನೆಗಮೆಸೆದಿರೆ ವರ್ಣಕ್ರಮಂ ಕರ್ಮಭೂಮಿ
ಪ್ರಸರಕ್ಕಿಂತಾದಿಯಾದಂ ಸುಕವಿಜನನುತಂ ಸೋಮನಸೋತ್ತಂಸಹಂಸಂ ॥

ನಾನಾಮಾನ್ಯೇಜನಾಂತರಂಗನಿಹಿತಾನಂದೋದಯಂ ದಿವ್ಯಸಂ
ತಾನಸ್ರಜ್ಮಣಿಭೂಷಣಾಂಬರಧರಂ ಸ್ವಾಧೀನಸಂಗತ್ವಸಂ ।
ತಾನಂ ಪುತ್ರಕಳತ್ರಮಿತ್ರಸಹಿತಂ ಸಾಕೇತಸಿಂಹಾಸನಾ
ಸೀನಂ ಪಾಲಿಸಿದಂ ಮಹೀವಳಯಮಂ ಸಂಸಾರಸಾರೋದಯಂ ॥ ೩೩

ಗ॥ ಇದು ದೇವೇಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರವಂದ್ಯಪರಮಜಿನೇಂದ್ರಮುಖ
ಚಂದ್ರವಾಕ್ಚಂದ್ರಿಕಾಪ್ರಸರಪ್ರಸಾದೋದೀರ್ಣಸೂಕ್ತಿ
ಕಲ್ಲೋಲಮಾಲಾಕೀರ್ಣಕವಿತಾಗುಣಾರ್ಣವ
ಪ್ರಣೀತಮಪ್ಪಾದಿಪುರಾಣದೊಳ್
ಕರ್ಮಭೂಮಿನಿಯೋಗ
ನಿರೂಪಣಂ
ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

LIBRARY OF THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL ASIATIC SOCIETY

ನ ವ ಮೂ ಶ್ವಾ ಸ ಂ.

ಶ್ರೀಪತಿ ಪ್ರಭುಪರಮೇಶ್ವರ
ನಾಪೂರ್ಣಮನೋರಥಂ ನಮನ್ನೃಪಮಕುಟೂ ।
ಟೋಪಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಾಂತ
ರ್ವ್ಯಾಪಿತಮಹಿಮಂ ಸರಸ್ವತೀಮಣಿಹಾರಂ ॥ ೧

ಸ್ಫುರಿತಮಣಿಖಚಿತಹರಿವಿ
ಷ್ಟರದೊಳಳಂಕರಿಸಿ ನೆಱೆದ ರಾಜನ್ಯಕಮಂ ।
ದರಹಸಿತವೈದುವಿಲೋಕನ
ಪರಿಭಾಷಣದಿಂದವಾದವಾದರಿಸುತ್ತುಂ ॥ ೨

ಎರಡೋಳಿಯೊಳಂ ಮೊದಲೊಳ್
ಭರತೇಶ್ವರಬಾಹುಬಲಿಗಳಿರೆ ಮುತ್ತಿನ ಪು ।
ತ್ರರುಮವರ ಕೆಲದೊಳಿರೆ ಸುರ
ಶರಾಸನಂ ನೆಗಱ್ದುದವರ ಮಕುಟಪ್ರಭೆಯೊಳ್ ॥ ೩

ಮಗಮಗಿಸುವ ನವಮೃಗಮದ
ದಗರುವ ಮಳಯಜದ ಕಂಪ್ಪುಮಂ ಸೂಡಿದ ಬಾ।
ಸಿಗದ ಪ್ರೊಸಗೆಂಪ್ಪುಮಂ ನೆಱೆ
ದುಗಿಬಗಿವಾಡಿದುವು ಚಮರರುಹಪವನಂಗಳ್ ॥ ೪

ಪಸರಿಸಿದ ತೋರಹಾರದ
ಪ್ರೊಸವೆಳ್ದಿಂಗಳುಮೆನಮರ್ದ ಪೆರ್ದುಡುಗೆಗಳಿಂಳ್ ।
ಮಿಸುಗುವ ಪ್ರೊಸಮಾಣಿಕದೆಳ
ವಿಸಿಲುಮನೊಡಗಾಣಲಾದುದಾಸ್ಥಾಯಿಕೆಯೊಳ್ ॥ ೫

ಎಡೆಗೋದಿರದಿರಿಮುದ್ದಂ
ನುಡಿಯದಿರಿಂ ನೃಪತಿ ನುಡಿಯೆ ನುಡಿಯಿಂ ನೀಮಿ ।
ರ್ದೆಡೆಯೊಳಿರಿಂ ನೀವಱಿವಿರ್
ಮಿಡುಕಿದೊಡೆನೆ ಚಿತ್ರವೇತ್ರದಂಡಧರರ್ಕಳ್ ॥ ೬

ಆಸಭೆಯುಮನೇಱಿದ ಸಿಂ
ಹಾಸನಮುಮನೊಡನೆ ಬೆಳಗೆ ಬೆಳಗಿಂದೆ ಜಗಂ ।
ಭಾಸಣಿಸಿದುದೆನೆ ಸಕಳಸು
ರಾಸುರಪತಿಯುರದೊಳಿಸೆದುದಿಂದ್ರಚ್ಛಂದಂ ॥ ೭

ಕನಕಗಿರಿಯೆನಿಪ ಸಿಂಹಾ
ಸನಮುಮನಾಪರಮಚರಮತನುರುಚಿಯುಮನೇ ।
ನನವರತಂ ಪುದಿದುನ್ನೊ ನಿಮಿ
ರ್ದನೇಕಚಮರೀಜದುಗ್ಧ ಜಳಲಹರಿಕೆಗಳ್ ॥ ೮

ವ॥ ಮತ್ತಂ ಸಿಂಹಾಸನಾಸನ್ನಸ್ಥಿತಮಣಿಮಯಪೀಠದೊಳ್ ನಾಭಿರಾಜನುಂ, ಕನಕಪೀಠದೊಳ್ ಕಚ್ಛ ಮಹಾಕಚ್ಛರುಂ, ಸೋಮವಂಶಲಲಾಮಂ ಸೋಮಪ್ರಭನುಂ, ಹರಿವಂಶಾಗ್ರಗಣ್ಯಂ ಹರಿಕಾಂತನುಂ, ನಾಥವಂಶನಾಯಕನಕಂಪನನುಂ, ಉಗ್ರವಂಶಾಗ್ರಗಣ್ಯಂ ಕಾಶ್ಯಪನುಂ ಇರೆ, ಮತ್ತಂ ಪೆಱರುಮಱುಕೆಯ ನಾಯಕರುಂ ಮಣಿಮಕುಟಬದ್ಧರಾತ್ಮೋಚಿತಪ್ರದೇಶಾಸನಂಗಳೊಳಿದ್ದೋಲಗಿಸುತ್ತಿರ್ದನ್ನೆಗಮಾದಿದೇವನ ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣಕಲ್ಯಾಣಮತ್ಯಾಸನ್ನಮೆಂಬುದಂ ನಿಜಾವಧಿಬೋಧದಿಂದಮಱಿದು ಸಂಗೀತಪ್ರಸಂಗದಿಂದವೋಲಗಿಸಲೆಂದು,

ಸುರರಾಜಂ ತನ್ನ ಗಂಧೇಭದ ಕೆಲಗೆಲದೊಳ್ ಸಿಂಧುರಾರೂಢರಿತ್ತಂ
ಬರೆ ಗೆಂಧರ್ವಾಮರರ್ ಮೆಚ್ಚಱಿದು ಮಧುರಗೀತಂಗಳಂ ಮೆಚ್ಚಿಸುತ್ತುಂ ।
ಬರೆ ನಾನಾತೋದ್ಯದಿಂ ವಾದಕದಿವಿಜಗಣಂ ತನ್ನನಾರಾಧಿಸುತ್ತುಂ
ಬರೆ ಮುಂದಿರ್ದಪ್ಸರೋವೃಂದಮುಮಧಿಕಮುದಂ ಬಂದನಾಗಳ್ ಸುರೇಂದ್ರಂ

ವ॥ ಬಂದು ಭಗದಾಸ್ಥಾನಮಂಟಪಮನವನತಮಣಿಕಿರೀಟರತ್ನ ಪ್ರದೀಪಂಗಳಿಂದಮರ್ಚಿಸಿ ಸಿಂಹಾಸನೋಪಾಂತಸ್ಥಿತಕನಕಪೀಠದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು,

ಪರಮನನೋಲಗಿಸಿ ಕೃತಾ
ರ್ಥರೆಮಪ್ಪೆವೆಮೋಘವವಸರಂಗುಡಿಸುವುದೆಂ ।
ದಿರದೆನ್ನನಧಿಕಭಕ್ತಿ ಯೆ
ತರೆ ಬಂದುದು ದೇವದಿವಿಜಪೀಠಕಮನಿತುಂ ॥ ೧೦

ಸವನಿಸಲಿವರ ಮುನೋರಥ
ಮುಮರೀನೃತ್ಯಪ್ರಸಂಗಮುಕ್ಕಭವ ಭವ ।
ತ್ಕ್ರಮುಕಮುಳಸೇವೆಯಿಂದಿಂ
ತುಮನಂತಂ ಗೀತವಾದಿತಂ ಫಲಮುಲ್ತೇ ॥ ೧೧

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ,

ಅಸವಮಪ್ರೇಕ್ಷಣಮೀಕ್ಷಣೈಕರಸಮಂ ಪಾರ್ದಿರ್ದುದೀರಾಜಪು
ತ್ರಸಮೂಹಂ ಪರಿಪೂರ್ಣಭೂವರಸಮಂ ಸಂಗೀತಮಂ ತೋಱಿ ಮೆ ।
ಚ್ಚಿ ಸಲೋರಂತೆ ಸವುಸ್ತದೇವಕುಪಿತ[1]ವ್ಯೂಹಂ ತೆರಳ್ದರ್ದುದಿಂ
ಬೆಸಸಿಂ ಭಾರತಿಕಂಗೆ ನಾಟ್ಯಘಟನಪ್ರಸ್ತಾವನಾಟೋಪಮಂ ॥ ೧೨

ಎಂದಿಂದ್ರಂ ಬಿನ್ನವಿಸಲೊ
ಡಂ ದರಹಸಿತಾನನಾಬ್ಜನಾವುದು ನಿಮಗಾ ।
ನೆಂದಮದಕ್ಕಿನೆ ನುತಸುರ
ವೃಂದಂ ಸಂಗೀತಕಕ್ಕೊಡರ್ಚಲಿವೇೞ್ದಿಂ ॥ ೧೩

ಪೇೞ್ವುದುಮನಂಗನಿರ್ದೆಡೆ
ವೇೞ್ವುವೊಲೊರ್ವೊದಲೆ ಗೀತವಾದಿತರವಮೇ ।
ವೇೞ್ವುದೊ ಸಭೆಯಂ ರಸದೊಳೆ
ಪೂೞ್ವುವೊಲೆಸೆದತ್ತು ದಿವಿಜಪೇಟಕಜನಿತಂ ॥ ೧೪

ಮದನನೆ ಬಿಲ್ಲೊಳಮೂತನೆ
ಸುದತಿಯ ಬೀಣೆಯೊಳಮೆಸೆವ ದನಿಯುಮನಿಟಿಸಿ ।
ತ್ತಿದು ದಲೆನಿಸಿದುದು ಸುರತೂ
ರ್ಯದ ರವದೊಳೆ ಪುದಿದ ಸುರವಧೂಗೀತರವಂ ॥ ೧೫

ಅವರ್ದಿನೆ ಮಱೆಯೊಳಗೆಸೆದಪು
ದವೃತಾಂಬುದನಿನದಮೆನಿಸೆ ಸಭೆ ನಿನದಂ ಗೀ ।
ತಮಹಾವಾದಿತಮೆನಿಸಿದು
ದಮರೀಜನಗೀತಮಮರವಾದಿತಮಾಗಳ್ ॥ ೧೬

[1]ಖ—ಕುಪತ

ಅಂಬರಭೂಷಣಮಾಲಾ
ಡಂಬರದ ಬೆಡಂಗನೆಮರನರ್ತಕಿ ಗೆಡವೇ ।
ನೆಂಬುದೊ ಧರಣೀಂದ್ರಂಗವು
ಳುಂಬಂ ಪೊಗಲಿಲ್ಕೆ ರೂಪು ನೀಳಾಂಜನೆಯಾ ॥ ೧೩

ಕಳೆ ಗೀತಂ ವಾದ್ಯಂ ನೈತ್ಯ
ಲೀಳೆ ಪೆಱಗೊರ್ಪ್ಪದೀಕೆಗಲ್ಲದೆ ಗಣಿಕಾ ।
ತಿಳಕಮಿವಳ್ ನರ್ತನರಸೆ
ದೊಳೆ ನಿಚ್ಚಂ ಮೆಚ್ಚುಗೊಳ್ವಳಿಂದ್ರನ ಕೈಯೊಳ್ ॥ ೧೪

ಎನಿಸಿದ ನೀಳಾಂಜನೆ ಕ
ರ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲಿಂ ಮುಸೆದ ಮದನನಲರ್ಗಣೆ ಬರ್ದುಕಿ ।
ತ್ತೆನಿಸುತ್ತೊಳಪೊಕ್ಕಳ್ ಭೋಂ
ಕೆನೆ ನಿಖಿಳಜನಾಂತರಂಗಮುಂ ರಂಗಮುಮಂ ॥ ೧೫

ನಿಲ್ತುವು ರಸಂಗಳಿಲ್ಲಿ ಮು
ಡಲ್ತನೆ ಭಂಗಿಯೊಳನಂಗಜಂಗಮಲತೆವೊಲ್ ।
ನಿಲ್ತು ಜವನಿಕೆಯ ಮುಱೆಯೊಳ್
ಪೊಲ್ತಳವಳ್ ಮುಗಿಲ ಮುಱೆಯ ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯಂ ॥ ೧೬

ಓಸರಿಸಿದ ಜವನಿಕೆಯೊಡ
ನೋಸರಿಸಿದನಿಸಲೆ ಕಂತು ಪುಷ್ಪಾಂಜಳಿಯೆಂ ।
ಸೂಸಿದ ಪದದೊಳೆ ಸಭೆಗಂ
ಸೂಸಿದನೊಡನೊಡನೆ ನನೆಯ ವೊನೆಯಂಬುಗಳಂ ॥ ೧೭

ನೆಗಪೆ ನಿಜಪ್ರತಿಬಿಂಬಂ
ನೆಗೞ್ದರಸುಗಳುರದೊಳಿಸೆವ ಹಾರಮೆಂದ್ಯೋ ।
ತ್ರಿಗಳೊಳವರೆರ್ದೆಯನಲ್ಲಿಂ
ಪುಗುವುದನನುಕರಿಸಿ ರಂಗದೊಳ್ ಸೊಗಯಿಸಿದಳ್ ॥ ೧೮

ಅತನುರಸೋಪೇತವಿಳಂ
ಬಿತಮಧ್ಯಂ ಧೃತಲಯಂಗಳೊಳ್ ಲಕ್ಷಣಸಂ ।

ಯುತತ್ವಾನುಗತೌಘ
ಪ್ರತೀತವಾದ್ಯಂಗಳಿಸೆದುವತಿಶುಭದಂಗಳ್ ॥ ೬೫

ತಾಳದ ಲಯಮುಂ ನಿಱು ನೀ
ಳಾಳಕ ಹಾರದ ಪೊದಲ್ದಿ ಮುತ್ತೆಂಬಿವು ಮುಂ ।
ಮೇಳಿಸಿ ಕೈಕೊಂಡುವು ಲುಳಿ
ತಾಳಕಿ ಕೈಕೊಂಡಳಿಂಬುದೊಂದಚ್ಚರಿಯೇ ॥ ೬೬

ರಸಭಾವಾಭಿನಯನಂಗಳ್
ಪೊಸವೆ ಪುಗಿಲ್ ಪೊಸವೆ ಜಲ್ಲಿಗಳ್ ಪೊಸವೆ ನಯಂ ।
ಪೊಸವೆ ಕರಣಂಗಳುಂ ನಿ
ಪ್ಪೊಸವೆನೆ ಪೊಸಯಿಸಿದಳಾಕೆ ನಾಟ್ಯಾಗಮಮುಂ ॥ ೬೭

ಭಾರತಿ ಸಾತ್ವಕಿ ಕೈಶಿಕೆ
ಯಾರಭಟಿಯುವೆಂಬ ವೃತ್ತಿಯೊಳ್ ರಸಮುಂ ಸಂ।
ಚಾರಿಸುವ ಭಾವಮುಂ ವಿ
ಸ್ತಾರಿಸುವ ಬೆಡಂಗು ಬೀಱಿ ನೀಲಾಂಜನೆಯಾ ॥ ೬೮

ಭಾವದನುಭಾವದೆಸೆವ ವಿ
ಭಾವದ ಪಸುಗೆಗಳೊಳೊಸರ್ವ ರಸದಭಿನಯಮುಂ ।
ಭಾವಿಸುವೊಡಾದಿದೇವನ
ದೇವೇಂದ್ರನ ಬಗೆಗಮಸದಳಂ ನರ್ತಕಿಯಾ ॥ ೬೯

ಅಂಗೋಪಾಂಗಂಗಳೊಳಿಸೆ
ವಾಂಗಿಕಮುಂ ಗಾನಪಾಠ್ಯದೊಳ್ ವಾಚಕಮುಂ ।
ತುಂಗಕುಚೆ ಮೆಱೆದಳಾದಿವಿ
ಜಾಂಗನೆಗಾಹಾರ್ಯಸಾತ್ವಿಕಂ ನಿಜಮೆ ಬಲಂ ॥ ೭೦

ಭರತಾಗಮದೊಳ್ ಮೂವ
ತ್ತೆರಡೆನೆ ನೆಗಲ್ದಂಗಹಾರಮುಂ ನೂಱೆಂಟುಂ ।
ಕರಣಮುಮನವಳ ಡವಕೆಯ
ಪರಿಚಾರಿಕೆಯಱುಗುವಾಕೆಗವು ತೊಡರ್ವೆಡೆಯೆ ॥ ೭೧

ಪುಗುವ ಪೊಱಮಡುವ ತೆಱನೆರ್ದೆ
ವುಗುವಳ್ ಪೊಱಮಡುವಳಿನಿಸೆ ಪೊಸತಮರ್ದಂ ಮೇ ।
ಗುಗುಱ್ದಿಪಳಿನಿಸೆ ಮುಗುಳ್ನಗೆ
ನಗೆಮೊಗದ ಬೆಡಂಗವಳ್ಗದೇನೊಪ್ಪಿದುದೋ ॥ ೫೦

ಪೆಸರಱಿಯದಮರತೂರ್ಯ್ಯ
ಪ್ರಸರಂಗಳ ಜತಿಗೆ ತೊಡರದಿನಿಸೆಳಲದೆ ಬ ।
ಣ್ಣಸರಂ ಗೊಂಡಂತಿರೆ ಬ
ಣ್ಣಸರಂ ಸೊಗಯಿಸಿದುದೇನವಳ್ ಪರಿಣತೆಯೋ ॥ ೫೧

ಕುಡುಪ್ರಂ ಕಯ್ಯ್ಗಂ ಜತಿಯೊಳ್
ತಡತಡವರೆ ವಾದಕಂಗೆ ಪುರ್ವಿಂ ಜತಿಯಂ ।
ತೊಡರದೆ ನಡೆಯಿಸಿ ಪುರ್ವದೆ
ಕುಡುವೆನೆ ನರ್ತಕಿಯೆ ಸಭೆಗೆ ವಾದಕಿಯಾದಳ್ ॥ ೫೨

ಒಂದೊತ್ತಂ ನಡೆಯಿಸುವುದ
ದೊಂದೊತ್ತಿನ ಲಯಕೆ ಲಕ್ಕೆತೆಱನಾಡುವುದೇ ।
ನೆಂದಾಂ ಬಣ್ಣಿಸುವೆನೊ ಸುರ
ಸಾಂದರಿಯ ವಿಳಾಸವಿಭ್ರಮಭ್ರೂಲತೆಯಂ ॥ ೫೩

ಪೊಸವೆಳ್ದಿಂಗಳ್ ದೆಸೆದೆಸೆ
ಗೆಸೆದುದು ಕುಮುದವನಮಲರ್ದುದೆಂಬಂತಿರದೇ ।
ನೆಸೆದುದೊ ಕಟಾಕ್ಷಮಾಲಾ
ಪ್ರಸರಂ ಭ್ರೂಲಾಸ್ಯಸಾಂದರಂ ನರ್ತಕಿಯಾ ॥ ೫೪

ಎಮೆಯಿಕ್ಕದೆ ನೋಡುವನರ
ಸಮರರ ಕಣ್ಗಳೊಳನಂಗರಾಜನೆ ಬಯ್ತಿ ।
ಟ್ಟಮರ್ದಂ ಕೊಳೆ ತಳಿದುದು ನಾ
ಭಿವಮೂಳಮುಂ ಬಾಹುಮೂಳವುಂ ಸುರವಧುವಾ ॥ ೫೫

ಅವಯವದಿಂದಮೆ ದೇವಾಂ
ಗವೆಸ್ತ್ರೀದುಳ್ಳುಡೆಯನಾಕೆಯೋಸರಿಸುವ ಸೂ ।

ಸುವ ಹಾರಲತೆಯನಳವಡಿ
ಸುವ ಭಂಗಿಯೆ ಮದನರಾಜರಾಜ್ಯವಿಳಾಸಂ ॥ ೫೬

ಆಡುವ ವಿಳಾಸಮುಂ ನಡೆ
ನೋಡುವ ನೋಟಕರನತನುಮತ್ತದ್ವಿರದಂ ।
ಕೋಡಂ ಕಾಣಿಸಿ ಪಿಡಿದೀ
ಡಾಡುವುದೆಂಬಿನೆಗವಮಾಡಿ ರಂಜಿಸಿದಳವಳ್ ॥ ೫೭

ಪಾಟಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಸೊರ್ಕಿವ
ಳಾಟಮೆ ವೊಲವೆನಿಸಿ ನೆಗಟ್ದ ನೀಲಾಂಜನೆ ತ ।
ನ್ನಾಟವನೊಱಲ್ದ ನೋಡುವ
ನೋಟಕರಂ ತವದ ಮಾಪ್ಕೆಯಿಂ ಮೋಹಿಸಿದಳ್ ॥ ೫೮

ಚರಣದ ಚಾರಿಯೆ ಚಲ್ಲಿಯ
ಪರಿಕ್ರಮಕ್ರಮದ ಭಂಗಿಗಳ್ ನೆಗಪ್ಪೆಡೆಯೊಳ್ ।
ಸುರವಂದಿಗಳಿಂ ಹೋಹೋ
ಯಿರೆಯೆನಿಸಿದುದಾಟಮಿಂತು ನೀಲಾಂಜನೆಯಾ ॥ ೫೯

ಸುರಗಣಿಕಾನಾಟ್ಯರಸಂ
ಪರಮನ ಚಿತ್ತಮುಮನೆಯ್ದಿ ರಂಜಿಸಿದುದು ವಿ ।
ಸ್ಫುರಿತಸ್ಫಟಿಕಂ ಶುದ್ಧಾಂ
ತರಂಗವೇನನ್ನೆರಾಗದಿಂ ರಂಜಿಸದೇ ॥ ೬೦

ಆಮುಧುರಾಕಾರಲತಾ
ಕೋಮಳೆ ತನಗಾಗಳಾಯುರಂತಂ ಬರೆ ಸಾ ।
ದಾಮಿನಿವೊಲ್ ಭೋಂಕೆನೆ ಸುರ
ಕಾಮಿನಿ ರಂಗದೊಳದೃಶ್ಯೆಯಪ್ಪುದುಮಾಗಳ್ ॥ ೬೧

ರಸಭಂಗಭಯದಿನಿಂದ್ರಂ
ಪೊಸತೊಂದಾದೊರೆಯ ಪಾತ್ರವುಂ ತಂದನುಸಂ ।
ಧಿಸುವುದುಮದನಣಮುಱಿಯ
ಲ್ಕೆ ಸುರಾಸುರಸಮಿತಿಗಾದುದಿಲ್ಲಾಕ್ಷಣದೊಳ್ ॥ ೬೨

ಅನೀಲಾಂಜನೆಯೆಂದೆ ಮು
ನೋನೆಯನೋದಿತವಿಮೋಹದಿಂದಿರೆ ಸಭೆ ವಿ ।
ದ್ಯಾನಿಳಯನಱುದದಂ ದೇ
ಹಾನಿತ್ಯತೆಗಿಂತು ನಾಡೆ ಚೋದ್ಯಂಬಟ್ಟಂ ॥ ೪೩

ನಾರೀರೂಪದ ಯಂತ್ರಂ
ಚಾರುತರಂ ನೋಡೆ ನೋಡೆ ಕರಗಿದುದೀಸಂ ।
ಸಾರದನಿತ್ಯತೆ ಮನದೊಳ್
ಬೇರೂಱಿದುದೀಗಳಂತಿದಂ ಕಡೆಗಣಿಪೆಂ ॥ ೪೪

ಕೋಟಿತೆಱದಿಂದವೆಸೆವೀ
ನಾಟಕಮಂ ತೋಱಿ ಮಾಣ್ದಳಿಲ್ಲಳ್ ಬಗೆಯೊಳ್ ।
ನಾಟುವಿನಮುಮರಿ ಸಂಸೃತಿ
ನಾಟಕಮುಮನೆನಗೆ ನೆಱೆಯೆ ತೋಱಿದಳೀಗಳ್ ॥ ೪೫

ತನುರೂಪವಿಭವಯೌವನ
ಧನಸೌಭಾಗ್ಯಯುರಾದಿಗಳ್ಗಣೆ ಕುಡುಮಿಂ ।
ಚಿನೆ ಪೊಳೆಪ ಮುಗಿಲ ನೆಱಿಲಿಂ
ದ್ರನ ಬಿಲ್ ಬೊಬ್ಬುಳಿಕೆಯುಬ್ಬು ಪರ್ಬಿದ ಭೋಗಂ ॥ ೪೬

ನರಕದೊಳಿಯ್ದಿದ ದುಃಖದ
ಕರತನವುದು ಬಗೆವೊಡಾರ್ಗಮುರ್ವಲ್ತಿ ಭಯಂ ।
ಕರವಲ್ತಿತಿರ್ಯಗ್ಗತಿ[1]
ದುರಂತದುಃಖಪ್ರತಾನಮುಂ ಬಗೆವಾಗಳ್ ॥ ೪೭

ನಾನಾಯೋನಿಗಳೊಳ್ ಸುಟಿ
ದೇನಾನುಂ ದುಷ್ಕೃತಂ ಸಡಿಲ್ದೊಡೆ ಪಡೆಗುಂ ।
ಮಾನುಷ್ಯಮನತಿದಾರುಣ
ಮಾನಸಕಾರೀರದುಃಖಪೀಡಿತನಕ್ಕುಂ ॥ ೪೮

---

[1]೪೭.—ಕರತಿರ್ಯಗ್ಗತಿದುಸ್ತರ.

ಚಿಂತಾಶೋಕವಿಷಾದ
ಭ್ರಾಂತಿಸಮುದ್ಭೂತದುಃಖದಿಂ ನರಕದೊಳೋ ।
ರಂತೆ ವಲಂ ಮಾನಸಗತಿ
ಸಂತೋಷಮದೆಂಬುದುಂಟೆ ಸಗ್ಗಂಗಳೊಳಂ ॥ ೪೯

ಅಱುದಿಂಗಳಾಯುವುಂಟೆನೆ
ಮಱುಗುವುದುಂ ನಲ್ಲರಲ್ಲಿ ತವ್ಮಿಂ ಮುನ್ನಂ ।
ಪಱಿಪಟ್ಟು ಬರೆ ಕನಲ್ವುದು
ಮಱುಪದೆ ಕಲ್ಪ ಜಗೆರ್ದ ನರಕದುಃಖಕ್ರಮಮಂ ॥ ೫೦

ಕಷ್ಟಂ ದುಃಖಾನಳಪರಿ
ಪುಷ್ಟಂ ಚಿಃ ಗತಿಚತುಷ್ಟಯಂ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಸಂ ।
ತುಷ್ಟತೆಯನೆಯೆದ್ದಿ ಪಡೆದುಮ
ಭೀಷ್ಟಸುಖಪ್ರದವುದೊಂದೆ ಮುಕ್ತಿಸ್ಥಾನಂ ॥ ೫೧

ಎಯ್ದಿದುದಜಿಯೊಳಳವಡದುದು
ಮೆಯ್ದದುದನೆ ಬಯಸುತಿರ್ಪುದುಂ ಜೀವಕ್ಕೇ ।
ಗೆಯ್ದುವಿದುಸಹಜಮೆನ್ನಿಗೆ
ಮೆಯ್ದುಗುಮೆನ್ನಿಗಮುದಾತ್ತ ಮುಕ್ತಿಶ್ರೀಯಂ ॥ ೫೨

ಎನಿತೊಡಲಂ ತಾಳ್ದಿದುದಿ
ಲ್ಲೆನಿತೊಡಲಂ ಬಿಸುಟುದಿಲ್ಲ ವಿಷಯಾನಳನಿಂ ।
ದೆನಿತೆನಿತಂ ಮಱುಗಿದುದಿ
ಲ್ಲನಂತಸಂಸಾರಗಹನದೊಳ್ ಜೀವಂಗಳ್ ॥ ೫೩

ಜನನೀಜನಕಸಹೋದರ
ವನಿತಾಸುತಪುತ್ರಮಿತ್ರಸಂಬಂಧವುದೀ ।
ತೆನಿತೆನಿತು ಭವದೊಳಾಯ್ತಿ
ಲ್ಲೆನಿತನಿತಂ ನೆನೆವುದೆನಿತನವಧರಿಸುವುದೋ ॥ ೫೪

ತನುಗೆ ಪೊಜೆ ತುಡುಗೆ ನವಲೇ
ಸನಮೆ ಮಳಂ ಗೀತಮಳ್ಕ ನೃತ್ಯಂ ಬಗೆಯು ।

ಳ್ಕೆ ನಗೆ ದಲುನ್ಮತ್ತವಿಳಾ
ಸನಮಿಂತಿನಿತಱೊಳವೊಂದಱೊಳ್ ಪುರುಳುಂಟೇ ॥ ೫೪

ತ್ರಿದಶಸ್ತ್ರೀಜನದೊಳವುವ್ಯ
ತದೊಳಮಣಂ ಮಲ್ಗದುರಿವ ಮದನಾಗ್ನಿಯ ಕೊ।
ರ್ಬುದರಾಗ್ನಿಯ ಪೆರ್ಚ್ಕೇಂ ಮಂ
ಟ್ಗಿದಪುದೆ ಲಲನೆಯರೊಳಶನದೊಳ್ ಮಾನವರಾ ॥ ೫೫

ಎನಿತಾನುಮುಂಬುನಿಧಿಗಳ
ನನೇಕನಾಕಂಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿದುಂ ಪೋಯ್ತಿ ।
ಲ್ಲೆನಗೆ ನರಭೋಗವೆಂಬೀ
ಪೆನಿಪ್ಪುಲ್ಲಂ ನಕ್ಕೆ ತೃಪ್ಣೆ ಪೇಪ್ ಪೋದಪುದೇ ।' ೫೬

ವಿದಿತಂಮೂರ್ಧಾಭಿಷಿಕ್ತರ್ ಪಲಬರರಸುಗಳ್ ಪ್ರಾಜ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಪದಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ತಮ್ಮಂ ಮಱೆದು ವಿಷಯಭೋಗಾಸವಾತ್ಯಂತಸೇವಾ
ಮದದಿಂದಂ ಧರ್ಮಪ್ರೋತಚ್ಯುತರನವಧಿಸಂಸಾರವಾರಾಸಿಮಧ್ಯಾ
ಸ್ಪದಸರ್ವಗ್ರಾಸಿಭೀಮಾಂತಕವದನಮಹಾಗರ್ತದೊಳ್ ಮಗ್ನರಾದರ್ ॥೫೭

*ವನದಹನಂ ವನಾಂತರಮನೊರ್ಬಳಸಾಗಿರೆ ಮುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ಸು
ತ್ತಿನ ನಡುವಿರ್ದ ಮಾಮರನನಟ್ಟಿದುದೀಮರನಂ ತಗುಳ್ದುದೆಂ ।
ಬನೊಳಿಣೆಯಾಗೆ ಸತ್ತರನೆ ಸಾಯದರಂತೆಸಿಸುತ್ತು ಮಿರ್ದ ಚೆ
ಳ್ತನದನಿತಲ್ಲದಾಮರನನಾದವದಗ್ನಿ ಬರ್ದುಂಕಲೀಗುಮೇ ॥ ೫೯

ಬಗೆದೀಡಾಡೆ ದುರಂತದುಃಖತತಿಗಳ್ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ದುರ್ವೋಹವು
ತ್ಸ್ಯಗಣಂಗಳ್ ಕಡಿದಿಕ್ಕೆ ಲೋಭಮಕರಾನೀಕಂಗಳಾಟಿಂದು ನು ।
ಣ್ಣಗೆ ನುಂಗುತ್ತಿರೆ ಮಾರರಾಗಶಿಶುಮಾರಂಗಳ್ ಮಹೋಗ್ರಂಗಳಿ
ನ್ನೆಗವೋರಂತೆ ತೊಱಲ್ದೆನಿಂ ತಿರಿಯಲಾಱೇಂ ಭವಾಂಭೋಧಿಯೊಳ್ ॥ ೬೦

ವ॥ ಎಂದು ಸಂಸಾರಶರೀರಭೋಗವಿರಕ್ತಾಂತರಂಗನುಂ ಮುಕ್ತಿಕಾಂತಾ
ನುರಕ್ತಚಿತ್ತನುಮಾಗಿರ್ದನ್ನೆಗಂ, ಪೂರ್ವಭವಾಭ್ಯಸ್ತಸವುಸ್ತಾಗವಾರ್ಥ
ರುಂ ಉಚಿತಶುಭಭಾವನಾಧ್ಯಾಸಿತಾಂತಃಕರಣರುಂ ತ್ರಿಭುವನಗುರುವರಿ

*59, 60 ಈಪದ್ಯಗಳು ಖ ಗ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ನಿಷ್ಕ್ರಮಣಕಲ್ಯಾಣಶಾರದಾಗಮಪ್ರತೀಕ್ಷಣದಿವ್ಯಹಂಸರುಂ ಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪಂ
ತನಿವಾಸಿಗಳುಮಪ್ಪ ಸಾರಸ್ವತಾದಿತ್ಯವಹ್ನ್ಯರುಣಗರ್ದತೋಯತುಷಿತಾ
ವ್ಯಾಬಾಧಾರಿಷ್ಟರೆಂಬಿನ್ಬರುಂ ಲೋಕಾಂತಿಕದೇವರ್ ಬಂದು,

ಸುರಭೂಜಪ್ರಸವಂಗಳಂ ಸುರಿದು ಪಾದಾಂಭೋಜದೊಳ್ ದೇವ ಭೀ
ಕರಕರ್ಮದ್ವಿಷರಂ ಪಡಲ್ವಡಿಸಲುಂ ಭವ್ಯರ್ಕಳಂ ಘೋರಸಂ।
ಸರಣಾಂಭೋನಿಧಿಪಾರಮುಂ ಸಲಿಸಲುಂ ಸಾಲ್ಗುಂ ತದುದ್ಯೋಗಮಿ
ನ್ನಿರವೇಂ ತ್ರೈಭುವನೋಪಕಾರಕರಣವ್ಯಾಪಾರಪಾರಾಯಣಾ ॥ ೬೧

ಪರಮಾರ್ಹಂತ್ಯಮನೆಯ್ದಲಿರ್ದುದದಱಿಂ ಮೇಲುಂಟೆ ಸತ್ವಂ ಚರಾ
ಚರಮುಂ ನೆಟ್ಟನೆ ಪರ್ವಲಿರ್ದುದಱಿಂ ಮೇಲುಂಟೆ ವಿಜ್ಞಾನಮಿಂ।
ತೆರಡರ್ಕಂನೆಲೆಯಾಗಿಯುಂ ವಸುಮತೀಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಳ್ ನೀಂ ನಿರಾ
ದರನಾಗಿರ್ದುದೆ ತತ್ಸುಖಾನುಗುಣಮುಂ ಪೇೞ್ಗುಂ ಗುಣಾಂಭೋನಿಧೀ ॥೬೨

ವ॥ ಅದುಕಾರಣದಿಂದೀವಸುಂಧರಾರಾಜ್ಯಮೋಹಮೆಂಬ ವಜ್ರಲೋಹ
ನಿಗಳಮಂ ಪಱಿಯೆ ಪೊಯ್ವ ರಾಜಕುಂಜರಂಗೆ ನಿನಗಪವರ್ಗಮಾರ್ಗಂ
ನಿರರ್ಗಳಮೆ ವಲಮಾದೊಡಮೇಂ,

ವಿಶದಯಶ ಧರ್ಮಮಷ್ಟಾ
ದಶಕೋಟ್ಯನುಕೋಟಿಸಾಗರೋಪಮಕಾಲಂ।
ಪ್ರಕಮಿಸಿ ನಿಂದುದದಂ ನೀಂ
ವಿಶದಂಮಾಱ್ಪುದು ಜಗದ್ವಿಶೇಷಕಚರಿತಾ ॥ ೬೩

ವ॥ ಎಂದವರ್ ಪ್ರತಿಬೋಧಿಸಿ ಪೋಗಲೊಡಂ ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣಕಲ್ಯಾ
ಣೋತ್ಸವೋತ್ಸುಕರಾಗಿರಲಾಸಕಳಸುರಸಮಾಜಂ ಬೆರಸಮರರಾಜಂ
ಮುಂ ಮಾಡಿದ ಜನ್ಮಾಷೇಕಕ್ಕಂ ಬಟಿಕ್ಕ ಮಾಡಿದ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಕ್ಕ
ಮಿದುವೆ ಮಿಗಿಲೆಂಬಂತಾಗಿ ಪಂಚಮಹಾಂಬುಧಿಪವಿತ್ರಜಳಪರಿಪೂರ್ಣಸು
ವರ್ಣಕಲಶಂಗಳಿಂದಮಭಿಷೇಕಂಗೆಯ್ದು ತದನಂತರದೊಳ್ ಭರತರಾಜನಂ
ಬರಿಸಿ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಂಗೆಯ್ದು,

ಕರವಾಳಾಂಶುಚಯಾಂಜನಂಗಳೊಳರಿಷ್ಟಾಭೃಜ್ಜಯಶ್ರೀವಧೂ
ಕರಣಂಮಾಡಿ ಹಿಮಾದ್ರಿವಾರಿಧಿನಿರುದ್ಧೈಕಾತಪತ್ರಕ್ಷಮಾ ।

ಭರಮುಂ ಭೂರಿಭುಜಾಗ್ರದೊಳ್ ನಿಱುಸಿ ಬೋಧಾವಾಪ್ತಿಯಿಂದಂ ಸುಖಾ
ಕರನಾಗೆಂದು ಫಲಪ್ರದೋಕ್ತಿ ತಳದಂ ಶೇಷಾಕ್ಷತಾಶೀರ್ವಚೋಗಳಂ ॥ ೬೪

ವ॥ ಅಂತು ತಳದು,

ಭರತಂಗಭಿಷೇಕಪುರ
ಸ್ಸರಮೂರ್ಜಿತರಾಜ್ಯಪದವಿಯಂ ಕೊಟ್ಟು ನಿಜಾ ।
ದರದಿಂದೆ ಬಾಹುಬಲಿಗಂ
ಪರಮುಂ ಯುವರಾಜಪದವಿಯುಂ ದಯೆಗೆಯ್ದಂ ॥ ೬೫

ವ॥ ಅಂತು ದಯೆಗೆಯ್ದು ಯೋಧ್ಯಾಪಾದನಪುರಾಧಿಪತ್ಯದೊಳಿರ್ವರುಮುಂ
ನಿಱುಸಿ ನಿರ್ಭರಪ್ರಮೋದಪರಂಪರಾಪರೀತದಿವಿಜನುನುಜಸಮೂಜದೊಳ್,

ಭಗವತ್ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣ
ಪ್ರಗುಣೀಕೃತಸುರಮೃದಂಗರವವೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ।
ನೆಗೞ್ದುದು ರಾಜ್ಯಸಮರ್ಪಣ
ಯುಗಪತ್ಪ್ರತಿಹತಮುಮಂದರವವೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ॥ ೬೬

ನೆಗೞ್ದ ತಪೋರಾಜ್ಯದ ಬಗೆ
ಮಿಗೆ ನಿಂದಂ ವೃಷಭನಾಥನತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ।
ಜಗತೀರಾಜ್ಯದ ಬಗೆ ತ್ಯೆ
ಮಿಗೆ ನಿಂದಂ ಭರತರಾಜನಿತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ॥ ೬೭

ಸುರಶಿಲ್ಪಿಗಳಂ ಶಿಬಿಕಾ
ವಿರಚನೆ ದೆಸೆಗೆಸೆಯುತಿರ್ದುದತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ।
ನರಶಿಲ್ಪಿಗಳಂ ಮಂಡಪ
ವಿರಚನೆ ನೆಗೞುತ್ತುಮಿರ್ದುದಿತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ॥ ೬೮

ಮುಂದಾಡಿದಳಿಂದ್ರನ ಸತಿ
ಬಂದಮರೀಸಹಿತಮೀಶನಿರ್ದೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ।
ಬಂದಾಡಿದಳ್ ಸುನಂದೆಯೊ
ಳೊಂದಿ ಯಶಸ್ವತಿ ಮಹೀಶನಿರ್ದೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ॥ ೬೯

ಸುರವೃಂದಾರಕರಿಂದಂ
ಪರಿವೃತನಾದಂ ಚಿದಾತ್ಮನತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ।
ನರವೃಂದಾರಕರಿಂದಂ
ಪರಿವೃತನಾದಂ ಮಹಾತ್ಮನಿತ್ತೊಂಡೆಯೊಳ್ ॥ ೭೦

ಧರೆಯಂ ಮೆಟ್ಟದೆ ಮೆಟ್ಟುವ
ಸುರಲಲನಾನೃತ್ತಮತ್ತ ಲಭವನ ಸಭೆಯೊಳ್ ।
ಕರಮೆಸೆದುದು ವಾರಸ್ತ್ರೀ
ಪರಿನರ್ತನಮಿತ್ತ ಲಧಿಕವಿಭವನ ಸಭೆಯೊಳ್ । ೭೧

ಜನಿತೋತ್ಸವಯುಗಳವ್ಯ
ಗ್ರನಾಕನರಲೋಕಸಕಳಜನಕಳಕಳದಿಂ ।
ದೆನಿತಾನುಂ ವಿಭವದಿನಿಂ
ತು ನಾಡೆಯುಂ ರವ್ಯಮಾದುದಾನೃಪಭವನಂ ॥ ೭೨

ವ॥ ಮತ್ತಮಾವೃಷಭನಾಥನುಚಿತಪತ್ಯವರ್ಗಕ್ಕೆಲ್ಲಮಿಳಾತಳವಿಭಾಗ
ಮಂ ಪಚ್ಚುಕೊಟ್ಟು ಸಮುತ್ತೀರ್ಣರಾಜ್ಯಭಾರನುಂ ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣೋ
ದ್ಯುಕ್ತಚಿತ್ತನುಮಾಗಿ, ನಾಭಿರಾಜಾದಿಸನಾಭಿಗಳಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಮಂಗ
ಳಾಳಂಕರಣಾಲಂಕೃತಂ ಸಾಧರ್ಮೇಂದ್ರದತ್ತಹಸ್ತಾವಲಂಬಂ ಆರೂಢ
ಶುಭಪರಿಣಾಮಮುಮಂ ಗುಣಶ್ರೇಣಿಯನೇಱುವಾದನಭೂತಸಂಗೆಯ್ವಂತೆ ಸುದ
ರ್ಶನವೆಂಬ ಶಿಬಿಕೆಯನೇಱಿದಾಗಳ್,

ಪರಮೋತ್ಸಾಹದಿನಾಗಳೀಱಿವರಂ ಭೂಪಾಲರುಯ್ದರ್ ವಿಯ
ಚ್ಚರರತ್ತೀಱಿಯಂ ವಿಯದ್ಗಮನದಿಂದಾಂತುಯ್ದರಲ್ಲಿಂ ಸುರಾ !
ಸುರರಂಭೋದಪಥಕ್ಕಳಂಕರಣಮಾಗುಯ್ದರ್ ಬೞಿಕ್ಕಿಂದ್ರರಾ
ದರದುಯ್ದರ್ ಕಮನೀಯರತ್ನ ಶಿಬಿಕಾಸ್ಕಂಧರ್ ಜಗನ್ನಾಥನಂ ॥ ೭೩

ವ॥ ಅಂತುವೃಷಭೇಶ್ವರನನವರೇಶ್ವರರುಯ್ವುದಂ ಕಂಡು ಪುರಜನಂಗಳ್
ಗುಜುಗುಜುಗೊಂಡು ತಂತಮ್ಮೊಳಂತೆಂದರ್,

ಅರಸನ ಪುಟ್ಟದಿಂಬಟಿಯಮಿಾದಿವಿಜಾಳಿಗೆ ಮಾಣ್ದುದಿಲ್ಲ ಪೋ
ಬರಮಿವರುಯ್ವರುಂ ಮುಗುಳೆ ತರ್ಪರುಮಪ್ಪುದಱಿಂದಮಿಲ್ಲಿ ಕೊ ।

ಕ್ಕರಿಕೆಗೆ ಪೇಟಿಮಾವುದೆಡೆ ದೇವನೆನಿಲ್ಲಿಗೆ ತರ್ಪರೇಕೆ ಮುಂ
ದರಶಿಖರಾಗ್ರದೊಳ್ ಮಿಸಿಸಿ ಮುನ್ನಿವರಿಲ್ಲಿಗೆ ತಂದರಲ್ಲರೇ ॥ ೩೪

ವ॥ ಎಂಬುದುಮಲ್ಲಿಯುಂ ಕೆಲರ್ ವಿವೇಕಿಗಳ್,

ಅರಸನ ಪಂಬಲಂ ಬಿಸುಡಿವೀಕೆನೆ ಬರ್ಪನೆಯುಪ್ಪೊಡೀಧರಾ
ಭರಮನಶೇಷಮಂ ನಿಜತನೂಭವಗರ್ಪಿಸಿ ಪಚ್ಚಕೊಟ್ಟು ಭೋಂ।
ಕರಿಸುವ ದೇವಕೋಟಿಗಳ ಬಿಜ್ಜೆಗಳೊಳ್ ತೊಡರ್ದೀಕೆ ಪೋಪನೀ
ದೊರೆಯನನಾಳ್ದನಂ ಪಡೆವುಪಾಯಮದಾವುದೊ ಜನ್ಮಜನ್ಮದೊಳ್ ॥ ೩೫

ವ॥ ಎಂದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಬಗೆಗಳನೆ ಬಗೆದು ನುಡಿಯೆ,

ತನಯರನಿಟ್ಟು ಸಂತತಿಯೊಳಿಂತೆವುಗಂ ಬಗೆವೀಟದೇಕೆ ಪೋ
ದನೊ ನೃಪನೆಂತು ಸೈರಿಸುವೆವಯ್ಯ ವಿಯೋಗಮನೆಂದು ಸೋರ್ವ ಕ।
ಣ್ಬನಿಯ ತೆರಳ್ಕೆ ಗದ್ಗದಿಕೆಗೊಳ್ವ ಸರಂ ಮಿಗೆ ಪೋದರಾತ್ಮನಾ
ಥನ ಬಟಿಯಂ ಮನಂ ಮುಱುಕವೊಯ್ಯೆ ಯೆಶಸ್ವತಿಯುಂ ಸುನಂದೆಯುಂ ॥

ವ॥ ಆಗಳಂತಃಪುರವೃದ್ಧರವರಿನರಸರೀಗಳಿ ಬಂದಪ್ಪರಂಜದಿರಿವೆಂದಾಸೆ
ವಾತುಗಳಿಂಪಾಱಿಸಿ ನುಡಿದೊಡಗೊಂಡು ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಮಗುೞ್ದರ್. ಇತ್ತ
ನಾಭಿರಾಜಂ ಭರತೇಶ್ವರಕಚ್ಕಮಹಾಕಚ್ಕಿಪ್ರಮುಖಪ್ರಧಾನಪಾರ್ಥಿವ
ರುಂ ಮರುದೇವಿಮಹಾದೇವಿಯುಂ ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣಕಲ್ಯಾಣಾವಲೋಕ
ನೆಕುತೂಹಲದಿಂ ವೃಷಭೇಶ್ವರನೊಡನೆ ಸುರಪರಿವೃಢನೆಯೋಧ್ಯಾಪುರಕ್ಕತಿ
ದೂರಮುಮತ್ಯಾಸನ್ನಮುಮಲ್ಲದ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥವನದ ನಡುವಣ ನಿರಂತರನಿಚಿ
ತತರುನಿಕರವಿಗಳಿತಪುಷ್ಪೋಪಹಾರಶೋಭಿತದೊಳ್ ಇಂದ್ರಾಣೀಹಸ್ತವಿನ್ಯ
ಸ್ತಮರತಕಚೂರ್ಣರಂಗವಲ್ಲೀವಿರಾಜಿತದೊಳ್ ಅಮರವಾರಾಂಗನಾರಬ್ಧ
ಮಂಗಳಗೀತಂಗಳೊಳ್ ದೇವಾಂಗವಸ್ತ್ರವಿರಚಿತವಿಚಿತ್ರಮಂಟಪದೊಳ್ ಪ
ರ್ಯಂತನಿವೇಶಿತವಿವಿಧಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಪರಿಕರಪರಿಪೂರ್ಣದೊಳ್ ಪಾಂಡುಕ
ಶಿಲಾತಲವಿಳಾಸೋಪಹಾಸಿಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲಾತಳದೊಳ್ ಶಿಬಿಕೆಯನಿರಿಸಿ ಸು
ರಾಸ್ಯರಸಭೆಯಂ ದೂರೋತ್ಸಾರಿತಮಾಡಿ ಜನದ ಕಳಕಳಮಂ ಬಾರಿಸಿ
ತನ್ಮಧ್ಯದೊಳ್ ಜಗನ್ನಾಥನನಿರಿಸಿ ಪರಿಚಾರಕಭೃತ್ಯಮಂ ದೇವೇಂದ್ರಂ
ಮಾಡಲ್ ಶುಭಭಾವನೆವೆರಸು ಸಮಸ್ತವಸ್ತುಗಳೊಳ್ ಸಮತೆಯಂ ಭಾವಿಸಿ

ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರಪರಿಗ್ರಹಪರಿತ್ಯಾಗೋನ್ಮುಖಮಾನಸಂ ತ್ರಿಸಾಹ್ನಿಕನಾಗಿ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಮಾಲ್ಯಾದಿಗಳಂ ಮಿಯ್ಯಿಂ ತೊಲಗಿಸಿ ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖನುಂ ನಿಬಿಡನಿಬದ್ಧಪಲ್ಯಂಕಾಸನನುಮಾಗಿ,

ಮನದ ಪರಿಚ್ಛೇದದಿನಂ
ದು ನಮಸ್ಸಿದ್ಧೇಭ್ಯಎಂದು ಕರ್ಮಂಗಳ ಬೇ ।
ರನೆ ಪಱುವ ತೆಱದೆ ಪಱುದಂ
ಮನಸ್ವಿ ಚಳದಳವಿನೀಳಕೇಶಾವಳಿಯಂ ॥ ೨೨

ನಾನಾಭೂಷಣವಸ್ತ್ರಾ
ನೂನಸ್ರಗ್ರುಚಿಸನಾಥನಿಂ ಕಳಿಯಲೊಡಂ ।
ತಾನೆಸೆದುದಿಲ್ಲದೆಂತುಂ
ಸ್ಥಾನಭ್ರಷ್ಟಂಗೆ ತೇಜವೆಂಬುದುಮುಂಟೇ ॥ ೨೪

ಬರೆ ಚೈತ್ರಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷಂ
ದೊರೆಕೊಳೆ ನವಮಿಯೊಳಮುತ್ತರಾಷಾಢಂ ದು ।
ರ್ಧರಜಿನದೀಕ್ಷೆಯನಳಿಕುಳ
ಕರಚಂಡಂ ಮೂಱುಜಾವದಾಗಳ್ ಕೊಂಡಂ ॥ ೨೫

ವ ॥ ಆಗಳ್ ತದುತ್ಪಾಟಿತವಿನೀಳಕುಟಿಲಕುಂತಳಂಗಳನೆಮರತರುಕುಸು ಮದಾಮೋದ್ದಾಮರಜೋರಂಜಿತಂಗಳನನರ್ಘ್ಯರತ್ನಮಯಪಟಳಿಕೆಯೊಳಾಂತುಕೊಂಡು ಪೋಗಿ,

ಸುರದುಂದುಭಿರವಮೆಸೆದಿರೆ
ಸುರಪತಿ ತಳಿದಮರೆ ಕೆದಱೆ ಹರಿನೀಲಮಣಿ ।
ಸ್ಫುರಿತದ ತೆರೆಗಳ ಕೆಲದೊಳ್
ಪರಭಾಗಂಬಡೆದುವವು ಪಯೋಂಭೋನಿಧಿಯೊಳ್ ॥ ೨೦

ವ ॥ ಅಂತು ದೇವೇಂದ್ರಂ ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣಕಲ್ಯಾಣಮುಂ ಮನ್ನಿಸಿ ತನ್ನಿನೀಂದ್ರಪದಪಯೋಜಂಗಳ್ಗೆ ಱಗಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಪೋಗೆ ತದನಂತರದೊಳ್ ಭರತನವನತಭಕ್ತಿ ಭರನಿರತಂ ತ್ರಿಲೋಕಗುರುಚರಣಸರಸಿಜಂಗಳನರ್ಚಿ

ಸಿ ನಿಜಪರಿಜನಂಬೆರಸು ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಪೋದಂ. ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತ ಕಚ್ಚಮಹಾ
ಕಚ್ಚಿರುಂ ಭರತನ ಮಗಂ ಮರೀಚಿಯುಂ ಬೆರಸು ನಾಲ್ವಸಿರ್ವರ್ ಮುಕು
ಟಬದ್ಧರಪ್ಪರಸುಮಕ್ಕಳ್ ಪೋಗಲೊಲ್ಲದೆ,

ಅರಸನ ನೆಗಟ್ಟಿಂದದೊಳನು
ಚರಂಗೆ ನೆಗಟಲ್ಕೆವೇಟ್ಕು ವೆಂದಱಿಯದೆ ತ।
ದ್ಗುರುವಿನ ಮತಮುಂ ಭಕ್ತಿಯ
ಭರದಿಂದಂ ಜಾತರೂಪಮುಂ ಕೈಕೊಂಡರ್ ॥ ೮೧

ವ॥ ಅಂತು ಕೈಕೊಂಡು,

ಒಲವಿಂದೆ ಕೇವಲಂ ದ್ರ
ವ್ಯಲಿಂಗಿಗಳ್ ತನ್ನನಂದು ಬಳಸಿಯುಮಿರೆ ನಿ।
ಶ್ಚಲತನು ಬಾಳಕುಜಂಗಳ
ಪಲವಱು ನಡುವಿರ್ದ ಕಲ್ಪಕುಜಮನೆ ಪೋಲ್ತಂ ॥ ೮೨

ವ॥ ಆಗಳಾತ್ರಿಲೋಕೈಕವಲ್ಲಭಂ,

ಇಂದಿಂಗಱುದಿಂಗಳ್ ನೆಱೆ
ದಂದಲ್ಲದೆ ಕಯ್ಯನಿತ್ತೆನೆಂದನಶನದಿಂ।
ನಿಂದಂ ಯೋಗದೊಳತಿನಿ
ಸ್ಪಂದಂ ಮಂದರನಗಂಬೊಲಚಳಿತಧೈರ್ಯಂ ॥ ೮೩

ಮಡದೆಡೆ ನಾಲ್ವೆರಲುಂಗುಟ
ದೆಡೆಯೊಳ್ ಗೋಣಾಗೆ ನಿಲ್ಪುದಿಚ್ಛಾಗತಮುಂ।
ದೆಡೆಗೊಳೆ ವಾಚಂಯಮತೆಯೊ
ಳೊಡಂಬಡಂ ಪಡೆದು ನಿಂದನಾದಿಬ್ರಹ್ಮಂ ॥ ೮೪

ನಿಂದ ಶಿಲೆ ತಪನತಪ್ತ ವಿ
ದೆಂದಂಬುಜನಿಳಯೆ ಪದ್ಮವಿಷ್ಟರವುಂ ಕುಂ।
ದೇಂದುಧವಳಾತಪತ್ರಮು
ನೆಂದು ಕೃತೇಚ್ಛಂಗೆ ಪಡೆದು ಪದಿಪಂ ಮೆಱೆದಳ್ ॥ ೮೫

ಪರಮನೊಳಗೊಳಗೆದೊಂದಂ
ಪರಿಜಪನೆಂಗೆಯ್ಯೆಯುಂ ನೆಗಟ್ದಿವ್ಯಕ್ತಾ ।
ಕ್ಷರದಿಂ ನಿಗೂಢತರನಿ
ರ್ಝರರವಗುಂಜದ್ಗುಹಾತಳಕ್ಕೆಣೆಯಾದಂ ॥ ೮೬

ಸ್ತಿಮಿತೇಕ್ಷಣವಭ್ರೂಭಂ
ಗಮನಾಪಾಂಗಾವಳೋಕನಂ ಸುಶ್ಲಿಷ್ಟೋ ।
ತ್ತಮದಶನಚ್ಛದವಾನನ
ಮಮರ್ದುದು ಯೋಗಪ್ರಯೋಗದೊಳ್ ಮುನಿಪತಿಯಾ ॥ ೮೭

ನೆಗಟ್ದುದು ದೀಕ್ಷಾನಂತರ
ಮಗಣಿತಪುಣ್ಯೋದಯಂ ಮನಃಪರ್ಯಯಮುಂ ।
ತೊಗೆದ ಚತುರ್ಜ್ಞಾನದೊಳಾ
ವಗವೆಸದಂ ಜ್ಞಾನರೂಪನಾದಿಬ್ರಹ್ಮಂ ॥ ೮೮

ವ॥ ಅಂತಾಪರಮೇಶ್ವರಂ ಸಪ್ತರ್ಧಿಸಂಪನ್ನನಾಗಿ ನಿಶ್ಚಳಯೋಗನಿ
ಯೋಗದಿಂದವೊಂದೆರಡುತಿಂಗಳ್ ನಿಲೆ, ಕಚ್ಚ ಮಹಾಕಚ್ಚ ಮರೀಚ್ಯಾದಿಗಳಾ
ದಿಮುನಿಪತಿ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ಕಯ್ಯೆನೆತ್ತಿ ಕೊಳ್ವುದಂ ಕಾಣದೆ, ಕ್ಷು
ತ್ಪಿಪಾಸಾಶೀತಾತಪಪ್ರಮುಖಪರೀಷಹಂಗಳಂ ಸೈರಿಸಲಾಱದೆ ಭಗ್ನೋತ್ಸಾ
ಹರುಂ ದೂರೋತ್ಸಾರಿತಾಭಿಮಾನಿಗಳುಮಾಗಿ,

ದಿವಸಮನೊಂದು ಮೀಱೆರಡುಮೂಱೆನೆ ನಿಲ್ವುದು ಮೂಱುತಿಂಗಳಾ
ಯ್ತವಱಱನಿಂತು ನಿಂದನೊಳನೇ ಶನಿ ನಿಲ್ವವೊಲಿಲ್ಲಿ ಪಾಟಿಗಿ ।
ನ್ನೆವರೆಗಮಿರ್ದಿವಿನ್ನಿ ಮುಗೆ ನಿತ್ತರಿಸಲ್ ನೆಱವಿಲ್ಲ ತಾಱಲಾ
ದುವು ತನು ಕೂಱೆ ನೀರ ದೆಸೆಯಿಲ್ಲದೊಡಲ್ಗಳೆನೆಂತು ತಾಳ್ದುವಂ ॥ ೮೯

ಮಿಂದುಂಡು ಕುಡಿದು ಮಿಗುಟ್ದಿಂ
ಬಂದಿರ್ದೊಡಮಿರ್ಪಮಿನಿತುಮಿಲ್ಲದೆ ಗುಱುಗು ।
ಮ್ಮೆಂದು ಪಸಿದಿರ್ದು ಬೆದಬೆದ
ಬೆಂದಿನಿಬರ್ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಳ್ವ ಕಣೆಯೇಂ ಪೇೞಿಂ ॥ ೯೦

ಇದು ರಾಜವಿದ್ಯೆಯೊ ಳಗಾ
ವುದು ವಿದ್ಯೆಯೊ ಷಡ್ಗು ಣಂಗಳೊಳಗಾವ ಗುಣಂ ।
ಪುದಿದೊದವಿದ ಮೆಯ್ಯಾ ಪಿ
ಲ್ಲದರಣ್ಯದೊಳಿರ್ದಾವ ನೀತಿಗಳೊಳಗೋ ॥ ೯೧

ಬರೆ ಬಂದು ನಡೆಯೆ ನಡೆದಿ
ರ್ದಿರೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದೆಬ್ಬೊಡೆಬ್ದು ನಿಂದೊಡೆ ನಿಂದಾ ।
ಳರಸೆನಿಸಿ ನೆಗಟ್ಟು ಬನದೊಳ
ಗರಸಂ ನಿಲೆ ನಿಂದೆವಿನಿತು ದಿವಸಂಬರೆಗಂ ॥ ೯೨

ವ॥ ಇನ್ನೆಮಗೆ ನಿಲಲುಂ ನಿತ್ತ ರಿಸಲುಂ ಬಾರದು. ಬಿಸುಟು ಪ್ರೋಪೊಡಂ ಭರತನ ದೆಸೆಯೊಳಪಮಾನಸ್ಥಾನರಪ್ಪೆವದಱಿಂದಂ ನಮ್ಮರಸನಿಂದುನಾಳೆ ಕಯ್ಯೆನೆತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಪ್ರೋಗಿ ಮಗುಟ್ಟು ರಾಜ್ಯದೊಳ್ ನಿಲ್ವನ್ನೆಗವಿಾಬನದ ಕಂದಮೂಲಫಲಂಗಳಂ ತಿಂದುಮರವಿಂದಮಕರಂದಗರ್ಭಸಂದರ್ಭಸರೋ ವರಜಲಂಗಳಂ ಕುಡಿದುಂ ನಿತ್ತ ರಿಸುವವೆಂದವರೊಳಗೆ ಬಗೆದು, ಕೆಲರ್ ಕಾ ಣ್ಗುವೆಂದು ಕುಡಿಯಲುಂ ಪೆಱಗಣಿಂ ಪೆಱಗುಗೆಯ್ದು ಜಗುಳ್ದುಂ, ಕೆಲಬರ್ ಕಂಡೊಡೆ ಕರೆಗುವೆಂದು ಕೆಲದ ಮರಂಗಳನೊತ್ತಿ ಗೊಂಡುಂ, ಕೆಲಬರೆ ವ್ಮನೆಬ್ಬಿಟ್ಟಿ ಪಿಡಿದುಕೊಳ್ಗುವೆಂದು ಮಗುಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತುಂ ಬೀಱಿ ತ್ತು ಮೇಱಿತ್ತು ವೋಡಿಯುಂ ಪ್ರೋಗಿ ಪಣ್ಣಿಲಂಗಳಂ ಪಱಿಯಲುಂ ಕೊ ಳೆದ ತಿಳಿನೀರಂ ಕುಡಿಯಲುಂ ಕಯ್ಯಂ ನೀಡುವುದುಂ, ಕಂಡು,

ಈರೂಪೆಂಬುದು ಭುವನೇಜ
ನಾರಾಧ್ಯಂ ಚಕ್ರಿಜನನಿಷೇವಿತಮಿದಱೊಳ್ ।
ಸಾರದಳಪೆಂದು ಪೆಳ್ಕನೆ
ಬಾರಿಸಿದುವು ಬಿಡದೆ ಜಡಿದು ವನದೇವತೆಗಳ್ ॥ ೯೩

ವ॥ ಆಗಳವರ್ಗಳಾರೂಪಿನೊಳದಂ ನೆಗೞಲಂಜಿ ವಲ್ಕಲವಸನರುಂ ಕೌಪೀನಧಾರಿಗಳುಂ ಭಸ್ಮೋದ್ಧೂಳಿತಾಂಗರುಂ ಜಟಾಧರರುಂ ಏಕದಂಡಿ ತ್ರಿದಂಡಿಗಳಪ್ಪ ಪರಿವ್ರಾಜಕರುಮಾಗಿ ತಮಗೆ ತಾವೇ ವನಪ್ರವೇಶಮುಂ ಮಾಡಿ ಬಹುಪ್ರಕಾರವಿಟಪಿರಾಜಿಗಳೊಳಿರ್ದು ವಿವಿಧಮೂಲಫಲಾಶಿಗಳುಂ

ಸರೋವರನದೀನಿರ್ಝರಾಂಬುಪಾಯಿಗಳುಮಾಗಿ ಪರಿತ್ಯಕ್ತಾನ್ಯದೇವತಾ
ಬುದ್ಧಿಗಳನೇಕವನಕುಸುಮಂಗಳಂ ವೃಷಭೇಶ್ವರನ ಪದಪಯೋಜಂಗಳನೆ
ರ್ಚಿಸುತ್ತುಮಿರೆ, ಭರತಸುತಂ ಮರೀಚಿ ಪರಿಗೃಹೀತಪರಿವ್ರಾಜಕನಪಸಿ
ದ್ಧಾಂತಭಾಷಿತಂಗಳಂ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವವೃದ್ಧಿಯಂ ಮಾಡಿ ನಿಜೋಪನ್ಯಸ್ತಮಪ್ಪ
ಕಾಪಿಳಸಿದ್ಧಾಂತಮುಮಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರಮುಮಂ ತೋಱಿ ಲೋಕಮಂ
ಸವ್ಯಜ್ಞಾನಪರಾಙ್ಮುಖಂ ಮಾಡಿರೆ, ಇತ್ತಲಾದಿತೀರ್ಥಕರ್ತಾರನಮರ
ಗಿರಿಯಂತಚಳಿತನುಂ, ಪಾರಾವಾರದಂತಕಲುಷಿತನುಂ, ಅನಿಲನಂತೆ ನಿಸ್ಸಂಗ
ನುಂ, ಅಂಬರದಂತೆ ನಿರ್ಲೇಪನುಮಾಗಿ ನಿಲೆ,

ಅತಿಭಾಸುರಮಪ್ಪ ತನು
ದ್ಯುತಿದೀಪ್ತಿ ತಪೋಗ್ನಿಯೊಳ್ ಪೊದಪ್ಪೆಸೆದುದು ವಿ।
ಶ್ರುತಕನಕಮೆನಿತು ಕಾಯ್ದೊಡ
ಮತಿಕ್ಕರ್ಯದೀಪ್ತಿ ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕೆಡೆಯಲ್ತೇ ॥ ೯೪

ಪವನಹತಂಗಳ್ ಮುನಿಪುಂ
ಗವನ ಜಟಾಜಾಳಲತಿಕೆಗಳ್ ನಿಮಿರ್ದುವನು।
ಪ್ರವಿಶದ್ಧ್ಯಾನಾನಲದ
ಗ್ಧವಿಸ್ಫುರಜ್ಜೀವಕನಕಕಾಳಿಕೆಗಳವೋಲ್॥ ೯೫

ಪೊಸತಲರ್ದಲರ್ಗಳಿನೊಸೆದ
ರ್ಚಿಸುವಂತಿರೆ ಮುನಿಯ ಪಾದಪದ್ಮದಿನೇಂ ಕ।
ಣ್ಗೆಸೆದುವೊ ವನಲತೆಗಳ್ ಕುಸು
ಮಸಂಕುಳಂ ಸುರಿಯೆ ಸೆಳೆವ ಸೆಳೆಗೊಂಬುಗಳಂ ॥ ೯೬

ವ॥ ಮತ್ತಮಾಮುನೀಂದ್ರನ ತಪಃಪ್ರಭಾವದೊಳ್ ಅನ್ಯೋನ್ಯವೈರಂಗ
ಳಂ ಮಱೆದು,

ಕರಿಗಳ್ ಕೇಸರಿಗಳ್ಗೆ ಪುಷ್ಕರಧೃತಸ್ವಚ್ಛಾಂಬುವಂ ನೀಡೆ ಭೀ
ಕರಶಾರ್ದೂಲಕುಳಂ ಕುರಂಗಕುಲದೊಳ್ ತಳ್ಪಾಯ್ದು ಬಂದಾಡೆ ಕೇ।

ಸರಿಣೀಸ್ಥನ್ಯಮನನ್ಯವನ್ಯಗಜಪ್ರೋತಾನೀಕಮುಂಡಾಡೆ ಶಾಂ
ತರಸಂ ಪೊಂಪುಟಿವೋದುದಾವುನಿಪನಿಂ ತತ್ಕಾಂತಕಾಂತಾರದೊಳ್ ॥ ೯೩

ವ॥ ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ತತ್ಪ್ರೋನಿಧಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಕಚ್ಛ್ಮಮಹಾಕಚ್ಛ್ಮರ ತನಯರಪ್ಪ ನಮಿವಿನಮಿಗಳಭಿನವಯೌವನಾರಂಭಪ್ರೇರಿತೇಂದ್ರಿಯ ವಿಷಯಸುಖಾನುಭವೋನ್ಮುಖಮಾನಸರ್ ಕೃಪಾಣಖೇಟಕವ್ಯಗ್ರಪಾಣಿಗಳ್ ಬಂದು ಮಹೀತಳಾಲಿಂಗಿತಲಲಾಟಪಟ್ಟರತಿಸುರಭಿಕುಸುಮಫಲಪವಿತ್ರಜಲಂಗಳಿಂದಮಾದಿಪುರುಷನ ಪದಪಯೋಜಂಗಳನರ್ಚಿಸಿ ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತ ವಿಚಾರದೂರಮತಿಗಳಾಗಿ,

ಕಡಲ ತಡಿಯೆಯ್ದಿ ನೆಲನಂ
ಪಡೆದರ್ ಭವದೀಯಪುತ್ರರುಳ್ಳಳವಿಗಳೊಳ್ ।
ಪಡೆದುದು ಬಂಧುಜನಂ ನಿ
ಮ್ಮಡಿಗಾವೆಂ ಪೋಪ ವ್ಯವರ್ಗದಿಂದಂ ಪೊಱಗೇ ॥ ೮೪

ಎನುಗವೆಮಿಮಗಪ್ಪ ಭಾಗದ
ಸಮುಕಟ್ಟಂ ದೇವ ಕೂಡಲಿವೇಱ್ಪುದು ನಂಟರ್।
ನಿಮಗೆಮ್ಮಿಂದಗ್ಗಳವಾರ್.
ಸಮಸ್ತ ಸುರಮಕುಟವಣಿಕಿಣೀಕೃತಚರಣಾ ॥ ೮೫

ವ॥ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಭೋಗಕಾಂಕ್ಷೆಯನೆ ಬಗೆದು ಪರಮಯೋಗಿಗೆ ಯೋಗವ್ಯಾಘಾತಮಂ ಮಾಡುವುದುಂ ಪ್ರಕಂಪಿತಾಸನನುತ್ಪನ್ನಾವಧಿಬೋಧಂ,

ಧರಣೀಂದ್ರನಱಿದು ಭೋಂಕೆನೆ
ಧರಾತಳಂ ಬಿಱಿಯೆ ನೆಗೆದು ಬರ್ದಂ ದೂರಾಂ !
ತರದೊಳ್ ಕಂಡಂ ಕಾರ್ತ
ಸ್ವರಗಿರಿಯಂ ಪೋಲ್ತು ನಿಂದ ನಿಶ್ಚಳತನುವಂ ॥ ೧೦೦

ವ॥ ಕಂಡಾದಿದೇವನ ತಪೋಲಕ್ಷ್ಮ್ಮಿಗೆ ವಿಸ್ಮಯಾಕ್ಷಿಪ್ತಚಿತ್ತನಾಗಿ ನಿಜಾಕೃತಿಸಂವೃತಿಯಿಂ ತ್ರಿಃಪದಕ್ಷಿಣಂಗೆಯ್ದು ತ್ರಿಭುವನಗುರುಗೆಱಗಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ನಮಿವಿನಮಿಗಳ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ,

ಬಳಕೊಂಡ ಶಾಂತರಸದಿಂ
ಬೆಳಪ ತಪೋಧನರ ಭೀಷಣಾಕಾರದಿನಿಂ।
ತಳವಟ್ಟ ನಿಮ್ಮ ಕೂಟಂ
ಬೆಳಗಿನ ಕಟ್ಟಲೆಯ ಕೂಟದಂತಾಗಿರ್ಕುಂ ॥ ೧೦೧

ಕಾರಣಮಿಲ್ಲ ಜಗದ್ವ್ಯಾ
ಪಾರಂ ಪರಮುಂಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕಿತ್ತವ್ಮಮಿದೇಂ।
ದೂರಂ ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತ ವಿ
ಚಾರಂ ವಿಷಯಾರ್ಥಿಗೆಂಬುದಂ ನೂಡುವಿರೇ ॥ ೧೦೨

ಪರಿವರ್ಜಿತಭೋಗನೊಳಿ
ರ್ದರುಮಿಾಗಳ್ ಭೋಗಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂ ಭೋಗಪರಂ।
ಪರೆಯನಱಸುವುದೆ ವಿಕಸಿತ
ಸರಸಿಜಮಂ ಸಱಿಯೊಳಱಸುವಂತಾಗಿರ್ಕುಂ ॥ ೧೦೩

ನಿರಪೇಕ್ಷನನೇಕರೆವಿರ್
ಪುರುದೇವನನಿನಿತುಬಯಕೆಯುಳ್ಳೊಡೆ ನಿಮ್ಮಿ।
ರ್ದರುಮಿಂ ಮರುಳಾಗದೆಯಾ
ಭರತನನೋಲಗಿಸಿ ಪಡೆಯಿವುಭಿವಾಂಛಿತಮಂ ॥ ೧೦೪

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಧರಣೀಂದ್ರನಿದಿರೊಳವರಂತರ್ನಿಗೂಢಕೋಪಾವಲೇ
ಪರುವಿಾಷದಾರೋಪಿತಭೂಚಾಪರುಮಾಗಿ,

ಬಳಗಱಿಯದೆ ಪೊಱಗಱಿಯದೆ
ಪಳಾಳಮಂ ನುಡಿವ ನಿಮ್ಮ ನುಡಿಗೆಮಗೀಗಳ್।
ನುಡಿಯಲೆಡೆಯಿಲ್ಲ ಮುದುಗ
ಣ್ಣಾಗಿ ನಿಮ್ಮಂತು ಪಱಿಯೆ ನುಡಿವರುವೊಳರೇ ॥ ೧೦೫

ವಿನಯದಿನಾವಿಾಭುವನೈ
ಕನಾಥನಂ ಸಲ್ಗೆವೆರಸು ಬೇಡುತ್ತಿರೆ ಬಂ।
ದನುವಿಸುವ ನಿಮ್ಮ ಮುದುಗ
ಣ್ಣಾನದೊಳಿದೇನುಂತೆ ಬಟ್ಟೆವೋಪೊಡೆ ಪೋಗಿಂ ॥ ೧೦೬

ಕುಡುವಂ ಗುರು ಪಡೆವರ್ ಪೆಱ
ರೆಡೆಯೊಳ್ ನೀವಾಗಿದೇಕೆ ಕಿಡೆನುಡಿದಪಿರಿ।
ಟ್ಟಿಡೆವೆರ್ಗಡೆತನದೊಳಿದೇ
ವಡೆವಿರ್ ನಿವುಗೆವ್ಮ್ಮ ಕಜ್ಜದೊಳ್ ಪೊರೆಯುಂಟೇ ॥ ೧೦೩

ಸುರಭೂರುಹವಿರೆ ಮತ್ತಿನ
ಮರಮಂ ಜಳರಾಸಿಯಿರೆ ಕುಳುಂಪೆಯ ನೀರಂ।
ಎರೆವವೆ ಪುರುಪರವೀಶ್ವರ
ನಿರೆ ಭರತನನೆವ್ಮ್ಮ ಮಹಿವಿಗಂತದು ದೊರೆಯೇ ॥ ೧೦೪

ಜಾದಗೆ ನವ್ವೋದಬಿಂದುವ
ನಾದರಿಪವೊಲುಱಿದ ಕೆಱಿಯ ತೊಱೆಯುದಕಮನೇ।
ನಾದರಿಕುಮೆ ದೇವನ ದಾ
ನೋದಯಮಂ ಪೂರ್ವಪುಣ್ಯದರ್ಕಿಱಿಗುವೆವೇ ॥ ೧೦೫

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಧರಣೀಂದ್ರನವರ ಮಹಾನುಭಾವಮುಮನಾದಿದೇವ ನೊಳಾದ ನಿರ್ಭರಭಕ್ತಿಯುಮಂ ಮೆಚ್ಚಿ ನಿಜರೂಪಂ ತೋಱಿದಾಗಳ್,

ಮಣಿಮಕುಟದ ಮೇಗೆ ಫಣಾ
ಮಣಿಯುಂ ಮಣಿಕುಂಡಲಾಂಗದಪ್ರಮುಖವಿಭೂ।
ಷಣಮುಂ ನಿಜಾಂಗರುಚಿಯೊಳ್
ಪೆಣೆದಿರೆ ಫಣಿನಾಯಕಂ ಕರಂ ಸೊಗಯಿಸಿದಂ ॥ ೧೦೬

ವ॥ ಅಂತು ದಿವ್ಯರೂಪಮಂ ತೋಱಿ,

ಧರಣೀಂದ್ರನೆನಭವನ ಕಿಂ
ಕರನೆಂ ನಿವುಗಪ್ಪ ಭಾಗವಮಂ ಕುಡಲೆನ್ನಂ।
ಗುರು ಮುನ್ನಂ ಬೆಸಸಿದನಿ
ನ್ನಿರದೆನ್ನೊಡವನ್ನಿವೆನ್ನ ಪೇೞ್ದುದುಗೆಯ್ಯಿಂ ॥ ೧೦೭

ಎಂಬುದುಮವಧಿಪಂ ಸಂಮುಖ
ದಿಂ ಬೆಸಸಿದೊಡಲ್ಲದೊಲ್ಲೆವೆನೆ ವಿಕ್ರಿಯೆಯಿಂ।

ದಂ ಬೆಸಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಮು
ನಂಬಿಡೆ ಪೊಡೆವಡಿಸಿ ನಮಿಯುಮಂ ವಿನಮಿಯುಮಂ ॥ ೧೧೦

ವ॥ ತಾನುವಮಾದಿಭಟ್ಟಾರಕರ ಪದಪಯೋಜಂಗಳ್ಗಿ ಅಗಿ ನಿಜವಿಮಾನ
ಮನಾವಮಾನವರನೇಱಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರೋಗಿ ರಜತಾಚಲಮನೆಯ್ದಿ,

ಇದು ವಿಜಯಾರ್ಧಪರ್ವತಮಿದಾದಿಜಿನೇಂದ್ರನ ಕೀರ್ತಿಯಂತೆ ಶಾ
ರದಜಳದಾವ್ಯತಾಂಬುಧಿಪಯಃಪ್ಲವಪಾಂಡುರಮುನ್ನದಾಳಿನಾ ।
ದದಿನಿದು ಪಾಡಿ ಪೂತ ಸೆಳೆಗೊಂಬುಗಳಾಟದಿನಾಡಿ ನಮ್ಮನಿಂ
ದಿದಿರ್ಗೊಳಲಿರ್ಪವೊಲ್ ಸೊಗಯಿಸಿರ್ದುದು ರವ್ಯನಿದೊಂದೆ ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್

ಎನಗಳ್ಳಾಯತಿ ಮೇರುಗುಂಟೆ ಪೆಱತೇನುತ್ಪ್ರೇಧವೊಂದುಂಟೆ ಗೋ
ತ್ರನಗಂಗಳ್ ಶಿಖರಂಗಳಿಂಳ್ ನಿಱಿಸಿ ಸಿಂಧುಬ್ಯಾತಮುಂ ಪೆಂಪಿನು ।
ರ್ಬಿನೊಳಂ ಬೀಗುವುದಾನವಂ ಚರಣದೊಳ್ ತಾಳ್ದಿರ್ದನೆಂದಂದು ನೋ
ಡಿ ನಗುತ್ತಿರ್ಪವೊಲಾಯ್ತು ನಿರ್ಝರರವಶ್ರೀಯಿಂದಮಿಾಪರ್ವತಂ ॥ ೧೧೪

ದೊರೆಗಂ ಪೆಂಪಿಂಗವಾಟಪ್ಪವರ ಮಹಿಮೆಯಂತಾಳ್ದಿದಿರ್ ನೀಮೆ ಗಂಭೀ
ರರಿರಂತಸ್ಸಾರರಿಂ ನೀಮಿರೆ ಪೆಱರೊಳರೇ ಸಕ್ಕಿಮಾಡಲ್ಕಿ ವಿಶ್ವಂ ।
ಭರೆಯೊಳ್ ಸಂದೀಮದೀಯಾಯತಿಯ ದೊರೆಗೆ ನೀಂ ಸಕ್ಕಿಯೆಂಬಂ
ತಿರೆ ನೀಳ್ದಿಂ ಪರ್ವಿ ಪೂರ್ವಾಪರಜಳಧಿಗಳಂ ಮುಟ್ಟಿ ನಿಂದತ್ತಗೇಂದ್ರಂ ॥

ಇದಱೊಳ್ ಖೇಚರಕೆನ್ನ ರಾಮರಯುಗಂ ನಾನಾವಿನೋದಂಗಳಿಂ
ಮುದನಾವೇಶಕರಂಗಳಂ ಸಲಿಸುತುಂ ಪ್ರೋತ್ಫುಲ್ಲಚಂಚಲ್ಲತಾ ।
ಸ್ಪದದೊಳ್ ಚೂತಲತಾಲತಾಂತಮುಕರಂದಾವೇಶಸಂಸಕ್ತ ಷ
ಟ್ಪದದೊಳ್ ತಳ್ತಿರೆ ಕಾಮರಾಗಮಯವಾಯ್ತೀನೀನಗಂ ರವ್ಯವೋ ॥

ಮಿಡಿವಂ ಬೀಣೆಯನಿವನಿವ
ಳೊಡನೆಸೆವಳ್ ಬೆರಲ ಕೊರಲ ಕೂಟಂ ಬೆರಲಂ ।
ಮಿಡಿಯಿಸಿದುದೆನಿಸಿ ರಾಗದ
ತೊಡರೊಳ್ ತೊಡರ್ದಿರ್ಪುವಲ್ಲಿ ಕಿನ್ನರಯುಗಳಂ ॥ ೧೧೫

ಶ್ರುತಿಸಾಖ್ಯಾವಹವಲ್ಲಕೀಕ್ವಣಿತದೊಳ್ ಕರ್ಪೂರಪಾಳೀವಿಮಿ
ಶ್ರಿತತಾಂಬೂಲರಸೋತ್ಕಟಪ್ರಮದದೊಳ್ ನಾನಾರಸಾಸ್ವಾದದೊಳ್ ।

ರತರಾಗೋತ್ಸವಮುಂಗಜೋತ್ಸವಮನಾಳ್ದರ್ನ್ನಿಗಂ ಸಿದ್ಧದಂ
ಪತಿಗಳ್ ಕ್ರೀಡಿಸುತಿರ್ಪರೀನಗತಟಶ್ರೀಖಂಡಷಂಡಂಗಳೊಳ್ ॥ ೧೧೪

ಧ್ವನಿಯೆನಿಸಿದಳಂಕಾರ
ಧ್ವನಿಯೆಸೆವಿನವೆಸೆವುದಲ್ಲಿ ಮಧುರವಿಪಂಚೀ ।
ಧ್ವನಿಯೊಡನನೇಕರಾಗ[1]
ಧ್ವನಿಯೆನೆ ಸೊಗಯಿಪುದು ಕಿನ್ನರಧ್ವನಿ ನಗದೊಳ್ ॥ ೧೧೫

ಉತ್ತಮವನವನುದಕರಿಕಟ
ಭಿತ್ತಿಗಳಿಂ ಸುರಿವ ಮದದ ಬಂಧುರಗಂಧಂ ।
ಕತ್ತುರಿ ಮೃಗಮದದೊಳ್ ಪ್ರದಿ
ದೆತ್ತಂ ಮಗಮಗಿಸಿ ಕಂಪು ಪೊಂಪ್ರಟಿ ಪ್ರಗಿಲೊಳ್ ॥ ೧೧೬

ಪೂರ್ವಾಪರಜಳನಿಧಿಗಳ
ಪರ್ವುವರಂ ನೀಳ್ದು ಶಿಖರನಿಕರಂ ನಭವಂ ।
ಪರ್ವಿರೆ ಸೊಗಯಿಸಿದುದು ಸಕ
ಳೋರ್ವಿಯೊಳುರ್ವೀಧರಂಗಳನ್ನವುಮೊಳವೇ ॥ ೧೧೭

ಗದ್ಯ॥ ಇದು ಭರತಮೆಂಬ ವಿಜಯಾರ್ಧದೊಳ್ ನಿಂದುವಱಿಂ ವಿಜಯಾರ್ಧಮೆಂಬ ಪೆಸರಂ ಪಡೆದುದಿದರ್ಕೆಪ್ರಥಮಮೇಖಳಾಸ್ಥಿತೋಭಯಶ್ರೇಣಿಯೊಳ್ ಕರ್ಮಭೂಮಿಯನಿಯೋಗಮೆ ನಿಯೋಗಂ; ಅಲ್ಲಿಯಃಚರರುತ್ಕೃಷ್ಟನಿಕೃಷ್ಟಕಾಲಸ್ಥಿತಿಯೊಳ್ ಆಯುರ್ನ್ನಾಮಬಿಲ್ಲಿಂದವೇೞ್ವವೊಡೇಹಪ್ರಮಾಣದೊಳ್ ಕುಂದುವರುಂ ಪಿಱ್ಕುವರುಮಲ್ಲ. ಅವರ್ಗೆ ಪ್ರಜ್ಞಪ್ತಿವಿದ್ಯೆವೊದಲಾಗಿ ಕುಲಜಾತಿಸಾಧಿತವಿದ್ಯೆಗಳ್ ಪಲವುಂ ಬಿಸಕೆಯ್ವುವು. ಅಲ್ಲಿ ಸಾಧಿತವಿದ್ಯೆಗಳ್ ಸಾಧಿಸುವಾಗಳ್ ಸಿದ್ಧಾಯತನಪ್ರಭೃತಿನವಕೂಟಂಗಳುಮುಂ ದ್ವೀಪಾದಿಸಮುದ್ರತೀರಕುಚಿಪ್ರದೇಶಂಗಳಲ್ಲಿರ್ದು ಸಾಧಿಸುವುದೆಂದವರನಲ್ಲಿಗೆ ವಾಸ್ತವ್ಯರ್ಮಾಡಿ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಶ್ರೇಣಿಗಳೊಳಿರ್ಪ ವಿದ್ಯಾಧರಾಧೀಶ್ವರರಂ ಬರಿಸಿ ಗಗನವಲ್ಲಭರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಂಗಳೆಂಬ ರಾಜಧಾನಿಗಳಾಗಿ ನೆಗೞ್ದ ನೂಱುವತ್ತುಂ ಪೊೞಲ್ಗಳನೊಳಕೊಂಡ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಶ್ರೇಣಿಗಳಂ

[1] ಗ—ನಾಕ

ನಮಿವಿನಮಿಗಳ್ಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಗಾಂಧಾರಪನ್ನಗವಿದ್ಯೆಗಳನವರ್ಗೆ ವಿಧಿಪೂರ್ವ
ಕಮಿತ್ತು,

ಇದು ಪುರುದೇವಶಾಸನನಮಿವರ್ ನಿಮಗಾಳ್ವರುಮಿರ್ವರೆನ್ನ ಪೇ
ಳ್ದುದನಿದನಿಂತೆ ನಂಬಿ ಬಿಸಕೆಯ್ವುದು ನೀಮಿವರ್ಗೆಂದು ಖೇಚರಾ ।
ಸ್ಪದಸಕಳಾಧಿಪತ್ಯಮನನಾಕುಳಮುಂತವರ್ಗಿತ್ತನಾರ್ಗವ
ಭ್ಯುದಯಮನೀಗುಮೆಂಬುದದು ಚೋದ್ಯಮೆ ತತ್ಪುರುದೇವಸೇವನಂ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಧರಣೀಂದ್ರನವರನಂಬರಚರೇಂದ್ರಪದವಿಯೊಳ್ ನಿಱಿಸಿ
ನಿಜಾನುರಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೋದಂ. ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್,

ಇದು ಬೇಱೊಂದಿಳೆಗತ್ಯುದಗ್ರಮಹಿಮಂ ಹೇವಾಕಳೀಂದ್ರಂ ಜಗ
ಕ್ಕಿದು ಬೇಱೊಂದತಿನಿಷ್ಪ್ರಕಂಪಸಲಿಲಂ ಗಂಭೀರಕೂಪಾರಮೆಂ ।
ಬುದನೆಂದರ್ಚಿಸೆ ಖೇಚರಾಮರಗಣಂ ನಿಂದಂ ಕೊಳಲ್ ಶಾಶ್ವತಾ
ಸ್ಪದಮುಂ ಯೋಗನಿಯೋಗನಿಶ್ಚಳಮನೆಂ ಸಂದಾದಿಭಟ್ಟಾರಕಂ ॥ ೧೦೩

ವ॥ ಅಂತು,

ಪರಮಂ ಪೂರ್ಣಮುದಿಂಗಳಂ ನೆಱಪಿ ಚಯರ್ಯಾಮಾರ್ಗದೊಂದಂದಮುಂ
ಧರೆಯೊಳ್ ಮಾರ್ಗವಿಭೋಧನಾರ್ಥಮಱಿಯಲ್ಕೆಂದೆತ್ತಿ ಕಯ್ಯಂ ಸುರೇ ।
ಶ್ವರಶೈಳಂ ತಳವರ್ದಿಂತೆವೊಲ್ ತಳರ್ದನೀರ್ಯಾಗೋಚರಂ ಶುದ್ಧಿ ತ
ಳ್ತಿರೆ ತನೊಳ್ನಳ್ ಧರೆಯಂಪದಾಂಬುಜರಜಂಗಳ್ ನೀರಜಂಮಾಟ್ಪಿನಂ ॥ ೧೦೪

ವ॥ ಅಂತು ತಳರ್ದನುಕ್ರಮದಿಂದಂ ಗ್ರಾಮನಗರಖೇಡಖರ್ವಡ
ಮಡಂಬಂಗಳೊಳೊಡಂಬಡಿಲ್ಲದೆ ಚಯರ್ಯಾಮಾರ್ಗದೊಳ್ ನಡೆವಲ್ಲಿ ಜನ
ಪದಪುರಸನಾಭಿಜನಂಗಳ್ ಕಂಡರ್ ಕಂಡಲ್ಲಿಯೆ ಮುಸುಱುಕೊಂಡು,

ಬಿಸನಾವುದೆಮಗೆ ಬಿಸನಂ
ಬಿಸಸೆನೆಯೇಬಾಪ್ತೆಯೆಂದು ಮುಂದಿಟ್ಟರ್ ಸ್ಯ ।
ಗ್ವಸನೆವಿಲೇಪನಭೂಷಾ
ಪ್ರಸರಂಗಳನಲ್ಲಿ ಕೆಲಬರತಿಜಡಮತಿಗಳ್ ॥ ೧೦೫

ಸುತ್ತಿದ ಕರಗೆದ ನೀರುಮ
ನೆತ್ತಿದ ಬೋನಮುಮನಿದಿರೊಳಿಟ್ಟರೆ ಬನ್ನಿಂ ।
ಇತ್ತೇಪ್ತಾ ಯೆಂದರ್ ಮುನಿ
ಪ್ರೋತ್ತಮನಂ ಮುಗ್ಧಮತಿಗಳೀನಂ ಮಾಡರ್ ॥ ೧೮೬

ಪಸೆಯಂ ಪಸುರ್ವಂದರುಮಂ
ಪೊಸಯಿಸಿ ಕನ್ನಿಯರನಾನಕಧ್ವನಿದೆಸೆಯೊಳ್ ।
ಪಸರಿಸೆ ತಂದರ್ ಪಿರಿದೊಂ
ದೊಸಗೆಯೊಳಿರದರಸ ಮದುವೆನಿಲ್ಲೆಂದರೆಬರ್ ॥ ೧೮೭

ಸರ್ವಸ್ವಮುಮಂ ಕುಡದಿರ
ಲುರ್ವೀಪತಿ ಬಂದೊಡಾಗದೆಂದತಿಭಕ್ತರ್ ।
ಪರ್ವಡನಿವಾಸಿಗಳ್ ಕೆಲ
ರುರ್ವೀಕರ್ ತೆಗೆದರಾನೆಯಂ ಕುದುರೆಯುಮಂ ॥ ೧೮೮

ಬಳಗಂ ಬೆರಸರೆಬರ್ ಕಾ
ಲ್ಗಳ ಮೊದಲೊಳುದಶ್ರುಲೋಚನರ್ ಮಿಂದುಂಡೀ ।
ಗಳೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯೆಂದಿರೆ
ಕುಳಾದ್ರಿಧೈರ್ಯಂಗೆ ಚರಿಗೆ ಮಾಣ್ದತ್ತಿನಿಸುಂ ॥ ೧೮೯

ವ॥ ಅಂತಾಮುನೀಶ್ವರಂಗೆ ನಿಖಿಳಜಗಜ್ಜನಾಶ್ಚರ್ಯಚರ್ಯಾಪರ್ಯಟನದೊಳ್ ಮತ್ತಮಱುದಿಂಗಳ್ ಪೋಗೆ ಸಂವತ್ಸರಂ ನೆಱೆದಂದು ಕುರು ಜಾಂಗಣವಿಷಯವಿಶೇಷಕಮಪ್ಪ ಹಸ್ತಿನಾಪುರಮನಾಳ್ವ ಕುರುವಂಶಶಿಖಾಮಣಿಸೋಮಪ್ರಭಂಗೆ ತತ್ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾಶ್ರೀವಮತ್ಯಾರ್ಯಾಸ್ವಯಂಪ್ರಭದೇವಕೇಶವಮಹೀಶಾಚ್ಯುತಪ್ರತೀಂದ್ರಂ ಧನದೇವಚರಂ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯಿಂ ಬಂದು ಪರಮಶ್ರೀಯೋನಿಧಾನಂ ಶ್ರೀಯಾಂಸನೆಂಬೊಂ ಪ್ರಿಯಾನುಜನಾಗಿರ್ದಾತಂ ಅಂದಿನ ಬೆಳಗಪ್ಪ ಜಾವದಾಗಳ್,

ಸುರಶೈಲಂ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಪ್ರಕರಪರಿವೃತಂ ರಾಜಗೇಹಾಂಗಣಾಳಂ
ಕರಣಂ ಬಂದಿರ್ದುದಂ ಕಂಡಮರಗಿರಿನಿಭಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿತಾರ್ಥಪ್ರದಂ ಮಾ ।

---

1 ೩)—ಸತ್ತ

ಣ್ದಿರದಾದಿಬ್ರಹ್ಮನೇೞ್ತಿರ್ದನೆ ಕನಸುವೇೞ್ದಪ್ಪೆದೆಂದಗ್ರಜಂಗಾ
ದರದಿಂದಂ ಪೇೞ್ದು ಕಾಣ್ಬ ತ್ಸವದೊಳೆ ಪರಮಾನಂದಮುಂ ತಾಳ್ದಿ ನಿಂದಂ ॥

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಮಾದಿಮುನೀಶ್ವರನುಮಾಪುರಾಂತರಾಳದೊಳ್ ಸಂವೇಗವೈ
ರಾಗ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧ್ಯರ್ಥಮಾಗೆ ಜಗತ್ಸ್ವಾಯಸ್ವಭಾವಭಾವನಾಪರಂ ಸಕಳಚರೀ
ರಗುಣಾಧಿಕದುಃಖಾರ್ದಿತಾವನೀತರೊಳ್ ಮೈತ್ರಿಪ್ರಮೋದಕಾರುಣ್ಯಮಾ
ಧ್ಯಸ್ಥವೃತ್ತಿಗಳಂ ಭಾವಿಸುತ್ತುಂ ಯುಗ್ಮಪ್ರಮಾಣಕ್ಷೋಣೀನಿರೀಕ್ಷಣನಿರ
ತನುಮತಿದ್ರುತವಿಲಂಬಿತಗತಿವ್ಯಪೇತನುಮಾಗಿ ನಗರಾರಣ್ಯನಿರ್ವಿಶೇಷನುತ್ತ
ಮಮಧ್ಯಮಜಘನ್ಯಾಗಾರಂಗಳೊಳ್ ಚಂದ್ರಗತಿಯಿಂ ಸಲುತ್ತುಮಾಳೋಕ
ಸಂಭ್ರಮೋಪೇತಪುರಜನಾನುಗಮ್ಯಮಾನಂ ಸೋಮಪ್ರಭರಾಜನೆಂದಿ
ರಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ಬರ್ಪನ್ನೆಗಂ, ದ್ವಾರಪಾಳಕಂ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನೆಂಬಂ ಪರಿತ
ದುಭಗವವ್ಯೃತ್ತಕಪ್ರಸಕ್ತವಚನರಚನಾಮುಖರಮುಖಸರಸೀರುಹನಾಗಿ
ರ್ದ ಸೋಮಪ್ರಭಂಗಂ ಶ್ರೀಯಾಂಸಂಗವುಱಿಪಿದಾಗಳ್,

ಕರಕಳತಾಘ್ರ್ಯಪಾದ್ಯನನವದ್ಯಗುಣಂಗೆ ಸಮಸ್ತ ರಾಜಕಂ
ಬೆರಸಿದಿರೆೞ್ದು ರಾಜಗೃಹದಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟತಿಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪದಾಂ ।
ಬುರುಹವನೆಯ್ದಿವಂದೆಱಗೆ ಶೋಭಿಸಿದಂ ಮುನಿಮುಖ್ಯನಾಗಳಿ
ರ್ವರ ನಡುವಿರ್ದು ನೀಳನಿಷಧಂಗಳ ಮಧ್ಯದ ಮಂದರಾದ್ರಿಯೋಲ್ ॥ ೧೩೧

ವ॥ ಆಗಳಾದಿತೀರ್ಥಕರ್ತಾರನ ದಿಗಂಬರರೂಪಮುಂ ಕಾಣಲೊಡಂ
ಶ್ರೀಮತಿಯಾದ ಭವದೊಳ್ ವಜ್ರಜಂಘನುಂ ತಾನುಮಿರ್ದ ಸರ್ಪಸರೋ
ವರದೊಳ್ ಚಾರಣಯುಗಳಕ್ಕೆ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕಂ ಮಹಾದಾನಮನಿತ್ತುದನಾ
ಗಳಾಗಳೆ ಪುಟ್ಟಿದ ಭವಸಂಸ್ಕಾರದಿಂದಂ ಸವಿಸ್ತರಮಱಿದು,

ಈಯಲ್ಬಂದತ್ತು ಕಲ್ಪಾಂಘ್ರಿಪಮಭಿಮತವುಂ ಪೂರ್ವಪುಣ್ಯಾರ್ಜಿತಂ ಕೊ
ಳ್ಳೀಯಲ್ಬಂದತ್ತಿದೊಂದಕ್ಷಯನಿಧಿಯೆನುತುಂ ತನ್ನೊಲ್ದಾತ್ರಿಲೋಕ ।
ಶ್ರೀಯೆಲ್ಲಂ ಪೊರ್ದಿದಂತೇನೊಸೆದನೊ ಮನದೊಳ್ ಸೊಕ್ಕಿ ಕರ್ಣಾವತಂಸಂ
ಶ್ರೀಯಾಂಸಂ ಪ್ರೋನ್ನತಾಂಸಂ ಸುಕವಿಜನಮನೋವಾನಸೋತ್ತಂಸ
ಹಂಸಂ ॥ ೧೩೨

ವ॥ ಅಂತತಿಪ್ರಮೋದಪ್ರೀಣಿತಾಂತಃಕರಣನಾಗಿ,

ಇದರೊಳ್ ಮಂಗಳಗೀತತೂರ್ಯನಿನದಂ ಕೈಗಣ್ಮೆ ಮೊಂಗಲ್ಯವೇ
ಷದ ಕಾಂತಾತತಿಮಂಗಳೋಪಕರಣದ್ರವ್ಯಂಗಳಿಂದೊಪ್ಪೆ ಪೆ ।
ರ್ಚಿದ ತನ್ನುತ್ತಮಭಕ್ತಿಯಿಂ ನಿಲಿಪುದುಂ ಶ್ರೇಯೋಗೃಹದ್ವಾರದೊಳ್
ನಿಧಿನಿಲ್ವಂತಿರೆ ನಿಂದನೊರ್ಜಿತಗುಣಂ ಸಂಸಾರಸಾರೋದಯಂ ॥ ೧೩೫

ಗ॥ ಇದು ದೇವೇಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರವಂದ್ಯ ಪರಮಜಿನೇಂದ್ರಮುಖ
ಚಂದ್ರವಾಕ್ಚಂದ್ರಿಕಾಪ್ರಸರ ಪ್ರಸಾದೋದೀರ್ಣ ಸೂಕ್ತಿ
ಕಲ್ಲೋಲಮಾಲಾ ಕೀರ್ಣಕವಿತಾಗುಣಾರ್ಣವ
ಪ್ರಣೀತವಪ್ಪಾದಿ ಪುರಾಣದೊಳ್
ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣಕಲ್ಯಾಣವರ್ಣನಂ
ನವಮಾಶ್ವಾಸಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

LIBRARY OF THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL ASIATIC SOCIETY

ದ ಶ ಮಾ ಶ್ವಾ ಸಂ.

ಶ್ರೀದಾನತೀರ್ಥವಿಖ್ಯಾತನಿ
ನಾದುದು ಪೆಱರಾದಿತೀರ್ಥಕರನಂ ನಿಱಿಸಿ ।
ಲ್ಕೀದೊರೆಯರೀಗಳೀಯುಗ
ದಾದಿಯೊಳೀತನೆ ಸರಸ್ವತೀಮಣಿಹಾರಂ ॥ ೧

ವ॥ ಎಂಬಿನವಮಾದಿತೀರ್ಥಕರ್ತಾರನಂ ಶ್ರದ್ಧಾದಿಸಪ್ತ ಗುಣಸಂಪನ್ನನುಂ ಪ್ರತಿಗ್ರಹಾದಿನವವಿಧಪುಣ್ಯಪುರಸ್ಸರನುಮಾಗಿ ನಿಱಿಸಿ, ಕರ್ಮಭೂಮಿಯ ಮೊದಲೊಳಾದಿದಾನತೀರ್ಥಪ್ರವರ್ತಕಂ ಶ್ರೇಯಾಂಸಂ ನಿಜಾಗ್ರಜನಪ್ಪ ಸೋಮಪ್ರಭಂ ಬೆರಸು ಕನಕಕಳಶದೊಳ್ ತೀವಿದಮೃತರಸಸಮಾನ ಧವಳೇಕ್ಷುರಸಧಾರೆ ಪುಣ್ಯಧಾರೆಯಂತೆ ಸೊಗಯಿಸುವಿನಂ ಸಮುತ್ಥಾನೀ ಕೃತವಿಶಾಲಪಾಣಿಪಾತ್ರದೊಳಿಱಿವುದುಂ,

ವಸುಧಾರೆ ನಾಡೆಯುಂ ಕ
ಣ್ಗಸದಳಮಾಯ್ತು ಮರಕರಪರಿಚ್ಯುತಮಿತ್ತಂ ।
ಪೊಸಪೂವಿನ ಸರಿ ಪಿರಿದಾ
ಯ್ತು ಸದಳವೆಸಪೆಲರದೊಂದು ಮೇಲ್ವಾಯ್ದಾಗಳ್ ॥ ೨

ಇವು ಪಾತ್ರದಾನತರುವಿನ
ವಿವಿಧಫಳಾವಳಿಗಳವು ತದಂಘ್ರಿಪದ ದಳಂ ।
ನವಕುಸುಮಾಳಿಗಳಿನಿಸಿದು
ವವಿರಳತರರತ್ನಪುಷ್ಪಧಾರಾಸಾರಂ ॥ ೩

ಆನಂದದುಂದುಭಿಧ್ವನಿ
ತಾನೊಡನೊಡನೆಸೆಯೆ ನಭದೊಳೊಡನೆಸೆದುದಹೋ ।
ದಾನಿಯಹೋಪಾತ್ರಮಹೋ
ದಾನಮಹೋದೇಯಮೆಂಬ ದಿವ್ಯಧ್ವನಿಗಳ್ ॥ ೪

ವ॥ ಅಂತು ಕಾಯಸ್ಥಿತಿಯಂ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ ತದನಂತರಮೆ,
ಕುರುಗೋತ್ರಂ ಧರೆಯೊಳ್ ಪವಿತ್ರಮೆನಿಸಲ್ಕಿನ್ನಾರ್ತುದಿಂದೆಮ್ಮ ಮಂ
ದಿರವಿಖ್ಯಾಭುವನೈಕಪೂತಮೆನಿಸಲ್ ಸಾಲ್ದಿರ್ದುದಾಮುಂ ಕೃತಾ ।

ರ್ಥರೆವೆಂದಾದವನುಗ್ರಜಂಗೆಯಲಿ ನೀವೇೞ್ದಂದೊಡೆಂದಾಗಳ
ರ್ವರುಮತ್ಯುತ್ತಮಭಕ್ತಿಯಿಂದೆಱಗಿದರ್ ತತ್ಪಾದಪದ್ಮಂಗಳೊಳ್ ॥ ೫೯

ವ॥ ಅಂತೆಱಗಿದಾಗಳ್,

ಅಕ್ಷಯದಾನಂ ನಿಮಗ
ಕ್ಕಕ್ಷುಣ್ಣಮಿದೆಂದು ಪರಮಮುನಿ ಪರಸೆ ಬಟೆ ।
ಕ್ಕಕ್ಷೆಯತೃತೀಯೆಯೆಯೆಂದಖಿ
ಳಕ್ಷಿತಿಗಂ ನೆಗೞ್ಪುದಲ್ತಿ ತತ್ಪುಣ್ಯದಿನಂ ॥ ೬೦

ವ॥ ಅಂತು ಪರಸಿ ಪೊಱವಟ್ಟು ಪೋಪ ಯತಿಪತಿಯಂ ಕ್ಷಿತಿಪತಿ
ಗಳರ್ವರುಮಗಲಲಾಱದೊಡನೊಡನೆ ಪೋಗಿ,

ಅಂತು ಮುನಿವೃಷಭನಂ ಕಿಱಿ
ದಂತರಮಂ ಕಳಪಿ ಮಗುೞ್ದುಮಗುೞ್ದುಂ ಕಾಂತಾ ।
ರಾಂತರಮಂ ಪುಗುವನ್ನೆಗ
ಮಂತವರೆಮೆಯಿಕ್ಕದಂತೆ ನೋಡಿದರಾಗಳ್ ॥ ೬೧

ವ॥ ಅಂತೆಂತಾನುಮವರನನುಗಮಿಸಿ ಸೋಮಪ್ರಭನುಂ ಶ್ರೇಯಾಂ
ಸನುಂ ಮಗುೞ್ದು ಬಂದು ದಿವಿಜಕರೋನ್ಮುಕ್ತಮುಕ್ತಾದಿರತ್ನಂಗಳಂ
ಪೊಲಿಲ್ಗೆಲ್ಲಂ ಗೋಸನೆವಿಡಿಸಿ ನೆಗೞ್ದ ದಾನಾತಿಶಯಕ್ಕೆ ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು
ಮಹಾಂಭೋರಾಶಿಗಂಭೀರನಪ್ಪಾದಿಭಟ್ಟಾರಕನ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯನಾಮಹಾ
ತ್ಮನಾವವಾಪ್ಕೆಯೊಳಱಿದನೆಂದು ಭರತೇಶ್ವರನಕಂಪನಾದಿನೃಪಸಮೂಹಂ
ಬೆರಸು ಬಂದು ಪೂಜಿಸಿ,

ಸುರನರಲೋಕವಿಸ್ಮಯಕರಂ ದೊರೆವೆತ್ತುದು ನಿನ್ನ ದಾನವಾ
ಗುರುವಿನ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯನದೆಂತುಪಲಕ್ಷಿಸಲಾರ್ತೆಯೋ ಮಹಾ ।
ಪುರುಷನಧೀಶನಿಂದೆನಗೆ ನೀನತಿಪೂಜ್ಯನೆಯೆಂದು ಪೆರ್ಚಿದಾ
ದರದೊಳೆ ತನ್ನನಿಂತು ಬೆಸಗೊಂಡೊಡೆ ಸಂತಸದಿಂ ಕುರುದ್ವಜಂ ॥

ವ॥ ಇಂತೆಂದು ಪೇೞ್ದಂ:—ಈವೃಷಭನಾಥನೀಭವಕ್ಕೆಂಟನೆಯ ಭವದೊಳ್
ಈಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಪೂರ್ವವಿದೇಹದ ಪುಷ್ಕಳಾವತೀವಿಷಯದ ಉತ್ಪಳ

ಖೇಟಮೆಂಬ ಪೊಬಲನಾಳ್ವ ವಜ್ರಬಾಹುಗವಾತನರಸಿ ವಸುಂಧರೆಗಂ ವಜ್ರಜಂಘನೆಂಬೊಂತನೊಜನಾದಂ. ಆನುಮಾವಿದೇಹದ ಪುಂಡರೀಕಿಣಿಯೆಂಬ ಪೊಬಲನಾಳ್ವ ವಜ್ರದಂತಚಕ್ರವರ್ತಿಗಂ ಆತನ ಮಹಾದೇವಿಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಗಂ ಶ್ರೀಮತಿಯೆಂಬ ತನೂಜೆಯಾಗಿ ವಜ್ರಜಂಘಂಗೆ ವಲ್ಲಭೆಯೆಂ. ಅಂದು ಸರ್ವಸರೋವರಮೆಂಬ ಕೊಳನ ತಡಿಯೊಳ್ ಬೀಡಂ ಬಿಟ್ಟುರ್ದು ಚಾರಣಯುಗಕ್ಕೆ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕಂ ಮಹಾದಾನಮನಿತ್ತು ದನೀಗಳಾದಿನಾಥನ ಮುನಿರೂಪಮಂ ಕಾಣಲೊಡಂ ಜಾತಿಸ್ಮರನಾಗಿ ಮಾರ್ಗಸ್ಥಿತಿಯನಱಿದು ನಿಱಿಸಿದೆಂ. ಆದಾನಮುಂ ಕುಡುವ ತನಗಂ ಕೊಳ್ವ ಪರಮಪಾತ್ರಕ್ಕಮುಪಕಾರಿಯಪ್ಪಾಹಾರಾದಿವಿರತಣಮದುವುಂ,

ಕುಡುವೊಂ ಕುಡುವುದು ಪಾತ್ರಂ
ಕುಡೆ ಪಡೆವತಿವಿಪುಳಫಲಮಿನಲ್ ನಾಲ್ಕುತೆಱಂ ।
ಗಡ ದಾನಮಲ್ಲಿ ಮೊದಲೊಳ್
ಕುಡುವಂ ಶ್ರದ್ಧಾದಿಗುಣಸಮನ್ವಿತನಕ್ಕುಂ ॥ ೯

ವ॥ ಕುಡುವುದುಮಾಹಾರಾಭಯಭೈಷಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದಾನದಿಂ ಚತುರ್ವಿಧಮಕ್ಕುಂ. ಪಾತ್ರಮುತ್ತಮಮಧ್ಯಮಜಘನ್ಯಭೇದದಿಂ ತ್ರಿವಿಧಮಕ್ಕುಂ. ಅಲ್ಲಿ ದರ್ಶನವಿಶುದ್ಧನುಂ ಶೀಲಸಂಪನ್ನನುಮಪ್ಪ ಸಂಯತನುತ್ತಮಪಾತ್ರಂ; ಶ್ರೀಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನವಿಶುದ್ಧನುಮಣುವ್ರತಧೌರಿಯುಮಪ್ಪಶ್ರಾವಕಂ ಮಧ್ಯಮಪಾತ್ರಂ ; ದರ್ಶನವಿಶುದ್ಧನಾಗಿಯುಂ ಶೀಲವ್ರತಭಾವನಾರಹಿತನಸಂಯತಂ ಜಘನ್ಯಪಾತ್ರಂ ; ವಿಧ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಯಪ್ಪಂ ತನ್ನನೆಂತುಂ ಸಮಱಿನೆಗಱ್ದೊಡಮಾತನಪಾತ್ರಮೆ.

ಫಳಮುಂ ಸುಪಾತ್ರದಾನದ
ಫಳಮೆ ದಲುತ್ಕೃಷ್ಟಭೋಗಭೂಮಿಯೊಳಮನಾ ।
ಕುಳಕಲ್ಪಾಮರಲೋಕಂ
ಗಳೊಳಂ ಪುಟ್ಟಿಸುಗುಮಪ್ಪ ಕಾರಣದಿಂದಂ ॥ ೧೦

ವ॥ ಉಂಟಿದ ಮಧ್ಯಮಜಘನ್ಯಪಾತ್ರದಾನಂಗಳ್ ಮಧ್ಯಮಜಘನ್ಯಭೋಗಭೂಮಿಭೋಗಾನುಭವಮನೀಗುಂ ; ಅಪಾತ್ರದಾನಂ ಭೋಗಭೂಮಿ

ಗಳೊಳಂ ಭೋಗಭೂಮಿಪ್ರವಿಭಾಗದ್ವೀಪಂಗಳೊಳ್ ತಿರ್ಯಗ್ಜಾತಿತ್ವಮುಮಂ
ಅಂತದ್ವೀಪಂಗಳೊಳ್ ಕುಮಾನುಷತ್ವಮುಮಂ ಮಾಡುಗುಂ ; ಇದಾಹಾ
ರದಾನಫಲಂ.

ಅಭಯರ್ ನಿರೋಗರುಂ ಶ್ರುತ
ವಿಭವಸಮನ್ವಿತರುಮಪ್ಪರೆಂಬುದು ಪಿರಿದ
ಲ್ತು ಭವಾಂಬುಧಿಯುಮನೀಸುವ
ರಭಯೌಷಧಶಾಸ್ತ್ರದಾನಫಳವಿಳಸನದಿಂ ॥ ೧೧

ಎಂಬುದುಮಾಶ್ರೀಯೋವಚ
ನಂ ಬಗೆಯನಲರ್ಕೆ ಭವ್ಯನೃಪನಿಕರಮುದೇ ।
ನೆಂಬುತ್ಸಾಹದೆ ನಲಿದುದೊ
ಸಾಂಬುಪಯೋಧರಕೆ ನಲಿವ ಶಿಖಿನಿಕರದವೊಲ್ ॥ ೧೨

ವ॥ ಆಗಳವರ್ಗಳ್,

ಯತಿ ವಿಮಳಯಶಃಪ್ರಸರಂ
ಗತದೋಷಗುಣಂ ತ್ರಿವರ್ಗಫಳನಿಳಯಂ ಸ ।
ತ್ಕೃತಿಯುಂ ದಾನಮುಮಾದಂ
ಪತಿಗಲ್ಲದೆ ಪೇೞ್ ಪೆಱಂಗೆ ಸಮನಿಸದಪುದೇ ॥ ೧೩

ವ॥ ಅದಱನೀಯುಗಾದಿಯೊಳಾದಿದಾನತೀರ್ಥಪ್ರವರ್ತನೈಕಪುಣ್ಯಭಾಜ
ನನೈ ನೀನೆ ಯೆಂದು ಪೊಗೞ್ದು ಪೂಜಿಸಿ ಪೋದರ್. ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತ ವೃಷ
ಭಯೋಗೀಂದ್ರನುಂ ಸಕಳಸಾವದ್ಯಾತಿದೂರನುಮಪ್ಪ ಜಿನೇಕಲ್ಪಿತಮೆಂಬಾ
ಚರಣಮಂ ಕೈಕೊಂಡು, ಯೋಗಯೋಗ್ಯಂಗಳೊಳ್ ಅವಹಿತಧ್ಯಾನಾಧೀ
ನಮಾನಸನಾಗಿ ವಿಹಾರಿಸುತ್ತುಂ ಸಂವತ್ಸರಸಹಸ್ರಂಗಳಂ ಕಳಿಪಿ, ಪುರಿ
ಮತಾಳಪುರಬಹಿರ್ಭಾಗನಿಕಟಶಕಟೋದ್ಯಾನವಟವಿಟಪಿಯ ಕೆಳಗೆ ವಿಶಾಳ
ನಿರಾಕುಳನಿರ್ಜಂತುಕನಿರ್ಮಲಶಿಲಾಪಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ನಿಬಿಡನಿಬದ್ಧಪಲ್ಯಂ
ಕಾಸನನುಂ ಪೂರ್ವಾನುಮುಖನುಮಾಗಿದರ್ಗಳ್,

ಕರಣಗಣಂ ಕುನುಂಗಿರೆ ಮನಂ ನೊಸಲಲ್ಲಿರೆ ಲೋಚನಂಗಳು
ಳ್ಕರೆಮೆಗುೞ್ದಿಂಬುವೆತ್ತಿರೆ ಕರದ್ವಯಪಲ್ಲವಮುಂಕದೊಳ್ ಮರ

ಲ್ದಿರೆ ತನು ನಿಷ್ಪ್ರಕಂಪಮಿಳೆ ದಂತಚಯಂ ಸಮನಾಗ ತನ್ನೊಳೊಂ
ದಿರೆ ಸಮಸಂದುದಾಪರಮಯೋಗಿಗೆ ಯೋಗನಿಯೋಗಭಾವನಂ ॥ ೧೪

ವ॥ ಅಂತು ಯೋಗಯೋಗ್ಯಬಾಹ್ಯಸಾಮಗ್ರಯೊಳ್ ಮುನ್ನಮೆ ನಿಜಿ
ದು ಪರಮಪದಮನೆ ಮನದೊಳ್ ನಿಱಿಸಿ ಸಮ್ಯಜ್ಞಾನದರ್ಶನಾನಂತವೀ
ರ್ಯಸೂಕ್ಷ್ಮಗುರುಲಘುತ್ವಾವಗಾಹಾವ್ಯಾಬಾಧಂಗಳೆಂಬ ಸಿದ್ಧಪರಮೇ
ಷ್ಠಿಗಳಷ್ಟಗುಣಂಗಳಂ ನೆನೆಯುತ್ತುಂ, ಅಧ್ರುವಾದಿದ್ವಾದಶಾನುಪ್ರೇ
ಕ್ಷಾಭಾವನಾಭಾವಿತಾಂತಃಕರಣನಾಗಿ ಮುನ್ನಮಾಜ್ಞಾವಿಚಯಮಪಾಕ
ವಿಚಯವಿಪಾಕವಿಚಯಸಂಸ್ಥಾನವಿಚಯಮೆಂಬ ನಾಲ್ಕುಂ ಧರ್ಮ್ಯಧ್ಯಾನಮಂ
ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತುಂ, ಜ್ಞಾನಾಡಿಪರಿಣಾಮಂಗಳೊಳ್ ನಿರತಿಶಯಲೇಶ್ಯಾವಿಶುದ್ಧಿ
ಯಂ ತಾಳ್ದಿ, ತದನಂತರಮಪ್ರಮತ್ತಗುಣಸ್ಥಾನಂಗಳೊಳಧಃಪ್ರವೃತ್ತಿಕರ
ಣಪರಿಣಾಮಂಗಳಿಂದಮನಂತಾನುಬಂಧಿಕ್ರೋಧಮಾನಮಾಯಾಲೋಭಂಗ
ಳಂ ವಿಸಂಯೋಜಿಸಿ, ಅಂತರ್ಮುಹೂರ್ತಮಂ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ, ಮಗುೞ್ದು ತ್ರಿ
ವಿಧಕರಣಪರಿಣಾಮಪರಿಣತನನುಕ್ರಮದಿಂ ಮಿಥ್ಯತ್ವಸಮ್ಯಙ್ಮಿಥ್ಯತ್ವಸ
ಮ್ಯಕ್ತ್ವಪ್ರಕೃತಿಯೆಂಬ ದರ್ಶನಮೋಹನೀಯತ್ರಿಕದ ನಿರ್ಮೂಲದಿಂ
ಕ್ಷಾಯಿಕಸಮ್ಯಗ್ದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ, ಬಳಿಯಮಂತರ್ಮುಹೂರ್ತಕಾಲಂ ಪ್ರ
ಮತ್ತಾಪ್ರಮತ್ತ ಪರಾವರ್ತನಸಹಸ್ರಂಗೆಯ್ದು ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಸಾದಾಧಿರೋ
ಹಣನಿಶ್ರೇಣೀಭೂತಕ್ಷಪಕಶ್ರೇಣಿಪ್ರಯೋಗ್ಯಾಧಃಪ್ರವೃತ್ತಿಕರಣಪರಿಣತನ
ಪೂರ್ವಕರಣಕ್ಷಪಕಪ್ರಥಮಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನಪರಿಣತನಾಗಿರ್ದಾಯುಃಕರ್ಮಮ
ನುೞಿಪಿಮೆತ್ತಿನುೞಿದ ಕರ್ಮಂಗಳಂ ಸ್ಥಿತ್ಯನುಭಾಗಕಾಂಡಕಘಾತಪ್ರದೇಶ
ಗುಣಶ್ರೇಣಿನಿರ್ಜರಾದಿವಿಧಿಯಿನನುಕ್ರಮಂ ಕಿಡಿಸುತ್ತುಂ ಪ್ರತಿಸಮಯಮ
ನಂತಗುಣಶಕ್ತಿವಿಶಿಷ್ಟೈಕಪರಿಣಾಮನಿವೃತ್ತಿಕರಣಕ್ಷಪಕನಾಗಿ ಪೂರ್ವೋ
ಕ್ತವಿಧಾನದಿನಂತರ್ಮುಹೂರ್ತದಿಂ ನಿದ್ರಾನಿದ್ರಾಪ್ರಚಲಾಪ್ರಚಲಾಸ್ತ್ಯಾನಗೃ
ದ್ಧಿನರಕಗತಿತತ್ಪ್ರಾಯೋಗ್ಯಾನುಪೂರ್ವತಿರ್ಯ್ಗ್ಗತಿತತ್ಪ್ರಯೋಗಾನುಪೂರ್ವ್ಯೇ
ಕೇಂದ್ರಿಯವಿಕಳೇಂದ್ರಿಯಜಾತ್ಯಾತಪೋದ್ಯೋತಸ್ಥಾವರಸಾಧಾರಣಸೂ
ಕ್ಷ್ಮಂಗಳೆಂಬ ಪದಿನಾಱುಪ್ರಕೃತಿಗಳುಮಂ ನಿರವಶೇಷಂ ಕಿಡಿಸಿ, ಮತ್ತಮಂ
ತರ್ಮುಹೂರ್ತದಿಂ ವಿಶುದ್ಧಪರಿಣಾಮಾತಿಶಯವಿರವಚನಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾ
ನಕ್ರೋಧಮಾನಮಾಯಾಲೋಭಂಗಳೆಂಬೆಂಟುಕಷಾಯಂಗಳಂ ಕಿಡಿಸಿ,

ಮತ್ತಂ ಕಿಱುಕಿಱುದು ಬೇಗದಿಂ ತನ್ನ ಪರಿಣಾಮವಿಶೇಷದಿಂ ಚತುರ್ಸಂಜ್ವ
ಲನವನೋಕಷಾಯಂಗಳೆಂಬ ಪದಿಮೂಱುಪ್ರಕೃತಿಗಳುಮಂತರಾಯಕರ
ಣಂಮಾಡಿ, ಮತ್ತಂಕಿಱುಕಿಱುದು ಬೇಗದಿಂ ಕ್ರಮಕ್ರಮದೊಳ್ ನಪುಂಸ
ಕವೇದಮುಂ ಸ್ತ್ರೀವೇದಮುಂ ಪುಂವೇದಮುಂ ಪುರಾತನಕರ್ಮದೊಡನೆ ಹಾ
ಸ್ಯರತ್ಯರತಿಶೋಕಭಯಜುಗುಪ್ಸಾಭಿಧಾನನವನೋಕಷಾಯಷಟ್ಕಮುಂ
ಘಾತಿಸಿ, ಪುಂವೇದಾದಿನವಬಂಧಮುಮುಂ ಸಮಯೋನದ್ವ್ಯಾವಳಿಕಾಸಮ
ಯಂಗಳಂ ಕಿಡಿಸಿ, ಬಟಿಯಮಪಗತವೇದನಾಗಿ, ಮತ್ತಂ ಪ್ರತಿಸಮಯಪ್ರ
ವರ್ತಮಾನಸಂಜ್ವಲನಚತುಃಕಷಾಯಘಾತಿತಾಶೇಷಾನುಭಾಗಸ್ಪರ್ಧಕ
ರಣಾಪೂರ್ವಕರಣಸ್ಪರ್ಧಕಾಭಿಘಾತದಿನಂತರ್ಮುಹೂರ್ತಕಾಲದಿಂ ಕಿಡಿಸಿ,
ಬಟಿಯಂ ಪೂರ್ವಸ್ಪರ್ಧಕಾನುಭೋಗಮನುಚಿತಕೃಷ್ಟ್ಯವಿಧಾನದಿನನಂತಗು
ಣಹಾನಿರೂಪದಿಂದಾದಪಸಂಗ್ರಹಕೃಷ್ಟಿಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತುಮಂತರ್ಮು
ಹೂರ್ತದಿಂ ಕೃಷ್ಟಿರೂಪಗತಚತಷ್ಕಷಾಯಸಮಸ್ತಾನುಭಾಗನಾಗಿ,
ಮತ್ತಂ ಕಿಱುಕಿಱುದುಬೇಗದಿಂಕ್ರಮಕ್ರಮದಿಂದಂ ಕ್ರೋಧಮಾನಮಾ
ಯಾಲೋಭಸಂಜ್ವಲನಂಗಳಂ ಮೂಱುಂ ತೆಱದ ಕೃಷ್ಟಿಗಳಂ ಬೇಱೆ
ಬೇಱೆಕಿಡಿಸಿ ಕಷಾಯತ್ರಿಕಕ್ಕೆನಿರ್ಮೂಳವಿಳಯಂಮಾಡಿ, ಮತ್ತಿನಿಸುಂ
ಬೇಗದಿಂಲೋಭಸಂಜ್ವಲನದ ಮೊದಲ ಕೃಷ್ಟಿಗತಾನುಭಾಗಮುಂ ಕಿಡಿಸಿ
ಮತ್ತಂ, ದ್ವಿತೀಯಕೃಷ್ಟಿಗತಾನುಭಾಗಮುಂ ಭೇದಿಸುತ್ತುಂ, ಬಾದರಸೂಂ
ಪರಾಯಕೃಷ್ಣರೂಪಾನುಭಾಗಮನನಂತಗುಣಹಾನಿರೂಪದಿಂ ಕುಂದಿಸಿ
ಸೂಕ್ಷ್ಮಸಾಂಪರಾಯಸಮನ್ವಿತಸೂಕ್ಷ್ಮಸಾಂಪರಾಯಕ್ಷಪಕನಾಗಿ ಯ
ಥೋಕ್ತಪರಿಣಾಮದಿಂ ಸೂಕ್ಷ್ಮಸಾಂಪರಾಯಕೃಷ್ಟಿಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತು
ಮಂತರ್ಮುಹೂರ್ತಕಾಲದಿಂ ಬಾದರಲೋಭಸಂಜ್ವಲನಮಂ ಕಿಡಿಸಿ, ವಿನ್ಯಸ್ತ
ವೃತ್ತಸಾಮಾಯಿಕಚ್ಛೇದೋಪಸ್ಥಾಪನಾಶುದ್ಧಿಸಂಯಮಾನುಗತಾನೆವೃತ್ತಿ
ಕರಣಸ್ಥಾನನಾಗಿ ತದನಂತರಸಮಯದೊಳ್ ಸೂಕ್ಷ್ಮಸಾಂಪರಾಯಸಂಯ
ಮಸವನ್ವಿತಂಸೂಕ್ಷ್ಮಸಾಂಪರಾಯಕ್ಷಪಕನಾಗಿ ಯಥೋಕ್ತಪರಿಣಾಮ
ಕಾಲದಿಂ ಸೂಕ್ಷ್ಮಸಾಂಪರಾಯಲೋಭಕ್ಕೆ ನಿರ್ಮೂಲಂಮಾಡಿ ನಿರಸ್ತ
ಷ್ಟ್ಯವಿಂಶತಿಮೋಹನೀಯನುಳಿಕಳಂಕನಾಗಿ ವೀತರಾಗದ್ವೇಷಭಾವನಾ
ಭಾವಿತಯಥಾಖ್ಯಾತಚಾರಿತ್ರಕ್ಷೀಣಕಷಾಯವೀತರಾಗಚದ್ಮಸ್ಥಗುಣ

ಸ್ಥಾನಾನೇಕತ್ವವಿತರ್ಕವಿಚಾರಾಭಿಧಾನಧ್ಯಾನಪರಿಣತನಪರಿಮಿತಪ್ರದೇಶನಿ
ರ್ಜರಾದಿಕ್ರಿಯಾಕಳಾಪಕಳಿತನುಚಿತಕತಿಪಯಸಮಯಂಗಳನಾತ್ಮದ್ವಿಚರ
ಮಸಮಯದೊಳ್ ನಿದ್ರಾಪ್ರಚಲೆಗಳಂ ಕಿಡಿಸಿ ಚನುರಸಮಯದೊಳ್
ಮತಿಶ್ರುತಾವಧಿಮನಃಪರ್ಯಯಕೇವಳಾವಬೋಧವಿಷಯಜ್ಞಾನಾವರಣಂಪ
ಚಕಮುಮಂ ಚಕ್ಷುರಚಕ್ಷುರವಧಿಕೇವಲದರ್ಶನಾವರಣಚತುಷ್ಕಮುಮಂ
ದಾನಲಾಭಭೋಗೋಪಭೋಗವೀರ್ಯಾಂತರಾಯಪಂಚಕಮುಮಂ ನಿರ್ಮೂ
ಳವಿಸಿಪ್ಪಂತೊರ್ಮೊದಲೆ ಕಿಡಿಸಿ ತದನಂತರಸಮಯದೊಳ್,

ಅಳಱು ಕಿಡೆ ಘಾತಿಗಳ್ ದಾ
ನಳಾಭಭೋಗೋಪಭೋಗವೀರ್ಯಂಗಳೊಳ ।
ಗ್ಗಳಿಸಿದನಂತಚತುಷ್ಟಯ
ವಿಳಾಸಿಕೈವಲ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ಯತಿ ಪಡೆದಂ ॥ ೧೪

ಅನತಿಶಯಕೇವಲಜ್ಞಾ
ನನಿರೀಕ್ಷಿತವಿಶ್ವನಾಥನಾದಿಜಿನಂ ಘಾ ।
ಲ್ಗನೆಬಹುಳ್ಳಿಕಾದಶಿಯೊಳ
ಮನಂತಸುಖನಿಳಯಮುತ್ತರಾಷಾಢದೊಳಂ ॥ ೧೫

ಧ್ಯಾನಮರೀಚಿಯಿಂ ಬಿದರಿ ಘಾತಿತಮಸ್ತಮಮೆಯ್ದೆ ಭವ್ಯಸಂ
ತಾನಸರೋಜರಾಜಿಗಳರ್ವಾದರಮಾದಮಳಂಬಮಾಗೆ ವೈ ।
ಮಾನಿಕಚಕ್ರವಾಕದೊಳವುರ್ಮ್ಮಿರೆ ಚೆಲ್ವಿನೆದತ್ತು ಕೇವಳ
ಜ್ಞಾನದಿನೇಶಬಿಂಬದ ಪೊದಳ್ದುದಯಂ ವೃಷಭೋದಯಾದ್ರಿಯೊಳ್ ॥ ೧೬

ವ॥ ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್,

ಸುರಪುಷ್ಪಾಸಾರದಿಂದಂ ಸುರಗಣಪಟುಹಪ್ರಸ್ಫುರದ್ಧ್ವನಿದಿಂದಂ
ಸುರಕಾಂತಾರಾಗದಿಂದಂ ಸುರವಿರಚಿತಮಂದಾನಿಳಾಂದೋಳದಿಂದಂ ।
ಸುರವಂದಿಸ್ತೋತ್ರದಿಂದಂ ದೆಸೆ ಗಗನತಳಂ ತೀವಿ ತಳ್ಕುಂಕುಗುಟ್ಟು
ತ್ತಿರೆಯುಂ ಕೈವಲ್ಯಬೋಧೋದಯಮಹಿಮೆ ಜಗಕ್ಕಾದುದಾಶ್ಚರ್ಯಭೂತಂ

ವ॥ ಆಗಳಾದಿದೇವನ ಕೇವಲಜ್ಞಾನಸಂಪೂರ್ಣಚಂದ್ರೋದಯೋಜ್ಜೃಂ
ಭಿತಜಗತ್ತ್ರಯಾಂಭೋದಿವೇಳಾಪ್ರಧ್ವಾನಾನುಕಾರಿಘಂಟಾರವಕಂಠೀರವಾರಾ

ವಪಟಹಪ್ರಣಾದಶಂಖನಿಸ್ವನಸಮುತ್ಪನ್ನಬೋಧಾನೇಕಯಾನವಿವಮಾನಾ
ರೂಢಕಲ್ಪಜಜ್ಯೋತಿಷ್ಕವಾನವ್ಯಂತರಭವನಾಮರನಿಕಾಯಪರಿವೇಷ್ಟಿತ
ಶೋಭಿತಮತಿರುಚಿರನಿಜಾಂಗರುಚಿಗಳಿಳಂ ಅನೇಕಾಳಂಕಾರರತ್ನಪ್ರಭಾ
ಪ್ರಸರದೊಳಂ ಗಗನತಳಮನಳಂಕರಿಸಿ ಸಾಧರ್ಮೇಂದ್ರನಿಂದಾಣೀಸಮೀ
ತಮನೇಕಕಲ್ಪಾವುರೇಂದ್ರಪರಿವೃತನಾಗಿ ಬರೆ,

ಹಾರಾಂಶುಸ್ವಚ್ಛನೀರಂ ಸುರಯುವತಿಮುಖಾಂಭೋಜನೇತ್ರೋತ್ಪಳಶ್ರೀ
ಸಾರಂ ಕಾಶ್ಮೀರರಾಗಾರುಣಿತಕುಚರಥಾಂಗಾಭಿಧಾನೋಜ್ವಳಂ ನೀ ।
ಹಾರಪ್ರಸ್ಪರ್ಧಿಚಂಚಚ್ಚಮರಜಕಳಹಂಸಾಸ್ಪದಂ ಚೆಲ್ವನಿತ್ತ
ತ್ತೋರಂತಂಭೋದವಮಾರ್ಗಂ ತಿಳಿದ ಕೊಳದವೋಲ್ದೇವಸಂದೋಹದಿಂದಂ

ಸುರಕುಸುಮದ ಪೊಸವಾಸಿಗ
ಮೆರಡುಂ ಕರತಳದೊಳಿಸೆದು ತನ್ನಯ ತೋಳೊಳ್ ।
ದೊರೆಯೆನೆ ಬಂದತ್ತು ಸೊಯಂ
ಬರಕ್ಕೆ ಬರ್ಪಂತು ದೇವಗಣಿಕಾನಿಕರಂ ॥ ೧೯

ಯುಗಪದ್ವಾದಿತದೇವದುಂದುಭಿಗಳಿಂದಾಯ್ತೆಂದ್ದ ಶಬ್ದಾತ್ಮಕಂ
ಜಗಮುತ್ತುಂಗಕಿರೀಟರಶ್ಮಿರಚಿತಾನೇಕೇಂದ್ರಚಾಪಂಗಳಂ ।
ಗಗನಂ ತಿಂತಿಣಿಯಾದುದಾಗಳನಿತುಂ ದಿಗ್ಭಿತ್ತಿಗಳ್ ಚಿತ್ರಭಿ
ತ್ತಿಗಳಂತಾದುವು ಕಲ್ಪಜಾಮರತನುಚ್ಛಾಯಾವಿಳಾಸಂಗಳಂ ॥ ೨೦

ಜಯ ಜಯ ನಂದ ನಂದ ಪರಮೇಶ್ವರ ಪಾಪವಿನಾಶ ಲೋಕವಿ
ಸ್ಮಯಕರ ಶಂಭು ಶಂಕರ ಮನೋಜಭಯಂಕರ ಭವ್ಯಬಂಧು ನಿ ।
ರ್ಮ್ಮಯ ದಯೆಯಿಂದವಿಸಾಭವಸಮುದ್ರಮನೀಸುವೆವೆಂಬ ದೇವಕೋ
ಟಿಯ ನಿನದಂ ಪಳಂಚಲೆಯೆ ಘೂರ್ಣಿಸಿದತ್ತು ಸಮಸ್ತದಿಕ್ತಟಂ ॥ ೨೧

ವ॥ ಅಂತು ಸಾಧರ್ಮೇಂದ್ರಂ ಬಂದು ತನ್ನ ಬೆಸದೊಳ್ ಮುನ್ನಮಿ
ಧನದವಿನಿರ್ಮಿತಮಾಗಿರ್ದ ಸಮವಸರಣಮಂ ಕಂಡಂ. ಅದು ಭೂಭಾಗ
ದಿಂದಮೈಸಾಸಿರದಂಡಂ ಮೇಗೆ ನೆಗೆದಲ್ಲಿ ಪನ್ನೆರಡುಯೋಜನಸಮವೃ
ತ್ತಮುಂ ವಿಕೇಂದ್ರನೀಲಶಿಲಾತಲಘಟಿತಮಸೃಣತಳಮುಂ ದಿಕ್ಚತುಷ್ಟಯ
ವ್ಯವಸ್ಥಿತದೇವಮಾನವತಿರ್ಯಗ್ವಿನೇಯಜನಸುಖಾರೋಹಣಹೇತುಭೂತ

ಪದೌಷಧಿಶಕ್ತಿಯುಕ್ತ ಮಣಿಮಯವಿಂಶತಿಸಹಸ್ರಸೋಪಾನವಿರಾಜಿತಮುಂ
ಭುವನತ್ರಯಲಕ್ಷ್ಮೀಲಪನವಿಳೋಕನಮಂಗಳದರ್ಪಣಾಯಮಾನಮುಮು
ಪ್ಪ ಭೂಮಿಭಾಗದ ಪರ್ಯಂತಪ್ರದೇಶಮನಳಂಕರಿಸಿ ಚಂಚತ್ಪಂಚರತ್ನ
ಪಾಂಶುಮಯಮಾಗಿ,

ವಳಯಾಕೃತಿಯಿಂದಿದನೇಂ
ಬಳಸಿದುದೊ ಸುರೇಂದ್ರಚಾಪಮಂಡಳಮೆನೆ ಬ ।
ಳ್ವಳಬಳಿದ ಪಂಚರತ್ನದ
ಬೆಳಗಿಂದಂ ಬೆಳಪುದಲ್ಲಿ ಧೂಳೀಶಾಳಂ ॥ ೨೦

ವ॥ ಅದಱ ನಾಲ್ಕುದೆಸೆಯೊಳಂ ಮಕರತೋರಣಾಳಂಕೃತಜಿಘ್ಮೋತಿರ
ಮುರದೌವಾರಿಕಪರಿಪಾಳಿತಬಹಿರಂತರ್ಜಗತೀದ್ವಯನಿಹಿತಪ್ರತ್ಯೇಕಾಷ್ಟೋ
ತ್ತರಶತಾಷ್ಟಮಂಗಳನವನಿಧಿಸಮನ್ವಿತಜಾತರೂಪಗೋಪುರಾಭ್ಯಂತರಮ
ಹಾವೀಥೀಮಧ್ಯದೊಳ್ ದ್ವಾದಶಗೋಪುರವಿರಾಜಿತಸಾಲತ್ರಯಪರೀತಕುಂ
ಡದ್ವಯಸಮೇತನಂದನಾದಿಷೋಡಶಸರೋವರಪರಿವೇಷ್ಟಿತದಿಕ್ಚತುಷ್ಟಯ
ವ್ಯವಸ್ಥಿತತಪನೀಯಷೋಡಶಸೋಪಾನೋಪಶೋಭಿತಜಗತೀತಳಮಧ್ಯ
ದೊಳ್ ಅನುಕ್ರಮದೊಳೆಂಟುನಾಲ್ಕುನಾಲ್ಕುಂಬಿಲ್ಲಿಡಿಯವಾಗಿ ವೈಡೂರ್ಯ
ಹೇಮಪಂಚರತ್ನಂಗಳಪ್ಪ ಮೂಱು ಪೀಠಂಗಳ ಮೇಗೆ ಚತುರಶ್ರಾಧೋ
ಭಾಗಪರಿವೃತ್ತಾಗ್ರಭಾಗಾಧ್ಯಾಸಿತಹಿರಣ್ಮಯಜಿನೆಬಿಂಬಕದಂಬಂಗಳುಂ ಪ
ರಿಲಂಬಿತಹೇಮಷೊಂಟಾಕಿಂಕಿಣೀಚಾಮರಧ್ವಜಂಗಳುಮಾಗೆ,

ಮಾನಮನೆಂತುಂ ವಿಧ್ಯಾ
ಜ್ಞಾನಿಗಳರ್ದೆಯೊಳಗೆ ನೆಲಸಲೀಯದೆ ನಾಲ್ಕುಂ ।
ಮಾನಸ್ತಂಭಂಗಳ ರ
ತ್ನಾನದ್ಧಂಗಳ್ ನಿರಂತರಂ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ ೨೧

ಮಾನಸ್ತಂಭದಿನಂತಾ
ಮಾನಸ್ತಂಭಂಬರಂ ಸುಧಾಹರ್ಮ್ಯಮಯಂ ।
ತಾನಯ್ದುಯ್ದುವಜೆಡೆಯೊಳ್
ತಾನೊಂದೊಂದರ್ದಾಲಯಂ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ ೨೨

ವ॥ ಅಂತು ಪರ್ವ್ಯಚೈತ್ಯಾಲಯಾವನಿಯೆಂಬುದು. ಅದಱ ವಿಸ್ತಾರ ಮರ್ಧಯೋಜನಂ. ಅಲ್ಲಿಂದತ್ತ ಪೂರ್ವೋಕ್ತವರ್ಣನೋಪೇತವಿವಿಧಮ ಣಿಖಚಿತರಜತಮಯಚತುರ್ಗೋಪುರದ್ವಾರವಿರಾಜಮಾನವೇದಿಕಾವೃತೋ ಭಯತಟಘಟಿತಮಣಿಮಯಸೋಪಾನಭಾಸಮಾನಮುಮರ್ಧಯೋಜನ ವಿ ಸ್ತಾರಮುಮಾಗಿ,

ಬಳಸಿ ಜಳವಿಹಗಜಳಚರ
ಜಳಜೋತ್ಪಳಕಳಿತಮುಮಳಜಳಜಳಕೇಳೀ ।
ವಿಳಸನವಿದಗ್ಧಖೇಚರ
ನಿಳಿಂಪದಂಪತಿಯಿನೆಂಬುಖಾತಿಕೆ ರಯ್ಯಂ ॥ ೬೫

ವ॥ ಅಂತಲ್ಲಿಂದತ್ತ ವಿಚಿತ್ರರತ್ನರಚಿತಜ್ಯೋತಿಷ್ಕದೌವಾರಿಕಾಪ್ಯಮುಂ ಗಳನವನಿಧಿಸನಾಥಜಗತೀಸಮನ್ವಿತತಾರಮಯಚತುರ್ಗೋಪುರವಿಭ್ರಾಜಿ ತಹಿರಣ್ಮಯವೇದಿಕಾವಳಯಿತಮುಂ ಅಶೋಕಲತಿಕಾಪ್ರತಾನನವಮಾಲಿ ಕಾಪಲ್ಲರೀಸಮುಲ್ಲಾಸಮಾನವಮಾಳತೀವ್ರತತಿವಿತಾನಚೂತವಲ್ಲೀವೇಲ್ಲನನಿ ಸರ್ಗಸಾಂದರಕ್ರೀಡಾಚಳಕೇಳೀಸಮಭಿರಾಮಮುಮಾಗಿ,

ಭ್ರಮದ್ಭೃಮರಸಂಕುಲಂ ಕುರುಳ ಬಂಬಲಂ ಪುಷ್ಪವಿ
ಭ್ರಮಂ ನಯನಲೀಲೆಯಂ ಕುಡಿಯು ನೀಳ್ಪ ತೋಳ್ದೊಂಗಲಂ ।
ದವಿಕೆ ನೆಜೆಯೆ ಭಂಗಿ ಭಂಗಿಯನೆ ಪೊಲ್ವ ದೇವೀವಿಳಾ
ಸಮಂ ನಿಜವಿಳಾಸದಿಂ ನಗುವುವಲ್ಲಿ ವಲ್ಲೀವನಂ ॥ ೬೬

ಅದಱಗಲವೊಂದುಯೋಜನ
ಮದಱಿಂದತ್ತಣದು ನಿಷಧಗಿರಿನಿಭಮೆಸದಿ ।
ರ್ದುದು ಬಳಸಿ ಕನಕಶಾಳಂ
ಮೃದುಪವನವಿಲೋಲಕೇತುಮಾಲಾಲಲಿತಂ ॥ ೬೭

ವ॥ ಅದಱ ನಾಲ್ಕುಂದೆಸೆಯೊಳಂ ರಜತಮಯಗೋಪುರಚತುಷ್ಟಯಂ ನೆಲಸಿರ್ದುದು,

ಅದು ದೌವಾರಿಕಯಕ್ಷಾ
ಸ್ಪದಮೆಂತದಱೆರಡು ಕೆಲದೊಳೆರಡೆರಡು ಪೊದ ।

ಪ್ಪೊದವಿದ ಸುರಸಂಗೀತಕ
ಸದನಂಗಳ್ ದೇವನರ್ತಕೀಶುಭದಂಗಳ್ ॥ ೨೪

ಅವಱ ಕೆಲಂಬಿಡಿದೊಂದೊಂ
ದವಿರಳನವಧೂಪಧೂಮಧೂಸರಿತನಭೋ ।
ವಿವರಂ ವಿವಿಧಮಣಿಪ್ರಕ
ರವಿರಾಜಿತಧೂಪಧೂಮಘಟಮಿಸೆದಿರ್ಕುಂ ॥ ೨೫

ನೆಗೆದಗರುಧೂಪಧೂಮದ
ಮುಗಮುಗಿಪಮರಿಯರ ಸುಯ್ಯ ಪರಿಮಳದ ಪೊದ ।
ಕ್ಕೆಗೆ ಸೋಲ್ತು ಸೂಱ ಸೂಱದೆ
ವೊಗಸಿದುವೆರಡೆಡೆಗಮಲಸದಳಿಗಳ ಬಳಗಂ ॥ ೨೬

ವ॥ ಅಂತು ನಾಲ್ಕುದೆಸೆಯ ವೀಥಿಗಳೊಳಿರ್ದ ನಾಲ್ಕುನಾಲ್ಕುಂ ಗೋಪುರಂಗಳಿಂದಂ ಪದಿನಾಱು ನಾಟಕಶಾಲೆಗಳಿಂದಂ ಪದಿನಾಱು ಧೂಪಘಟಂಗಳಿಂದ ವೊಪ್ಪಿ ತತ್ಕನಕಶಾಲಾಭ್ಯಂತರದೊಳ್ ತ್ರಿಶಾಲತ್ರಿಪೀಠೋಪಸ್ಥಿತಾರ್ಹತ್ಪ್ರತಿಮೋಪೇತಚೈತ್ಯದ್ರುಮೋಪೇತಾಭಿರಾಮಮುಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶಾಶೋಕಸಪ್ತಚ್ಛದಚಂಪಕಚೂತಪಾದಪೋಪಶೋಭಿತಮುಮೇಕಯೋಜನಪ್ರಮಾಣವಿಸ್ತಾರಮುಮಾಗಿ,

ಕುಚಭರಚಳಿತಕೃಶೋದರ
ಪಚರೀಸಂಚರಣರಣಿತನೂಪುರರಶನಾ ।
ಪ್ರಚುರರವವಹನರುಚಿರ
ಪ್ರಚುರಂ ಮೃದುಪವನಮುಪವನಂ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ ೨೭

ವ॥ ಅಲ್ಲಿಂದತ್ತ ವನವನಿತೆಯ ಕನಕಕಾಂಚೀಕಳಾಪವನನುಕರಿಸಿ ರತ್ನಾಭರಣತೋರಣಘಂಟಾಜಾಳಮುಕ್ತಾಲಂಬನಪ್ರಪ್ಪದಾವಮಾಷ್ಟಮಂಗಳನವನಿಧಿಪ್ರಧಾನಂಗಳುಂ ಯಕ್ಷದೌವಾರಿಕಾಧಿಷ್ಠಿತಂಗಳಪ್ಪ ನಾಲ್ಕುಂ ರಜತಗೋಪುರಂಗಳನೊಳಕೊಂಡ ಕಳಧೌತವೇದಿಕಾಭ್ಯಂತರದೊಳ್ ಮಣಿಪೀಠದ ಮೇಗಣ ಸುವರ್ಣಸ್ತಂಭಾಗ್ರಂಗಳೊಳ್,

ಗಜವೃಷಭಾಂಕುಶಚಕ್ರಾಂ
ಬುಜಹಂಸಮಯೂರಮತ್ಸ್ಯ ಫಣಿವ್ಯೈರಿಮತಂ ।
ಗಜರಿಪ್ರಚಿಹ್ನ ವಿಶಾಲ
ಧ್ವಜಂಗಳಿಂ ಧ್ವಜಮಹೀತಳಂ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ ೫೦

ವ॥ ಅಂತು ನಾಲ್ಕುಂದೆಸೆಯೊಳಮಂಬುಧಿವೀಚೀಚಯವಿಳಾಸವನಿಟಿಸಿ ಮಿಳಿರ್ವ ನಾಲ್ಸಾಸಿರದ ಮೂನೂಱಿರ್ಪತ್ತು ಮಹಾಧ್ವಜಂಗಳಿಂದಂ ನಾಲ್ವತೊಂಭತ್ತು ಲಕ್ಷೆಯುಮಱುವತ್ತೈನಾಸಿರದ ಮೂನೂಱು[1] ಪರಿವಾರ ಧ್ವಜಂಗಳಿಂದಮೆಸೆವ ಪತಾಕಾವನಿತಳವೊಂದುಯೋಜನಂ. ಅಲ್ಲಿಂದತ್ತ ಮುಪ್ಪ್ಪನುಂಗಳನವನಿಧಿಸಮೀತಂಗಳುಂ ನಾಟ್ಯಶಾಲಾದುಂದುಭಿಧೂಪಘಂಟಾದ್ವಂದ್ವಾಭಿರಾಮುಂಗಳುಂ ನಾಗಕುಮಾರದ್ವಾರಪಾಳಕವಿರಾಜಿತಂಗಳುಮುಪ್ಪ ಬೆಳ್ಳಿಯ ನಾಲ್ಕುಂಗೋಪುರಂಗಳಿಂದವೊಪ್ಪಿ ವಳಯಾಕೃತಿಯಾಗಿ ಬಳಸಿದ ಮಾನುಷೋತ್ತರಪರ್ವತಮನಿಟಿಸುವ ಜಾತರೂಪಮಯವಿಶಾಲವಳಯದೊಳಗೆ ಪರಭಾಗಂಬಡೆದು ಚೈತ್ಯವೃಕ್ಷಪರಿಕಲಿತಚತುರ್ದಿಗವಸ್ಥಿತಸಿದ್ಧಪ್ರತಿಮಾವಭಾಸಿಸಿದ್ಧಾರ್ಥವೃಕ್ಷಪರಿಭ್ರಾಜಿತಮಪ್ಪ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶಮುಮೇಕಯೋಜನವಿಷ್ಕಂಭಮುಮಾಗಿ,

ದೇವೋತ್ತರಕುರುಗಳಿ ನಾ
ನಾವಿಧಕಲ್ಪಾಂಘ್ರಿಪಂಗಳಿಂದಂ ಪತಿಯಂ ।
ತೀವಿ ಬಳಸಿರ್ದುವೆನೆ ಕ
ಲ್ಪಾವನಿರುಹಭೂಮಿಭಾಗಮತಿರಮಣೀಯಂ ॥ ೫೧

ವ॥ ಅಲ್ಲಿಂದತ್ತ ಕಾರ್ತಸ್ವರವೇದಿಕಾವಿಭೂಷಣಂಗಳುಂ ನಾಗದೌವಾರಿಕಾಭಿರಾಮುಂಗಳುಂ ಅಪ್ಪ್ಪನುಂಗಳನವನಿಧಿವಿಳಸಿತಂಗಳುಮುಪ್ಪ ರಜತಮಯಚತುರ್ಗೋಪುರಂಗಳಿಂಗಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕುಂ ಮಹಾವೀಥಿಮಧ್ಯಂಗಳಿಂಗೊಳ್ರತ್ನತೋರಣಶತಾಂತರಿತಂಗಳುಂ ಜಿನೇಂದ್ರರುಂದ್ರಸಿದ್ಧಾಭ್ಯರ್ಚಿತಂಗಳುಂ ಕದಳಿಕಾತಪತ್ರಚಾಮರಕನಕಘಂಟಾಕಿಂಕಿಣೀಮನೋಹರಂಗಳುಮುಪ್ಪ ತೊಂಭತ್ತೊಂಭತ್ತು ರತ್ನತೋರಣಂಗಳುಮಮರ್ದಿರೆ ತದ್ವೇದಿಕಾವಳಯಾಂತರದೊಳರ್ಧಯೋಜನವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ,

[1] ಕ—ನಾಲ್ವತ್ತಾರುಲಕ್ಷೆಯುಮರುವತ್ತು ಸಾಸಿರದರುನೂಱು.

ಭಾಸುರತೇಜೋಭಾಸಿ ಸು
ರಾಸುರಗಂಧರ್ವಕಿನ್ನರೋರಗಖಚರಾ ।
ಧ್ಯಾಸಿತವಿಚಿತ್ರರತ್ನ
ಪ್ರಾಸಾದಪರೀತಭೂತಳಂ ಕಮನೀಯಂ ॥ ೨೪

ವ॥ ಅಲ್ಲಿಂದತ್ತ ಗದಾದಿಹಸ್ತಕಲ್ಪಜದೌವಾರಿಕಾಧಿಷ್ಠಿತನೆವನಿಧಿಮುಂಗ
ಳಾಳಂಕೃತೇಂದ್ರನೀಲಗೋಪುರಚತುಷ್ಟಯವಿರಾಜಮಾನಗಗನಸ್ಫಟಿಕ
ಪ್ರಾಕಾರವೇದಿಕಾಕುಡ್ಯದ್ವಯೋಪಶೋಭಿತಮುಂ ಜಗತ್ತ್ರಯಶ್ರೀನಿವಾಸ
ಮುಮಾಕಾಶಸ್ಫಟಿಕಮಯಮುಮೇಕಗವ್ಯೂತಿವಿಸ್ತಾರಮುಮಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂ
ಟಪವಿರ್ದುದು. ಅದಱೊಳಗೆ ಧೂಳಿಶಾಳದಿಂದಂ ಪ್ರಥಮಪೀಠಂಬರಂ ಮು
ಹಾಮಾಗೋರ್ಧಭಯಭಾಗಂಗಳೊಳ್ ನೀಳ್ದ ನಿರ್ಮಲಸ್ಫಟಿಕಮಯಭಿತ್ತಿ
ಗಳಿಂಟುಂ ಬೆರಸು ಪದಿನಾಱುಂ ಭಿತ್ತಿಗಳೊಳ್ ನಾಲ್ಕುಂ ವೀಥಿಗಳುಚಿಯೆ
ನೆಗಟ್ದಾಪನ್ನೆರಡುಂ ಕೋಷ್ಠಂಗಳೊಳ್,

ಮುನಿನಾಥರ್ ಕಲ್ಪಕಾಂತಾಜನತತಿ ಗಣಿನಿಶ್ಯಾವಿಕಾಸಂಕುಳಂ ಭ
ಕ್ತಿನಮಜ್ಜ್ಯೋತಿಷ್ಕದೇವೀಪ್ರತತಿ ವನವಧೂಬ್ರಾತಮೌತ್ಸುಕ್ಯವದ್ಭಾ ।
ವನಭಾಮಾರಾಜಿ ತದ್ಭಾವನಸುರರಖಿಳವ್ಯಂತರಜ್ಯೋತಿರಿಂದ್ರರ್
ವಿನಮತ್ಕಲ್ಪಾಮರೇಂದ್ರರ್ ಮನುಜಸಮಿತಿ ಸಿಂಹಾದಿತಿರ್ಯಕ್ಸಮೂಹಂ॥ ೨೫

ವ॥ ಎಂಬ ದ್ವಾದಶಗಣಂಗಳಿರ್ಕುಂ. ಅಲ್ಲಿಂದತ್ತ ಕ್ರಮದೊಳಿ ವೈಡೂ
ರ್ಯಹೇಮಸರ್ವರತ್ನಮಯಂಗಳುಮಪ್ಪ ಚತುಷ್ಟಯಚತುರ್ದಂಡೋತ್ಸೇ
ಧಂಗಳುಂ ಪಂಚಾಶದಧಿಕಸಪ್ತಶತಧನುರ್ವ್ಯಾಪ್ತಂಗಳುಮೇಕಚಾಮ್ರೋತ್ಸೇ
ಧಚಿತ್ರಧರ್ಮಚಕ್ರಧರಯಕ್ಷಾಧಿಷ್ಠಿತಂಗಳುಮಪ್ಪ ಮಹಾಧ್ವಜಂಗಳುಮ
ಷ್ಟಾಷ್ಟಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಸಂಪನ್ನಂಗಳುಮಪ್ಪ ಪ್ರಥಮದ್ವಿತೀಯತೃತೀಯ
ಪೀಠಂಗಳಿಂದಂ ವೇಗೆ ಷಡ್ದಂಡಶತವಿಸ್ತಾರಾಯಾಮದೊಳಂ ನವದಂಡಶ
ತೋತ್ಸೇಧದೊಳಂ ನೆಱೆದು,

ಸುರಭಿಸುರಕುಸುಮಕಾಳಾ
ಗರುಧೂಪೋದ್ದಾಮಗಂಧಮುಂ ಜಿನತನುಬಂ ।
ಧುರಗಂಧಮೆ ಗೆಲ್ದಿರೆ ನಿ
ರ್ಭರಗಂಧಂ ಗಂಧಕುಟಿ ಕರಂ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ ೨೬

ಅಗಂಧಕುಟಿಯ ಮಧ್ಯಮ
ಭಾಗದೊಳಿಸಿದತ್ತು ಮೇರುಶಿಖರರೋಪಮಮುಂ ।
ದ್ರಾಗಮಣಿಕಿರಣಕೃತಪರ
ಭಾಗಂ ಪ್ರಜ್ವಳಿತಸಕಳಗಗನಾಭೋಗಂ ॥ ೫೬

ಕೇಸರಿಗಣವಿಧೃತಂ ಸಿಂ
ಹಾಸನಮದನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ವರಲ್ಮಟ್ಟಿದೆ ದೇ ।
ವಾಸುರಮಕುಟಮಣಿದ್ಯುತಿ
ಭಾಸುರಚರಣಾರವಿಂದನಾದಿಜಿನೇಂದ್ರಂ ॥ ೫೭

ಇರೆ ಭಾಮಂಡಲದೀಪ್ತಿಯ
ಪರೆಪುಂ ಛತ್ರತ್ರಯಪ್ರಭಾಪರಿಕರಮುಂ ।
ಪರೆದು ದಿವಾಕರಹಿಮಕರ
ಕರನಿಕರಪ್ರಚುರರುಚಿಗಳಂ ಮಸುಳಿಸುಗುಂ ॥ ೫೮

ಚಾರುವಿಟಪಾವಳೀವೃತ
ಕೋರಕಿತಾಂಕುರಿತಪಲ್ಲವಿತಮುಕುಳಿತ ವಿ ।
ಸ್ತಾರಿತರಮ್ಯಾಶೋಕಮ
ಹೀರುಹಮುಮನಭವನಂಗರುಚಿ ಪುದಿದಿರ್ಕುಂ ॥ ೫೯

ಸುರಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ ಮೊಳಗುವ
ಸುರದುಂದುಭಿ ನಭದೊಳಿಸೆಯೆ ಯಕ್ಷಕುಮಾರರ್ ।
ನೆರೆದಿಕ್ಕೆ ಚತುಷ್ಪಷ್ಟಿಚ
ಮರರುಹದ ಪೊದಲ್ದಿ ಪೊಳೆಪು ದೆಸೆಗೆಸೆದಿರ್ಕುಂ ॥ ೬೦

ವ॥ ಮತ್ತಂ ಘಾತಿಗಳ ಕೇಡಿನೊಳ್ ಗವ್ಯೂತಿಶತಚತುಷ್ಟಯ ಸುಭಿಕ್ಷತೆ ಮೊದಲಾಗೆ,

ಮಿತನಖಕೇಶಕೋಭಿತತನುತ್ವಮಭುಕ್ತ್ಯುಪಸರ್ಗಭಾವ ಮ
ನ್ವಿತಚತುರಾನನತ್ವಮಖಿಳಾಗಮವಿತ್ತ್ವಮುಪಜ್ಞತಾ ಸಮಾ ।
ಯತಗಗನಪ್ರಚಾರಮಸಜೀವವಧಂ ಪರಿಪೀತದೇಹಬಿಂ
ಬತೆವೆರಸಿಂತು ಪತ್ತತಿಶಯಂಗಳವೇಂ ಜಿನನೊಳ್ ಪೊದಳ್ದುವೋ ॥ ೬೧

ವರಸಮಿತಿ ಚೈತ್ಯಕುಜಗೋ
ಪುರಮಾನಸ್ತಂಭಹರ್ಮ್ಯಸಿದ್ಧಾರ್ಥಕುಜೋ ।
ತ್ಕರಮಂಟಪಕೇಳೀಭೂ
ಧರತುಂಗಸ್ತೂಪಕೇತನಸ್ತಂಭಂಗಳ್ ॥ ೪೩

ಜಿನತನುವಿಂ ದ್ವಾದಶಗುಣ
ಮೆನಿಕುಂ ಪ್ರಾಕಾರವೇದಿಕಾನಿಕರಮದೀ ।
ಶನ ತನುಗೆ ಚತುರ್ಗುಣಮಂ
ತನಿತುಂ ತೋರಣಮುಮದಱಿನಿನಿಸಭ್ಯುದಯಂ ॥ ೪೪

ವ॥ ಇಂತು ಧನದಂ ಸಮೆದ ಸಮವಸರಣಮಂ ಕ್ರಮಕ್ರಮದೊಳೆ ನೋಡುತ್ತುಂ ಬಂದು ಗಂಧಕುಟಿಯಂ ತ್ರಿಃಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂಗೆಯ್ದು ಸರ್ವಾಂಗ ಪ್ರಣತನಾಗಿ,

ಇನಿತೆಂದಿನ್ನಿವೆಂದುವಿಸ್ತಾವಿಧವೆಂದಾರ್ಹಣ್ಣಿಸಲ್ಬಲ್ಲರೆಂ
ಬಿನಗಂ ನಿರ್ಭರಭಕ್ತಿ ತಮ್ಮ ಮನದೊಳ್ ಕೈಗಣ್ಮೆ ಕೈಮೈಯೊಳಂ ।
ದ್ರನುಮಿಂದ್ರಾಣಿಯುಮಿಂದ್ರವೃಂದಸಹಿತಂ ದೇವೇಂದ್ರಲೋಕಂಗಳ
ರ್ಚನೆಯಿಂದರ್ಚಿಸಿದರ್ ಜಿನೇಂದ್ರಪದಪೀಠೋಪಾಂತಭೂಪ್ರಾಂತಮಂ ।

ಬೆಳಗೀ ಕರ್ಪೂರಪಾಳೀಚಯದ ಸೊಡರ್ಗಳಂ ಸೀಡು ಮಂದಾರಮಾಲಾ
ವಳಯಂ ಕಟ್ಟೆಯ್ದೆ ದಿವ್ಯಾಂಬರರಚಿತವಿತಾನಂಗಳಂ ನೀಡು ಮುಕ್ತಾ ।
ಫಳಲಂಬೂಷಂಗಳಂ ಬಿತ್ತರಿಸನವರತಂ ರಂಗದೊಳ್ ಪಂಚರತ್ನಂ
ಗಳನೆಂದಿಂದ್ರರ್ಕಳಂತಃಪ್ರರದ ಕಳಕಳಂ ರಯ್ಯಮಾಯ್ತತ್ತ ಮಿತ್ತಂ ॥ ೪೫

ವ॥ ಅಂತರ್ಚಿಸಿ ಕರ್ಮಾರಿವಿಜಯಾನಂತಚತುಷ್ಟಯಪ್ರಾಪ್ತಿವಾಕ್ಪ್ರಾ ಜಾಸ್ಥಾಯಿಕಾವಿಹಾರಶರೀರಪ್ರಕೃತಿಗಳೆಂಬಿಂಟುಮತಿಶಯಂಗಳನತಿಶಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಸ್ತುತಿಯಿಸಿ, ನಿಜೋಚಿತಸ್ಥಾನದೊಳ್ಕುಳ್ಳರ್ದಾದಿತೀರ್ಥಕರ ರನೋಲಗಿಸುತ್ತಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ, ಪುರಿಮತಾಳಪುರಾಧೀಶ್ವರಂ ಭರತಮಹೀಶನಿಂ ನೇರ್ಗಿಱಿಯಂ ವೃಷಭಸೇನಕುಮಾರಂ ನಾನಾವಿಧಾರ್ಚನಾಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಹಸ್ತಂ ಸಮಸ್ತಪರಿಜನಪರಿವೃತಂ ಬಂದು ವೃಷಭೇಶ್ವರನ ಶ್ರೀಮುಖಮಂ ಕಾಣಲೊಡಂ ಅಸನ್ನಭವ್ಯತಾಪ್ರೇರಿತನಾಗಿ,

ಭಗವದರುಹನ ಸಮೀಕ್ಷೆದೊ
ಳಗಣ್ಯಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವದಿಂದಂ ಕೊಂಡಂ ।
ಭಗವದ್ರೂಪಮನಿಂದ್ರಾ
ದಿಗಳಿಲ್ಲಂ ಪೊಗಟೆ ಕಾಲಲಬ್ಧಿಯನಾಗಳ್ ॥ ೪೩

ವ॥ ಅಂತು ದೀಕ್ಷಾಗ್ರಹಣಾನಂತರಸಮುಯಸಮುತ್ಪನ್ನಸಪ್ತರ್ದಿ ಜ್ಞಾನ ಚತುಷ್ಟಯಂ ಪ್ರಥಮಗಣಧರನಾದಂ. ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತ ಭರತರಾಜನಯೋಧ್ಯೆಯೊಳಾಸ್ಥಾನಮಂಟಪದೊಳಿರೆ ತತ್ಪುರೋಹಿತಾಯುಧಾಧ್ಯಕ್ಷಾಂತಃಪುರವೃದ್ಧಕಂಚುಕಿಗಳ್ ಬಂದು ಮಹೀತಳಾಶ್ಲಿಷ್ಟಜಾನುಲಲಾಟಪಟ್ಟರ್ ಪ್ರಣಾಮಾರ್ಪಣಪುರಸ್ಸರಂ ಶಿರೋವೇಷ್ಟನಪ್ರಲಂಬಚೇಲಾಂಚಳಪಿಹಿತವದನರಾಗಿ,

ಪುರುದೇವಂಗಾವ ಕೈವಲ್ಯದ ಮಹಿಮೆಯನುಗ್ರಾಯಧಾಗಾರದೊಳ್ ಭಾಸ್ವರಚಕ್ರೋದ್ಭಾಸಿಚಕ್ರೋದ್ಭವದ ಪಿಱಿದುಮಾಶ್ಚರ್ಯಮುಂ ಶೋಭಿತಾಂತಃಪುರದೊಳ್ ಮರೀಚೀಗಾದಾತ್ಮಜನೊಸಗೆಯನಾಮೂವರುಂ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದಿರೆ ಜಾತಾನಂದನೀಪೂಱೊಸಗೆಗಳೊಳಮಿನ್ನಾವುದಂ ಮುನ್ನೆ ಮಾಪ್ಪೆಂ

ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಮೆಂಬಿವು
ಧರ್ಮಾರ್ಥಜನಕ್ಕೆ ನೆಜೆದ ನಿರ್ಮಂತವಜೊಳ್ ।
ಧರ್ಮಂ ಪ್ರಧಾನಮರ್ಥಂ
ಧರ್ಮಾಂಘ್ರಿಪಫಳಮದರ್ಕೆ ರಸಮದು ಕಾಮಂ ॥ ೪೪

ಅದಱಿಂದವಿವಜೊಳರ್ಥ
ತ್ಪದಪದ್ಮಪ್ರಣತಿಮುಖ್ಯವೊಸಗೆಯುಮೆಮಗಿ ।
ನ್ನಿದಱಿಂದಮಿಲ್ಲಿ ಮೇಲಾ
ವುದೆಂದು ಒಗೆ ಬೆದಱಿ ಭಕ್ತಿನಿರತಂ ಭರತಂ ॥ ೪೫

ಪುರಜನಸಕಳಾಂತಃಪುರ
ಪರಿಜನಮುದಕರಿಕರೇಣುಪರಿವೃತನಂಭೋ ।
ಧರರವಗಭೀರಭೇರೀ
ಸ್ವರಪೂರಿತಸಕಳಗಗನದಿಗವನಿಮಧ್ಯಂ ॥ ೪೬

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದು ಗಗನಮಂಡಳಮನಲಂಕರಿಸಿದಭವನಾಸ್ಥಾನಮಂಟಪಮಂ ಗೆಂಟಱಿಂಬೊಳೆ ಕಂಡು ಮದಗಜೇಂದ್ರಮನಿಳಿದು ರಾಜಚಿಹ್ನಂಗಳನಿರಿಸಿ ಧೂಳಿಶಾಳಮಾನಸ್ತಂಭಾಂಭಖಾತಿಕಾವಲ್ಲೀವನೋಪವನಪತಾಕಾವನಿಕಲ್ಪಭೂರುಹಭೂತಳಸ್ತೂಪಪ್ರಾಸಾದಮಾಳಾವಿಳಾಸಿತಮುಮನೆವಱೆಡೆಯೆಡೆಯ ಕನಕಪ್ರಾಕಾರವೇದಿಕಾನೇಕಗೋಪುರದ್ವಾರಪಾಳಕಾಷ್ಟಮಂಗಳನವನಿಧಿತೋರಣಧೂಪಘಟನಾಟ್ಯಶಾಲಾಚೈತ್ಯವೃಕ್ಷಸಿದ್ಧಾರ್ಥಮಹೀರುಹಮಹಾಶೋಭೆಯುಮಂ ಶ್ರೀಮಂಟಪಶ್ರೀಯುಮನತ್ಯಂತವಿಸ್ಮಯಸ್ಮೇರಮುಖನುಮತಿಚಿರನ್ಯಸ್ತಹಸ್ತಪಲ್ಲವನುಂ ಮುಹುರ್ಮುಹುರಾಂದೋಳಿತಮಸ್ತನುಂ ಉದಂಚದ್ರೋಮಾಂಚಕಂಚುಕಿತನುಮಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಮುತ್ತುಂಗಪ್ರಥಮದ್ವಿತೀಯತೃತೀಯಪೀಠಗಳನನೇಕಾರ್ಚನೆಗಳಿಂದರ್ಚಿಸುತ್ತುಂ ಮೂಱುಸೊಟ್ಟಿಲಗೊಂಡು ಜಗತ್ತ್ರಿತಯಾಧೀಶ್ವರ ಶ್ರೀಮುಖಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ನಿಂದು ಸ್ತುತಿಸಿ,

ತ್ರಿದಶೇಂದ್ರಮೌಳಿಮಣಿ ಶೋ
ಣದೀಪ್ತಿಗಳ್ ಪುದಿದು ಪೊಳೆವಲಕ್ತಕರಸದಿಂ ।
ಪುದಿದಂತೊಪ್ಪರ್ದರ್ಹ
ತ್ಪದಂಗಳಿಮಗೀಗೆ ತಡೆಯದರ್ಹತ್ಪದಮಂ ॥ ೫೧

ಭುವನೇಶ್ವರ ನಿಜರೂಪ
ಸ್ತವವಸ್ತುಸ್ತವಗುಣಸ್ತವಂಗಳನೆಱಿಂ ।
ತುವರಂ ಬಣ್ಣಿಸಲಮರೇಂ
ದ್ರವಾಸುಕಿಪ್ರಭುಗರಾರ್ತರಿಲ್ಲಿನ್ನಳವೇ ॥ ೫೨

ಅಳತೆಗೆ ತೂಕಕ್ಕೆಣೆಗೆ
ಯೊಳಗಾದುವು ಸಕಳವಸ್ತುಗಳ್ ಭುವನಜನ ।
ಕ್ಕಳಯಲ್ ತೂಗಲ್ಕೆಣಿಸ
ಲ್ಕಳುಂಬವೆನಿಸಿದುವು ನಿನ್ನ ಗುಣಗಣಮರ್ಹಾ ॥ ೫೩

ತನ್ನಿರ್ದೆಡೆಯದೆ ಮೇರುವಿ
ನುನ್ನತಿ ಜಳನಿಧಿಯ ಗುಣ್ಪು ನಭದ ವಿಭುತ್ವಂ ।

ನಿನ್ನ ಗುಣೋನ್ನತಿ ಸಕಳಜ
ಗನ್ನುತ ಭುವನಾಂತರಾಳಮುಂ ಪರ್ಬಿರ್ಕುಂ ॥ ೫೪

ಅಕುಳನೆನಾಗಿ ಸುಟಿದೆನೆ
ನಾಕುಳಮಪ್ಪೆಡೆಯನಱಸಿ ಕಾಣೇಂ ಮೂಱುಂ ।
ಲೋಕದೊಳಂ ನಿನ್ನಿರ್ಕೆಯೆ
ಲೋಕಾಗ್ರಮೆ ಸಂತಮದನೆ ಮಾಡೆನಗಹರ್ಮಾ ॥ ೫೫

ಭವನಿಗಳದ ತೊಡರಂ ಕಳಿ
ಭವಜಳಧಿಯ ತಡಿಗೆ ಸಾರ್ಚು ಭವಗಹನದುಪ ।
ದ್ರವಮುಂ ಕಿಡಿಸು ಭವಾಂತಕ
ಭವನಕ್ಕುಯ್ ತಡೆಯದೆನ್ನ ನೀಂ ಭವಮಥನಾ ॥ ೫೬

ಮರಣದ ಜನ್ಮದ ನಿಗಳಂ
ನಿರಾಕುಳಂ ಪತ್ತು ವಿಡುವಿನಂ ಜಿನ ನಿನ್ನಂ ।
ಸ್ಮರಿಯಿಪ್ಪುದನಱೋರಣ್ವಂ
ತರವ್ಯತಿಕ್ರಮಣಮಾತ್ರಮುಂ ಮೆಱೆದಪೆನೇ ॥ ೫೭

ತಿಳಕಂ ವಶ್ಯಮೆ ಜಡಜನ
ವೊಳಗಱಿಯದು ಸಕಳಭವ್ಯತಿಳಕಂಗೆ ಜಗ ।
ತ್ತಿಳಕ ಭವತ್ಪದ ಚಂದನ
ತಿಳಕಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯವಶ್ಯಮುಕ್ಕುಮವಶ್ಯಂ ॥ ೫೮

ಅಮರೇಂದ್ರೋನ್ನತಿ ಖೇಚರೇಂದ್ರವಿಭವಂ ಭೋಗೀಂದ್ರಭೋಗಂ ಮಹೇಂ
ದ್ರಮಹೈಶ್ವರ್ಯಮಿವೆಲ್ಲಮಧ್ರುವಮಿವಂ ಬೇಂಟ್ಪಿಂತು ಬೇಳಲ್ಲಿ ನು ।
ತ್ತಮದೀಕ್ಷಾವಿಧಿಯುಂ ಸಮಾಧಿಮರಣಂ ಕರ್ಮಕ್ಷಯಂ ಬೋಧಿಲಾ
ಭಮವೋಷಂ ದೊರೆಕೊಳ್ವುದಕ್ಕುಮಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಶ್ರೀವನೋವಲ್ಲಭಾ॥ ೫೯

ವ॥ ಎಂದನೇಕಸ್ತೋತ್ರಪವಿತ್ರೀಕೃತವದನಾರವಿಂದನಮರಸಮಾಜವಿ
ಸ್ಮಯೆಸ್ಮೇರೇಕ್ಷಣೈಕಲಕ್ಷಲಕ್ಷಣನಾಗಿ ನಿಜೋಚಿತಪ್ರದೇಶಸ್ಥನದೊಳ್
ಕುಳ್ಳಿರ್ದು,

ನೈಸುರಾಸುರಪರಿಷತ್ಸ
ಸ್ಯಸಂಕುಳಂ ಜಿನವಚೋಮೃತಾಸಾರಮನಂ ।
ದಸದಳನೆಮಿ ಬಯಸೆ ಭರತಂ
ಬೆಸಗೊಂಡಂ ಜಿನನನವಿಳವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯಂ ॥ ೬೦

ವ॥ ಅಂತು ಬೆಸಗೊಳಿ,

ಅಂದಪಗತತಾಲ್ವೋಷ್ಠ್ಯ
ಸ್ಪಂದನಮಸ್ಪೃಶ್ಯಕರಣವರ್ಣಂ ಜಗದಾ ।
ನಂದಕರಂ ಜಳಧರರವ
ಸೌಂದರಮತಿವಿಶದಮಧುರಗಂಭೀರರವಂ ॥ ೬೧

ವ॥ ಅಂತು ನೆಗಳ್ದಿ ದಿವ್ಯಧ್ವನಿಯೊಳಾಪರಮುಯೋಗೀಂದ್ರನಿಂತೆಂದು ಬೆಸಸಿದಂ. ನಿನ್ನ ಬೆಸಗೊಂಡ ತತ್ವಮುಂ ಹೇಯೋಪಾದೇಯರೂಪದಿಂ ದ್ವಿವಿಧಮಕ್ಕುಂ; ಅಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರಕಾರಣಂಗಳ್ ಹೇಯಂಗಳ್; ಮುಕ್ತಿಕಾರಣಂಗಳುಪಾದೇಯಂಗಳ್. ಅವಱೊಳ್ ದ್ರವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಕಾಲಭವಭಾವಭೇದದಿಂ ಪಂಚವಿಧಂ ಸಂಸಾರಂ. ಅಲ್ಲಿ ಮಿಥ್ಯಾದರ್ಶನವಿರತಿಪ್ರಮಾದಕಷಾಯಯೋಗೋಪಾರ್ಜಿತಜ್ಞಾನಾವರಣಾದಿಕರ್ಮಂಗಳ್ ಸಂಸಾರಕಾರಣಂಗಳ್. ಅನಾದಿಬಂಧನಬಂಧದ್ರವ್ಯಭಾವಕರ್ಮವಿಗಮದಿನನಂತಜ್ಞಾನಾದಿನಿಜರೂಪಮುಂ ಪಡೆವುದು ಮುಕ್ತಿ. ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನಚಾರಿತ್ರಂಗಳ ವಿಕಲ್ಪಂಗಳ್ ಮೋಕ್ಷಕಾರಣಂಗಳ್. ಅಲ್ಲಿ ತತ್ವಾರ್ಥಶ್ರದ್ಧಾನಂ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನಂ; ಆತತ್ವಮುಂ ಜೀವಾಜೀವಾಸ್ರವಬಂಧಸಂವರನಿರ್ಜರಾಮೋಕ್ಷಭೇದದಿಂ ಸಪ್ತವಿಧಂ. ಪ್ರಮಾಣನಯನಿಕ್ಷೇಪಾನುಯೋಗಸದಾದಿಗಳಿಂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ ಸಪ್ತತತ್ವಂಗಳೊಳಗೆ ಚೇತನಾಲಕ್ಷಣಮಪ್ಪುದು ಜೀವತತ್ವಂ. ಅಜೀವತತ್ವಮುಂ ಸಂಸಾರಮುಕ್ತಿಭೇದದಿಂ ದ್ವಿವಿಧಮಕ್ಕುಂ. ಅಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿಜೀವಮೇಕಪ್ರಕಾರಮೀ. ಸಂಸಾರಿಜೀವಂ ತ್ರಸಸ್ಥಾವರವಿಕಲ್ಪದಿಂದಿರ್ತೆಱನಕ್ಕುಂ. ಅಲ್ಲಿಯುಂ ತ್ರಸನಾಮಕರ್ಮೋದಯವಶಂಗಳ್ ತ್ರಸಕಾಯಂಗಳ್. ಸ್ಥಾವರನಾಮಕರ್ಮಪಾಕಾಧೀನಂಗಳ್ ಸ್ಥಾವರಂಗಳ್. ಸ್ಪರ್ಶನರಸನೇಂದ್ರಿಯೋಪೇತಂಗಳಪ್ಪ ಶಂಖಾದಿ ದ್ವೀಂದ್ರಿಯಗಳ್; ಸ್ಪರ್ಶನರಸನಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಸಮನ್ವಿತಂಗಳಪ್ಪ ಪಿಪೀಲಿಕಾದಿ ತ್ರೀಂದ್ರಿಯಂಗಳ್; ಸ್ಪರ್ಶನರಸನಘ್ರಾಣಚಕ್ಷು

ರಿಂದ್ರಿಯಸಮನ್ವಿತಂಗಳಪ್ಪ ಮಧುಕರಾದಿ ಚತುರಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ್ ; ಸ್ಪರ್ಶ ನರಸನಘ್ರಾಣಚಕ್ಷುಶ್ಶ್ರೋತ್ರೇಂದ್ರಿಯಸಮನ್ವಿತಂಗಳಪ್ಪ ಮನುಷ್ಯಾದಿ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಿಂದಿಂತು ತ್ರಸಜೀವಂಗಳ್ ಚತುರ್ವಿಧಮಕ್ಕುಂ. ಸ್ಪರ್ಶನೇಂದ್ರಿಯಮಾತ್ರಂಗಳ್ ಸ್ಥಾವರಂಗಳಿಂಬುವು. ಅವು ಪೃಥಿವ್ಯಪ್ತೇಜೋವಾಯುವನಸ್ಪತಿಭೇದದಿಂ ಪಂಚವಿಧಂ. ಚೇತನಾರಹಿತಮುಜೀವತತ್ವಂ. ಅದು ಗತಿಸ್ಥಿತ್ಯವಗಾಹಶರೀರಾದಿವರ್ತನಾಹೇತುಧರ್ಮಾಧರ್ಮಾಕಾಶಪುದ್ಗಲಕಾಲಭೇದದಿಂ ಪಂಚವಿಧಂ. ಶುಭಾಶುಭರೂಪವುನೋವಾಕ್ಕಾಯಪರಿಸ್ಪಂದ ಹೇತುಕವಾಗಿ ಬಪರ್ಕರ್ಮದ ಬರವಾಸ್ರವವೆಂಬುದು. ಕರ್ಮದ ಜೀವನ ಕ್ಷೀರನೀರನ್ಯಾಯಸಂಬಧಂ ಬಂಧವೆಂಬುದು. ಶುಭಾಶುಭಪರಿಣಾಮ ಪ್ರಣಾಳಕೆಯಿಂ ಬಪರ್ಕರ್ಮಮಂ ಬರಲೀಯದೆ ಗುಪ್ತ್ಯಾದಿಗಳಿಂ ತಗುಳ್ವುದುಸಂವರೆಯೆಂಬುದು. ಯಥಾಕಾಲಾನುಭವನತಪೋನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಸವಿಪಾಕವಿಪಾಕರೂಪದಿಂ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತಕರ್ಮನಿರ್ಜರಣಂ ನಿರ್ಜರೆಯೆಂಬುದು. ಮೂಲೋತ್ತರಾದಿಭೇದಭಿನ್ನಕರ್ಮಪ್ರಕೃತಿಗಳ ನಿರ್ಮೂಳೋಚ್ಛಿತ್ತಿವೋಕ್ಷಮೆಂಬುದು. ಸಂಶಯವಿಪರ್ಯಯನವದ್ಯವಸಾಯಸ್ವಭಾವರಹಿತವಾಗಿ ಜೀವಾದಿಪದಾರ್ಥಯಾಥಾತ್ಮ್ಯವಗಮಂ ಸಮ್ಯಜ್ಞಾನಂ. ಅದು, ಮತಿಪ್ರಭಾವಧಿಮನಃಪರ್ಯಯಕೇವಲಜ್ಞಾನಭೇದದಿಂ ಪಂಚವಿಧಂ. ಸಂಸಾರಪರಿತ್ಯಾಗೋದ್ಯುಕ್ತ ಸಮ್ಯಜ್ಞಾನೋಪೇತಭವ್ಯಜೀವನ ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರಕ್ರಿಯಾನಿವೃತ್ತಿ ಸಮ್ಯಕ್ಚಾರಿತ್ರಮೆಂಬುದು. ಅದು ಸಾಮಾಯಿಕಚ್ಛೇದೋಪಸ್ಥಾಪನಾಪರಿಹಾರಶುದ್ಧಿಸೂಕ್ಷ್ಮಸಾಂಪರಾಯಯೆಥಾಖ್ಯಾತ ಚಾರಿತ್ರಭೇದದಿಂ ಪಂಚವಿಧವೆಂದು ಹೇಯೋಪಾದೇಯತತ್ವವಮನಱಿಪಿ ಮತ್ತಮಿವರ್ಕಾಧಾರಭೂತಜಗತ್ತ್ರಯಾಂತಸ್ಥಿತೈಕೋನಪಂಚಾಶನ್ನರಕಪ್ರಸ್ತರಭವನವ್ಯಂತರಾವಾಸಾಸಂಖ್ಯಾತದ್ವೀಪಾಬ್ಧಿತ್ರಿಷಷ್ಟಿಸ್ವರ್ಗಪಟಲಂಗಳುಮಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ತನ್ನಿವಾಸಿಗಳ ದೇಹಾಯುಃಪ್ರಮಾಣಂಗಳುಮಂ ಸುಖದುಃಖಾದಿಗಳುಮಂ ತೀರ್ಥಕರ ಚಕ್ರಧರ ಬಲದೇವ ವಾಸುದೇವ ಪ್ರತಿವಾಸುದೇವ ಕಥಾಸಂಬಂಧವುಮುಂ ನಿರ್ಣಯಂ ಮಾಡಿದಾಗಳ್,

ಸುರದನುಜವನುಜವರಕಿ
ನ್ನರತಿರ್ಯಗ್ಗಣಮನೆಯ್ದೆ ತಿಳಿಪಿದುದರ್ಹ ।

ತ್ವರಮೀಶ್ವರಗದಿತಮನೋ
ಹರಧರ್ಮಾಮೃತಮುದಿರ್ದೊಡಮೃತಂ ಸವಿಯೇ ॥ ೬೦

ಬ್ರತಸವ್ಯೇಕ್ಷ್ವಾ ವಿಶುದ್ಧಿಯೊ
ಳತರ್ಕ್ಯಗುಣನೆಯ್ದೆ ನೆಱೆದು ಭರತೇಶ್ವರನೊ ।
ರ್ಜಿತಪುಣ್ಯನೊಪ್ಪಿದಂ ಶರ
ದೃತುವಿಕಸತ್ಕಮಳವನಸಲೀಲಶ್ರೀಯಿಂ ॥ ೬೧

ವ॥ ತದನಂತರಂ ಕುರುವಂಶಚೂಡಾಮಣಿಯೆನಿಸಿದ ಸೋಮಪ್ರಭನು ಮಾತನನುಜನಾದಿದಾನತೀರ್ಥಕರಪ್ರವರ್ತನಂ ಶ್ರೇಯಾಂಸನುಂ ಭರತೇಶ್ವರಾನುಜನನಂತವೀರ್ಯನುಂ ಭಟ್ಟಾರಕಪಾದಮೂಲದೊಳ್ ದೀಕ್ಷೆಯುಂ ಕೈಕೊಂಡು ಗಣಧರರಾದರ್; ಬ್ರಹ್ಮಿಯುಂ ಸುಂದರಿಯುಂ ಮತ್ತಂ ನಿರ್ವೇಗೆಯರ್ ವಿವಾಹವಿಮುಖೆಯರಾಗಿ ಗುರುಪ್ರಸಾದದಿಂ ದೀಕ್ಷೆಯುಂ ಕೈಕೊಂಡು ಗಣನೀಗಣಪ್ರಧಾನೆಯರಾದರ್ ; ಮತ್ತಂ ಗೃಹಿತೋಪವಾಸಕವ್ರತಂ ಶ್ರುತಕೀರ್ತಿಯೆಂಬಂ ಶ್ರಾವಕಾಗ್ರಣಿಯಾದಂ ; ಪ್ರಿಯವ್ರತೆಯೆಂಬೊಳಣುವ್ರತಗ್ರಹಣದಿಂ ಶ್ರಾವಿಕಾಪುರಸ್ಸರೆಯಾದಳ್ ; ಭರತರಾಜಪುತ್ರಂ ಮರೀಚಿಯೊರ್ಬನುಜೆಯೆ ಮುನ್ನಂ ಭಗ್ನರಾದ ಕಚ್ಛಮಹಾಕಚ್ಛಾದಿಗಳ ಪರ್ದೂಪಮಂಕೈಕೊಂಡರ್; ಅನಂತವೀರ್ಯನೀಕ್ಷೇತ್ರದೊಳನೇಕಕಾಲಂ ಪರಾವೃಷ್ಟ್ಯವಾದ ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗಮಂ ಮುನ್ನಮೆ ಸಮಱುವೆನೆಂಬಂತೆ ವೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮೀವಲ್ಲಭನಾದಂ ; ಭರತೇಶ್ವರನುಂ ಬಾಹುಬಲಿಕುಮಾರನುಂ ಜಿನೇಶ್ವರಪಾದಪದ್ಮಂಗಳ್ಗೆಱಗಿ ನಿಜರಾಜಧಾನಿಗಳ್ಗೆ ಪ್ರೋದರ್. ಇತ್ತ ಸಾಧರ್ಮೇಂದ್ರನುಂ ಧರ್ಮಚಕ್ರವರ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ದಿಗ್ವಿಜಯಮೆನಿಸಿದ ಭಗವದ್ವಿಹಾರಮನವಧಿಯಿಂದಮಱಿದು, ಅದನೆ ಪುನರುಕ್ತಂ ಮಾಡ್ಪಿಂತೆ,

ದೇವ ವಿನಯೋತ್ಕರಂ ಸ
ಸ್ಯಾವಳಿ ಸುಗಿದುಗಿದು ಕೂಡೆ ಬಾಡಿರ್ದುದು ಪಾ ।
ಪಾವಗ್ರಹದಿಂದದನೆಱಿ
ಳಾವನಿತಳಕಂತು ತಳಿಯೆ ಧರ್ಮಾಮೃತಮುಂ ॥ ೬೨

ಮಿಳಿರೆ ದಯಾಧ್ವಜಮುನ್ನತಿ
ಗೊಳಗಾಗಿರೆ ಧರ್ಮಚಕ್ರಮಾಯತಿಯಂ ಕೈ ।

ಕೊಳೆ ಭವ್ಯವರೂಥಿನಿ ನಿ
ರ್ಮಳ ನಿನ್ನ ವಿಹಾರಮಾರನೇನೆಱಗಿಸದೋ ॥ ೬೬

ವ॥ ಎಂದು ದೇವೇಂದ್ರನಾದಿಜಿನೇಂದ್ರಂಗೆ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ಯಲೊಡಮನೇ ಕಭವ್ಯಕೋಟಿಯು ಪುಣ್ಯಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಂ ಸಮವಸರಣಮಂಡಳಂ ಗಗನ ಮಂಡಳದೊಳ್ ನಡೆಯೆ ಮರುತ್ಕುಮಾರಸಮ್ಮರ್ದಿತಯೋಜನಾಂತರಿತರ ಮೃಭೂಮಿಭಾಗನುಂ, ಮೇಘಕುಮಾರಸಸಂಸಿಕ್ತ ಪ್ರಶಮಿತರಜಃಪ್ರಸರ ಧರಣೀತಳನುಂ, ಪರಿಪಕ್ವಗಂಧಶಾಲಿವನವಿರಾಜಮಾನವಸುಧಾಸೂಚಿತಾಗ ಮನನುಂ, ಪ್ರಸನ್ನದಿಕ್ಕನ್ಯಾನನಸಮುದ್ದಿಷ್ಟಾತ್ಮಸನ್ನಿಧಾನನುಂ, ಧೌತಾ ಸಿನಿಭನಭೋವಮಂಡಳನುಂ, ಜನಿತಜಗಜ್ಜನಾನಂದನುಂ, ಸಮಸ್ತ ಜನವೈ ತ್ರೀಸವೀತನುಂ, ಸಕಳರ್ತುಕುಸುಮಪಲ್ಲವಫಳವಿಳಸಿತತರು ನಿರಂತ ರಿತರತ್ನ ಮಯದರ್ಪಣಪ್ರತಿಮಾವನೀತಳವಿಳಾಸನುಂ, ಅನುಕೂಲಶಿಶಿರಸು ರಭಿಮಂದಾನಿಲನುಂ, ಅನೊ್ಯನ್ಯಾಹ್ವಾನನಿರತದಿವಿಜನಿನದಪೂರಿತಸಕಳ ಗಗನತಳನುಂ, ಆದರ್ಶಾದ್ಯಷ್ಟಮಂಗಳಧ್ವಜಮಾಳಾವಿತಾನವಿಚಿತ್ರಾಂಬರ ನುಂ, ಸಹಸ್ರದಿನಕರಕರಸ್ಪರ್ಧಿಸಹಸ್ರಾರಧರ್ಮಚಕ್ರಪುರಸ್ಸರನುಮಾಗಿ,

ಕಕ ಕಾಶ್ಮೀರಾಂಧ್ರ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಗಧಯವಾವಂತಿ ಪಾಂಚಾಳ ಸಾರಾ
ಷ್ಟ್ರ ಕಳಿಂಗಾಭೀರ ಸಾವೀರಕ ಕುರು ಕರಹಾಟೂಂಗ ಗಾಂಧಾರ ವಂಗಾ ।
ಶ್ಮಕ ಬಾಹ್ಲೀಕಾದಿ ದೇಶಂಗಳ ಸಕಳವಿನೇಯೋತ್ಕರಕ್ಕೆಲ್ಲ ಮತ್ಯು ।
ತ್ಸ್ನಕಮಂಮಾಡುತ್ತು ಮಿರ್ದಂ ಸುಕವಿಜನವನೋಮಾನಸೋತ್ತಂಸಹಂಸಂ

ವ॥ ಅಂತು ಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳಂ ವಿಹರಿಸಿ ವಿನೇಯಜನಾಶಯಕು ಶೇಕಯಂಗಳನಲಚ್ಚುತುಂ ಬಂದು,

ಸರಮಾನಂತಚತುಷ್ಟಯೈಕನಿಳಯಂ ಶ್ರೀವತ್ಸಭಾಮಂಡಳಾಂ
ತರಸಿಂಹಾಸನಸುಸ್ಥಿತಂ ಗಣವೃತಂ ಚಂಚಚ್ಚತುಷ್ಪಿಟ್ಟಚಾ ।
ಮರವಿಭ್ರಾಜಿತನಾನತತ್ರಿಭುವನಂ ಕುಂದೇಂದುದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಪಾಂ
ಡುರಕೈಲಾಸನಗೇಂದ್ರದೊಳ್ ನೆಲಸಿದಂ ಸಂಸಾರಸಾರೋದಯಂ ॥ ೬೭

ಆದಿಪುರಾಣದೊಳ್ ಕೇವಲಜ್ಞಾನೋತ್ಪತ್ತಿಪ್ರಕರಣಂ ದಶಮಾಶ್ವಾಸಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ,

ಶ್ರೀಪರಿಪೂರ್ಣಂ ಭರತವ
ಹೀಪಾಳಂ ಚಕ್ರಪೂಜೆಗೆಯ್ದಂ ಸಕಳ ।
ಪ್ಲಾಪಶಿರೋರತ್ನಾಂಶು
ವ್ಯಾಪಿತಚರಣಂ ಸರಸ್ವತೀಮಣಿಹಾರಂ ॥

ವ॥ ಆಗಳ್

ನೆಲನಾಕಾಶಂ ದಿಶಾಮಂಡಲಮೆನಿತನಿತುಂ ಚಕ್ರವರ್ತಿಪ್ರತಾಪಾ
ನಲತೀವ್ರಜ್ಯೋತಿಯಿಂ ಪರ್ವಿವುದನಿದುವೆ ಪೇೞ್ದಪ್ಪುದೆಂಬಂತಿರಾರ್ವ ।
ಜ್ವಲನಜ್ವಾಳಾಕಳಾಪೋದ್ಗಮಮನನುಗುಣಂವಾಡುತುಂದ್ವಾದಶಾರ್ಕೋ
ಜ್ವಲತೇಜಶ್ಚಕ್ರರೂಪಂ ಬೆಳಗಿದುದು ದಿಶಾಚಕ್ರಮಂ ಚಕ್ರರತ್ನಂ ॥ ೨

ಅದು ದೇವಲೋಕದಂತೊ
ಪ್ಪಿದುದು ಸಹಸ್ರಾರಸಹಿತಮದು ಚಕ್ರಿಯ ತೇ ।
ಜದ ಜಸದವಾರ್ಯವೀರ್ಯದ
ಪೊದಲ್ದಿ ಭುಜವೀರ್ಯದೊಂದು ರೂಪನೆ ಪೋಲ್ಕುಂ ॥ ೩

ವ॥ ಆಸುದರ್ಶನಮೆಂಬ ಚಕ್ರರತ್ನಮಂ ಪೂಜಿಸಿಂಬಟಿಯಂ ದ್ವಾದಶ
ಯೋಜನಾಯಾಮದೊಳಂ ನವಯೋಜನವಿಸ್ತಾರದೊಳಂ ಬೀಡಂ ಬಿಡುವ
ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಕಟಕಮುಂ ತನ್ನ ನೆಱಲೊಳಿ ಕಾವ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭಮೆಂಬ
ವಿಚಿತ್ರಮಣಿಮಯಾಖಚಿತ್ರಿತಚಕ್ಷುತ್ರರತ್ನಮುಮುತ್ಪಾತವಾತ್ರವಿತ್ರಸ್ತ
ಸಮಸ್ತಾರಿಮಂಡಲಮುಂ ವೀರಲಕ್ಷ್ಮೀಕರ್ಣಪೂರನೀಳೀಂದೀವರಶ್ಯಾಮ
ಳಮುಮಪ್ಪ ಸೌನಂದಕಮೆಂಬ ಖಡ್ಗರತ್ನಮುಂ, ವಿಜಯೋರ್ಧ್ವಚಳವು
ರಾಗುಹಾಗಹ್ವರಮುಖವಜ್ರಕವಾಟಪುಟವಿಘಟನಪಟುವಪ್ಪ ಚಂಡವೇಗ
ವೆಂಬ ದಂಡರತ್ನಮುಂ, ಅಗಾಧಜಲದುರ್ಗಸಮುತ್ತರಣನಿರತಸಕಳಶಿಬಿ
ರಸಂಧಾರಣಶಕ್ತಿಯುಕ್ತಮಪ್ಪ ವಜ್ರಮಯಮೆಂಬ ಚರ್ಮರತ್ನಮುಂ,
ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಮಣಿಮಕುಟಶಿಖರಾಯಮಾನಮಪ್ಪ ಚೂಡಾಮಣಿಯೆಂ
ಬ ಮಣಿರತ್ನಮುಂ, ಮಹಾಗುಹಾಗಹ್ವರಾಂತರಸೂಚಿನಿರ್ಭೇದ್ಯತಮಸ್ತ
ಮೋ ನಿರಸನಪ್ರಭಾಪ್ರಭೂತಗುಣೋಪೇತಮಪ್ಪ ಚಿಂತಾಜನನಿಯೆಂಬ
ಕಾಕಿಣಿರತ್ನಮುಂ, ನಾಮಗ್ರಹಣಮಾತ್ರದಿಂದಮೆ ಸಮಸ್ತವಸ್ತುವಿಸ್ತಾ

ರಾಂತರ್ನಿಹಿತವಸ್ತು ಸಮರ್ಪಣಪರಾಯಣನಪ್ಪ ಕಾಮವೃಷ್ಟಿಯೆಂಬ ಗೃಹಪತಿರತ್ನ ಮುಂ, ಮ್ಲೇಚ್ಛರಾಜಸೇನಾಪತಿಚ್ಛದಮದಾವಲೇಪಪರಿಲೋಪವಿಳಾಸಿಯುಂ ಷಡ್ವಿಧಸೇನಾನಾಯಕಪರಾಯಣನುಮಪ್ಪ ಯೋಧ್ಯನೆಂಬ ಸೇನಾನಿರತ್ನ ಮುಂ, ಮಹಾನದಾವಗಾಹನಸಮಯನೌದ್ರೋಣಿಸಂಕ್ರಮಾದಿವಿಧಾನಪ್ರಾಗಲ್ಭ್ಯನುಂ ಅನುಸ್ಮರಣಮಾತ್ರನಿಷ್ಪಾದಿತಸಪ್ತತಳಾವಿಪ್ರಾಸಾದಪ್ರಕರನುಮಪ್ಪ ಭದ್ರಮುಖನೆಂಬ ತಕ್ಷಕರತ್ನ ಮುಂ, ಶಾಂತಿಕಪೌಷ್ಟಿಕಕ್ರಿಯಾಕುಶಲನುಂ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಾದಿಕುಶಲನುಮಪ್ಪ ಬುದ್ಧಿಸಾಗರನೆಂಬ ಪುರೋಹಿತರತ್ನ ಮುಂ, ಕಾಮರೂಪಿಯುಂ ಕಾಮಚಾರಿಯುಮಪ್ಪ ವಿಜಯಾರ್ಧಪರ್ವತಮೆಂಬ ಯಾಗಹಸ್ತಿರತ್ನ ಮುಂ, ಪವನವೇಗನಿವರ್ತನನಿರೂಪಣಮುಂ ದ್ವಾದಶಯೋಜನೋಲ್ಲಂಘನರಹೋನಿವಾಸಭೂಮಿಯುಮಪ್ಪ ಪವನಂಜಯವೆಂಬ ತುರಗರತ್ನ ಮುಂ, ಮನೋಹರಮುಮಪ್ಪ ಸ್ತ್ರೀರತ್ನ ಮುಮೆಂದಿಂತು ಜೀವಾಜೀವರತ್ನಂ ಬೇಱುವೇಱೆ ಸಹಸ್ರಯುಷ್ಕರಕ್ಷಿತಂಗಳಪ್ಪವಂ,

ಪೂಜಿಸಿ ಪೊಱಮಟ್ಟಗ್ರತ
ನೂಜೋತ್ಪತ್ಯುತ್ಸವಕ್ಕೊಡರ್ಚುವ ಪದದೊಳ್ |
ರಾಜಾಧಿರಾಜನಮರಮ
ಹೀಜದ ಲೀಲೆಯನೆ ಲೀಲೆಯಿಂ ಕೈಕೊಂಡಂ ॥ ೪

ಮುಲಿಪರ್ಗರ್ಭಧಿಜಾರಕ್ರಿಯೆ
ವಲವೆನಿಸಲ್ ಚಕ್ರಿ ಪೂಜ್ಯನುಂ ಸಕಳಮಹೀ |
ವಳಯಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಕರ್ಮಂ
ಬಲವೆನಿಸಲ್ ಜಾತಕರ್ಮವೇಂ ನೆಱೆದತ್ತೋ ॥ ೫

ವ॥ ಅಂತು ಭರತೇಶ್ವರಚಕ್ರವರ್ತಿ ಚಕ್ರಪೂಜಾಗ್ರತನೂಜಜಾತಕವೋರ್ತ್ಸವನಿರ್ವರ್ತನಾತಿಪ್ರೀತಾಂತಃಕರಣನಾಗಿರ್ಪನ್ನೆಗಮಾತನತೀವ್ರಪ್ರತಾಪವೆ ತನ್ನೊಳ್ ಸಂಕ್ರಮಿಸಿದಂತೆ ದಿನಕರಕಿರಣಂಗಳೊಳ್ ಪಳಚ್ಚನಪ್ಪ ಪೊಳಪುಂ, ಆತನ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯ ಪಜ್ಜಳಿಸುವ ಪಜ್ಜಳಿಕೆಯೆ ತನ್ನೊಳಪ್ಪೊಕ್ಕಂತೆ ಚಂದ್ರಮಂಡಲಕುಚ್ಚಮಾಗೆ ಪಳಚ್ಚನಪ್ಪ ಬೆಳ್ದಿಂಗ

ಳುಂ, ಆತನ ದಿಗ್ವಿಜಯದೊಸಗೆಯೊಳ್ ದಿಗಂಗನಯರೆತ್ತಿದ ಬೆಳ್ಳಿಯಕಳಶಂಗಳಂತೆ ತಳದಳಸಿ ಪೊಳೆವ ಬಿಳಿಯು ಮುಗುಳ್ಗಳುಂ, ಆತನ ಬರವಿನುತ್ಸವಕ್ಕೆ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು ಮಹೀಲಲನೆಯು ನಗೆವೊಗದಂತೆ ತಿಳಿದ ಕೊಳಂಗಳುಂ, ಆತನಂತಃಪುರಕಾಂತೆಯರ ನಗೆವೊಗದ ನಗೆಗಣ್ಗಳ ಬೆಡಂಗನೆ ಕಿಱುನಗೆನೆಗಗುವಂತೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನುಳ್ಳಲರ್ವ ಮಹೋತ್ಪಳನೀಲೋತ್ಪಳಂಗಳುಂ, ಆತಂಗೆ ತುಱುಂಗಲುಂ ಬಂಬಲುಮಾಗೆ ಬೀಸುವ ಚಾಮರದ ಪೊಳಪುಗಳೀ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆಸೆವಂತೆ ಪಸರಿಸಿ ನೆಗೆವದ ರಾಜಹಂಸಗಳುಂ, ಆತನ ಪಡೆಗೆ ನಡೆಯಲಿಡೆಮಾಡಿದಂತೆ ಬಳ್ವಳಾದ ದೆಸೆಗಳುಂ, ಆತನ ವಿಜಯಾರ್ಥಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ತಡೆಯದೆ ಪಾಯಲ್ಕೆ ವೇಱ್ಕುಮೆಂಬಂತೆ ನೆಲೆಮಾಡಿದ ಮಹಾನದೀನದಗಂಳುಂ, ಆತನ ವಿಜಯಕಟಕಮದಸಿಂಧುರಬಂಧುರವುದಗಂಧೆಮುನೆತ ನಗೆ ಪಡೆವಂತೆ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಪೊಣ್ಮುವ ಸಪ್ತಚ್ಛದವನಂಗಳುಂ ತನ್ನ ಬರವಂ ಪ್ರಕಟಂಮಾಡೆ,

ಪೊಸಜಾದಿಯು ಬೆಳೆದೊಱಗಿದ
ಪೊಸಗಱುಮೆಯು ಪೊಸತರಲ್ದ ತಾವರೆಗಳ ಕಂ ॥
ಪಸದಳಮೆಸೆದಿರೆ ದೆಸೆದೆಸೆ
ಗೊಸಗೆಯೆ ಬರ್ಪಂತೆ ಕಣ್ಗೆ ವಂದುದು ಕರದಂ ॥ ೬

ಖರಕಿರಣಂಗಳ ಕಾಯ್ವಿನೆ
ಕರತನದಿಂ ಚಂದ್ರಕಿರಣದುಜ್ವಳಕೆಯಿನಾ ।
ಭರತನ ಮುಳಿಸೊಸಗೆಯನನು
ಕರಿಸಿದುದೇಂ ಚಕ್ರವರ್ತಿವೃತ್ತವೊ ಕರದಂ ॥ ೭

ಸುರಿದಪುದು ಮುಗಿಲ ಮುತ್ತಿನ
ಸರಿ ಗಗನದಿನೆನಿಸಿ ಪೊಳೆವುವೆಳವಿಸಿಲೊಳ್ ಬೆ ।
ಳ್ಸರಿ ತೋರವನಿಯ ಪುದುವಿನೊ
ಳರಲ್ದ ತಿಳಿಗೊಳನೆ ನಭದೊಳಿಟಿದಂತಿರ್ಕುಂ ॥ ೮

ಕಾಂತಿಯೊಳೆ ಪುದಿದು ಬೆಳಪ ಬೆ
ಳಂತಿಗೆ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳಲರ್ದ ಪೊಸಜಾದಿ ದಿಶಾ ।

ಕಾಂತೆಯ ಬಿಳ್ಪಸದನದದ
ಗುಂತಿಯನೇಂ ತನಗೆ ನಾಡೆಯುಂ ಮಾಡಿದುದೋ ॥ ೯

ವ॥ ಅಂತು ತನ್ನ ದಿಗ್ವಿಜಯೋದ್ಯೋಗಕ್ಕುಪಯೋಗಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಶಾರದಶ್ರೀಯನಿದಿರ್ಗೊಂಡನೇಕಗಣಕಗಣಗಣಿತಶುಭದಿನನಕ್ಷತ್ರಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ದಿಗ್ವಿಜಯಪ್ರಯಾಣಭೇರಿಯಂ ಪೊಯ್ಸಿದಾಗಳ್,

ಸವುದಾರಾತಿಮುರಾಳನೀರದರವಂ ಸಂಕ್ರುದ್ಧವೈವಸ್ವತೋ
ಪಮವಿದ್ವಿಷ್ಪ್ರಭಣೀಂದ್ರಚಂದ್ರಕರವಂ ದೋರ್ದಂಡಕಂಡೂಯದು ।
ರ್ದಮವೈರಿದ್ವಿರದೇಂದ್ರಕೇಸರಿರವಂ ತಾನೆಂಬಿನಂ ವ್ಯೋಮಭಾ
ಗಮನೆಯ್ದಿರ್ದುದು ಚಕ್ರವರ್ತಿವಿಜಯಪ್ರಸ್ಥಾನಭೇರೀರವಂ ॥ ೧೦

ವ॥ ಆವಿಜಯಪ್ರಸ್ಥಾನಭೇರೀನಿನಾದಾನಂತರಮೆ ಶಾರದನೀರದನಿಕಾಶವಿಶಾಲಧವಳದುಕೂಲಾಂಬರವಿರಾಜಮಾನನುಂ, ಚಂದ್ರಾತಪಪಾಂಡುರಹರಿಚಂದನಾನುಲಿಪ್ತಗಾತ್ರನುಂ, ಅಭಿನವವಿಳಸಿತಮಾಳತೀಮಾಳಾಪರಿಷ್ಕೃತವುಕುಟನುಂ, ಅಪೂರ್ವದೂರ್ವಾಪ್ರವಾಳಾಲಂಕೃತಕರ್ಣಪೂರನುಂ, ಗೋರೋಚನಾರಚಿತವಿಚಿತ್ರತಿಳಕವಿಳಸಿತಲಲಾಟನುಂ, ತಾರಾತರಳಮುಕ್ತಾಫಳಕಲಿತಜಾನುಲಂಬಿತಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರನುಂ, ಇಂದ್ರಚಾಪವಿಳಾಸೋಪಹಾಸಿರುಂದ್ರೇಂದ್ರಚ್ಛಂದಹಾರಾಭಿರಾಮವಿಶಾಳವಕ್ಷಸ್ಸ್ಥಳನುಂ, ಪುರೋಹಿತೋಭ್ಯರ್ಣಾರ್ಯಮಾಣಪುಣ್ಯಾಶೀರ್ವಚನನಿಘೋಷಪದತ್ತಕರ್ಣನುಮಾಗಿದಾಗಳ್,

ದಕ್ಷಿಣಭುಜ ಮುಚಿರಪ್ರತಿ
ಪಕ್ಷಮಹೀಪಾಲವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀಲಲನಾ ।
ವಕ್ಷೋಜಸ್ಪರ್ಶನಮನ
ನಕ್ಷರಮಱಿಪಿದುದು ಪತಿಗಮಂದಸ್ಪಂದಂ ॥ ೧೧

ಅರಿಮಕುಟರತ್ನಮುಂ ನಿಜ
ಚರಣಕ್ಕಕ್ಷ್ಯಪ್ರದೀಪಮಾಗಿಪ್ಪುದನಾ ।
ಭರತೇಶ್ವರಂಗೆ ಕಾಣ್ಬಂ
ತಿರೆ ಸೂಚಿಸಿದತ್ತು ದಕ್ಷಿಣಾಕ್ಷಿಸ್ಪಂದಂ ॥ ೧೨

ವ॥ ಆಗಳ್ ನಿಜಸ್ಥಪತಿರತ್ನಪ್ರಯತ್ನನಿರ್ಮಿತಮುಂ, ಕುಮುದದಳಧವಳಮನೋಜವಕಾಮಚಾರಿಸ್ಥೂಲಪೃಷ್ಠಯೋಜಿತಮುಂ, ಅನುಕೂಲಶೂರರಥಕಲ್ಪಪರಿಣತರರಥಚೋದಕಪರಿಭ್ರಾಜಿತಮುಂ ಆಗಿ,

ಬದವಿದ ಚಕ್ರರತ್ನದೊಳಿದೊಂದೆಣೆಯಾಯ್ತೆನಿಸಿರ್ದ ಚಕ್ರಯು
ಗ್ಮದಿನಮರ್ದಚ್ಚ ವಜ್ರಮಯಮಾಗೆ ಕನನ್ಮಣಿಮೌಕ್ತಿಕಪ್ರಭಾ।
ಸ್ಪದಮುಮೆರೇಂದ್ರರುಂದ್ರಗಿರಿಕುಂಜವಿಚಂಚಳಕೇತನಾಳಿ ಕ
ಟ್ಟಿದಿರೊಳೆ ಬಂದು ನಿಂದುದಜಿತಂಜಯಮಾತ್ತಮನೋರಥಂ ರಥಂ॥ ೧೩

ವ॥ ಆಗಳ್ ಮೌಹೂರ್ತಿಕರ್ ಬಂದು ದೇವಾ ವಿಜಯಪ್ರಸ್ಥಾನಲಗ್ನಂ ಸಾರೆವಂದುದೆಂದು ಬಿನ್ನಪಂಗೈದಾಗಳ್,

ರೋದೋಂತರ್ಭಾಗದೊಳ್ ದುಂದುಭಿಗಳೆಸೆಯೆ ಮಾಂಗಲ್ಯಗೀತಪ್ರಣಾದಂ
ವಾದಿತ್ರಧ್ವಾನದೊಳ್ ಸಂದಣಿಸೆ ಗುರುಜನೋದ್ಗೀತನಾನಾವಿಧಾಶೀ।
ರ್ವಾದಂ ಶೇಷಾಕ್ಷತಂಗಳ್ ವೆರಸೆಯೆ ಮಹಾವಂದಿವೃಂದಾಂತಮಾಲಾ
ನಾದಂ ಗಂಭೀರನಾದಂ ನೆಗಳ್ದಿರೆ ತಳರ್ದಂ ರಾಗದಿಂ ಸಾರ್ವಭೌಮಂ॥

ವ॥ ಅಂತು ತಳರ್ದು ಕೃತಪ್ರಸ್ಥಾನವಿವಿಧಮಂಗಳವಿಧಾನೋಪೇತೆಚೆ
ತಾ ತಪತ್ರಧೋಧೂಯಮಾನಧವಳಚಾಮರಸಹಸ್ರಸಂಘಾದಿತಸಹಸ್ರಕ
ರಪ್ರಭಾಪ್ರಸರರಥಮನೇಱಿ ಮಹಾಮಕುಟಬದ್ಧಪರಿವೃತಂ ರಾಜಭವನೆ
ಮಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಚಂಚತ್ಪಂಚರತ್ನತೋರಣಾಲಂಕೃತರಾಜಮಾರ್ಗದಿಂ
ಬರ್ಪಾಗಳ್,

ದಿಶಾಯುವತಿಕೇಳಕೀರ್ಣಪಟವಾಸಚೂರ್ಣಂ ಜಗ
ತ್ಪ್ರಕಾಶಶಯನಿವಾಸಿನೀಪ್ರಮದಮುಖ್ಯ ಪಿಷ್ಟಾತಕಂ।
ವಿಶಾಲತರತುಂಗಸೌಧತಳಸಂಗಿಪೌರಾಂಗನಾ
ವಶೀಕರಣಚೂರ್ಣಮಾದುದು ಬಳಲ್ಕಾಫಧೂಳೀಚಯಂ॥ ೧೪

ವ॥ ಅಂತು ಬರ್ಪಾಗಳಂಗಜವಿಜಯಕದಳಿಕಾವಿಳಾಸಮಂ ತಾಳ್ದಿ,

ನೊಸಲಂ ತೊಂಗಲ್ಗುರುಳ್ ಮೇಲುದನೊಗೆವ ಕುಚಂ ಬೆನ್ನನಾನೀಳಕೇಶ
ಪ್ರಸರಂ ಚೆಲ್ವಿಂ ಪೊದಪ್ಪೊಳ್ಪಿನಿಯನೆಡದ ತೋಳ್ ಸೋಗೆಯಂ ನೂಲ
ತೊಂಗಲ್,

ಲ್ದಿನೆಯಂ ಕಣ್ಗೆಕೆನ್ನೆಯಂ ಭ್ರೂಲತಿಕೆಗಳುರಮಂ ಸಂಚಳತ್ತಾರಹಾರಂ
ಪಸರಂಬೆತ್ತಿ ತ್ತಮೋರಂತಲಿಯೆ ಭರತನಂ ನೋಡಲೈತಂದಳೊರ್ವಳ್ ॥

ವ॥ ಮತ್ತೊರ್ವಳುತ್ತುಂಗಸಾಧೋತ್ಸಂಗದೊಳ್ ನಿಂದು ಮನುವಂಶಧ್ವ
ಜನಂ ಮಕರಧ್ವಜನೆಂದು ಬಗೆದು,

ಇದು ನಿನ್ನರ್ಚಿಸುವಿಕ್ಷುಚಾಪಮಿದು ನಿನ್ನೀಲೋಕಮಂ ಕೈಗೆ ಮಾ
ಡಿದ ಪುಷ್ಪಾಸ್ತ್ರಮಿದಲ್ತ ನಿನ್ನ ವಿಜಯಪ್ರಾರಂಭದೊಳ್ ತೋರ್ಕೆಗೆ।
ತ್ತಿದ ಜೈತ್ರಧ್ವಜಮೆಂದು ತೋರ್ಪ ತೆಱದಿಂ ಭೂಲಾಸ್ಯಮಂ ನೀಳ್ದಪಾಂ
ಗದ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳನೆಡ್ಡಮಪ್ಪ ಕಬರೀವಿಸ್ತಾರಮಂ ತೋಱಿದಳ್ ॥ ೧೭

ವ॥ ಮತ್ತವೊರ್ವಳುತ್ತುಂಗಪ್ರಾಸಾದೋಪರಿಮತಳದೊಳ್ ನಿಂದು,

ವಿಶದೋಜ್ಜೃಂಭಿತಯವ್ವನಾಸವಮದಪ್ರೋಲ್ಲಾಸದಿಂ ಚಿತ್ತ ಭೂ
ವಶೆಯೊರ್ಬಳ್ ಮನುವಂಶಚಂದ್ರಮುಖಚಂದ್ರಾಲೋಕದಿಂ ಚಂದ್ರಕಾಂ
ತಶಿಲಾಪುತ್ರಿಕೆಯಂತೊಸರ್ತು ಕೊಳಗೊಂಡಾನೀರೊಳರ್ದಿರ್ದುಂ ಚಿ
ತ್ತಶಯಾಕ್ರೀಡಸರೋವತೀರ್ಣರತಿಯೊಂದಾಕಾರಮಂ ತಾಳ್ದಿದಳ್ ॥ ೧೮

ವ॥ ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳೊರ್ವಳ್,

ವಿವಿಧಾತೋದ್ಯಲಯಾನುಬಂಧಿವಿಳಸಲ್ಲಾಸ್ಯಂ ತಗುಳ್ದಲ್ಲಿ ನಾ
ಟ್ಯವಿದರ್ ತಾಂಗೆಯುಮೋಜಿ ನೃತ್ಯಗೃಹಮಂ ಚಕ್ರೇಶ್ವರೋದ್ದಾಮರೂ।
ಪವಿಳೋಕಾವೃತತೃಪ್ತಲೋಚನವನಸ್ಸಂಕಲ್ಪಸಂಭೋಗಸಂ
ಭವಖೇರ್ಮಾಂಬುಗಳಿಂದಮಿರ್ಮಡಿಸಿದಳ್ ನೃತ್ಯಶ್ರಮಸ್ವೇದಮಂ ॥ ೧೯

ವ॥ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್,

ಸಮಾಕುಳಗತಿಸ್ಖಲಚ್ಚಳನಸಂಚಳತ್ತಾರಹಾ
ರಮಂ ತಳದೊಳೊತ್ತುವೊಂದು ನೆವದಿಂದನಂಗಾಸ್ತ್ರವಿ।
ದ್ಧಮಂ ಪಡೆದು ಗೂಡುವಾಯ್ವೆರ್ದೆಯನೊತ್ತಿ ನಿಷ್ಕಂಪಪ
ಕ್ಷ್ಮವಾಂತು ತರಳಾಕ್ಷಿ ವಿಸ್ಮಯದೆ ಚಕ್ರಿಯಂ ನೋಡಿದಳ್ ॥ ೨೦

ವ॥ ಮತ್ತವೊರ್ವಳ್ ಅಭಿನವಯವ್ವನಾಸವಮದವಿಳಾಸನಿರಂಕುಶೆ ಕುಂ
ಕುಮಪಂಕಾಂಕಿತೋರ್ಜಿತಕುಚಯುಗಳವೆಸಿಂದೂರಿತಮಸ್ತಕಪಿಂಡಮಂ

ಡಲಮವಿರಳಚಳತ್ಕಾಂಚೀಕಳಾಪಮಣಿಕಿಂಕಿಣೀಗಣಝಂಕಾರಮೆ ಮದಡಿಂ
ಡಿಮರವಾಡಂಬರಮಾಳಿಶ್ರೋಳತುಳಾಕೋಟಿತಳಕ್ವಣಿತಮೆ ನಿಗಳಾಂದುಕಾರ
ವಮಾಗೆ,

ಸವುದಂ ಯಾನವೆಮೆ ಮುಂದಮುಂದಗಮನಂ ಕಸ್ತೂರಿಕಾಪಂಕಪ
ಟ್ಟಮೆ ಧಾರಾಮದಪಟ್ಟಮಾಯ್ತೆನಿಪಿನಂ ಸೇನಾಮನೋಮರ್ದನೋ।
ದ್ಯಮದಿಂದಂಗಜಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಗಜಂ ವಾರಾಂಗನಾರೂಪದಿಂ
ದಮೆ ಒರ್ಪಂತಿರೆ ಬಂದು ಚಕ್ರಧರರೂಪಾಶ್ಚರ್ಯಮಂ ನೋಡಿದಳ್ । ೮೧

ವ॥ ಮತ್ತೊರ್ಬಳ್ ನಿಜಪ್ರಸಾಧನಗ್ರಹಣಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್,

ಪಿರಿದೊಂದುತ್ಸುಕಭಾವದಿಂ ಸರಿಗೆಯಂ ಕಾಲೊಳ್ ಕಟೀಸೂತ್ರಮುಂ
ಕೊರಲೊಳ್ ಚಂಪಕಮಾಲೆಯಂ ಕನಕಕಾಂಚೀಸ್ಥಾನದೊಳ್ ರತ್ನನೂ।
ಪುರಮುಂ ಕೈಗಳೊಳಾಗಳಾಗಳೆ ತೊಡಲ್ಕರ್ತುಂ ಜನಂ ಕೂಡೆ ಕ
ವ್ವರೆಗೊಂಡೆಯ್ತರೆ ನೋಡಲೆಂದು ಪರಿದಳ್ ಚಕ್ರೇಶಸಾಂದರ್ಯಮಂ॥ ೮೨

ವ॥ ಇಂತು ಭರತೇಶ್ವರಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ರೂಪಾತಿಶಯಮಂ ನೋಡುವಲ್ಲಿ,

ಗಣಿಕೆಯರ ವಿಳಾಸಾಗಾರದೊಳ್ ಜಾಳಮಾರ್ಗ
ಪ್ರಣಯಿನಿಯರಪಾಂಗಶ್ರೇಣಿಯೊಳ್ ಮೂಱುಬಣ್ಣಂ।
ಪೆಣೆದೊದವೆ ಗವಾಕ್ಷಸ್ಥೇಂದುಕಾಂತೇಂದ್ರನೀಲಾ
ರುಣಮಣಿಕಿರಣಂಗಳ್ ಪೊಣ್ಮಿ ವಂತಾದುವಾಗಳ್ ॥ ೮೩

ವ॥ ಅಂತು ಮನಸಿಜನಾವೇಶಮಂತ್ರದಿಂ ಸೊೞ್ತೇಳ್ದಂಗೊಂಡ ಪುರಪು
ರಂಧ್ರೀಕ್ಷೋಭನಮಾಗೆ ಮನುವಂಶಚಂದ್ರೋದಯಕ್ಷುಭಿತನಗರಕ್ಷೀರಾಂ
ಭೋರಾಶಿಯ ಕಲ್ಲೋಲಮಾಲೆಗಳಂತೆ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಪೊಳಿವ ಪುರಾಂಗ
ನಾಜನದಪಾಂಗಮಾಳಿಗಳುಂ ತಡಿಯು ಶೀಕರನಿಕರಂಗಳಂತೆ ಸೊಗಯಿ
ಸುವ ಧವಳಾಕ್ಷತಸಿತಕುಸುಮಮಂಗಳಲಾಜಾಂಜಲಿಗಳುಮನುರಾಗಮುಂಪ
ಡೆಯೆ, ಪುರಪ್ರಧಾನಜನಸಹಿತಾಶೇಷಪೌರ್ವಾದಪರಂಪರೆಯನಾನುತ್ತುಂ
ಪಂಚರತ್ನತೋರಣದ್ಯುತಿಸಮುದ್ಭಾಸಿತಕನಕಪ್ರಾಕಾರಪ್ರತೋಳದ್ವಾರ
ಮನೆಯ್ದಿವಂದಾಗಳ್,

ಗಿರಿರಾಜೋದಗ್ರಸಿಂದೂರಿತಕರಟಿಘಟಾಟೋಪಮಂ ಕುಂಕುಮೌಂಘ
ಸ್ಪುಳಿತಾಂಗೋತ್ತುಂಗವಲ್ಗತ್ತುರಗಬಲಮದೋದ್ದಾಮಮಂಚಿತ್ರನೇತ್ರಾಂ
ಬರನಾನಾಪೇತಿಹಸೊತ್ತೀರ್ದ್ಧಭಟಸೃತನಾಭೀಳಮಂ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ವೀ
ರರಸಂ ಕೈಗಣ್ಮೆ ಪೊಣ್ಮುತ್ತಿರೆ ನಿಜಬಲಮಂ ನೋಡಿದಂ ಸಾರ್ವಭೌಮಂ ॥

ಎರಡುಂ ಕೆಲದೊಳಮರಸನ
ಬರವಂ ಪಾಱುತ್ತೆ ಭೂಪರಿರ್ದಲ್ಲಿಯೆ ಮಾ ।
ಣ್ದಿರದೆಱಗೆ ಮಕುಟಮಣಿಗಣ
ಮುರೀಚಿ ಪುದಿದತ್ತು ದೆಸೆಯುಮುಂ ವಸುಧೆಯುಮುಂ ॥ ೭೫

ವ॥ ಅಂತು ಕಿರೀಟಕೋಟಿರತ್ನ ರಶ್ಮಿರಂಜಿತದಿಕ್ಕಕ್ರವಾಗಿ ಬಂದೆಱಗಿದ ರಾಜಚಕ್ರಮನನುಕ್ರಮದೊಳೆ ನೇತ್ರತ್ರಿಭಾಗಕಟಾಕ್ಷಸಮುಗ್ರೇಕ್ಷಣಭೂ ವಿಭ್ರಮದರಹಸಿತಾಳಾಪನಪರಿಹಾಸವಿಸ್ರಂಭಾಳಾಪಂಗಳಂ ಸಂತಸಂಬಡಿಸು ತ್ತುಂ ಬಂದಂದಿನ ದಿನಮುಯೋಧ್ಯಾಪುರಾಸನ್ನದೊಳ್ ನಿಜಸ್ಥಪತಿರತ್ನ ವಿರಚಿತಮಾಗಿ,

ವಿಜಯಶ್ರೀಗೃಹಮೆನಿಸುವ
ವಿಜಯಪ್ರಸ್ಥಾನಶಿಬಿರನೃಪಮಂದಿರಮುಂ ।
ವಿಜಿಗೀಷು ಬಂದು ಪೊಕ್ಕಂ
ವಿಜಯೋಳಂಕಾರಬಾಹು ಭರತಮಹೀಶಂ ॥ ೭೬

ವ॥ ಅಂತು ಪೊಕ್ಕು ಮಂಗಳಶೇಷಾಕ್ಷತಂಗಳನಾಂತುಕೊಂಡು ಹರಿ ನೀಲಕುಟ್ಟಿಮನಿಹಿತರಜತಪೀಮಭಾಜನಾಲಂಕೃತವಾಗಿ ವಿಕಸಿತಾಂಭೋ ಜಪೀಮಕಮಳಮನೋಹರತರಶ್ರೀಯಂ ತಾಳ್ದಿರ್ದ ಭೋಜನಭೂಮಿಗೆ ರಾಜಹಂಸವಿಳಾಸದಿಂ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದು ಸಕಲವಿದ್ಯಾಪ್ರವೀಣಗುರುಜನಾರ್ಯ ಜನವಿಳಾಸಿನೀಜನಪರಿವೃತನತಿಮೃದುರಸನಾಸಮ್ಮರ್ದನಮಾತ್ರದ್ರಾವಣೀ ಯಘೃತಪೂರಮುಮಂ, ಅಲ್ಪದಶನದಂಶಮಾತ್ರಖಂಡನೀಯಮಂಡಕಮು ಮನತ್ಯಂತಕೋಮಳತಾಳುತಳಸಂಘಟ್ಟಮಾತ್ರಕ್ಷೋದನೀಯವೋದಕಮು ಮಂ, ಅನಿಷ್ಠುರೋಷ್ಮಪುಟಮಧ್ಯಸಂಧಾರಣಮಾತ್ರಚೂರ್ಣನೀಯಶಾಕವ ರ್ತಿಕಮುಮಂ, ಅತಿದೂರೋಚ್ಚಾವಸವಿಕಾಸನಾಸಾಂಜಲಿಪ್ರಟಿಪೀಯಮಾ

ನದುಗ್ಧಹೈಯಂಗವೀನಹುಮಂ, ಸ್ನಿಗ್ಧಮುಮಪ್ಪ ಮನೋಹರಾಹಾರಮು
ಮಂ, ನೀಹಾರಶಕಲಪರಿಣತಕಪಿತ್ಥಫಳಪರಿಮಳಮಧುರಪಥಿಯುಮಂ,
ಏಕೀಭೂತಸಕಳಭುವನಶಿಶಿರದ್ರವ್ಯಸಂಚಾರದ್ರವಶಂಖಾಕಾರಶಿಪರಿಣೀರಮು
ಣೀಯಮುಮನುಂ, ಅಮೃತಪಿಂಡಾಯಮಾನಪಿಂಡದುಗ್ಧಸ್ನಿಗ್ಧಮುಮಪ್ಪ ಮು
ನೋಹರಾಹಾರಮುಮಂ,

ಕೆಲದೊಳ್ ರಾಜಕುಮಾರವೃಂದಮಿದಿರೊಳ್ ವಾರಾಂಗನಾವರ್ಗಮಾ
ದಲೆ ವಂದಿಪ್ರಕರಂ ಯಥೋಚಿತನಿಜಸ್ಥಾನಂಗಳೊಳ್ ಗಾಯಕರ್ ।
ಪಲರುಂ ಬಂದುಣಿ ನೋಡಿಯುಂ ನುಡಿಮುಮಟ್ಟುತ್ತುಂ ಪಸಾಯಂಗಳಂ
ಕೆಲಕೆಲ್ಲಂ ಭರತೇಶನಾರೊಗಿಸಿದಂ ಕಲ್ಯಾಣಕಾಹಾರಮುಂ ॥ ೮೩

ವ॥ ಅಂತಾರೋಗಿಸಿದಿಂ ಬಟಿಯಂ ಆಚಾಂತಚಂದ್ರಕಾಂತಪ್ರವಸುರಭಿಸ
ಲಿಲನುಂ ಘನಸಾರಚಂದನಸಾರಪ್ರಮೃಷ್ಟಕರತಳನುಮಾಗಿ, ಕೃತಕಸ್ತೂರಿ
ಕಾವಿಲೇಪನನುಂ, ವಿರಚಿತಸುರಭಿಕುಸುಮಶೇಖರನುಂ, ಮೃಗಮದಖದಿ
ರಗುಳಿಕಾಬಹಳಕರ್ಪೂರಪಾಳೀಸಂಮಿಶ್ರತಾಂಬೂಲದ್ವಿಗುಣಿತವದನಾರವಿಂ
ದಾಮೋದನುಮಾಗಿ, ಪಟ್ಟಂಡಮಂಡಳವಿಜಯವಿಳಾಸವಿಹಾರಶೀಲಂ ಕತಿಪ
ಯಪದಂಗಳಂ ವಿಹಾರಿಸಿ, ದುಕೂಲಪ್ರಚ್ಛದಾಚ್ಛಾದಿತಸುಖಾಸನಾಸೀನಂ
ಮಣಿಮಯಸಿಂಹಾಸನಮನವಷ್ಟಂಭಿಸಿ,

ಕಳಕಂಠೀಗೀತಂ ಬಗೆ
ಗೊಳಿಯುಂ ವೀಣಾಕ್ವಣಂ ಮನಂಗೊಳಿಯುಮಿಳಾ ।
ವಳಯೇಶ್ವರನಮರ್ದಿನ ಕಡ
ಲೊಳಗಿರ್ಪಂತಿರ್ದನಂತವಾಸದೊಳಾಗಳ್ ॥ ೮೪

ವ॥ ಅಂತು ಅಂದಿನ ದಿಹಸಮಂ ಕಳೆದು ಮಱುದಿವಸಂ ದ್ವಾದಶಯೋಜನ
ಸಂಸರ್ಪದ್ಗಂಭೀರಧೀರಾರಾಭವಂಗಳಪ್ಪಾನಂದಿಗಳೆಂಬ ಪನ್ನೆರಡು ಭೇರಿಗ
ಳುಂ, ಅಹಿತಮಹೀಪಾಳಹೃದಯಕವಾಟಪ್ರಟವಿಘಟನಪಟುಗಳಪ್ಪ ವಿಜ
ಯಘೋಷಂಗಳೆಂಬ ಪನ್ನೆರಡು ಪಟಹಂಗಳುಂ, ಅಗಣ್ಯಪ್ರಣವ್ಯಾಬ್ಧಿಸಂಭವಂ
ಗಳಪ್ಪ ಗಂಭೀರಾವರ್ತಂಗಳೆಂಬಿರ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕುಶಂಖಂಗಳುಂ, ಮತ್ಸ್ಯಮ
ಕರಕುಲಿಶಕಲಶಕುಳೀರವರಾಹವಾನರಕಂಠೀರವಚಮೂರುಮಯೂರಗರು

ಡಫಣೀರಾಜಚಿಹ್ನಂಗಳಪ್ಪ ನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟುಕೋಟಿಪತಾಕೆಗಳಿಸೆಯೆ ಪೂರ್ವಾ
ಭಿಮುಖನಾಗಿ ಚಕ್ರರತ್ನಪುರಸ್ಸರಂ ವಿಜಯಯಂಗೆಯ್ದಾಗಳ್,

ಅನವರತಗಳನ್ಮದದು
ರ್ದಿನಾನನಂ ವರ್ಷಜಳಸಮನ್ವಿತಮಂಭೋ ।
ದನಿನಾದಂ ಭವ್ರಮನಂ
ಮನೋಜವಂ ಚತುರಶೀತಿಲಕ್ಷಪ್ರಮಿತಂ ॥ ೨೯

ಘನಘಟೆ ನಭದಿಂದಂ ಧಾತ್ರಿಗೆತ್ತೆತ್ತ ಬಂದ
ತ್ತೆನಿಸಿ ಕಳಿದುದೆತ್ತಂ ಚೂತಸಪ್ತಚ್ಛದೈಳಾ ।
ವನಸುರಭಿಮದಾಸಾರಾಸವಾಸಕ್ತ ಭೃಂಗೀ
ನಿನದಮುಖರಿತಾಕಾಚಕ್ರಗಂಧೇಭಚಕ್ರಂ ॥ ೩೦

ವನಧಿಯ ನೀಳ್ದ ಪೆರ್ದೆರೆಗಳೀನೆಲನಂ ಕವಿದಪ್ಪುವೀಗಳಿಂ
ಬಿನಮತಿವೇಗದಿಂ ಪರಿವ ಪಾಱುವ ಲಕ್ಕೆಯನೊಡ್ಡನೊಳ್ಪ ತ ।
ನ್ನನೆ ನಡೆ ನೋಡಿಸುತ್ತುಮಿರೆ ಜಾಯಿಲವೊಂದೆರಡೆಂದು ತೋಱೆ ನೆ
ಟ್ಟನೆ ಪದಿನೆಂಟು ಕೋಟಿವರೆಗಂ ತಳರ್ದತ್ತು ತುರಂಗಸಾಧನಂ ॥ ೩೧

ವಿವಿಧಾಯುಧಪೂರ್ಣಂಗಳ್
ಪ್ರವೀರಪುರುಷಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಂಗಳ್ ಚೇತೋ ।
ಜವಹರಿಯೋಗ್ಯಂಗಳ್ ತಳ
ರ್ದುರ್ವಾಗಳಿಂಭತ್ತು ನಾಲ್ಕ್ಕುಲಕ್ಕೆ ರಥಂಗಳ್ ॥ ೩೨

ಪಾದಾಭಿಘಾತವಿಚಳ
ನ್ಮೇದಿನ್ಯುತ್ಥಿತವಿಶಾಲಧೂಳೀಪಟಲಾ ।
ಚ್ಛಾದಿತಗಗನಂ ನಡೆದುದು
ಪಾದಾತಂ ಚತುರಶೀತಿಕೋಟಿಪ್ರಮಿತಂ ॥ ೩೩

ಎಡೆನೆಱಿಯದು ಭುವನತಳಂ
ನಡೆವ ಚತುರ್ಬಲಕೆ ದಿವಿಜಖೇಚರಸೈನ್ಯ ।
ಕ್ಕೆಡೆನೆಱಿಯದು ಗಗನಮುಮೆನೆ
ಷಡಂಗಬಲಮಿಂತು ತಳರೆ ತಳರ್ದಂ ಭರತಂ ॥ ೩೪

ದೆಸೆಗಳನೆಂಟುಮಂ ನೆಜೆಯೆ ಮುನ್ನಮೆ ಬಳ್ವಳನಾಗೆ ಮಾಡದಾ
ಗಸಮುಮನುಚ್ಚವಾಗಿನಿಸನೆತ್ತದೆ ನೀಳ್ದರೆ ಭೂಮಿಭಾಗಮಂ ।
ಪಸರಿಸದೀಬಳಪ್ರವರಮಂ ಭರತೇಶ್ವರನೇಕೆಯೋ ವಿ ನಿ
ರ್ಮಿಸಿದನೆನೆಲ್ಕಿ ಪೆಂಪುವಡೆದೇಂ ನಡೆದತ್ತೊ ಸಮಸ್ತಸಾಧನಂ ॥ ೫೫

ವ॥ ಅಂತು ಮಹೀಭಾಗಮೆಲ್ಲಂ ಚತುರಂಗಮಯಮುಂ, ದಿಗ್ವಿಭಾಗಮೆಲ್ಲಂ ರಜೋಮಯಮಯಮುಂ, ನಭೋಭಾಗಮೆಲ್ಲಂ ದಿವಿಜವಿದ್ಯಾಧರಮಯಮುಂ, ಅಂತರಿಕ್ಷಮೆಲ್ಲಮಾತಪತ್ರಮಂಡಳಮಯಮುಂ, ಸವಿಾರಣಸಂಚರಣಮೆಲ್ಲಂ ಮದಗಂಧಮಯಮುಂ, ಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲಮವನಿಪಾಳಮಯಮುಂ, ಭುವನವಿವರಮೆಲ್ಲಂ ಜಯಜಯನಿನಾದಮಯಮುಂ ಆಗಿ ನಡೆವ ನಿಜವಿಜಯಸೈನ್ಯದೊಳನೇಕಮುಕುಟಬದ್ಧ ಶೇಖರಸಹಸ್ರಪರಿಸ್ರಸ್ತ ಕುಸುಮಕೇಸರರಜಮುಂ, ಅನವರತವಿತರಣನಿರತರಾಜಕುವಾರಮುಷ್ಟಿವಿಕೀರ್ಯಮಾಣಸಂತರ್ಪಣಚೂರ್ಣಸಂಕೀರ್ಣಕರ್ಪೂರರಜಮುಂ, ಸಮದವಿಜಯಗಜವಿಶಾಲಕುಂಭಿಭಿತ್ತಿಪರಿಷ್ಕಿಪ್ತಸಾಂದ್ರಸಿಂದೂರರಜಮುಂ ನೆಱಂ ಬಢಿದು,

ಮದಕರಿತುರಂಗಮಾನವ
ಪದಹತಿಯಿಂ ಗಗನತಳವನೊಡನಡರ್ವ ರಜಂ ।
ಪದೆಪೊದವೆ ದಿಗಂಗನೆಯರ
ಕೆದಱಿದ ಪಟವಾಸಚೂರ್ಣರಜಮನೆ ಪೋಲ್ಗುಂ ॥ ೫೬

ಪರಿಪೂರಿತಸಕಳದಿಗಂ
ಬರತಳಮನುಕೂಲಮಂದಪವನವಿಲೋಲಂ ।
ಕರಮೆಸೆದುದು ಬಹಳರಜೋಂ
ಬುರಾಶಿಯೊಳ್ ಮತ್ಸ್ಯಮಕರಕೇತನನಿಕರಂ ॥ ೫೭

ವ॥ ಆಗಳ್,

ಕರಿಕರಶೀಕರಮದಜಳ
ತುರಂಗಲಾಲಾಂಬುಸೇಕದಿಂದಱಿದುಱಿವಿ ।
ರ್ದ ರಜಂ ನರೇಂದ್ರಚಾಮರ
ಪುರುದಭಿಹತಿಯಿಂ ತೆರಳ್ದು ತೊಳ್ದತ್ತಾಗಳ್ ॥ ೫೮

ಸಿವಿಗೆ ತಪೆದುಱುಗಲೊಡನಿ
ಕ್ಕುವ ಕುಂಚಂ ಲೀಲೆವಡೆಯೆ ಚೆಲ್ವಿಸೆದುದು ಷ ।
ಣ್ಣವತಿಸಹಸ್ರಾಂತಃಪುರ
ಮವಯವದೊಳೆ ಭರತಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಕೆಲದೊಳ್ ॥ ೫೯

ಬಾಸಣಿಸಿದ ಚಿನ್ನದ ಪೊಸ
ವಾಸಣಿಗೆಯ ಪೊನ್ನ ಸಿವಿಗೆ ಮಣಿಮಯಕಳಶೋ ।
ದ್ಭಾಸಿ ದೆಸೆದೆಸೆಯೊಳಿಸೆಯೆ ವಿ
ಳಾಸಂ ಬೆರಸುಣುಗೆ ಭೋಗಿಯರ್ ಕರವಿಸೆದರ್ ॥ ೬೦

ಅವಯವದೆ ಕೂಡಿದು ಮೆಟ್ಟುವ
ಸವತಿಯ ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆ ವಿಡಿದ ಸತ್ತಿಗೆಯ ವಿಳಾ ।
ಸವಮುರ್ದ ಲೀಲೆಯಿಂ ಪೆಂ
ಡವಾಸದೊಳ್ ಪೆಂಡಿರೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ ನಡೆದರ್ ॥ ೬೧

ಕರಿಣೀವೃಂದದ ಮೇಲೆ ತಳ್ತ ತಱೆಗಳ್ ವಾರಾಂಗನಾಗೀತಮಂ
ದ್ರರವಂಗಳ್ ಚಳಕೇಶಪಾಶಕುಸುಮಾಮೋದಾಸವಾಸಕ್ತ ಭೃಂ ।
ಗರವಂಗಳ್ ಪ್ರಿಯಕುಬ್ಜವಾಮನಗಣಾಲಾಪಂಗಳತ್ಯಂತಸಾಂ
ದರಶುದ್ಧಾಂತವಧೂಕದಂಬಕಮನೇಂ ಮೆಯ್ಪೊರ್ಚಿಸಲ್ಕಾರ್ತುದೋ ॥ ೬೨

ಪೊಳೆವಲರವರ್ದಿನ ಕಪ್ಪುರ
ವಳುಕಿನ ಕತ್ತುರಿಯ ಕೊಳತ ದುರ್ವಾಭರಣಂ ।
ಗಳ ಪೊಳೆವ ಮಾಣಿಕಂಗಳ
ಬೆಳಗಿದೆ ಸೂಚಿಸಿತು ಭರತನಂತಃಪುರಮಂ ॥ ೬೩

ಶೃಂಗಾರಾಂಭೋಧಿವೇಳಾವಿಳಸನದೆಸಕಂ ಮೇಣ್ ಸ್ಮರಪ್ರಾಜ್ಯಸಾಮ್ರಾ
ಜ್ಯಾಂಗಂ ಮೇಣ್ ಚೈತ್ರಲಕ್ಷ್ಮೀಪರಿಕರವಿಭವಂ ಮೇಣಿದೆಂಬಂತೆ ಲೀಲಾ ।
ಪಾಂಗಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಾಮೃತಾಂಭಃಪ್ಲವಧವಳಿತದಿಗ್ಭಿತ್ತಿ ಬಂದತ್ತು ಪುಪ್ಪಾ
ಸ್ತ್ರೈಂಗೇಕಚ್ಛತ್ರವಾಯಿತ್ತಾ ಜಗವೆನೆ ಭರತಾಂತಃಪುರಸ್ತ್ರೀಸಮೂಹಂ ॥

ಲಯದಿಂ ಮೆಲ್ಪಿಂ ಬೆಡಂಗಂ ಪಡೆವ ತುರಗದಿಂ ಚಿತ್ರತಚ್ಛತ್ರಕಾಲೀ
ಲೆಯಿನುದ್ದಂ ಬರ್ಪ ಚೇಟೀನಿವಹದ ಬರವಿಂ ಭೂಷಣಾಡಂಬರೋದ್ಭೋ

ತಿಯಿನೊಪ್ಪಿರ್ದುದ್ವಿಳಾಸಂ ವಿಳಸಿತಕಮಳಾವಾಸವಿಖಾಬಲರ್ದುಂ ರಾ
ಣಿಯವಾಸಂ ನೋಡಿವೆಂಬಂತೆಸೆದುದು ಪಲವುಂ ತಂಡದಿಂ ಪೆಂಡವಾಸಂ ॥೪೫

ತುರಗಮುವೊಂದು ಸತ್ತಿಗೆಯುವೊಂದಿರೆ ಕಾಪಿನ ಬಂಟು ಸುತ್ತಲುಂ
ಬರೆ ಮುಸುಕಿಟ್ಟಪಟ್ಟಣಿಗೆಯುಂ ಪೊಲಪೊಣ್ಮುವ ಕಣ್ಣ ಬಿಳ್ಪವೋ।
ಪರ ಮನದೊಳ್ ತೆಱಂಬೊಳೆವ ಬಾಳೆಗಳಂತಿರೆ ನಾಲ್ವೆಳಾಸದೊಳ್
ಪೊರೆದಿರೆ ಬಂದುದಂದೊಡನೆ ಸಜ್ಜನವೆಂಡಿರ ತಂಡವೋಳಗೊಳ್ ॥ ೪೬

ಪಡೆಗಡ್ಡಮಿರ್ದ ಬೆಟ್ಟ
ಟ್ಟಿಡೆ ಮಟ್ಟಮಿಱುಂಬಮೆಂಬಿವಂ ಸಣ್ಣಿಸಿ ಸಾ।
ರ್ವೆಡೆ ನಡೆವ ದಂಡರತ್ನಂ
ಪಡೆವಳ್ಳನ ಮುಂದೆ ನಡೆಯೆ ನಡೆದಂ ಭರತಂ ॥ ೪೭

ವ॥ ಅಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್,

ಅಂತು ನೃಪಂ ನಡೆಯೆ ಲಲಾ
ಟಂತಪತಪನಾಂಶುವಿಂ ಸರೋವರಜಲವೋ।
ರಂತಿರೆ ಕಾಯ್ಗೊಂಡದ ನೀ
ರಂತಿರೆ ಕುದಿದತ್ತು ಪೊಳೆಯೆ ಜಲಚರನಿಕರಂ ॥ ೪೮

ಬಾಳಕಳಹಂಸಜಾಳ ಮೃ
ಣಾಳಂಗಳ ನಡುವೆ ಶಿಶಿರಕರಕರಶತದಾಂ।
ದೋಳದೊಳರ್ಪಂತಿದುರ್ದು
ಲೀಳೆಯಿನೇಂ ಲೀಲೆ ರಾಜಹಂಸಂಗರಿದೇ ॥ ೪೯

ತಪನಕರಂ ತನುಗಳನು
ರ್ಚಿ ಪೋಗೆ ಸಾರ್ದತ್ತು ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಯ ಪೊಣರುಂ।
ಗ್ಲಪಿತಮನಮಾಗಳುದ್ದಂ
ಡಪುಂಡರೀಕೋಜ್ಜ್ವಳಾತಪತ್ರದ ನೆಱಲಂ ॥ ೫೦

ಪೊಳೆವಿನಕಿರಣಂ ಮೈಯ್ಗಳ
ನಳುರೆ ಕನಲ್ದಗಿದು ಸೋಗೆಯಂ ಪರಪಿ ನೆಱ।

ಲ್ಗಳನಾಸೆವಡೆ ಶಿಖಾವಳ
ಕುಳತಾಂಡವಮಿಸೆದುದಾಶರತ್ಸಮಯದೊಳಂ ॥ ೫೧

ಕರಿಣೀಗಣಕರಶೀಕರ
ಪರಿಕರದೊಳಮಲೆವ ಚಮರರುಹವನಪರಂ ।
ಪರೆಯೊಳಮಾಱದೆ ನೃಪಸಾಂ
ದರೀ ಶ್ರಮಾಂಭಃಕಣಂಗಳುಣ್ಮಿದುವಾಗಳ್ ॥ ೫೨

ಲಾವಣ್ಯರಸದ ಬಿಂದುಗ
ಳಾವರಿಸದುವೆನಿಸಿ ಪೊಳೆದುವವನೀಶ್ವರಕಾಂ ।
ತಾವದನಂಗಳ್ ಸ್ವೇದಜ
ಲಾವಳಿಯಿಂ ಸಜಲಲವಸರೋಜಂಗಳವೋಲ್ ॥ ೫೩

ಕಡುವೆಂಕೆಯಿಂ ಕಟಾಕ್ಷಂ
ಬಿಡಿದಿಱಿವ ಲಲಾಟಕುಂಕುಮಸ್ವೇದಜಳಂ ।
ಕಿಡಿಸಿದುದು ಕದಪಿನೊಳ್ ಪೊ
ಟ್ಟಿಡೆ ಬರೆದರಸಿಯರ ಪತ್ರಲೇಖಾವಳಿಯಂ ॥ ೫೪

ಶರತ್ತಪನತಾಪದಿಂ ಕೊರಗಿ ಕೂಡೆ ಕೋರ್ಪೆಸಿದಾ
ನರೇಶ್ವರವಧೂಕದಂಬಕಮನಾಱಿಸಲ್ಕಾಗಳ ।
ಚ್ಚರೀಣುಗಳನೆತ್ತಿ ಬಂದುದಿದಿರ್ವರ್ಪವೋಲ್ ನಂದನೋ
ತ್ಕರಂಬಿಡಿದು ಮಾರುತಂ ಚಳತರಂಗೆಯಿಂ ಗಂಗೆಯಿಂ ॥ ೫೫

ವ॥ ಅಂತು ಮಳಯಜರಸಶಿಶಿರಶೀಕರಾಸಾರಚಾರಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಮುಂ
ದಾನಿಳನ ಬೞಿಯನೆ ಬಂದು,

ಹಿಮಶೈಲಾಗ್ರಸರಸ್ಸರೋರುಹರಜಃಪಿಂಗಾಂಗೆಯಂ ತೀರಸಾ
ರಮಹೀಜಪ್ರಸವಪ್ರಭೂತಮಕರಂದಾಮೋದಸಂಸಂಗೆಯಂ ।
ಭ್ರಮರೀಗೀತಸಮೀತಹೇಮನಳಿನೀ ಶ್ರೀಸಂಗೆಯಂ ನೋಡಿ ನಾ
ಡೆ ಮನಂಗೊಂಡನಿಳೇಶ್ವರಂ ಲುಳಿತಮತ್ಸ್ಯಾಪಾಂಗೆಯಂ ಗಂಗೆಯಂ ॥ ೫೬

ಆರವ್ಯನದಿಯ ಚೆಲ್ವನಿ
ಳಾರಾಮಾರಮಣನಟ್ಟಿಯಿಂ ನೋಡುವಿನಂ।
ಸಾರಥಿ ಕಣ್ಣುಱಿದೊಯ್ಯನೆ
ತೇರಂ ಕೊಸೆಗೊಂಡು ಚಕ್ರಿಯಂ ಬಿನ್ನವಿಕುಂ ॥ ೪೩

ದಿವಿಜಜನಸೇವಿತಂ ಭುವ
ನವಂದ್ಯಮಾಹ್ಲಾದಿತತ್ರಿಲೋಕಂ ನೋಡೀ।
ದಿವಿಜನದಿ ನಿನ್ನ ಗುರುವಿನ
ಧವಳಯಶಶ್ಶ್ರೀಯನಿನಿಸನನುಕರಿಸಿರ್ಕುಂ ॥ ೪೪

ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ಗಗನವ
ನುನ್ನತಿಯಿಂ ದಾಂಟಿ ಪಿಱಿಗೆ ಲಂಘಿಸಲರಿದೆಂ।
ಒನ್ನಿಗವೊಪ್ಪಿರ್ದುದು ಲೋ
ಕೋನ್ನತ ನೋಡಿದಱ ಕನಕವೇದಿಕೆಯಿರವಂ ॥ ೪೫

ತ್ರಿದಶಸ್ತುತ ನೋಡ ಪೊದ
ಪ್ಪೊದವಿದ ತಾಳೀತಮಾಳ ನೀಳದ ಕರ್ಪಿಂ।
ಪುದಿದು ಪರಭಾಗಮಂ ಪಡೆ
ದಿದಱಿರಡುಂ ಕೆಲದೊಳಿಸೆವ ವನರಾಜಿಗಳಂ ॥ ೪೬

ಎರಡು ತಟವನದ ಪಸುರಿಸೆ
ದಿರೆ ತನ್ನೊಳೆ ತನ್ನ ಬಣ್ಣವಿಸೆದಿರೆಯುಂ ವಿ।
ಸ್ಫುರಿತತರಕನಕವೇದಿಕೆ
ಮರಕತವೇದಿಕೆಯ ಚೆಲ್ವ ನಿರ್ಕುಟಿಗೊಳ್ಗುಂ ॥ ೪೭

ವನಕುಸುಮಸ್ತಬಕದ ನೆಲಿ
ಲಿನಿಸಚ್ಛಾಂಬುವಿನೊಳಿಸೆಯೆ ಮಧುಕರಮದು ಭೋಂ।
ಕೆನೆ ಪಾಯ್ದು ಅಂಕೆ ನಾಂದೊಡೆ
ಜಿನುಂಗಿ ನೆಲಸಿದುದು ವಿಕಚಕನಕಾಬ್ಜಿನಿಯೊಳ್ ॥ ೪೮

ಕೊಡೆಯಿಲೆಗಳ ತಿಂತಿಣಿಯಿ
ಟ್ಟಿಡೆಗಳ ಕಟ್ಟಿಲೆಯನಿರುಳಿಗೆತ್ತಾತ್ಮೀಕಂ।

ತಡೆದೊಡೆ ನರೇಂದ್ರ ನೋಡೀ
ನಡುವಗಲೊಳ್ ಚಕ್ರವಾಕವಧು ವಿರಹಿಸುವಳ್ ॥ ೬೩

ಮುದಗಂಧಮೆಂದೆ ಸಪ್ತ
ಚ್ಛದಗಂಧಮನೀವನೇಭಮಾಘ್ರಾಣಿಸಿ ಪೆ ।
ರ್ಚಿದ ಮುಸಕದಿಂದೆ ಪಾಯ
ಲ್ಕದಿಪರ್ಗಳೆಯ್ದಪುದು ನೋಡ ವನವೇದಿಕೆಯಂ ॥ ೬೪

ಮುದಕಳಹಂಸೆಯ ಪಿಂಡಿದೆ
ಪೊದಳ್ದ ಚಮರೀಜಮಾಗೆ ಜಳದೇವತೆಗೆ ।
ತ್ತಿದ ಪಚ್ಚೆಯ ಸತ್ತಿಗೆಗಳ
ಪುದುವೆನಿಪುದು ವನಜವನದ ಕೊಡೆಯೆಲೆ ಪಲವುಂ ॥ ೬೫

ಮುಲಯಸವಿಾರಣೇರಣಚಲತ್ತರುಶಾಖೆಗಳೊರ್ಮೆಗೊರ್ಮೆ ನೀ
ರೊಳಗೆ ಬೀಳ್ದು ಹೇಮಸರಸೀಜರಜಾರುಣವಾರಿಯಂ ಪ್ರದುಂ ।
ಗೊಳಿಸಿ ನಭಂಬರಂ ಮಿಳಿರ್ದಲಂಪಿನ ದಂಪತಿಯಿರ್ಪ ಜೊಂಪಮುಂ
ತಳ ತಳಿದಲ್ಲಿ ತಣ್ಪುವೆಸಕೆಯ್ವುವು ತೀರವನಾಂತರಾಳದೊಳ್ ॥ ೬೬

ಬಳ್ಳಿಗವುಂಗಂ ತಳ್ತಿಲೆ
ವಳ್ಳಿಯ ಕಟ್ಟಿಲೆಯನಲೆವ ಸೊಡರ್ಗುಡಿಗಳನೀ ।
ಯುಳ್ಳಿಱಿದಲೆವುವು ಬನದೊಳ
ಗುಳ್ಳಲದುರ್ಜ್ಜ್ವಳಿಪ ಚಂಪಕಪ್ರಸವಂಗಳ್ ॥ ೬೭

ಗೊಲೆಯೊಳ್ಪಣ್ತುದು ವೈಂದವಾಪೆ ಪಥಿಕರ್ಬರ್ಕೆಂದು ಭೃಂಗಂಗಳಂ
ದುಲಿವಂತಿರ್ದುದು ಪಣ್ತ ಬಕ್ಕೆ ತನಿವಣ್ಣಾಗಿರ್ದುದಿಮ್ಮಾವು ಕ ।
ಟ್ಟಿಲಿಸಿರ್ದತ್ತೆಲೆವಳ್ಳಿ ಕಾಯ್ತು ಕರೆವಂತಿರ್ದತ್ತು ಚೆಂದೆಂಗು ಸಾ
ಲಲೆವಂತಿರ್ದುದು ಬಂದ ಕರ್ಬಿನೆ ವನಶ್ರೀಬಣ್ಣಿಸಲ್ಬರ್ಕುಮೇ ॥ ೬೮

ಕಡುಪಗಲಾದುದು ಬೀಡಂ
ಬಿಡಿಸುವುದೀಪುಣ್ಯನದಿಯ ತಡಿಯೊಳ್ ದೇವರ್ ।
ನಡೆವುದು ವನಜಳಕೇಳಗೆ
ಕಡುರಯ್ಯಂ ಬನದ ತೊಱೆಯ ಸಿರಿ ಧರಣಿಪತೀ ॥ ೬೯

ಎಂದೊಡೆ ಭರತೇಶ್ವರನಾ
ನಂದದೆ ಬೀಡಂ ಬಿಡಲ್ಕೆ ವೇಟ್ಟಿಟಿದು ಜಯ ।
ಸ್ಯಂದನದಿಂದಂ ಜನಿತಾ
ನಂದದೆ ಬನಮಂ ವಿಳಾಸದಿಂ ಪುಗುತಂದಂ ॥ ೭೦

ವ॥ ಆಗಳ್ ಭರದದ ಬಿಸಲಳುರೆ ಪೊಣ್ಮಿದ ಘರ್ಮಬಿಂದುಗಳಿಂ ನಾಂದು ಪುಚ್ಚಟಿದರಿವೊರೆಕನಾದ ಕುಂಕುಮಪತ್ರಭಂಗದ ಕೊಱಗಿದ ನಗೆವೊ ಗಂಗಳುಂ ಪಯಣದೊಳಳ್ಕಿವಿಳ್ಕಿಯಾಗಿ ಬಂಬಲಬಾಡಿದ ತನುಲತೆಗಳುಂ ಎಱೆವಿಱನಾದ ತಲೆದುಡುಗೆಗಳುಂ ಬಾಡಿದ ಪೂಮಾಲೆಯೊಡನೆ ಬಱಿಲ್ದ ಸೋರ್ಮುಡಿಯುಂ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ತಡತಡವಪ್ಪ ನಡೆಗಳುಂ ಬೆರಸು,

ವನದೇವತೆಗಳ್ ನಂದನ ,
ವನಮಂ ಪುಗುವಂತೆ ತಳರ ಕಳಕೆಯ ಪೊಸಪೂ ।
ವಿನ ಮೇಗೆ ದಿಟ್ಟಿಯಾಗಿರೆ
ವನಜಾನನೆಯರ್ ವಿಳಾಸವನಮಂ ಪೊಕ್ಕರ್ ॥ ೭೧

ಪುಗೆ ನಡೆವ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂ
ದೊಗೆವ ಲತಾಂಗಿಯರ ಸುಯ್ಯ ಕಂಪಿಂಗಳಗಳ್ ।
ಮೊಗಸಿ ಮುಸುಱಿದುವು ಪೊಸಗಂ
ಪುಗಂಡು ಸೈರಿಸುವ ಮಧುಕರಂಗಳುಮೊಳವೇ ॥ ೭೨

ಕತ್ತುರಿಯ ಕಂಪುಮಂ ಬೆಮ
ರೊತ್ತರಿಸಿ ಪೊದಱ್ದ ಕಂಪನೀಯುತ್ತಿರೆ ವೈ ।
ತ್ತೊತ್ತುಂಗಸ್ತನಿಯರ್ ಶ್ರಮ
ಮುತ್ತುಮದೇಂ ಸುರಭಿಗಂಧಮಂ ಬೀಱಿದರೋ ॥ ೭೩

ವ॥ ಆಗಳ್ ಭರತೇಶ್ವರಂ ಸಮಸ್ತಾಂತಃಪುರದೊಡನಿಡಿದಡರೆ ಸಲೆ ಪೂತ ಚೂತಲತೆಯನೊಳಗುಮಾಡಿ ಬಳಸಿದ ಮಾಧವೀಲತೆಯ ಬಳ್ಳನಳ್ಳಿಯ ಬಳ್ಳಿಗಾವಣದ ಮುಂದೆ ಬಳ್ವಳ್ಳಿ ಬಳಿದೆಳೆದಳಸುವ ಪೊಸಗೆಂದಳಿರ ಗೊಂದಳದೊಳ್ ಸಂದಣಿಸಿದಶೋಕಲತೆಯೋಲಗಶಾಲೆಯೊಳಗಣ ಕಪ್ಪುರ ವಳುಕಿನ ಜಗುಲಿಯ ಮೇಗಣ ಕುಸುಮದೆಸಳ ಮಿಸುಗುವ ಪೊಸದಳಿಂಬ

ದ ಮೇಗೆ ಕಿಱುದು ಬೀಗಂ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ಮೇಳದಾಕೆಗಳ್ ವೆರಸು ಬಂದು ಕಾ
ವಣಮುಂ ಪುಗಲೊಡಂ,

ತಳರ ಪೊಸದಳರ ಕಾವಣ
ದೊಳಗೆ ನೃಪೇಶ್ವರನ ಘರ್ಮಜಳಕಣಗಣಮುಂ।
ಕಳೆದುದು ಚಂದನಹಿಮಕರ
ವಿಳುಳಿತಜಳಪರಿಚಿತಂ ಜಳಾರ್ದ್ರಸಮೀರಂ ॥ ೭೪

ವ॥ ಅನ್ತು ಭರತರಾಜಂ ಸಕಳರ್ತುಕರಾಜನಪ್ಪ ಮನೋಜರಾಜಂಗೆ
ಮಾಡಿದುದೆನಿಸುವ ವಿರಾಜಮಾನರಕಾ೦ತಶೋಕಪಲ್ಲವೋಲ್ಲಸಿತಕಾಯೆಯೊನ
ದೊಳ್ ಕಿನ್ನರಕರಕಿಸಲಯಚಳನಸಮುತ್ಪನ್ನ ಕಾಕಳೀಕಳರವಮಿಳಿತಮು
ಧುಕರತಂತ್ರೀಸಮಂಚಿತವಿಪಂಚೀಮಂದ್ರತಾರಮಧುರಮೂರ್ಚ್ಛನಾಸನಾ
ಥಪ್ರಯೋಗಂಗಳುಮಂ ಅಂತಃಪುರಪರಿವಾರವಾರಾಂಗನಾಸಂಗೀತಗೀತಂ
ಗಳುಮಂ ನವಪ್ರಸವಪರಾಗಾಸವಾಸಕ್ತ ಭೃಂಗಾಂಗನಾಗೀತಂಗಳುಮಂ
ಆಲಿಸಿ ಕೇಳುತ್ತಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ, ಆತನಂತಃಪುರಸ್ತ್ರೀಯರಿಮ್ಮಾವಿನ ಸೊನೆಯ
ಸೋನೆಯೊಳ್ ತಳದೆಳೆದಳರ ಜೊಂಪಂಗಳೊಳಂ ಕುಳಿರ್ವ ಪುಳನಂ
ಗಳೊಳಂ ಕೋಡುವ ಧಾರಾಗೃಹಂಗಳೊಳಂ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ಶಾರದಾತಪಪರಿ
ಶ್ರಮಮುಂ ಕಳೆಯೆ,

ನವನಲಪದರೇಖೆಗಳಂ
ಸವತಿಯರಿದಿರೊಳ್ ವಿಳಾಸವತಿಯರ್ ಮೆಱೆಯಲೆ।
ಅವಯವದಿಂ ಕುಪ್ಪಸಮಂ
ಸವಂಗಮುಂ ಕಳೆದು ಕಳೆದರಲ್ಲಿಂದವರಂ ॥ ೭೫

ಪೊಳಿವೆಲರ ಪಸೆಯೊಳರ್ದುಂ
ಪುಳಿನದ ಲೋಹಾಸನಂಗಳೊಳ್ ನೆವ್ಮಿರ್ದುಂ।
ಚಳದಳಕೆಯರರೆಬರದೇಂ
ಕಳೆದರೊ ಶರದಾತಪಪ್ರಭೂತಶ್ರಮಮುಂ ॥ ೭೬

ಪೊಸತಳಿರ್ಗಳ ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆಯಿ
ನೆಸೆವೆಲರ್ಗಳನೊಗೆವ ಘರ್ಮಜಲಮುಂ ಪೀರ್ದಾ।

ಉಸಿದುವು ಕುಸುಮರಜಂಗಳ್
ಪೊಸಯಿಸಿದುವು ಬಣ್ಣಮಂ ಲತಾಂಗಿಯರ್ಗಾಗಳ್ ॥ ೨೨

ಅಲರ ಮಸುರಿಗೆಯೊಳುಸಿರ್ದು
ಳ್ಳಲರ್ದಡ್ಡಂ ನಿಮಿರ್ದ ಲತೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಳಾಸಂ ।
ನಿಲೆ ನೀಡಿ ಕಾಲನರೆಬರ್
ಮಲಂಗಿದರ್ ಪೊಳೆವ ತಳರ ಬೊಂದರಿಗೆಗಳೊಳ್ ॥ ೨೪

ತಳರ್ಗಳಕಂಡವಡಂಗೆಳೆ
ತಳರ್ಗಳ ಪಾಸುಗಳೆ ತಳರ್ಗಳೋವರಿಗಳೆ ಕೆಂ ।
ದಳರ್ಗಳೆಳಸಿಪೊಳೆವೀಲ್ಗಳೆ
ವಿಳಾಸಮುಂ ಮೆಜ್ಜಿದರಲ್ಲಿ ಕೆಲರಬಲೆಯರೊಳ್ ॥ ೨೫

ಪೊಳೆವೆಳೆದಳರೊಳೆ ಪುದಿದೆಳೆ
ದಳಿಸಿ ಕುಳಿಕೊರ್ಪ್ಪಿ ಸೊನೆಯೆ ಸೋನೆಯನೆ ಪುದುಂ ।
ಗೊಳಿಸಿದೆಳವಳ್ಳಿಮಾವಿನ
ಕುಳವೊರ್ವೋವರಿಯಲರ ಪಸೆಯೊಳುಸಿರ್ದರ್ ಕೆಲಬರ್ ॥ ೨೦

ಪನಸಾಮ್ರಕದಳಿನಾರಂ
ಗನಾಳಕೇರೀಫಳಾಮೃತಾಸ್ವಾದದೆ ತ ।
ಣ್ಣನೆ ತಣಿದು ಕಿವಿಯೊಳಮರ್ದಿನ
ಪನಿಪನಿವಿನವೆಸೆದರರೆಬರಳಕುಳರುತಿಯಿಂ ॥ ೨೧

ಗಿಳಿಗಳೊಳೆ ಗಳಪಿ ಮೊಜುವಳ
ಕುಳದೊಡನಾಳ್ಕೆಸಿ ಪುರುಳಿಯೊಡನೆಳಸಿ ನವಿ ॥
ಲ್ಗಳ ಬಳಗದೊಡನೆ ನರ್ತಿಸಿ
ವಿಳಾಸಿನೀನಿವಹಮಾಗಳೀಂ ದಳ್ಳಿಸಿತೋ ॥ ೨೨

ಅಂತು ಭರತೇಶ್ವರಂ ಸಕ
ಳಾಂತಃಪುರಸಹಿತಮಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ವನಾ ।

ಭ್ಯಂತರವಂ ತೊಱಲೆ ಮನ
ಕ್ಕಂತಿಲ್ಲದವುದವನುಂಟು ಮಾಡಿದುದು ಬನಂ ॥ ೪೩

ಕೊಳಗಳ ಮರಗಳ ಲತೆಗಳ
ಫಳಪ್ರಸೂನಂಗಳೊದವಿನೊಳ್ ಪಕ್ಷಿಗಣಂ ।
ಗಳ ಪುದುವಿನೊಳಾಱುಂ ಖಮತು
ಗಳ ಚೆಲ್ವಂ ಕಾಣಲಾದುದಾನಂದನದೊಳ್ ॥ ೪೪

ಪೊಸತಲರ್ದ ಕೊಸಗು ತಳರ್ವೋ
ದಸುಗೆ ಪಸುರ್ನನೆಯೊಳಿಡಿದ ಮುಲ್ಲಿಗೆ ನನೆಯಿಂ ।
ಮುಸುಕಿದ ತಳರಂ ಪೇಱುದ
ಪೊಸಮಾವುಗಳಿಂ ಬಸಂತಮೆಸೆದಪುದಿದಱೊಳ್ ॥ ೪೫

ನವಚೂತಾಂಕುರಸುರಭಿ
ದ್ರವಮಂ ಸವಿದನಿತಱಿಂದೆ ಮದನಧನುರ್ಜ್ಯಾ ।
ರವಸನ್ನಿಕಾಶವಿಹಾಗಳ್
ಕಿವಿಯಂ ಮುಟ್ಟಿದುದು ಪಿಕದ ಪಂಚಮನಿನದಂ ॥ ೪೬

ಪಾದರಿ ಪೂತುವ್ರು ತೋರಿದು
ವಾದುವ್ರು ಮುಲ್ಲಿಗೆಗಳೆಯ್ದೆ ಪಣ್ತುವ್ರು ಮಾವಿಂ ।
ಬಾದುದು ನಿದಾಘಮಧುವಿನೆ
ಭೇದಮದೀಬನದೊಳಾತಪಕ್ಕೆಡೆಯುಂಟೇ ॥ ೪೭

ವಾರಾಕದಂಬಸುರಭಿಸ
ವಿಾರಂ ಪರಿಪಕ್ವರಾಜಜಂಬೂದ್ರುಮವಿ ।
ಸ್ತಾರಂ ಶಿಖಂಡಿತಾಂಡವ
ಸಾರಂ ನವಜಳದಸಮಯಮೆಂದೆಸೆದಪುದೋ ॥ ೪೮

ಸೋಂಕುವೆಲರ್ ಜಾದಿಯ ಕಂ
ಪಂ ಕರಮಗ್ಗಲಿಸಿ ಸೋಂಕಿದಪ್ಪುದಿದೆಂತೋ ।

ಭೋಂಕೆನೆ ಪಯಣದೊಳೆಮ್ಮಂ
ಸೋಂಕಿದ ಶರದೃತುವೆ ಬನೆದೊಳವತರಿಸಿದುದೋ ॥ ೮೯

ಅಲರ್ದ ಪೊಸಸಿಂದುರಂಗಳ
ನೆಲೆವಳಿಕುಳಮುಂ ತಳರ್ಚಿ ತಣ್ಮಲಿನೆಲರೀ ।
ಯಲೆದಪುವೆಮ್ಮಂತಃಪುರ
ಲಲನೆಯರಂ ಕೊಡುಸೇಡುಗೊಳ್ವಿನಮಿಗಳ್ ॥ ೯೦

ವನತರುಪತ್ರಂಗಳನೊಯ್ಯ
ನೆ ನೆಲೆಯಿಂ ಪತ್ತು ವಿಡಿಸಿ ಕಳಕೆಗಮುತ್ಪ ।
ತ್ತಿನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಶಿಶಿರಮು
ವಿನಿಸಿನಿಸನೆ ತನ್ನ ನೆಱನನಱಿಪಿದುದೀಗಳ್ ॥ ೯೧

ವ॥ ಅಂತು ದಿವ್ಯಪ್ರಭಾವದಿಂ ಸಕಳರ್ತುಕಸೌಂದರ್ಯಮುಮಂ ಬೇಱೆ ಬೇಱೆ ತೋಱುವ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮ್ಮೀವಲ್ಲಭಂ ವನಲಕ್ಷ್ಮ್ಮಿಯಂ ನೋಡುವಾಗಳ್,
ನೋಡುತ್ತಿಂತಿರ್ಪಮಿಾಬಂದತಿಥಿಗತಿಥಿಸತ್ಕಾರಮಂ ನಾವುವೋಲ್ಪಂ
ಮಾಡಲ್ವೇೞ್ಕುಂ ಯಥಾಶಕ್ತಿಯಿನೆನುತೆ ಮಹಾಶ್ಚರ್ಯಮಂ ಕಣ್ಗಳುಂಬಂ ।
ಮಾಡುತ್ತುಂ ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಾಭರಣಕುಸುಮಗಂಧಂಗಳಂ ಚಕ್ರಿಗಾಗಳ್
ನೀಡಿತ್ತತ್ಯಂತರಾಗೋತ್ಥಿತಕರತಳದಿಂ ತದ್ವನಸ್ತ್ರೀಸಮೂಹಂ ॥ ೯೨

ವ॥ ಆಗಳಾವನದೇವತಾಪ್ರೇರಣೆಯೊಳ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಸಂಗೀತಮುಂ ತೋಱುವಂತೆ,
ಅಳಿನಿನದದ ಮದಕೋಕಿಳ
ಕಳನಿನದದ ಜತಿಯೊಳಭಿನಯಂ ನೆಗೞ್ವಿನೆಗಂ।
ಲಳಿತಮನೇನಾಡಿಸಿದನೊ
ಮುಳಯಾನಿಳನರ್ತಕಂ ಲತಾನರ್ತಕಿಯಂ ॥ ೯೩

ಅಂಕುರಪಲ್ಲವಕುಸುಮಾ
ಳಂಕಾರದ ಚೂತಲತಿಕೆ ನರ್ತಕಿವೋಲ್ ತ ।
ನ್ನೆಂಕುರದಿಂ ಶಾಖೆಯಿನೇ
ನಂಕುರಶಾಖಾಭಿನಯಮನಭಿನಯಿಸಿದುದೋ ॥ ೯೪

ಮುಱುಕದ ಮೆಲ್ಪಿನ ಭಂಗಿಯ
ನೆಱವಿನೊಳವೆ ಮಿಗಿಲವರ್ಕಮೆನೆ ಭರತನ ಕ ।
ನ್ನೆಱಕವನೆ ಪಡೆದು ಚೆಲ್ವಿಂ
ಮಱಸಿದುವುದ್ಯಾನಲತೆಗಳಂ ವನಲತೆಗಳ್ ॥ ೮೫

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಂ ಅಲ್ಲಿ ನವಮಾಳಿಕಾಕುಸುಮಸುಕುಮಾರಿಯರ್ ನವಮಾ
ಳಿಕಾಲತೆಗಳುಮಂ, ರಂಭಾಸ್ತಂಭೋಪಮಾನೋರುಯುಗಳೆಯರ್ ಶಾತ
ಕುಂಭರಂಭಾವನಂಗಳುಮಂ, ಆಭಿನವವೃಗಮದತಿಳಕವಿಳಸಿತಲಲಾಟೆ
ಯರ್ ಉತ್ಫುಳತಿಳಕತರುಗಳುಮಂ, ಚಂಪಕಮುಕುಳನೀಕಾಶನಾಸಾವಂಶೆ
ಯರ್ ಕನಕಕಿಂಕಿಣೀಕಮನೀಯಕುಸುಮಚಂಪಕವಿಟಪಿಗಳುಮಂ, ರ
ಕ್ತಾಶೋಕಪಲ್ಲವಾಧರೆಯರ್ ಅತಿರಕ್ತಪಲ್ಲವಾಶೋಕಾನೋಕಹಂಗಳುಮಂ,
ವಿನಿರ್ಜಿತಾಳಿಮಾಲಾವಿಳಾಸಸಾಳಕಾನನೆಯರ್ ಸಾಳಕಾನನಂಗಳುಮಂ,
ಕಾಮಕಾರ್ಮುಕೋಪಮಾನಭ್ರೂಲತಿಕೆಯರ್ ಪ್ರಸ್ನಾಗಲತಿಕೆಗಳುಮಂ
ನೋಡುತ್ತುಂ, ಕುಸುಮಾಪಚಯಕ್ರೀಡಾವಿಳಾಸದಿಂ ತೊಱಿಲ್ವಲ್ಲಿ,

ತಳರೊಳ್ಗೊಂಬಿನೊಳಾಳ್ವಕೋಕಿಳಕುಳಂ ಪೂಗೊಂಬಿನೊಳ್ವಾಡುತಿ
ರ್ಪಳಿವೃಂದಂ ತುಱುಗಿರ್ದಬಲ್ಮಿಡಿಯು ತೂಗುಂಗೊಂಬಿನೊಳ್ವಾಯ್ದು ಬಂ
ಡುಳಿಸುತ್ತಿರ್ಪ ಶುಕಾಳಿ ತಮ್ಮ ಬೆಸದಿಂ ತಂತಮ್ಮ ಠಾಣಾಂತರಂ
ಗಳೊಳಿರ್ದಂಗಜತಂತ್ರದಂತೆಸೆವಿನಿಂ ಚೆಲ್ವಾದುವಿವ್ಮಾವುಗಳ್ ॥ ೮೬

ತೀವಿರ್ದತ್ತು ವೊದಲ್ಕೊದಲ್ಗೆ ಪಣೆಯುಂ ಮೂಗಯ್ಯ ಮೂಗೆಯ್ಯೆ ನಿ
ತ್ತಾವಕ್ಕೆಯ್ದೆ ಕವಲ್ಕವಲ್ತು ಪಲವುಂ ಕೊಂಬಾದುವೊಳ್ಗೊಂಬುಗಳ್ ।
ತೀವಿರ್ದತ್ತು ತಳರ್ವೊದಲ್ಪಣೆಕವಲ್ಗೊಂಬೆಂಬುವೀಕೆಂದಳಿ
ರ್ವೂವಿಂಗಲ್ಲದೆ ಮಾವುಗಳ್ಗೆ ಪೆಱವಕ್ಕಿಂ ತೇಂ ಬೆಡಂಗಕ್ಕುಮೇ ॥ ೮೭

ವ॥ ಎಂದು ಅದಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಮತ್ತೊಂದು ಪಲ್ಲವಿತಕೋರಕಿತಕುಸುಮಿತ
ಫಲಿತಪರಿಣತಫಲಲಲಿತಸಹಕಾರಭೂರುಹವನತಿನಿಬಿಡಾಲಿಂಗನಂಗೆಯ್ದು,

ತಳರೊಳ್ ನೀನೆ ಬೆಂಡಂಗನ್ಯೆ ನನೆಗಳೊಳ್ ನೀಂ ನೀಱನ್ಯೆ ಪುಷ್ಪಸಂ
ಕುಳದೊಳ್ ನೀನೆ ವಿಳಾಸಿಯ್ಯೆ ಮಿಡಿಗಳೊಳ್ ನೀಂ ಚೆಲ್ವನ್ಯೆ ಪಣ್ತಪಂ ।

ಣ್ಗಳನೋವೋಪೆಲ್ತೇನೊ ನೀನೆ ಭುವನಕ್ಕಾರಾಧ್ಯನೈ ಭೃಂಗಕೋ
ಕಿಳಕೀರಪ್ರಿಯ ಚೂತರಾಜ ತರುಗಳ್ ನಿನ್ನಂತೆ ಚೆನ್ನಂಗಳೀ ॥ ೯೪

ವ॥ ಎಂದದಂ ಪೊಗಟ್ಟು,

ರತದೊಳಗಗ್ಗಳಂ ಮುಖರತಂ ಸುರತೋತ್ಸವಕೆಂದು ಕಾಮಿನೀ
ಪ್ರತತಿಗೆ ತೋರ್ಪವೋಲ್ಮಧುರನೀತ್ಕೃತನಾದದೊಳುಣ್ಮಿ ಪೊಣ್ಮಿ ಭೂ ।
ಷಿತನಯನೌಪರಿಷ್ಟ ಕರತಂಗಳ ಭೇದದೊಳೊಂದಿದಾಮ್ರಭೂ
ಷಿತಕಮನಾಮ್ರಪಕ್ವಫಳದೊಳ್ ಶುಕಕಾಮಿನಿ ಚೆಲ್ವುದೋಱಿದಳ್ ॥ ೯೯

ವ॥ ಎಂದದಂ ಮೆಚ್ಚುತ್ತುಂ,

ವಿರಹಿಗಳಂ ತೆರಳ್ಚ ತುಟಿವಲ್ಲಿಗೆ ನೀಂ ನೆರವುಯ್ಯೋಳಕ್ಕೆ ನೀಂ
ಬರೆ ಭುವನಂಗಳೊಳ್ ನೆಗಟ್ಟುದೀವುಧುಮಾಸಮುವಿಾಬನಕ್ಕೆ ನೀ ।
ನರಸನೆ ಎನ್ನ ರಾಜ್ಯವಿಭಕ್ಕೆಲೆ ನೀನೆದಲೆಂದು ಬಂದ ಮಾ
ಮರನನೆ ಮೂರುಸೊಟ್ ಪಿರಿದುಮೆಚ್ಚಿಱಿನಿಂ ಬಲವಂದನೆಂಗಜಂ ॥ ೧೦೦

ಪೊಸಮಾವಿನ ಮಿಡಿಯೊಳ್ ಪ
ಚ್ಚೆಸಾರಮುಂ ಮಾಡುವಟ್ಟಿಯಿಂ ಮುತ್ತೊರ್ವಳ್ ।
ಪಸದನೆದ ಬಸನಿ ನಿಜಕರ
ಕಿಸಲಯರುಚಿ ಪಸುರೊಳೆಸೆಯೆ ಮಿಡಿಯಂ ಕೊಯ್ದಳ್ ॥ ೧೦೧

ಸಿರಿಸದ ಬಾಸಿಗಮುಂ ಮಾಂ
ಕರಿಸುವ ನಳತೋಳ ಪಿಂಡುಗಂಕಣದ ಸರಂ ।
ವೊರೆವಳಗಳ ಸರಮುಂ ಚ
ಪ್ಪರಿಸುವಿನಂ ಚೆನ್ನಿ ಪೊನ್ನಿಯರಲಂ ಕೊಯ್ದಳ್ ॥ ೧೦೨

ಪೊಸಮುತ್ತಿನ ಲಂಬಣದೊಳ್
ಮುಸುಂಕಿದಂತಿಡಿಯೆ ಪೂತ ಸುರಯಿಯ ಮುಗುಳಂ ।
ಪಸವಟ್ಟಂತೊರ್ವಳ್ ತನ
ಗೆ ಸರಿಗೆಗಂ ಲಂಬಣಕ್ಕಮಟ್ಟಿಯೆ ಕೊಯ್ದಳ್ ॥ ೧೦೩

ಒದೆದ ಮೃದುತಳದ ಕೆಂಪೇಂ
ಪುದಿದುದೊ ಕೆಂದಳಿರನೆದಲು ನೂಪುರನಿನದಂ ।
ಪುದಿದುದೊ ವೊರೆವಳಿಗಳನೆನಿ
ಸಿದಶೋಕೆಯು ತಳಿರನೊರ್ವಳ್ತ್ತಿಯೆ ತಿಱುದಳ್ ॥ ೧೦೪

ಎಳಮಾವನದೊಂದೆಳಲತೆ
ಬಳಸಲ್ ಬಗೆದಪ್ಪದೆಂಬಿನಂ ನಳತೋಳಂ ।
ಸೆಳೆಗೊಂಬಂ ತೆಗೆದೊರ್ವಳ್
ವಿಳಾಸವತಿ ತಿಱುದಳಾಮ್ರನವಕಿಸಲಯಮುಂ ॥ ೧೦೫

ಪೊಗಡದ ಪೊಸವೊವಿನ ತುಡು
ಗೆಗಳ್ಗಮಧರದ ಪೊದಲ್ದ ತಣ್ಗಂಪಿಂಗಂ ।
ಮೃಗನಯನೆಯರನೆ ಬಿಡದೋ
ಲಗಿಸಿದುವಳಿನಿಕರಮವರನಾರೋಲಗಿಸರ್ ॥ ೧೦೬

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್ ಮಲ್ಲಿಕಾವಲ್ಲರೀಸಮುಲ್ಲಸಿತಮುಕುಳಂಗಳನಲಂ
ಪಿನೊಳಾಯ್ದು ಕೊಯ್ದು ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲಭಾರಿಣಿ,

ಮಗಮಗಿಸಲ್ಕೆ ಮುಂದಯಿಸಿ ದಿಕ್ತಟಮಂ ಬಱಿಸಲ್ಕೆ ಪೀರ್ವ ತುಂ
ಬಿಗೆ ತಣಿಪಲ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಜಸಮಂ ಬೆಳಗಲ್ಕಿವೆ ಸಾಲ್ಗುವೆಂದು ತ ।
ಳ್ತ್ತಗಲದ ಲಂಪಿನಿಂ ಮಧು ಮನೋಭವದಿರ್ವರುಮೆಟ್ಟಿವಟ್ಟು ಮ
ಲ್ಲಿಗೆಗೆ ಬಸಂತದೊಳ್ ಬಯಸಿ ಮಾಡಿದರರೆಲ್ಲ ಪಟ್ಟಬಂಧಮಂ ॥ ೧೦೭

ಭುವನದೊಳಂತು ನಿನ್ನೆಸವೆ ಗೋಸನೆ ಸಂದುದು ಪಟ್ಟಬಂಧದು
ತ್ಸವಮಿದು ದೇವ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಪಸುರ್ನನೆದೋಱಿದುದೆಂದು ನಾಡೆ ಬಿ ।
ನ್ನವಿಸಲೊಡಂ ವಸಂತಕನದೇಂ ಗುಡಿ ತೋರಣಶೋಭೆ ಪೊಯ್ವ ಬ
ದ್ದವಣಮಳುಂಬಮಾದುದೊ ನಿಕೇತನದಲ್ಲಿ ಮನೋಜರಾಜನಾ ॥ ೧೦೮

॥ ಅ ಕ್ಕ ರ ॥

ಸೊಡರ ಬೆಳಗಿನೊಳ್ ಕೊರಗುವ ಜಾಜಿಯುಂ ತುಂಬಿಯೊಳ್ಪಗೆಗೊಂಡ ಸಂಪಿಗೆಯುಂ
ಮುಡಿಯೆ ಸೊಗಯಿಸಿದದಿರ್ಮ್ಮುತ್ತಿಯಲರಂ ಮೆಸಿಯೊಳಿ ಸವನಾದಗೊಜ್ಜಗೆಯುಂ ।

ನುಡಿಯಲಕ್ಕುಮೆ ಪೂಗಳಲಿಕ್ಕಮನೆಂದೆಯ್ದೆ ಕಾಮನೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳ್
ಮುಡಿಗೆ ಯಿಕ್ಕಿಯುಂ ಕೈಯನೆತ್ತಿ ಪೊಗಳ್ದಂ ತಣಿಯನೆ ಮದನನುಂ
ಮಲ್ಲಿಗೆಯಂ ॥ ೧೦

ಪರಿಯೆ ಪಸುವ್ದು ಬೆಳ್ಪಡರೆ ಬಲ್ಮುಗುಳೊಳ್ ಪೊರೆದೋಱೆ ತೆಂಬೆಲ
ವ್ದೊರೆನೊರೆಯಂ ಸಡಿಲ್ದ್ದ ನಡುಪೊಂಗಿರೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಗಳೆ ವಸಂತದೊಳ್ ।
ಬಿರಿದೊಡೆ ನಲ್ಲರಂ ನೆನೆದು ನಲ್ಲರ ಮೆಲ್ಲಿರ್ದಿಗಳ್ ನಿರಂತರಂ
ಬಿರಿವುವದೆಂತೊ ಮಲ್ಲಿಗೆಗೆ ನಲ್ಲರ ಮೆಲ್ಲಿರ್ದೆ ವೇಳೆಗೊಂಡುದೋ ॥ ೧೧೦

ವ॥ ಎನೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ಮಾಳತೀನವಮಾಳಕಾಕುಸುಮಸುಕುಮಾರೆ'
ರತಿಗೆ ಮುಡಿಯಲ್ಕೆ ಮದನಂ
ಗೆ ತುಱುಂಬಲ್ಕಿರ್ದುದೆಂದು ಮಧು ಸುಟಿವ ಮಧು ।
ವ್ರತಮುಮೆನಲಿದಪನೆಂಬೀ
ಪ್ರತೀತಿಗಿರುವಂತಿಯುಂತೆ ನೋಂತಲರೊಳವೇ ॥ ೧೧೧

ವ॥ ಎನೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ಮಾಳತೀಶ್ಯಾಮಳಾಂಗಿ,

ಱದಿರೊಳ್ ನನೆದೋಱಿ ವಸಂ
ತದೂತಿಯೆನೆ ನೆಗಲ್ದಿ ಮಾಧವೀಲತೆಯೆನೆ ಸಂ ।
ದದಿರ್ಮುತ್ತೆಯ ಪೂಗೊಂಚಲ
ಪುದುವಿನೊಳಱಿಗಿದ ಮುದಾಳಗಳ್ ಮೆಱೆದಪುವೇ ॥ ೧೧೨

ವ॥ ಎನೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ಮಾಳತೀಶ್ಯಾಮಳಕೋಮಳಾಂಗಿ,

ಪೊಸತಲರ್ದ ಪದದೊಳುಣ್ಮುವ
ಪೊಸಗಂಪಂ ಪಡೆದು ಪೊಲ್ತಿಱೊಳ್ ಜನವುಂ ಸೋ ।
ಲಿಸುಗುಮನಂಗಾಮೃತಸಾ
ಱ್ಯಸಾರಮಂ ಜಾದಿಯೆಲ್ಲದೇಂ ಪಡೆದಪುದೇ ॥ ೧೧೩

ವ॥ ಎನೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ಕುಂದಕುಟ್ಮಲರದನೆ,

ಫುಲ್ಲಕರಂಗಿಸುವೆಡೆಗಿವೆ
ನಲ್ಲಂಬುಗಳಿನಿಸಿ ತುಱುಗಿ ಮಲರ್ದಲರ್ದೆಸೆವೀ ।

ನೊಲ್ಲೆಯುವೊಲಿಸಿದ ನಲ್ಲರ
ಲಲ್ಲೆಯುಮಾರಾರ ಮನಮುಮಂ ಸೋಲಿಸವೇ ॥ ೧೧೪

ವ॥ ಎನೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ಸುರಭಿಪಾಟಲೀಪಾಟಲದಶನವಸನೆ,

ಕಂಪುಗೊಳಲ್ತಸಿರ್ದುಸಿರಿನಿ
ಸಂ ಪೊಱಮಟ್ಟಿಸಳ ತುದಿಯನೆಯ್ದಲೊಡಂ ಮು ।
ನ್ನಿಂ ಪಳಿಯವಪ್ಪ ಪೂಗಳ
ಕಂಪಿನೊಳೀಂ ಪೊಗಟಿ ಪಾಟಲೀ ಪರಿಮಳಮಂ ॥ ೧೧೫

ವ॥ ಎನೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ಅಭಿನವಸುರಭಿಕುಸುಮಸಾರಭಿ,

ಎಸೆಳ್ಗಳನೆಯ್ದಿ ಕಂಡರಿಸಿ ಮುತ್ತಿನೊಳಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣಚೂರ್ಣಮಂ
ಪಸರಿಸಿ ಕೇಸರಾಕೃತಿಯೊಳಲ್ಲಿಗೆ ಕರ್ಣಿಕೆಯಂದಮಾಗೆ ಕೀ।
ಲಿಸಿ ಪೊಸತಪ್ಪ ಮಾಣಿಕದ ನುಣ್ಬೆರಲಂ ಮಧು ಮನ್ಮಥಂಗೆ ಬ
ಣ್ಣಿಸಿ ಸಮೆದಂತೆ ತೋಱುವುದು ಪೂಗಳೊಳೀಂ ಸುರಹೊನ್ನೆ ಚೆನ್ನನೋ ॥

ವ॥ ಎನೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ಕರ್ಣಿಕಾರಕುಸುಮಸುಕುಮಾರವರ್ಣೆ,

ಪರಿಣಯನೋತ್ಸವಂ ರತ್ರಿಗನಂಗನೊಳಾಗೆ ವಸಂತಕಾಂತೆಯರ್
ನೆರೆದು ದಿಗಂಗನಾ ಸಮಿತಿಗಲ್ತಱಿನೊಳ್ ಕುಡುವಲ್ಲಿ ಕೇಸರಂ ।
ಬೆರಸಿದ ಪೊನ್ನ ಬಾಯಿನಿದ ಬಟ್ಟಲಿವೆಂಬಿನಮಾರ್ದ್ರಕೇಸರಂ
ಬೆರಸಿದ ಚೆಲ್ವು ತಳ್ತಿಸಳದೇನೆಸೆದಿರ್ದುದೊ ಕರ್ಣಿಕಾರದಾ ॥ ೧೧೭

ವ॥ ಎನೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ಚಂಪಕಕುಸುಮಗಂಧಿ,

ಪಡೆದೊಡೆ ಕಂಪಂ ಬಣ್ಣಂ
ಬಡೆಯವು ಬಣ್ಣಮನೆ ಪಡೆದುವಪ್ಪೊಡೆ ಕಂಪಂ ।
ಪಡೆಯವುಚಿದಲರ್ಗಳಿರಡುಮ
ನೊಡೆವೆಳೆದೀಚಂಪಕಕ್ಕೆ ಪೂಗಳ್ ದೊರೆಯೇ ॥ ೧೧೮

ಗಟ್ಟಿನೆ ಕೊಳೆ ಕಡುಗಂಪಿನೊ
ಳಟ್ಟಿಮೆ ಗೊಳಗಪ್ಪೆವೆಂದು ಮಧುಪಂಗಳ್ ತಂ ।

ಮುಕ್ತಿಯೆಯೆ ಚೌತವಾಗಿರೆ
ನೀಕ್ಷಿರಿಸಿದುವುಂತೆ ಚಂಪಕಕ್ಕೆಱಗದುವೇ ॥ ೧೧೯

ವ॥ ಎನೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ಕೇತಕೀದಳಧವಳಲೋಚನೆ,
ಭುವನದೊಳೆಮ್ಮ ಮುಟ್ಟದಲರಾವುವೆಱಂಕೆಯ ಗಾಳಿ ಮುಟ್ಟೆ ಕಂ
ದುವುವೆಸಳೊರ್ಮೆ ಪೀರಲೊಡವಾಗಳೆ ಸೋರ್ವುವು ಕಂಪು ಸೋಂಕೆ ಕಂ
ದವು ದಳವೆಯೆಂದ್ದಿ ಪೀರೆ ತವದುಣ್ಮುವ ಸಾರಭವೆಂದು ಪೀರ್ದು ಪೀ
ರ್ದವಱಱದೇಂ ತೆಱಂದಿರಿದು ಪಾಯ್ದವೊ ಕೇತಕಿಯೊಳ್ ಮದಾಳಗಳೆ ॥

ಎಸಳಂ ಮುಟ್ಟಲೊಡಂ ತ
ನ್ನ ಸಾರಭಂಗೆಟ್ಟು ನೆಗಲ್ದ ಕತ್ತುರಿವಣ್ಣಂ ।
ಮಸಿಗಮಣೆಯಪ್ಪುದೆನೆ ಬ
ಣ್ಣಿಸುವಂ ಕೇದಗೆಯ ಕಂಪನೇವಣ್ಣಿಸುವಂ ॥ ೧೨೧

ವ॥ ಎನೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ಸಿಂಧುವಾರಸುರಭಿನಿಶ್ವಾಸೆ,

ಅಲರ್ದರೆಗಳಗೆಯ ಜಾದಿಯ
ಮಲೆಪುಂ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಪೊಂಕಮುಂ ಬೞಿಕವನಾ ।
ರ್ತಲೆಯೊಳ್ ತಾಳ್ದುವರೆಂದೇ
ನಲೆದುದೊ ಸಿಂದುರವೆ ತವದ ತನಿಗಂಪಿಂದಂ ॥ ೧೨೨

ವ॥ ಎನೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ನೀಲೋತ್ಪಳದಳನೆಯನೆ,

ಉನ್ನತವಾಗಿರೆ ಸೊಕ್ಕಿ
ರ್ದುನ್ನತಕುಚೆಯರ ವಿಳೋಚನಾರುಣರುಚಿಯಂ ।
ತನ್ನೆಸಳ್ಗಳನನುಕರಿಸುವ
ಚೆನ್ನೈದಿಲ ಕಂಪನೆಯ್ದಲಾರ್ಪುವೆ ಪೂಗಳ್ ॥ ೧೨೩

ವ॥ ಎನೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ವಕುಳಮುಕುಳಾಸವವದನೆಪರಿಮಳೆ,

ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿಯುಗುೞ್ವ ಮಧುವಿಂ
ಮಿಕ್ಕೆಸೆವಾಮೋದಮಿದಱ ತಣ್ಗಂಪಿನೊಳೊಳ ।

ಪೊಕ್ಕುದೆನೆ ಮುಧುವ ಕಂಪಂ
ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿದ ವಕುಳವೀರುವುಂ ಸೊಕ್ಕಿಸದೇ ॥ ೧೨೪

ವ॥ ಎನೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ಶತಪತ್ರಕುಬ್ಜಕುಸುಮವಾಳಾಕೋವಳಿ,

ಮುಗಮುಗಿಸುವ ಕಂಪಿಸಳೊಳಿ
ತಗುಳ್ದುಂ ಮೆಲ್ಪಿಸೆಯೆ ಮನಮನಳಿಗಳ ಬಳಗಂ ।
ಜಗದ ಮನದೊಡನೆ ಸೇವಂ
ತಿಗೆಗಂ ಗೊಜ್ಜಗೆಗಮಲ್ಲದೇನೆಱಗುಗುಮೇ ॥ ೧೨೫

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ,

ಉದಿದೊಪ್ಪುವುದೆಯ್ದೆ ತುಱುಂ
ಬಿದೊಡೊಪ್ಪುವುದೆಸಳ ಮೆಲ್ಪಿನಿಂ ದೊಪ್ಪುವುದು ।
ಸ್ಮೈದ ತಣ್ಗಂಪಿಂದೊಪ್ಪುವು
ದದಱಿಂದಲರೊಳಗೆ ಗೊಜ್ಜ ಗೊಜ್ಜಗೆಯೆ ವೊಲಂ ॥ ೧೨೬

ವ॥ ಎನೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ಕಸ್ತೂರಿಕಾಕದಂಬಚುಂಬಿತಕಬರೀಭಾರೆ,

ಪರಿಮಳಿತಸಾಂದರಂ ಬಂ
ಧುರಗಂಧಂ ಮದನರಾಗವರ್ಧನಕರವಿಾ ।
ಮುರುವಂ ಕರ್ಬಾಳಮುಮಿರೆ
ಮುರುಳಲ್ಲನೆ ಕುಸುಮನಿಚಯದೊಳೆ ಪಾಯ್ವೆಳಗಳ್ ॥ ೧೨೭

ವ॥ ಎಂದು ಭಿನ್ನರುಚಿಗಳಾಗಿ ತಂತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚಿದಿಚ್ಛೆಯ ಪೂಗಳನೆ ಪೊಗಟೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ಕುಂಕುಮಪಂಕಾಂಕಿತಕದಂಬಚುಂಬಿತಮೃಗಾಂಕವಕ್ತ್ರೆ,

ಲಲನಾಮುಖೇಂದುಲಾವ
ಣ್ಯಲೀಲೆಯಂ ಪಡೆವ ಬಣ್ಣದಿಂ ಕಂಪಿಂದೇ ।
ನಲೆದುದೊ ಬಯ್ತು ಗದಂತಿರೆ
ಲೆತಗೇಱುವ ಕುಸುಮನಿಚಯಮುಂ ಕಾಶ್ಮೀರಂ ॥ ೧೨೮

ವ॥ ಎಂದು ಬಗೆಗೆವಂದ ಪ್ರಗಳಿಳೊಳ್ ಪ್ರ.....ಗೆಯಂ ಮಾಡಿ ವಸಂ
ತಕಾಂತೆಯರಂತೆ ನೆಜೆಯೆ ಕಯ್ಗಿಯ್ದಾಗಳ್,

ಬನೆದ ತಳರ್ ಕಳಕೆ ಮುಗುಳ್
ನನೆ ಬಿರಿಮುಗುಳಲರ ಗೊಂಚಲೆಂಬಿವು ವನಜಾ।
ನನೆಯರ ಪೂದುಡುಗೆಗೆ ಮು
ಟ್ಟನಾದುವೇಂ ಪೆಂಪೊ ಭರತನಂತಃಪುರದಾ ॥ ೧೮೯

ವ॥ ಆಗಳಂತಃಪುರಕಾಂತಾಪ್ರಸಾಧನಕುಸುಮಾವೋದಮತಿಪ್ರಮೋದ
ಮುಂ ಪಡೆಯೆ,
ಅವಚಟಿದೊಂದೆ ಪದ್ಮದೊಳೆ ನೇಲ್ದೊಳಗಾದಳಗೆವ್ಮಾವೃತ್ತಿ ಸಂ
ಭವಿಸದು ಕಲ್ಪುದಲ್ತೆ ವಿಟರಿಂ ವಿಟವೃತ್ತಮನೆವ್ಮೊಳಲ್ಲಿ ಗಾ।
ಮೊವಜರೆಮೆಂಬವೋಲ್ಮಾರೆವ ಮೆಲ್ಪಿಸೆಯುತ್ತಿರೆ ಸೂಜಿಸೂಜಿದೇಂ
ಸವಿದುವೊ ಬಣ್ಣವಣ್ಣಿಗೆಯ ಪೂಗಳ ಸಾರಭಮಂ ಮದಾಳಿಗಳ್ ॥ ೧೯೦

ವ॥ ಆಗಳಾಕೆಗಳಲಕಾ ರಕ್ತ ಮಣಿನೂಪುರಕ್ವಣಿತಸುಭಗವಾಮಪಾದಪ್ರ
ಹರಣದೊಳಶೋಕತರುಗಳಂ ಕುಸುಮಿಸಿಯುಂ, ವದನಸರಸಿಜಾಸವಸೇ
ಕದೊಳೆ ವಕುಳಕುಜಂಗಳನಲರ್ಚಿಯುಂ, ಉನ್ನತಕುಚತಟಾಘಾತ
ದೊಳೆ ಕುರವಕಂಗಳಂ ಪುಷ್ಪಿತಂಗಳಂ ಮಾಡಿಯುಂ, ಕ್ಷೀರಗಂಡೂಷ
ಸೇಚನದೊಳೆ ಚಂಪಕವಿಟಪಿಗಳನಲರ್ಚಿಯುಂ, ಆಯತಧವಳಾಪಾಂಗಸಂ
ಗದೊಳೆ ತಿಳಕಭೂರುಹಂಗಳನಭಿನವಲತಾಂತಂಗಳ್ ಮಾಡಿಯುಂ. ಇಂತು
ನಾನಾವಿಧಕ್ರೀಡೆಯಿಂದುಪವನಕ್ರೀಡೆಯಂ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ,

ಇದು ಕಡುನಾಣ ಪೆತ್ತು ವಲಮಿಂ ನೆನೆಯುತ್ತಿರಿಮೆವ್ಮನೆಂಬುದಾ
ವುದು ಗುಣಮೆವ್ಮೊಳಾಗೆ ನೆನೆದಪ್ಪಿರಶೋಕವೆ ನಾಮಪಾದದಿಂ।
ದೊದೆದುದೊ ಕೇಸರದ್ರುಮವೆ ನಿನ್ನ ಮನಾನಸಿಂಧುವಿಂದೆ ಪೂ
ಟ್ಟಿದೊ ಕೃತಮಾವುದಿಂ ಮಜಿವುದೆವ್ಮ ಮದೋತ್ಕಟಚೇಷ್ಟಿತಂಗಳಂ ॥

ವ॥ ಎಂದಶೋಕವಕುಳಪಾದಪಂಗಳಂ ಬೀಪ್ಕೊಂಡು,

ನನೆಗಳ ಗೊಂಚಲಂ ತಳಿರ ತೊಂಗಲನಾಡುವ ಬಿಳ್ವಳಪ್ಪ ಕೊಂ
ಬಿನ ಮಿಡಿಯಂ ತೆರಳ್ದ ತೆಗೆದೋವದೆ ಕಾಯದೆ ಕೂರಕರ್ಮದಿಂ।

ಸೊನೆಸುರಿವನ್ನೆಗಂ ಪಱುದು ನೋಯಿಸಿ ಕಾಡಿದೆವಿನ್ನೆದೊಂದುಮಂ
ನೆನೆಯದೆ ನೀನುವಾಮುವೊಡನಿರ್ದಿರವಂ ನೆನೆ ಬಾಳಚೂತಮೇ ॥೧೩೨

ವ॥ ಎಂದು ಮಾಕಂದಮಹೀರುಹನನಪ್ಪಕೆಯ್ದು,

ಭಂಗಿಗಳೊಳೆಮ್ಮೊಳಾದೀ
ಸಂಗಡಮಂ ನೀವೆ ಮನದೆಗೊಂಡೆವ್ಮ ಕಿಸುರ್ ।
ಪಿಂಗುಗಗಲ್ವೆಡೆಯೊಳ್ ಕೆಳೆ
ಸಂಗಳಿಸುಗೆ ನಿಮಗಮೆಮಗಮಿಂ ಲತೆಗಳಿರಾ ॥ ೧೩೩

ವ॥ ಎಂದು ವನಲತೆಗಳನನುನೆಯಿಸಿ,

ಪದೆದುತ್ತಂಸವತಂಸಶೋಭೆಗೆ ಭವದ್ಬಾಳಪ್ರವಾಳೋಲ್ಲಸ
ನ್ಮೃದುಪುಷ್ಪಪ್ರಸ್ತಬಕಂಗಳಂ ಪಱಿದೆವಿನ್ನಾದೋಷಮಂ ಕೊಳ್ಳದಿ ।
ರ್ದುದು ಕೇಳೀವನಪಾಪಪಂಗಳರ ಚಿತ್ತಂಗೊಂಡು ಬೀಱ್ಕೊಂಡು ರಾ
ಗದೆ ನಿಮ್ಮಂ ಬಲಗೊಂಡು ಪೋಪಗುಣಮುಂ ಕೊಳ್ಳಿಂ ಮನಃಪ್ರೀತಿಯಿಂ ॥

ವ॥ ಎಂದು ವನತರುಗಳನೊಡಂಬಡಿಸಿ,

ಬನದ ಪಡಿಯಱನನಂಗಂ
ನಿನಗಿತ್ತೊಡೆ ಪುಗಲಿವೆಂಬುದೇಂ ದೋಷಮೆ ಚಿಃ ।
ನೆನೆಯೆವದಂ ನಿನ್ನಿಂಚರ
ಮನೆ ಮನದೊಳ್ ನೆನೆವೆವಾಗಳುಂ ಪರಭೃತಮೇ ॥ ೧೩೫

ಇರು ಸೌನವ್ರತಮಂ ತಳಿ
ದರಣ್ಯದೊಳಗಾರ್ಗೆ ಮೆಱೆದಪೈ ನಿನ್ನೆಸೆವಿಂ ।
ಚರಮಂ ಕಳಕೋಕಿಳ ಕಿ
ನ್ನರವೀಣಾಕ್ವಣಿತದಿಂಪನನುಕರಿಸುವುದಂ ॥ ೧೩೬

ವ॥ ಎಂದು ಕೋಕಿಳಕುಳಮಂ ವಿಸರ್ಜಿಸಿ,

ಪೊಸತಲ್ತು ನಿನಗೆ ಪೂವಿನ
ಪೊಸಗಂಪೀಬನದೊಳೀವ್ಯಗೋದ್ಭವಗಂಧಂ ।

ಪೊಸತದನೋಲಗಿಸಿದೆವಿರು
ಕುಸುಮಾಸವರಸದೆ ತಣಿದು ನೀನಳಿಕುಳವೇ ॥ ೧೩೭

ವ॥ ಎಂದು ಮಧುಕರನಿಕರಮಂ ಬಿಡಿಸಿ,

ಮನದ ಪೊಡರ್ಪುಗುಂದದೆ ಲತಾಲಯಕೇಳಿವಿಹಾರದಲ್ಲಿ ನಂ
ದನವನವಿಭ್ರಮಭ್ರಮಣದಲ್ಲಿ ಸರೋವರದೀರ್ಘಕಾಂಬುಮ।
ಜ್ಜನಯುತಲೀಲೆಯಲ್ಲಿ ಬರವೊಂದುಗುಮಿಾಗಳನೆಮ್ಮ ಪೋಗು ಗೆಂ
ಟನಿತೆಡೆಯುಂ ತಗುಳ್ದ ಬರಲಾರ್ಪಿರೆ ನಿಮ್ಮ ವಿಳಾಸಯಾನದಿಂ ॥ ೧೩೮

ವ॥ ಎಂದತಿಲಲಿತಗಮನಸಮುಚ್ಚಳಿತರಶನಾಕಳಾಪನೂಪುರಕಿಂಕಿರ್ಣಿ
ಕ್ವಣಿತಾನುಸಾರಿಯೊಾಗಿ ಬರ್ಪ ರಾಜಹಂಸಮಂಡಳಮಂ ಮಗುಚ್ಚಿ ಬ
ರ್ಪಾಗಳ್,

ಪೊಳೆಯುತ್ತಿರ್ಪಕ್ಷಿವಿಕ್ಷೇಪದ ಪೊಳಪುಗಳಿಂದಾನನಶ್ರೀವಿಲಾಸಂ
ಗಳನಂಗೋಪಾಂಗದೊಳ್ ಸಂಗಳಿಸುವಪಲವುಂಭಂಗಿಯುಂಕೂಡೆನೀಲೋ।
ತ್ಪಲಷಂಡಂ ಪದ್ಮಷಂಡಂ ಲಲಿತವನಲತಾಷಂಡಮುಂ ತಂಡತಂಡಂ
ಗಳನೀಬಂದಪ್ಪುದೆಂಬಂತೆಸೆದುದು ಭರತಾಂತಃಪುರಸ್ತ್ರೀಸಮೂಹಂ ॥೧೩೯

ವ॥ ಅಂತು ವನವಿಹಾರಾನಂತರಂ ಭರತೇಶ್ವರ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ವನಕುಸು
ಮಸಲ್ಲಪೋಪಶೋಭಿತಲೀಲಾಪ್ರಸಾಧನಂ ಮದಾಂಧಸಿಂಧುರಲೀಲೆಯಿಂದ
ಮಂತಃಪುರಕರಿಣೀಗಣಂ ಬೆರಸು ಗಂಗಾಜಲಕ್ರೀಡಾಸಕ್ತ ಚಿತ್ತನಾಗಿ ತತ್ಪ
ರಿಸರಪ್ರದೇಶಮನೈಯೈದ್ದಿವಂದು ಚಂಚತ್ಪಂಚರತ್ನಂಗಳೊಳಂ ಕೆದಱಿದ ಕಾ
ಳಾಗರುಕಾಶ್ಮೀರಚಕಸ್ತೂರಿಕಪ್ರೂರಯಷ್ಟಕರ್ದಮಕ್ಷೋದದೊಳಂ ನದೀತ
ರಂಗಂಗಳಂ ವಿಚಿತ್ರವರ್ಣಂಗಳಂ ಮಾಡಿ,

ಯುವತಿಜನಶಂಕೆಯಂ ಮು
ನ್ನವಯದೊಳೆ ಪೊಕ್ಕು ಕಳೆದು ಸುರಸರಿದಂಭಃ।
ಪ್ಲವದೊಳೆ ಚಕ್ರಧರಂ ದು
ಗ್ಧವಾರ್ಧಿಯೊಳ್ ನಿಂದ ಕನಕಗಿರಿಯನೆ ಪೋಲ್ತಂ ॥ ೧೪೦

ವ॥ ಅಂತು ಚಕ್ರಧರನ ಕ್ರೀಡಾಪ್ರಾರಂಭಮಂ ಕಂಡು ನೀರಾಟಕ್ಕೆ ತ
ಕ್ಕ ಪಸದನಂ ಗೊಂಡು ತಂಡತಂಡದಿಂ ಪುಗುವಾಗಳ್,

ಕಳಹಂಸೀಲೀಲೆ ನೀಲೋತ್ಪಳರುಚಿ ಕನಕಾಂಭೋಜಿನೀಲಕ್ಷ್ಮಿ ಭೃಂಗೀ
ವಳಯಂ ಶ್ರೀಚಕ್ರವಾಕದ್ವಯವಿಳಸನವುಂತಃಪುರಸ್ತ್ರೀಸಹಸ್ರಂ ।
ಗಳ ಮೆಯ್ಯೊಳ್ ತಾನೆ ತಳ್ಪೊಯ್ದಿಸೆದುದು ಪೆಸಗೊರ್ಪ್ವಗ್ಗಳಾರೆಂಬಿನಂ ನಿ
ರ್ಮಳಹಾರಂ ಸ್ವಚ್ಛನೀರಂ ಸೊಗಯಿಸಿತದು ಬೇಱೊಂದು ಗಂಗಾಪ್ರವಾಹಂ ॥

ಜಳಕೇಳಿಯೊಳಧಿಪನೆನಿರ್ದಿ
ಗೊಳಿಸಿದುದಂತಃಪುರೀಜನಂಗಳ ಲೀಲಾ ।
ಕಳಕಿಂಚಿತಲಲಿತವಿಹೃ
ದ್ವಿಳಾಸವಿಚ್ಛಿತ್ತಿ ವಿಭ್ರಮಾದಿ ಗುಣಂಗಳ್ ॥ ೧೫೦

ಸರಸಿಜನೀಲೋತ್ಪಲಕರಿ
ಕರಹಂಸೀವದನರೂಪದಿಂ ನೆಱೆದಂತಃ ।
ಪುರಕಾಂತಾಕರತಳದೊಳ್
ಕರಮೆಸೆದುವು ಕನಕಶೃಂಗಕಂಗಳ್ ಪಲವುಂ ॥ ೧೫೧

ಜಳಕೇಳಿ ನಿಮಿರ್ಗೆ ಭರತನ
ಲಳತಾಂತಃಪುರದೊಳೆಂಬ ತನ್ನಟ್ಟಿಱೊಳಾ ।
ಜಳದೇವಿ ಬೆಸಸೆ ಗಂಗಾ
ಜಳಮಾಯ್ತು ನಿತಂಬಿನೀ ನಿತಂಬದ್ವಯಸಂ ॥ ೧೫೨

ನವವಧುವ ಶಂಕೆಯಂ ಕಳೆ
ವ ವಿದಗ್ಧವಿಟಂಬೊಲಲೆವ ತೆರೆಗಳ್ ಮೆಲ್ಪಂ ।
ಬವರಿಸಿ ಸೋಂಕುತ್ತುಂ ಕಳೆ
ದುವು ಘನಕುಚಕಳಶಕುಂಕುಮಸ್ಥಾಸಕಮುಂ ॥ ೧೫೩

ಅಲಘುನಿತಂಬದ ಪೊಯ್ಲೊಳ್
ನೆಲೆವೊಲೆಯಳ್ಕೈಱುನೊಳ್ ತರಂಗಂಗಳ್ ತೂ ।
ಳ್ದಲಱುಗುಮವಱುಳ್ಕೈಱುನೊ
ಳಲಱುಗುಮೆಂದೆ ತೆರೆಗಳಳಱು ತೂಳ್ವುದು ಪಿಱಿದೇ ॥ ೧೫೪

ಮುಂದರ ಪರ್ವತಮುಂ ಸುರ
ಸುಂದರಿಯರ್ ದುಗ್ಧಜಳದೆ ತಳವಂತೆವೊಲಾ ।

ನಂದೋದಯೆದಂತಃಪುರ
ಸುಂದರಿಯರ್ ತಳದರಾದಿದೇವಾತ್ಮಜನಂ ॥ ೧೪೭

ವ॥ ಆಗಳಮೃತಕಿರಣಮೃತಜಲಂಗಳಿಂ ಕುಮುದಿನಿಗಳಂ ತಳವಂತೆ,

ಕಳಕಾಸಂದೋಹಮಂ ಪೊಣ್ಮುವ ಪುಳಕಚಯಂ ಪಲ್ಲವೋಲ್ಲಾಸಮಂ ಕೆಂ
ದಳವೆತ್ತಂ ಪೊದಟ್ದಿರ್ದಲರ್ಗಳನಲರ್ಗಣ್ಪೋಲ್ತು ಕೈಮಿಕ್ಕು ಚೆಲ್ವಿಂ।
ಪೊಳೆಯುತ್ತಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಕುಂಕುಮದ ಕದಡಿನೊಳ್ ಕೆಂಕಮಾಗಿರ್ದ ನೀರಂ
ತಳದಂ ಶುದ್ಧಾಂತಕಾಂತಾಲತಿಕೆಗಳನತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂ ರಾಜರಾಜಂ ॥ ೧೪೮

ಸುರ್ಕುಳಿದುರುಳಿಗುರುಳ್ ನಸು
ಸುರ್ಕಿದ ಕುಚಚಕೋಚುಕಂ ಬೆಳರ್ತರ್ಧರಂ ನೀರ್।
ಪೊರ್ಕುಟಿಯೊಳ್ ಜೋಲ್ದುಳ್ಳುಡೆ
ಸಾರ್ಕೆಯೊಳೀಂ ನೃಪನಮನವನಳವಡಿಸಿದುದೋ ॥ ೧೪೯

ಕಳಿದುದು ಪತ್ರಭಂಗದ ಬೆಡಂಗುಗಳಂ ಕುಟಿಲಾಲಕಂಗಳಂ
ಬಳೆಯಿಸಿದತ್ತು ಕಣ್ಗೆಸವ ರಾಗಮನೆಯ್ದಿಸಿ ಕೇಶಹಸ್ತಮಂ।
ಚಳಯಿಸಿದತ್ತು ಮೆಯ್ಗೆ ಪುಳಕೋದಯಮಂ ಪಡೆದತ್ತು ತಲ್ಲತಾ
ಲಳತೆಯರ್ಗಿತ್ತು ದಿಂತು ಜಲಕೇಳಿ ಮನೋಭವಕೇಳಿಲೀಲೆಯಂ ॥ ೧೫೦

ಅಂತು ಬೆಳರ್ತರ್ಧರಂ ಕ
ಣ್ಣಿಂ ತುಳ್ಕುವ ಕೆಂಪು ಸರದ ನಡುಕಂ ಮಿಗೆ ತ।
ನ್ನಂತಃಪುರಲಲನೆಯರ್ಗೆ ಲ
ತಾಂತದ ವಿಭವಮನೆ ಮಾಡಿ ತಾಂ ಪೊಱಮಟ್ಟಂ ॥ ೧೫೧

ಮನಸಿಜನೃಪಲೀಲಾಲಾಂಛನಂ ಸ್ವಸ್ತಿಕಂ ಸ್ತ್ರೀ
ಜನದೊಳಿಸೆದು ನಿಂದತ್ತು ತ್ತರೀಯಾಂತರೀಯಂ।
ತೊನೆಯೆ ತೊಲಗಿ ನಿಂದಿರ್ದಲ್ಲಿ ತಂದಿತ್ತು ದುಚ್ಚ
ಸ್ತನದೊಳಮರ್ದಹಸ್ತ ಸ್ವಸ್ತಿಕಂಗಳ್ ಬೆಡಂಗಂ ॥ ೧೫೨

ಮಱಸಿರ್ದಂಬರಮೆಯ್ದೆ ನಾಂದ ತನುವಂ ಪತ್ತಿರ್ದು ಕಣ್ಗಿಲ್ಲಿಯುಂ
ತೆಱಪಂ ಮಾಡಿ ಮನೋಜಚಕ್ರಿಯ ಜಯಶ್ರೀರಾಜ್ಯಚಿಹ್ನಂಗಳಂ।

ಮೆಱೆದೊಂದಂದದಿನೀಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪರಮಾನಂದಾಮೃತಂ ಸಾರ್ವಿನಂ
ಮೆಱೆದರ್ ಚಕ್ರಿಯ ಮುಂದೆ ತಕ್ಕ ಕೃತವಿಚಿತ್ರಾನಂಗಚೆಷ್ಟಂಗಳಂ ॥ ೧೫೩

ವ॥ ಅಂತು ಜಲಕ್ರೀಡಾವಿನೋದಂಗಳಂ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿದಾಗಳ್,

ಉದಿರ್ದಲ್ಲಿಕ್ಕ ವಿಚಿತ್ರಪುಷ್ಪಚಯದಿಂ ತದ್ಗಂಧಸಂಸಕ್ತಷ
ಟ್ಪದದಿಂ ಸ್ತ್ರೀಕುಚಕುಂಭಕುಂಕುಮರಜಃಕಲ್ಲೋಳದಿಂ ಬಣ್ಣವ ।
ಣ್ಣದ ಚೆಲ್ವಂ ಗೆಡೆಗೊಂಡು ಚಿತ್ರಿತಪತಾಕಾಲೀಲೆಯಂ ತಾಳ್ದಿ ನಿಂ
ದುದು ಗಂಗಾನದಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಸಮಸ್ತಾಂತಃಪುರಕ್ರೀಡೆಯೊಳ್ ॥ ೧೫೪

ಧರೆಯೊಳ್ ಸಂದಿರ್ದ ಗಂಗಾನದಿಗೆ ಜಯಸಮಾರಂಭನಿಶ್ಶೇಷದಿಕ್ಸಂ
ಚರಣಾಕ್ಷುಣ್ಣವಗಾಹಾಗತಕರಟಶಿರಃಪೀಠಸಿಂದೂರಪಾಂಸೂ ।
ತ್ಕರದಿಂ ಸೀಮಂತಸಿಂದೂರದವಿರಚನೆಯೆಂ ಕೂಡೆ ಮಾಡುತ್ತು ಮಿರ್ದಂ
ಭರತೇಶಂ ತತ್ತಟೀನಂದನವಿಟಪಿ ತಟಚ್ಛಾಯವಿಶ್ರಾಂತಸೈನ್ಯಂ ॥ ೧೫೫

ವನಲಕ್ಷ್ಮೀಲೀಲೆಯಂ ತದ್ವನಕುಸುಮದಳಂಕಾರದಿಂ ತಾಳ್ದುತುಂ ಯೌ
ವನಲಕ್ಷ್ಮೀಲೀಲೆಯಂ ತನ್ನೊಡನೆ ಮೆಱೆಯುತುಂ ತನ್ನ ಶುದ್ಧಾಂತಕಾಂತಾ।
ಜನವೊಪ್ಪಿರ್ದಲ್ಲಿ ನಾನಾವನಕುಸುಮಲತೋತ್ತಂಸಕರ್ಣಾವತಂಸಂ
ಮನುವೆಂಶಂ ಶೋಭೆವೆತ್ತಂ ಸುಕವಿಜನವನೋವಾನಸೋತ್ತಂಸಹಂಸಂ।

ವನೆಕೇಳೀವಿಭವಂ ಸಲೀಲಸಲಿಲಕ್ರೀಡಾವಿಳಾಸಂ ಸಮ
ಸ್ತನಿಜಾಂತಃಪುರದೊಳ್ ಪೊದಳ್ದೆಸೆದು ಕಣ್ಗೊಂಡುಂ ಮನಂಗೊಂಡು ಮಿಂ।
ದ್ರನೆ ಭೋಗೀಂದ್ರನೆ ಖೇಚರೇಂದ್ರನೆ ದಲೀ ಭೂಪೇಂದ್ರನೆಂಬನ್ನೆಗಂ
ಮನುವಂಶಪ್ರಭು ಬೀಡಿನತ್ತ ತಳರ್ದಂ ಸಂಸಾರಸಾರೋದಯಂ ॥ ೧೫೬

ಗ॥ ಇದು ದೇವೇಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರವಂದ್ಯವರವಜಿನೇಂದ್ರಮುಖ
ಚಂದ್ರವಾಕ್ಚಂದ್ರಿಕಾಪ್ರಸರಪ್ರಸಾದೋದೀರ್ಣಸೂಕ್ತಿ
ಕಲ್ಲೋಲಮಾಲಾಕೀರ್ಣಕವಿತಾಗುಣಾರ್ಣವ
ಪ್ರಣೀತವಪ್ಪವಿಪುರಾಣದೊಳ್
ದಿಗ್ವಿಜಯಪ್ರಾರಂಭನಿರೂಪಣಂ
ಏಕಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ
ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ದ್ವಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ.

ಶ್ರೀವರನೊಡನೆಯೆ ವನಜಳ
ದೇವತೆಗಳ್ ಬರ್ಪುವೆನಿಸಿ ತನ್ನೊಡವರೆ ಮಾ।
ದೇವಿಯರಿನಿಸೆದನೋ ಧೃತ
ಲಾವಣ್ಯರಸಂ ಸರಸ್ವತೀಮಣಿಹಾರಂ ॥ ೧

ವ॥ ಅಂತು ಭರತೇಶ್ವರಚಕ್ರವರ್ತಿ ನಿಜಸ್ಥಪತಿರತ್ನ ವಿರಚಿತಮಣಿಮ
ಯರಾಜಮಂದಿರಮುಂ ಪುಗುವುದುಂ, ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳಂತಃಪುರದ ಪೂಸಿದ
ಕಾಶ್ಮೀರರಾಗಮುಂ ಉಟ್ಟ ಕೌಸುಂಭಾಂಬರರುಚಿಯುಂ ತೊಟ್ಟ ಪದ್ಮರಾ
ಗಾಭರಣಕಿರಣಂಗಳುಂ ಸಂಕ್ರಮಿಸಿದಂತೆ,

ಬಳಕೊಂಡ ಕೆಂಪಿನಿಂ ದಿನ
ವಳಯಂ ಪೊಲ್ತಿರ್ದುದಪರದಿಗ್ವಧು ಭೂಭೃ।
ತ್ತಿಳಕಂಗೆ ಪಿಡಿವ ಬಗೆ ಕೈ
ಕೊಳೆ ಬೆಳಗಿದ ಪದ್ಮರಾಗಮಣಿದರ್ಪಣಮಂ ॥ ೨

ವ॥ ಆಗಳ್ ವೃಷಭೇಶ್ವರನಂದನಂ ಸಂಧ್ಯಾಸಮಯೋಚಿತವಿನೇಂದ್ರ
ವಂದನಾಕುತೂಹಲಿತಾಂತಃಕರಣನಾಗಿ,

ಬೆಳಗುವ ಕೈದೀವಿಗೆಗಳ
ಬೆಳಗುಂ ತರತರದಿನೊಗೆವ ತಾರಗೆಗಳ ಗೊಂ।
ದಳವುಮಿಳಾತಳದ ವಿಯ
ತ್ತಳದ ವಿಳಾಸಮನದೇನೊಡಂಬಡಿಸಿದುದೋ ॥ ೩

ಭರತನನೋಲಗಿಸಲ್ಬಂ
ದರಸುಗಳ ಕಿರೀಟಪದ್ಮರಾಗಪ್ರಭೆಗಳ್।
ಪರೆವಂತೆ ಪರೆದು ಕೌಸುಂ
ಭರಾಗರಮಣೀಯಮಾಯ್ತು ಸಂಧ್ಯಾರಾಗಂ ॥ ೪

ವ॥ ತದನಂತರದೊಳ್ ತದಾಸ್ಥಾನಮಂಟಪದೊಳ್ ಬೆಳಗುವ ಕೈದೀವಿಗೆ
ಗಳ ಬೆಳಗುಗಳೊಳಂ ಬಳ್ವಳಬಳೆದು ನಿಮಿರ್ವ ಕಾಡಿಗೆಗುಡಿಗಳ ಮೆ

ಹೇಂದ್ರನೀಲಮರಕತಮಣಿಭವನಂಗಳ ವಿಜಯಕಟಕಸಮದಗಜಸಾಮ
ಜಂಗಳ ಕರ್ವುಗಳಿಲ್ಲವುಂ ನೆರಂಬಿಡೆದು,

ಬಳಿದ ತವೋಮದೇಭಘಟೆಯೊಡ್ಡೊಡೆವನ್ನೆಗವುನ್ನ ತೋದಯಾ
ಚಳಗುಹೆಯಿಂ ಲಸತ್ಕಿರಣಕೇಸರಮಂ ಪರಪುತ್ತು ಮಾಗಳಾ |
ಗುಳಿಸುವ ಬಾಯ ಕೆಂಪನುದಯಂಗೆಯೆ ಪೊಣ್ಮುವ ಕೆಂಪು ಪೊಲ್ವಿನಂ
ತಳರೆ ಬೆಡಂಗಿನೊಳ್ ಪುದಿದುದೆಬ್ಬಿರಮುದ್ಗತಚಂದ್ರಸಿಂಹದಾ ॥ ೫

ನೆರೆದೈ ಸಂಜೆಯೊಳೆಂದು ಕಾಯ್ದೊದೆದೊಡೇನಾತ್ಮಾಂಗದೊಳ್ ರೋಹಿಣೀ
ಚರಣಾಲಕ್ತಕರಾಗವುಚ್ಚಿರಿದುದೋ ವೇಣ ಕಾಮಿಗಳ್ಗೀವ ರಾ ॥
ಗರಸಂ ಪೊಣ್ಮಿದುದೋ ತವೋಗಜದ ಕೋಡೇಱಿಂದವೇಂನೊಂದುದೋ
ಹರಿಣಂ ವೇಣನೆನಿಸಿತ್ತು ರಕ್ತರುಚಿಯಿಂ ಬಿಂಬಂ ಸುಧಾಸೂತಿಯಾ ॥ ೬

ಅವೊಂದಿನಿಸುಬೇಗದಿಂ ನವಜಪಾಪಸೂನಾಭವಾ
ಯ್ತದೊಂದಿನಿಸುಬೇಗದಿಂ ಕನಕಕುಂಭದಂತಾಯ್ತು ಮ |
ತ್ತದೊಂದಿನಿಸುಬೇಗದಿಂ ಮೃದುಮೃಣಾಳಸಂಕಾಶವಾ
ಯ್ತದೇಂ ಬಟಿಕೆ ಬಿಂಬದುಜ್ಜಳಿಕೆಯೋ ಸುಧಾಸೂತಿಯಾ ॥ ೭

ವ॥ ಅಂತು ಪುರಂದರದಿಗ್ವಧೂವದನಮುಂಗಳಮಣಿದರ್ಪಣಮುವುನೀಂ
ದ್ರಗಜೇಂದ್ರಧವಳಕರ್ಣಚಾಮರಮುವುನನುಕರಿಸಿ,

ತ್ರಿಜಕ್ಕಾಶ್ವರ್ಯದಂಡಸ್ಥಪತಿಗೃಹಪತಿಚ್ಛತ್ರಯೋಷಿತ್ಪುರೋಧೋ
ಗಜನಿಸ್ತ್ರಿಂಶಾಶ್ವಕಾಕಿಣ್ಯಾಜಿನಮಣಿಚಮೂನಾಥಚಕ್ರಾಧಿನಾಥಂ |
ಗೆ ಜಯವ್ಯಾರಂಭಗಚ್ಛಸ್ಫಟಿಕಕಳಶಮಂ ತೀವಿ ದಿವ್ಯಾಂಬುವಿಂ ನಾ
ಕಜನಾಥಂ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆತ್ತಿದ ತೆಱದೆ ಸುಧಾಸೂತಿ ಕಣ್ಗೆಡ್ಡಮಾದಂ ॥ ೮

ಪಗಲಂತಿರ್ದಚ್ಚವೆಳ್ದಿಂಗಳೊಳಿನಕಿರಣದ್ಯೋತಿಗೆತ್ತಾಗಳಾಗಳ್
ಮುಗಿದಿರ್ದಂಭೋಜವೊರೊಂದಲರ್ದುದು ಬಿಸುಸುಯ್ದತ್ತಗಲ್ದಿರ್ದ
ನೀರ್ವ
ಕ್ಕಿಗಳಾಗಳ್ ಕೂಡಿ ತೋಡಾದುವು ಕುವಲಯಷಂಡಂಗಳಾಶಂಕೆಯಿಂದಂ
ಮುಗಿಯಲ್ಕೆಂದಿರ್ದವೇನುಜ್ಜಳಿಸಿದುದೊ ಜಗಚ್ಚಕ್ರಮಂ ಚಂದ್ರಬಿಂಬಂ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಪುರಂದರಕರೋದ್ಧೃತಗಗನತಳಸ್ಪರ್ಧಿ ಗಗನಸ್ಫಟಿಕಕಳಶಮುಖವಿಗಳಿತಸುಧಾಧಾರಾಪಸರಮನನುಕರಿಸಿ,

ಭರತೇಶ್ವರನಂತಃಪುರ
ದರಸಿಯರ ವಿಲೋಚನೋತ್ಪಳಾಕರಮನಳಂ ।
ಕರಸಿ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಪಸರಿಸಿ
ಶರದದ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳೇಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿದುದೋ ॥ ೧೦

ಒಸರ್ದಪ್ಪುದಮರ್ದಿನ ಪೊಲ್ಮಳಿ
ಪಸರಿಸಿತೆನೆ ಜಗಮನೊಡನೆ ಕಪ್ಪುರದ ರಜಂ ।
ಮುಸುಕಿದುದೆನೆ ಪುದಿದೇನಾ
ಱಿಸಿದುದೊ ಪೊಳೆವಮೃತಕಿರಣನವಮೃತಕರಂಗಳ್ ॥ ೧೧

ವ॥ ಅಂತು ಕಾಮರಾಗರಸಸಾಗರಮಂ ನೆಲೆವೆರ್ಚಿಸುವ ಶರಚ್ಚಂದ್ರಾತಪದೊಳ್ ಪಗಲಿನ ಶರದಾತಪಪರಿಶ್ರಮಮನಾಱಿಸಿ ನಿಜವಿಜಯಕಟಕದ ನಾಗರಿಕರಮಣರಮಣೀಜನಂಗಳ್ ಕೌಮುದೀಮಹೋತ್ಸವೋತ್ಸುಕರಾಗಿ ನೆರೆದಲ್ಲಿ,

ಮೃಗಮದದಣ್ಪು ಜಾಜಿಯ ಬಲಿಲ್ಮಡಿ ನೆಯ್ದಿಲ ಕರ್ಣಪೂರಮು
ಟ್ಟಗಲದೆ ಕಟ್ಟಿದೈಸರಮದೊಂದುಬಿಡಂಗಿನ ಸೇತಮಾಲೆ ಪ ।
ಟ್ಟಗೆ ಕಟಿಸೂತ್ರಮೆಂಬಿವು ಮನಂಗೊಳೆ ಮನ್ಮಥಚಕ್ರವರ್ತಿಗೀ
ಕೆಗಳೆ ವಿನೋದದಾಕೆಗಳೆನಲ್ ಮಿಱುದತ್ತು ವಿಳಾಸಿನೀಜನಂ ॥ ೧೨

ವ॥ ಆಗಳಾಸ್ಥಾನಸಮೂಹಂ ನೆಱೆದಿರಲಲ್ಲಿ ವಿಳಾಸಿನೀವಾಟದೊಳೊಂದೆಡೆಯೊಳೊಂದು ಕಮನೀಯಕಾಯಮಾನಾಭ್ಯಂತರಚಂಚತ್ಕಾಂಚನಮಂಚೋಪಶೋಭಿತಮೃದುತಳ್ಪದೊಳೆರಡಱಿಯದೆ ಕೂರ್ತ ನಲ್ಲಳ್ಗೆ,

ಮುಳಿದು ಮನಃಪ್ರಿಯಂ ಪಿಱಿಗುಗೆಯ್ದಿರೆ ಬೆಂಬಿಡದಪ್ಪಿಕೊಂಡ ನ
ಲ್ಲಳ ಮೊಲೆಯೊತ್ತಿನೊಳ್ ತೊಡರ್ದುದಾಕೆಯದೂಱಿಸಿಸುಯ್ದ ಸುಯ್ಯೊಳ್
ಚ್ಚಳಿಸಿದುದಾಸರೋಜದಳನೇತ್ರೆಯ ನಲ್ಮೆಯೊಳತ್ತ ಕಣ್ಣ ನೀ
ರ್ಗಳ ಪೊನಲಿಂದೆ ಕರ್ಚಿ ಕಳೆದಂತಿರೆ ಪೋದುದು ಕೋಪವೋಪನಾ ॥

ವ॥ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಿತ್ರಕಾಂಡಪಟಪರಿವೃತಪಟಕುಟೀಪ್ರದೇಶಳ್,

ಪೊದಳ್ದಿ ಕಬರೀಭರಂ ಪರೆದು ಪರ್ವೆ ತುಂಗಸ್ತನಂ
ಕದಕ್ಕದಿಸೆ ಕಣ್ಮಲರ್ ಪೊಳೆಯೆ ಕಾಂತನಂ ಮೆಚ್ಚಿಸಲ್ ।
ವಿದಗ್ಧೆ ಪುರುಷಾಯಿತಂ ತಗುಳಿ ನರ್ತಕೀಲೀಲೆಯಿಂ
ದದೊಂದು ಪೊಸಗಾರಸೋಗೆನವಿಲಾಟಮಂ ತೋಱಿದಳ್ ॥ ೧೪

ವ॥ ಮತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಒರ್ವಂ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಿಯ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ತಲೆಯಂ ತೂಗಿದೊಡೆ ಆಕೆ ಶಂಕಾಕುಳಿತೆಯಾಗಿ ತನ್ನ ಕೆಳದಿಗಿಂತೆಂದಳ್,

ತುಂಗಘನಸ್ತನಂ ಬೆಮರೆ ಮೇಲುದನಾಂ ತೆಱೆದಿರ್ದೊಡತ್ತಲಿ
ರ್ದಂಗಜಸನ್ನಿಭಂ ತಲೆಯನೇಕೆಗೆ ತೂಗಿದನೆಂದೊಡಕ್ಕ ಕೇ ।
ಳಂಗನೆ ನಿನ್ನ ಬೀಗಿ ಬಿಗಿದಿರ್ದ ಕುಚದ್ವಯಮೆಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾಂ
ಪಿಂಗದೆ ನಟ್ಟ ದಿಟ್ಟಿಯನವಂ ಕಿಱಿಲೆಂದನುಗೆಯ್ದು ತೂಗಿದಂ ॥ ೧೫

ವ॥ ಮತ್ತವೊಂದೆಡೆಯೊಳ್,

ಮಿಳಿರ್ವಸಿಯ ಪಸಿಯ ಪೊಸಬಾ
ಸುಳ ಕರರುಹರೇಖೆ ತುಱುಗಿ ರತನಾಟ್ಯಪರಿ ।
ಸ್ಖಳಿತಕ್ಕೆ ಮುಳಿದು ದಂಪತಿ
ಗಳನಂಗಜನಟನ ಸೆಳೆಯ ಬಾಸುಳಿವೆನಿಕುಂ ॥ ೧೬

ವ॥ ಎನೆ ಮತೊರ್ವನಿಂತೆಂದಂ,

ಬಳಿಗಳವಮ್ಮಾವಿನ ಮರ
ನುಳಿಗಡೆಗಳನಱಿಸಿ ಪೋಪುವಲ್ಲವು ಕೆಲದೊಳ್ ।
ಕಳಿಗಯಿಡಲಡರ್ವುವಬಲೆಯ
ರಳಿರ್ದೆಗಳ್ ಪುರುಷಗುಣಮನಱಿದಿಱಿಗುಗುಮೇ ॥ ೧೭

ವ॥ ಮತ್ತವೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಪಲಬರ್ ವಿದಗ್ಧವಿಟರ್ ನೆರೆದಿರ್ದಲ್ಲಿಯೊರ್ವಂ,

ಬಸನಿಯೆ ಗೆಲ್ಲಕಾಱನ ನೆಗಪ್ಪೆಗೆ ಕೀೞಗೆ ನಾಡೆ ಗೆಂಟದಂ
ಬಿಸಗೊಳವೇಡ ನೆಟ್ಟನೆ ಚುದುರ್ ತನಗುಳ್ಕೊಡೆ ಮೆಲ್ಲವೆಮೇೞಮಂ ।

ಪೊಸಯಿಸಿ ತನ್ನ ಮುನ್ನಳವು ಬೇಟದ ಲಲ್ಲೆಯ ಬಲ್ಮೆ ಪತ್ತಿಸು
ತ್ತಿಸೆ ಪುರುಡಿಂಬುಕೈಸೆ ಬಿಯಮಾಱಿಸಿ ಪೊಂದದವಂ ಬೊಜಂಗನೇ॥ ೧೪

ನೆಲನಂ ಪರ್ವುವ ಬಳ್ಳಿಗಂ ಚದುರನೊಳ್ ಮೈಮೈಯೊಡಂಬಟ್ಟು ತ
ಳ್ತಲರ್ವಾಕೋಮಳಿಗೆಂ ತಗುಳ್ವ ಪಿಱುದೊಂದೆಂದಕ್ಕುಮಾಬಳ್ಳಿಗೆ।
ಯ್ದಲಳುಂಬಂ ನೆಲನಾಕೆಗಂ ಬಳಸಿಯುಂ ಲಲ್ಲೈಸಿಯುಂ ನೋಡಿ ಕಾ
ಣಲಳುಂಬಂ ಮನಮೆಂಬಿದಂ ಚದುರರೊಳ್ ಮುಂ ಕೇಳದಿಂ ಕೇಳ್ವನೇ॥ ೧೫

ವ॥ ಎಂದು ಮತ್ತೊರ್ವನಿಂತೆಂದಂ,

ನಿಧಿ ದೊರೆಕೊಳ್ವೊಡಂ ಕುಲಧನಂ ದೊರೆಕೊಳ್ವೊಡಮೆಲ್ಲಿಯಾನುಮು
ಲ್ಲದೆ ದೊರೆಕೊಳ್ಳದಂತೊಲವು ಗಳ್ದೊರೆ ಕೊಳ್ವೊಡಮೆಲ್ಲಿಯಾನುಮು।
ಲ್ಲದೆ ದೊರೆಕೊಳ್ಳವಂತಱಿದರಿಂ ದೊರೆಕೊಂಡುವನೇವಮಾಗಲೀ
ಯದೆ ಕಿಡಲೀಯದಿರ್ಪಿರವಿದೊಂದೆ ಚದುರ್ ಚದುರೆಂಬುದಾವುದೋ॥ ೧೦

ಬಳಸುವ ಬೇಟದೊಳ್ ಮೊಳೆದ ಗೊಟ್ಟಯೊಳೀರೆಲೊವ್ರೋದಲುಂದಿನೊಳ್
ಬಳೆದ ವಿಯೋಗದೊಳ್ ಪೊಱೆದ ಚಿಂತೆಯೊಳೀ ಮಡಲ್ತ ತಳ್ತ ಮೆ।
ಯ್ಗಳೊಳಡದೋರ್ತುಪ್ಪೊತ ವಚನಾಮೃತದೊಳ್ ಗೊಲೆಗೊಂಡ ಬೇಟವೆಂ
ಬೆಳಲತೆ ಕೂಟದೊಳ್ ಪದೆದು ಪಣ್ತೆರ್ದೆಗಿಂಪಿನಲಂಪನೀಯದೇ॥ ೧೧

ದಿವಸಂಗಳ್ ವಿಧುಬಿಂಬಚುಂಬಿತನಭೋಭಾಗಂಗಳಾದಂದುಮಾ
ಮ್ರುವನಂಗಳ್ ಕಳಕಾಪ್ರವಾಳಕುಸುಮಾಕ್ರಾಂತಂಗಳಾದಂದುಮಾ।
ದವಿನೋದಂಗಳನಂಗರಾಗರಸ ಸಂಕೀರ್ಣಂಗಳಾದಂದುಮಾ
ಱುವ ಪೂಂಗಾವುದು ಕೊಂಡುಪ್ಪೋಗಲಲಾನಾಱುಂ ಮನೋವಲ್ಲಭಾ॥ ೧೨

ಬದವಿದ ಚಿಂತೆ ಪೆರ್ಚಿ ಪಸಿವಿಲ್ಲದೆ ಮರ್ಬಿರ್ದೆಯುರ್ಬೆ ನಿದ್ರೆಯಿ
ಲ್ಲದೆ ಬಗೆ ಬೆರ್ಚೆ ಬುದ್ಧಿಯಣಮಿಲ್ಲದೆ ನಲ್ಲಳಗಲ್ಕೆಯಿಂದಮಾ।
ದವಳಲಚ್ಚಿಗಂ ಮಱುಕಮೆಂಬಿವಱಿಂದೆ ಕನಲ್ದು ಮುನ್ನೆ ಬೇ
ಟದ ಸವಿಗಂಡನಲ್ಲದಱಿಯಂ ಶ್ರಮಮಂ ಕಡುವೇಟಕಾಱುವಾ॥ ೧೩

ವ॥ ಎಂದು ಬೇಟಮನೆ ವಸ್ತುವಾಡಿಯೆ ಕವಿತ್ವ ವರ್ಣಕವಿತ್ವಕಾಮತ
ತ್ತ್ವವಿದನೆನಿಸಿದತಿವಿದಗ್ಧನೊರ್ವನಿಂತೆಂದಂ,

ಆಲಿದುಂ ನೋಡುವೊಱಲ್ದು ವಿಟ್ಟಿಪದವುಂ ವೊಲ್ದುಂ ಕಳಲ್ದುಂ ಪಳಂ
ಚಲಿದುಂ ಮುಟ್ಟಿದ ಸೀಯನಪ್ಪ ದನಿಯುಂ ವೇಲ್ವಾಯ್ದು ವೇವೈಸಿಯುಂ।
ಪಿಱಿದುಂ ಲುಂದುವ ಬೇಟದೊಂದು ಸುಸಿಲುಂ ನೋಯಿಕ್ಕುಮಾಱಿಕ್ಕುವು
ಗ್ಗಳಿಕುಂ ಕಬ್ಬದ ಗೇಯದೊಂದು ಸುಸಿಲೊಂದಿಂಪೆಂಬುದೇಗೆಯ್ಯೋದೋ ॥

ವ॥ ಎಂದು ಮಾಣದೆ,

ಒಡನಿರಲಿತ್ತು ದಿಲ್ಲ ವಿಧಿ ನಮ್ಮನಳಲ್ದಳವೇಡ ನೀಂ ಮನಂ
ಬಿಡೆ ನಡೆಯೆಂದು ಪೇೞ್ದಿನಿಸನಾಂ ಮಗುಳ್ದಾಗಳೆ ಸೂಸಿ ಕಣ್ಣನೀ।
ರೊಡನೊಡನುಣ್ಮೆ ಕುಂಕುಮದೊಳರ್ದಿದ ಬಾಳಿಗಳನ್ನವಾಗಿ ಕೆಂ
ಪಡರ್ದಲರ್ಗಣ್ಗಳಿಂದುಗುಬ್ಬಿ ನೋಡಿದುದಂ ನೆನೆವೇಂ ಮೃಗಾಕ್ಷಿಯಾ ॥

ವ॥ ಎಂದೆರ್ದೆಯಾಱದೆ,

ಬವಿ ತಗುಳ್ದ ಗಗ್ಗರಿಕೆ ಸೂಸುವ ಕಣ್ಬನಿ ಕಣ್ಗಳೊಳ್ ಕಲಂ
ಕಿದ ಬೆಳಗೆಂಪು ಕಣ್ಗೆವರೆ ಸಾರ್ಚಿದಗಲ್ಕೆಯೊಳಿಂತು ಬೇಟದು।
ಬ್ಬದಿಗವನಾಂತ ನಲ್ಲಳ ಮುಖಾಂಬುಜಮಂ ನಡೆನೋಡಿ ನೋಡಿ ಸಾ
ಯದೆ ಬರ್ದುಕಾಡಿದಂ ಜವನ ಬಾರಿಯೊಳಂ ಬರ್ದುಕಾಡದಿರ್ಕುಮೇ॥೦೬

ವ॥ ಎಂದುಮವಧರಿಸದೆ,

ನಡುಕಮುಮಳ್ಕುಂ ಬೆರಸಗಲ್ಕೆಯೊಳಿಂದಿನಿತೆಂಬವೊಲ್ತೊಡಂ
ತೊಡರೆ ರಸಾಂತದೊಳ್ ಬಗೆದು ಭೋಂಕೆನೆ ಪೋದಪನೋಪನೀಸಲುಂ।
ಕೆಡೆಯೆಸುವಿಲ್ಲದೆಂದಱಿದಳಲ್ದೆ ಉದೊಂದಿದಲುಂದುಗಳ್ಗೆ ನೀ
ರ್ಗುಡಿದವೊಲಾದುದುಚ್ಛ್ವಸಿಸಿ ಸೂಸುವ ಕಣ್ಬನಿ ಕಂಜವಕ್ತ್ರೆಯಾ ॥೦೭

ವ॥ ಎಂದು ಸೈರಿಸದೆ

ಅವುರ್ದಿನ ದೋರೆಯಂತೆ ನುಡಿಯಿಂಪವುರ್ದಂ ತಳದಂತೆ ಸೋಂಕಿನಿಂ
ಪವುರ್ದಿನ ಪೂರದಂತೆ ಪದೆದಿಂಪವುರ್ದಂ ಕುಡಿವಂತೆ ಲುಂದಿನಿಂ।
ಪವುರ್ದೊಡವೀನಗಲ್ಕೆ ಮುಳಿಸೆಂಬೆರಡುಂ ಗಡ ಕಾಳಕೂಟಮಾ
ಗವುರ್ದಿನ ಕಾಳಕೂಟದೊಡವುಟ್ಟಿದಳಿಂದಪೆನೆನ್ನ ನಲ್ಲಳಂ ॥ ೦೮

ವ॥ ಮತ್ತವೊಂದೆಡೆಯೊಳಂದೆ ಪೊಸಯಿಸಿದ ಪೊಸವೇಟಕ್ಕಾಱರಪ್ಪ ಪ
ಡುನಲ್ಲರುಮಿರ್ವರುಮಿರೆ,

ಕುಡುಗುರುಳಿಂಬ ತಂಬೆಲರ ಬೆಂಬಿಡಿದಿಂಪೊಸವೇಟವೆಂಬ ಚೆ
ಲ್ವಿಡಿದೆಳಮಾವುರಂ ಪುಳಕವೆಂಬ ನವಾಂಕುರದಿಂ ವಿಳಾಸವುಂ ।
ಪಡೆದನುರಾಗವೆಂಬ ತಳರಿಂದೆಸೆದಳ್ಕಱುನಾಳ್ದ ನೋಟವೆಂ
ಬಿಡಿದಲರಿಂ ಮುಸುಂಕಿ ಸುಸಿಲೆಂಬ ಒಸಂತದೊಳೀಂ ಪೊದಱ್ದುವೋ ॥೮೯

ವ॥ ಮತ್ತವೊಂದೆಡೆಯೊಳ್* ಪಳಕೆಯ್ದು ಬಂದು ನಲ್ಲಳ ಮುಳಸನೊ
ಳಕೊಂಡು ಮುಖವೆಂಬ ಮುಗಳ್ನಗೆವೆರಸು ನುಡಿದು ಗೆಂಟಾದಂ. ಮತ್ತ
ವೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಪಳವಳಯ ಬೇಟದ ತೋಟಿಯಂ ತೊಡರ್ದಟ್ಟುಪೆತ್ತ
ಪೊಲೆವುಲ್ಲೆಯಳ್ಳಿವಿಳ್ಳಿಯಾದ ಮಾತಂ ತನ್ನ ಸೂಳೆಯ ಬೀಸಱಿಂ ಕೆಳೆ
ಯಂಗಿಂತೆಂದಂ,

ಮಱುಗುವೆನಾನಿವಳ್ಗೆ ವಳವಂಗೆರಡಿಲ್ಲದೆ ನಲ್ಲಳಾತನುಂ
ಮಱುಗುವನಾಕೆಗಾಕೆಯುಮಿಂತಗವಿನೋದದೊಳಿನ್ನ ಪಂಬಲೊಳ್ ।
ಮಱುಗುವಳೆಂದೊಡೀಂ ತಿಳಿವನಾತನನಾಕೆಯನೆನ್ನ ನೋಡು ಕಾ
ಯ್ದಿಱಿಯೆ ವಿಧಾತ್ರನೇಂ ಪಡೆದನೋ ಬಿಸವಂದವಮನೊಂದವಿಂದಮಂ ॥ ೯೦

ವ॥ ಎಂದು ನುಡಿದಂ. ಮತ್ತೊರ್ವನಿಂತೆಂದಂ,

ಲಲಿತಲತಾಂಗಿ ನೂತವಿಪರೀತರತಕ್ಕಡಿಯಿಟ್ಟಳೆನ್ನ ಕ
ಣ್ಗಳ ಪಸವೋಡೆ ನೋಡಲಣವಿಾಯದೆ ನೀಳ್ದ ಕುರುಳ್ ಮದೀಯಕೋ।
ಮಳೆಯು ಮುಖೇಂದುವಂ ಮಱಸಿದಂದಿನದೊಂದೊಳಲಿಂದವಿಾಗಳಂ
ತೆಳಸಿತಳಲ್ ಮುಗಿಲ್ ಮಱಸಿ ಭೋಂಕೆನೆ ಕಂಡಮೃತಾಂಶುಬಿಂಬಮಂ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಕಂಡು ವಿಾಱಲಾರದಿಂತೆಂದಂ,

ಬನಮೆಂ ಕೋಗಿಲೆ ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿ ಪಗಲಂ ಪೂಗೊಂಬಲಂ ತುಂಬಿ ಚಂ
ದ್ರನನಂಭೋನಿಧಿ ಬಂದ ದೂವೆ ಮಲೆಯಂ ಕಾರ್ಗಾಲಮಂ ಸೋಗೆ ಮುಂ
ಬನಿಯಂ ಜಾದಗೆವಕ್ಕಿ ಹಂಸೆ ಕೊಳನಂ ಪದ್ಮಂಗಳಾದಿತ್ಯನಂ
ನೆನೆವಂತಾಂ ನೆನೆವೆಂ ಸರೋಜಮುಖಿಯಂ ಶ್ಯಾಮಾಂಗಿಯಂ ನಲ್ಲಳಂ ॥೯೨

ನುಡಿವೊಡೆ ಲಲ್ಲೆಯಿಂಗುಮೆರ್ದೆವೇಱ್ದೊಡೆ ಕೈತವವೆಂಗುಮಾಸೆಯಿಂ
ಪಿಡಿದೊಡೆ ಸೇದೆಯೆಂಗುಮಿರಿವೆಂದೊಡೆ ಕೈತವವೆಂಗುವೆಂದುನಾಂ ।

---

*ಇದು ಬಂದು ಪದ್ಯಭಾಗದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಮಿಡುಕದೆ ಪೋದಗಲ್ವಿಡೆಯೊಳಿನ್ನಿರೆನೆಂದೊಡೆ ಕಣ್ಣನೀರ್ಗಳೋ
ಗಡಿಸದೆ ಸೂಸೆ ಗಗ್ಗರಿಕೆಗೊಂಡುದನಾಂ ನೆನೆವೆಂ ಲತಾಂಗಿಯಂ ॥ ೫೩

ವ॥ ಎಂದು ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಬರ್ವಂ ವಿರಹಪರಿತಾಪದೊಳ್ ಸೈರಿಸೆ
ಲಾಱದೆ ಮದನನಂ ಬಯ್ದು ಬೆಚ್ಚನೆ ಸುಯ್ದು ತನ್ನ ಕೆಳೆಯಂಗಿಂತೆಂದಂ,

ಪಗಲಿರುಳೆನ್ನದೆನ್ನೊಳೆ ಕಡಂಗುವನೆನ್ನೊಳೆ ಬಲ್ಸುದೋರ್ಪನಾ
ನಗಿದಱಿವಿರ್ದೊಡಂ ಚಲದಿನೆನ್ನೊಳೆ ಪೊಂಗಿ ಪೊಡರ್ಪುದೋರ್ಪನೋ।
ಲಗವುರುಡಿಲ್ಲ ಮೆಚ್ಚವಣಿಗಿಲ್ಲ ಕರಂ ಮುಳಿಸಿಲ್ಲ ಕಾಯ್ದು ಕೆಂ
ಮಗೆಬಳಸಂದು ಕೊಂದಪನಕಾರಣದಿಂ ವೊಱೆಯೆಯೋ ಮನೋಭವಾ ॥೫೪

ವ॥ ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳೆರಡಱಿಯದೆ ಕೂರ್ತ ನಲ್ಲಳ್ಗೆ,

ಮುಳಿದು ಮನಃಪ್ರಿಯಂ ಪೆಱಗುಗೆಯ್ದಿರೆ ಬೆಂಬಿಡದಪ್ಪಿಕೊಂಡ ನ
ಲ್ಲಳ ವೊಲೆಯೊತ್ತಿನೊಳ್ ತಳಿರ್ದುದಾಕೆಯ ದೂರಿಸಿ ಸುಯ್ದ ಸುಯ್ಯೊಳು
ಚ್ಚಳಿಸದುದಾ ಸರೋಜದಳನೇತ್ರೆಯ ನಲ್ಮೆಯೊಳತ್ತ ಕಣ್ಣನೀ
ರ್ಗಳ ಪೊನಲಿಂದೆ ಕರ್ಚಿಕಳೆದಂತಿರೆ ಪೋದುದು ಕೋಪವೋಪನಾ॥೫೫

ವ॥ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಬರ್ವಳ್ ಆತ್ಮೀಯಪ್ರಾಣನಾಥನಗಲ್ಕೆಯಂ
ಸೈರಿಸಲಾಱದೆ,

ಪ್ರಾಣದಗಲ್ಕೆಯೊಳ್ ಮುಱುಕವೇದೊರೆತಕ್ಕುದೊಡಲ್ಗಳಂ ಕೆಲಂ
ಕಾಣದು ಕಾಣ್ಬುದಾವುದೊಡಲಲ್ತಿದು ಕಾರಿವಮೆನ್ನೊಡಲ್ಗೆ ನೀಂ।
ಪ್ರಾಣಮವೋಘಮಪ್ಪುದಱಿನೋಪನೆ ನಿನ್ನನಗಲ್ವಗಲ್ಕೆಯುಂ
ಪ್ರಾಣದಗಲ್ಕೆಯುಂ ಸವನದಕ್ಕೆ ವಿಯೋಗವನೆಂತು ಸೈರಿಪೇಂ ॥ ೫೬

ವ॥ ಎಂದು ತನ್ನ ನಿರ್ಭರಪ್ರಣಯನಿಗಳದೊಳೆತೊಡರ್ಚಿತಾಗಿದಳ್
ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ನಿಜಪ್ರಾಣೇಶ್ವರನನೆಂತುಂ ತನ್ನೊಳಳವಡಿಸಲಾಱದೆ ನಿಜ
ಪ್ರಿಯಸಖಿಗಿಂತೆಂದಳ್,

ಅನುವಂಗೈಯ್ದುಳಯೆಂಬ ತಾಯ ನುಡಿಯಂ ಕೈಕೊಂಡೆನೇ ನಂಟರೀ
ತನ ನಣ್ಪಂ ಬಿಸುಡೆಂದೊಡಾನುಡಿಯನಾನೇಗೊಂಡೆನೇ ನಾಣನೆ।
ಳ್ಳನಿತುಂ ಕಾದೆನೆ ಬೇಡಿದೊಂದು ಪರುಳಂ ಮಾಕೊರ್ಮೆಂಡೆನೇ ಬೇಡಿ ವೇ
ದನೆ ಗೊಂಡಾನೆಱೆದಟ್ಟಿಯುಂ ಬಗೆಯನೇಗಂಡಂ ಮನಂಗಂಡನೋ ॥ ೫೭

ವ॥ ಎಂದು ನುಡಿಯುತ್ತುಮಿರ್ದಳ್. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ತೋಳ
ಪಲ್ಲಟದೊಳ್ ಬೆದಱಿದ ಬಗೆವೆರಸು ಲಲ್ಲಗೆಯ್ವಳನೊರ್ವನತಿಚತುರ
ವಿಟಂ,

ಬಿಗಿದಮರ್ದಪ್ಪವಪ್ಪುಗಳಮರ್ಕೆಗಳೊಯ್ಯನೆ ಸುಯ್ವ ಸುಯ್ಯೊ ಗಾ
ಳಿಗಳೊಳಮರ್ಕೆಗೆಟ್ಟೊಡಲವೋಡಿದುದೆಂದಗಿವೆನ್ನ ನಿನ್ನ ಪ।
ತ್ತುಗೆಯು ತೊಡರ್ಪದಿಂದು ಪಱಿದತ್ತು ಮನಂ ಬೞಿಕ್ಕೈಯ್ದೆ ಸೊರ್ಕಿದಾ
ನೆಗೆ ಪಱಿವಂತಿರಿಂದು ಪಱಿದತ್ತೆನಗಂ ನಿನಗಂ ತಳೋದರೀ ॥ ೪೪

ವ॥ ಎಂದು ಪಱಿಪಡೆ ನುಡಿದು ಗೆಂಟಾದಂ. ಮತ್ತವೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಬ
ರ್ಬನಗಲ್ದ ತನ್ನ ಮನೋನಯನವಲ್ಲಭೆಯಂ ನೆನೆದು,

ಮಿಸುಗುವ ತನ್ನ ಬಾಯ್ದೆಱೆಯೊಳಾಲದ ಪಣ್ಣನೆ ಮೈಯ ಬಣ್ಣದೊಳ್
ಕೊಸಗನೆ ತನ್ನ ಬಳ್ವಳಿಕೆಯೊಳ್ ಸೆಳೆಗೊಂಬನೆ ಪೋಲ್ತು ನೋಡಮಾ।
ನಸೆಯಣಮಲ್ಲಳಿಂತು ಮರವಾನಸಿಯಾಗಿಯುಮಾದುದೊಂದು ಮಾ
ನಸಿಕೆ ಮನಂಗೊಳಲ್ಕನಗವುತ್ತಳಗಂ ತರಳಾಯತಾಕ್ಷಿಯಾ ॥ ೪೫

ವ॥ ಎಂದುಮವಧರಿಸದೆ,

ನಳತೋಳೊಳ್ ತೊಡದೊರ್ಮೆಂದುತೋಳಮಣಿವೋಲ್ ತುಂಗಸ್ತನದ್ವಂದ
ದೊಳ್
ಪೊಳೆಯುತ್ತಾರದವೊಲ್ ಸೆಮುನ್ನೆ ತನಿತಂಬೋದ್ದೇಶದೊಳ್ ಪರ್ವಿ ಪ।
ಜ್ಜ್ವಳಿಸುತ್ತು ಜ್ಜ್ವಳಕಾಂಚಿವೋಲಿನಿಯಳಂ ಪತ್ತಿರ್ಪ ಸೈಪೇಕೆ ಸಂ
ಗಳಕುಂ ಮೌನದೆ ಮುನ್ನ ಮಾನವಜನೋಂತಾನೋಂಪಿಯಂ ನೋಂತೆನೇ

ವ॥ ಎಂದು ಪಂಬಲಿಸುತ್ತಿರ್ದಂ. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಬರ್ವಳ್ ತನ್ನ
ಅಭಿನವವಿರಹಪರಿತಾಪದೊಳಿಂತೆಂದಳ್,

ಬಡಲುರಿಗುಂ ಮನಂ ಮಱುಗುಗುಂ ಕಿವಿ ಗಿಱ್ರನೆ ಪೋಕುಮುತ್ತಿ ಕ
ಣ್ಬಿಡಗುಗುಮೆಯ್ದೆ ಬಾಯ್ಬಿಡದೆ ಒತ್ತುಗುಮೆಳ್ಳಿರ್ದೆ ನೊಂದು ಕುಂದುಗುಂ
ನುಡಿ ತಡವಕ್ಕುಮಿಚ್ಛೆವಿಡುಗುಂ ಗಡ ನಲ್ಲರಗಲ್ಕಿಗೆಂಬ ನಾ
ಟ್ಯಕ್ರಿಡೆಯನೆ ಕೇಳ್ದೆನಿನ್ನಿವರವೋವೊಲವೆಂಬುದದಿಂತುಟಾಗದೇ ॥ ೪೬

ವ॥ ಎಂದು ಪಂಬಲಿಸುತ್ತಿರ್ದಳ್. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಬರ್ವಳ್ ನಿಜ
ಮನೋವಲ್ಲಭಪರಿತಾಪತಾಪಿತತನುಲತಿಕೆ ಗಗನತಳತಿಳಕನನವೃತಕಿರ
ಣನಂ ನೋಡಿ,

ಇನಿಯನಗಲ್ದು ಪೋಗಿ ಪರದೇಶದೊಳರ್ದಪನಾನುಮಿಲ್ಲಿ ಮಾ
ವಿನ ತಳವಾರಿನೊಳ್ ಪೊರಳುತಿರ್ದಪೆನಾಗಳುವಿಂತೆ ನೀನುಮೆ।
ನ್ನನೆ ನಡೆನೋಡುತುಂ ನಭದೊಳಿರ್ದಪೆಯೆಪ್ಪುದಱಿಂದೆ ನಿನ್ನ ನಾ
ನನುವಿಪೆನೆನ್ನ ಮೆಯ್ಯ್ಗಡವೊ ನಲ್ಲನ ಮೆಯ್ಯ್ಗಡವೋ ನಿಶಾಕರಾ ॥ ೪೦

ವ॥ ಎಂದು ಪಂಬಲಿಸುತಿರ್ದಳ್. ಮತ್ತವೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಬರ್ಬಳ್,

ಅವಧಿಯನೊಂದುತಿಂಗಳಿಡೆಯಿಟ್ಟಿನಿಯಂ ತಡೆದಿರ್ಪನಲ್ಲನೆಂ
ಬವಸರದೊಳ್ ನಿಜಾಂಘ್ರಿನಖದರ್ಪಣಚುಂಬಿತಮಗ್ನಜಾನನೆಂ।
ದವನವಳೋತೆಸುತ್ತವಧಿತಪ್ಪಿದುದಾಱೆನೆ ಪತ್ತು ತಿಂಗಳಾ
ದುವು ಬರಲಾತನಾಱದೊಡೆ ಸಾಯಲುಮಾಱೆನೆ ಸತ್ತು ನೀಗೆನೇ ॥ ೪೧

ವ॥ ಎಂದು ಪಂಬಲಿಸುತ್ತಿರ್ದಳ್. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಬರ್ವಳ್
ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭಂ ಬಂದುದರ್ಕೆ ರಾಗಿನಿ ಇಂತೆಂದಳ್,

ಎನಗೆನ್ನೊಲ್ದನ ಬಂದುದರ್ಕಿದುವೆ ದಲ್ ತೆಲ್ಲಂಟಿ ನೀಂ ನಿನ್ನ ಕಂ
ಪನುಗುಳ್ ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಚಂದ್ರ ನಿನ್ನ ಪೊಳೆಪಂ ನೀಂ ತೋಱು ನೀಂ ಮೆಲ್ಲಮೆ।
ಲ್ಲನೆ ಮುಂದಾನಿಳ ತೀಡು ಕೋಗಿಲೆ ಸರಂದೋಱೆಂದು ಮೆಯ್ವೆರ್ಚಿ ತ
ನ್ನಿನಿಯಂ ಬಂದೊಡೆ ನಲ್ಲಳೀಂ ನಲಿದಳೋ ನಾನಾವಿಳಾಸಂಗಳಂ ॥ ೪೨

ವ॥ ಎನೆ, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್,

ವಿದ್ರುಮದಶನಚ್ಛದೆ ಕೋ
ಪೋದ್ರೇಕದಿನೆರ್ದು ಪೋಗೆ ತೆಗೆದಪ್ಪಿದೊಡು।
ನ್ನಿದ್ರಾಂಭೋಜಾಸ್ಯೆಗೆ ಪುದ
ನದ್ರವಮುಂ ಕಣ್ಣ ನೀರುಮುಣ್ಮಿದುವಾಗಳ್ ॥ ೪೩

ವ॥ ಎಂದು ನುಡಿಯುತ್ತುಮಿರ್ದಳ್. ಮತ್ತವೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಬರ್ಬಂ
ಚದುರವಿಟಂ,

ಬದವಿದ ಕೂರ್ಮೆಯಿಲ್ಲದಳಪಾರಯಮಿಲ್ಲದ ಪಾಳ ರಾಗಮಿ
ಲ್ಲದ ಸುಸಿಲಲ್ಕಿಯಿಲ್ಲದ ಪದಂ ನೆವಮಿಲ್ಲದ ಕಾಯ್ವು ಬೇಟಮಿ ।
ಲ್ಲದ ಪುರುಡೇವಮಿಲ್ಲದಳಲುಬ್ಬಿಗಮಿಲ್ಲದ ಕಣ್ಣ ನೀರ್ ಕರಂ
ಚದುರರುಮಂ ಮನಂಗೊಳಿಪುದೇಂ ಕಡುಜಾಣೆಯರೋ ಲತಾಂಗಿಯರ್ ॥

ವ॥ ಎಂದು ನುಡಿದಂತನೇಕಪ್ರಕಾರದ ಕಟಕದ ನಾಗರಿಕನೆರನಾನೀಜ
ನಂಗಳಂಗಜರಾಗರಂಜಿತವಿನೋದಂಗಳೊಳಿರೆ,

ಭರತೇಶ್ವರಂ ನಿಜಾಂತಃ
ಪುರಕುಮುದವನಂಗಳಲರೆ ತನ್ನಿಂ ತಾನುಂ।
ಶರದದ ಚಂದ್ರಮನೋಳ್ ಮು
ಚ್ಚರಿಪಂತಿರೆ ಚಂದ್ರಚರಿತಮಂ ಕೈಕೊಂಡಂ ॥ ೪೭

ಅವತಂಸೋತ್ಪಲತಾಡನಂ ಕನಕಕಾಂಚೀಬಂಧನಂ ನೂಪುರಾ
ರವರುಂಕಾರಿತಚಾರುವಾಮಚರಣಾಘಾತಂ ಚಳದ್ಭ್ರೂಲತಾ ।
ಗ್ರವಿಭಾಗೋತ್ಕಟತರ್ಜನಂ ತರಳತಾತಾಮ್ರಾಧರಂ ಚಕ್ರಿಗಿ
ತ್ತು ವಲಂಪಂ ಪ್ರಣಯಪ್ರಕೋಪಸುರತಪ್ರಾರಂಭದೊಳ್ ಕಾಂತೆಯಾ ॥೪೮

ವ॥ ಅಂತು ಸುರತಾಂಬುರಾಶಿಯನೀಸು ನಿದ್ರಾಂಗನಾಲಿಂಗಿತನಾಗಿರ್ದ
ನ್ನೆಗಂ,

ಕಮಳೋದ್ದಾಮಕಷಾಯಸಾರಭಮಿಳನ್ಮತ್ತಾಳಿನೀಗೀತಪಂ
ಚಮಹಾಶಬ್ದವಿಜೃಂಭಿತಧ್ವನಿ ಲಸದ್ಗಂಧಾರಸಾದಂಪ್ರಭಾ ।
ತಮರುತ್ಸುಂದರಮಂದಮಂದಗಮನಂ ಶಂಖಸ್ವನಂ ಪೂರ್ವದಿ
ಗ್ರಮಣೀವಕ್ತ್ರಸರೋಜರಾಗಮಯವಾಯ್ತತ್ತಂ ತ್ರಿಯಾಮಾಂತ್ಯದೊಳ್

ಮಂಗಳಗೀತಿಗಳೊಳ್ಪಿಗೆ
ಮಂಗಳಪಾಠಕರವಂಗಳಿಂದೆಸೆದಿರೆ ರಾ ।
ಜಾಂಗಣದೊಳ್ ಭರತನೆನಿ
ದ್ರಾಂಗನೆಯಂ ಪತ್ತು ವಿಡಿಸುವಂತೆವೊಲಾಗಳ್ ॥ ೪೯

ನಿನಗೋಗಂಬಾಡುವ ಯುವ
ತಿನಿಕಾಯದ ದನಿಗೆ ಸೆಣಸುವಂತೆವೊಲಲರ್ವಿ ।

ವನಜವನಂಗಳ ತೊವರ್ಗಂ
ಪನಾಂಪ ಬಗೆ ಬಳೆಯೆ ಮೊರೆವುವಳಿಗಳ ಬಳಗಂ ॥ ೫೦

ಸರಸಿಜವನಂಗಳಲರ್ದಿನ
ಮಿರಲಾಱದೆ ಬೇಗಮಿಱುವಳಿನಿವಹದ ಝುಂ।
ಕರಣಕ್ಕೆ ಕಾಯ್ದುಗೊಂಡೆ
ಲ್ದಿರಸ ತೊಳಲ್ದಪುವು ನಿನ್ನ ವಿಜಯಗಜಂಗಳ್ ॥ ೫೧

ಹಿಮಕರಮಂಡಳಮಿದು ಶ
ತ್ರುಮಂಡಳಾಭಂ ನೃಪೇಂದ್ರ ಮಸುಳ್ದುದು ಬೇಗಂ।
ನಿಮಿರಲ್ ಬಗೆದಪುದೀಮಿ
ತ್ರಮಂಡಲಂ ಮಿತ್ರಮಂಡಳಾಭಂ ನಿನ್ನಾ ॥ ೫೨

ಪುರುಪರಮೇಶ್ವರನಂದನ
ದೊರೆಕೊಳಿಸುಗೆ ನಿನಗೆ ತಡೆಯೆಮಾಪ್ರರುಪರಮೇ।
ಶ್ವರನ ನಿರತಿಶಯಗುಣಪರಿ
ಕರಮುಂ ತತ್ಪ್ರಾತಿಹಾರ್ಯಮುಂ ಮಂಗಳಮುಂ ॥ ೫೩

ವ॥ ಎಂಬ ಮಂಗಳಪಾತಕರವಂಗಳೊಡನೆ ಭರತೇಶ್ವರನುನ್ನಿದ್ರನಾದ ನನ್ನೆಗಂ,

ದೆಸೆಗಳ ಸಂದಂ ಪಱಿದಾ
ಗಸದಿಂದಂ ಪತ್ತು ವಿಡಿಸುವಂತೆವೊಲಿಳೆಯಂ।
ಮನಕದೊಳೆ ಪೊತ್ತು ನೆಗೆದವೊ
ಲೆಸೆದುದು ದಿಗ್ವಿಜಯಭೇರಿಭೇರೀನಿನದಂ ॥ ೫೪

ವ॥ ಅಂತು ಭೇರಿಯಂ ಪೊಯ್ಸಿದನನ್ನೆಗಂ,

ಚಕ್ರರತ್ನವೊಂದೆಯೆಲ್ತು ಚಕ್ರಿಗಾನುಮಲ್ತೆ ದೋ
ಷ್ಚಕ್ರವೆಂದು ಟುಂದು ಮುಂದೆ ನಿಲ್ವ ಮಾಪ್ಕೆಯಿಂ ಪ್ರಭಾ।
ಚಕ್ರವೆಸೆಯೆ ಚೆಲ್ವುವೆತ್ತುದುದಯವೆಂದು ಪದ್ಮಿನೀ
ಚಕ್ರವಾಳಚಕ್ರವಾಕಚಕ್ರ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾ ॥ ೫೫

ಆಗಳ್ ಪ್ರಭಾತಕಾಲನಿ
ಯೋಗಮನಾಚಕ್ರವರ್ತಿ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ ಪೋ !
ಪೋಗಲ್ವೀಪ್ ಪಯಣಮನೆಂ
ದಾಗಳ್ ತರವೇಱ್ದು ವಿಜಯಪರ್ವತಗಜಮಂ ॥ ೪೬

ವ॥ ಅಂತು ಸುರೂಪತರನುಂ ಸುರಭಿನಿಶ್ವಾಸನುಂ ಶಂಖಚಕ್ರನಂದ್ಯಾವ
ರ್ತಸ್ವಸ್ತಿಕಧ್ವಜಾವರ್ತರಕ್ತ ಬಿಂದುಚಿತನುಂ ಮೃಗದೀರ್ಘವಿಸ್ತೃತಾಂಗುಳಿ
ಯುಂ ಮಾನಪೂರ್ವಪೀಡವೃತ್ತ ಮೃದುತಿರ್ಯಗ್ವಿಲೋಲಮೃದುಶಿರೋರುಹ
ನುಂ ಸುಸ್ನಿಗ್ಧಸಮಪೂರ್ವವೃತ್ತ ಸಮನಾಹಪರಿಪೂರ್ಣವೃತ್ತದಂಡಪರಿ
ವೇಷ್ಟಿತನುಂ ಆಯತಪೃಥುಪಿಬಸ್ತನುಪಧಿಗ್ಧಾಂದಪೂರ್ವಪುನರಕ್ತಾರೋ
ಮಾವ್ಲಿಷ್ಟಸಮಸಮಾಸಗದಾನುತ್ಕೃಷ್ಟಪರಿಪೂರ್ಣಮುಖನುಂ ಮಾನೋ
ನ್ನತಾವನತಕುಂಭನುಂ ಸ್ಥಿರಪ್ರಸನ್ನದೃಷ್ಟಿರಕ್ತಾಪಾಂಗಮಧುಪಿಂಗಳವೃ
ಕ್ತಶುಕ್ಲಕೃಷ್ಣಭಾಗಸ್ನಿಗ್ಧಮೃದುಸೂಕ್ಷ್ಮನೀಳದೀರ್ಘಬಾಹುಳಾಂಚಿತ
ಪಕ್ಷ್ಮನೇತ್ರನುಂ ಮೃದುಸುವಿತ್ರಬಹಳಪ್ರಳಂಬಶಿವಾತರಮಹಾಶ್ರೋತೊ
ಪತಿಭಿನ್ನಾತನುತ್ಕೃಷ್ಟಾ ವಿಪುಳಚೂಳಿಕಾದುಂದುಭಿನಿರ್ಘೋಷಕರ್ಣನುಂ
ಸ್ನಿಗ್ಧಕೃಷ್ಣಬಹುಳದೀರ್ಘಕೇಶನುಂ ಉತ್ಪನ್ನಸಮ್ಯಸ್ಯದುಗತವ್ಯೂತಮ
ಸ್ತಕಲಂಡನಿರ್ಮಾನಿರ್ವ್ಯಾಣೋನ್ನತೋವಗ್ರಾಹವಿಭಕ್ತವಿದುವಿಧಾನಶರೀರನುಂ
ಅಲ್ಪಘಾಟನುಮನುನ್ನತಶಿಖನುಂ ಪೀನಮಾಂಸಕಟಲ್ಲಿಷ್ಟನುಂ ಅತಿದೀರ್ಘ
ಸ್ನಿಗ್ಧಕೃಷ್ಣವದನುಂ ಅನುಪೂರ್ವದೀರ್ಘವಾಳಧಿಯುಂ ಮಾನುಷದುಗ್ಧಾ
ವಿಳಾಸನೋಪೇತಪೀಚಕನುಂ ಸಮಸಂಶ್ಲಿಷ್ಟಪ್ರಚ್ಛನ್ನವಪ್ಪಾಯುಮುಪಿಂ
ಜೋತ್ಪನ್ನಾಂಡಕೋಶನುಂ ಅಪರಿಭಿನ್ನಾಂತಶ್ಲಕ್ಷ್ಣಶ್ಲಿಷ್ಟಸಂನಿನಿಕಾಂತರ
ಸುಸನ್ನಿವಿಷ್ಟಸುಸಂವೃತ್ತಾಂತರರ್ಧಚಂದ್ರಾಕಾರವಿಂಶತಿನಖನುಂಮನುಪೂ
ರ್ವೋಚಿತಮಾಂಸಸ್ಥಿರನೋಪದಿಗ್ಧಗಾತ್ರಪರನುಂಪೀನೋಪಚಿತಮಾಂಸವೆ
ಕ್ಷೋನಾಭಿಕಪೋಳಿೋರೋಮಣಿಯುಂ ಪೀನಾಯತಾವ್ರಪಲ್ಲವಕೋಶ
ಸುಕೋಶ್ವವೋಹನನುಂ ವಿಪುಳಾಸನನುಂ ಅನುಪೂರ್ವಧರನಾಕಾರವಂಶ
ನುಂ ಶ್ಲೇಷ್ಮಪರಿಪೂರ್ಣಹ್ರಸ್ವಗ್ರೀವನುಂ ಮಹಾವ್ಯೂಢೋರಸ್ಕನುಂ ವಿಪು
ಳೋಪಚಿತಾಂಸನುಂ ಸಮಪಾರ್ಶ್ವನುಂ ಅಜಕುಕ್ಷಿಯುಂ ಗೋಧೋತ್ರಿ
ಷ್ಟನುಂ ಮೋಹಜಘನಾಪರನುಂ ಅನಿನ್ನನಾಭಿಯುಂ ಹ್ರಸ್ವಚೂಚುಕ

ನುಂ ಸುವೃತ್ತಪಸ್ಥಾರನುಂ ಸುಸಂಚಿತಪ್ರೋಹಫಳೀಹಸ್ತ ಗಾತ್ರನುಂ ಪರಿ
ಪೂರ್ಣಶ್ಲಿಷ್ಟಪೀಷ್ಣ್ಯಯುಂ ಅಂಸಳಕಾಳಭಾಗನುಂ ಮೃದುಸ್ನಿಗ್ಧಪ್ರ
ಭೂತಸೂಕ್ಷ್ಮರೃಕಜಾತರೋಮನುಂ ಅಪ್ರಿಣಾಕಭಾವಿಳಶ್ಲಿಸ್ಥಿತಚಳನುಂ
ಶ್ಲಕ್ಷ್ಣಸ್ನಿಗ್ಧಮೃದುಬಹಳಚ್ಛವಿಯುಂ ಬಂಧುಜೀವಶಾಕಪುಷ್ಪಾಸಪದ್ಮ ಮ
ಹಾರಜತಶಂಖಾಸತಳವೆಂಬ ಸಪ್ತಧಾಸ್ಥಿತನುಮಪ್ಪ ವಿಜಯಪರ್ವತಗಜೇಂ
ದ್ರಂ ಬಂದು ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಪುದುಂ, ?

ಇದನಾನೆ ಮಾಡುವಾಗಳ್

ಬಿದಿ ಗಿರಿಗಳ್ ನೆರೆದ ರೂಪಪರಮಾಣುಗಳಂ ।
ದದಿನಿರ್ದವಕ್ಕುಮೆನೆ ತನ
ಗೊದವಿದಗುರ್ವಿಸೆಯೆ ಮುಂದೆ ನಿಂದತ್ತು ಗಜಂ ॥ ೫೭

ವ॥ ಅಂತು ದಿಗ್ಗಜೇಂದ್ರ ದೇವಾಂಶದೊಳ್ ನಿರ್ಮಿಸಿದಂತಿರ್ದ ವಿಜಯ
ಪರ್ವತಗಜಮಂ ನೋಡಲೊಡಂ,

ಪರಿಪೂರ್ಣೋತ್ಕಟದಾನಧಾರೆ ಕಟದಿಂ ಪಾಯ್ತು ರ್ಪುದುಂ ಪೆರ್ಚಿ ಪು ।
ಷ್ಕರದಿಂ ಶೀಕರನಿರ್ಝರಂ ಸುರಿವುದುಂ ನೇತ್ರಂಗಳೊಳ್ ಬಿಂದು ಬೆ ।
ಳ್ನೊರೆಯಂ ಪೊಲ್ತುದುಮುರ್ಬಿ ಕಾವರ್ಗುಗಿಲ ನೀರ್ವೋಲ್ ಕೋಶದಿಂ ದಂ ಮದಂ
ಸುರಿಯುತ್ತಿರ್ಪುದುವೊಪ್ಪೆ ಚಕ್ರಿಯ ಮನಂಗೊಂಡತ್ತು ಮತ್ತದ್ವಿಪಂ ॥ ೫೮

ದಕ್ಷಿಣಕಟಮನೆ ಸಿವುಱುವ
ದಕ್ಷಿಣರದನದೊಳೆ ಹಸ್ತಮಂ ಪೇಱುವ ಚೆ ।
ಲ್ವೀಕ್ಷಣಹರವೆನೆ ಜಯಮನೆ
ನಕ್ಷರಮಱಿಪಿದುದು ಭರತರಾಜಮದೇಭಂ ॥ ೫೯

ದಂತೋತ್ಸಂಗಸ್ಥಿತಜಯೆ
ಕಾಂತೆಗೆ ಚೆಲ್ವಾಗೆ ಪಿಡಿದ ಸೀಗುರಿದಪೆಯೆಂ ।
ಬಂತೆವೊಲೆಸೆದುವ್ರು ಮದಜಳ
ಮಂ ತಣಿಯುಣಲೆಱಗಿ ಸುಳಿವ ಮದಮಧುಪಂಗಳ್ ॥ ೬೦

ಇದು ವಿದ್ವಿಷ್ಟಪ್ರತಾಪೋದಯದವದಹನೋದ್ರೇಕವಿಧ್ವಂಸಿನೀಳಾಂ
ಬುದಧಾರಾಸಾರಮೆಂಬಂತೊದವಿದ ಮದಧಾರಾಜಳಾಸಾರದಿಂದು ।

ರ್ಬಿದಗುರ್ಬಿಂ ತಾಳ್ದಿನಿಂದೂರ್ಜಿತಜಯಗಜಮುಂ ರಾಗದಿಂದೇಱಿದಂ ನೀ
ರದಗರ್ಜದ್ಭೇರಿಭೇರೀರವಬಧಿರಿತದಿಙ್ಮಂಡಲಂ ಸಾರ್ವಭೌಮಂ ॥ ೬೧

ವ॥ ಅಂತಧರೀಕೃತಸಪ್ತಚ್ಛದಾಮೋದಗಜಮದಗಂಧಾಂಬುಕುಲ್ಯಾಪ್ರ
ವಾಹದೊಳಂ ಅಪಹಸಿತಶರದಿಂದುಕುಂದಸ್ತಬಕಕರ್ಣಚಾಮರರಾಜಹಂಸ
ಸಲೀಲೋತ್ತಂಸದೊಳಂ ವಿಜಯಶ್ರೀಕೇಶಹಸ್ತಶಂಕಾಕಾರಿಶಂಖಕೇಳೀನು
ಯೂರಶೋಭೆಯೊಳಂ ಗಗನಗಂಗಾತರಂಗಾಯಮಾನಕದಳಿಕಾಕಾನನೇಕ
ಮುನೀಯದೊಳಂ ವಿಕ್ರಮಕ್ರೀಡಾಪರ್ವತಮಿಪರ್ಂತಿರ್ದ ವಿಜಯಪರ್ವತ
ಗಜೇಂದ್ರಮನೇಱಿ ದಂಡಚಕ್ರರತ್ನಂಗಳ್ ಮುಂದೆ ನಡೆವಿನಂ ಅನುಕೂಲಾ
ನಿಲಾಂದೋಳಾಯಮಾನರಾಜಕುಂಜರವಿಜಯಕದಳಿಕಾತರಂಗಿತಗಗನಾಂಗ
ಣನುಂ ಉದಾತ್ತಹೇಷಾರವಮುಖರಿತಬಹುಭಂಗಿರಂಗತ್ತುರಂಗಿತಧರಣೀತ
ಳಾಂಗಣನುಂ ಅನೇಕಸೇವಕಕ್ಷತ್ರಿಯಾತಪತ್ರಮಂಡಲಪಿಹಿತದಿನಕರನುಂ
ಉಚ್ಚಳಿತಬಹಳಧೂಳೀಪಟಲಪಿಹಿತರಿಪ್ರನೃಪತಿನಗರನುಂ ಅತಿಪ್ರಚುರಚಳ
ದವನಿಪಾಳಸಂಚಳಚ್ಚಾಮರಮರಮರುತ್ಪ್ರೇರಿತೋಳಿತಾಭರಣವಿಚಿತ್ರನೇತ್ರ
ವೈಜಯಂತಿಕಾಂಚಳನುಂ ಅತಿಚಕಿತಾರಾತಿಶುದ್ಧಾಂತಕಾಂತಾತ್ಯಂತಚಿಂ
ತಾಶ್ವಾಸಾನಿಲಾಂದೋಳಿತಕುಚಸಿಚಯಾಂಚಳನುಂ ಉದ್ದಾಮಪದಾತಿಪದ
ಕ್ಷೋಭಸಂಚಳಿತಧರಾಚಕ್ರನುಂ ಅಖಿಳದಿಗ್ವಿಜೃಂಭಣಪ್ರಯಾಣಮಂಗ
ಳಾನಕಾನೇಕರವಶ್ರವಣಕಂಪಿತಪರಚಕ್ರನುಮಾಗಿ ನಡೆಯೆ,

ಅಡಿಯಿಡಲೀಧರಾವಳಯಮಿಟ್ಟಿಡೆಯೊಂಬಿನಮಭ್ರಮುಂಡಲಂ
ಕಡುನಳಿದಾದುದೀಬಲದ ಧೂಳಿಯೊಳಿಂಬಿನ ವೊಂದನೊಂದು ತ ।
ಳ್ತಿಡೆಗಿಱಿದಿತ್ತಲುಂ ನಡೆವ ದಂತಿಘಟಾಳಯಿನಿತ್ತ ಪ್ರೋದುದಾ
ವಿಡೆಯದು ಪೇಟ್ ದಿಶಾವಳಯಮೆಂಬಿನಮಾದುದದೊಂದು ವಿಸ್ಮಯಂ ॥

ತಡೆವಂ ಗಂಗಾದ್ವಾರದಿ
ನಿಡೆಯೊಳ್ ಬೀಡಿಲ್ಲ ಭರತರಾಜಂಗೆಂದೇಂ ।
ನಡೆದುದೊ ಪೆರ್ಬಡೆ ಗಂಗೆಯ
ತಡವಿಡಿದೆರಡನೆಯ ಗಂಗೆ ನಡೆವಂತಾಗಳ್ ॥ ೬೩

ಸಾಗರದೊಳಗಿರ್ದಂಕದ
ನಾಗಧನಂ ಕಟ್ಟಿದಲ್ಲದಿರನರಸನೆನು ।

ತ್ತೋಗಡಿಸದೆ ನೆಡೆದುದು ಬಲ
ಸಾಗರವಾಸಾಗರಂಬರಂ ತರತರದಿಂ ॥ ೬೪

ವ॥ ಆಗಳ್,

ಚತುರಂಗಬಲಸಮನ್ವಿತ
ರಥಕ್ಕ್ಯಾವಿಕ್ರಮರನೇಕಕರಿತುರಗಮಣಿ ।
ಪ್ರತತಿಗಳಂ ಮುಂದಿಟ್ಟುವ
ನತರಾದರ್ ಚಕ್ರಿಗಳ್ಕಿ ದಂಡೋಪನತರ್ ॥ ೬೫

ಅತಿಭಯಮುಂ ತಮಗೆ ಚಮೂ
ಪತಿವಾಡಿದೊಡಳ್ಕಿ ಕುಪ್ಯಸಾರಾಧಿಪನ ।
ಪ್ರತತಿಯನಿತ್ತೆತ್ತಂ ಪ್ರತಿ
ಹತಭುಜವಿಕ್ರಾಂತರಂತಪಾಳರ್ ಕಂಡರ್ ॥ ೬೬

ಕಸ್ತೂರಿಕಾಂಡಕಂ ವನ
ಹಸ್ತಿರದಂ ಹಸ್ತಿಮಸ್ತಕೋದ್ಭವಮುಕ್ತಾ ।
ವಿಸ್ತಾರಮೆಂದು ತಂದು ಸ
ಮಸ್ತವನಾಧೀಶರವನಿಪತಿಯಂ ಕಂಡರ್ ॥ ೬೭

ವ॥ ಮತ್ತಂ ಪ್ರಾಚ್ಯಾರ್ಣವತಟನಿಕಟವರ್ತಿಗಳಪ್ಪತಿಪ್ರಚಂಡಮಂಡ
ಳಿಕರ್ ಭರತೇಶ್ವರಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಬರವಂ ಕೇಳ್ದು,
ಕರಿಸಂಘಾತಮುಮುಂ ಹಯವ್ರಜಮುಮುಂ ಪಿಂತಿಕ್ಕಿ ತೂರ್ಯಸ್ವನೋ
ತ್ಕರಮುಂ ಮಾಣಿಸಿ ಪೇತಿಮುಕ್ತ ಭಟದೋರ್ದಂಡಾಗ್ರಶುಂಭದ್ಧ್ವಜೋ।
ತ್ಕರಸಂದೋಪಮುಮುಂ ಬಿಸುಟ್ಟುಡುಗಿ ಪಿಂಛಚ್ಛತ್ರಮುಂ ಪ್ರಶ್ರಯಾ
ಕರವೇಷೋಚಿತರತ್ನಹಸ್ತರಿದಿರಂ ಬಂದರ್ ಭಯಭ್ರಾಂತಿಯಿಂ ॥ ೬೮

ವ॥ ಅಂತು ತನ್ನ ಬಲಂ ಬೆರಸೆಲ್ಲಿಯುಂ ನಿಲ್ಲದೆ ಬಂದು ಕಾಲಾನುಭಾವ
ದಿಂ ಯುಗಾರಂಭವ ವರ್ಷಾರಂಭದೊಳಂ ತಗುಳ್ದೀದ್ವೀಪದೊಳಗಣ
ನದೀನದಂಗಳ ಜಲಂಗಳನೊಳಕೊಂಡಲಘ್ವೆತ್ವದೊಳಂ ದ್ವೀಪಪರ್ಯಂತವೇ
ಷ್ಟನದೊಳಂ ನೆಱೆದು ವಜ್ರವೇದಿಕೆಯಿಂ ಪೊಱಪೊಣ್ಮಿದ ಲವಣಸಮುದ್ರ
ದೊಳಗನೆ ಪೋಲ್ತಿರ್ದುಪಸಮುದ್ರವ ತಡಿವಿಡಿದು ಅದಂ ನೋಡುತ್ತಮಂತೆ

ಬಂದು ಗಂಗಾದ್ವಾರದ ವಜ್ರವೇದಿಕೋತ್ತುಂಗತೋರಣದ್ವಾರದಂತರ್ವಣಿ
ತುಂಗಕುಜಂಗಳ ನೆಲಿಲ್ಗಳೊಳ್ ನಾಲ್ವತ್ತೆಣ್ಣಾವುದದ ನೀಳದ ಮೂವತ್ತಾ
ಱು ಗಾವುದದಗಲದ ಬೀಡಿಂಗೆ ವಾಸ್ತುವಿಭಾಗಕ್ಕೆಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕುಱುಂಬುಗ
ಳೊಳ್ ಬೀಡಂ ಬಿಡಿಸಿದಾಗಳ್,

ಗಂಗಾದ್ವಾರಾಂತರ್ವಣಿ
ತುಂಗಕುಜಂಗಳ ನೆಲಿಲ್ಗಳುಂ ತೀಡುವ ತ ।
ದ್ಗಂಗಾತರಂಗಮರುದಾ ।
ಸಂಗಮುಮೇಂ ಪಡೆಯ ಸೇದೆಯಂ ಪಿಂಗಿಸಿತ್ತೋ ॥ ೬೯

ವ॥ ಆಗಳ್,

ಭುವನಸ್ತುತ್ಯಾದಿಚಕ್ರೇಶ್ವರಬಲರಜದಿಂ ಪೂತವಾಗಿರ್ದೆನೆಂಬು
ತ್ಸವದೊಳ್ ವೇಳಾತರಂಗೋತ್ಕರಕರಚಯದಿಂದಾಡುವಂತಿರ್ದ ಪೂರ್ವಾ ।
ರ್ಣವಮಂ ಬಾಹಾಬಳೋಪಾರ್ಜಿತವಿಜಯಯಶೋದುಂದುಭಿಧ್ವಾನಧೀರಾ
ರವಮಂ ಕೈಕೊಂಡುದಂ ಕ್ಷತ್ರಿಯಕುಲತಿಲಕಂ ನೋಡಿದಂ ಚಕ್ರನಾಥಂ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಗಗನತಳಮಂ ತಱುಂಬುವಂತೆ ನೆಗೆದ ವಜ್ರವೇದಿಕೆಯು
ಮಂ ಅಂಬುದಪಥಕ್ಕಾಲಂಬಮಿರ್ಪಂತಿರ್ದ ಲವಣಾಂಬುರಾಶಿಯಂ ನೋಡಿ,

ಎನಗೆ ಪೊಸಂತಿಲೀನೆಗಟ್ಟಿ ವಜ್ರದ ವೇದಿಕೆ ಗೋಪ್ಪದಂ ದಲೀ
ವನನಿಧಿ ಪಾಯ್ದು ಮಾಗಧನನೀಗಳೆ ಕಟ್ಟುವೆನಿಲ್ಲಿ ಪೂಣ್ದು ನಿ ।
ಲ್ವನಿತುವರಂ ಸುರಂ ಗಹನಮೇ ಪುದಿದವ್ವಳಪೆನ್ನ ಕಾಯ್ವು ಪೋ
ಪಿನಮಿರದೀಗಳೀಂಟುವೆನೊ ದಾಂಟುವೆನೋ ಲವಣಾಂಬುರಾಶಿಯಂ ॥ ೭೧

ಚಕ್ರದೊಳೀಂ ಮತ್ತೆ ಜಗ
ಚ್ಚಕ್ರಮೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ದಂಡರತ್ನಂಬರಮೊ ।
ಚಕ್ರಮೆನಗಖಿಳಧರಣೀ
ಚಕ್ರದೊಳನ್ನೆನ್ನ ಬಾಹುದಂಡಮೆ ಸಾಲ್ಗುಂ ॥ ೭೨

ವ॥ ಎಂದು ನಿಜಭುಜಬಳಾವಲೇಪಮನೆ ಮುಂದಿಟ್ಟು ನುಡಿದ ಚಕ್ರ
ವರ್ತಿಯಂ ಪುರೋಹಿತಪ್ರಮುಖಕುಲವೃದ್ಧರ್,

ದೇವರ ಭುಜಗರ್ವಕ್ಕೇ
ನಾವುಧಮುರಿದುಂಟೆ ಸಂದ ಚಕ್ರಿಗಳಿಸಕಂ ।

ದೇವ ನಿನಗೆಸಕಮುದಱೊಳಿ
ದೇವರ್ ನೆಗಟಲ್ಕೆವೇಱ್ಕುಮೆಂಬುದುಮಾಗಳ್ ॥ ೨೩

ಅಧಿವಾಸಿತಜೈತ್ರಾಸ್ತ್ರಂ
ವಿಧುವಿಶದದುಕೂಲವಸನಶೋಭಂ ನಾನಾ ।
ವಿಧಮಂತ್ರಾನುಷ್ಠಾನಂ
ಪ್ರಧಾನನುಪವಾಸದಿಂ ತ್ರಿರಾತ್ರಮನಿರ್ದಂ ॥ ೨೪

ವ॥ ಅಂತು ದರ್ಭಶಯನತಳಗತನಾಗಿರ್ದು ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳ್ಗೆ ಪೂಜೆಯಂ ಪುರೋಹಿತಂ ಮಾಡಿ ಶಾಂತಿಕಪೌಷ್ಟಿಕಕ್ರಿಯೆಯಂ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ ಮಱುದಿವಸಂ ನೇಸಮರ್ೂಡೆ ಮಂಗಳಾಳಂಕರಣಾಳಂಕೃತನಾಗಿ ಪಡೆವಳ್ಳನಂ ಪಡೆಗೆ ಕಾಪ್ಪವೇೞ್ದು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಿ ಜಳಸ್ಥಳಾವಿಳಂಬಿಗಳಪ್ಪ ಗಿಳಿಯು ಬಣ್ಣದ ಕುದುರೆಗಳಿೊಳ್ ಪೂಡಿದಜಿತಂಜಯಮೆಂಬ ರಥಮನೇಱಿ ತನ್ನ ಮನದನ್ನ ನಪ್ಪ ಸಾರಥಿಯುಂ ಚೋದಿಸಲ್ವೇೞ್ದು ವೇದ್ಯಾರೋಹಣಂ ತನಗೆ ವಿಜಯಶ್ರೀವಿವಾಹವೇದ್ಯಾರೋಹಣಮನೆ ಪೊಲೆ,

ವೇದಿಯನಾತ್ಮಗೃಹಾಂಗಣ
ವೇದಿಯೊಳಿಣೆಯಾಗೆ ಬಗೆದು ಜಳಧಿಯೆಮುಂ ಲ '
ಕ್ಷ್ಮೀದಯಿತಂ ನೀರ್ವರಿಯಿಂ
ದಾದಮೆ ಕಿಱಿದೆಂದು ಬಗೆದು ನೋಡಿದನಾಗಳ್ ॥ ೨೫

ವ॥ ಅಂತು ತನಗೆ ವಿಜಯಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿದ್ವಾರಮಿರ್ದಂತಿರ್ದ ಗಂಗಾದ್ವಾರದೊಳಗನೆ ಲವಣಜಳಧಿಯಂ ಪೊಕ್ಕಾಗಳ್,

ನೆಗೞ್ದೆನ್ನ ಗುಣಮಲಂಘ್ಯಂ
ಜಗದೊಳದಂ ಕಿಡಿಸಿದಪ್ಪೆನೀನೈಪನೆಂದ ।
ಚ್ಚಿಗದೊಳೆ ಪುಯ್ಯಲಿಪಂತೆನ್ನೊ
ಲೊಗೆದುದು ಚಳದನಿಲಹತಪಯೋನಿಧಿನಾದಂ ॥ ೨೬

ಪ್ರೋದ್ಯತ್ತರಂಗಬಾಹು ಸ
ಮುದ್ಯಚ್ಛೀಕರವಿಮಿಶ್ರಮುಕ್ತಾಹ್ವಸತದಿಂ ।
ದಾದ್ಯಮಹೀಪತಿಗೆತ್ತಿದ
ವಾದ್ಯಮನೆನೆಸಿರಿಪುದಾಯ್ತು ವಾರ್ಧಿವಿಳಾಸಂ ॥ ೨೭

ತರಳತರಂಗತುರಂಗಂ
ಕರಿಮಕರಕರೀಂದ್ರಮುಖಿಳಶಫರಪದಾತ್ಯ್ಯ ।
ತ್ಕರಮುಗ್ರಗ್ರಾಹರಥಂ
ಭರತಂಗಿತ್ತುದು ಪಯೋಧಿ ಬಳವಿಳಸನಮಂ ॥ ೭೪

ಪುಗೆ ಪಲವುಂ ತೊಜೆಗಳ ನೀ
ರಗಾಧಜಳರಾಶಿ ಕುಡಿದು ತಣಿಯದೆ ಪಾತಾ ।
ಳಗಣಂಗಳಿವೆತ್ತಂ ತಾ
ಳುಗೆವರೆಗಂ ತೆಜೆದ ಬಾಯನನುಕರಿಸಿರ್ಕುಂ ॥ ೭೫

ವ॥ ಮತ್ತಮಂಬರಂಬರಂ ಬಗಿದು ನಿಮಿರ್ವ ತೆರೆಗಳಿಂಬ ಗಿರಿಗಳ ಮೇಗೆ ಕೃತಕಗಿರಿಗಳರ್ಪಂತಿರ್ದ ವೀಣಾಧರಕಿನ್ನರಪನ್ನಗಾಮರರುಮನೋಳಿವಟ್ಟು ಬರ್ಪ ಶಂಖದ ಬಳ್ಳವಳ್ಳಿಗಳುಮನಳ್ಳವಿಳ್ಳಿಯಾಗಿ ಪೋಗಲೀಯದೆ ತಳ್ತು ಪರಭಾಗಂಬಡೆದ ವಿದ್ರುಮಲತೆಗಳುಮಂ ಕರಿಮಕರಂಗಳ ಕಯ್ಯೀಱಿನೊಳ್ ಬಿಬ್ಬಿಱಿ ಬಿಱಿದೊಡೆದ ಮುಕ್ತಾಪ್ರಭೋದರಂಗಳೊಳಗಣಿಂದಮುಚ್ಚಳಿಸಿದ ತಾರಾತರಳಮುಕ್ತಾಫಳಂಗಳುಮನೆಟ್ಟಿವಟ್ಟುನೋಡುತ್ತುಂ ಪೋಗೆವ್ಪೋಗೆ,

ರಥದಿಂದಂ ಮುಂಚೆ ಮನೋ
ರಥಂ ಮನೋರಥದಿನತ್ತಲದು ಮುಂಚೆ ಬೃಹ ।
ದ್ರಥಮಿಂತು ಭರತರಾಜನ
ರಥದ ಮನೋರಥದ ಬೇಗವೊದವಿದುದಾಗಳ್ ॥ ೭೦

ಆಲವಣಜಳಧಿಯಂ ಪರಿ
ಕಾಲನೆ ಬಗೆವಂತೆ ಬಗೆದು ಸಾರಥಿ ರಥಮುಂ ।
ಲೀಲೆಯೆ ಚಕ್ರೋದಿಸೆ ತೆರೆಗಳ
ಮಾಲೆಯನೆವಯವದೆ ದಾಂಟಿ ಪರಿದುವು ಹರಿಗಳ್ ॥ ೭೧

ಕದುರೆಯ ಖುರೆಂಗಳಿನಿಸಾ
ಱಿದೆಯುಂ ಚಕ್ರಂಗಳರ್ದು ಬಾರದೆಯುಂ ಚೆ ।
ಕ್ಕದ ಚೀತ್ಕಾರರವಂ ಕುಂ
ದದೆಯುಂ ರಥಮಿಂತು ಪರಿದುದಂಭೋನಿಧಿಯೊಳ್ ॥ ೭೨

ಪತಿಯು ಜಯಸ್ತಂಭದ ಪರಿ
ಣತಿ ದಲಿದಲ್ಲದೊಡೆ ಜಳಪಥಂ ಸ್ಥಳಪಥದಂ ।
ತತಿಸುಗಮವಮಾಗದೆನೆ ಪರಿ
ದು ತೋಯರಾಶಿಯೊಳದೇಂ ರಥಂ ಸೊಗಯಿಸಿತೋ ॥ ೪೩

ವ॥ ಅಂತು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಪುಣ್ಯಾತಿಶಯಮನಱಿಪಿ ಜಳಧಿಯೊಳ್ ಬೈತ್ರಂ ಪರಿವಂತೆ,

ಇನ್ನಪ್ಪ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗ
ಳೆನ್ನೀವಾರ್ಗದೊಳಿ ನಡೆಯಿಮೆಂದಱಿಪುವವೋಲ್ ।
ತನ್ನ ರಥಾಂಗಾಪತಿಯಿಂ
ಮುನ್ನವೆ ನೀರ್ ತಳರಿ ಚೆಲ್ವುವರಿದತ್ತು ರಥಂ ॥ ೪೪

ವ॥ ಅಂತು ಶೂರಸಾರಥಿಚೋದಿತಪ್ಪ ರಥಮುಂ ಪುಣ್ಯಸಾರಥಿಚೋದಿತಮಪ್ಪ ಮನೋರಥಮುಂ ಉತ್ಸಾಹಮುಂ ಪಡೆಯೆ ಪನ್ನಿರಡುಯೋಜನಂಬರಂ ಪೋದಾಗಳ್,

ಮಿಡುಕಲ್ಲಲ್ಲಿಲ್ಲಿಂದೊಂ
ದಡಿಯಂ ನಿನಗೆಂದು ಲವಣವಾರಾಶಿಯೆ ಬ ।
ಲ್ವಿಡಿವಿಡಿದಂತೆ ವರೂಥಂ
ಮಿಡುಕದೆ ನಿಂದತ್ತು ಚೋದ್ಯಮಪ್ಪಿನಮಾಗಳ್ ॥ ೪೫

ವ॥ ಅಂತು ಬೀಱ್ಗಂಡಿಕ್ಕಿದ ಬಹಿತ್ರದಂತೆ ಅಲ್ಲಿಂ ತಳರದೆ ನಿಂದ ತನ್ನ ರಥಮುಂ ಕಂಡು,

ಕುಡಿವೆನೊ ಲವಣಾಬ್ಧಿಯನೀ
ಗಡೆ ತೋಳೊಳ್ ತುಳ್ಕಿ ಬಱಿದುಮಾಪ್ಪೆನೊ ಪೇೞೆಂ ।
ದೊಡನಳುರ್ವ ಕೋಪದಿಂ ಕಣ್
ಕಿಡಿಯಂ ಕೆಂಡಮುಮನುಗುಪೆ ಮುಳಿದಂ ಭರತಂ ॥ ೪೬

ವ॥ ಅಂತು ಮುಳಿದು,

ಕುಡಿತೆಯ ನೀರಂತುಗಲುಂ
ಕುಡಿಯಲ್ಕುಂಟೆನಗೆ ಲವಣವಾರ್ಧಿಯ ನೀರಂ ।
ಕಡುಪಿದಱೊಳಪ್ಪೊಡೀಗಳೆ
ಸುಡುವೆಂ ಬಾಣಾನಳಾರ್ಚಿಯಿಂ ಮಾಗಧನಂ ॥ ೪೭

ವ॥ ಎಂದು ವಜ್ರಕಾಂಡಮೆಂಬ ನಿಜವಿಜಯಕಾರ್ಮುಕಕ್ಕೆ ಸುರಕರಿ ಕರಾನುಕಾರಿಯಪ್ಪ ನಿಜಭುಜಾದಂಡಮಂ ನೀಡಿ ನೀಡಿಲ್ಲದೇಱಿಸಿ ನೀವಿ ಜೇವೊಡೆದಾಗಳ್,

ಲವಣಾಂಭೋರಾಶಿ ತೂಳ್ದುಚ್ಚಳಿಸಲೊಡರಿಸಿತ್ತೀಧರಾಭಾಗಮುಂ ಪ
ತ್ತುವಿಡಲ್ ಭೂಭೃತ್ಕುಳಂಗಳ್ ಬಗೆದುವು ಜಳಧಿದ್ವೀಪಮಧ್ಯಸ್ಥನಾನಾ ।
ದಿವಿಜಾವಾಸಂಗಳಭ್ರಕ್ಕೊಗೆದುವು ಭರದೊಳ್ ಕೂಡೆ ದಿಕ್ಪಾಲಲೀಲಾ
ಭವನಂಗಳ್ ಬಿರ್ದುವಿಂತಾಯ್ತು ಖಿಳಮಹಿತಳಕ್ಷೋಭಮಾ ಚಕ್ರಿಯಿಂದಂ ॥

ವ॥ ಅಂತಮೋಘಬಾಣಂ ಬಾಣಮನುರ್ಚಿಕೊಂಡು,

ಪುರುಪರಮೇಶ್ವರಪುತ್ರಂ
ಭರತೇಶ್ವರಚಕ್ರವರ್ತಿ ಬಂದಿರ್ದಂ ತ ।
ದ್ಧರಣಿನಿವಾಸಿಗಳುಂ ವ್ಯಂ
ತರಾಮರರ್ ಬಂದು ಕಾಣ್ಬುದವನೆತಮಕುಟರ್ ॥ ೪೮

ಎಂಬಕ್ಕರದಿಂದೆಸೆದುದ
ನಂಬರತಳವೊಡನೆ ಬೆಳಗೆ ಬೆಳಪುದನಾಶೌ ।
ರ್ಯಾಂಬುಧಿ ತೊಟ್ಟಸಲೊಡಮಿರ
ದಂಬರದಿಂದುಳ್ಕುವುಳ್ಕುಮಂ ಪೋಲ್ತು ಶರಂ ॥ ೪೯

ಕಾಳಾಂತಪವನಹತಿಕ
ಲ್ಲೋಲಾವಿಳಜಳಧಿನಿನದವೋ ನಿರ್ಘಾತಾ ।
ಭೀಳತರರಭಸವೋ ಲಯ
ಕಾಳಾಂಬುದಘೋಷವೋ ನೆಲಂ ವೊಳಗಿದುದೋ ' ೫೦

ಎನೆ ಪುರಜನಮಂತಃಪುರ
ಜನಮುಂ ಪರಿಜನಮುಮೆಳ್ಕೆ ತದ್ರಾಜನಿಕೇ ।

ತನದಲ್ಲಿ ಬಿರ್ದು ಪಡೆದುದು
ಮನಕ್ಕೆ ಕಡುಮುಳಿಸಿನೆಸಕಮಂ ಮಾಗಧನಾ ॥ ೯೦

ವ॥ ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳಾತನ ಪರಿವಾರಾಮರರ್ ನಾನಾವಿಧಾಯುಧವ್ಯೆ
ಗ್ರಪಾಣಿಗಳುಮುದಾರವೀರರಸರಭಸನೋಗ್ರಪಾಣಿಗಳುಮಾಗಿ ಮಾಗಧನ
ವುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂದು,

ಇದನಾವನೆಚ್ಚನಾತಂ
ತ್ರಿದಶಂ ಮೇಣಕ್ಕೆ ದಾನವಂ ಮೇಣಕ್ಕಾ ।
ವುದು ಗಹನಮಾತನಾತನ
ಪೊದರ್ಪುಮಾರ್ಪೆನಿಪುವೆವ್ಮೊಳೀಂ ಸಂದಪ್ಪುವೇ ॥ ೯೩

ಬೆಸಸೆವ್ಮನೀಗಳಂತೀ
ಬೆಸದೊಳ್ ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಬಟಿಯಮಾವೆಡೆಯೊಳ್ ನೀಂ ।
ಬೆಸಸುವೆಯೊ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣೊಳ್
ಪಸರಿಸೆ ಕಡುಗೆಂಪು ನೋಡಿಯುಂ ಸೈರಿಪೆವೇ ॥ ೯೪

ಎನೆ ಮಾಗಧನಿಂತುಟೆ ನಿ
ವ್ಮನಿಬರ ವಿಕ್ರಾಂತಮಾದೊಡಂ ಸೈರಿಸಿಮಿ ।
ನ್ನಿನಿಸಂ ನೀವಮಾಳ್ಗಳಿರಾ
ನೆ ನಿವ್ಮ ಕುಲಪತಿಯೆನಿಸಗೆ ಮುಲೆವರುವೊಳರೇ ॥ ೯೫

ಪರಿಭವದ ಪೊಜೆಯನಾಂತಿ
ರ್ದರಾತಿಗಳ್ಗಳ್ಕಿ ತನ್ನ ಕುಲಮುಂ ಚಲಮುಂ ।
ದೊರೆಯುಂ ಕೆಡೆ ಬಾಜ್ಸಿಂ ಗಂ
ಡರೂಪಿನೊಳ್ ಗಂಡನಲ್ತು ಪೆಂಡತಿಯೆ ವೊಲಂ ॥ ೯೬

ಅಧಟಂ ಕೊಂಡಾಡದೆ ಬೀ
ಡಿದರ್ಗೀಯದೆ ಮಜ್ಜಿಗೆ ವಂದರಂ ಕಾಯದೆ ನೀ ।
ಳ್ದೊದವಿದ ಜಸಮನುಪಾರ್ಜಿಸ
ದಧಮನದೇತರ್ಕೆಬಾರ್ತೆ ಜೀವನ್ಮೃತಕಂ ॥ ೯೭

ಬಗೆಗೊಂಡ ಕುಲಧನಂ ಸವು
ದಗಜಂ ಜಾತ್ಯಶ್ವಮೆಂಬಿವಂ ಮತ್ತೊರ್ಬಂ ।

ಪಗೆವಂಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಚಿಃ ಕೆ
ವ್ಮಗೆ ಬೆಸೆವವನರಸದೆಂತೊ ಪಗರಣದರಸಂ ॥ ೯೪

ಶರಶಾಳಿಯೆನೆಂಬುದನೀ
ಶರದಿಂದೆಮಗಱಿಪಲೆಚ್ಚು ಕುಲಧನಚಯಮಂ ।
ತರಿಸಿ ಕೊಳ್ಬಗೆದಧಟನ
ಪುರುಳಂ ಪೊಣರ್ದಾಗಳಱಿವೆನೆಗ್ರಾಹವದೊಳ್ ॥ ೯೫

ಶರಚಾಪಚಕ್ರಭೀಕರ
ಕರವಾಳಾಯುಧವಿರಾಜಿ ಮತ್ಕರಯುಗಮಿಂ ।
ದೊರೆಗಿಡೆ ಪೆಱಂಗೆ ಮುಗಿವ್ರದೆ
ಕಿರೀಟಮಿದು ಪೆಂಪ್ರಗಿಡೆ ಪೆಱಂಗೆಱ್ಗುವ್ರದೇ ॥ ೯೯

ಕುಲದ ಚಲದಾಯದಱಿವಿನ
ಕಲಿತನದುನ್ನತಿಯನಲಸದೀಸುರಸಭೆಯೊಳ್ ।
ಪಲವಾಡುವೆನ್ನ ನಾಲಗೆ
ಬಲಸ್ಥನೊರ್ವಂಗೆ ಜೀಯದೇವೆಂದಪ್ರದೇ। ೧೦೧

ಶರಮನಿದಂ ಕಡಿಕಡಿದುಡಿ
ದೆರಡೆರಡಪ್ಪಂತು ತಱುದು ರಿಪುಬಲಗಹನಾಂ ।
ತರಮುಂ ಸುಡಲೊಗೆವ್ರದು ದು
ರ್ಧರಕೋಪಾಗ್ನಿಯನೆ ಮುನ್ನವಾಂ ಪೊತ್ತಿಸೆನೇ ॥ ೧೦೨

ವ॥ ಎಂದು ನುಡಿವನಿತುಮಂ ನುಡಿದು ಮೂಣ್ಡ ಮೂಗಧಾಮರನಂ ದೃ
ಷ್ಟಪರಂಪರರಪ್ಪ ಕುಲವೃದ್ಧರೆಯ್ದೆವಂದು,

ಚಲದಭಿಮಾನದುನ್ನತಿಯ ಪೆಂಪನೆ ತಾಳ್ದದುವೀನಿಕಾಮುಕೋ
ಮುಲಭವದುಕ್ತಿಗಳ್ ಬೆಸಸುವರ್ ಪೆಱರಾರಿದನಿಂತು ಸಂದ ತೋ ।
ಳ್ಬಲದಟಂ ಪರಾಭವಮನೇಕೆಯೊ ಸೈರಿಸುವಂ ಬಲಸ್ಥನೊಳ್
ಒಲಮನೆ ಪೂಣ್ವದುಂ ಪರಿಭವಕ್ಕೆ ಮೊದಲ್ ಸುರಸೈನ್ಯನಾಯಕಾ ॥ ೧೦೩

ಕಡುಗಲಿತನಮುಂ ಬಾಗದ
ಪಡೆಮಾತುಂ ವಿದ್ಯೆಯುರ್ಕುವೊರ್ವನೊಳೆಂತುಂ ।

ನಡೆಯವು ಭುವನಾಂತರದೊಳ್
ನಿಡಿಯರ್ಗರ್ಂ ನಿಡಿಯರೊಳರಿದೇಂ ವಿಸ್ಮಯಮೇ ॥ ೧೦೪

ಮುನ್ನಾ ಲೋಚಿಸದಾವುದು
ಮನ್ನೆಗಱಲ್ತಾಗದೆಂಬುದೇದೊರೆತಿದನೆ ।
ಚ್ಚನ್ನತಯಶನಾವನದಂ
ವುನ್ನಂ ತಿಳದಱಿದು ನೆಗಱ ನೆಗಱ್ಪುದನೀಗಳ್ ॥ ೧೦೫

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ಪೂರ್ವಾಪರವಿದೇಹಂಗಳ್ಗೆ ದೇವನಿಕಾಯದೊಡನೆ ಜಿನೇಂದ್ರವಂದನಾಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪೋದಲ್ಲಿ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದೊಳೀಯುಗದೊಳ್ ತೀರ್ಥಕರರುಂ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳುಮಪ್ಪರೆಂದು ಸರ್ವಜ್ಞರ್ ಬೆಸಸೆ ಪಲವು ಸೂಱಾವೆಮ್ಮಲ್ಲಂ ಕೇಳ್ದಱಿದೆವು,

ಸಾಮಾನ್ಯಮಲ್ತು ಭರಮಿದು
ಸಾಮಾನ್ಯಮನುಷ್ಯನಲ್ಲನಿವನೆಚ್ಚಾತಂ ।
ನಾಮಾಕ್ಷರವಾಳಿಕೆಗಳ್
ತಾಮಱುಪವೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೆಂಬುದನಾತಂ ॥ ೧೦೬

ಮಾಗಧ ಪೆಱತಂ ಬಗೆಯದಿ
ರಾಗದು ಚಕ್ರಿಯೊಳಿೞಡಂಬಡಂ ನೆಗೞಲ್ ನೀ ।
ನೀಗಳೆ ಪೂಜಿಸು ಭರಮುಂ
ಬೇಗಂ ಪೋಗೆಱಗು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಪದದೊಳ್ ॥ ೧೦೭

ನಯಮಪ್ಪೊಡೆ ಸೇವಕವೃ
ತ್ತಿಯೆ ದಲ್ ನಮಗೆಳೆವ ತೊಱೆಯನಿದಿರಿಸುವುದದೆ ।
ಲ್ಲಿಯ ಗಾಂಪು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೊ
ಳಯಶಂ ನಮಗುಱಿದು ಬೇಗವೆಱಗದೊಡುಱುಗುಂ ॥ ೧೦೮

ಪುರುಪರಮೇಶ್ವರಪುತ್ರಂ
ಚರಮಾಂಗಂ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೆಂದೊಡೆ ಪೇೞಲ್ ।
ದೊರೆ ಪೆಱರಾರ್ ಭರತನೊಳೆನೆ
ಕರಗಿದುದಾಗರ್ವಪರ್ವತಂ ಮಾಗಧನಾ ॥ ೧೦೯

ವ॥ ಅಂತು ನಿಜಶೌರ್ಯಮದಜ್ವರಂ ಮಂತ್ರಿವರ್ಗವೈದ್ಯವಚನೌಷಧಿ
ಗಳಂ ಪತ್ತು ವಿಡೆ,

ಮುನ್ನಂ ಪೂಜಿಸಿ ಶರಮಂ
ರನ್ನದ ಪಡಲಗೆಯೊಳಿಟ್ಟು ನಿಜಪರಿವಾರಂ ।
ತನ್ನುಳ್ಳನಿತುಂ ಬೆರಸು ಭ
ಯನ್ನಡುಕಮನೀಯೆ ಬಂದು ಕಂಡಂ ದಿವಿಜಂ ॥ ೧೧೦

ಪೊಂಗುಳಿದು ಭರತನೃಪಚರ
ಣಂಗಳ್ಗಾಮೋಘಧಾಮರಂ ವಿನಮಿತಸ ।
ರ್ವಾಂಗಭರಂ ಚಚ್ಚಾರು ಭು
ಜಂಗನೆ ಕೊರಲಂತೆ ಬಾಗಿದಂ ಮೂಜಿಡೆಯೊಳ್ ॥ ೧೧೧

ತಳವುಳುಗುತ್ತೆ ಉಗುವ್ವುದುಂ
ವಿಳಸನ್ಮಾಗಧಕಿರೀಟರತ್ನಾಂಶುಗಣಂ ।
ಗಳಯಿಸಿದುದವನ ಗರ್ವಮೆ
ಗಳಯಿಸುವಂತಿರೆ ನೃಪೇಂದ್ರಪದಸರಸಿಜದೊಳ್ ॥ ೧೧೨

ಚಕ್ರಂ ಪುಟ್ಟಲೊಡಂ ಪರ
ಚಕ್ರಭಯಂಕರ ಬರಲ್ಕೆವೇಟ್ಪುದನಱಿದೆಂ ।
ವಿಕ್ರಮಮನುಟಿದೆನೆನತೊಂ
ದಕ್ರಮಮಂ ಸೈರಿಸೊಂದು ಸೂಟ್ ಚಕ್ರಧರಾ ॥ ೧೧೩

ವಿಜಿತರಿಪುನೃಪ ಭವತ್ಪದ
ರಜದಿಂದಂ ವಾರ್ಧಿಯೊಂದುಪೂತವೆ ಪಾದಾಂ ।
ಬುಜಸೇವೆಯಿಂದಮಾನುಂ
ವಿಜಯಶ್ರೀಯುತ ಪವಿತ್ರಗಾತ್ರನೆನಾದೆಂ ॥ ೧೧೪

ಎಂದೆಂದಿದು ಭರತಯಶೋ
ದುಂದುಭಿರವಮೆನಿಸಿ ದೆಸೆಗೆ ಪೊಣ್ಮುವ ನಿಜವಾ ।
ಕ್ಸಿಂದರ್ಯದೆ ಪೋಲ್ತಂ ಪುರು
ನಂದನನಂ ಪೊಗೞ್ವ ಮಾಗಧಂ ಮಾಗಧನಂ ॥ ೧೧೫

ಇವು ದಿವದೊಳಗಗ್ಗಳವೆನಿ
ಸುವ ರತ್ನವ್ರಾತವೆಮ್ಮ ಮನೆಯೊಳ್ ಮಿಗಿಲ।
ಪ್ಪವು ನಿಧಿಗಧಿವಾಸಿಸಲ
ಪ್ಪವೆಂದು ರತ್ನಂಗಳನಿತುಮಂ ಮುಂದಿಟ್ಟಂ ॥ ೧೧೬

ಇವು ರತ್ನಕುಂಡಲಂ ಜಿತ
ರವಿಮಂಡಳವಿವು ತುಡಲ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯಂ ನಿನಗ।
ಲ್ಲವು ಪೆಱರ್ಗದೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ
ನಿವಱಿಂದಾಂ ನಿನಗೆ ವೆಱಿಪಪೇಂ ಚಕ್ರಧರಾ ॥ ೧೧೭

ವಾರಾಶಿಯೊಳಿನ್ನವು ಮು
ತ್ತೋರನ್ನವು ಪಡೆಯಲಾಗವತಿತರಳತರ।
ತ್ತಾರಾಹಾರಂ ಜಿತನೀ
ಹಾರಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಸಾರಮಿಂತಿದು ಹಾರಂ ॥ ೧೧೮

ಇದು ನಿನ್ನಿಯಗಲ್ದುರದೊಳ್
ಪೊದಱ್ದು ತನತೊಂದು ಜನ್ಮಮಂ ಸಫಲಂ ಮಾ।
ಟ್ಪುದಿದಿಂದುಕುಂದದಳಶಾ
ರದನೀರದನಿರ್ಮಳಂ ಭವತ್ಕೀರ್ತಿಯವೋಲ್ ॥ ೧೧೯

ವ॥ ಎಂದು ಮಾಗಧಾವರಂ ತನ್ನ ಸದ್ಯಾವಸರ್ವಸ್ವದೊಡನೆ ಸರ್ವಸ್ವ
ಮೆಲ್ಲಮುಮಂ ಮುಂದಿಟ್ಟಾಗಳ್,

ಕುಳಶೈಲೋನ್ನತನುಗ್ರಶಾತ್ರವಶಿರೋವಮಾಣಿಕ್ಯಮಾಳಾಂಶುಮಾಂ
ಸಳತಶ್ರೀಪದಪೀಠರತ್ನಕಿರಣಂ ಚಕ್ರೇಶ್ವರಂ ವಾರ್ಧಿಭೂ।
ತಳನಾಥಂಗನುರಾಗಮಂ ಬಳೆಯಿಸಲ್ಕರ್ಘ್ಯಕ್ರಿಯಾತಂಡುಲಂ
ಗಳವೆಂದಾದರದಿಂದೆ ಕೊಂಡನವಱೊಳ್ ಪತ್ತೆಂಟುರತ್ನಂಗಳಂ ॥ ೧೨೦

ವ॥ ಅಂತು ಮಾಗಧನಂ ಸಂತಸಂಬಡಿಸಿ ಪೋಗಲ್ವೀಡ್ದು ನಿಜವಿಜಯ
ಕಟಕಾಖಿಮುಖನಾದನಾಗಳ್ ಸಾರಥಿರಥಮುಂ ಚಕ್ರೋದಿಸುತ್ತುಂ,

ಮಾಗಧನಂ ಗೆಲ್ದೊಸೆಗೆಗೆ
ರಾಗಿಸಿ ಜಳರಾಶಿ ನಿನಗೆ ಸೇಸಿಕ್ಕುವವೋಲ್।

ಈಗಳ್ ಸೊಗಯಿಸಿದುದು ಮು
ಕ್ತಾಗಣಮಿಶ್ರಿತತರಂಗಹಸ್ತೋತ್ಕರದಿಂ ॥ ೧೮೧

ಪಸರಿಸಿದ ಪದ್ಮರಾಗದ
ಪೊಸಗೆಂಪಂ ಮಾಂಸಮೆಂದು ಮುಂ ಕರ್ದುಕಲ್ಕಾ ।
ಟಿಸಿಯುಂ ಬಟಿಕದನುರಿಯೆಂ
ಬ ಸಂಕೆಯಿಂ ಪೊರ್ದದಿರ್ದುವೀಮೆತ್ಸ್ಯಂಗಳ್ ॥ ೧೮೨

ಸಮದಕರಿಮಕರಹತಿಯಿಂ
ಸಮುಚ್ಛಳದ್ವೀಚಿಮಾಳಿಕಾಸಘ್ಟಳಾಂತ ।
ಸ್ಖಲ್ಲಿತಾಕ್ಷನೀಗಳೀತಿಮಿ
ತಿಮಿಂಗಿಳಂಗೆತ್ತು ನೋಱ್ಪುದೀಸ್ಯಂದನಮಂ ॥ ೧೮೩

ಕಡುಗುಣ್ಪುವೆರಸು ದಾಂಟಿಂ
ಗಡ ಮೇಱೆಯನೆಂದು ವಜ್ರವೇದಿಕೆಯಂ ತಾಂ ।
ತೊಡೆಸಕ್ಕಿವೊಯ್ವವೋಲ್ ಪೊ
ಯ್ದೊಡನೊಡನುಚ್ಚಳಿಪುವಿದಱತುಂಗತರಂಗಂ ॥ ೧೮೪

ವ॥ ಎಂಬಿನೆಗಂ; ಅತ್ತ ವಿಜಯಕಟಕಜನಮಂಬುಧಿತಟದೊಳಿರ್ದು ಅರಸನೊಂದೆ ಮೆಯ್ಯೊಳ್ ಪೋಗಿ ಬಾರದೆ ತಡೆದುದರ್ಕೆ ಕಟ್ಟು ಕಡಿದು,

ಅರಸಂ ತುಂಗತರಂಗಭಂಗುರುಗಭೀರಾಂಭೋಧಿಯಂ ಪೊಕ್ಕನೊಂ
ದೆ ರಥಂ ಸಾರಥಿಯೊರ್ವನಾರುವೊಡನಿಲ್ಲಿಂತೆಂತುಟಾಬಲ್ಲಿದಂ ।
ಸುರನಾಮಾಗಧನಲ್ಲಿ ಭೂಭುಜನ ದೋರ್ದಂಡಕ್ಕೆ ಪುಣ್ಯೋದಯಂ
ನೆರವಕ್ಕೆಂದು ಪಲುಂಬಿ ಪಂಬಲಿಸುದಾಯ್ತಂತಾಕುಳವ್ಯಾಕುಳಂ ॥ ೧೮೫

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಂ,

ಪರಿತಂದಪ್ಪುದದೊಂದದೇಂ ಮಕರವೋ ತುಂಗಾದ್ರಿಯಂ ಪೋಲ್ವ ಪೆ
ರ್ದೆರೆಯೋ ಪೆರ್ದೆರೆಯಲ್ತು ಪೋ ಮಕರಮುಂ ತಾನಲ್ಲದುದ್ಯದ್ಧ್ವಜಂ
ಭರತಾಧೀಶ್ವರನೇಱಿ ಪೋದರಥಮಾಬಂದಂ ಧರಾಧೀಶನೆಂ
ಬ ರವಂ ಪೊಂಪುಟಿವೋಗೆ ವಾರಿಧಿತಟಂ ಚಿಲ್ಲಾದುದಾಸೈನ್ಯದಿಂ ॥ ೧೮೬

ತೆರೆಗಳ ಪೊಯ್ಲಂ ಸ್ಯಂದನ
ತುರಗಂಗಳ್ ವೊಗವನೆತ್ತಿ ಬಂಚಿಸಿ ಮಟ್ಟಂ ।
ಪರಿಯೆ ತೆರೆಯಿಲ್ಲದೆಡೆಯೊಳ್
ವರೂಥವುವಯವದೆ ತಡಿಯನೆಯ್ದಿದುದಾಗಳ್ ॥ ೧೦೩

ವ॥ ಅಂತು,

ಮಣಿಸಂಘಾತಂಗಳಂ ಮೂಗಧನತಿಭಯದಿಂದಿತ್ತು ವಂ ಚಕ್ರಿಚೂಡಾ
ಮಣಿ ಕೈಕೊಂಡಾಜ್ಞೆಯಂ ದಾಂಟದೆ ನಡೆವುದು ನೀನೆಂದಣಂ ಮಾಣದೇ ಕ।
ಕ್ಷಣದಿಂದಂ ತನ್ನ ಲೀಲಾರಥದೊಳೆ ಲವಣಾಂಭೋಧಿಯಂ ದಾಂಟಿ ನಾನಾ
ಗುಣರತ್ನಾಂಭೋಧಿ ಬಂದಂ ಸುಕವಿಜನವನೆನೋವಮಾನಸೋತ್ತಂಸಹಂಸಂ॥

ವ॥ ಅಂತು ಸಮುತ್ತೀರ್ಣಪ್ರತಿಜ್ಞಾಪಾರಂ ಪಾರಾವಾರಪಾರವನೆಯಿ ದಾಗಳ್ ಗಂಗಾದ್ವಾರದೊಳ್ ಬಂದು ಕಾಣ್ಬ ಮಕುಟಬದ್ಧರುಂ ತದ್ವೀದೀಶಟೆ ದೊಳ್ ಬಂದೆಱಗುವಧಿಕಾರಿಗಳುಂ ಶಿಬಿರಬಹಿರ್ಭಾಗದೊಳ್ ಬಂದು ಕೈ ಕೊಂಡ ಸೈನ್ಯಂಗಳುಂ ಬೆರಸು,

ನೆರೆದಂತಃಪುರಕಾಂತೆಯರ್ ಪಲಬರುಂ ಸೇಸಿಕ್ಕೆಯುಂ ವಾರಣಾಂ
ದರಿಯರ್ ಚಾಮರಮಿಕ್ಕೆಯುಂ ಮಕುಟಬದ್ಧಾಧೀಶರಾಗಳ್ ವಸುಂ ।
ಧರೆಯಂ ಪರ್ವಿರೆ ವೈಯನಿಕ್ಕೆಯುವುದಾತ್ತೋತ್ಸಾಹದಿಂ ರಾಜಮಂ
ದಿರಮಂ ಪೊಕ್ಕನುದಾರಸಾರವಿಭವಂ ಸಂಸಾರಸಾರೋದಯಂ ॥ ೧೦೯

ಗ॥ ಇದು ದೇವೇಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರವಂದ್ಯಪರಮಜಿನೇಂದ್ರಮುಖ
ಚಂದ್ರವಾಕ್ಚಂದ್ರಿಕಾಪ್ರಸರಪ್ರಸಾದೋದೀರ್ಣಸೂಕ್ತಿ
ಕಲ್ಲೋಲಮಾಲಾಕೀರ್ಣಕವಿತಾಗುಣಾರ್ಣವ
ಪ್ರಣೀತಮಪ್ಪಾದಿಪುರಾಣದೊಳ್
ಮೂಗಧದರ್ಪದಳನಂ
ದ್ವಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ
ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಶ್ರೀಯೊಳೊಡಂಬಡಿಸಿ ಜಯ
ಶ್ರೀಯಂ ಷಟ್ಖಂಡಮಂಡಳಕ್ಷಿತಿಯುವನಾ।
ತ್ಮೀಯಂ ವೂಡುವೆನೆಂಬ ನಿ
ಜಾಯುತಿಯಿಂದಂ ಸರಸ್ವತೀವಿಹಾರಂ ॥ ೧

ವ॥ ಅಂತು ಭರತೇಶ್ವರಚಕ್ರವರ್ತಿ ದಕ್ಷಿಣದಿಗಂಗನಾಳಂಕಾರನಾಗಿ ನೆಡೆದು ದಕ್ಷಿಣಾಂಬುರಾಶಿಯನೆಯ್ದಿ ವೈಜಯಂತೀದ್ವಾರದೊಳ್ ಬೀಡಂ ಬಿಟ್ಟಾಗಳ್,

ಏಲಾಲವಂಗಲವಶೀ
ವೇಲಾವನಭೂಮಿಯೊಳ್ ನಿಧೀಶ್ವರಸೈನ್ಯ!
ವ್ಯಾಳಗಜಂಗಳ್ ವನಗಜ
ಲೀಲೆಯನನುಕರಿಸೆ ಕಣ್ಗೆವಂದುವು ಪಲವುಂ ॥ ೨

ವ॥ ಅಂತಾವನೋಪಾಂತದೊಳ್ ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಶಿಬಿರಮಂ ನಿಱಿಸಿ ವೈಜಯಂತೀದ್ವಾರದೊಳಗಣಿಂದವೊಂದೇ ರಥದೊಳ್ ಲವಣಜಲಧಿಯಂ ಪೊಕ್ಕು,

ಮಾಗಧನಂ ಗೆಲ್ದಂತವೊ
ಲಾಗಡೆ ವರತನುವನೊತ್ತಿ ಕಪ್ಪಂಗೊಂಡು।
ದ್ಯೋಗದ ಕಲಿತನಮಂ ಪೊಗ
ಟ್ಪಾಗಳವಾಜ್ಮನಸಗೋಚರಂ ಪಾರವನಾ ॥ ೩

ವ॥ ಅಂತು ವರತನುವಿನ ಕೈಯೊಳಭೇದ್ಯಕವಚಮುಮುಂ ಚೂಡಾರತ್ನಮುಮುಂ ರತ್ನಕಟಕಂಬೆರಸು ಪಲವ್ರಂ ಪರಾರ್ಘ್ಯರತ್ನಂಗಳಂ ಕೊಂಡು ಮಗುೞ್ದು ಲವಣಸಮುದ್ರದುಪಸಮುದ್ರದ ನಡುವೆ ನೆಡೆದು ಚಂದನಪನ ಸೆನಾಳಕೇರತಾಂಬೂಲವಲ್ಲೀಪ್ರಚುರಪ್ರದೇಶಂಗಳೊಳ್ ನಿಜವಿಜಯಕುಂ ಜರಂಗಳಂ ವಿಹಾರಿಸಿ ಬಂದು ಸಿಂಧುದ್ವಾರದೊಳ್ ಸಮುದ್ರಕಲ್ಲೋಲಲೀಲಾಂದೋಳಿತವನದೇವತಾಂದೋಳನಾನುಕಾರಿತಾಂಬೂಲಲತಿಕಾಲಂಬಕ್ರಮುಕಮುಮುಕಂಪಿತಮಧುಕರನಿಕರಾನುಕಾರಿ ಲತಾಗೃಹಪ್ರದೀಪಚಂಪ

ಕಮುಂ ಪ್ರೇಂಖೋಳಿತವನೆಸಿಜವಿಜಯಪ್ರಶಸ್ತಿಲೀಲನೊಲಿಪಿತಚಕ್ಷ್ಮದಶ್ರೀ
ತಾಳಕಮುಮಪ್ಪ ವೇಳಾವನದೊಳಾವಾಸಿತವಿಜಯಕಟಕನಾಗಿ ಪೂರ್ವಸ್ಥಿ
ತಿಯೊಳೆ ಪೊಗಿ,

ಜಳಧಿಯ ನೀರನದೊಂದಾಂ
ಗೊಳಗಿನ ನೀರೆಂದು ಬಗೆದು ದಾಂಟಿದ ವಸುಧಾ ।
ತಳಪತಿಗಿತ್ತಂ ತ್ರಾಸಂ
ಗೊಳುತುಂ ಸರ್ವಸ್ವಮುಂ ಪ್ರಭಾಸಾಮರನುಂ ॥ ೪

ವ॥ ಅಂತಾಪ್ರಭಾಸಾಮರನಂ ನಿಜವಿಜಯಯಶಃಪ್ರಭಾಸಮೂಹದಿಂದಂ
ಪುದಿದು ಸಿಂಧುನದೀತೀರಂಬಿಡಿದು ಬರ್ಪಲ್ಲಿ,

ಎಳವಿಸಿಲೀಗಳೀಗಳೆ ಮುದಿದರ್ದುದು ಚೂತಕುಜಾತಮಿಾಗಳೀ
ಗಳೆ ನನೆದೋಱುತಿಂದೊಳದಿನುನ್ಮದಪಟ್ಪದವೈಂದಮಿಾಗಳೀ ।
ಗಳೆ ಮೊರೆದತ್ತು ಚಂದನದ ತಳ್ಕಬಳಾನಿಕರಕ್ಕದೀಗಳೀ
ಗಳೆ ನೆಗಳ್ದಿತ್ತೆಲೇ ಪುಗಿಲದಾಗಳೆ ವೇಡ ವಸಂತರಾಜನಾ ॥ ೫

ಜಿನುಗುವ ತುಂಬಿಯಿಂಚರಮೆ ಗಾಣರ ಕಾಕಳಿ ಕೂಡೆ ಸೋರ್ವ ಮಾ
ವಿನ ಸೊನೆ ಗಂಧಸಿಂಧುರಮದಂ ತಳರೋಳಿ ತಗುಳ್ದು ತಳ್ತ ಕೇ ।
ತನತತಿ ಚಾಮರೋತ್ಕರದೆಲರ್ ಮಳಯಾನಿಳನಾಗೆ ರಾಜರಾ
ಜನ ಪಡೆ ಚೆಲ್ವನೇನೆಱೆದುಕೊಂಡುದೊ ಬಂದ ಬಸಂತರಾಜನಾ ॥ ೬

ವ॥ ಮತ್ತಮತ್ಯಂತಧೌತಕಲಧೌತಸ್ಥಾಸಕಾಳಂಕೃತನಪ್ಪತ್ರನೂಳಾಪ
ರಿಕಲಿತಕರೀಂದ್ರಂಗಳೆ ವಿಕಚಕರ್ಣಿಕಾಕಾರನಿಕೀರ್ಣಜಂಗಮಕ್ರೀಡಾಗಿ
ರೀಂದ್ರಂಗಳಾಗೆ, ಸಕಲದಿಕ್ಪ್ರಚಳಿತರಾಜಪುತ್ರಮಯೂರಾತಪತ್ರನಿಚಯ
ಮೆ ಸಂಚಾರೀಭೂತಚೂತಭೂಜಾರಾಮವನಾಗೆ, ವಿಜಯಕೌಸುಂಭರ
ಕ್ತಾಂಶುಕಪತಾಕಾನಿಕಾಯಮೇ ಪಲ್ಲವಿತಾಶೋಕವನಮಾಗೆ, ಮದಾವೋ
ದಸುರಭಿಯುಂ ಮದಶೀಕರಾಸಾರಶಿಶಿರಮುಂ ಮದಾವೋದಭರಮುಂಭರ
ಮುಂ ಅಪ್ಪ ಕರಿಕರ್ಣತಾಳಾನಿಳನೆ ಮಳಯರುಹನೆಂದನಾಂದೋಳನೋ
ದ್ಗಂಧಿಯುಂ ಮಳಯಗಿರಿನಿರ್ಝರಾಸಕ್ತಳಿತಶೀತಳಮುಂ ಮಳಯವಿಳಾ
ಸಿನೀನಿರಂತರಾಳಸ್ತನತಟಸ್ಖಲನಮಂದಮಂದಗಮನಮುಮಪ್ಪ ಮಳಯಾ
ನಿಳನಾಗೆ,

ಕರಣೀವೃಂದವ್ರಜೋದ್ಗಾಯನಸವುದಯಕರ್ಣಾಮೃತಸ್ಯಂದಿಹಿಂದೋ
ಳರವಂ ಸಾವೋದನಾನಾವಿಧಕುಸುಮರಸಾಪಾನಸಾನಂದಭೃಂಗೌ ।
ಘರವಂ ತಾನಾಗೆ ಪುಷ್ಪೋತ್ಕರಬಳವಿಜಯೋದ್ದರ್ಪಕಂದರ್ಪಲೀಲಾ
ಕರನಾದಂ ಜೈತ್ರಯಾತ್ರೋತ್ಸವದೊಳಖಿಳಷಟ್ಖಂಡಭೂಮಂಡಲೀಶಂ॥೭

ವ॥ ಅಂತು ದಿಗ್ವಿಜಯಯಾತ್ರೆಯೆ ವಸಂತೋದ್ಯಾನಯಾತ್ರೆಯನೆನು ಕರಿಸೆ,

ಸಲಿಲಕ್ರೀಡಾಭವೋದ್ಯಜ್ಜಳಕಣನಿಕರಾಕಾರಮುತ್ತ ದ್ವಿಪೇಂದ್ರಾ
ವಳಿಹಸ್ತಾಗ್ರೋಚ್ಚಳತ್ಪುಷ್ಪೀಕರಸವುದಯಮುದ್ಯಾನಕೇಳೀಚಳತ್ಪ ।
ಶ್ರೀಳಶಾಖಾಕಾರಚೈತ್ರದ್ವಿರದಕದಳಿಕಾಡಂಬರಂ ಭೂರಿಕೋಳಾ
ಹಳಸೇನಾಚಕ್ರವಾಳಂ ನಡೆದುದು ವಿಜಯಶ್ರೀವಧೂತ್ಕಂತೆಯಿಂದಂ ॥ ೮

ವ॥ ಅಂತತ್ಯಂತಪ್ರವರ್ಧಮಾನವಿಜಯೋದ್ಯೋಗದಿಂ ವಿಜಯಾರ್ಧಾ
ಚಳೋಪಾಂತವುನೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆಯ್ದಿವರ್ಪಾಗಳ್,

ಚಿರವಿಕ್ಷೋಭಿತಸಿಂಧುತೋಯಶಿಶಿರಂ ತತ್ತೀರನಾನಾಲತೋ
ತ್ಕರಸಂಘಟ್ಟನವುಂಥರಂ ವುದಪಯಃಕಂಡೂಳಗಂಡಸ್ಥಳಂ ।
ದ್ವಿರದೋದ್ಧೃಷ್ಟಘನಸ್ರವತ್ಸರಳಸಾರಾವೋದವುದ್ದಾವುಭೃಂ
ಗರವಂ ಚಕ್ರಿಯನಾಱಿಸಿತ್ತು ವಿಜಯಾರ್ಧೋರ್ವೀಪಾಂತವುಂದಾನಿಳಂ ॥ ೯

ವ॥ ವುತ್ತವುಂತಂತೆ ಬರೆವರೆ,

ಗಗನಾಭೋಗನುನೆಯ್ದಿ ನೀಳ್ದ ವುಣಿಕೂಟಾಟೋಪವೆಂಬಂತೆ ದಿ
ಟ್ಟಿಗೆ ವುನ್ನುಂ ಬರೆ ಸಾರೆ ಸಾರೆ ತನುವಂ ತತ್ಕುಂಜಸಂಜಾತಭೂ ।
ಜಗಳತ್ಪುಷ್ಪಪರಾಗಸಾರಭವಹನ್ಮಂದಾನಿಲಂ ಸೋಂಕೆ ತೊ
ಟ್ಟಿಗೆ ಕಣ್ಗೊಂಡುದು ಪಾರವಂಗೆ ವಿಜಯಾರ್ಧಾದ್ರೀಂದ್ರಶೋಭೋದಯಂ॥

ವ॥ ಆವಿಜಯಾರ್ಧದ ಕಡೆವಿಡಿದು ವೀಗೆ ನೆಗೆದ ವನವೇದಿಕಾಪ್ರದೇಶ ವುನೆಯ್ದಿದಾಗಳ್,

ಅದಱೊಳಗೆ ಪುದಿದ ಸಪ್ತ
ಚ್ಛದಚಂಪಕನಾಗಪೂಗಪುನ್ನಾಗವನಂ ।
ಪುದಿದ ಪೊಸಗಂಪಿನೊಳ್ ಬಳ
ಸಿದುದಾಗಳ್ ಪುಗುವ ಭರತನಂತಃಪುರವಂ ॥ ೧೦

ವ॥ ಅಂತು ಸೊಗಯಿಸುವ ವನವೇದಿಕೆಯ ನಾನಾಮಣಿಮಯಮೂಖ ಮೂಲಾವಿರಾಜಿತೋತ್ತುಂಗತೋರಣದ್ವಾರದಿಂದಂ ನುಗುಳ್ದ ವನವೀಥಿವಿಡಿದುಬಂದು ವಿಜಯಾರ್ಥಮಧ್ಯಮಕೂಟಾಸನ್ನಪ್ರದೇಶನಿವೇಶಿತಶಿಬಿರನಾಗಿ ನಿಯಮದೊಳಿರ್ದ ಭರತೇಶ್ವರಚಕ್ರವರ್ತಿಯಿರವನಱಿದು,

ಸಿತಕುಸುಮಶೇಖರಂ ಚ
ರ್ಚಿತಚಂದನನತಿವಿಳಾಸವಿಧೃತದುಕೂಲಂ ।
ಧೃತರತ್ನಾಭ್ಯರ್ಣಂ ಬಂದಂ
ಪತಿಗಿದಿರಂ ಶಂಖನಿಧಿಯೆ ಬರ್ಪಂತಾಗಳ್ ॥ ೧೦

ಮಣಿಮಕುಟಂ ಶಿಖರಂ ಲಂ
ಬಣಿಗೆಯ ಪೊಸಮುತ್ತು ನಿರ್ಝರಂ ಮಣಿಕಟಕಂ ।
ಮಣಿಕಟಕಮಾಗೆ ತದ್ಗಿರಿ
ಗೆಣೆಯಾದಂ ತನ್ನ ಪೆಸರೊಳಂ ವಿಜಯಾರ್ಧಂ ॥ ೧೩

ಬಂದು ಮಣಿಮಕುಟನಸವಸ
ದಿಂದಂ ಚಕ್ರಿಯ ಪೊದಳ್ದಿ ತೇಜಕ್ಕೆ ಮುಸು ।
ಳ್ದಂದೆಱಿಗಿ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ವುದು
ವೊಂದವಯವದಿಂದೆ ಸಾರೆ ಕರೆದು ನೃಪೇಂದ್ರಂ ॥ ೧೪

ವ॥ ಭದ್ರಾಸನಮನಿಕ್ಕವೇಪೆ ಕುಳಿಳ್ದರ್ ವಿಜಯಾರ್ಧಕುಮಾರಂ,

ಇದು ವಿಜಯಾರ್ಧಮೆನ್ನ ಪೆಸರುಂ ವಿಜಯಾರ್ಧಮುಲಂಘ್ಯಮೆಂದುಮಿಂ
ತಿದು ಪೆಱರ್ಗಾನುಮಿನ್ನಿಗಮುಲಂಘ್ಯನೆನಿಂ ನಿನಗಾಳಿನಾಳ ಲೆ ।
ಕ್ಕದೊಳಿದು ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ ದಿಗ್ವಿಜಯಾರ್ಧದೊಳೊಂದಿನಿಂದುದ
ಪ್ಪುದಱೊಳೆ ಸಂದುದೀಗಿರಿಯುಮಿಾಜಗದೊಳ್ ವಿಜಯಾರ್ಧನಾಮದಿಂ ॥

ಇದಱೊಳ್ ಮಧ್ಯಮಕೂಟದೊಳ್ ವಸಿಯಿಪೆಂ ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆ ಪೂಮಾಲೆಯುಂ
ದದೆ ನಿಂತಿರ್ಪುದು ಮತ್ಕಿರೀಟತಟದೊಳ್ ಚಕ್ರೇಶರಾರ್ ಬಂದೊಡಂ ।
ವೊದಲೊಳ್ ಮಾಲ್ಪ ನಿಯೋಗಮಿಂತಿದೆನಗೆಂದಾನಂದದಿಂ ತಾನೆ ಮಾ
ಡಿದನಾಚಕ್ರಿಗೆ ನಾಡೆಯುಂ ವಿಭವದಿಂ ಪುಣ್ಯೋದಕಸ್ನಾನಮುಂ ॥ ೧೬

ವ॥ ಅಂತು ವಿಜಯಾಭಿಷೇಕಂಗೆಯ್ದು,

ಸಾರಮಿದು ರತ್ನಮಯಭೃಂ
ಗಾರಂ ಹರಿಪೀಠಮಿದು ಜಗತ್ತ್ರಿತಯಾಳಂ ।
ಕಾರಮಿದು ದಿವ್ಯಮೌತಪ
ವಾರಣಮಮೃತಾಂಶುಬಿಂಬಧವಳವಿಳಾಸಂ ॥ ೧೩

ಇವು ಚಮರೀಜಾತಂ ದು
ಗ್ಧವಾರ್ಧಿಫೇನೋಪಮಾನಮಿವು ನಿನಗೆಯೆ ತ ।
ಕ್ಕುವು ನಿನ್ನ ಜಸದ ರೂಪಿನೊ
ಳವೆ ಮೆಱೆವುವು ಸಕಳಚಕ್ರವರ್ತಿಶ್ರೀಯಂ ॥ ೧೪

ವ॥ ಎಂದು ವಿಜಯಾರ್ಧಕುಮಾರಂ ಸಾರವಸ್ತುಗಳನೋಲಗಿಸಿ ತನಗಾ ಜ್ಞಾವಿಧೇಯನಾಗಿ ಪೋದಂ. ಅನ್ನೆಗಂ ಭರತೇಶ್ವರಚಕ್ರವರ್ತಿಯುಮಲ್ಲಿ ಚಕ್ರರತ್ನಮಂ ಪೂಜಿಸಿ,

ವಿಜಯಾರ್ಧಜಯವಿದೆನಗಾ
ವ ಜಯಂ ನೆಗಱ್ದುತ್ತರಾರ್ಧಜಯಮೆ ಜಯಂ ದಿ ।
ಗ್ವಿಜಯದೊಳೆಂದೂರ್ಜಿತಭುಜ
ವಿಜಯಂ ದಿಗ್ವಿಜಯಚಿಂತೆಯಿಂ ತೊಡರ್ದಾಗಳ್ ॥ ೧೫

ವ॥ ಅಂತು ತನ್ನ ಮುನ್ನೆ ಬಂದ ವನವೀಥಿಯೊಳಗನೆ ಮುಗುಳ್ದು ಪೋಗಿ ವೇದಿಕಾದ್ವಾರದಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ವಿಜಯಾರ್ಧವನವೇದಿಕಾಸನ್ನ ವಿಶಾಲಪ್ರದೇಶದೊಳ್,

ನೆಲೆವೀಡಂ ಬೀಡುಮಾಡಲ್ ಕೆಲವ್ರುದಿವಸಮುಂ ಮಾಱ್ಪುದಿನ್ನಿಲ್ಲಿ ರೂಪ್ಯಾ
ಚಲಮುಂ ಪಾಯ್ದುತ್ತರಾರ್ಧಕ್ಕೆ ಮುಗೆ ನಡೆವ ಸಾಮಗ್ರಿಯಂ ಮಾಡಲೀಗಳ್॥
ನೆಲೆ ಗಂಗಾಸಿಂಧುವಧ್ಯಕ್ಷಿತಿಪತಿಗಳುಮಿತಾಣದೊಳ್ ಬಂದು ಕಾಣ್ಬರ್
ಪಲರೆಂದಂತಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ವಾಗಿರೆ ಬಿಡಿಸಿದನುರ್ವೀಶ್ವರಂ ತನ್ನ ಬೀಡಂ ॥ ೧೬

ವ॥ ಅಂತು ಬೀಡಂ ಬಿಟ್ಟಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಗಂಗಾಸಿಂಧುಗಳಿರಡಱೆಡೆಯ ಭೂಪಾಳರಿಂದೆ ಮುನ್ನ ವೃಷಭನಾಥನ ನಡಪಿದುದುಮಂ ತಮ್ಮ ನೆಣ್ಪುಮಂ ಬಗೆದು ಕುರುರಾಜಾದಿಮಹಾರ್ಘಾಭಿಷಿಕ್ತ ಪಾರ್ಥಿವರ್ ಸನ್ನದ್ಧಬಲಪರಿವೃತರಾಗಿ ಭರತೇಶ್ವರಚಕ್ರವರ್ತಿಯನಾಸ್ಥಾನದೊಳ್ ಬಂದು ಕಂಡು,

ಒಡೆವುದೆ ವಜ್ರಕವಾಟವು
ನಡರ್ವುದೆ ವಿಜಯಾರ್ಧಗಿರಿಯನಿಂತೀಗಳೆ ಪೂ ।
ಣ್ದೆಡೆಗಿಡುವುದೆ ಸಿಂಧುವನಿಂ
ತಡೆವಂದಮಿದಾವುದೆನ್ಮನೆನ್ಮನೆ ಬಿಸಸಾ ॥ ೮೧

ನಿನಗುತ್ತರಾರ್ಧವೊಂದ
ರ್ಧನಿಮೇಷಮುಹೂರ್ತಮಾತ್ರದಿಂ ಬಾರದೆ ಕೈ ।
ಗಿನಿತುವರಂ ದೇವರ್ ನಡೆ
ವನಿತುಂ ಮಾಣ್ಬನಿತುಮಂತದಾವುದು ಗಹನಂ ॥ ೮೨

ಎಂಬನ್ನೆಗಮಂಬರದೊಳ
ಳುಂಬಂ ಬೆಳಗೆನಿಸಿ ಮಕುಟವಣಿಕುಂಡಲದಿ ।
ವ್ಯಾಂಬರಭೂಷಿತನೆಮರಕ
ದಂಬಕವೃತನೊರ್ವನೆಮರನಾಗಿರಿವರದಿಂ ॥ ೮೩

ಅವತರಿಸಿ ಚಕ್ರಿಯಂ ಕಂ
ಡವನತಮಣಿಮಕುಟನುಚಿತಪೀಠನಿವಿಷ್ಟಂ ।
ಭುವನೇಶಂ ಬೆಸಗೊಳೆ ವಿನೆ
ಯವಚಃಪ್ರಸರಂಗಳೆಸೆದೊಡಂಬಡೆ ನುಡಿದಂ ॥ ೮೪

ಭುವನಕ್ಕೆ ಕುಶಲಮಂ ಮಾ
ಡುವ ನಿನಗೇನೆಂದು ಕುಶಲಮೇ ಎಂಬೆಂ ಪೇೞ್ ।
ಭುವನನುತ ಮಾಣದರಿನೃಪ
ಭುವನಕ್ಕವ್ವಳಪ ತೋಳ್ಗೆ ಕುಶಲಮೆ ನಿನ್ನಾ ॥ ೮೫

ದೇವರ ಕುಲದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿಯೆ
ದೇವವೆಸರ್ ನೆಗೞ್ದುದೆಮಗೆ ಕಾರಣಮದನಾ ।
ಮೇವೆಮೊ ವಿಜಿಗೀಷುತೆಯಿಂ
ದೇವ ನೆಗೞ್ ದೇವ ನೀನೆ ದೇವನೆ ಅಲ್ತೇ ॥ ೮೬

ಇದು ನೃಪತೇಜಶ್ಚಕ್ರದ
ಪೊದಪ್ಪೆ ತಾನಲ್ತೆ ಚಕ್ರರೂಪದಿನಿರ್ದ ।

ಪ್ಪುದು ನಿನ್ನ ದಂಡನೀತಿಯ
ಪುದುವೆ ವಲಂ ದಂಡರತ್ನವೆಂಬುದು ಪೆಱತೇ ॥

ಭವದೀಯಬಳವಿಜೃಂಭಿತ
ರವದಿಂ ತ್ರಸ್ತನೆನಧೀಶ ಬಂದೆಂ ಕಾಣಲೆ ।
ಭವದಂಘ್ರಿಸರೋಜಮನಾ
ನವಧೂತಾರಾತಿನೃಪ ಭವತ್ಕಿಂಕರನೇಂ ॥ ೮೪

ಕೃತಮೊಳನೆನೆಂಬೆನಿಳಾ
ಪ್ರತೀತನೆಂ ಗಿರಿತಟಂಗಳಿನ್ನಱಿಯದುವಿ ।
ಲ್ಲ ತಮಿಸ್ರಗುಹಾಕೂಟ
ಸ್ಥಿತನೆಂ ನೀನೆನ್ನ ನಾಳ್ವುದಾಳ್ವಸಗೆಯ್ವೆಂ ॥ ೮೫

ವ॥ ಎಂದು ತನ್ನಂ ಮುನ್ನಮಱಿಪಿ,

ಬೆಲೆಯಿಡಲಱಿವೊಡೆ ಮಂಡಲಿ
ಬೆಲೆಯಿಡುಗೆವು ನೋಂಪೊಡಿವಱ ತೇಜದ ಮೇಲು ।
ಜ್ಜ್ವಲತೇಜ ನಿನ್ನ ತೇಜಂ
ನೆಲಸಿದುದೆನೆ ಪೇಳವರ್ಕೆ ಬೆಲೆಗಳುವೊಳವೇ ॥ ೮೬

ಒಂದೊಂದಱಿನೀತುಡುಗೆಗ
ಳೊಂದೊಂದಗ್ಗಳಮಿವೆಂದು ಪದಿನಾಲ್ಕುಮನೋ ।
ರೊಂದನೆ ತೋಱಿ ನಿಜಾದರ
ದಿಂದಂ ಭರತೇಶ್ವರಂಗೆ ದಿವಿಜಂ ಕೊಟ್ಟಂ ॥ ೮೭

ವ॥ ಅಂತು ಕೊಟ್ಟು ತಾನುಂ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಮುನ್ನಣೆಯೊಳ್ ಸಂತ
ಸಂಬಟ್ಟು ವಿಜಯಾರ್ಧಗುಹಾದ್ವಾರಪ್ರವೇಶೋಪಾಯಮನೆಲ್ಲಮಱಿಯೆ
ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದಾವ್ಯಂತರಾಮರಂ ಪೋಗಲೊಡಂ ಮನುವಂಶಧ್ವಜಂ ಸೇನಾ
ನಾಯಕಂಗೆ ಬಟಿಯನಟ್ಟಿದಾಗಳಾತಂ ಬಂದು ಮುನ್ನಮೆ ಬಂದಿರ್ದ
ಕುರುರಾಜಾದಿಪಾರ್ಥಿವರಂ ನೋಡಿ,

ಅವನೀಶಾದೇಶಮಂ ದಾಂಟದರೆನಿಪ ಜಗದ್ದುರ್ಯಶೋಧೂಳಿಯುಂ ಪಾ
ರ್ಥಿವಸೇನಾಧೂಳಿಯುಂ ಮುಟ್ಟದು ದಲಿವರನೆಂಬಂತೆ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಬಂದಿ ।

ರ್ವ್ವರುದ್ಭುಷ್ಟಚ್ಛತ್ರಕಂಠೀರವರಿವರಧಿಪರ್ ಚಂಡದೋರ್ದಂಡಜೈತ್ರೋ
ತ್ಸವಸಾಧೋವಗ್ರಕೀರ್ತಿಧ್ವಜರಿವರೆ ಪತಿಶ್ರೀಲತೋದ್ಯಾನಪಾಳರ್ ॥ ೩೦

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ತದುಕ್ತಿಸುಧಾಸಾರವಾರಿಧಾರೆಯಿಂದಂ ಕೊನರ್ತ ರಾಜ
ಪುತ್ರರ ಮಾರ್ಗಶ್ರಮಾತಪಾಕ್ರಾಂತಮಪ್ಪ ಮನಮೆಂಬ ಲತೆಯನನೇಕಕು
ಶಲಾಲಾಪಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದಂ ಕುಸುಮಿತಮನುಮಂ ಸ್ವಹಸ್ತ ತಾಂಬೂಲದಾನದಿಂ
ದಂ ಫಲಿತಮುಮಂ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಬೀಡುಗಳ್ಗ ವರಂ ಪೋಗಲ್ವೇೞ್ದು
ಸೇನಾನಾಯಕನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ಕೃತಮಾಳಾಮರೋದ್ದಿಷ್ಟೋಪಾ
ಯಮನೆಲ್ಲಮಂ ಪೇೞ್ದು,

ತೆಱೆವ ತೆಱನಿಂತುಟಿಂತೀ
ತೆಱದಿಂದೆ ತಮಿಸ್ರಗುಹೆಯ ವಜ್ರದ ಪಡಿಯಂ।
ತೆಱೆದದಱ ಬೆಂಕೆ ಪೋಪಿನ
ಮೆಱಗಿಸು ನೀಂ ಮ್ಲೇಚ್ಛಖಂಡಮಂ ಪಡುವಣದಂ ॥ ೨೩

ಎನೆ ರಥಿನೀಪತಿ ಚಕ್ರೇ
ಶನ ಬೆಸನಂ ಪೂಣ್ದು ರಾಗದಿಂದೇಱು ಜಗ।
ದ್ವಿನುತಾಶ್ವರತ್ನಮುಂ ಪಿರಿ
ದು ನಚ್ಚಿನೊಳ್ ಪಿಡಿದು ದಂಡರತ್ನಮನಾಗಳ್ ॥ ೨೪

ಕತಿಪಯತುರಂಗಬಲಪರಿ
ವೃತನೊಳಪೊಕ್ಕೊಗೆದ ಸಿಂಧುವನವೇದಿಕೆಯಿಂ।
ಸತತಗತಿವೇಗದಿಂದೂ
ರ್ಜಿತಭುಜಬಳನೆಯ್ದಿ ನಗೆದ ವನವೇದಿಕೆಯಂ ॥ ೨೫

ವ॥ ಆವೇದಿಕೆಯ ಮೂಡಣ ಮಣಿಮಯಸೋಪಾನಂಗಳಿಂದಂ ರಜತಾ
ಚಳಜಗತೀತಳಮನೇಱಿ ತನ್ನೊಡನೆಯ ಬಲಮೆಲ್ಲಮುಂ ಪಡುವಣ ಸೋ
ಪಾನಂಗಳಿಂದಂ ಬೆಂಕೆ ಭೋಂಕೆನಳುರವಂತು ಬೇಗಂ ಮ್ಲೇಚ್ಛಖಂಡಾಂತ
ರ್ವರ್ತಿಯಾಗೆ ಮುನ್ನಂ ಕಳಿಪಿ ಗುಹೋತ್ಸಂಗಮುಂ ತಾನೊರ್ಬನೆಯ್ದಿ
ವಂದು ತುರಗರತ್ನಮನೇಱಿ ಪಶ್ಚಿಮಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ನಿಂದು ಭರತೇಶ್ವರ
ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಗೆಲ್ದಿಂದು ಸಾತಿರೇಕಂ ದ್ವಾದಶಯೋಜನವಿಸ್ತಾರಾಷ್ಟ್ರಯೋಜ
ನೋತ್ಸೇಧವಜ್ರಕವಾಟಪುಟಂಗಳಂ,

ಭರದಿಂದಂ ದಂಡದೊಳ್ ತಾಟಿಸಿದೊಡೆ ವಿಜಯಾರ್ಧಾಚಳಂ ತೊಟ್ಟನಾಗಳ್
ಬಿರಿದತ್ತೆಂಬಂತುಮಾಪರ್ವತಮಳಱಿದುದೆಂಬಂತುಮಾಕಾಶಮಾಕಾಂ।
ತರದಿಂದಂ ಪತ್ತು ವಿಟ್ಟೀಧರೆಗೆ ಕೆಡೆದುದೆಂಬಂತುಮಾಶಂಕೆ ಪ್ರೋಣ್ಮ್ರ
ತ್ತಿರೆ ಪೆರ್ಚಿತ್ತುಗ್ರಘೋಷಂ ಪ್ರಳಯಘನಘಟಾಟೋಪಗಂಭೀರಘೋಷಂ॥

ಅರರೀಪ್ರಟವೆಂರಡುಂ ಜೀ
ರ್ಗರೆದು ಮರಲ್ದಂದವೆಂತುಟಾಯ್ತೆನ್ನ ಭಯಂ।
ಕರದಂಡರತ್ನಹತಿಯಿಂ
ಗಿರಿನೊಂದು ನರಳ್ವ ಮಾಳ್ಕೆಯಂತಾಯ್ತೋಗಳ್॥ ೩೩

ತೆಱೆಯೆಲೊಡೆಮಲ್ಲಿ ಬೆಂಕೆಯ
ಪೊಱವಡುನ್ಪೊಂದಂದವನಿತುಕಾಲದೊಳಿಂದುಂ।
ಪೊಱವಡದೆ ಭೋಂಕೆನಾಗಳ್
ಪೊಱವಟ್ಟಪ್ಪೊಲಾದುದುಷ್ಣದೀಧ್ಯಾಚ್ಛಾಸಂ॥ ೩೪

ವ॥ ಅಂತಭೇದ್ಯವಜ್ರಕವಾಟಪುಟಂಗಳಾಪರ್ವತದೆರ್ದೆದೆಱೆವಂತೆ ತೆಱೆ
ಯೆ ಭೋಂಕೆನೆಳುರ್ವ ಬೆಂಕೆಯಂ ಸೋಂಕಲೀಯದೆ,

ಕಸೆಯೆನಿನಿಸಱಿಪಿ ಕುಡೆ ಲಂ
ಘಿಸಿದುದು ಪನ್ನೆರಡುಯೋಜನಂಬರಮಿನ್ನೀ।
ವೆಸಗೊಳ್ವುದೊ ಕಡುವೇಗದಿ
ನಸಕಳಿದುದು ಮನವುಮಂ ತುರಂಗಮರತ್ನಂ॥ ೩೫

ವ॥ ಅಂತು ತುರಂಗರತ್ನದ ಜವದೊಳೊಡಂಬಟ್ಟಂತೆ ಸಕಳಚಮೂ
ಪತಿಯುಮನಶ್ವರತ್ನಮುಮಂ ದಂಡರತ್ನಮುಮಂ ಮೆಯ್ಮೆಯೊಳ್ ಕಾವ
ದೇವತೆಗಳ್ ವಿಜಯಾರ್ಧತಟವೇದಿಕೆಯಿಂ ತಗುಳ್ದು ಸಿಂಧುವಿನ ಪಶ್ಚಿ
ಮದಿಗ್ಭಾಗವನವೇದಿಕೆಯ ತೋರಣದ್ವಾರದಿಂದಂ ಮ್ಲೇಚ್ಛಖಂಡದೊಳ
ಗಣ ವಿವಿಧಾಕಾರಪುರಗ್ರಾಮನಿವೇಶಾಭಿರಾಮಭೂಮಿಭಾಗಮಂ ಪ್ರಗಿಸಿದಾ
ಗಳ್ ಸೇನಾನಾಯಕಂ ಮ್ಲೇಚ್ಛಖಂಡಮಂ ತ್ರಿಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂಗೆಯ್ದು ಬಾಯ್ಕೋ
ಳಿಸಿ ಪಲಂಬರ್ ಮ್ಲೇಚ್ಛರಾಜರನವರವರ ಜೀವಧನಕುಲಧನಂಗಳ್ ವೆರಸು
ಮುಂದಿಟ್ಟು ತೋರಣದ್ವಾರದಿಂದಂ ಸಿಂಧುವನವೇದಿಕೆಯೊಳಗನೆ ಬಂದು

ಸೋಪಾನಾಂತರದೊಳೀವಿಜಯಾರ್ಧತಟವೇದಿಕೆಯಂ ಕಳದು ಜಗತೀತಳ
ಮನೇಱಿ ಬರ್ಪನ್ನೆಗಂ,

ಬಳಗಣ ಬೆಂಕೆಯನಱುದಿಂ
ಗಳಂತು ನೆಗಮುಗುಟ್ಟಿ ಶಾಂತರೂಪದಿನಿರ್ದ ।
ತ್ತಳುರುತ್ತಮಿರ್ದ ಕೋಪಾ
ನಳನಿಂದುಪಶಾಂತನಾದ ಭೂಭೃತ್ಪತಿವೋಲ್ ॥ ೪೦

ವ॥ ಆಗಳಾಗುಹಾದ್ವಾರಮಂ ಪತಾಕಿನೀಪತಿ ಪಡೆಗೆ ನಡೆಯಲಿಂಬಪ್ಪಂತು ಶೋಧಿಸಿ ಕಾಪಂ ಪೇೞ್ದು ನಿಜವಿಜಯಶಿಬಿರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಚಕ್ರವಲ್ಲಭನಾ ಸ್ಥಾನಮಂಟಪದೊಳ್ ದೂರಾವನತಮಣಿಮಕುಟನಾಗಿ ಕಂಡು ವಸ್ತುವಾಹನಪ್ರಸ್ತರಂ ಮ್ಲೇಚ್ಛರಾಜರಂ ಲಲಾಟಸ್ಪೃಷ್ಟಭೂತಳರಂ ಮಾಡಿ ಕಾಣಿಸಿ,

ಹರಿಕರಿಕನ್ಯಾರತ್ನಾ
ಭರಣಂಗಳ್ ದೇವಕುಲಧನಾದಿಗಳವು ದೇ ।
ವರದೊಂದಾಜ್ಞೆಯನಾಂಪರ್
ಕಿರೀಟದಿಂದಿವರ್ಗಳಿನಿಬರುಂ ಭೂಪತಿಗಳ್ ॥ ೪೧

ವ॥ ಎಂದವರ ದೇಶನಾಮಕುಲಗೋತ್ರಂಗಳಂ ನೆಱಿಯೆ ತಿಳಿಯೆ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದು ಭೃತ್ಯಭಾವಮಂ ಪೂಣಿಸಿ ಸನ್ಮಾನದಾನಂಗಳಿಂಳ್ ಸಂತಸಂ ಬಡಿಸಿ ತಂತವ್ಮ ನೆಲೆಗಳ್ಗೆ ಪೋಗಲ್ವೇೞ್ದು ಶುಭದಿನಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ಉತ್ತರಭರತವಿಜಯೋದ್ಯೋಗಮಂ ಭರತರಾಜನಱಿಪಲೆಂದು ವಿಜಯ ಭೇರಿಯಂ ಪೊಯಿಸಿದಾಗಳ್,

ದೆಸೆಗಳ ಸಂದಂ ಪಱುದಾ
ಗಸದಿಂದಂ ಪತ್ತು ವಿಡಿಸುವಂತೆವೊಲಿಳೆಯಂ ।
ಮುಸಕದೊಳೆ ಪೊತ್ತು ನೆಗೆವವೊ
ಲೆಸೆದುದು ದಿಗ್ವಿಜಯಭೂರಿಭೇರೀನಿನದಂ ॥ ೪೨

ವ॥ ಆವಿಜಯಪ್ರಯಾಣಭೇರೀನಿನಾದಮುಂಭೋಭಾರಗಂಭೀರಾಂಭೋಧರಸ್ತನಿತಬಹಳಸ್ಫಿಗ್ಧಂಗಳಪ್ಪ ಮದಸ್ತಂಬೇರಮಬೃಂಹಿತಂಗಳಿಂದಮಸ

ಕೃದಾಸ್ಫಾಲಿತಾನೇಕದುಂದುಭಿಧ್ವನಿಮಧುರಗಂಭೀರಂಗಳಪ್ಪ ಹಯಹೇಷಿ
ತಂಗಳಿಂದಮುದಗ್ರಕುಂಜರಕುಂಭಜರ್ಜರಣಜನಿತೋತ್ಕಂತಕಂಠೀರವರ
ನೋದ್ಘಟಭೈರವಂಗಳಪ್ಪ ಸುಭಟಪಟಕ್ಷೋಭಿತಂಗಳಿಂದಂ ಸಂದಣಿಸಿ ಘೂ
ರ್ಣಮಾನಾರ್ಣವಘೋಷಮಂ ಗೆಲ್ದ ಪರ್ಷದಿಂ ಪೆರ್ಚುವಂತೆ ಪೆರ್ಚಿ,

ವೀರಶ್ರೀಸನ್ನಾನಕುಂಭದ್ವಯಮೆನಿಪ ಕಟದ್ವಂದ್ವದಿಂ ದಾನಧಾರಾ
ಸಾರಂ ಕೈಗಣ್ಮೆ ಕಣ್ಗೊಪ್ಪುವ ಜಯಗಜಮಂ ಲೀಲೆಯಿಂದೇಱಿ ವಾದಿ
ತ್ಯಾರಾವಂ ವಂದಿವೃಂದಧ್ವನಿ ಜಯಜಯಕೋಳಾಹಳಂ ಮಂಗಳಾಳಿ
ಕಾರಂ ಯಾತೋತ್ಸವಪ್ರಸ್ತುತಮೆನೆ ತಳರ್ದಂ ರಾಗದಿಂ ರಾಜರಾಜಂ

ವ॥ ಅಂತು ತಳರ್ದು ರಾಜಮಂದಿರಮಂ ಪೊಱಮಡುವಾಗಳ್,

ಜಳಧಿದ್ವೀಪಾಂತರಾಳಂಗಳನಿರದೆ ಪುಗಿಂ ಪೋಗಿಮುಗ್ಗಾರಿಗಳ್ ಮಾ
ರ್ಕೊಳಲಾಱಿರ್ ಚಕ್ರನಾಥಪ್ರಬಳಬಳಮನೆಂಬಂತೆಸ್ರೊಲ್ ಸಾನುಕೂಲಾ।
ನಿಳನಿಂದಂ ಕೇತುಹಸ್ತಾವಳಿ ಮಿಳಿರ್ವಿನೆಗಂ ಬಂದನುತ್ತುಂಗಭೂಭೃ
ತ್ಕುಳಸಂಕಾಶಂಗಳಾಕಾಶದ ನೆಲಬಿಡೆಯಂ ಪರ್ವಿ ಗಂಧದ್ವಿಪಂಗಳ್ ೪೪

ವ॥ ಅಂತು ಪೊಱಮಟ್ಟುತ್ತರಭರತದ ವಿಜಯಶ್ರೀವಿವಾಹಮಹೋತ್ಸವ
ಪ್ರಾರಂಭದೊಳ್ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ ಕೆದಱುವ ಸಿಪ್ಪಾತಕಚೂರ್ಣಮೆನಿಸುವ
ರಜಃಪುಂಜಮುಮಂ ದಿಕ್ಕನ್ಯೆಕೆಯರ ಸೂಸುವ ಲಾಜಾಂಜಳನಿಚಯಮೆ
ನಿಸುವ ಮದಕರಿಕರಶೀಕರನಿಕರಮುಮುಂ ಅಂಬರದೊಳಮರವ್ಯಂಗಳ್
ಬಿತ್ತರಿಸುವ ಪತಾಕೆಗಳೆನಿಸುವ ಕರಿಕದಳಿಕೆಗಳುಮುಂ ಮುಂದೆ ಮುಂದನಿ
ಲದೇವನ ತಳವ ಕುಸುಮಪ್ರಸರಮೆನಿಸುವ ತುರಂಗಮುಖಫೇನಪಲ್ಲವ
ಸ್ತಬಕಮುಮುಂ ನೋಡುತ್ತುಂ ನಡೆಯೆ,

ಬಳವತ್ಪ್ರತ್ಯಂತಭೂಪಾಳಕನಿಕರಮಹಾವಾಹಿನೀವಾಹಿನೀಸಂ
ಕುಳಮತ್ಯುತ್ಸಾಹದಿಂದಂ ಪುಗೆ ಪುಗೆ ದೆಸೆಯಂ ಬಂದು ಚಕ್ರೇಶಭೂಭೃ
ತ್ಕುಳಚಕ್ರಾವಾರಪಾರಂ ಸುಭಟಜನಚಮತ್ಕಾರಿ ತೇಜೋಮಹೋರ್ವಾ
ನಳಮುಗ್ರಾರಾತಿವರ್ಗಪ್ರಳಯಕರಮದೊಂದೆಯ್ದೆ ತಾಳ್ದಿತ್ತ ಗುರ್ವಂ ।

ವ॥ ಆಗಳ್ ಸೈನ್ಯಾಧಿನಾಥನಧಿನಾಥನೆ ಕೆಲದೊಳ್ ಪಕ್ಷಿಗಜಾಧಿರೂಢನಾಗಿ
ದೇವ ನೋಡೀತೋರ್ಪುದು ದವದಹನಧೂಮಾಧಿಕಶ್ಯಾಮಳಿತೋತ್ತಾಳತಾ

ಳಕಾಯಮೆತಿವಿಚಿತ್ರತ್ರಪುಮಯೆಪತ್ರಖಚಿತೋಚ್ಚಂಡತಾಳಚಾಪದಂಡ
ಮನೇಕವರ್ಣಾಕೀರ್ಣತ್ರಿಸರವೇಣಿಕಾಗಾಢಗ್ರಥಿತತ್ರಪುಷ್ಪಕೋಶಗುಪ್ತ ಗು
ಲ್ಫಾಂತರಪ್ರಾಪ್ತಖಡ್ಗಧೇನುಕವಾಂಧ್ರಧಾನುಷ್ಕಬಳಂ, ಮತ್ತಿತ್ತ ಕೋವು
ಳಶ್ಯಾಮಳಚ್ಛಾಯಾನಿಕಾಯಮುಂ ಉಪನಿಬಿಲಘಟಿತಕುಟಿಲಜೂಟಬಂಧ
ಮುಮಾಕರ್ಣರರಚಿತಕಾಳಾಯಸವಳಯಭಯಂಕರಕರದ್ವಯ ಮುಮು
ಭಿನವಶುಂಭತ್ಕೌಸುಂಭವೇಣಿಕಾಬಂಧೋಲ್ಲಸನ್ಮಲ್ಲಿಕಾಮುಕುಳಾಕಾರವಿ
ತಸ್ತಿ ಮಾತ್ರಾಸಿಧೇನುಕೋಶಮುಮನೇಕರುಚಿವಿಚಿತ್ರವೇತ್ರವಿಶಿಖಾತಿರುಚಿ
ರಪ್ರಾಂತಕುಂತಮನುತ್ತರೀಯಕಂಟಕವುತಿಸುಭಟಮದೋತ್ಕಂಪಮಿ ದು
ರ್ಣಾಟಬಲಂ, ಮತ್ತಿತ್ತಭಾಗದೊಳ್ ಅಭಿನವಪ್ರಿಯಂಗುಶ್ಯಾಮಾಂಗಮರ್ಧ
ಚಂದ್ರಬುದ್ಬುದವ್ಯಾಕೀರ್ಣತ್ರಿಶೂಲಕರಾಳವಿಶಾಲಮಿತ್ರಖೇಟಕಮುದ್ಧೃ
ಷ್ಟರಶ್ಮಿಪಾಂಡುರಷಾಳತಕರವಾಳಚಾಂಡ್ಯಯುಧವಿಚ್ಛುರಿದಂಡಪ್ರಣೀತಕ್ರೀಡಾ
ವಖಂಡಿತೋಚ್ಚಂಡಶುಂಡಾಳಗಾತ್ರಾಪರಪತಿಬಾಳಕದಳಿಕಾಕಾಂಡಲೀಲಾ
ಚ್ಛಿನ್ನ ಸಿಂಧುರಮಧ್ಯಹಸ್ತಮತ್ಯಂತಮೃದುವೃಣಾಳದಂಡಹೇಳಾದಳಿತದಂತಿ
ದಶನಮುಸಳಮುತ್ಕವಾಟಲಾಘವಲಂಘಿತಪರಪುರಪರಿಖಾವಳಯಮನೇಕಾ
ಹವವೃಷ್ಟದೋಸ್ಸಾಹಸಮಿದು ವರಾಟಸುಭಟಬಲಂ, ಮತ್ತಿತ್ತ ಸರ್ವಾಂಗೀ
ಣಸಾಂದ್ರಹರಿದ್ರವಿಲೇಪನವಿಲಿಪ್ತ ಹರಿತಾಳಪಿಂಗಳವಿಲಂಘಿತಶಿಲಾಸ್ತಂಭವಿ
ಭ್ರಮನಿತಂಬಶಿಖರಿತರಂಗಿತಚತುರಂಗುಳಾಗ್ರಪಲ್ಲವನಿವಸನವುತಿಮಸೃಣ
ವರ್ಣವೃತಿಕರೋದೀರ್ಣಕೋಭಾಪುಂಜರಂಜಾಪುರಪಟ್ಟಕಾನಂದಕನಕಪ
ತ್ರಾಂಕಿತಯೋಗಖಡ್ಗಪುತ್ರಿಕೋದ್ಭಾಸಮಾನಸುವರ್ಣಕೋಶಮನತಿಜಠರ
ಕರ್ಣಿಕಾಮುಕುಳಸ್ಥೂಳತ್ರಿಚತುರಸುವರ್ಣಕಂದೋದರಕಂಧರಮುತ್ಕ
ಟಹಾಟಕಪದಕಮಣಿತ್ರಿಖಂಡಕರ್ಣಾಭರಣಮುದ್ಬದ್ಧಜೂಟಮತ್ಯಂತಶೌ
ರ್ಯಸಾಂದರ್ಶಪ್ರಕಾಶನಪರಿತ್ಯಕ್ತ ತನುಚ್ಛದಮುತ್ತಪ್ತರಜತಾವದಾತಲೋ
ಹಪುತ್ರಿಕಾನಂದಲಾಘ್ಯಹಿಂಗುಲಿಕಪಾಟಫಲಕಮರ್ಧಕರವಾಳಚಾಳನಪ್ರ
ಕಟಿತಭಟಬಿಭೀಷಿಕಾಡಂಬರಮತಿಸ್ಫುಟವೀರಶೃಂಗಾರನಾಟಕಾಭಿನಯನಟ
ವೈಂದಮಿದು ಮಹಾನಾಟಕಬಲಂ, ಮತ್ತಿತ್ತ ಕಾರ್ತಸ್ವರಸ್ತಂಭಸಂಚಾ
ರಣಭಾಸ್ವರಮಾಸ್ಕಂದಪ್ರಲಂಬಸುಭಟಕರ್ಣಾಭರಣಕರ್ಣಪಾಶಮಾಟ
ಳಕಾರ್ದೂಲವುಖರೋಮಕರಾಳಸೈಕ್ಯೋಪಾಂತಪ್ರರೂಢಶ್ಮಶ್ರುಜಾಳ

ಮಾಹವಮಹಾಹುಂಕಾರಕಾಳಕೂಟವಿಟಪಿಪ್ರರೋಹಶಂಕಾವಹೆನಾಭಿಕೂ
ಪಾವಲಂಬಿಕೂರ್ಚಕಳಾಪಂ ಲಲಾಟನಿಹಿತಕೌಂಸುಂಭಾಂಶುಕಪಟ್ಟಕಾ
ಪ್ರಾಂತನಿಬಿಡನಿಬದ್ಧಕೇಶಬಂಧಮಾಚಕೂಳಸ್ವಸ್ತಿಕಬದ್ಧವಿಚಿತ್ರವಸ್ತ್ರದ್ವ
ಯೋದ್ದಾಮಧಾನುಷ್ಕಮುದ್ವೀಚಿಮರುಮರೀಚಿನಿಚಯಚಂಚಳೋದ್ದಾ
ಮಬಳಬಹಳನಿಕವಚಪ್ರಾಸಪಾಣಿವಾರಾಶ್ವಿಕಮುಗ್ರಪುಂಖಪ್ರೇಂಖೋ
ಳಾನೇಕನೇತ್ರಪಟ್ಟಿಕಾಸಟಾಳಸರಳಕುಂತಹಸ್ತಮಹಾಹಯಾರೋಹಣಮು
ಸಿತಭುಜಗಶಿಶುತರಳತರವಾರಿಖಡ್ಗಖೇಟಕವ್ಯಗ್ರಕರದ್ವಯೋದ್ದಾಮಪದಾ
ತಿಬಹಳವಿದು ಲಾಟಬಲಂ, ಎಂದನೇಕದೇಶಾಧೀಶಬಲಂಗಳಂಬೇಱುವೇಱು
ತೋಱುತ್ತುಂ ಬರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಮುಂದೆ,

ಇಭಘಟ್ಟಿವ್ರಾತನಾನಾಹರಿಮಯಕಟಕಭ್ರಾಜಿತಂ ತುಂಗವಂಶ
ಪ್ರಭವಂ ಸಿಂಹಾಸನಶ್ರೀಸಮುಚಿತಮಮೃತಾಂಭೋಧಿಕಲ್ಲೋಲಮಾಳಾ।
ನಿಭಲೀಲಾಸಂಚಳಚ್ಛಾಮರರುಚಿರಮಿಳಾಚಕ್ರವಿಖ್ಯಾತಭೂಭೃ
ತ್ಪ್ರಭು ಚಕ್ರಾಧೀಶನೊಳ್ ಮುಚ್ಚರಿಪವೊಲೆಸದಿರ್ದತ್ತು ರೌಪ್ಯಾಚಳೇಂದ್ರಂ

ವ॥ ಅಂತು ವಿಜಯಾರ್ಧಾಚಳಕಟಕಾಭಿಮುಖೀಕೃತನಿಜವಿಜಯಕಟ
ಕನಾಗಿ ಬಡಗವೊಗದೆ ನಡೆದು ತನ್ಮಹೀಧರದ ಜಗತೀತಳಮಣಿಮಯ
ಸೋಪಾನಮನೇಱುವಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಿಮಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ಪೋಗಿ ಪಂಚಷಡ್ಯೋಜ
ನಾಯಾಮದೊಳಂ ದ್ವಾದಶಯೋಜನವಿಸ್ತಾರಾಷ್ಟಯೋಜನೋತ್ಸೇಧವಜ್ರ
ಕವಾಟಪುಟಮುಂ ವಿಚಿತ್ರಮಣಿಮಯಮಕರಚಿತ್ರಿತದ್ವಾರಬಂಧಬಂಧುರಮು
ಮಧಸ್ಥಳಪ್ರಸರ್ಪತ್ಸಿಂಧುವಾಹಪ್ರವಾಹವಿರಾಜಿತಮುಂ ಪ್ರಸವಾಗಾರದಂ
ತೆ ನಿಷಿದ್ಧಾನ್ಯಪ್ರವೇಶಮುಂ ರಾಜಭವನದಂತೆ ಕೃತರಕ್ಷಾವಿಧಿಯುಂ ವಿವಾ
ಹಗೇಹದಂತೆ ಸಂಗತಮಂಗಳಪರಿಕರಮುಂ ಜೀವಿತಾಶಯದಂತೆ ಅತ್ಯ
ಯಾವಮುಮುಂ ಮುಕ್ತಜ್ವರದಂತೆ ನಿರ್ಮುಕ್ತೋತ್ಕ್ಷಮುಂ ಮೂರ್ಛಾಪ್ರಾ
ಪ್ತನಂತೆ ತಮೋಮಯಮುಮುಪ್ಪ ತಮಿಸ್ರಗುಹೆಯನೆಯ್ದಿದಾಗಳ್,

ಅದಱೊಳಗೆ ಪುದಿದು ಮುಂದೈ
ಸಿದ ಕಟ್ಟಲೆಗಗಿದು ಸುಗಿವ ಪೆರ್ಬಡೆಯಂ ಕಂ।
ಡಿದು ನಡೆಯದೆ ನೆಡೆದಿಂದಿ
ರ್ದುದೆಂದು ಬೆಸಸಿದೊಡೆ ಚಕ್ರಿ ಸೇನಾಪತಿಯಂ ॥ ೭೪

ಆತಂ ಪ್ರರೋಹಿತಂ ಬೆರ
ಸಾತತತಿಮಿರಪ್ರಭೇದನೋಪಾಯಮಿದೆಂ ।
ದಾತಮವುಂ ಕಿಡಿಸಲ್ ಸಂ
ಜಾತನೆಯಂ ಬಗೆದು ತದ್ಗುಹಾಭಿತ್ತಿಗಳೊಳ್ ॥ ೪೮

ಎರಡಱೊಳಂ ಚಂದ್ರಾದಿ
ತ್ಯರನಾಗಳ್ ಬರೆದು ಕಾಕಿಣೀರತ್ನದೊಳಂ ।
ಸ್ಫುರಿತಮಣಿರತ್ನದೊಳವುಂ
ತರಿಸುತ್ತುಂ ಯೋಜನಕ್ಕೆ ಬರೆದೊಂದೊಂದಂ ॥ ೪೯

ಬಿಸಲಂ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳುಮುಂ
ಪಸರಿಸೆ ಕಟ್ಟಲೆ ತೆರಳ್ದ ತೂಳ್ದೊಡೆ ರಾಗಂ ।
ಪಸರಿಸೆ ನಡೆದತ್ತು ಬಲಂ
ಪಸರಿಸಿ ನದ್ಯುಭಯತಟದೊಳೊಡನೊಡನಾಗಳ್ ॥ ೫೦

ವ॥ ಅಂತು ಕಾಕಿಣೀಮಣಿರತ್ನಂಗಳೊಳ್ ಬರೆದ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯರ ಬೆಳಗು ಗಳೊಳಂ ಮುಂದೆ ನಡೆವ ಚಕ್ರರತ್ನ ಪ್ರಭಾಚಕ್ರದೊಳಂ ಆಪಡೆ ಕಣ್ ಡೆದಂತೆ ಸೋಪಾನಾಂತರದೊಳಿಟಿದೆರಬ್ಬಿಗೆಯಾಗಿ ಸಿಂಧುವಿನೆರಡುಂ ತಡ್ಬಿ ಯೊಳಮೆರಡುಯೋಜನದಗಲದೊಳ್ ಸೇನಾನೀನಿಯಮದೊಳ್ ಪ್ರಭೂತ ಯವಸವೊಗೆ ನಡೆದು ಕೆಲವು ಪಯಣಂಗಳಂ ಗುಹಾಭಿತ್ತಿಗಳೆರಡುಂ ದೆಸೆ ಯ ಕುಂಡಂಗಳೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿ ಬಂದೆರಡುಂ ದೆಸೆಯೊಳಂ ಸಿಂಧುವಿನೊಳ್ ಕೂಡಿದ ಗುಹಾಮಧ್ಯದ ನಿವ್ನುಗಾತಟದೊಳ್ ಬೀಡಂ ಬಿಡಿಸಿ,

ಬಂದಱ ನೀರ್ಮಳಲೊಂದ
ರ್ಕೊಂದಿಸುತುಂ ಮೇಗೆ ಕೊಂಡು ನೆಗೆವುದಿದೇಂ ಮು ।
ತ್ತೊಂದಱ ನೀರಡಿಗರ್ದುವು
ದೆಂದತಿವಿಸ್ಮಯದೆ ನೋಡಿದಂ ಭರತೇಶಂ ॥ ೫೧

ವ॥ ಅಂತುಭಯನದಿಯ ವೈಷಮ್ಯಮುಮನಾಶ್ಚರ್ಯಂಬಟ್ಟು ನೋಡಿ ನದ್ಯುತ್ತರಣೋಪಾಯಮಾವುದೆಂದು ಬಗೆದು ಬೇಗಂ ಸ್ಥಪತಿರತ್ನಮುಂಕರೆ ದು ತನ್ನಿಪತದುದಕೋಭಯತಸರಿತ್ಸ್ವರೂಪಮಂ ತೋಱಿದೊಡೆ,

ಆಡಿಯಿಂ ಮೇಗಣ್ಗೆತ್ತುವ
ಕಡುಗಾಳಯು ಪೊಯ್ಲೊಳಿದಱ ನೀರೊಜೆದಪುದ।
ರ್ದಡಿಗೆ ಬರೆ ತೆಗೆವ ಗಾಳಯಿ
ನಡಿಗಿಱಿದಪುದಿದಱ ನೀರಿದೊಂದಚ್ಚರಿಯೇ ॥ ೫೦

ವ॥ ಎಂದು ಬಿನ್ನಪಂ ಗೆಯ್ದು ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಪ್ರಭಾವದಿಂದಮಾನುಷಾರ
ಣ್ಯಂಗಳ ಮಹಾದ್ರುಮಂಗಳಂ ತರಿಸಿ ನಡಿಸಿ ನಟ್ಟ ಕಂಭಂಗಳ ಮೇಗೆ
ಸಾರದಾರಂಗಳನೆಡೆಗಿಱಿದಿರೆ ಪಾಸಿ ಪಸರಿಸಿ ಪಡೆಗೆ ನಡೆಯಲಪ್ಪಂತೆ ಮಾ
ಡಿದಾಗಳ್,

ದಳ್ಳಿಸಿ ಕುಕಿಲುತ್ತಂಬುಧಿ
ಯುಳಾಳಿಳಂ ನೆಗಪೆ ಕವಿದು ನರ್ತಿಸಿ ನಡೆದ ।
ತ್ತಳಾಳಿಡೆ ನೆಲಂ ಬಲಮದು
ಕೊಳ್ಳೆಂದು ಮಹಾರವಂ ಪೊಡಮ್ಡೆಸವಿನೆಗಂ ॥ ೫೧

ವ॥ ಅಂತು ಭರತೇಶ್ವರಚಕ್ರವರ್ತಿಯುಮನೀಕಮದಗಜಘಟಾಪರಿವೇ
ಷ್ಟಿತನಾಗಿ ರಾಜವಾರ್ಗದೊಳ್ ನಡೆವಂತದಱ ಮೇಲೆ ನಡೆದು ಕೆಲವು
ಪಯಣಂಗಳಿಂದುತ್ತರಗುಹಾದ್ವಾರಮನನಾಯಾಸದೊಳ್ ತೆಱೆದು ಪೊಱ
ಮಟ್ಟಾಗಳ್,

ಸೆಱೆವನೆಯಿಂದಂ ಭೋಂಕೆನೆ
ಪೊಱಮಟ್ಟವೊಲಂದು ಗರ್ಭಗೃಹದಿಂದಂ ಮೇ ।
ಣ್ಪೊಱಮಟ್ಟವೊಲಾಗುಹೆಯಿಂ
ಪೊಱಮಟ್ಟುದು ಸೈನ್ಯಮಂಬುಧಿಧ್ವನಿಯಿಂದಂ ॥ ೫೨

ವ॥ ಅಂತು ತಮಿಸ್ರಗುಹಾದ್ವಾರದಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟಾಗಳ್,

ಸಕಟೋದ್ಧೃಷ್ಟವನೇಭತುಂಗಜಠರಸ್ಥೋಳಾರ್ಗಳಾಕಾರಮಾ
ರ್ಗಕುಜಂ ವಾಜಿಖುರಾಹತಿಸ್ಥಪುಟಿತಗ್ರಾವಸ್ಥಳಂ ಸೈನ್ಯಮಂ ।
ತಿಕರೋಚ್ಚಾಟಿತಸಲ್ಲಕೀಕಿಸಲಯಂ ಚಕ್ರೇಶ್ವರಂ ಪೆರ್ಚಿದು
ತ್ಸುಕದಿಂ ದಾಂಟಲಳುಂಬಮಪ್ಪ ವಿಜಯಾರ್ಧಾದ್ರೀಂದ್ರಮಂ ದಾಂಟಿದಂ ॥

ವ॥ ಅಂತು ವಿಜಯಾರ್ಧಮಹೀಧರೋಪಕಂಠವನನಿಕಟದೊಳ್ ಬೀಡಂ
ಬಿಟ್ಟಾಗಳ್,

ಆಗುಹೆಯೊಳಗಣ ಶರದದೊ
ಳಾಗಳೆ ಬಸವಳಿದ ಬಲಮನಾಱಿಸುವನ್ನೊಲಾ ।
ಯ್ತಾ ಗಿರಿಯ ಕೊಳದ ಮರಗಳ
ಪೂಗಳ ಕಂಪನೆ ತೆರಳ್ದ ಬೀಸುವ ಪವನಂ ॥ ೫೬

ವ॥ ಅಂತಲ್ಲಿ ಬೀಡಂ ಬಿಟ್ಟು ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಪಶ್ಚಿಮಖಂಡಮುಮಂ ಅಖಂಡಪ್ರತಾಪಧ್ವಜನಂದು ತನ್ನ ಧ್ವಜನೀಪತಿಯೆನಿಪ್ಪ ಬಾಯ್ಕೈಳಿಸಿ ಚಕ್ರರತ್ನಮುಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಮಧ್ಯಮಖಂಡಮುಮಂ ಕೈಂಕಿ ಪೂಣೆ ಪೊಕ್ಕವಷ್ಟಂಭಿಸಿ ನಿಂದಾಗಳ್, ಬಳಿಕಾವರ್ತರೆಂಬಿರ್ವರುಂ ಮ್ಲೇಚ್ಛರಾಜರ್ ಧನುರ್ಧರಪ್ರಾಯಮುಂ ಅಶ್ವೀಯಬಹಳಮುಂ ಹಾಸ್ತಿಕಸಾಧನಮುಮಪ್ಪ ತಮ್ಮ ಬಲಮನೊಂದುಮಾಡಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೊಳ್ಬಚ್ಚವಿಗ್ರಹಂಗೆಯ್ಯಲೆತ್ತಿಕೊಂಡುದಂ ಕಂಡು ಮಂತ್ರಿಗಳ್ ಮಾಕೊರ್ಗಂಡು,

ವಿಜಯಾರ್ಧಾದ್ರಿಯನುರ್ಚಿ ಬರ್ಪಳವಿದೇಂ ಸಾಮಾನ್ಯಮೇ ದೇಶಮಂ
ಭುಜವಿಕ್ರಾಂತದಿನೊತ್ತಿ ಪೊಕ್ಕಧಟದೇನಾಶ್ಚರ್ಯಮಲ್ತೀ ಮೃಗ।
ವ್ರಜದೊಡ್ಡೇಂ ಮೃಗರಾಜನಂ ನೆಜಪಿವುದೇ ತಾಂಗಲ್ಕೆ ನವ್ಮಾಬ್ಧಿಹ
ದ್ಧ್ವಜನೀಸಂಕುಳವಿಜಿಗೀಷುವನಿದೇಂ ಸಂಗ್ರಾಮದೊಳ್ ಗೆಲ್ಗುಮೇ ॥ ೫೭

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ಈಗಿರಿದುರ್ಗಮುಂ ದಾಂಟಿ ಬಂದ ಬಲ್ಲಾಳ್ ದಿವ್ಯಪ್ರಭಾವನಕ್ಕುಮವೊಳ್ಗನಕ್ಕುಂ ; ಅದಱಿಂ ಈತನೊಳ್ ಇದಿರ್ಚಿ ಕಾದುವಮರುಳ್ತನಂ ಬೇಡ ; ಹಿಮವದ್ವಿಜಯಾರ್ಧಗಂಗಾಸಿಂಧುತಟಾವಧಿಯಪ್ಪೀನಮ್ಮ ಮಧ್ಯಮಖಂಡದೊಳಂ ಅಗಾಧನದೀನದದುಸ್ತರಮಪ್ಪ ಜಲದುರ್ಗದ ಮಹಿಮೆಯುಮುಂ ಅಭ್ರಂಕಷಶಿಖರಿಶಿಖರದುಲ್ಲರ್ಘ್ಯಮಪ್ಪ ಗಿರಿದುರ್ಗದಪೆಂಪುಮುಂ ಉದಗ್ರತರುಗಹನದುಷ್ಪ್ರವೇಶಮಪ್ಪ ವನದುರ್ಗದುನ್ನತಿಯುಮುಂ ಬಳಕೊಂಡು, ನಿರಂತರಾಟ್ಟಾಳಕಪ್ರತೋಳ್ಗೀಂದ್ರಕೌಶಳದೇವಪಥಸನಾಥಂಗಳುಂ ಗಂಡಶೈಳಾಭೀಳಶಿಳಾಯೆಂತ್ರಭಯಂಕರಂಗಳುಂ ಪ್ರಳಯಕಾಳಾನಳವರ್ಷಶಂಕಾಕಾರಿಹುತವಹವರ್ಷಾಗ್ನಿಯೆಂತ್ರಭಯಾನಕಂಗಳುಂ ಕಂಟಕಗುಲ್ಮವಿಷವಲ್ಲೀಸಂಘಾತಭೀಷಣಂಗಳುಂ ಜಾನುಭಂಜನಿಶೂಲಪ್ರಕರಪರಿವೃತಂಗಳುಂ ಕೂಪಕೂಟಾವಪಾಯಲೋಹಕಂಟಕಸಂಕಟಂಗ

ಳುಂ ತಾಳಪತ್ರಶೃಂಗಾಟಕವಿಚಿತಂಗಳುಂ ಸ್ಪಂದದಂಷ್ಟ್ರಾರ್ಗಳೋಪರಿಮ
ಸಂಛನ್ನಂಗಳುಂ ಯಂತ್ರಾಯುಧಾವರಣೋಪಕರಣಪರಿಣತಂಗಳಾಗಿರ್ದ
ದುರ್ಗಂಗಳೊಳ್,

ಛನೆದೋರ್ದಂಡಪ್ರಭಾವಾರ್ಜಿತಧರಣಿಗುಹಾಸಿಂಹರಿರ್ ನೀಮುವಿಾಗಳ್
ವನಸಿಂಹನ್ಯಾಯದಿಂ ದುರ್ಗದೊಳೆ ಬಲಿದು ನಿಂದಲ್ಲಿ ಬಂದೊತ್ತಿ ಚಕ್ರೇ ।
ಶನೆ ತಂತ್ರಂ ನಿಲ್ಲ್ಕಮಾರ್ತಲ್ಲಿಗೆ ನೆಱೆದು ಭರಂಗೆಯ್ದುದುರ್ಕುಳ್ಳ ಸಾಮಂ
ತನಿಕಾಯಂ ಯಂತ್ರಮುಕ್ತಾನಳಕರದೃಷದಾಸಾರವಿಧ್ವಂಸಮಕ್ಕುಂ ॥ ೫೪

ವ॥ ಅಂತೀತನ ಕಟಕಕ್ಕೆ ನಿತ್ಯೇಷ್ಟಯವ್ಯಯಪ್ರತ್ಯವಾಯಂಗಳಂ ಮಾಡಿ
ಬೇಸಱಿಸಿ ನೆಲದಿಂ ತೆರಳ್ಚುವಮ್ಮಲ್ಲದೊಡಂ ನಮ್ಮ ಕುಲದೇವತೆಗಳಪ್ಪ
ಮೇಘಮುಖರೆಂಬ ನಾಗರಾಜರೆಂಬ ನಾಗರಾಜರಿಂದಮಿತನಳುರ್ಕೆಯುಮ
ನುರ್ಕುಮಂ ಕಿಡಿಸಿ ಗೆಲ್ವನೆಮಂದು ನುಡಿದ ಮಂತ್ರಿಗಳಮಾತಂ ಮನದೆಗೊಂ
ಡು ಬಳಾಕಾವರ್ತರ್ ಪೂಜಾಪುರಸ್ಸರಂ ದರ್ಭಕಯೆನತಳಗತರ್ ತದುದ್ಯೋ
ಗಪರರಾದಾಗಳಾನಾಗರಾಜರ್ ಬಂದು ನಿಮಗಾವುಮುಳ್ಳಂತೆ ದಂದುಗಮೆಂದು
ಮೇಕಪ್ಪುದೆಂದು,

ಜಳದಾಕಾರದೊಳೆಯ್ದಿ ಪರ್ಬಿ ಸಕಳಾಶಾಚಕ್ರಮಂ ವ್ಯೋಮಮಂ
ಡಳಮಂ ಕರ್ಗಿ ಕಱುಂಗಿ ತೋಱು ನಿಡಿಲಿಂ ಮಿಂಚಿಂ ಘನಧ್ವಾನದಿಂ।
ದಿಳೆ ಕಂಪಂಗೊಳೆ ಸೋನೆಯಿಂ ಸರಿಗಳಂ ತಂದಲ್ಗಳಿಂದಂದು ಭೂ
ತಳಮೇಕಾರ್ಣವಮಾಗೆ ಚಕ್ರಿಯ ಬಲಕ್ಕಾತಂಕಮಂ ಮಾಡಿದರ್ ॥ ೫೯

ವ॥ ಆಂತು ವಿಳಯಕಾಳಜಳದೋದೀರ್ಣಜಳಮುಮನಿಟಿಸಿ ಜಳಧರ
ಜಳಧಿಯ ನಡುವೆ,

ಅಡಿಯೊಳ್ ಪಾಸಿದ ಚರ್ಮರತ್ನಪಟಮಂ ತಚ್ಛತ್ರರತ್ನಂ ಬೆಡಂ
ಗಿಡಿದೋರಂತಿರೆ ಮುಟ್ಟಿ ಪೊಲ್ದ ತೆಱದಿಂದಿಂಬಾಗೆ ತನ್ಮಧ್ಯದೊಳ್।
ಸೊಡರಿರ್ಪಂತಿರೆ ಚಕ್ರರತ್ನಮದಱೊಳ್ ನಿರ್ಬಾಧಮಿರ್ದತ್ತು ಪೆ
ರ್ವಡೆ ವಾರಾಶಿಯೊಳಿರ್ದ ಬೈತ್ರದೊಳಗಂದೆತ್ತಂ ತೆರಳ್ದಿರ್ದವೊಲ್ ॥ ೬೦

ವ॥ ಅಂತು ಕೃತಕಚತುರ್ದ್ವಾರದಂತರ್ಭಾಗದೊಳ್ ಸೇನಾಧಿನಾಥೆ
ರಕ್ಷಿತಮಪ್ಪಕಟಕಕ್ಕೆ ವಜ್ರಪ್ರಾಕಾರರೂಪನಾಗಿ ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಗಣ್ಯ

ನಪ್ಪ ಸೋಮಪ್ರಭನ ಮಗಂ ಜಯಕುಮಾರ ಸ್ಥಪತಿರತ್ನ ವಿರಚಿತಾಂ
ಬರಗೋಚರರಥನಿಕರಂಗಳುಂ ವಜ್ರಗಿರಿಗಳುಂ ಬೆರಸು ಮೇಘಮುಖಾ
ಮರರೊಳ್ ಕಾದುವಾಗಳ್,

ತಮದೊಡ್ಡಿರ್ಪವೊಲಿರ್ಪ ಕಾರ್ಮುಗಿಲ ತಳ್ತೊಡ್ಡಲ್ಲಮುಂ ಮುನ್ನ ಮು
ನ್ನಿಮುಖಾಸ್ತ್ರಂಗಳನೆಚ್ಚು ತೂಳ್ದ ಬಟೆಯಂ ಮೆಯ್ಗಂಡು ಪುಂಖಾನು
ಪುಂ ।

ಖಮಿಸುತ್ತಿರ್ಪೆಡೆಯೊಳ್ ತೆರಳ್ದಿದುವಗುರ್ವಿಂ ಪರ್ಬಿ ಬಂದಿರ್ದ ಮೇ
ಘಮುಖಾಹೀಂದ್ರರ ಪೊಂಕಮುಂ ಜಯಕುಮಾರೋನ್ಮುಕ್ತ ಬಾಣಾಳಿಗಳ್ ॥

ಸಿಡಿಲಿಂ ಮಿಂಚಿಂ ಮೊಳಗಿಂ
ಪಡೆಗುಳ್ಕಂ ಪಡೆವಹೀಂದ್ರರೆರ್ದೆಗಿಡುವಿನೆಗಂ ।
ಸಿಡಿಲಂ ಮಿಂಚಂ ಮೊಳಗುಮ
ನೊಡನೆ ತೆರಳ್ದಿದುವು ಜಯನ ಶರನಿಕರಂಗಳ್ ॥ ೬೦

ಸಿಡಿಲಂ ಸಿಡಿಲಟ್ಟುವುದೆನೆ
ಕುಡುಮಿಂಚಂ ಮಿಂಚು ತಳ್ತುದೆನೆ ಗಗನಮನೇ ।
ನಡರ್ದುವೊ ಜಯನ ಶರಂಗಳ್
ಸಿಡಿಲುಂ ಮಿಂಚುಂ ಪಳಂಚಿ ಸಂಚಳಿಸುವಿನಂ ॥ ೬೧

ಅಂಬರದಿಂ ಸೂಸುವ ಧಾ
ರಾಂಬುಗಳುಮನೊಡನೆ ಸುರಿವ ಪಲವಂದದ ಕೂ ।
ರಂಬುಗಳುಮನೊಡನಳುರ್ದುವ
ದೇಂ ಬಿಗಿಯವೊ ಜಯಕುಮಾರನನಲಶರಂಗಳ್ ॥ ೬೨

ತಳದಳಪ ಮುಗಿಲ್ಗಳ್ಕಳ
ಕುಳಮಪ್ಪಿನವುಳುರ್ದು ಜಯನ ಶರತತಿ ಕೊಳೆ ಬ ।
ಲ್ವಳಿಯ ಮಜೆವೊಕ್ಕವೊಲ್ ಕಳ
ಕುಳಮಾದರ್ ನಾಗರಾಜರಪಗತತೇಜರ್ ॥ ೬೩

ಕಡುಕೆಯ್ದಾನಿರೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿವರೆಗಂ ಮೇಘಾಮರರ್ ಬರ್ಪರಿಂ
ದೊಡಿದರ್ಕಂ ಮಿಗಿಲುಂಟೆ ಬನ್ನವಿಸುತುಂ ಮೇಘೋತ್ಕರಧ್ವಾನದಿಂ ।

ಕಡುಕೆಯ್ದಾದುಂ ಜಯಂ ಭುಜಾಜರ್ಜಿತಜಯಂ ಪೊಕ್ಕೆಚ್ಚನಸ್ತ್ರಾನಳಂ
ಕಿಡಿಯಿಂ ಕೆಂಡದಿನೇಂ ಪೊರಳ್ಚಿದುವೊ ತನ್ಮ್ಲೇಚ್ಛಾಮರಾನೀಕಮಂ ॥ ೬೬

ವ॥ ಆಗಳಾನೆಗಲ್ದಿ ಸಮರಕಳಕಳಮಂ ಕೇಳ್ದಿದೇನೆಂದು ಭರತೇಶ್ವರ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಖಡ್ಗರತ್ನಕ್ಕೆ ಕೈಯಂ ನೀಡಿದಾಗಳ್,

ಗಣಬದ್ಧಾಮರಹೂಂಕೃತಂ ಜಯಕುಮಾರೋನ್ಮುಚ್ಚಮಾನೋಗ್ರಮಾ
ರ್ಗಣಮಾವೀರನಿನಾದಸಿಂಹನಿನದಂ ತವ್ಮಂ ಪಳಂಚಲ್ಕೆ ತ ।
ಳ್ಚಣಿವೈಂದಂ ಮಣಿದೋಡೆ ಮಾಣದೆ ಒಳಾಕಾವರ್ತರಳ್ಕುತ್ತೆ ಕೇ
ಲ್ಮಣದಿನ್ನೆಂದುದನೆಂಬವೆಂದೆಱಗಿದರ್ ಚಕ್ರೇಶಪಾದಾಬ್ಜದೊಳ್ ॥ ೬೭

ವ॥ ಆಗಳ್ ಜಯನ ಭುಜವಿಜಯಸೂಚಕವಾಗಿ ಮೇಘನಾದಸಮಾನಮಾದ ಸಿಂಹನಾದಕ್ಕೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಮೇಘೇಶ್ವರನಾಮಮುಂ ವೀರಾಗ್ರಗಣ್ಯಪದವಿಯಂ ದಯೆಗೆಯ್ದು ಬಳಾಕಾವರ್ತರ ಕುಲಧನಮುಮುಂ ಯಶೋಧನಮುಮುಂ ಕೈಕೊಂಡು ಅವರಂ ವಶವಿಧೇಯರ್ಮಾಡಿ ಸಿಂಧುನದೀತೀರಂಬಿಡಿದು ಪೋಗಿ ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತದ ಸಿಂಧುಪ್ರಪಾತಮನೆಯ್ದಿ ತನ್ನ ಬರವನಱಿದಿದಿರ್ವಂದ ಸಿಂಧುದೇವಿಯಿಂದಂ ಸಿಂಧುಜಳಂಗಳಿಂಳಭಿಷಿಕ್ತನಾಗಿ ಭದ್ರಾಸನಮಂ ಪಡೆದು ಸಿಂಧುದೇವಿಯನಿರಿಸಿ ಕತಿಪಯಪ್ರಯಾಣಂಗಳಿಂ ಹಿಮವನ್ಮಧ್ಯಕೂಟಾಭಿಮುಖಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ಬೀಡಂ ಬಿಟ್ಟು ನಿಯಮಸ್ಥನಾಗಿ ಹಿಮವತ್ಕುಮಾರನುಮಂ ವಿಜಯಾರ್ಧಕುಮಾರನಂದದೊಳಿ ಸಾಧಿಸುವುದುಮಾತನಂದೋಲಗಿಸಿದ ಗೋಶೀರ್ಷಚಂದನದಿವ್ಯೌಷಧಮಾಳಾದಿತದ್ದಿರಿಸಮದಭ್ಭುತಸಾರವಸ್ತುಗಳಂ ಕೈಕೊಂಡು ಆಜ್ಞಾವಿಧೇಯರ್ಮಾಡಿ ಸಿಂಧುನದೀತೀರಂಬಿಡಿದು ಪೋಗಿ ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತಮಂ ನೋಡಿ,

ಇದು ಹೈಮಾದ್ರೀಂದ್ರಮಾಱುಂ ಕುಲಗಿರಿಗೆ ಮೊದಲ್ ಮೇರುಶೈಲೇಂದ್ರಮಂ ಮೆ
ಚ್ಚಿದಾಕಾಶಂಬರಂ ಪರ್ಬಿದ ಮಣಿಮಯಕೂಟಂಗಳಿಂದಿಲ್ಲಿ ಮಾದ್ಯ ।
ದ್ರದಿನೀಂದ್ರಸ್ಥಳದಂತಾಹತಿವಿದಳಿತಗೋಶೀರ್ಷಸಾರದ್ರವಾವೆ ಗೋ
ದದಿನೆತ್ತಂಗಂಧವಾಹಂ ಮುಗನುಗಿಸೆ ಬೆಡಂಗೀನಗೇಂದೆಂದ್ರೋಪಕಂಠಂ ॥ ೬೮

ಇದಱಿಂ ಮಧ್ಯದ ಪದ್ಮಿಯೆಂಬ ಕೊಳದಿಂದಂ ಗಂಗೆಯುಂ ಸಿಂಧುವುಂ
ವೊದಲೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿ ನೆಗಟ್ಟಿ ವೆತ್ತುವು ನೆಲಕ್ಕೆವ್ಮಾಳ್ವ ಷಟ್ಖಂಡಕಿಂ।
ತಿದಱಿಂದಿತ್ತೆಯೆ ಮೇರೆ ನೋಡಿನಿಮಗೀಶೈಳೀಂದ್ರವೆಂದಂದು ತೋ
ಱಿದನಾತನ್ನೊಡವರ್ಪ ಭೂಪನಿಕರಕ್ಕುತ್ತುಂಗಹೈವಾದ್ರಿಯಂ ॥ ೬೯

ವ॥ ಅಂತು ತದ್ಗಿರೀಂದ್ರಮಧ್ಯಮಕೂಟದಿಂದಂ ಸಯ್ತು ತೆಂಕವೊಗದೆ
ಬಂದು ವೃಷಭಾಚಳಮುಂ ಕಂಡಂ. ಅದು ಯೋಜನಶತಮೂಲವಿಸ್ತೃ
ತಮುಂ ತಾವತ್ಪ್ರಮಾಣೋತ್ಸೇಧಮುಂ ತದರ್ಧಪ್ರವಿತೋಪರಿಮತಳವಿ
ಸ್ತಾರಮುಂ ಪಂಚವಿಂಶತಿಶತಯೋಜನಾವಗಾಹಮುಮಾಗಿ ಸಂದುತ್ತರಭರ
ತಮಧ್ಯಮಖಂಡದ ನಟ್ಟನಡುವಣೆಡೆಯೊಳ್ ಅತಿಕ್ರಾಂತಾನೇಕಚಕ್ರವರ್ತಿ
ಗಳ ವಿಶದಯಶಃಪುಂಜಮುಮಂ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀಮುಖವಿಳೋಕನಮಂಗ
ಳಮಣಿದರ್ಪಣಶ್ರೀಯುಮುಂ ತನ್ನೊಳಳವಡಿಸಿ,

ಕುವಲಯಪಾಂಡುರಂ ಕನಕಪಂಕಜಷಂಡವಿರಾಜಿ ಕೇಕಿತಾಂ
ಡವರಮಣೀಯಕಲ್ಪಲತಿಕಾವನಮುನ್ನದಭೃಂಗಮಾಳಿಕಾ।
ರವಮುಖರೀಕೃತಾಮ್ರವನಶೋಭಿತಮಾಶ್ರಿತದಿವ್ಯಸೌಂದರೀ
ನಿವಹನಿಕೀರ್ಣಚಂಪಕವನಂ ಕರವೊಪ್ಪುಗುಮಾಮಹೀಧರಂ ॥ ೭೦

ವ॥ ಆವೃಷಭಾದ್ರಿಯ ಮೇಖಳಾಭಿತ್ತಿಯೊಳ್ ಆತ್ಮೀಯವಿಶ್ವವಿಶ್ವಂಭರಾ
ವಿಜಯಪ್ರಶಸ್ತಿಯನಟ್ಟಿಯೊಳ್ ಬರೆಯಿಸುವೆನೆಂದು ಪೋಗಿ ನೋಡುವ
ನ್ನೆಗಂ,

ಅದಱೊಳನೇಕಕಲ್ಪಶತಕೋಟಿಗಳೊಳ್ ಸಲೆ ಸಂದ ಚಕ್ರಿವೃಂ
ದದ ಚಲದಾಯದಾಯತಿಯ ಬೀರದ ಬಾಗದ ಮಾತುಗಳ್ ಪೊದ।
ಪ್ಪೊದವಿರೆ ತತ್ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳೊಳಂತವನೊಯ್ಯನೆ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಸೋ
ರ್ದುದು ಕೊಳಗೊಂಡ ಗರ್ವರಸಮಾಭರತೇಶ್ವರಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾ ॥ ೭೧

ವ॥ ಅಂತು ಗಳಿತಗರ್ವನಾಗಿ ಸಿಗ್ಗಾಗಿ ಪೂರ್ವಾವನಿಪಾಳಪ್ರಶಸ್ತಿಯೊ
ಳೊಂದೊಂದಂ ದಂಡರತ್ನದಿಂ ಸೀಂಟಿ ಕಳೆದು ನಿಜಪ್ರಶಸ್ತಿಗೆಡೆಮಾಡಿ,

ಸ್ವಸ್ತಿ ಸಮಸ್ತ ನರೇಶ್ವರ
ಮಸ್ತಕವಿನ್ಯಸ್ತ ಶಾಸನಂ ಸಕಲಜಗ।

ದ್ವಿಸ್ತಾರಿತಯಶನೆನ್ಸೆಯ
ವಿಸ್ತಾರಕನಾದಿದೇವನಗ್ರತನೂಜಂ ॥ ೨೦

ಭುವನವಿಶೇಷಕನಿಕ್ಷ್ವಾ
ಕುವಂಶಗಗನೇಂದು ಚಕ್ರರತ್ನಾಧೀಶಂ ।
ನವನಿಧಿವಲ್ಲಭನಾನತ
ದಿವಿಜಗಣಂ ನೆಗಟ್ಟಿ ನಾಭಿರಾಜನ ಮೊಮ್ಮಂ ॥ ೨೧

ಆವನ ದಿಗ್ವಿಜಯದೊಳ್ಳೈ
ರಾವತಗಜನಿಭಗಜಂಗಳಂ ಭುವನತಳಂ ।
ತೀವಿದುದಾವನ ಸೈನ್ಯದೊ
ಳಾವರಿಸಿದ ಧೂಳಿ ಪೊಟ್ಟುದಂಭೋನಿಧಿಯಂ ॥ ೨೨

ವೇಳಾವನಂಗಳುಂ ಕು
ತ್ಕೀಳಂಗಳುಮಾವ ನೃಪನ ಪಡೆ ನಡೆವೆಡೆ ನಿ ।
ರ್ಮೂಳಂಗಳಾದುವಾವನ
ತೋಳಿಂ ನಿಮಿರ್ದತ್ತು ಜಳಧಿವರಮವನಿತಳಂ ॥ ೨೩

ದೇವಾಂಗನೆಯರ್ ಪಾಡುವ
ರಾವನ ಜಸಮುಂ ಕುಳಾಚಳಾವಳಿಯೊಳ್ ಶೌ।
ರ್ಯಾವಷ್ಟಂಭದಿನಾಳ್ದವ
ನಾವಂ ಷಟ್ಖಂಡಮಂಡಿತಕ್ಷಿತಿತಳಮುಂ ॥ ೨೪

ಆತಂ ಭರತೇಶ್ವರನಿಂ
ತೀತೆಱದಿಂ ನೆಗಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯನೀವಿ ।
ಖ್ಯಾತವೃಷಭಾದ್ರಿಯೊಳ್ ಸುರ
ಗೀತಯಶಂ ನಿಱಿಸಿದಂ ನೆಲಂ ನಿಲ್ವಿನೆಗಂ ॥ ೨೫

ವ॥ ಅಂತಾತ್ಮೀಯವಿಜಯಪ್ರಶಸ್ತಿಯನಾವೃಷಭಗಿರಿಯೊಳಾವೃಷಭೇಶ್ವರ
ನಂದನಂ ಕಾಕಿಣೀರತ್ನದಿಂ ಬರೆಯಿಸಿ ಬಟಿಕ್ಕದರ್ಕೇಶಾನದೊಳಿರ್ದ ಗಂಗಾ
ಕೂಟಕ್ಕಭಿಮುಖನಾಗಿ ತತ್ಸಮೀಪದೊಳ್ ಆತ್ಮೀಯಮಂಗಳಜಳಂಗಳಿಂದ

ಭಿಷೇಕಂಗೆಯ್ದು ಅನೇಕಾಶೀರ್ವಾದಪುರಸ್ಸರಂ ಸಿಂಹಾಸನಮುಂ ಕೊಟ್ಟ ಗಂ
ಗಾದೇವಿಯುಂ ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಗಂಗಾತಟಂಬಿಡಿದು, ಚತುರಂಗಚಮೂಚಕ್ರಪಾಂ
ಸುಪಟಲದಿಂದಂ ದಿಙ್ಮುಖಂಗಳುಂ ವಿರೋಧಿನರಪಾಳಪ್ರಿಯಸಖೀಮುಖಂಗ
ಳುಂ ವಿಚ್ಛಾಯಂಗಳಾಗೆಯುಂ, ಮಹಾವಾಹಿನೀವಾರಣೇಂದ್ರಘಟಾನ್ಯೋ
ನ್ಯಸಂಘಟ್ಟಸ್ಫುಟಾಟಂಕಾರಾಸ್ಫಾಳನದಿಂದಂ ಉದಗ್ರಗಿರಿಗುಹಾಂತರಂಗ
ಳುಂ ಉದಗ್ರವಿಕ್ರಮಾರಾತಿಕರ್ಣಾಂತರಂಗಳುಂ ವಿಕೀರ್ಣಂಗಳಾಗೆಯುಂ,
ಅಪರಿಮಿತಸ್ತಂಬೇರಮಾನೀಕಶೀಕರನೀಹಾರವರ್ಷದಿಂದಂ ಉಷ್ಣಾಂಶುಪ್ರ
ತಾಪಮುಂ ಊರ್ಜಿತಾರಾತಿರಾಜಪ್ರತಾಪಮುಂ ಅವಿಧೃತೋದ್ರೇಕಮಾ
ಗೆಯುಂ, ಸಂಚಾರಿತಮೇಚಕಾಚಳಚಕ್ರವಾಳರುಚಿಹರಿಕರಟಿಸ್ಫಟಪ್ರಪಂ
ಚರಾಗಕೇತನಚಂಚಳಾಂಚಳನಿಚಯದಿಂದಂ ಅಂಭೋದಿಪಥಮುಂ ಅತಿಚಕಿ
ತವಿದ್ವಿಷ್ಪಕ್ಷದೃಷ್ಟಿಪಥಮುಂ ನಿರವಕಾಶಮಾಗೆಯುಂ, ಉದ್ವೃತ್ತಮತ್ತವಾ
ರಣೇಂದ್ರವಿಷಾಣಕುಲಿಶದಂಡಹತಿಯಿಂ ವನದುರ್ಗಭಂಗಮುಂ ವಿಪಕ್ಷಪಾ
ರ್ಥಿವಮನೋರಥಭಂಗಮುಂ ಸಿದ್ಧಮಾಗೆಯುಂ, ದಕ್ಷಿಣಾಭಿಮುಖನಾಗಿ
ನಿತ್ಯಪ್ರಯಾಣಂಗಳಿಂ ಬಂದು,

ಇಭಕುಂಭೋದ್ಭೂತಮುಕ್ತಾಫಲನಿಕರಮುಮಾನಂದದಿಂ ತಂದು ಕಂಡಿ
ರ್ದಭಯಾರ್ಥಿವ್ಯಾಧರಾಜಪ್ರತತಿಗಭಯಮುಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಲ್ಪಾಂತಕಾಲ।
ಕ್ಷುಭಿತಾಂಭೋರಾಶಿಕಂಕಾವಹಬಲನಿಕರಂ ರಾಜತಾದ್ರೀಂದ್ರಶೋಭಾ
ವಿಭವಕ್ಕಲ್ಕಿತುರ್ ತತ್ಪರ್ವತನಿಕಟವನೋಪಾಂತದೊಳ್ ಬೀಡುವಿಟ್ಟಂ ॥

ವ। ಅಂತು ವಿಜಯಾರ್ಧಾಚಳಕಾಂಡಕಪ್ರಪಾತಗುಹಾಸಮೀಪದೊಳ್
ಬೀಡಂ ಬಿಟ್ಟು ಮುನ್ನಿನ ಮಾಪ್ಕೆಯೊಳೆ ವರೂಥಿನೀಪತಿಯಂ ಬೆಸಸಿದೊ
ಡೆ ಅತನಾಗುಹಾದ್ವಾರಮುಂ ಪೊರ್ವೋಕ್ತಕ್ರಮದೊಳೆ ತೆಱೆದದಱ ಬೆಂಕೆ
ಯಾಱುವನ್ನೆಗಂ ಮ್ಲೇಚ್ಛಖಂಡಮುಮುಂ ಮೂಡಣ ದೆಸೆಯೊಳಿರ್ದುವು
ಮಂ ಬಾಯ್ತೀಳಿಸಲ್ಪೋಗೆ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಶ್ರೇಣಿಗಳ ವಿದ್ಯಾಧರರಾಜಾಧಿ
ರಾಜರ್ ನಮಿವಿನೆಮಿಗಳುಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಬಂದು,

ಭರತೇಶ್ವರಪದನಖಮಣಿ
ಮರೀಚಿಗಳ್ ತಮ್ಮ ಮುಕುಟಮಣಿದೀಧಿತಿಯೊಳ್।

ಬೆರಸಿರೆ ತದಾಜ್ಞೆಯಂ ನಿಜ
ಕಿರೀಟದಿಂ ತಾಳ್ದಿದಂದದಿಂ ಸೊಗಯಿಸಿದರ್ ॥ ೭೯

ನಮಿವಿನಮಿಗಳಂತಾಕ
ಚ್ಛಮಹಾಕಚ್ಛರ್ಕಳಂದವೊದವಿದ ನಣ್ಪಂ ।
ತಮರ್ದಿರೆ ತಮ್ಮೊಡವುಟ್ಟಿದ
ಕಮಳಾನನೆಯಂ ಸುಭದ್ರೆಯಂ ತಂದಿತ್ತರ್ ॥ ೮೦

ವ॥ ಅಂತಾಸುಭದ್ರೆಯೆಂಬ ಕನ್ಯಾರತ್ನಮಂ ಅಂಬರಚರೋಚಿತಕಲ್ಯಾಣಂಗಳಿಂದಂ ಆಪುರುಷರತ್ನಾಕರನೊಳ್ ನೆಱಪಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಯೊಳುಳ್ಳನರ್ಘ್ಯರತ್ನಂಗಳಿಲ್ಲಮಂ ಬಳಿವಳಿಗೊಟ್ಟು ಬೀೞ್ಕೊಂಡು ಪೋದರ್. ಅನ್ನೆಗಂ ಮ್ಲೇಚ್ಛರಾಜಬಲಪರಿವೃತನಾಗಿ ನಿಜಭುಜವಿಜಯಮಂ ಮುಂದಿಟ್ಟುಬಂದು ಕಂಡ ದಂಡನಾಯಕಂ ತೋಱಿದನೇಕಕ್ಷತ್ರಿಯಪುತ್ರಕುಲಧನಂಗಳಂ ಕೈಕೊಂಡು ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷಹಸ್ತನ್ಯಸ್ತಂಗಳ್ಮಾಡಿ ಬೆಸನನಿರ್ಮಿಕೇೞ್ದಂತು ಪೂಣಿಸಿ ಕಳುಪಿ ಮುನ್ನಮೆ ತೆಱೆದಱುದಿಂಗಳ್ವರಮಾಱಿದ ಕಾಂಡಕಪ್ರಪಾತಗುಹೆಯೊಳಗೆಣಿಂದಂ ಚಕ್ರರತ್ನಂ ಮುಂದೆ ನಡೆಯೆ ಕಾಕಿಣೀರತ್ನರಚಿತಸೂರ್ಯಚಂದ್ರಮಂಡಲಂಗಳ' ಬೆಳಗಿನೊಳಂ ಗಂಗಾನದ್ಯುಭಯತಟಮಹಾವೀಥಿಗಳೊಳಂ ನಡೆದು ಕತಿಪಯದಿನಂಗಳಂ ಗುಹಾದ್ವಾರಮಂ ಪೊಱಮಡುವಾಗಳ್ ತದ್ಗುಹಾಕೂಟನಿವಾಸಿಯಪ್ಪ ನಾಟ್ಯಮಾಲಾಮರಂ ಸುವರ್ಣಪೂರ್ಣಕುಂಭಾದಿಮಂಗಳಂಗಳನಿದಿರ್ಗೊಳಿ ಗುಹಾದ್ವಾರದಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟಾಗಳ್,

ಧವಳಚಮರೀಜವೀಚೀ
ನಿವಹಂ ಶ್ವೇತಾತಪತ್ರಫೇನಪ್ರಕರಂ ।
ವಿವಿಧಪ್ರವಾಹಮೆಸೆದುದು
ವಿವಿಧಬಲಂ ಗಂಗೆಯಂತೆ ತದ್ಗಿರಿತಟದೊಳ್ ॥ ೮೧

ವ॥ ಆಗಳ್ ಪತಾಕೀನೀಪತಿಯ ನಿಯಮದಿಂ ಪೂರ್ವದಿಗ್ಭಾಗಸ್ಥಿತಮಂ ಮ್ಲೇಚ್ಛಖಂಡಮನಪ್ರತಿಹತಶಾಸನಾಂಕಿತಂವಾಡಿ ಬರೆ ವಿಜಯಸೈನ್ಯವಿನಿರ್ಜಿತಭರತಮಂಡಳಂ ಭರತೇಶ್ವರಚಕ್ರವರ್ತಿ ಸಿದ್ಧದಿಗ್ವಿಜಯನಾಗಿ

ವಿಜಯಪರ್ವತಗಜಮನೇಱಿ ಗಂಗಾತಟಂಬಿಡಿದು ಪಯಣಂಬಂದು ಕೈಳಾ
ಸಾಚಳನಿಕಟದೊಳ್ ಕಟಕಮಂ ನಿಱಿಸಿ ಪರಿಮಿತಪರಿಜನಂಬೆರಸು ತದ್ಗಿ
ರೀಂದ್ರಮನೆಯೆ್ದಿವಂದು,

ಕರಭಂಗಳ್ಗಿಡೆ ಸಿಂಹದುರ್ವು ವನೆಗಂಧೇಭೋತ್ಕರಕ್ಕೆಂದುಮಾ
ಗರಮಿಾಭೂಧರಮಿಾವುಹೋಗ್ಯಮೃಗಸಂಘಾತಂಗಳೊಂದೊಂದನಿಂ
ತಿರೆ ಕಂಡೋಡುವುವೆಲ್ಲದಿಂತಿವೊಡಗೂಡಿರ್ದಪ್ಪವಿಂತೀಜಗ
ದ್ಗುರು ಬಂದಿರ್ದುದಱಿಂದೆ ಶಾಂತರಸಮಂ ಕೈಕೊಂಡುದೀಪರ್ವತಂ ॥ ೮೦

ವ॥ ಎಂದು ಕೈಳಾಸಾಚಳಮನೇಱಿ ಧೂಳೀಶಾಲದಿಂ ತಗುಳ್ದು
ಪೂರ್ವೋಕ್ತವರ್ಣನೋಪೇತಮಪ್ಪ ವೃಷಭನಾಥನಾಸ್ಥಾನಮಂಟಪಮಂ
ನೋಡುತ್ತುಂ ಬಂದು ಸಕಳಸುರಾಸುರೇಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರರುಂದ್ರಸಭೆಯು
ನಡುವೆ ಸಿಂಹಾಸನಮಸ್ತಕದೊಳಿರ್ದ ಜಗತ್ತ್ರಯತಿಳಕನ ಪಾದಪದ್ಮಂ
ಗಳ್ಗಿ ಭರತೇಶ್ವರಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮಹೀತಳನಿಹಿತಮಣಿಕಿರೀಟರಶ್ಮಿಸಂದೋ
ಹಸಾಂದ್ರಕುಂಕುಮಪಂಕದಿಂ ವಿಹಿತೋಪಹಾರನಾಗಿ,

ಸಮಸ್ತಸುರಕೋಟಿ ಹೇಮಘಟಕೋಟಿಯಿಂ ತೀವಿ ತಂ
ದಮೇಯಭುಜಕೋಟಿಯಿಂ ಮಿಸಿಸೆ ದುರ್ಗ್ಧಸಿಂಧುವ್ಲವಂ ।
ಕ್ಕವಾಂಬುಲವವೊಂದುಮುಂ ನಿನಗೆ ಪುಟ್ಟಿಸಲ್ಕಾರ್ತುದಿ
ಲ್ಲವಾನುಷಮನಂತವೀರ್ಯಗುಣವಾದಿತೀರ್ಥೇಶ್ವರಾ ॥ ೮೩

ವಿದಗ್ಧಸುರಸಾಂದರೀನಯೆನಸಾಂದರಂ ನಿನ್ನ ರೂ
ಪಿದೆತ್ತ ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನೆಂ ತುಳದು ಗೆಲ್ದ ವಿಕ್ರಾಂತವೆಂ ।
ತ್ತಿದಚ್ಚರಿ ದಲೆಂಬಿನಂ ನೆಗೞ್ದೆ ನೀಂ ತ್ರಿಲೋಕಂಗಳೊಳ್
ನದೇವಚರಿತಂ ಚರೇತೆನಿಸಿದೈ ತ್ರಿಲೋಕೇಶ್ವರಾ ॥ ೮೪

ಅತೀಂದ್ರಿಯಸುಖಾಮೃತಾಂಬುಧಿನಿವಾಸವೊಂದೊಂದನಾ
ತ್ಮತತ್ವವಿದ ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗವನೆ ಕೀಱಿ ಕಂಡೈ ಪಿಱಿದ್ ।
ಚತುರ್ಗತಿಯ ಬಟ್ಟೆಯಂ ನಿಜೆಯೆ ಕಂಡರೆಂತುಂ ಕರ
ಸ್ಥಿತಾಮಳಕವೆಂಬರಾಜಱುಚದೇವುದಿಂದ್ರಾರ್ಚಿತಾ ॥ ೮೫

ಮರುಸ್ಥಳದ ಮಾಳದೊಳ್ ನಡುಪಗಲ್ವರಂ ಗ್ರೀಷ್ಮದೊಳ್
ಸುರುಳ್ವಿನೆಗಮಪ್ಪೆ ಬೇವವರ್ಗೆ ಜೋಂಪವಿಾವಮ್ಮಾವು ನಿ।
ರ್ಝರಾಂಬು ದೊರೆಕೊಳ್ವವೊಲ್ ಭವದವಾಗ್ನಿಯೊಳ್ ಬೇವ ಜೀ
ವರಾಶಿಗೆ ಭವದ್ವಚೋವ್ಯತಮಿ ಮರ್ದನಂಗಾಂತೆಕಾ ॥ ೪೬

ಭವಂ ತವೆ ಭವತ್ಪದಾಂಬುರುಹಸೇವೆಗೆಯ್ವಾರುಮಂ
ಭವಂಗಿಡಿಪೆಯೇಂ ತ್ರಿಲೋಕಗುರುವೆಂಬ ಪೆಂಪಿಂತುಟೇ।
ಭವಂಗಿಡಿಸುವೋಲಗಕ್ಕ ಭವ ಬೇಸಱೆಂ ಪೋಗೆ ಪೋ
ಭವಂ ಭವದುಪಾಂತದಲ್ಲಿಯೆ ಮನೋಭವಧ್ವಂಸಕಾ ॥ ೪೭

ಜವಂಗಿಡದೆ ಮುಟ್ಟ ಬರ್ಪ ಜವನಂ ಜವಂಗುಂದಿಸಲ್
ಜವಂಗೆ ಜವನಾಗಲಿಂಪೆಱಿಗೆ ತೀರ್ಗುಮೇ ತೀರದಾ।
ಜವಂ ಜವಜವಾಗಿ ಮುಟ್ಟುಗಿಡುವನ್ನೆ ವಿನ್ನಾ ಜವಂ
ಜವ ವ್ಯಸನಪುಂಜಮಂ ಕಿಡಿಪುದಾದಿತೀರ್ಥೇಶ್ವರಾ ॥ ೪೮

ಅನೇಕಭುಜನೇತ್ರಪಜ್ತಿ ರಸನಾದಿಗಳ್ ದೇವನಿ
ನ್ನನರ್ಚಿಸುವ ನೋಱ್ಪ ಬಣ್ಣಿಸುವ ಪೊತ್ತದೇಕಾಂಗದಿಂ।
ದ್ರನಂತೆನಗೆ ಸಾಲವಿನ್ನಿರಡೆ ಕೈಯ್ಯೆರಲ್ಕಿಣ್ಗಳೊಂ
ದೆ ನಾಲಗೆಯುಮೆಂದೆ ಚಿಂತಿಸುವೆನಾದಿಭಟ್ಟಾರಕಾ ॥ ೪೯

ಫಣಿಪ್ರಭುಗಮೆತ್ತ ಮತ್ತಳಗಮುಲ್ಲ ರೂಪಸ್ತವಂ
ಗುಣಸ್ತವಮುದಾತ್ತವೃತ್ತ ಭವದೀಯವಸ್ತುಸ್ತವಂ।
ಗುಣಾಗುಣವಿವೇಕಮೂಕರತಿಮೂರ್ಖರೆಮ್ಮಂದಿಗರ್
ಪ್ರಣಾಮದೊಳೆ ಪುಣ್ಯಮಂ ಪಡೆವರಾದಿತೀರ್ಥೇಶ್ವರಾ ॥ ೫೦

ವ॥ ಎಂದನೇಕಸ್ತವನಂಗಳಿಂ ಸ್ತುತಿಸಿ,

ಚತುರಂಭೋರಾಶಿಮಧ್ಯಕ್ಷಿತಿವಲಯದೊಳಂ ತನ್ನುದಗ್ರಪ್ರತಾಪೋ
ನ್ನತಿಯಿಂದಂ ತನ್ನ ರತ್ನಪ್ರತತಿಗಳಿಳಪೂರ್ವಂಗಳಂ ಕೊಂಡುಕೊಂಡೂ
ರ್ಜಿತಪುಣ್ಯಂ ಪೂಜಿಸುತ್ತುಂ ತಣಿಯನೆ ಭಗವತ್ಪಾದಪೀಠೋಪಕಂಠ
ಕ್ಷಿತಿಯಂ ಚಕ್ರಾಧಿನಾಥಂ ಸುಕವಿಜನನುನೋಮಾನಸೋತ್ತಂಸಹಂಸಂ ॥

ಸುರಗೀತಂ ಸುರದುಂದುಭಿಧ್ವನಿ ಸುರಸ್ತ್ರೀರವ್ಯಸಂಗೀತಕಂ
ಸುರಪುಷ್ಪೋತ್ಕರಸಾರಭಂ ಸುರಜಯಸ್ತೋತ್ರಂ ಸುರಾಶೀಸ್ತವಂ ।
ಸುರರಾಜೇಂದ್ರಮಹಾವಿಭೂತಿ ತರೆ ಚಿತ್ತೋತ್ಸಾಹವುಂ ತಾಳ್ದಿದಂ
ಪರಮಾನಂದಮನಾದಿದೇವಸಭೆಯೊಳ್ ಸಂಸಾರಸಾರೋದಯಂ ॥ ೯೦

ಗ॥ ಇದು ದೇವೇಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರವಂದ್ಯಪರಮಜಿನೇಂದ್ರಮುಖ
ಚಂದ್ರವಾಕ್ಚಂದ್ರಿಕಾಪ್ರಸರಪ್ರಸಾದೋದೀರ್ಣಸೂಕ್ತಿ
ಕಲ್ಲೋಲಮೂಲಾಕೀರ್ಣಕವಿತಾಗುಣಾರ್ಣವ
ಪ್ರಣೀತಮಪ್ಪಾದಿಪುರಾಣದೊಳ್
ಷಟ್ಖಂಡಮಂಡಳವಿಜಯಂ
ತ್ರಯೋದಶಾಶ್ವಾಸಂ.
ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಶ್ರೀರಮಣನೆಱಗಿ ಮುಕ್ತಿ
ಶ್ರೀರಮಣನ ಪಾದಪೀಠದೊಳ್ ಸುರಸಭೆ ಕ ।
ಣ್ಣಾರೆ ನಡೆ ನೋಡೆ ಮದನಾ
ಕಾರಂ ಕಳರ್ದಂ ಸರಸ್ವತೀಮೆಣಿಹಾರಂ ॥ ೧

ವ॥ ಅಂತು ಸಮವಸರಣಮಂಡಳದಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಲೀಲಾಪ್ರಸಾದಿತ ಸಕಳದಿಙ್ಮಂಡಳಂ ಕೈಲಾಸಶೈಲಕಟಕನಿಕಟವರ್ತಿಯಾಗಿರ್ದ ನಿಜವಿಜಯ ಕಟಕಕ್ಕೆವಂದು,

ಅಱುವತ್ತು ಸಾಸಿರಂಗಳ್
ನೆಱೆದವು ಬರಿಸಂಗಳಿಂದು ದಿಗ್ವಿಜಯದೊಳ ।
ಲ್ಕಱಿನೊಳಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಮೊಗಸಿದ
ನಱುಕೆಯ ಪಜೆ ಪಲವುಮೆಸೆಯೆ ಭರತಮಹೀಶಂ ॥ ೨

ವ॥ ಅಂತು ಕೆಲವುಪಯಣಂಗಳಿಂದಂ ನಿಜಾನ್ವಯರಾಜಧಾನಿಯನಯೋಧ್ಯಾಪುರಮನೆಯ್ದಿದಾಗಳ್,

ಹತವೈರಿಕ್ಷ್ವ ತ್ರಚಕ್ರಂ ಭಯಚಕಿತಜಗದ್ವೀರಚಕ್ರಂ ವಿನಮ್ರ
ಕ್ಷಿತಿಚಕ್ರಂ ದೀಪವೀಪ್ತಿ ಪ್ರತಿಹತದಿನಕೃಚ್ಚ ಕ್ರತೀವ್ರಾಂಶುಚಕ್ರಂ ।
ಜಿತದಿಕ್ಚ ಕ್ರಂ ಪ್ರಭಾಪ್ರಜ್ವಳಿತದಶದಿಶಾಚಕ್ರಮುಗ್ರಪ್ರತಾಪೋ
ರ್ಜಿತತೇಜಶ್ಚ ಕ್ರಮಿರ್ದತ್ತೊಳಪುಗದೆ ಪುರೋಪಾಂತದೊಳ್ ಚಕ್ರಿಚಕ್ರಂ॥

ವ॥ ಅಂತು ಚಕ್ರರತ್ನಮುಯೋಧ್ಯಾಪುರಮಂ ಪುಗದೆ ತಱುಂಬಿನಿಂದುದಂ ಕಂಡುಮದಂ ರಕ್ಷಿಸುವ ಯಕ್ಷಸಹಸ್ರಂಬೆರಸು ಗಣಬದ್ಧದೇವರೆಲ್ಲಂ ನೆರೆದು,

ಪುರಗೋಪುರದೊಳಗಂ ಚ
ಕ್ರರತ್ನಮಿಂತೇಕೆ ಪುಗದೆ ಮಾರ್ಣಿರ್ದುದೊ ಮ ।
ಚ್ಚರಿಪಥಟನಿನ್ನೆ ನಾವನೊ
ಭರತೇಶ್ವರಚಕ್ರವರ್ತಿಗಿನ್ನುಂ ಜಗದೊಳ್ ॥ ೪

ಆವಂಗೆ ಕಾಲಚಕ್ರಮು
ನೋವದೆ ಮಾಡಲ್ಕೆ ಚಕ್ರಮಿದು ಬಗೆದುದೊ ಶೌ ।

ರ್ಯ್ಯಾವಿಭ್ರೂತದವಾನಳ
ನಾವನ ಚತುರಂಗಬಲವನಿಂ ಸುಟ್ಟಪುದೋ ॥ ೫

ಆತಂಗೆ ಚಕ್ರಿವೇಱ್ಕುಮೆ
ಪೋ ತಳ್ತಿ ಱಿದಾಮೆ ಗೆಲ್ವವೆಂದನಿಬರುಮು ।
ತ್ಪಾತಮರುದಾಭಿಘಾತೋ
ದ್ಭೂತಪಯೋನಿಧಿಗಳಂತೆ ಮಸಗಿದರಾಗಳ್ ॥ ೬

ವ॥ ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ಚಕ್ರೇಶ್ವರಂಗೆ ಚಕ್ರರತ್ನಸ್ಖಲನಮುಂ ಪತಾಕಿನೀಚಕ್ರಪ್ರಧಾನಪ್ರಭುಗಳಱಿಯೆ ಬಿನ್ನಪಂಗೈದೊಡಸ್ಖಲಿತಗತಿಯಪ್ಪ ಚಕ್ರರತ್ನಸ್ಖಳನಕ್ಕೆ ನಾಡೆಯುಂ ಚಕ್ರಿ ಮನಸ್ಖಳನವುಗೆ ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ಪುರೋಹಿತರತ್ನಮಂ ಬರಿಸಿ,

ಪದಿನಾಲ್ಕುಂ ರತ್ನಕ್ಕಂ
ವೊದಲೆನಗೀಚಕ್ರರತ್ನ ಮಿದಱಿಂ ಮೇಲಾ ।
ವುದು ದೈವಮೆನೆಗಯೋಧ್ಯೆಯ
ನಿದು ಪೊಗೆದೆ ತಱುಂಬಿನಿಂದ ಕಾರಣಮೀನೋ ॥ ೭

ಆಪೂರ್ವದಕ್ಷಿಣಾಪರ
ಕೂಪಾರದ ರಜತಗಿರಿಗುಹಾದ್ವಯದೆಡೆಯೊಳ್ ।
ಪೋಪಂದುಮಣಮೆ ತೊಡಱುದು
ದೀಪುರಗೋಪುರದೊಳೀಕೆ ತೊಡರ್ದುದುದೊ ಚಕ್ರಂ ॥ ೮

ಎನಗಮರಾತಿಗಳೊಳರೆಂ
ಬಿನಿತು ಪರಾಭವಮನೀಗಳೀಚಕ್ರಂ ಸೂ ।
ಚನೆಗೈದುದಿನ್ನ ನಾವಂ
ತನಗಿರಲೆಡೆಮಾಡಿದಪ್ಪನಂತಕಮುಖಮಂ ॥ ೯

ವ॥ ಎಂದು ವೀರರಸೋದಾರಗಂಭೀರವಚನರಚನೆಗಳನೆನಿತನೆ ಬೆಸಸಿ ಮಾಣ್ದ ಚಕ್ರವಲ್ಲಭಂಗೆ ಪುರೋಹಿತನಭಿಮುಖನಾಗಿ,

ನೀನಾದಿರಾಜನೈ ನಿನೆ
ಗಾನಾಲ್ಕುಂ ರಾಜವಿದ್ಯೆ ಪುಟ್ಟಿದುದಱಿಂ ।

ನೀನೆ ಬೆಸಸುವುದು ನಯಮನು
ದೇನೆಂದೆಮ್ಮಿಂದಿಗರ್ ಜಡರ್ ಬಿನ್ನವಿಪರ್ ॥ ೧೦

ಫಳದಿಂ ಕಲ್ಪದ್ರುಮಮುಂ
ಜಳದಿಂ ಜಳನಿಧಿಯನುಕ್ತಿಯಿಂ ಸುರಗುರುವಂ ।
ಬೆಳಗಿಂ ದಿನಪನನರ್ಚಿಪ
ಜಡಮತಿಗಳ ತೆಱನನಾಮುಮನುಚರಿಸಿರೆವೇ ॥ ೧೧

ನಿನ್ನಯ ಮೂಡಿದ ಗೌರವ
ದುನ್ನತಿ ನುಡಿಯಿಸುವುದೆನ್ನ ನದಱಿಂ ಕಿಱಿದಂ ।
ಬಿನ್ನವಿಸಿದಪೆಂ ಜೈತ್ರಾ
ಸ್ತ್ರ ನ್ನಿನಗೀಚಕ್ರರತ್ನದಿಂ ಪೆಱತುಂಟೇ ॥ ೧೨

ಇದು ಪಗೆವರುಳ್ಳುದಂ ತೋ
ಱಿದಪುದು ನಿನಗರಿನೃಪರ್ಕಳಲ್ಲದಿದಿಂತಿರ್ಪ್ ।
ದೆ ದುರ್ನಿರೀಕ್ಷ್ಯಮಿನಬಿಂ
ಬದಂತೆ ಪಜ್ಜಳಿಸಿ ಬಾಗಿಲೊಳ್ ಪುರವರದಾ ॥ ೧೩

ದ್ವಾದಶರಾಜಕಮೆಂಬುದ
ನೋದುಗಳಿಂಳ್ ಕೇಳಲಾದುದಲ್ಲದೆ ಕಾಣ ।
ಲ್ಕಾದುದೆ ಲವಣೋದಧಿವೃತ
ವೀದಿನಿಯೊಳ್ ದೇವ ನಿನ್ನ ಪೆಸರಿಸೆವೆಡೆಯೊಳ್ ॥ ೧೪

ನಿನಗರಸ ಬಹಿರ್ಮಂಡಳ
ಮನೆ ಸಮಱಿಲ್ಕಿನಿತುಬರಿಸಮುಂ ಪೋದುವು ಕೇ ।
ಳಿನಿಸಂತರ್ಮಂಡಲಸಾ
ಧನಮುಂಟೆಂದಱಿಪಿದುದುಮನಿನ್ನಱಿಪುವೆವೇ ॥ ೧೫

ಪುರುತನಯಂ ತಾನಾಮುಂ
ಪುರುತನಯರೆವೆಮಗೆ ತಂದೆಯಿತ್ತವನಿತಳಂ ।
ಪೊರೆಯುಂಟೆ ತನಗೆ ಭಾಗ್ಯಾ
ನುರೂಪದಿಂ ಬಾಳ್ವೆಮೆಱಗೆವೆಂಬತಿಮದದಿಂ ॥ ೧೬

ನಿನ್ನನುಜರನಿಬರುಂ ಮಾ
ನೋನ್ನತರಣವಿಜಿಗರವರೊಳಗ್ಗಳದವಟಂ ।
ತನ್ನಭಿಮಾನದಭುಜಬಲ
ದುನ್ನತಿಯನೆ ವೆಜೆವ ಬಾಹುಬಲಿ ಮುನ್ನೆಜೆಗಂ ॥ ೧೩

ಆದಿಬ್ರಹ್ಮರ ಕೊಟ್ಟೀ
ವೇದಿನಿಗಾನೊಡೆಯನಾತನರಸನಿವಿರಿದಿಂ ।
ದಾದೊಡವೇನೆನಗೆಂಬ ಮ
ದೋದಯದೊಳ್ ದೇವ ಬಾಹುಬಲಿ ಬಲ್ದಿರ್ದಂ ॥ ೧೪

ನಿನಗೇನಂ ಪೇಳ್ವೆನಾತಂ ಸುಭಟಸಮರಸಂಘಟ್ಟದೋರ್ಗರ್ವವಿಧ್ವಂ
ಸನಕೇಳೀದೋಹಳಂ ವಿದ್ವಿಷದಿಭರದನಸ್ತಂಭಲೀಲಾಸವಮುತ್ಪಾ ।
ಟನಕಾಂಕ್ಷಾದುರ್ಮದಂ ದುರ್ಜಯರಿಪುನೃಪಶೌರ್ಯೋನ್ನಮನ್ಮಸ್ತಕಾವ
ರ್ಜನವಾಂಛಾದುರ್ಧರಂ ದುರ್ಲಲಿತಚರಿತಸಂಕೇತಗೋಷ್ಠೀನಿಕೇತಂ ॥೧೫

ರಾಜವತಿಯೆಕ್ಕುಮಲ್ಲದೆ
ರಾಜನ್ವತಿಯಾಗದಲ್ತಿ ಧರೆ ಮತ್ತೊರ್ವಂ ।
ತೇಜಸ್ವಿ ಪೊಡವೊರ್ಗಡದಱಿಂ
ರಾಜನ್ವತಿ ಮಾಡು ಧರಣಿಯಂ ಧರಣಿಪತೀ ॥ ೧೬

ಭರತೇಶ್ವರ ನಿನ್ನ ಪದಾಂ
ಬುರುಹಕ್ಕವರೆಱಿಗಿ ಸುಖವನನುಭವಿಸುಗೆ ಮೋಕ್ಷ ।
ಪುರುಪರಮೇಶ್ವರನ ಪದಾಂ
ಬುರುಹಕ್ಕವರೆಱಿಗಿ ತಪವನೆನುಭವಿಸುಗೆ ಮೋಕ್ಷ ॥ ೧೭

ಬಗೆಯೊಳಗೆ ಬಳಿದ ಭೀತಿಯೆ
ಮ್ಮಿಗೆ ಭವದಾಸ್ಥಾನಭೂಮಿಯಂ ಪುಗುಗೆ ವನಂ।
ಬುಗುಗಲ್ಲದಂದು ಪೆಱತೆಡೆ
ಪುಗುವೆಡೆಯಿಲ್ಲವರ್ಗೆ ಬೆಸಸುಸು ಶಾಸನಹರರಂ ॥ ೧೮

ಎನೆ ಬಳಿದ ಮುನಿಸಿನೊಳ್ ಕೆ
ಚ್ಚನಾದ ಕಣ್ ದೆಸೆಗೆ ಕೆಂಪನೊದವಿಸಿದುದು ದಿ ।

ಗ್ವನಿತೆಯರ್ಗೆ ರಕ್ತ ಬಲಿಯಂ
ಮನಕ್ಕೆವರೆ ಬಳೆದ ಮುನಿಸಿ ಕುಡುವಂತಾಗಳ್ ॥ ೨೩

ವಿಕಸಿತನಾಸಾಪುಟನತಿ
ವಿಕಂಪಿತಾತಾಮ್ರದಶನವಸನಂ ಬದ್ಧ ।
ಭ್ರುಕುಟಿಪುಟಂ ಭರತೇಶ್ವರ
ನಕಾಲಯಮರಾಜಲೀಲೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡಂ ॥ ೨೪

ಏನೇನೋ ಮದನುಜರೆನೆ
ಗಾನತರಣಮಾಗದಿರ್ದರಾಮದಮವರ್ಗೇ ।
ನೇನೇತಱೊಳಾದುದನಿನಿ
ಸಾನುಂ ಜೀಗದೊಳೆ ಕಳೆದು ತೋಱೆನೆ ರಣದೊಳ್ ॥ ೨೫

ವೀರಭಟರುಬ್ಭಟಾರಭ
ಟೀರಸರಿವರವರದೆನ್ನರುಂ ಸೆಣಸುವೊಡೇ ।
ಕಾರಣಮೊ ಚಕ್ರಮೇವುದೊ
ವಾರಣಘಟೆ ದಂಡರತ್ನ ಮೇಗೆಯ್ದುಪುದೋ ॥ ೨೬

ಕೊಲೆಗೆಯ್ವೆವೆಂತುಮೆಂಬೀ
ಬಲಮಕ್ಕುಮವಂದಿರಂ ಪಳಂಚಲೆದಪುದಿಂ ।
ಕೊಲೆಗೆಯ್ದದೊಡೇ ನೆಯ್ದರೆ
ಕಲಹದೊಳೆನ್ನಿಂ ಪರಾಭವಂಗಳನವರ್ಗಳ್ ॥ ೨೭

ಎನಿಬರರಸುಗಳುಮೆಱಗಿದೊ
ಡೆನೆಗೇ ವಂದಪುದೊ ಬಾಹುಬಲಿ ಪೊಱಗೆನೆ ಪೇ ।
ಚಿನಿತುಂ ಪುರಮೇವುದೊ ಪಾ
ದನಪುರಮೆನ್ನಾಳ್ಕಿಗಿಂತು ಪೊಱಗೆನಿಪಾಗಳ್ ॥ ೨೮

ಏವನೆನುಗೆಂಬ ಶೌರ್ಯಮು
ದಾವಷ್ಟಂಭದೊಳವಂದಿರಿಂತುಱಿದಿರೆ ಪೇ ।
ಪಾವುದೊ ಬಾಯ್ಕೇಳಿಸಿಯುಮಿ
ದೇವುದೊ ಷಟ್ಖಂಡಮಂಡಿತಂ ಭೂವಳಯಂ ॥ ೨೯

ಎಂದೊಡೆ ಪುರೋಹಿತಂ ನಿನ
ತೊಂದೋಲೆಗೆ ತೀರ್ವುದೊಂದುಮನೆವಾರ್ತೆಗಿವೇ ।
ನೆಂದರಸ ಬಳಿಯೆ ನುಡಿದಪೆ
ಯೆಂದಟ್ಟಲೆವೇಟ್ಟನವಗೆ ಕಾಸಸಹರರಂ ೫೦

ವ॥ ಆಗಳ್ ಭರತೇಶ್ವರಚಕ್ರವರ್ತಿಯಟ್ಟಿದ ದೂತರ್ ಪುರುಪರಮೇಶ್ವರ ತನೂಜರಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ,

ಎನಗೊರ್ವಂಗುಪಭೋಗ್ಯಮಲ್ತು ವಸುಧಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮೋರಂತೆ ನಿ
ಮ್ಮನಿಬರ್ಗಂ ಪಿರಿಯಣ್ಣನೇಂ ಜನಕನೇನೆಂಬೊಂದು ಕೊಂಡಾಟದಿಂ ।
ವಿನಯಂ ಸಾಲ್ವುದು ತಾಮುಮಾಮುಮೊಡನಿರ್ಪಂ ಬರ್ಪುದೆಂಬೀಶಶಾ
ಸನಮಂ ನೆತ್ತಿಯೊಳಾಂತು ಬನ್ನಿವೆಱಗಿಂ ಚಕ್ರೇಶಪಾದಾಬ್ಜದೊಳ್ ॥ ೫೧

ವ॥ ಎಂದು ನುಡಿದ ದೂತನ ನುಡಿಯುಮಂ ರಾಜಾದೇಶಮುಮನವಧಾರಿಸಿ ಬಂದ ದೂತನಂ ಮನ್ನಿಸಿ ಸಂತೋಷಂಬಡಿಸಿ ಪೋಗಲ್ವೇೞ್ದು,

ಪಿರಿಯಣ್ಣಂ ಗುರು ತಂದೆಯೆಂದೆಱಗುವಂ ಮುನ್ನೆಲ್ಲಮಿಂತೀಗಳಾ
ಳರಸೆಂಬೊಂದು ವಿಭೇದವಾದೊಡೆಱಿಕಂ ಚಿಃ ಕಷ್ಟಮಲ್ತೀ ವಸುಂ ।
ಧರೆಗಯ್ಯಂ ದಯೆಗೆಯ್ಯೆ ಮುಂ ಪಡೆದುದರ್ಕಿಂತೀತನೊಳ್ ತೊಟ್ಟ ಕಿಂ
ಕರಭಾವಂ ನಮಗಕ್ಕಿಗೊಟ್ಟು ಮಡಗೂಬುಣ್ಬಿಂದಮುಂ ಪೋಲದೇ ॥ ೫೨

ವ॥ ಎಂದು ತಮ್ಮೊಳನಿಬರುಂ ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿ,

ಕುಳಿಶಾಸ್ತ್ರೋತ್ತಂಸಿತಪದ ।
ನಳನಂಗೆ ತನೂಜರಾಗಿ ಪುರುಷಾರ್ಥಮನು ।
ಜ್ವಲಿಸಬೆ ಮಾಣ್ಬವೆ ನಮಗಿದು
ಪಳಾಳಭಾರಂಬೊಲೀಮಹೀತಳಭಾರಂ ೫೩

ವ॥ ಎಂದು ಪರಿತ್ಯಕ್ತನಿಜರಾಜ್ಯಪರಿಚ್ಛೇದರಾಗಿ,

ತಳರ್ದಪ್ಪುವು ರತ್ನ ಶಿಖರಾ
ವಳಿವಿಳಸಿತಕನಕಗಿರಿಗಳಿನೆ ತನುರುಚಿಗಳ್ ।
ಬೆಳಗೆ ಕುಮಾರರ್ ನೂರ್ವರು
ವೊಳಪೊಕ್ಕರ್ ಸಮವಸರಣಭೂಮಂಡಲಮಂ ॥ ೫೪

ಒಳಪೊಗುವುದುಮಖಿಳಜಗ
ತ್ತಿಳಕನ ಮುಖಚಂದ್ರಕಿರಣದಿಂ ಕರಕಮಳಾ ।
ವಳಯುಂ ತದೀಯನಯನೋ
ತ್ಪಳವನಮುಂ ಮುಗಿದುವಲರ್ದುವೊಡನೊಡನಾಗಳ್ ॥ ೩೫

ವ॥ ಅಂತು,

ಪೊಡವಿವಟ್ಟ ದೇವ ನೀಂ ಕುಡೆ
ಪಡೆದೆವಿಳಾತಳಮನೊಡನೆ ಪುಟ್ಟಿದ ಮೇಳ ।
ಕ್ಕಡಿಗೆಱಗಿವೆಂದು ಭರತಂ
ಜಡಿವಂ ನಿನಗೆಱಗಿ ಪರಮ ಪೆಱರ್ಗೆಱಗುವೆವೇ ॥ ೩೬

ಭವದಂಘ್ರಿಕಮಳರಜದಿಂ
ಪವಿತ್ರಮಾದೆವ್ಮ ಮುಕುಟಮೆಱಗದು ಪೆಱರ್ಗಂ ।
ಭವಭಯಹರ ಭರತನನೆಮ
ಗವಯವದೆಱಗಿಸುವ ತಪಮನೀಗಳೆ ದಯೆಗೈ ॥ ೩೭

ದುರಿತಶ್ಲೇನತಿಮಿರದಶತ
ಕಿರಣ ಮತಿಪ್ರೀತಿಕರಣಮಖಿಳವಿನೇಯೋ ।
ದ್ಧರಣಮೆಮಗಭವ ಭವಭಯ
ಹರಣಂ ಭವದೀಯಸಮವಸರಣಂ ಶರಣಂ ॥ ೩೮

ವ॥ ಎಂದು ಪರಮನಿರ್ವೀಗಪರಾಯಣರಾಗಿ,

ಭರತಂಗೆಱಗುವರೆಂಬಿದೆ
ಪರಿಭವಮೆಮಗಿಂತು ಮಾನಭಂಗಂ ಬರೆ ಬ ।
ರ್ಪರಸೇವ್ಯರೆಂದು ಪೂಣ್ದರ್
ಪರಮತಪೋಭರಮನನಿಬರುಂ ಪುರುತನಯರ್ ॥ ೩೯

ವ॥ ಅಂತಾಕುಮಾರರನಿಬರುಮಾದಿತೀರ್ಥಂಕರಸಮವಸರಣಸರೋವರ
ರಾಜಹಂಸವ್ಯತಿಕರಮಂ ಭರತೇಶ್ವರಂ ಕೇಳ್ದು,

ಅವಳಂಬಿಸಿ ನೆಗಟ್ಟಿಷ್ಟ್ವಾ
ಕುವಂಶವೊಂದನೆ ಪುರಾಣಪುರುಷರವೋಲಿಂ ।

ತವಿಹತಗತಿಯಿಂ ಮುನ್ನ
ನ್ವೇವಾಯಭೂಧರದ ಶಿಖರವುಂ ಮುಟ್ಟಿದರಾರ್ ॥ ೪೦

ವ॥ ಎಂದು ವಿಸ್ಮಿತಾಂತಃಕರಣನಾಗಿ ಮನದೊಳ್ ಮೆಚ್ಚಿ,

ಎನಗನುಜರಾಗಿಯುಂ ಚಲ
ದೆನೆಗೆಱಗದೆ ಪೋಗಿ ಭುವನಗುರುಗೆಱಗಿದರಂ।
ತನಿಬರುವುವಱುಂದಗ್ಗಳ
ವೆನೆ ನೆಗಪ್ಪಾ ಬಾಹುಬಲಿಯನೆಂತೆಱಗಿಸುವೆಂ ॥ ೪೧

ಖರಕಿರಣಸ್ಫುರಿತಕ್ಕಿದಿ
ರುರಿವಂತಿರೆ ಸೂರ್ಯಕಾಂತವೆನ್ನೀತೇಜ।
ಸ್ಫುರಿತಕ್ಕೆ ಸೆಣಸಿನೊಳ್ ಮಾ
ಱುರಿಗುಂ ಸೈರಿಸದು ತೇಜಮಾಭುಜಬಲಿಯಾ ॥ ೪೨

ಅದಱಿಂದಮಾತನಂ ಸಾ
ಮದಿಂದಮಳವಡಿಸಿ ನೋಡುವೆಂ ಸಾಮದೊಳಂ।
ಪದವಡೆದೊಡೆ ಬಱಿಕಿರ್ದ
ಪ್ಪುದಲ್ತೆ ಪದವಡಿಸಲೆನ್ನ ಬಯ್ಕೆಯು ದಂಡಂ ॥ ೪೩

ವ॥ ಎಂದು ಮಂತ್ರಿವರ್ಗದೊಡನೆ ನಿರಾಕುಳತಕಾರ್ಯಪರ್ಯವಸಾನನಾಗಿ ಬಾಹುಬಲಿಕುಮಾರಂಗೆ ಲೇಖವನುನ್ಮಯೂಖರತ್ನಾಭರಣಪ್ರಭೂತಸ ಮೇತಪುನಟ್ಟುವಂತು ಮಹಾಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಿಗೆ ಬೆಸಸಿದೊಡಾತಂ ಜನಪದಸಮಭಿಜಾತನುಮನ್ವಯಾಗತನುಮಭಿರೂಪನುಂ ಪ್ರತ್ಯುತ್ಪನ್ನಪ್ರತಿಭನುಂ ವಕ್ರೋಕ್ತಿನಿಪುಣನುಮಾಧೀಯವಚನನುಮನುದ್ಧತವೇಷನುಂ ಪರಿಚಿತಾಶೇಷದೇಶಭಾಷನುಂ ವಯೋವೈದ್ಧನುಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧನುಮಪ್ಪ ಮಹತ್ತರನ ಕೈಯೊಳ್ ಸನ್ಮಾನದಾನಪುರಸ್ಸರಮಾಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿಜಯಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯಕ್ಕೆಂದು ಪೋಗಲ್ವೇೞ್ವುದು ಮಾತನುಂ ಕತಿಪಯಪ್ರಯಾಣಂಗಳಿಂದಂ ಪೌದನಪುರಮನೆಯ್ದಿ ಪುರಶ್ರೀಯನರ್ಥಿವಟ್ಟುನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚುತುಂ ಬಂದು ಲೀಲೋತ್ಥಾರಿತರಿಪುನೃಪಾಲಸಾಮಂತಸೀಮಂತಿನೀಸೀಮಂತರಪ್ಪ ಮಹಾಸಾಮಂತರಿಂದಮಧರಿತಾನೇಕರಿಪುನೃಪಾನೇಕರಣಂಗಳಪ್ಪವಾರಣಂಗಳಿಂದಂ

ಹೇಲೋಲ್ಲಂಘಿತಮಹಾವಾಹಿನೀಭೂರಿಭೈರವಾಜಿಗಳಪ್ಪ ವಾಜಿಗಳಿಂದಮು
ಪಹೃತವಿಕ್ರಾಂತವಿದ್ವಿಷ್ಪವಿಕ್ರಮಸಂಪತ್ತಿಗಳಪ್ಪ ಪತ್ತಿಗಳಿಂದಂ ವಿರಾಜಮಾ
ನಮಪ್ಪ ರಾಜಮಂದಿರಮನೆಯ್ದಿ ದೌವಾರಿಕನಿವೇದಿತಾತ್ಮೀಯವೃತ್ತಾಂತನಾ
ಸ್ಥಾನಮಂಡಪಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಲಲಾಟತಟಸಂಘಟ್ಟಿತಸಭಾಕುಟ್ಟಿಮನಾಗಿ,

ಮರಕತನಗಂ ದಿವ್ಯಂ ಮತ್ಕೋರ್ತ್ತ ಮಾಕೃತಿಯೆಂಬಿನಂ
ವಿರಚಿಸಿದನಿಂತಾದಿಬ್ರಹ್ಮಂ ಹರಿನ್ಮಣಿವರ್ಣನಂ ।
ನೆರೆದುದಿದು ಮೇಣ್ ಕ್ಷಾತ್ರಂ ತೇಜಂ ಧರಾಧಿಪರೂಪದಿಂ
ಧರೆಗೆನುತುಮಾದೂತಂ ಕಣ್ಣಳ್ಕಿ ನೋಡಿ ಕುಮಾರನಂ ॥ ೪೪

ಪುರುಪರಮೇಶ್ವರಪುತ್ರಂ
ಭರತೇಶ್ವರಚಕ್ರವರ್ತಿಗನುಜನೆನಲ್ ಸುಂ ।
ದರರೂಪನೀಕುಮಾರನೆ
ದೊರೆ ಚಕ್ರಿಗಮೆಸೆಯದಿನಿತು ತೇಜಸ್ಸುಳ್ಳಿರಿತಂ ॥ ೪೫

ವ॥ ಎಂದು ಮನದೊಳ್ ಬಗೆದು ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ಭರತನಾಥದೂತನಾತ್ಮ
ಪಾರ್ಶ್ವಚರಕರತಳದಿನುಪಾಯನರತ್ನಕರಂಡಕಮುಂ ಕೊಂಡು ದೇವಭ
ವದೀಯಾಗ್ರಜಂ ರಾಜಾಧಿರಾಜಂ ನಿಮಗಟ್ಟಿದ ಮಹಾಪ್ರಸಾದಂಬಿನ್ನಪಮೆಂ
ದು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಮಹತ್ತರಂ ಮಹತ್ತರಯೋಗ್ಯಮಹೀನಿಹಿತಾಸನದೊಳಿರ್ಪು
ದುಂ; ಆದಂ ಮಹಾಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಿ ಕೊಂಡು ಅಪನೀತಮುಬ್ರೆಯುಂ ಮಾಡಿ
ತದಂತಸ್ಥಿತಂಗಳಪ್ಪ ರತ್ನಾಭರಣಂಗಳಂ ತೋಱಿ ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷಹಸ್ತನ್ಯೆ
ಸ್ತಂಗಳ್ಮಾಡಿ ದೇವ ಲೇಖಮಿದೆಂದು,

ಭೂವಲ್ಲಭಸೋತ್ಕೃಷ್ಟ
ಭ್ರೂವಿಲಸಿತದತ್ತವಾಚನಾದೇಶವಿವಂ ।
ಭಾವಿಸಿಮೆಂದತಿಮಧುರೋ
ದ್ಭಾವಿತಗಂಭೀರನಾದದಿಂ ಬಾಜಿಸಿದಂ ॥ ೪೬

ವ॥ ಸ್ವಸ್ತಿ ಸಮಸ್ತವಿಷ್ಟಪಾಧೀಶ್ವರಪುರುಪರಮೇಶ್ವರಚರಣಸರಸಿಜರ
ಜೋರಂಜಿತಮುಷಿಕಿರೀಟಮುಕರಿಕಾಚಕ್ರಂ ಚಕ್ರರತ್ನಪ್ರಭಾಸಾದಿತನಿಖಿ
ಲದಿಕ್ಚಕ್ರಂ ಭರತೇಶ್ವರಚಕ್ರವರ್ತಿ ನಿಜಪ್ರಿಯಾನುಜಬಾಹುಬಲಿಕುಮಾ
ರನಂ ಪರಮಾಶೀರ್ವಾದದಿಂ ಪರಿಸಿ ಕನಕಪತ್ರಾಂಕಿತಕಾರ್ಮುಕಲತಾ

ಲಂಬನಂಗಳುಂ ವಿಜಯೋತ್ಸವತೋರಣಸ್ತಂಭಂಗಳುಂ ವೀರಶ್ರೀಭುಜಂಗೀ
ಸಮಾಶ್ರಯಶ್ರೀಖಂಡಕಾಂಡಂಗಳುಮಪ್ಪ ದೋರ್ದಂಡಂಗಳಿಂದಮುತಿನಿಬಿ
ಡಾಲಿಂಗನಂಗೆಯ್ದು ಕಾರ್ಯಮುಂ ಬೆಸಸಿರ್ಕುಂ,

ಮತ್ತಪ್ಪುದೆನಲೊಡಂ ಮಾಣ್ ಮತ್ತತ್ತಣ ಕಾರ್ಯಮಱಿಯಲಾದುದು ಪೇೞ್' ಭೂ ।
ಪೋತ್ತಮನಿರ್ದನೆ ಸುಖದಿನು
ದಾತ್ತಯಶಂ ನೆಗೞೆ ನೆಗೞ್ದಯೋಧ್ಯಾಪುರದೊಳ್ ॥ ೪೭

ಎಂತಾನುಂ ನೆನೆದಂ ಬಹು
ಚಿಂತಂ ಚಕ್ರೇಶನೆಮ್ಮ ದಿಗ್ವಿಜಯಮುಮಾ ।
ದಂತೆಡಱುದೆಯ್ದೆ ನಡೆದುದೆ
ಸಂತಮೆ ದಕ್ಷಿಣಭುಜಕ್ಕೆ ಭೂವಲ್ಲಭನಾ ॥ ೪೮

ಅರಸುಗಳೆಲ್ಲಂ ಬಾಯ್ತೀ
ೞ್ದರೆಂದುಮಾಶಾಂತರಂಗಳಳ್ಕಿದುವೆಂದುಂ ।
ಧರಣಿತಳಂ ಕೀರ್ತಿಸೆ ಕೇ
ೞ್ದು ರಾಗಿಸುತ್ತಿರ್ಪಿನ್ನುಮೇಂ ತೊದಳುಂಟೇ ॥ ೪೯

ಇಲ್ಲಿಯೊ ಪೇೞೆಂದು ಮಹೀ
ವಲ್ಲಭದೂತಂಗೆ ನುಡಿದು ದಶನಾಂಶುಗಳಂ ।
ಮೆಲ್ಲನೆ ದಶನಚ್ಛದಮೃದು
ಪಲ್ಲವದಿಂ ಮುಱಿಸಿ ಮಾಣೆ ದೂತಂ ನುಡಿದಂ ॥ ೫೦

ಭವದಗ್ರಜದಿಗ್ವಿಜಯೋ
ತ್ಸವಮಧಿಕಮಹೋತ್ಸವಂ ಬಲಂ ನಿನಗಾದಂ ।
ಶ್ರವಣಸುಖವೆಂದೆ ದಿಜ್ಮಾ
ತ್ರವರ್ಣನಂಗೆಯ್ವೆನುಂತದೇ ನೆನ್ನೆಳವೇ ॥ ೫೧

ವ॥ ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ ಮುನ್ನಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಹೇತುಭೂತ
ಮೆನಿಸಿದ ಪುರುಪರಮೇಶ್ವರನ ಕೇವಲಜ್ಞಾನಪೂಜೆಯುಮಂ ಪ್ರಾಜ್ಯಸಾ
ಮ್ರಾಜ್ಯಪ್ರಕಾಶನಕರಮೆಪ್ಪ ಚಕ್ರಪೂಜೆಯುಮಂ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ,

ನೆಗಟ್ಟಿರ್ಪ್ಪ್ವಿಕುಕುಲಾಂಬರೇಂದು ಭರತಂ ನಿನ್ನೆಗ್ರಜಂ ಸಾಹಸಂ
ಮುಗಿಲಂ ಮುಟ್ಟಿ ನಿಜಪ್ರತಾಪದಳವಂ ತೋಱಿಲ್ಕೆ ಮಾಱುಂಪ ಱ।
ಟ್ಟಗರಾರಪ್ಪೊಡವಿಲ್ಲದಂತು ಸಕಳಾಶಾಚಕ್ರಮಂ ಚಕ್ರವೊಂ
ದೆ ಗೆಲಲ್ಸಾಲ್ದಿರೆ ದಿಗ್ಜಯಕ್ಕೆ ಪೊಱಮಟ್ಟಾಪೆಂಪು ಸಾಮಾನ್ಯಮೇ ॥ ೫೯

ವ॥ ಅಂತು ಪೊಱಮಟ್ಟನೇಕಕರಟಿಕಟಕಷ್ಕೀಕರಣನಿಶ್ಶೇಷಿತಾರಾತಿನ
ನದುರ್ಗನುಂ, ಉದಗ್ರಮದಾಂಧಸಿಂಧುರಪ್ರತಿಗಜಶಂಕಾಸ್ಖಲಿತಗಂಡಶೈ
ಲವಿಘಟಿತಗಿರಿದುರ್ಗನುಂ, ಅಂತಸ್ಸ್ಫುರದತಿಸ್ಫುರಸಮುರೋಷ್ಮಸಂತಪ್ತ ಜ
ಲಪ್ರತ್ಯೇಕ ಚುಳುಕಪಾನ ಮಾತ್ರಜಾನುದಘ್ನೆ ಜಲದುರ್ಗನುಮಾಗಿ ನಡೆದು,
ಬಳಸಂಪನ್ನಕ್ಷಿತೀಶಪ್ರಕರಕರಿಕುಳಗ್ರಾಮಸಂಘಟ್ಟಭಂಗಂ
ಗಳನೆಂದುಂ ಕಾಣದೆತ್ತಂ ಬಳಿಯೆ ಕಳಿದ ವೇಳಾವನಸ್ಥಳಶಾಳಂ।
ಗಳಿಂಳಾದಿಬ್ರಹ್ಮಪುತ್ರಂ ನಿಜವಿಜಯಗಜೇಂದ್ರಂಗಳಂ ಕಟ್ಟಿ ನೀಳಾ
ಚಳಸಂಘಾತಂಗಳಿಂ ಸುತ್ತಿ ಪಿದವೊಲೆಸೆದತ್ತಾ ಸಮುದ್ರೋಪಕಂಠಂ ॥ ೫೯

ವ॥ ಅಂತು ಪೂರ್ವದಕ್ಷಿಣಾಪರಪಾರಾವಾರತೀರವರ್ತಿಗಳಪ್ಪ ಭೂಪಾ
ಳರನೆಱಗಿಸಿ ಗಂಗಾವೈಜಯಂತೀಸಿಂಧುದ್ವಾರಂಗಳಂ ನಿಜವಿಜಯವರೂಥೆ
ವೊಂದಱೊಳೆ ನುಗುಳ್ದು ಲವಣಜಲಧಿಯಂ ಪೊಕ್ಕು,

ಕರಿಮುಕರಂ ಪರಿವಂತಿರೆ
ಪರಿವ ರಥಂ ಜಳಧಿಯೊಳಗೆ ಮಾಣ್ದೊಡೆ ಭರದಿಂ।
ದುರಿಪಿದನೆಲ್ಲವೆ ತದ್ವ್ಯಂ
ತರಾಮರಾವಾಸಮನಿತುಮಂ ಭರತೇಶಂ ॥ ೬೪

ಶರಪಾತಮೆ ದೂತನೆವೋಲ್
ತರೆ ಮಾಗಧವರತನುಪ್ರಭಾಸಾಮರದಂ।
ಕರುಣಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಂ ಕುಲಧನ
ಪರಿಕರಮಂ ಕಯ್ಗೆ ಮಾಡಿ ಮನುಕುಲತಿಲಕಂ ॥ ೬೫

ವಿಜಯಾರ್ಧಾದ್ರೀಂದ್ರದೊಳಂ
ವಿಜಯಾರ್ಧಕುಮಾರನೆಂಬ ನೆಗಟ್ಟಿಮರನುಮುಂ।
ವಿಜಯಶರವೊಂದೆ ತಂದುದು
ವಿಜಯೋದ್ಯೋಷ್ಣೆಗಳ್ಳಮರರಿಂ ನೆಗಟ್ವಿನೆಗಂ ॥ ೬೬

ಕೃತಮಾಳಾವುರನಗಿದಾ
ನತನಾಗೆ ತಮಿಸ್ರಗುಹೆಯ ವಜ್ರದ ಪಡಿತ।
ತ್ಪ್ಲತಿಧರದೆರ್ದೆಯಂತೆ ಚಮೂ
ಪತಿಯಿಂ ತೆಱಿದತ್ತು ಚಕ್ರಿಗರಿಯುವುವೊಳವೇ ॥ ೫೩

ವ॥ ಅಂತು ತಮಿಸ್ರಗುಹೆಯೊಳಗನೆ ಕಾಕಿಣೀರತ್ನದೊಳ್ ಬರೆದ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯರ ಬೆಳಗುಗಳೊಳ್ ನಿಜವಿಜಯಕಟಕಂ ನಡೆಯೆ ವಿಜಯಾರ್ಧಾಚಳಮಂ ಪೆಱಗಿಕ್ಕಿ ಶಬರಖಂಡಂಗಳಂ ಸೇನಾನಾಯಕನೆ ಬಾಯ್ಕೊಳಿಸಿ ಬರೆ,

ಮುಸಗಿ ಬಳಾಕಾವರ್ತರ
ಬೆಸದಿಂದಂ ಬಂದ ಮೇಘಮುಖರಂ ತೂಳ್ದೀ।
ಡಿಸೆ ಜಯನೊರ್ವನೆ ಚಕ್ರಿಗೆ
ಬೆಸಕೆಯ್ದುತ್ತುತ್ತರಾರ್ಧವಧ್ಯಮುಖಂಡಂ ॥ ೫೪

ವ॥ ಮತ್ತಂ ಸಿಂಧುಪ್ರಪಾತ ಸಿಂಧು ದೇವಿಯಿಂದಮಭಿಷಿಕ್ತನಾಗಿ ಪೋಗಿ,

ಹಿಮಗಿರಿಯ ಮುಡ್ಯಕೂಟದ
ಹಿಮವದ್ದಿವಿಜರುಮನೊತ್ತಿ ಕಪ್ಪಂಗೊಂಡಾ।
ಹಿಮಶೈಲದೊಳಮಲಂಪಿಂ
ಹಿಮವತ್ತೇಜಮನುದಾತ್ತತೇಜಂ ಮೆಱೆದಂ ॥ ೫೫

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದು ವೃಷಭಾಚಳನಿಕಟಂಗಳೊಳಂ ಅಪ್ರತಿಹತದಿಗ್ವಿಜಯಪ್ರಶಸ್ತಿಯಂ ಟಂಕೋತ್ಕೀರ್ಣಮಾಡಿ ಗಂಗಾದೇವಿಯೋಲಗಿಸಿದನರ್ಘ್ಯರತ್ನಂಗಳಂ ಕೈಗೆವಾಡಿ ನವಿವಿನವಿಗಳ್ಮಾದಲಾಗೆ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಶ್ರೇಢಿಗಳ ವಿದ್ಯಾಧರರಾಜರನಾಜ್ಞಾವಿಧೇಯರ್ಮಾಡಿ ಕಾಂಡಕಪ್ರಪಾತಗುಹೆಯ ವಜ್ರಕವಾಟಂಗಳಂ ತೆಱೆದು ಪೊಱಮಟ್ಟು ಸಿದ್ಧದಿಗ್ವಿಜಯನಾದನಿಂತು,

ಆರಜತಾದ್ರಿಮುದ್ರಿತಮಹೀತಳಮಂ ಬೆಸಕೆಯ್ಸಿ ತದ್ಗುಹಾ
ದ್ವಾರಮನುರ್ಕಿಪೋಗಿ ವಿಜಿತೋತ್ತರಭೂತಳನಾದನಲ್ತೆ ಪ।
ಕ್ಕಾರವರವ್ಯದಿಗ್ವಳಯಕುಂಜರಕುಂಭವಿಲಗ್ನ ಸಾಂದ್ರಸಿಂ
ದೂರರಜಃಪಟೂಕೃತದಿಶಾವಳಯಂ ಭರತಕ್ಷ್ಮಾತೀಶ್ವರಂ ॥ ೫೬

ನೈಸುರಾಸುರಖೇಚರರಂ
ಬೆಸಕೆಯ್ಸಿದನೆಡೆಯುವಹಿತರಂ ಚಕ್ರಮೆ ಸಾ।
ಧಿಸಿದಪ್ಪುದು ನವನಿಧಿಗಳ್
ಪೊಸಯಿಸಿದಪ್ಪುವು ವಿಭೂತಿಯಂ ಪುರುಸುತನಾ ॥ ೬೧

ಎನ್ನಣುಗದಮ್ಮನಿಲ್ಲದೆ
ಬಿನ್ನನೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಿನಿತುಮಾದೆಱಿಕಮುಮು।
ತ್ಯನ್ನತಿಯಲ್ತಿನಗಾತಂ
ಮುನ್ನೆ ಱಗದೊಡೆಂದು ಬೆಸಸಿಯಟ್ಟಿದನೆನ್ನಂ ॥ ೬೨

ವಿನಯಂ ಸಹಜಂ ಕೃತ್ರಿಮ
ವೆನಿಸಿದುವವು ಬೀಜಿವೇಱೆ ವಿದ್ವಜ್ಜನಮಂ।
ಮನದೆಗೊಳಿಸುವುವಿವೆರಡುಂ
ನಿನಗೊಳವಾರಾರ ಮನೆಮುಮುಂ ರಂಜಿಸವೇ ॥ ೬೩

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಬಾಹುಬಲಿಕುಮಾರಂ ದೂತವಚನಾಕರ್ಣನೋದೀ
ರ್ಣಕೋಪೋದ್ಗಚ್ಛದಚ್ಛೋದಜಳಧಾರಾಸಾರಭೀಕರಾಲೋಹಿತಕಪೋಳ
ತಳಮುಮುದ್ದೀಪನಪಿಂಡಪ್ರದೀಪ್ತಕಪೋಲೋಚ್ಚಳದತುಚ್ಚಮದಜಳಚ್ಛೆ
ಟೂಟೋಪಭೀಷಣಾರುಣಗಂಡಸ್ಥಳಮುಮಪ್ಪ ಗಂಧಸಿಂಧುರೇಂದ್ರಮನೆನು
ಕರಿಸಿ ಕೋಪಗರ್ಭಸ್ಮಿತಂ ಬೆರಸು,

ಮುನ್ನಂ ಸಾಮಮನೆಮ್ಮವ
ನನೊಪ್ಪಿಡಲ್ ನುಡಿದು ಭೇದಮಂ ದಂಡಮುಮಂ।
ನಿನ್ನ ಱಿವನಿತಂ ನುಡಿದೆಯಿ
ದೇನ್ನುಡಿಗಳೊ ಸಮಱಿಕೊಂಡ ನುಡಿಗಳ್ ನಿನ್ನಾ ॥ ೬೪

ಇನಿತೊಂದು ನುಡಿದ ಬಲ್ಮೆಯೆ
ನಿನಗಿಲ್ಲದೊಡೇಕೆ ನಿನ್ನನಾಳ್ದಂ ನಿನ್ನಂ।
ಮನವೊಲ್ದು ನಚ್ಚಿಯಟ್ಟಿದ
ನನಾಕುಳಂ ದೂತನಿಂತು ನುಡಿಯಲ್ವೇಱ್ಕುಂ ॥ ೬೫

ನೀ ನ್ನಿನ್ನ ನೃಪನ ದಿಗ್ವಿಜ
ಯೋನ್ನತಿಯಂ ಪೊಗಟ್ಟು ಮೂರ್ಛೆನೋಪೈ ಪೊಗಟ್ಟುಂ ।
ನೀನ್ನಿನ್ನ ಮನದೊಳಿಂತಿದು
ಬನ್ನಮನೆತ್ತುವನೊಲಾಯ್ತು ನಿನ್ನವನಿಪನಾ ॥ ೬೬

ಮುಂದಿಟ್ಟು ಚಕ್ರಮಂ ತಿರಿ
ತಂದುದುವಂ ಪೂಜಿದಿರ್ದು ಬಯ್ತುಂಗೊಳ್ವಾಂ ।
ದಂದದೆ ಕೊಂಡುದುಮನದೇ
ನೆಂದುನ್ನತಿವಾಡಿ ಪೊಗಟ್ಪೆಯೊಳಗಱಿಯದುದೇ ॥ ೬೭

ಪಸಿದುಣ್ಣಪಟ್ಟು ಬಿರ್ದಿ
ರ್ದು ಸಮುದ್ರದ ತಡಿಯೊಳುದಕಮಂತ್ರದ ಬಲದಿಂ ।
ನುಸುಳ್ದೊಡೆ ಜಳನಿಧಿಯಂ ಕರು
ಣಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರ್ ಧನಮನಂಜಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ದಿವಿಜರ್ ॥ ೬೮

ಧರೆಯೊಳ್ ಕುಲಾಲಚಕ್ರಂ
ತಿರಿವಂತಿರೆ ತಿರಿಯೆ ಚಕ್ರಮದಱಯೆ ಬಟಿಯಿಂ ।
ತಿರಿತಿರಿದು ಮಾಡಿದಂ ಕುಲ
ಧರಕುಲದೊಳ್ ಪಿಱಿದು ಮಹಿಮೆಯಂ ನಿಮ್ಮರಸಂ ॥ ೬೯

ಉತ್ತರಭರತದೊಳಾದಾ
ಪತ್ತಂ ನೀನಱಿಯೆಯಕ್ಕುಮನಿತುಂ ಬಲಮುಂ ।
ಮುತ್ತಿ ಬಳಾಕಾವರ್ತರ್
ಸುತ್ತಲುಮೇಸಾಡಿ ಪಿರಿದು ತಿಣಿಕಂ ತಂದರ್ ॥ ೭೦

ಮೇಘಮುಖರೆನಿಸಿ ಸಂದರ
ಘೌಘದಿನಂದೋಘಮೇಘಮಾದೊಡೆ ಮಱೆ ಶೌ ।
ರ್ಯಾಘಾತಂ ನೆಗಟೆ ಬಳ
ವ್ಯಾಘಾತಂ ನಿನ್ನ ಪತಿಗದಾದುದು ಪುಸಿಯೇ ॥ ೭೧

ಬೀಡವಡೆ ಮುಸುಱಿ ಕೊಂಡೇ
ಸಾಡೆ ಸುರುಳ್ದಗಿದು ಕೊಡೆಯ ಚರ್ಮದ ಮಱೆಯೊಳ್ ।

ಗೊಡುಗೊಳುತಿರ್ದ ಶೌರ್ಯ
ಕ್ರೀಡೆಯ ದಿಗ್ವಿಜಯಮೆಸೆದುದೆಮ್ಮಗ್ರಜನಾ ॥ ೭೦

ಬರೆಯಿಸಿದಂ ಪೂರ್ವಮಹೀ
ಶ್ವರನಾಮಮನೆಯ್ದೆ ಕಳೆದು ವೃಷಭಾಚಲದೊಳ್ ।
ಭರತಂ ನಿಜನಾಮಮನೆನೆ
ಪರಿಹಸಿತಂ ಬುಧಜನಕ್ಕದಲ್ಲದೆ ಪೆಱತೇಂ ॥ ೭೧

ಧನಮೆಂಬುದು ವಿಭುಗೆ ಯಶೋ
ಧನಮದನಿಂತಳಪಿ ಕಳಪಿ ಕಿಡೆ ಮಾಡಿರ್ದಾ ।
ತನೆ ಪಡೆದ ಧನಮದೇತಱ
ಧನಮದಱಿಂ ನಿಧನಮೆಯ್ದಿದರ್ ಪಲರರಸರ್ ॥ ೭೨

ಪಿರಿಯಣ್ಣಂಗೆಱಗುವುದೇಂ
ಪರಿಭವವೇ ಕೀಱು ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ ಬಾಳಂ ನಿ ।
ರ್ನೆರಮೂಱು ಚಲದಿನೆಱಗಿಸ
ಲಿರೆ ಭರತಂಗೆಱಗುವೆಱಕಮಂಜಮೆಯೆಲ್ತೀ ॥ ೭೩

ವಿನಯಮುಮೆಱಕಮುಮಪ್ಪುದು
ಸನಾಭಿಗಳ್ ಸಂಗತಂಗಳಪ್ಪೊಡೆ ಪೆಸರ್ಗೊಂ ।
ಡನಿತಱೊಳೆನ್ನಂ ಸೈರಿಸ
ನೆನೆ ಭರತಂಗೆಱಗಿ ಲೋಕದಿಂ ನಗಿಸುವೆನೇ ॥ ೭೪

ಭರತಂ ಷಟ್ಖಂಡಭೂವಲ್ಲಭನೆನೆ ಸಿರಿಯಂ ಗೆಂಟಱೊಳ್ ಕೇಳ್ದ ರಾಗಂ
ಬೆರಸಿರ್ಪಿನಪ್ಪೆಸಾಲ್ಗಂ ಕರೆದೊಡೆ ಬೆಸನೇನೆಂಬ ಜೀಯೆಂಬ ದೇವೆಂ।
ಬರಸೆಂಬಾಳೆಂಬ ದೈನ್ಯಕ್ಕೆಲವೊ ತನುವನಾನೊಡ್ಡುವಂತಾದಿದೇವಂ
ಪುರುದೇವಂ ದೇವದೇವಂ ಕುಡೆ ಪಡೆದ ನೆಲಕ್ಕಾವೊಳಂ ಪಂಥಮುಂಟೇ ॥

ಧರೆಯಂ ಕುಡುವಂದೆನಗಂ
ಗುರು ತನಗಂ ರಾಜನಾಮಮುಂ ಕೊಟ್ಟೊಡೆ ನೋ ।
ಡಿರೆ ತನಗೀಗಳ್ ರಾಜಾ
ಧಿರಾಜನೆಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡನಡಕಿಲ್ಪೆಸರಂ ॥ ೭೫

ಚಕ್ರಂ ಪುಟ್ಟಿದೊಡೀಗಳ್
ಚಕ್ರೇಶ್ವರನೆಂಬ ಪೆಸರುವೊಯ್ತಕ್ಕವು ತಾಂ ।
ಚಕ್ರೇಶನಾದೊಡಂ ತ
ನ್ನಾಕ್ರಮಣವನೆನ್ನೊಳೀಕ ಕೆವ್ಮನೆ ತೋರ್ಪಂ ॥ ೭೯

ದೊರೆಯಲ್ಲದಂಗೆ ನುಡಿವುದು
ಪುರುಳಿಲ್ಲದ ಮಾತನೆವ್ಮೊಳಂ ನುಡಿವುದೆ ಪೇೞ್ ।
ಎರಲಿಗೆ ಪಾಡುವ ಗೋರಿಯ
ನರಣ್ಯದೊಳ್ ಮೃಗವಿರೋಧಿಗಂ ಪಾಡುವುದೇ ॥ ೮೦

ಪುರುತನಯರ್ ಭುಜಬಲಿಯುಂ
ಭರತನುವೆನೆ ದೊರೆಗೆವಂದೊಡಾರಳವುಮನೀ ।
ಧರೆಯಱಿಯಲೊಡಂ ತೂಗಲ್
ಧರೆಗೆ ತುಲಾದಂಡಮಲ್ತಿ ಮದ್ಭುಜದಂಡಂ ॥ ೮೧

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಮುದಾರವೀರಚರಿತನಿರತಕದನಕರ್ಕಶಕ್ಷತ್ರಿಯಂಗೆ ವಿಪಕ್ಷಕ್ಷತ್ರಿಯಪರಾಕ್ರಮಾಕರ್ಣನೋದೀರ್ಣಕ್ರೋಧದೊಳ್ ಅಳೀಕಭ್ರು ಕುಟಿಯುಂ ಅನರ್ಥಕಲಲಾಟತ್ರಿಪತಾಕೆಯುಂ ಅಪಾರ್ಥವಿಲೋಹಿತವಿ ಲೋಚನರುಚಿಯುಂ ನಿರರ್ಥಕನಿಷ್ಠುರೋಷ್ಠಪುಟಸಂದಂಶಮುಂ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನಸ್ವೇದಜಳೋದ್ಗಮಮುಂ ನಿಷ್ಪಂದನಾಸಾಸ್ಫುರಿತಮುಂ ನಿಷ್ಕಾರಣಕಾಯಕಂಪನಮುಂ ನಿರಾಲಂಬನವಾಗಾಡಂಬರಮುಂ ತಕ್ಕುದಲ್ತು,

ನೆಗಟ್ಟಿದ್ವೀಷಟ್ಖಂಡಭೂಮಂಡಲಮನನಿತುಮಂ ಗೆಲ್ದಖಂಡಪ್ರತಾಪಂ
ನೆಗೞ್ದಂತಾಱುಂ ಬಲಂಗಳ್ವೆರಸೊದವಿದ ಸಂಗ್ರಾಮಸಂರಂಭದಿಂದಂ ।
ಬಗೆಯಂ ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯಸ್ತ್ರೀಜನತನಯಧನವ್ಯಾತದೊಳ್ ಮೂಡದಾರ್ತಾ
ಜಿಗೆ ಬಂದೊಡ್ಡಲ್ತಿ ಪೇೞ್ಸಂಗರನಿಕಷದೊಳಿಮ್ಮಂದಮಂ ನೀನೆ ಕಾಣ್ಬೈ ॥

ವ॥ ಎಂದು ಮನುನರೇಂದ್ರವೃಂದಾರಕಶಿಖಂಡಮಂಡನಮೆಣೆಯೆನಿಸಿದ ಬಾಹುಬಲಿಕುಮಾರಂ ಭರತೇಶ್ವರಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ದೂತನಂ ಪೋಗಲ್ವೇೞ್ದಾಗಳನೇಕರಾಜನ್ಯಕಮಕುಟಸಂಘಟ್ಟಿತೋಚ್ಚಳಿತೋನ್ಮಣಿಮರೀಚಿಗಳ್ ವಿಳಯಾನಳವಿಸ್ಫುಲಿಂಗಂಗಳಂತೆ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಕೆದಱಿ,

ಕಿಸುಸಂಜೆವೆರಸು ಕಬ್ಬಿಲೆ
ಪಸರಿಸಿದಪ್ರದೆನಿಸಿ ಕಣ್ಣಂ ಕೆಂಪುಂ ಭೃಕುಟಿ।
ಪ್ರಸರಾಂಧಕಾರಮುಂ ದೆಸೆ
ದೆಸೆಗೆಸೆದುವು ಬಾಹುಬಲಿನೃಪಸ್ಥಾಯಿಕೆಯೊಳ್ ॥ ೪೩

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಂ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ದೂತಂ ಸಾಕೇತಪುರಮನೆಯ್ದೆವಂದಾ ಸ್ಥಾನಮಮಂಟಪದೊಳ್ ಇರ್ದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಂ ಕಂಡು ಪೊಡೆವಟ್ಟು,

ನಿನಗೀಷಟ್ಖಂಡಭೂಮಂಡಲಮೆಱಗಿದುದೇಂ ಸಾಲದೇ ಬೇಡದುದ್ಯೃ
ತ್ತನೊಳನ್ನೇನೆಂದು ದೇವರ್ಕಡೆಗಣಿಸಿರೆ ಸಾಂದರ್ಯಮುಂ ಕಾದ ಪೆಂಪೀ।
ವನಧಿದ್ವೀಪಾಂತರಾಳಕ್ಷಿತಿಯೊಳೆಸಗುವಾಕ್ಷೇಪಮುಂ ಮಾಣ ನೀಂ ಕೊ೦ೋ
ಧನನಾಗಲ್ ನಿನ್ನ ತಮ್ಮಂ ನಿನಗೆಱಗನಿದಂ ನಂಬು ರಾಜಾಧಿರಾಜಾ ॥ ೪೪

ವ॥ ಆದಲ್ಲದೆಯುಂ ವಿಜಗೀಷುಬಳಾನೀಕಾನೀಕನಿನದಮನೆ ನಿಜಭುಜ ವಿಕ್ರಮೋತ್ಸವಕೋಳಾಹಳಮೆಂದುಂ ವಿದ್ವಿಷ್ಪಚಮೂಚಕ್ರಪಾಂಶುಪಟಳಮನೆ ನಿಜವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀಪರಿಣಯನೋತ್ಸವಪ್ರಾರಂಭಪಿಷ್ಟಾತಕಚೂರ್ಣಮೆಂದುಂ ವಿರೋಧಿಸಿಂಧುರಧ್ವಜಪಟಚ್ಛಾಯಾಪ್ರತಾನಮನೆ ನಿಜವೀರಪಟ್ಟಬಂಧೋತ್ಸವಸಮುಚ್ಛ್ರಿತಚ್ಛತ್ರಚ್ಛಾಯಾಮಂಡಳಮೆಂದುಂ ವಿಪಕ್ಷವಿಶಿಖಮೋಕ್ಷಹೂಂಕಾರಮನೆ ನಿಜನಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯುದಗ್ರವೀರಗ್ರಹಸೋ೦ಭನಾಕ್ಷರಮೆಂದುಂ ಬಗೆವ ಬಾಹುಬಲಿಕುಮಾರಂ ವಿಜಗೀಷುವಿಜಯಯಾತ್ರಾಪಟಹರವಾಟೋಪನಿರ್ಭರಚರಿತಶ್ರವಣವಿವರನಾಗಿ ವಿಕ್ರಾಂತಕ್ಷತ್ರಚರಿತ್ರಂಗಳಂ ಕೇಳದವರ ಗಣನೆಯೊಳಂ ವಿರೋಧಿಧ್ವಜಸೀಧೂಳೀಪಟಲಪಿಹಿತದೃಷ್ಟಿಗಳಾಗಿ ವೀರನರೇಂದ್ರಮಾರ್ಗಮುಂ ಕಾಣದ ವಿದ್ವಿಷ್ಟರ ಸಭಾವನಿಯೊಳಂ ಅಹಿತಮತಂಗಜವಿಜಯಕದಳೀಕಾನನಬಹುಳಚ್ಛಾಯಾಚ್ಛನ್ನರಾಗಿ ಕುಳಕ್ರಮಾಯಾತಪ್ರತಾಪೋಷ್ಮಮುಂ ಪತ್ತು ವಿಡುವರಾತಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೊಳಂ ವಿಪಕ್ಷಶರಾಸಾರಮೋಕ್ಷಹೂಂಕಾರಸ್ತಂಭನಾಕ್ಷರಸ್ತಂಭಿತಹೃದಯರಾಗಿ ರಾಜಪ್ರಸೂತವಿಜಯಯಶಶ್ಶರೀರಮುಂ ಮೆಱೆವ ರಿಪುಗಳ ರೇಖೆಯೊಳಂ ಬಗೆಯದೆ ನಿಮ್ಮ ಬಗೆವ ಕಾರ್ಯಮುಂ ಬಗೆಯಿಮೆಂದು ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದಾಗಳ್,

ತುದಿಯೆಯಿದ್ದತ್ತೆಮ್ಮ ವಿಶ್ವಕ್ಷಿತಿತಳಜಯವಿಂತೆಮ್ಮ ದಾಯಾದನುಂ ಕೋ
ಪದಿನೆನ್ನೊಳ್ ಕಾದಲೆಂದುಬ್ಬರಿಸಿದ ಸಮರಾಟೋಪದಿಂ ನಿಂದೊಡಂ ಮಾ
ಣ್ಬುದು ಸೊಬಲ್ತೆಮ್ಮ ಸಾಪತ್ನನ ಭುಜಬಲಮುಂ ನೋಲ್ಪವೆಂದಾಗಳಾಸ್ಥಾ
ನದಿನೆರ್ದಂ ಚಕ್ರಿರಾಜನ್ಯಕಮಕುಟವಣಿಪ್ರೋಜ್ಜ್ವಳದ್ವ್ಯೋಮಚಕ್ರಂ॥

ವ॥ ಆಗಳ್ ದೂತಾಳಾಪವಿಳಯಸವಿಸಾರಪ್ರೇರಿತಪ್ರಳಯಜಳನಿಧಿಪ್ರ
ಧ್ವಾನಾನುಕಾರಿಯಾಗಿ,

ಭುವನೇಶಂ ಕ್ಷತ್ರಪುತ್ರಾಗ್ರಣಿಯ ಭರತನಕ್ಷೋಹಿಣೀವೀರಕಂಠೀ
ರವಸಂದೋಹಕ್ಕೆ ರೋಮಾಂಚಮನೆ ಕವಚಮುಂ ಮಾಡುತುಂ ವೀರಪತ್ನೀ
ನಿವಹಕ್ಕಾನಂದಬಾಷ್ಪಾವಳಿಯನೆ ಕುಚದೊಳ್ಹಾರಮುಂ ಮಾಡುತುಂ ಭೂ
ಭುವನಾಂತರ್ಭಾಗಮುಂ ಪರ್ಬಿದುದು ಸಮರಸನ್ನಾಹಭೇರೀನಿನಾದಂ ॥೮೬

ವ॥ ಆಸಮರಸನ್ನಾಹಭೇರೀ ನಿನಾದಮುಂಭೋಭ್ರಾರಗಂಭೀರಾಂಭೋಧ
ರಸ್ತನಿತಬಹುಸ್ನಿಗ್ಧಂಗಳಪ್ಪ ಮುದಸ್ತಂಬೇರಮುಬ್ಭಂಹಿತಂಗಳಿಂದಂ ಯುಗ
ಪದಾಸ್ಫಾಲಿತಾನೇಕದುಂದುಭಿಧ್ವನಿಮಧುರಗೀತಂಗಳಪ್ಪ ಹಯಹೇಷಿತಂಗ
ಳಿಂದಂ ಸಂದಣಿಸಿ ಪೂರ್ಣಮಾನೈಕಾರ್ಣವಕ್ಷೋಭಮುಂ ಗೆಲ್ದು ಪೆಱರ್ಮುವಂತೆ
ಪೆಱರ್ಕೆ ವಿಜಯಪರ್ವತಗಜೇಂದ್ರದ ಬೆಂಗೆ ವಂದು,

ಗಿರಿರಾಜೋದಗ್ರಸಿಂದೂರಿತಕರಟಿಘಟಾಟೋಪಮುಂ ಕುಂಕುಮಾಂಭ
ಶ್ಚರ್ಚಿತಾಂಗೋತ್ತುಂಗವಲ್ಗತ್ತುರಗಬಲಮದೋದ್ದಾಮಮುಂ ಚಿತ್ರನೇತ್ರಾಂ
ಬರನಾನಾಹೇತಿಹಸ್ತೋದ್ಭಟಭಟಪೃತನಾಜಾಳಮುಂ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ವೀ
ರರಸಂ ಕೈಗಣ್ಮಿ ಪೊಣ್ಮಿತ್ತಿರೆ ನಿಜಬಲಮುಂ ನೋಡಿದಂ ಸಾರ್ವಭೌಮಂ ॥

ವ॥ ಅಂತು ನೋಡಿ ಪಾವನಪುರಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ನಡೆವಲ್ಲಿ,
ಪದಭೂಳೀಕ್ಷೋಭದಿಂ ದಿಗ್ಯುವತಿವದನಮುಂ ಶ್ಯಾಮಳಂಮಾಡಿ ಮಾಣ್ದಿ
ರ್ದುದೆ ಕೋಪೋದ್ಭಿನ್ನ ಗಂಡಸ್ಥಳಕರಟಿಘಟಾವ್ಯೂಹನೀಲಾಂಬುದಾಟೋ ।
ಪದಿನತ್ಯುಗ್ರಾಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಪ್ರಕರಕಿರಣಸಂಘಾತತೀವ್ರಾತಪೋದ್ಯೋ
ತದಿನರ್ದ್ಧಶ್ಯಾಮಳಂ ಮಾಡಿದುದು ದಿನಮುಮುಂ ಕೂಡೆ ರಾಜೇಂದ್ರಸೈನ್ಯಂ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದು,

ರಜವುಂ ದಿಗ್ಯೂಮವುಂ ಸಂದಣಿಸೆ ಪರುಷವಾತಾಹತಿಪ್ರೋತ್ಥಳತ್ಸಾ
ಮಜಸೇನಾಕುಂಭಸಿಂದೂರಮುವೊದವಿದ ದಿಗ್ದಾಹವುಂ ಕೂಡೆ ಭೂರಿ।
ಧ್ವಜಿನೀಸಂಕ್ಷೋಭಮಾಕಂಪಮುಮಶುಭವುಹೀಕಂಪವುಂ ತನ್ನೊಳೊಂ
ದಾ

ಗೆ ಜಗಕ್ಕೇನಿಲ್ಲಿ ಪೇೞೊದಪ್ಪುದೆನೆ ದೆಸೆ ಬರ್ಪಂತೆ ಬಂದೊಡ್ಡಿ ನಿಂದಂ ॥ ೪೯

ವ॥ ಅನ್ನೆಗವಿತ್ತ ಬಾಹುಬಲಿಕುಮಾರನ ವಿಜಯಸೈನ್ಯದೊಳ್,

ಮಸೆಯಿಪ ಶಸ್ತ್ರಕೋಟಿ ಸಮುಕಟ್ಟುವ ಸನ್ನಹಮಟ್ಟಿಯಿಂದಮು
ರ್ಚಿಸುವ ತುರಂಗದಂತಿರಥಸಂಕುಳವೇೞುವ ದರ್ಪಶಯ್ಯೆ ಪೂ।
ಜಿಸುವ ಜಿನೇಂದ್ರಬಿಂಬಮೆಸೆವುಗ್ರರಣಾನಕರೌದ್ರಘೋಷಮೆ
ವೆರ್ಸಕಮನುಂಟುಮಾಡಿದುದು ಪಂದೆಗಮಂದಿನ ವೀರಗೋಷ್ಠಿಯೊಳ್ ॥

ವ॥ ಆಗಳಾಬಾಹುಬಲಿಕುಮಾರನುಂ ಸಂಗ್ರಾಮರಂಗಾಗ್ರೇಸರನಾಗಲ್ಬ
ಗೆದು ವಿಜಯಕನ್ಯಕಾಸ್ವಯಂವರೋತ್ಸವಮಾಲಾನುಕಾರಿನಾರಾಚಕಂಗಳಿಂ
ದಂ ವಿಜಯರಾಜಮಹಿಷೀಮಯೂರಾತಪತ್ರಶಂಕಾವಹಸಂಕುಳಂಗಳಿಂದಂ
ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀಕರವಳಯವಿಭ್ರಮಕರಚಕ್ರಂಗಳಿಂದಂ ತೀವಿದ ಸಿಬಿಗೆ
ಯೊಳೆಸೆದು ವಿಜಯಾಂಗನಾಚರ್ಚನೋಚಿತಮೃಗಮದಮುಂ ನಿಜಭುಜವಿ
ಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀಪರಿರಂಭಣಪ್ರಕಟನದಕ್ಷದಕ್ಷಿಣವಿಷಾಣವಿನ್ಯಸ್ತಹಸ್ತಮುಂ
ದಾನಪ್ರವೋದವಾಚಾಳಪಟ್ಟರಣಚಾರಣಗಣೋಚ್ಚಾರ್ಯರುಂಕಾರಜಯಾ
ಶೀರ್ಘೋಷಮುಮಪ್ಪ ವಿಜಯಗಜದ ಬೆಂಗೆ ವಂದು,

ಇರದೆಂಟುಂ ದಿಗ್ಗಜಂಗಳ್ ನೆಜ್ಜಿದಿರಿದಿರೊಳ್ ತಾಗೆಯುಂ ಮುಂದರಕ್ಷ್ಮಾ
ಧರದೊಳ್ ಕೈಯ್ಗೂಡಿ ಗೋತ್ರಾದ್ರಿಗಳೆ ಗಜಘಟಾರೂಪದಿಂ ತಾಗೆ
ಯುಂ ಮು।

ತ್ಕರಿತಾಂಗಲ್ ತಾನೆ ಸಾಲ್ದುಂ ಮನುಜಗಜಘಟಾಬಂಧಮೀ ಬಂಧಮೆಂಬೊಂ
ದು ರಣೋತ್ಸಾಹಂ ಮನಕ್ಕಬ್ಬರಿಸಿರೆ ಸಮರೋತ್ಸಾಹಸಂಪನ್ನನಾದಂ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಕದನಲಕ್ಷ್ಮೀಕನ್ಯಕಾಪ್ರದಾನಪ್ರಥಮಪ್ರಸರದೋಂಕಾರಶಂ
ಕಾಕಾರವಿಜಯಪ್ರಸ್ಥಾನನಾಂದೀಸಮುಯನಿನದಾನಂದಿತದಿಕ್ಪಾಳಚಕ್ರನುಂ

ನಿಜವಿಜಯಶ್ರೀಪರಿವಾರಪರಿಣಯನೋತ್ಸವಾಲೋಕನಕುತೂಹಲಪ್ರಚ
ಲಿತಸಮಸ್ತಸಾಮಂತಚಕ್ರನುಂ, ನಿಷ್ಕಂಟಕೀಕೃತಾಶೇಷಜಗದಕಾಂಡೋ
ತ್ಥಿತಪ್ರಚಂಡವಿಪಕ್ಷೋತ್ಪಾತಪ್ರಶಮನಶಾನ್ತ್ಯುದಕಧಾರಾಕಾರತಕ್ಷಣ
ಕ್ಷರದಜಸ್ರದಾನಪ್ರವೋದಜಳಧಾರಾಭಿರಾಮಕರಟಿಘಟಾಚಕ್ರನುಂ ನಿಜವಿ
ಜಯಪ್ರಯಾಣಪ್ರಾರಂಭಸಂಭೂತೋತ್ಸವಭೂದೇವತಾರ್ಯವಿಕೀರ್ಯ
ಮಾಣಪಿಷ್ಟಾತಕಪಾಂಶುಪಟಲವಿಭ್ರಮನುಂ ಕರಿತುರಗಶಿಖರಿಶಿಖರೋತ್ಪಾತ
ಧೂಳೀಸ್ಥಳೀಕೃತಗಗನಚಕ್ರನುಂ, ಜಗತ್ಕಂಪಿತಾರಾತಿದರ್ಪತ್ವರಿತವಿಧ್ವಂಸ
ನೋದ್ಯತಭಟಾನೀಕಾರಾತಿಭೂಕಂಪಶಂಕಾವಹಮಹಾಪದಾತಿಪಾದಕ್ಷೋ
ಭಾಂದೋಳಿತವೇದಿನೀಚಕ್ರನುಮಾಗಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಬಲಮನಿದಿರ್ಚ
ಲೆಂದು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಬರ್ಪಾಗಳ್,

ನರಪಾಳವ್ರಜವರ್ಮಜಾಳವಿಳಸನ್ಮಾಣಿಕ್ಯಮಾಳಾಂಶುಪಿಂ
ಜರಿತಂ ಪ್ರೇಂಖಳಶಂಖವಾಜಿವಿಳಸದ್ವೀಚೀಚಯಂ ಮತ್ತಕುಂ।
ಜರಕುಂಭೀರಕುಳಂ ಚಳತ್ಕದಳಿಕಾಮಾಳಂ ರುಷಾನೀಕಮ
ಚ್ಚರಿಯಂ ಬಾಹುಬಲೀಶ್ವರಂಗೆ ಪಡೆದತ್ತಾತ್ಮೀಯಸೈನ್ಯಾರ್ಣವಂ ॥ ೯೦

ವ॥ ಅಂತು ಯುದ್ಧಭೂಮಿಗಭಿಮುಖನಾಗಿ ಬರ್ಪಾಗಳ್,

ಕದನಕ್ರೀಡಾರಸಪ್ರಸ್ಫುಟಮುದಿತಭಟಾವಿರ್ಭವತ್ಸಿಂಹನಾದೋ
ನ್ಮದಮುದ್ದಾಮಾಶ್ವಹೇಷಾವಿಗಳಿತನಿಗಳಂ ದಂತಿಸಂಘಟ್ಟಘಂಟಾ।
ರುದಿತಸ್ವಚ್ಛಂದಮಾಯೋಧನಪಟಹರವೋಜ್ಜೃಂಭಿತಂ ಶ್ರೋತ್ರಮಂ ಮು
ಟ್ಟಿದುದೆತ್ತಂ ರಾಜರಾಜಪ್ರಬಳಬಲಪಯೋರಾಶಿಗಂಭೀರನಾದಂ ॥ ೯೧

ವ॥ ಆಗಳಿದು ವಿಪಕ್ಷಬಲಮೆಂದಱಿದು ಕ್ಷುಭಿತಚಿತ್ತನಾಗಿ ಬಾಹುಬಲಿಕು
ಮಾರನುಭಯಪಾರ್ಶ್ವನದ್ಧಶರಧಿಸಾರಿಕಾಮಾದ್ಯೋತಬದ್ಧಗೋಧಾಂಗು
ಳಿತ್ರಾಣಾಯೋಧಸಿಂಧುರಘಟಾಸಂಘಟ್ಟಮುಂ ನಿಬಿಡನಿಘೀಡಿತಪಾರ್ಶ್ವಮುಷ್ಟ್ರ
ದುರ್ಧರಾಶ್ವಾರೋಹಕತುರಂಗಬಲಾವಗಾಢಮುಂ ವಿವಿಧಾಯುಧಕರಾರಭ
ಟೀರಭಸೋದ್ಭಟಸುಭಟವ್ಯಾಕೀರ್ಣಮುಮುದ್ಧಾಯಮಾನಪ್ರಕೀರ್ಣ
ಚಾಪಲಕ್ಷಿತಕ್ಷತ್ರಪುತ್ರನಿರಂತರಮುಮಪ್ಪ ನಿಜಬಲಂಬೆರಸು ಭರತೇಶ್ವರ
ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟುವರೆ,

ಕಿವಿಯಂ ಮುಟ್ಟುತ್ತು ಮುನ್ನಂ ವಿವಿಧಲಯಗತಿಪ್ರೌಢ್ಯಳತ್ಕಾಹಳಧ್ವಾ
ರವಮಲ್ಲಿಂ ಪಿಂದೆ ಧೂಳೀಪಟಲಪಿಹಿತಕೇತುದ್ವಿಪಾನೀಕಘಂಟಾ ।
ನಿವಹವ್ಯಾಪಾರಮಲ್ಲಿಂ ಬಟಿಕ ಹಯಖುರಧ್ವಾನಮಲ್ಲಿಂ ಬಟಿಕಾಳ್ ಕಾ
ಹವರಾಗೋತ್ಸಾಹಚಂಚದ್ಭಟಚಯಚರಣಾಸ್ಫಾಲಿತಂ ಕ್ಷ್ವೇಣಿಘೋಷಂ ॥

ವ॥ ಅಂತುಭಯಬಲದ ನೆರೆಗೋಲ್ಗಳೊಂದೊಂದಂ ಮುಟ್ಟುವಿನಮತ್ತ ರಾಜಾಧಿರಾಜನುಮಿತ್ತ ಯುವರಾಜನುಂ ನಿಂದಾಗಳ್,

ರಸೆ ಪತ್ತಿತ್ತೆತ್ತಮಾಕಾಶದೊಳನಿಲಪಥಂ ಧಾರಿಣೀಚಕ್ರದೊಳ್ ಕಾ
ಳಸೆಗೊಂಡತ್ತೆಂಬಿನಂ ಮುಂದಯಿಸಿ ನಿಜಪರಾಲೋಕನವ್ಯಗ್ರದೃಷ್ಟಿ ।
ಪ್ರಸರಕ್ಕೆಲ್ಲಿತ್ತೊ ಮಾರ್ಗಂ ಕುಲಿಶನಿಭಶಿಖಾಭೇದಿಬಾಣಂಗಳುಂ ಭೇ
ದಿಸವೆಂಬಂತಾಯ್ತತಿಕ್ಷ್ವೇಭದಿನುಭಯಬಲಕ್ಕೊಪ್ಪೀಭಧೂಳೀಪ್ರತಾನಂ ॥

ವ॥ ಅಂತು ನೆಗೆದ ಧೂಳೀಪ್ರತಾನಮನೆಯ್ದೀನ್ಯಘಂಟಾಟಂಕಾರಶ್ರವಣ
ದ್ವಿಗುಣಿತರಣರಭಸಕ್ಷ್ವೇಭಮಹಾಹವಸಂಭೂತಭೂರಿಮದಾಂಭಃಪ್ರವಾ
ಹಸಹಸ್ರಂಗಳಿಂದಮಿತರೇತರಹೇಷಾರವಾಕರ್ಣನೋದೀರ್ಣರೋಷಹಯ
ಹೂಂಕಾರನಿಷ್ಠುರದಶನಗ್ರಾಹಕ್ಷಣಕ್ಷಾಯಿತಖಲೀನಸಂಘಟ್ಟನ್ಯಂದಮಾ
ನಘೇನಸಲಿಲಸೊ್ರತಶ್ಚತಂಗಳಿಂದಮಾಕುಳಾಕುಳನೆಯನೆರಾಜತನೊಜಸ
ಮಾಜವದನಾಭಿಮುಖರಚಟುಳಸಂಚಾರ್ಯಮಾಣಚಾರುಚಾಮರನಿಚಯವಿಚ
ಳದವಿರಳಾನಿಳಂಗಳಿಂದಂ ವಿರಳವಿರಳಮಾದಾಗಳ್,

ಬಲಧೂಳೀವ್ರಾತಮೇಘಪ್ರಕರತಿಮಿರದೊಳ್ ಶಸ್ತ್ರಜಾಳಾಂಶುವಿದ್ಯು
ತ್ತುಳವಿದ್ಯೋತಂಗಳಿಂದಂ ಬಲನಿವಹರಜಸ್ಸಂತತಿಧ್ವಾಂತದೊಳ್ ಭೂ ।
ತಳನಾಥಾನೀಕವರ್ಮೋತ್ಕರಖಚಿತಮಣಿಶ್ರೇಣಿರತ್ನಪ್ರದೀಪಾ
ವಳಿದೀಪ್ತಿವ್ರಾತದಿಂದಂ ದಿಟಮುಭಯಬಲಂ ಕಂಡುದೊಂದೊಂದನಾಗಳ್ ॥

ರೋದೋಂತಂ ಕೂಡೆ ರತ್ನೋಜ್ವಳಗಿರಿಕುಳದಿಂ ತೂಂತನಿಟ್ಟಂತೆ ನೀಲಾಂ
ಭೋದಂಗಳ್ ಕೂಡೆ ವಿದ್ಯುದ್ವಳಯಮನೊಳಕೊಂಡಂತೆ ಪಾರೀನಚಕ್ರ
ಕ್ಷ್ವೇದಪ್ರಕ್ಷ್ವೇಭಿತಂ ವಾರಿಧಿಯೆ ಗಗನಮುಂ ಮುಟ್ಟ ನಿಂದಂತಗುರ್ವಿಂ
ದಾದಂ ಚೆಲ್ವಾಯ್ತು ಚಕ್ರಿದ್ವಿಪಘಟೆ ನಿಶಿತಾಸಾತ್ರಿಂಶಜಾಳಾವಲೀಢಂ ॥ ೯೭

ವ॥ ಅಂತೊಡ್ಡಿದ ಗಜಘಟಾಟೋಪದ ನಡುವೆ,

ಘನಮೂರ್ಗವ್ಯಾಪಿ ಜೈತ್ರಧ್ವಜವಿಜಯಗಜಾರೂಢನುಗ್ರಾರಿವಿತ್ರಾ
ಸನಸಂಗ್ರಾಮಾನಕಾಘಧ್ವನಿಬಧಿರಿತದಿಕ್ಚಕ್ರನುದ್ದ್ವಾಂಶವಿಂಧ್ಯಾ।
ವನಿಭೃನ್ಮೂರ್ಧಾಧಿರೂಢದ್ವಿಪಚಯದ ರವಂ ರಾಜಕಂಠೀರವಂ ತಾ
ನೆನೆ ವೀರಕ್ಷತ್ರಚೂಡಾಮಣಿ ಭರತನೃಪಂ ನೊಂಕಲುದ್ಯುಕ್ತನಾದಂ ॥ ೯೪

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತಂ ಯುವರಾಜನಾವಿಜಿಗೀಷುಬಲಾನಕಾನೀಕನಿನದ
ಮನೆ ನಿಜಭುಜವಿಕ್ರಮೋತ್ಸವಕೋಳಾಹಳಮೆಂದುಂ, ವಿದ್ಯುಚ್ಚಮೂಚಕ್ರಘಾಂಶುಪಟಲಮನೆ ನಿಜವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀಪರಿಣಯನೋತ್ಸವಪ್ರಾರಂಭಪಿಷ್ಟಾತಕಚೂರ್ಣಮೆಂದುಂ, ವಿರೋಧಿಸಿಂಧುರಧ್ವಜಪಟಲಘ್ಯಾಯಪ್ರತಾನಮನೆ ನಿಜವೀರಪಟ್ಟಬದ್ಧೋತ್ಸವಸಮುಚ್ಛ್ರಿತಚಕ್ರಿತ್ರಚ್ಛಾಯಾಮಂಡಳಮೆಂದುಂ, ವಿಪಕ್ಷವಿಶಿಖವೋಕ್ಷಟಂಕಾರಮನೆ ಜಗದುದಗ್ರನಿಜವೀರಗ್ರಹಸ್ತೋತ್ಪಭನಾಕ್ಷರವೆಂದುಂ, ಒಗೆದಭಿನಿಷಾದಿಯುಮುಂ ಪಶ್ಚಿಮನಿಷಾದಿಯುಮುಂ ನಿಜವಿಜಯಸಿಂಧುರಮುಮುಂ ತಿಣ್ಣಂ ನೂಂಕಲುಮುವ್ರುಂಕಲುಂ ಬಿಸಿಸಿ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀವಿಲಾಸಿನೀಭ್ರೂಲತಾವಿಭ್ರಮಾನುಕಾರಿಯೆನಿಪ್ಪದಂ ಮಧ್ಯಮನಿಷಾದಿಯ ಕೈಯಂ ಕೊಂಡು,

ವನಧಿದ್ವೀಪಸಮೀಪವರ್ತಿವಸುಧಾಂತರ್ವರ್ತಿಯೊಳಾಗಿರ್ದರಾ
ತನಿಕಾಯಕ್ಕಿದು ಯಾಮಿನೀಸಮುದಿತಂ ದೇವೇಂದ್ರಚಾಪಂ ದಲೆಂ ।
ಬಿನೆಗಂ ಭಾಹುಬಲೀಶನೇಱಿಸಿದನಾನಮ್ರಾಟನೀನಾದಸಂ
ಜನಿತಾರಾತಿಕುಲಾಂಗನಾಜನಮನಸ್ಸಂತಾಪಮಂ ಚಾಪಮಂ ॥ ೯೫

ವ॥ ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್,

ಇಸಲೆಂದಿರ್ದ ಧನುರ್ಬಲಂ ಪೊಳಿವ ಬಾಳುಳ್ಕಂಗಳಂ ಪೋಲೆ ಪಾ
ಯಿಸಲೆಂದಿರ್ದಳವಂ ಪೊದಪ್ಪೆಸೆವ ಚಕ್ರಾರಾವವೋರಂತೆ ಚೋ।
ದಿಸಲೆಂದಿರ್ದ ರಥಂ ಕನಲ್ವ ಮುಳಿಸಿಂ ಮಾರಾನಲೆಂದಿರ್ದ ಖ
ಡ್ಗಿ ಸಮಂ ತೊರ್ಮೆಯಿ ನೊಂಕಲಿರ್ದ ಘಟೆ ನೋಟಕ್ಕೇನಗುರ್ವಾದುದೋ

ವ॥ ಆಗಳುಭಯಬಲಮನ್ತ್ರಿಮುಖ್ಯರಿವರಿರ್ಬರರಸುಗಳಪ್ಪೊಡೆ ಚರಮದೇಹಧಾರಿಗಳಿವರ ಯುದ್ಧಮೆಂಬುದತಿಕ್ರೂರಗ್ರಹಯುದ್ಧದಂತೆ ಸಕಳಪ್ರ

ಜಾವಿನಾಶಕರಮಲ್ಲದೆ ಪಿಱಿತಲ್ತು ; ಚತುರಂಗಬಲಯುಕ್ತದೊಳಲ್ಲದೆ ಗೆಲ್ಲ ಸೋಲವೆಂಬುದಿಲ್ಲ ; ಸಮಸ್ತ ಜನಸಂಹರಣಕಾರಣಮಪ್ಪ ರಣದೊಳೀವಂ ದಪ್ರಧೆಂದು ಧರ್ಮಯುದ್ಧಮನೆ ತವ್ಮಿಳ್ ಸಮಕಟ್ಟಿ ಮುನ್ನಂ ಭರತೇಶ್ವರ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಱ್ಗೆ ವಂದು,

ಜಯಮಂ ಕೈಕೊಳ್ವುದು ದೃ
ಷ್ಟಿಯುದ್ಧ ಜಳಯುದ್ಧಮುಲ್ಲಯುದ್ಧದೊಳೆ ಜನ ।
ಕ್ಷಯಕರಣದೊಳೀಂ ಪಾಪಮು
ಮಯಶಮುಮಪ್ಪನಿತೆ ದೇವ ಕಡೆಗೆಣೆಪುದಿದಂ ॥ ೧೦೧

ಉಟಿವುದು ಭುಜಬಲದಳವಂ
ಘಟಿಲನೆ ಕೊಳೆ ಹೀನಬಲನನಧಿಕಬಲಂ ತೊ ।
ತ್ತಟದುಳಿದನೆಂಬ ಲೋಕದ
ಪಟಿ ಪೊರ್ದದೆ ಮಾಣೆ ಧರ್ಮಯುದ್ಧದೊಳೆಸಗಿಂ ॥ ೧೦೨

ವ॥ ಎನೆ ಭರತೇಶ್ವರಚಕ್ರವರ್ತಿಯಿಂತಾದೊಡೆಮಗೆ ಬಾಹುಬಲಿಯ ಸಮರಸಂಘಟ್ಟದೋಹಳವಿದು ದರಿದ್ರಂಗೆ ಹೀನಗರ್ಭದೋಹಳದಂತಾದುದೆಂದು ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಲೀಲಾಲಂಬನವೆನಿಸಿದ ಬಿಸುಗೆಯ ಮಹಾಲಂಬನೆವನವಳಂಬಿಸಿ ಸಿಂಧುರಸ್ಕಂಧಪೀಠದೊಳ್ ಸುಖಾಸೀನನಾಗಿದರ್ಗಳ್, ಬಾಹುಬಲಿಕುಮಾರನಲ್ಲಿಗೆ ಮನ್ತ್ರಿಗಳ್ ಬಂದು ಪೊರ್ವೋಕ್ತಕ್ರಮದೊಳೆ ಧರ್ಮಯುದ್ಧವ್ಯತಿಕರಮಂ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದಾಗಳ್,

ಎನ್ನ ಚತುರಂಗಬಲಮನಿ
ದನ್ನರರಾಂಪನ್ನರೆಂಬ ನಿಮ್ಮರಸನ ಗ ।
ವ್ರೋನ್ನತಿಯುಡುಕುಮನಿನಿಸಾ
ನು ನ್ನೋಡಿಂ ಧರ್ಮಯುದ್ಧಮಕ್ಕೆಮ ಬಿಟಿಯಂ ॥ ೧೦೩

ವ॥ ಎಂದು ನಿಜಭುಜದಂಡೋಚ್ಚಂಡಬಾಹಪಟುಂಕಾರಮಂ ಭರತರಾಜ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಕುಪಿತಕೃತಾಂತಹೂಂಕಾರಶಂಕಾವಹಂ ಮಾಡಲ್ವಡೆಯೆದೆಯುಂ ಅನ್ಯದುರ್ಧರನಿಜಧನುರ್ದಂಡಮಂ ತದ್ಧ್ವಜಿನಿಗೆ ಕೋಪಕುಟಿಲದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಪಾಲಭ್ರಕುಟೀವಿಭ್ರಮಮಂ ಮಾಡಲ್ವಡೆಯೆದೆಯುಂ ಅನವರತಪ್ರಮು

ಚ್ಯವಮಾನಪ್ರಚುರನಿಜನಾರಾಚರಾಜಿಯಿಂದಮುವಿರಳಮದಜಳತೈಲಪಾಕ
ದುರಾಲೋಕಂಗಳಪ್ಪ ತಬ್ಬಲಕರಟಿಘಟಂಗಳನೆಲ್ಪ ತುಜ್ಜಿಚ್ಛಿದ್ರಂಗಳ್ಗಾ
ಡಲ್ಪಡೆಯದೆಯುಂ, ಆಕರ್ಣಾಕೃಷ್ಟೋತ್ಸೃಷ್ಟನಿಜವಿಕೀರ್ಣಟಂಕಂಗಳಿಂದಂ
ತತ್ಪತಾಕಿನೀಕುಂಜರಶಿರಶ್ಶಿಳಾಪಟ್ಟಕಂಗಳನಿರ್ಬಗಿಮಾಡಲ್ಪಡೆಯದೆಯುಂ,
ನಿಜವಿಜಯಗಜಕರೋನ್ಮುಕ್ತಂಗಳಪ್ಪ ಮುಕ್ತಾಮುಕ್ತವಿನಿರ್ದಳಿತವೀರ
ಯೋಧರ ರುಧಿರವಾರಾಶಿಶೀಕರಂಗಳನುದಗ್ರಕೋಪಾನಳನನಾಱಿಸಲ್ಪಡೆ
ಯದೆಯುಂ, ಈಷದ್ವಿಷಣ್ಣವದನನಾಗಿರ್ದ ಬಾಹುಬಲಿಕುಮಾರನಂ ಮು
ನ್ನಿಪ್ಪುಗವರ್ ನೋಡಿ,

ಬಿಸುಡುವುದಸದಾಗ್ರಹಮುಂ
ಪ್ರಸನ್ನಗಂಭೀರಚಿತ್ತದಿಂದಿದನಿವಧಾ।
ರಿಸುವುದು ಯುವರಾಜ ಮನಂ
ಬಸದೊರ್ಮಿಗೆ ಸಲಿಪುದೆಮ್ಮ ಮುದುಗಣ್ತನವುಂ ॥ ೧೦೪

ವ॥ ಎಂದು ನುಡಿದೊಡಂಬಡಿಸಿ ಧರ್ಮಯುದ್ಧಮನುಭಯಬಲಂಗಳೊ
ಳವಮಾನಂದಭೇರಿಯಂ ಪೊಯಿಸಿ ಘೋಷಿಸಲ್ವೀೞ್ದು ಬಾಹುಬಲಿಕುಮಾ
ರನ ಭರತೇಶ್ವರನ ಪಕ್ಷದ ರಾಜಲೋಕಮನೆರಡುಂ ದೆಸೆಯೊಳಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಸ್ಥಿರಾ
ಸ್ಥಿರಾಗಿ ಮಿಡುಕದೆ ನೋಡುತ್ತಿರ್ಪಂತು ನಿಯಮಿಸಿದಾಗಳರ್ಬರುಂ ನೀಲ
ನಿಷಧಗಿರಿಗಳೊಂದೊಂದಱೊಳ್ ಬಂದು ಪೊಣರ್ದು ನಿಲ್ವಂತೆ ನಿಂದೊರ್ವ
ರೊರ್ವರೆಮೆಯಿಕ್ಕದೆ ನೋಡುವಲ್ಲಿ,

ಲಲಿತಮುಖಸರಸಿಜಂ ನಿ
ಶ್ಚಳಪಕ್ಷ್ಮಂ ಸ್ಥಿಮಿತತಾರಕಂ ಭುಜಬಲಿ ಕ।
ಣ್ಣೊಳೆ ತವೆ ಪೀರ್ವವೊಲೀ ನಿ
ಶ್ಚಳತನು ನಡೆನೋಡೆ ಭರತರಾಜಂ ಸೋಲ್ತಂ ॥ ೧೦೫

ವ॥ ಅಂತು ಬಾಹುಬಲಿತೇಜಃಪುಂಜಮೆ ಕಣ್ಣೊಳುಳ್ಕುವಂತೆ ಸೈರಿಸದೆ
ಮೆಯಿಕ್ಕಿ ದೃಷ್ಟಿಯುದ್ಧದೊಳ್ ಸೋಲೆ ಮತ್ತಮಿರ್ವರುಂ ಬಂದು,
ಕರಿಯೂಥಪತಿಗಳೆರಡುಂ
ಸರಸೀಜಳಮಂ ವಿಳಾಸದಿಂ ಪೞಗುವವೊಲಾ।

ದರದಿಂದೆ ಪೊಕ್ಕು ತುಳುಕಿದ
ರರವಿಂದರಜಃಪಿಶಂಗಿತಾಳ್ಬಿೀದಕಮಂ ॥ ೧೦೬

ಭರತನೆಮುಖದೊಳ್ ಪರ್ವಿದ
ಪರಕೋಪಾನಳನನೆಯ್ದಿ ನಂದಿಸುವವೊಲಾ।
ಮರಕತವರ್ಣಂ ಕರಿಕರ
ಪರಿಘದಿನೊಡನೊಡನೆ ತುಳುಕಿದಂ ತಿಳನೀರಂ ॥ ೧೦೭

ವ॥ ಭರತೇಶ್ವರಂ ಪಂಚಶತಶರಾಸನೋತ್ಸೇಧನಪ್ಪುದಱಿಂ ಪಂಚವಿಂಶತ್ಯುತ್ತರಪಂಚಶತಶರಾಸನೋತ್ಸೇಧನಪ್ಪ ಬಾಹುಬಲಿಕುಮಾರನ ಮೇಗೆ,

ಭರದಿಂದಂ ತುಳುಕಿದ ನೀ
ರುರದೊಳ್ ಹಾರಾಂಶುರುಚಿಯನಿರ್ಕುಟಿಗೊಳಿ ದು।
ರ್ಧರಜಳಯುದ್ಧಮುಮಾದಮೆ
ಪರಿಭವಮಂ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಿತ್ತ ತ್ತಾಗಳ್ ॥ ೧೦೮

ವ॥ ಅಂತು ಬಾಹುಬಲಿಯ ಸುರಕರಿಕರಾನುಕಾರಿಯಪ್ಪ ಬಾಹುಗಳಿಂದಂ ತುಳ್ಕಿದ ನೀರ್ಗೆ ಮೊಗಮನೊಡ್ಡಿ ಮೊಗಂ ಸೋಲ್ವದುಂ, ಕುಮಾರಂಗೆ ಘೋಷಿಸುವೆ ಜಯಘೋಷಣೆಯಂ ಕೇಳಲಾಱದೆ ಮಣಿಮಯಕಿರೀಟೋದಗ್ರವಿಸ್ಫುರಿತಸಂಚಲೊಳಿಕಾಕನಕಾಚಳಮನೆ ಪೋಲ್ತು ಮಲ್ಲಯುದ್ಧದೊಳ್ ಬಂದು ಪೊಣರ್ದು,

ಮರಕತಮಣಿಶೈಲಮನನು
ಕರಿಸುವ ಭುಜಬಲಿಯೊಳಿರದೆ ಪೊಣರ್ವುದುಮಾಗಳ್।
ಸುರವಿದ್ಯಾಧರನೆರಬಲ
ಮಿರಡುಂ ದಿಸೆಯೊಳ್ ತೆರಳ್ದು ನೋಡಿತ್ತತ್ತಂ ॥ ೧೦೯

ಕರಣಂಗಳ ಗಾಯಂಗಳ
ಪರಿಣತೆಯಂ ಮಿಱಿದು ಪೊಣರ್ದು ಸಂದೊಂದೆಡೆಯೊಳ್।
ಭರತನನವಯವದೊಳ್ ಮಣಿ
ಕಿರೀಟರುಚಿ ಬಿಳಗೆ ದೆಸೆಗೆ ಬೀಸಿದನಾಗಳ್ ॥ ೧೧೦

ಕನಕಾಚಳಮುಂ ಪೊತ್ತುದು
ಘನಮರಕತಶೈಲಮೆನಿಸಿ ಭುಜಬಲಿ ಸಕಳಾ ।
ವನಿತಳವಲ್ಲಭನಂ ಭೋಂ
ಕೆನೆತ್ತಿ ಪೊತ್ತಿರ್ದನಿಕ್ಕಲೊಲ್ಲದೆ ನೆಲದೊಳ್ ॥ ೧೧೧

ಭರತಾವನೀಶ್ವರಂ ಗುರು
ಪಿರಿಯಣ್ಣಂ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮಹಿಮಾಕರನೀ ।
ದೊರೆಯನುಮಳವಟಿಯೆ ವಸುಂ
ಧರೆಯೊಳ್ ತಂದಿಕ್ಕಿ ಭಂಗಮಂ ಮಾಡುವೆನೇ ॥ ೧೧೨

ಎಂದೊಯ್ಯನಿಟಿಪೆ ನೆಲದೊಳ್
ದುಂದುಭಿರವದೊಡನೆ ವಿಜಯಘೋಷಣೆ ನೆಗಟ್ಟಿ ।
ತ್ತಂದು ಭುಜಬಲಿಯ ಬಲದೊಳ್
ಕುಂದು ಕರಂ ಪಿಱಿವುಮಾಯ್ತು ಭರತನ ಬಲದೊಳ್ ॥ ೧೧೩

ಚರಮತನುಸಾರ್ವಭೌಮಂ
ಪರುಷಪರಮೇಶ್ವರತನೂಜನಂತತಿಭಂಗಂ ।
ದೊರೆಕೊಂಡುದಿಂದು ಭರತೇ
ಶ್ವರಂಗೆ ಹುಂಡಾವಸರ್ಪಿಣೀವಿಳಸನದಿಂ ॥ ೧೧೪

ನೆರೆದೆರೆಡುಂ ಬಲದರಸುಗ
ಳಿರೆ ಪರಿಭವಮುಂತು ತನಗೆ ಬರೆ ಮುಳಿಸಿನ ದ ।
ಳ್ಳುರಿಗಳನುಗುೞುತ್ತುಂ ಚ
ಕ್ರರತ್ನಮುಂ ಬಗೆದು ಬೆಸಸಿದಂ ಭರತೇಶಂ ॥ ೧೧೫

ವ॥ ಆಗಳಾಪುರುಷಪರಮೇಶ್ವರತನೂಭವನರ ಯುದ್ಧಾಡಂಬರೋಪಸರ್ಗದೊಳಮಾಕುಳವ್ಯಾಕುಳರಾಗಿ ತತ್ಪ್ರಕಮನಪ್ರತೀಕಾರಮಾಗೆ ನಾಕಲೋಕಸಾಂದರಿಯರೊಡನೆ,

ಅನಿಮೇಷರ್ ನೂತನಪ್ರಸೂತಸುರಭಿಸುಧಾಕ್ಷೀರಧಾರಾಭಿಷೇಕಾ
ರ್ಚನೆಯಂ ಸದ್ಯಸ್ತನಾಖಂಡಳವನಸುಮನೋಮಾಲಿಕಾಲಂಬಲೀಲಾ ।
ರ್ಚನೆಯಂ ಪ್ರತ್ಯಗ್ರಚಿಂತಾಮಣಿಮಯರಚನಾಶ್ಚರ್ಯನಿಶ್ಶೇಷಭೂಷಾ
ರ್ಚನೆಯಂ ಸರ್ವಜ್ಞಬಿಂಬಾವಳಿಗೆಪರಸಿದರ್ ವುಸ್ತಕನ್ಯಸ್ತಹಸ್ತರ್ ॥ ೧೧೬

ವ॥ ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್,

ಬೆಸಸಿದೊಡದು ಮಾಕೊಳ್ಳದೆ
ಬೆಸನಂ ಬಲವಂದು ಬಾಹುಬಲಿಯನಣಂ ಭೇ।
ದಿಸಲಾಱದುದಱಿನಿರ್ದುದು
ಮಸುಳ್ದಿಸಕಂಗೆಟ್ಟು ಬಲದ ಮುಯ್ಪಿನ ಕೆಲದೊಳ್ ॥ ೧೧೫

ವ॥ ಆಗಳ್,

ಧರೆಯಂ ಪರ್ಬಿದ್ದುದೀಬಾಹುಬಲಿನೃಪಯಶೋದುಂದುಭಿಧ್ವಾನವೆಂಬಂ
ತಿರೆ ದೇವಾನೀಕಮೀದುಂದುಭಿರವಮುಮರೀವ್ಯಂದಮೊಂಗಲ್ಗಳಾಗೇಯ್ದು।
ಸ್ವರದೊಳ್ ಕೈಗೂಡಿ ಪೊಣ್ಮುತ್ತಿರೆಮುದಿತಸುರಾನಂದಬಾಷ್ಪೋದಬಿಂದೂ
ತ್ಕರಮೆಂಬಂತಾಗೆ ತಂದತ್ತರಲ ಮಟೆಗಳಂ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಪ್ರತಾನಂ ॥ ೧೧೪

ತನಗೆಲ್ಲದುದಂ ಮಾಡಿದ
ನಿನಸಂ ಚಕ್ರೇಶನೆಂಬ ಕುಲವೃದ್ಧರ ಭೂ।
ವನಿತಾಧೀಶರ ನುಡಿಗೆ
ಳ್ಗಿ ನಾಣ್ಚಿದಂ ಭರತರಾಜನವನತಮಕುಟಂ ॥ ೧೧೫

ಬಾಹುಬಲಿ ತನ್ನ ದಕ್ಷಿಣ
ಬಾಹುವ ಕೆಲದಲ್ಲಿ ನಿಂದ ಚಕ್ರಮನಾಗಳ್।
ಸಾಹಸರಸಿಕಂ ಕಂಡೀ
ಸಾಹಸಮಂ ನೆಗಳ್ದಿನೆನ್ನೊಳಂ ಭರತೇಶಂ ॥ ೧೧೬

ಕಳೆದಿಡುವುದೆ ಕಷ್ಟಂ ಭೂ
ತಳರಾಜ್ಯವಿವೋಹಮಚಿರರುಚಿಸೆಂಚಳಮಿಂ।
ತಳವುಗಿಡಿಸಿದುದು ಮನುಕುಲ
ತಿಳಕನುಮಂ ಖಳಮಹೀಶರುಟಿದವರಳವೇ ॥ ೧೧೭

ಸೋದರರೊಳ್ ಸೋದರರಂ
ಕಾದಿಸುವುದು ಸುತನ ತಂದೆಯೆಡೆಳ್ ಬಿಡದು।
ಅಪ್ಪಿದಿಸುವುದು ಕೋಪಮನಳ
ವೀದೊರೆತೆನೆ ತೊಡರ್ವುದೆಂತು ರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯೊಳ್ ॥ ೧೧೮

ವ॥ ಆದಲ್ಲದೆಯುಮಮೇಷವಿದ್ಯಾನದೀಶೋಷಣಾಗ್ರೀಷ್ಮಾಂಶುಮಾಲಿಮಯೂ
ಖಮಾಲಿಯುಮುಪಶಮಾಂಭೋರಾಶಿಪ್ರಳಯಬಾಡಬಾನಳಜ್ವಾಲೆಯುಂ
ವಿನಯಾಮೃತಮರೀಚಿಸಂಘಾದನಾಂಭೋದಸಂತತಿಯುಮುಭಯಲೋಕವಿ
ವೇಕವಿರೋಚನಾಸ್ತ್ರಮಯವೀಲೆಯುಂ ಧರ್ಮದ್ರುಮಚ್ಛೇದಪರಶುಧಾರೆ
ಯುಂ ವಿಷಯವಿಷದ್ರುಮಕಂದಳಯುಮಿಂದ್ರಿಯಲುಬ್ಧಕಸ್ವಚ್ಛಂದವಿಹಾ
ರಗಹನಭೂಮಿಯುಂ ದುರ್ಯಶಃಪಾಂಶುಪ್ರಸರಮಹಾವಾತ್ಯೆಯುಮುಪ್ಪು

ಪಾತಕಿಯೊಳ್ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಳತಿ
ಕಾತರಕಾಪುರುಷಗಣನೆಯೊಳ್ ನೆರೆಯಲ್ಕಿಂ।
ತೀತನೆ ಬಗೆಗಾಂ ಪುರುತನು
ಜಾತರ ಬಗೆದುದನೆ ಬಗೆವೆನಳಪಂ ಬಗೆಯೆಂ ॥ ೧೮೩

ವಿಷಧಿಗಳೊಳಗೊಯ್ದರ್ಮವೆ
ವಿಷಮರಣಾಂಗಣಮನಿರದೆ ಪುಗಿಸುವ ನಾನಾ।
ವಿಷಯಂಗಳಂ ತೊಡುಬರ್ಪುವ
ವಿಷಯಸುಖಂಗಳೊಳೆ ತೊಡದರ್ಮ ಬಿರ್ದಪುದು ಜಗಂ ೧೮೪

ಇನಿಯವು ವೊದಲೊಳ್ ನಂಜಿನ
ಪನಿವೊಲ್ ಬಟಿಕೆಯ್ದಿ ಮುಳಿದು ಕೊಂದಿಕ್ಕುವುವಿಂ।
ತೆನೆಯೆನೆ ವಿಷಯಸುಖಾಸ್ವಾ
ದನದೊಳ್ ಲಂಪಟರಿದೇಕೆಯೋ ನರಪಶುಗಳ್ ॥ ೧೮೫

ಕಿವಿ ಮೆಯ್ ಕಣ್ ನಾಲಗೆ ಮೂ
ಗಿವು ಶಬ್ದಸ್ಪರ್ಶರೂಪರಸಗಂಧಸವಮು।
ದ್ಭವಸುಖದೊಳ್ ತೊಡರ್ವುದೆ ಸುಖ
ಮವಿಲ್ಲದಂದಿಲ್ಲದರ್ಕತೀಂದ್ರಿಯಮೆ ಸುಖಂ ॥

ಕಿಡುವೊಡಲ ಕಿಡುವ ರಾಜ್ಯದ
ಪಡೆವಾತುಗೊಳಲ್ಕಮೆನ್ನ ಮೆಯ್ಯಗಿದಪುದೀ
ಗಡೆ ಜೈನದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೊಂ
ಡಡಿಗೆಱಗಿಸುವೆಂ ಸಮಸ್ತಸುರಸಮುದಯಮುಂ ॥ ೧೮೬

ಎಂದಿಂತು ಬಗೆದು ಭರತನ
ನೆಂದಂ ಚಕ್ರೇಶ ನಿಗ್ಗನುಜಿ ಮುಳಿಸಿಂ ನೀ ।
ನೆಂದಿಂಗಂ ಬಿಸುಡೀತ
ವ್ಯಂದಿರೊಳಿಂತಿಂತು ಕಟ್ಟುವರ್ಪುದು ಪೆಂಪೇ ॥ ೧೮೪

ನಿನ್ನೀಬೆಸಸಿದ ಚಕ್ರಮು
ದಿನ್ನೀದೇಹಾದ್ರಿಯಂ ಗೆಲಲ್ ನಿಜಿಯದು ನೀಂ ।
ಬಿನ್ನನಿದೇಕಿರ್ಪಿಯದೆಂ
ತೆನ್ನ ಗೆಲಲ್ ವಜ್ರಗಿರಿಯನಾರ್ಕ್ಕುಮೆ ವಜ್ರಂ ॥ ೧೮೫

ನೆಲಸುಗೆ ನಿನ್ನ ವಕ್ಷದೊಳಿ ನಿಶ್ಚಳವಿಜಾಭಟಜಡ್ಡ ಮಂಡಲೋ
ತ್ಪಲವನವಿಭ್ರಮುಭ್ರಮುರಿಯಪ್ಪ ಮನೋಹರಿ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಭೂ ।
ವಲಯಮನಯ್ಯನಿತ್ತುದುಮನಾಂ ನಿನಗಿತ್ತೆನಿದೇವುದಣ್ಣ ನೀ
ನೊಲಿದ ಲತಾಂಗಿಗಂ ಧರೆಗೆವೂಟಿಸಿದಂದು ನೆಗಲ್ತೆ ಮಾಸದೇ ॥ ೧೮೬

ಅವಧರಿಸದೆ ನಿನ್ನೊಳ್ ಪರಿ
ದವಿನಯಮಂ ನೆಗಳ್ದಿ ದೋಷಮಂ ತಪದೊಳ್ ನೀ ।
ಗುವೆನಸದಾಗ್ರಹಮಂ ಬಿಸು
ಡುವುದೊರ್ವಿಗೆ ಮುಜಿವುದೆನ್ನ ದುರ್ವಿಳಸನಮಂ ॥ ೧೮೭

ವ॥ ಎಂದು ಬಾಹುಬಲಿಕುಮಾರಂ ತಪಶ್ಚರಣನಿಶ್ಚಳನಿಶ್ಚಯಮನನಾ
ದಾಗಳ್,

ಮನದೊಳ್ ಮುಂ ಪುದಿದಿರ್ದ ಕೋಪಮನಿತುಂ ತೂಳ್ದಾಗಳಿತ್ತೆತ್ತ ಗೆ
ಯ್ದಿನಿದಂ ತವ್ಮನೊಳಿಂಬುದೊಂದುಪಶಮಂ ಕೈಗಣ್ಮಿ ನೀನೊರ್ಬನೈ ।
ಮನುವಂಶಕ್ಕೆ ಲಲಾಮನೆಪ್ಪನುಜನೈ ಬೇಡವ್ಮಿ ನೀನುಂ ತಪ್ಪೋ
ವನಮುಂ ಸಾರ್ವುದುಮಾನದಾಗೆ ಮೆಜಿವೆಂ ಮತ್ಪ್ರಾಜ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ ॥

ವ॥ ಎಂದು,

ನಿಜಪಾದಾಂಬುರುಹಕ್ಕೆ ಪಾದ್ಯವಿಧಿಯಂ ನೇತ್ರಾಂಬುವಿಂ ಮಾಡುವ
ಗ್ರಜನತ್ಯುನ್ನತಮಪ್ಪ ಮಸ್ತಕದ ಮೀಗೋರಂತೆ ಪಾಯ್ವುತ್ತಮ್ಮಬಾ ।

ಪ್ಪಜಳೌಘಸಂಗಳನಂದು ಬಾಹುಬಲಿ ತನ್ನಿಂದಂ ನಿಧೀಶಂಗೆ ವಂ
ಶಜರಾಜ್ಯಾಭಿಷವೋತ್ಸವಂ ನೆಗಟ್ಟಿದೆಂಬಾಶಂಕೆಯುಂ ಮಾಡಿದಂ ॥ ೧೩೩

ವ॥ ಅಂತು ಭರತೇಶ್ವರನಂ ಬಾಹುಬಲಿಕುವರನೆಂತಾನುವೊಡಂಬಡಿಸಿ ಮಹಾಬಲಿಯೆಂಬ ನಿಜತನೂಜನನಾತ್ಮೀಯಪದವಿಯೊಳ್ ನಿಱಿಸಿ,

ಕ್ಷಿತಿತಳದೊಳ್ ನೆಗಟ್ಟಿದರ್ದ
ಪ್ರತಿವಿಲ್ಲನನಿಕ್ಕಿ ಮುಯ್ವನೆಣವೂನದೆ ದ।
ರ್ಪಿತದುರಿತವಿಲ್ಲನುಮನುಡಿ
ವ ತಕ್ಕಿನಿಂ ಸಭೆಗೆ ನಡೆದನಿಂದ್ರಾರ್ಚಿತನಾ ॥ ೧೩೪

ವ॥ ಅಂತು ನಡೆಯೆ,

ಮುಂದಾರವರ್ಷನವಮುಕ
ರಂದರಜೋಗಂಧಬಂಧುವಿವಿಧಪತಾಕಾ।
ಸಂದೋಹಾಂದೋಳನಪಟು
ಬಂದಾಱಿಸಿದತ್ತು ಸಮವಸರಣಸಮೀರಂ ॥ ೧೩೫

ದಿವಿಜನಿಕಾಯದ ಜಯಜಯ
ರವದಿಂದಂ ದುರಿತವಿಜಯವುಂ ತವೆಗೆ ಮಹೋ।
ತ್ಸವದಿನಱಿಪುತ್ತುಮಿದಿರ್ಗೊ
ಳ್ವವೊಲೆಸೆದುದು ಸಮವಸರಣದುಂದುಭಿನಿನದಂ ॥ ೧೩೬

ವ॥ ಅಂತು ಭಗವದಾಸ್ಥಾನಾರವಿಂದಿನಿಯುಂ ರಾಜಹಂಸನಂತಳಂಕರಿಸುತ್ತುಂ ಬಂದು ಭಗವತ್ಪಾದಪೀಠೋಪಕಂಠದೊಳ್ ಸಾಷ್ಟಾಂಗೋಪನತನಾಗಿ ನಿಂದಾಗಳ್,

ಪುರುಪರಮೇಶ್ವರಮುಖಚಕ
ದ್ರರಶ್ಮಿಯಿಂ ಚೋದ್ಯಮಿನ್ನವಿಲ್ಲಿಂಬಿನಿಗಂ।
ಕರವದನಹೃದಯಕಮಳದೊ
ಳಿರಡಲರ್ದುವದೊಂದು ಮುಗಿದುದಾಭುಜಬಲಿಯಾ॥ ೧೩೭

ವ॥ ಅಂತು ನಿಟಿಲತಟಘಟಿತಕರಕುಡ್ಮಲನಾಗಿ,

ಮೊದಲೊಳ್ ದೇವರ ದಯೆಗೆ
ಯ್ದುದಲ್ತೆ ಯುವರಾಜಪದವಿಯಿನಗಿೞ್ಗಳುಮೆ ।
ಭವ್ಯೋದಯಕರಪಾರಮೈಶ್ವರ್ಯದ
ಪದವಿಯ ಯುವರಾಜಪದವಿಯಂ ದಯೆಗೆಯಿಸಿಂ ॥ ೧೩೪

ಗುರುಪದಪದ್ಮಾಂತಿಕದೊಳ್
ಪರಮೇಶ್ವರದೀಕ್ಷೆಯಂ ಮನಂಬಿಡೆ ಕೊಂಡೀ ।
ಧರೆಯಂ ಪೊಗೞಿಸಿದನಿದೇಂ
ಪುರುಪರಮೇಶ್ವರಸುತರ್ ಪರಿಚ್ಛೇದಿಗಳೋ ॥ ೧೩೫

ವ॥ ಅಂತು ಜೈನದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ಗುರುವಿನನುಮತದಿಂ ದ್ವಾದ
ಶಾಂಗಚತುರ್ದಶಪೂರ್ವಂಗಳಂ ಕಲ್ತು ತದನುಮತದೊಳ್ ಬಱಿಯೆಮೇಕ
ವಿಹಾರಿಯಾಗಿ ಸಂವತ್ಸರಾವಧಿವರಂ ಪ್ರತಿಮಾಯೋಗದೊಳ್ ನಿಲೆ,

ಅಡಿವಿಡಿದಿಟ್ಟ ಪುತ್ತುಗಳ ನೆತ್ತಿಗಳಂ ನಿಮಿರ್ದಿರ್ದ ಬಳ್ಳಿಗ
ಳ್ವಿಡಿದು ವಿಷೋರಗಪ್ರತತಿ ನೋಪ್ಪೊಡಗುರ್ವಿಸೆ ಸುಯ್ವ ಸುಯ್ಗಳಿಂ।
ಕಿಡಿ ಪೊಱಪೊಣ್ಮೆ ಬಾಹುಬಲಿಯೋಗಿಯ ಘೋರತಪೋಮಹಾಗ್ನಿಯಿಂ
ಸುಡೆ ಸುಟಿದುಣ್ಮತಿರ್ಪ ಕಿಡಿಗಳ್ಗಿಣ್ಯಾದುವು ತತ್ಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ॥ ೧೪೦

ವಿಜಯಶರಾಸನಗುಣಘೋ
ತಜಾತಕಾಳಿಕೆಯನೆತ್ತೆ ಮಗ್ಗಳಿಸಿದುದಾ ।
ಭುಜಬಲಿಯ ಭುಜದ್ವಯದೊಳ್
ಭುಜಂಗನಿಶ್ವಾಸಧೂಮವೇಣೀನಿಕರಂ ॥ ೧೪೧

ಬಳೆದ ಜಡೆ ನಿಮಿರ್ದ ಬಳ್ಳಿಗ
ಳೊಳೆ ಪೆಣೆದು ವಿಷೋರಗಾನಳಾರ್ಚಿಗಳಿಂದಂ ।
ಮಿಳಿರ್ದುವು ಮುನಿಸಧ್ಯಾನಾ
ನಳನಿರ್ಯದ್ಧೂಮವೇಣಿಕಾನಿಕರದವೊಲ್ ॥ ೧೪೨

ಪರಮಮುನಿತನುವನಡರ್ದು
ಸುರದ್ರುಮುಂಗೆತ್ತು ಯುವತಿರೂಪದಿನೆಂದಾ ।

ದರದಿಂ ಬಿಡಿಸಿದರನಘನ
ನಿರದಡವರ್ ಲತಾಪ್ರತಾನಮಂ ಖೇಚರಿಯರ್ ॥ ೧೪೩

ವ॥ ಅಂತುಗ್ರೋಗ್ರತಪದೊಳಮಾಬಾಹುಬಲಿವುನೀಂದ್ರಂಗೆ ಕೇವಲ ಜ್ಞಾನಾವಾಪ್ತಿಯಾಗದುದರ್ಕೆ ಭರತೇಶ್ವರಂ ವಿಸ್ಮಯಮುತ್ತು ಪ್ರೋಗಿ ವೃಷಭನಾಥನಂ ಬೆಸಗೊಳಿ ತಪದೊಳ್ ನಿಂದುಂ ನಿನ್ನ ನೆಲದೊಳ್ ನಿಂದೆವೆಂಬ ಮಾನಕಷಾಯಮುವರ್ಗಿನ್ನುಂ ಪತ್ತು ವಿಟ್ಟುದಲ್ತದಱಿಂ ಕೇವಲಜ್ಞಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯಾಗದಿರ್ದುದು. ನೀಂ ಪ್ರೋಗಿ ಕಾಲ್ಗಡಿಗಲೊಡಂ ಕೇವಲಜ್ಞಾನಮುಕ್ಕುವೆಂದು ಬೆಸಸಿದೊಡೆ ಲಬ್ಧೋಪದೇಶನಾಗಿ ವಿವಿಧಾರ್ಚನಾಸಮಗ್ರಪರಿಜನಪರಿವೃತಂ ರಾಜರಾಜಂ ಮುನಿರಾಜಚರಣಾಂಭೋಜದೊಳ್ ಬಂದೆಱಗಿ ವಿವಿಧಾರ್ಚನೆಗಳಿಂದಮರ್ಚಿಸಿ,

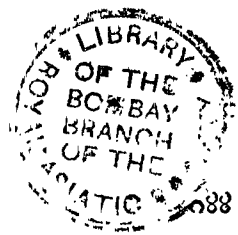

ನಿನ್ನ ಮಡಗೂಪ್ಪೆಲಂ ಮಾ
ನೋನ್ನತ ನೀನೀಯೆ ಬಂದುದೆಂ[illegible]
ದೇನ್ನಿನಗೆ ಬಗೆಯಲಪ್ಪದೆ
ನಿನ್ನನೆ ನೀಂ ಬಗೆಯ ಬಗೆಯದಿರ್ ಪೆಱಪೆಱತಂ ॥ ೧೪೪

ಎನಲೊಡಮುಂತಃಕರಣದೊ
ಳಿನಿಸಾನುಂ ನಿಂದುದೊಂದು ಮಾನಕಷಾಯ
ಮುನಿಪತಿಗೆ ಪ್ರೋಗೆ ಪುಟ್ಟದು
ದನಂತವಸ್ತುಪ್ರಕಾಶಿಕೇವಳಬೋಧಂ ॥ ೧೪೫

ಆಗಳ್ ದೊರೆಕೊಂಡಿರೆ ದೇ
ವಾಗಮವೇಕಾತಪತ್ರಮೆಸೆದಿರೆ ಕರಮಿಂ ।
ಬಾಗಿರೆ ಚಾಮರಯುಗ್ಮಮು
ದಾಗಳಿ ನಿಲೆ ದಿವ್ಯವಿಷ್ಟರಂ ಮಣಿಖಚಿತಂ ॥ ೧೪೬

ಜಯನಿನದಂ ಸುರದುಂದುಭಿ
ಚಯನಿನದಂ ಪುಷ್ಪವರ್ಷವೊರ್ಮೆಯೆ ಸಕಲೋ।
ರ್ವಿಯನೆಯ್ದೆ ಪರ್ವುತಿರೆ ಚಿ
ತ್ತೆಯ ಸರಿಯಂತೆಱಗಿ ಪೊಗೆದುದಮರಸಮೂಹಂ ॥ ೧೪೭

ವ॥ ಅಂತು ಬಾಹುಬಲಿಕೇವಳಿಯುಂ ನಾನಾದೇಶವಿಹಾರದೊಳ್ ವಿಶ್ವಜನೆ
ಮುಂ ನಿಜವಚೋಮೃತದಿಂ ಭವ್ಯಜನಸಾರ್ಥಮುಂ ತಣಿಪಲೆಂದು ಬಂದು
ಕೈಲಾಸಶೈಲದೊಳಾದಿದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳಿರ್ದಂ. ಇಂತು ಭರತೇಶ್ವರನು
ಮಾಮುನೀಶ್ವರನಂ ಪೂಜಿಸಿ,

ಪೆಸರ್ಗಂ ತೇಜಕ್ಕವೊಂದೋಜೆಗಮಹಿತವುಹೀಪಾಳಕರ್ಬೆಚ್ಚಿ ಬಾಯ್ಕ್ಕೀ
ಳಿಸಿ ಡೈವುಚ್ಚಸ್ಮಿಚಳೇಂದ್ರಂಬರೆಗವುಖಿಳಷಟ್ಖಂಡಭೂಭೃಗಮುಂ ಷ ।
ಷ್ಟಿಸಹಸ್ರಾಬ್ದಂಗಳಿಂ ದಿಗ್ವಿಜಯದೊಳಿರೆದಾನಂದಭೇರೀರವಂ ಘೂ
ರ್ಣಿಸೆ ಸಾಕೇತಕ್ಕೆ ವಂದಂ ಸುಕವಿಜನಮನೋವಾನಸೋತ್ತಂಸಹಂಸಂ ॥

ವ॥ ಅಂತು ನಿರ್ವರ್ತಿತಾಶೇಷದಿಗ್ವಿಜಯಸಾಹಸಾಶ್ಚರ್ಯಾವಲೋಕನನಿರ
ತಪುರಜನಾಶೀರ್ವಾದಶೇಷಾಕ್ಷತಂಗಳನಾಂತುಕೊಂಡು,

ವನಧಿಧ್ವಾನವುನೊಡ್ಡಿ ಸುತ್ತಿರೆ ನದದ್ಗಂಭೀರಭೇರೀಬೃಹ
ದ್ಧ್ವನಿ ನಾನಾವಿಧಮುಂಗಳಾನಕರವಂ ಕೈಗಣ್ಮೆ ಸಂಭ್ರಮವಂ ।
ದನವುಮಾಳಾಲಲಿತಾಂಶುಕಧ್ವಜವಿಳಾಸಾಕೀರ್ಣಮುಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಪೊ
ಕ್ಕನೆಯೋಧ್ಯಾಪುರಮುಂ ಮಹಾವಿಭವದಿಂ ಸಂಸಾರಸಾರೋದಯಂ ॥ ೨೬೯

ಗ॥ ಇದು ದೇವೇಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರವಂದ್ಯಚರಮಜಿನೇಂದ್ರಮುಖ
ಶೃಂಗ್ಯವಾಕ್ಯೇಂದ್ರಿಕಾಪ್ರಸರಪ್ರಸಾದೋದೀರ್ಣಸೂಕ್ತಿ
ಲ್ಲೋಲಮಾಲಾಕೀರ್ಣಕವಿತಾಗುಣಾರ್ಣವ
ಪ್ರಣೀತಮಪ್ಪಾದಿಪುರಾಣದೊಳ್
ದಿಗ್ವಿಜಯಧ್ವಜಾರೋಹಣಂ
ಚತುರ್ದಶಾಶ್ವಾಸಂ.
ಂಪೂರ್ಣಂ.

ಶ್ರೀದಯಿತಂ ಮನುಕುಲಗಗ
ನಾದಿತ್ಯಂ ಹಿಮವುನೆಯ್ದೆ ಷಟ್ಖಂಡವುವುಂ ।
ಸಾಧಿಸಿ ಜಿತದಿಙ್ಮಂಡಲ
ನಾದ ಮಹಾತ್ಮಂ ಸರಸ್ವತೀವುಣಿಹಾರಂ ॥ ೧

ವ॥ ತದನಂತರವೆ ಮಾಗಧಾವುರತನುಪ್ರಭಾಸಾವುರವಿಜಯಾರ್ಧಕು
ವಾರಕೃತವಾಲಖಿಲ್ಯವಾಲಹಿವುವತ್ಕುವಾರದಿವಿಜರಿಂದಂ ಗಂಗಾಸಿಂ
ಧುದೇವೀಪ್ರವುುಖದೇವೀನಿವಹದಿಂ ಲವಣಜಲಧಿಗಂಗಾಸಿಂಧುನದ್ಯಾದಿತೀರ್ಥ
ಜಲಪರಿಪೂರಿತವಿವಿಧೌಷಧಿರತ್ನಗರ್ಭವುಂಗಳಭೃಂಗಾರುಜಳಂಗಳಿಂಳಭಿ
ಷಿಕ್ತನಾದಾಗಳ್,

ಗಣಬದ್ಧಾವುರಖೇಚರ
ಗಣಭೂಚರನಿಕರವಾಗಧಾಧ್ಯವುರಶಿರೋ ।
ವುಣಿರುಚಿ ಪುದಿಯಿಯುವಿನಿಸುಂ
ವುಣಿಯುದೆ ಬೆಳಗಿದುವು ಭರತನೃಪನಖರುಚಿಗಳ್ ॥ ೨

ವ॥ ಅಂತು ಚಕ್ರಾಭಿಷೇಕೋತ್ಸವಾನಂತರಂ,

ಮನುಕುಳತಿಳಕಂ ವೃಷಭಾ
ಗ್ರನಂದನಂ ರಾಜರಾಜನಧಿರಾಜಂ ಚ ।
ಕ್ರನಿಧೀಶನಾದಿಭೂಭುಜ
ನೆನೆ ನೆಗಲ್ದಿಂ ಭರತಚಕ್ರಿ ವಿಶ್ವಂಭರೆಯೊಳ್ ॥ ೩

ವ॥ ಅಂತು ಷಟ್ಖಂಡಭರತಮಂಡಳವನುಂಡಿಗೆ ಸಾಧ್ಯಂವುಾಡಿ ಪದಿನೆಂ
ಟುಕೋಟಿ ಜಾತ್ಯಶ್ವಂಗಳುವೆಂಭತ್ತು ನಾಲ್ಕುಲಕ್ಕೆ ಗಂಧಸಿಂಧುರಂಗಳಪ್ಪ
ಭದ್ರಹಸ್ತಿಗಳುವೆಂಭತ್ತು ನಾಲ್ಕುಲಕ್ಕೆ ಸಮರಸನನ್ನಾಹಯೋಗ್ಯಂಗಳಪ್ಪ
ರಥಂಗಳುವೆಂಭತ್ತು ನಾಲ್ಕುಕೋಟಿವೀರಭಟನಿಕರವುುಂ ವುೂವತ್ತಿರ್ಧಾ
ಸಿರವುಕುಟಬದ್ಧರುಂ ವುೂವತ್ತಿರ್ಧಾಸಿರ್ವರ್ ವೈಯ್ದಾಪಿನ ಗಣಬದ್ಧದೇ
ವರುಂ ವುೂವತ್ತಿರ್ಧಾಸಿರ್ಬರುಭಯಕುಲವಿಶುದ್ಧವುಕುಟಬದ್ಧರ ತನೂ
ಜಯಿರಪ್ಪ ಕುಲಲಲನೆಯರುಂ ವುೂವತ್ತಿರ್ಧಾಸಿರ್ಬರ್ ಪ್ರತ್ಯಂತರಾಜತ

ನೂಜೆಯರುಂ ಮೂವತ್ತಿರ್ಯಸಿರ್ಬರವರೋಧವಧೂನಿವಹವುಂ ಅಂತು
ತೊಂಭತ್ತಾಱುಸಾಸಿರಮಂತಃಪುರವುಂ ಮೂಱುಕೋಟಿಯುವತಿಬಂಧುವ
ರ್ಗವುಂ ಮೂವತ್ತಿರ್ಯಸಿರಸಂಗೀತಕಸಂಗತನಾಟ್ಯಶಾಲೆಗಳುಂ ಮತ್ತಂ
ಲೌಕಿಕಶಾಸ್ತ್ರನಿವರ್ತನಂ ಬೆಱಸು ಪಲವುಂ ತೆಱದ ಪಜೆಗಳುಂ ಷಟ್ಕರ್ಮ
ಸಾಧನದ್ರವ್ಯಂಗಳುಂ ದಿವ್ಯಶಯ್ಯಾಸನನಾನಾಸದನಂಗಳುಂ ಶಾಲಿವ್ರೀಹಿ
ಯವಗೋಧೂಮಾದಿಧಾನ್ಯನಿಚಯದೊಡನೆನೇಕಧಾನ್ಯಸದನಂಗಳುಂ ಕ್ಷೌ
ಮದುಕೂಲಾದಿವಿವ್ಯವಸನವಿವಿಧಪ್ರಾವರಣವಿಶೇಷಂಗಳುಂ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಂ
ಗಳೊಡನನೇಕಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳುಂ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷಯೋಗ್ಯಮಣಿಮುಕ್ತಾಭರಣಂ
ಗಳುಂ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಜ್ಞೆಯಿಂದಂ ನೆಲನೆಲ್ಲಂ ಬಂದುಸಿಕೊಳ್ವೊಡಂ ತವದ
ನಕರಾಶಿಯುಂ ಮರಕತಪದ್ಮರಾಗವಜ್ರವೈಡೂರ್ಯಮುಕ್ತಾಫಳಾದಿನವರ
ತ್ನಂಗಳುವನುಕ್ರಮದಿಂದಂ ಶ್ರೀಗೃಹದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದ ಕಾಳಮಹಾಕಾ
ಳನೈಸರ್ಪಪಾಂಡುಕಪದ್ಮ ಪಿಂಗಳಮಾಣವಕಶಂಖನಸರ್ವರತ್ನಂಗಳೆಂಬನವೆ
ನಿಧಿಗಳುಂ ಆಯುಧಾಗಾರದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದ ಚಕ್ರಾಸಿದಂಡಚರ್ಮತ್ರರತ್ನಂ
ಗಳುಂ ಶ್ರೀಗೃಹದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿದ ನಿಧಿಮಣಿಚರ್ಮ ಕಾಕಿಣೀರತ್ನಂಗಳುಂ,
ವಿಜಯಾರ್ಧಪರ್ವತದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದ ಗಜಾಶ್ವ ಸ್ತ್ರೀರತ್ನಂಗಳುಂ, ಸಾಕೇ
ತನಗರದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದ ಸೇನಾನಾಯಕಪುರೋಹಿತಗೃಹಪತಿತಕ್ಷಕರತ್ನಂಗ
ಳುಂ ಅಂತುಪದಿನಾಲ್ಕು ತೆಱದ ಜೀವಾಜೀವರತ್ನಂಗಳುಂ ಕ್ಷಿತಿಸಾಗರ
ಮೆಂಬ ಪ್ರಾಕಾರದೊಳಂ ಸರ್ವತೋಭದ್ರಮೆಂಬ ಗೋಪುರದೊಳಂ
ಕೂಡಿದ ವೈಜಯಂತಿಯೆಂಬ ದಿವ್ಯಪ್ರಾಸಾದಮುಂ ದಿಕ್ಸ್ವಸ್ತಿಕಮೆಂಬ
ಸಭಾಭೂಮಿಯುಂ ನಂದ್ಯಾವರ್ತಮೆಂಬ ಶಿಬಿರನಿವೇಶಮುಂ ಗಿರಿಕೂಟ
ಮೆಂಬ ದಿಗವಲೋಕನಗೃಹಮುಂ ವರ್ಧಮಾನಮೆಂಬೀಕ್ಷಣಿಪ್ರಿಯಪ್ರೇ
ಕ್ಷಾಗೃಹಮುಂ ಮಹಾಘೆರ್ಮಾಂತಮೆಂಬ ಧಾರಾಗೃಹಮುಂ ಗೃಹಕೂಟ
ಮೆಂಬ ವರ್ಷಾವಾಸಮುಂ ಪುಷ್ಕಳಾವತಿಯೆಂಬ ಶಯನಸದನಮುಂ ಕು
ಬೇರಕಾಂತಮೆಂಬ ತವದ ಭಂಡಾರಮುಂ ವಸುಧಾರಕಮೆಂಬ ಕೋಶಾಗಾ
ರಮುಂ ಜೀಮೂತಮೆಂಬ ಮಜ್ಜನಗೃಹಮುಂ ಅವತಂಸಿಕೆಯೆಂಬ ರತ್ನ
ಮಾಲೆಯುಂ ದೇವರಮ್ಯಮೆಂಬ ಪಟಕಾಟಿಯುಂ ಸಿಂಹವಿಧೃತವೆಂಬ ಸಿಂ
ಹವಾಹಿನಿಯೆಂಬ ಮೃದುಶಯ್ಯೆಯುಂ ಮೇರುಕಂಠೋಪಮಮೆಂಬ ಸಿಂ

ಹಾಸನವುಂ, ಯಕ್ಷಕರವಿಧೂಯಮಾನವುಪ್ಪನುಪಮವೆಂಗಳವೆಂಬ ಮೂವತ್ತೆರಡುಚಾವುರಂಗಳುಂ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭವೆಂಬಾತಪತ್ರವುಂ ವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಭವೆಂಬ ಮಣಿಕುಂಡಲಯುಗಳಂಗಳುಂ ವಿಷವೋಚಿಕೆಗಳೆಂಬ ಪಾವುಗೆಗಳುಂ ಅಭೇದ್ಯವೆಂಬ ಕವಚಮುಂ ಅಜಿತಂಜಯವೆಂಬ ರತ್ನರಥಮುಂ ವಜ್ರಕಾಂಡವೆಂಬ ಬಿಲ್ಲುಂ ಅವೋಘವೆಂಬ ಶರನಿಕರಮುಂ ವಜ್ರದಂಡವೆಂಬ ಶಕ್ತಿಯುಂ ಸಿಂಹಾಟಕವೆಂಬ ಕುಂತಮುಂ ಲೋಹವಾಹಿನಿಯೆಂಬ ಸುರಿಗೆಯುಂ ಮನೋವೇಗವೆಂಬ ಕಣೆಯುಂ ಸಾನಂದಕವೆಂಬ ಬಾಳುಂ ಭೂತಮುಖವೆಂಬ ಖೇಟಕಮುಂ ಸುದರ್ಶನವೆಂಬ ಚಕ್ರರತ್ನಮುಂ ಚೂಡಾಮಣಿಯೆಂಬ ಮಣಿರತ್ನಮುಂ ಚಿಂತಾಮಣಿಯೆಂಬ ಕಾಕಿಣೀರತ್ನಮುಂ ಆಯೋಧ್ಯನೆಂಬ ದಂಡನಾಯಕನುಂ ಬುದ್ಧಿಸಾಗರನೆಂಬ ಪುರೋಹಿತನುಂ ಕಾಮವೃಷ್ಟಿಯೆಂಬ ಭಂಡಾರಿಗನುಂ ಭದ್ರಮುಖನೆಂಬ ತಕ್ಷಕಪತಿಯುಂ ವಿಜಯೋರ್ಧಪರ್ವತಮೆಂಬ ಯಾನಹಸ್ತಿಯುಂ ಪವನಂಜಯವೆಂಬ ತುರಗರತ್ನಮುಂ ಸುಭದ್ರೆಯೆಂಬ ಸ್ತ್ರೀರತ್ನಮುಂ ದ್ವಾದಶಯೋಜನಸಂಸರ್ಪನ್ನಿನಾದಂಗಳಪ್ಪನೆಂದಿಗಳೆಂಬ ಪನ್ನೆರಡುಂ ಮಹಾಭೇರಿಗಳುಂ ವಿಜಯಘೋಷಂಗಳೆಂಬ ಪನ್ನೆರಡು ಪಟಹಂಗಳುಂ ಪ್ರಣ್ಯಾಬ್ಧಿಸಂಭವಂಗಳಾಗಿ ಗಂಭೀರಾವರ್ತಂಗಳೆಂಬಿರ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕುಂ ಶಂಖಂಗಳುಂ ನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟುಕೋಟಿ ಪತಾಕೆಗಳುಂ ತಟಿದ್ವಳಯವಿಳಸಿತಂಗಳಾಗಿ ನಿಜಪ್ರಕೋಷ್ಠನಿಷ್ಠಿತಂಗಳಪ್ಪ ವೀರಾಂಗದಂಗಳೆಂಬ ಕಟಕಂಗಳುಂ ಮಹಾಕಲ್ಯಾಣಕಾರವೆಂಬ ದಿವ್ಯಾಹಾರಮುಂ ಅಮೃತಗರ್ಭಂಗಳೆಂಬ ಸದೋಘೃತಮುಂ ಅಮೃತಪರಿಮಳಾಮೋದವೆಂಬ ದಧಿಯುಂ ಅಮೃತರಸಾಯನವೆಂಬ ಪಾನಮುಂ ಮತ್ತಂ ಮೂವತ್ತಿಳ್ನಾಸಿರವಿಷಯಂಗಳುಂ ಎಳ್ಪತ್ತಿಳ್ನಾಸಿರಪ್ಪೊಲ್ಲಳುಂ ತೊಂಭತ್ತಾಱುಕೋಟಿಗ್ರಾಮಂಗಳುಂ ತೊಂಭತ್ತೈಸಾಸಿರದೊಣಾಮುಖಂಗಳುಂ ನಾಲ್ವತ್ತೆಣ್ಸಾಸಿರ ಪಟ್ಟಣಂಗಳುಂ ಪದಿನಾಱುಸಾಸಿರಖೇಡಂಗಳುಂ ಪದಿನಾಱುಸಾಸಿರ ಸಂವಾಹನಂಗಳುಂ ಐವತ್ತಾ ಱಂತರದ್ವೀಪಂಗಳುಂ ಏಕಕೋಟಿಪ್ರಮಾಣಸ್ಥಾಯಿಗಳುಂ ಶತಸಹಸ್ರಕೋಟಿಪಲಂಗಳುಂ ಮೂಱುಕೋಟಿಗೋಮಂಡಳಮುಂ ಪ್ರತ್ಯಂತವಾಸಿಗಳಪ್ಪೇಱ್ನೂಱುಕುಕ್ಷಿನಿವಾಸಿಗಳುಂ

ಎಲ್ಪತ್ತಿರ್ಪ್ಪಾಸಿರದುರ್ಗಾಟವಿಗಳುಂ ಪದಿನೇೞಾಸಿರಮೆಲ್ಲೀಚಕ್ಷಿರಾಜರುಂ
ಆತ್ಮೀಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪರಿಚ್ಛೇದಮಾಗೆ ವಜ್ರವೃಷಭನಾರಾಚಶರೀರಸಂಹ
ನನಸಾಮ್ಯನುಂ ಸಮಚತುರಶ್ರಸಂಸ್ಥಾನನುಂ ನಿಷ್ಪ್ರಪ್ತಕನಕವರ್ಣನುಂ
ಸ್ವಸ್ತಿಕನಂದ್ಯಾವರ್ತಾದಿಚತುಷ್ಷಷ್ಟಿಲಕ್ಷಣಧರನುಂ ತಿಳಮುಸೂರಿಕಾದ್ಯ
ನೇಕವ್ಯಂಜನನಿಧಿಯುಂ ಅಪಾರವೀರ್ಯನುಂ ಪಂಚಶತಚಾಪೋತ್ಸೇಧನುಂ
ಚತುರಶೀತಿಲಕ್ಷಣಪೂರ್ವಾನಪವರ್ತ್ಯಾಯುಷ್ಯನುಂ ಅಪ್ರತಿಹತಶಾಸನನು
ಮಾಗಿ,

ಹಿಮದಿಂದಂ ಲವಣಾಂಬುರಾಶಿವರೆಗಂ ಷಟ್ಖಂಡಭೂಮಂಡಳಂ
ನಿಮಿರ್ದಾಜ್ಞಾಪ್ರಸರಕ್ಕಗುರ್ವ್ವಗೊಳೆಯುಂ ವಿದ್ಯಾಧರರ್ ಮಾಗಧಾ ।
ದ್ಯಮರರ್ ತನ್ನನೆ ನಿಚ್ಚ ವೊಲಗಿಸೆಯುಂ ಚಕ್ರೇಶ್ವರಂ ಕೀರ್ತಿವಿ
ಭ್ರಮದಿಂ ಪಜ್ಜಳಪನ್ನಮುಜ್ಜಳಿಸಿದಂ ವ್ಯೋಮಾವನೀಭಾಗಮಂ ॥ ೪

ವ॥ ಅಂತು ಭರತಂ ಭರತಮಂಡಳಮನೇಕಚಕ್ಷತ್ರಚಕ್ಷಿಯೆಯಿಂದಂ ಪ್ರ
ತಿಪಾಲಿಸುತ್ತಮಿರೆಯಿರೆ,

ಪುರನಿಧಿಶಯ್ಯಾಸನರಾ
ಜ್ಯರತ್ನವಾಹನವರೂಥಿನೀನಾಟ್ಯಸಭಾ ।
ಪರಿಕರಸಹಿತಂ ಭರತೇ
ಶ್ವರಂಗೆ ಸಮಸಂದುದೀದಶಾಂಗಂ ಭೋಗಂ ॥ ೫

ವ॥ ಇಂತಯೋಧ್ಯಾಸಿಂಹಾಸನಾಸೀನನುಮುದಿತೋದಿತಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸು
ಖಾನುಭವನುಂ ಕೃತಕೃತ್ಯನುಮಪ್ಪ ಸಕಲಚಕ್ರವರ್ತಿ,

ಜಿನಪೂಜೋತ್ಸವಮುಂ ಮುಹಾಮಹಮುಮುಂ ತಾಂ ಮಾಡಿ ಸಲ್ವನ್ನಿಗಂ
ಧನಮುಂ ತಕ್ಕವಗರ್ಗ್ಯವೇೞ್ಪುದನಂತೇಗೆಯ್ದುವೊಲ್ಲರ್ ತಪ್ಪೋ ।
ಧನರಾರಾಧ್ಯಗೃಹಸ್ಥರಾದರೊಳಮಿನ್ನಾರ್ ತಕ್ಕರಾರೈವೆನೊ
ಯ್ಯನುಪಾಯಾಂತರದಿಂದಮೆಂದೊಸಗೆಯುಂ ತದ್ವ್ಯಾಜದಿಂ ಮಾಡಿದಂ ॥ ೬

ವ॥ ಅಂತು ಮಾಡಿ,

ಹರಿತಾಂಕುರಫಳಪುಷ್ಪೋ
ತ್ಕರಂಗಳಂ ಪೊಸತೆ ಮೊಳಿತ ಧಾನ್ಯಂಗೆಳನಾ ।

ಧರಣೀಶಂ ಕೆದಱಿಸಿದಂ
ನಿರಂತರಂ ರಾಜಗೇಹದೊಳಗಂ ಪೊಱಗಂ ॥ ೬

ಕೆದಱಿಸಿ ಬಟಿಯಂ ಬರವೇ
ಱುದುಮಲ್ಲಿ ಕೆಲರ್ ವಿವೇಕರಹಿತರ್ ಬಂದರ್ ।
ಮೊದಲೊಳೆ ಪೊಕ್ಕರ್ ಬ್ರತಮಿ
ಲ್ಲದವರ್ ತುಳಯುತ್ತುಮಂಕುರಂಗಳನಾಗಳ್ ॥ ೭

ಸಾವದ್ಯಭೀರುಗಳ್ ಕೆಲ
ರಾವಿವಿಧಫಲಪ್ರಸೂನಪಲ್ಲವತತಿಯಿಂ ।
ತೀವಿದ ರಾಜಾಂಗಣಮನಿ
ಳಾವಂದ್ಯರ್ ಮೆಟ್ಟಲೊಲ್ಲದಲ್ಲಿಯೆ ನಿಂದರ್ ॥ ೮

ನಿಲಲೊಡಮನಿಬರುಮುಂ ಭೂ
ತಲಪತಿ ಬಟಿಯಟ್ಟಿ ಬರಿಸೆ ಪೆಱತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ।
ಮಲರಹಿತರ್ ಬಂದು ಧರಾ
ಲಲನಾಧೀಶಂಗೆ ವಿನತಮಸ್ತಕರಾದರ್ ॥ ೯

ವ॥ ಆಗಳ್ ಭರತೇಶ್ವರಚಕ್ರವರ್ತಿ ನೀಮಿನಿಬರುಮಿವರ್ ಬಂದ ಮಾರ್ಗ
ದೊಳ್ ಬಾರದೆ ಪೆಱತೊಂದು ಮಾರ್ಗದೊಳೀಕೆ ಬಂದಿರೆಂದು ಬೆಸಗೊಳೆ

ಫಳಕುಸುಮಪ್ರವಾಳಹರಿತಾಂಕುರರಾಜಿಯೊಳ್ಳಿ ಜೀವಸಂ
ಕುಳಮಳವಲ್ಲದುಂಟದಱಿನಾಗದು ಪರ್ವದಿನಂಗಳೊಳ್ ಬ್ರತಂ ।
ಗಳನೊಡಗೂಡಿ ನಿಂದೆವುಗೆ ಮೆಟ್ಟಲಿಳೀಶ್ವರ ಕೇಳ್ದಿವಾವಿದಂ
ತಿಳಿಯೆ ಗಣಾಧಿಪರ್ ಬಿಸಿಸಿ ರುಂದ್ರಜಿನೇಂದ್ರಸಭಾಂತರಾಳದೊಳ್ ॥ ೧೦

ವ॥ ಅದಱಿಂ ಪ್ರವಾಳಪತ್ರಪುಷ್ಪಾಂಕುರಂಗಳಿಂದಂ ಸಂಕೀರ್ಣಮಪ್ಪ ರಾ
ಜಾಂಗಣಮಂ ಮೆಟ್ಟದೆ ಪೆಱತೊಂದು ಬಟ್ಟೆಯೊಳ್ ಬಂದೆವೆಂಬುದುಂ ನಾಭಿ
ನಂದನನಂದನನವರ ದೃಢವ್ರತಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ದಾನಸನ್ಮಾನಯೋಗ್ಯರಪ್ಪರೆಂ
ದು ಪದ್ಮನಿಧಿಯೆಂಬ ನಿಧಿಯಂ ತರಿಸಿ ತಪನೀಯಸೂತ್ರದೊಳೀಕಾಕ್ಷೀ
ಕೋತ್ತರದಶಾಂತಂಬರಮವರವರ ನೆಲೆಗಳೊಳ್ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಾಭಿಧಾನಯ
ಜ್ಞೋಪವೀತದಿಂ ಪವಿತ್ರಗಾತ್ರರ್ಮಾಡಿ,

ಏನಭಿಮತಮವರ್ಗವರ್ಗದ
ನೇನುಂ ತೊದಳಿಲ್ಲದಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿದಂ ಸ।
ನ್ಮಾನಪುರಸ್ಸರಮೆಂತುಟೆ
ನಾನಾವ್ರತಯುತರನಾರುಮೀಂ ಮನ್ನಿಸರೇ ॥ ೧೦

ವ್ರತಹೀನರನನಿಬರುಮುಂ
ಕ್ಷಿತಿಪತಿ ಬೇಱುರಿಸಿ ಮಾನ್ಯರಂ ಮನ್ನಿಸೆ ತ।
ದ್ವ್ರತಹೀನರುಮಂದಖಿಳ
ವ್ರತಮುಂ ಕೈಕೊಳ್ವ ಬಗೆಗೆ ಬಗೆಯುಂ ತಂದರ್ । ೧೫

ವ॥ ಭರತೇಶ್ವರಂ ತಾನುಂ ಮುನ್ನಿ ಭಟ್ಟಾರಕರ ಸಮಕ್ಷದೊಳ್ ಸಮಾ
ಕರ್ಣಿತೋಪಾಸಕಾಧ್ಯಯನನಪ್ಪುದಱಿಂದಮಾರೇನಂಬೇಱಿಪ್ಪರವರ್ಗದನೆ
ಕೊಟ್ಟು ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ್ ಮಾಱಿ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷನುಂ ಮಹಾಮಂಡಳಿಕಪ್ರ
ಮುಖಮಕುಟಬದ್ಧರ್ ಮಾಱಿ ಚತುರ್ಮುಖನುಂ ಅರ್ಧಮಂಡಳಿಕರ್
ಮಾಱಿ ಸರ್ವತೋಭದ್ರನೆಂಬ ಪೆಸರನೊಡನೆಯೆ ಮಹಾಮಹಮುಂ ಇಂ
ದ್ರರ್ ಮಾಱಿ ಇಂದ್ರಧ್ವಜಮುಂ ಸಮಸ್ತ ಭವ್ಯಜನನಿರ್ವರ್ತ್ಯಮಾನಾಷ್ಟಾಹ್ನಿ
ಕಮುಂ ಚೈತ್ಯಾಲಯನಿರ್ಮಾಣನಿರ್ಮಾಪಣಶಾಸನಾರೋಪಿತಗ್ರಾಮಕ್ಷೇತ್ರ
ವಿತರಣಮುಂ ಮುನಿಜನಪೂಜಾನ್ನದಾನಾದಿಕರಣಜನಿತಗೃಹಜನಸತತೋಪ
ನೀಯಮಾನಪಾದ್ಯಗಂಧಾಕ್ಷತಕುಸುಮಚರುಧೂಪದೀಪಫಲಾದ್ಯರ್ಚನಾತ್ಮ
ಕಮಪ್ಪ ನಿತ್ಯಮಹಮುಂ ಶಾಂತಿಕಪೌಷ್ಟಿಕಾದಿಗಳುಮಂ ಬಗೆದು ಮಾಱಿ
ಬಗೆಯುಂ ಘೃತಕ್ಷೀರದಧಿನಾಳಿಕೇರತೋಯಾವ್ರುರಸೇಕ್ಷುರಸಗಂಧೋದ
ಕಾದಿಗಳಿಂ ಮಾಡುವ ಸವನಮುಂ ಮೂಱುಂ ಪೊತ್ತು ಮರ್ಚನಾಪುರಸ್ಸರಂ
ಧೂಪೋದ್ಧಾರಂಗೆಯ್ವ ನಿರಂತರತ್ರಿಸಂಧ್ಯಾಸೇವೆಯುಮೆಂದೆಂಟುಂ ತೆಱದ
ಪೂಜೆಯುಮನರ್ಘಪೂಜೆಯುಮಂ ಮನ್ನಿಸಿ ಅಸಿಮಷಿಕೃಷಿವಣಿಗ್ವಿದ್ಯಾಶಿ
ಲ್ಪಕರ್ಮಂಗಳಿಂ ಶುದ್ಧವೃತ್ತಿಯಿಂದರ್ಥೋಪಾರ್ಜನಂಗೆಯ್ವ ವಾರ್ತೆಯುಂ ತ್ರಿ
ಶುದ್ಧಿಯಿನನುಕಂಪೆವೆರಸು ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಾಣಿಗಳ್ಗೆ ಭಯಂಗುಡುವ ದಯಾತಿದ್ಧ
ಯುಂ ತ್ರಿಯಾಮಾತ್ರಿತಯಂಗಳಿಂದಮಾತ್ಮಸಮಾನಶ್ರಾವಕಾಗ್ರಣಿಗಳ್ಗೆ ಕ
ನ್ಯಾಭೂಮಿಸುವರ್ಣಹಸ್ತ್ಯಶ್ವರಥರತ್ನಾದಿಗಳಂ ಕುಡುವ ಸಮುದತ್ತಿಯುಂ
ಪರಮತಪಶ್ಚರಣನಿರತಯತಿಸಮಿತಿಗೆಲ್ಲಂ ಪ್ರತಿಗ್ರಹಾದಿಪುರಸ್ಸರಂ ನಿರವದ್ಯ

ಹಾರಾದಿವಿತರಣರೂಪಪಾತ್ರದತ್ತಿಯುಂ ನಿಜಾನ್ವಯೋದ್ಧರಣಸಮರ್ಥನಪ್ಪ ಗ್ರತನೂಭವಂಗಾತ್ಮೀಯಧರ್ಮಧನಬಂಧುಗಳಂ ಸಮರ್ಪಿಪ ಸಕಳದತ್ತಿಯುಂ ಬೆರಸು ಚತುರ್ವಿಧವುಪ್ಪ ದತ್ತಿಯುಂ ಉಪಾಸಕಾಧ್ಯಯನಾಧ್ಯಾಪನಾನಂತರಂ ಸಕಳಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳನೋದುವೋದಿಸುವ ನೆನೆವ ಬರೆವ ಪರವು ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಮುಂ ಪಂಚಾಣುವ್ರತಾದಿಪ್ರವರ್ತನಸ್ವಭಾವಸಂಯಮಮುಂ ಅನಶನವೃತ್ಯಾದಿತಪೋನುಷ್ಠಾನಮುಂ ಬೆರಸಾರ್ಯಷಟ್ಕರ್ಮಂಗಳಂ ನಿಮಗಿವು ಕುಲಾಚಾರಂಗಳಿಂದಱಿಯೆ ಪೇೞ್ದು ಕೈಕೊಳಿಸಿ,

ಆಱುಂವೃತ್ತಿಗಳನಿವಂ
ಮಾಱುದಿರಲ್ಲರ್ ದ್ವಿಜನ್ಮರೀವೃತ್ತಿಗಳಂ।
ಬೇಱಾದರ್ ದ್ವಿಜರುಂತೇಂ
ಬೇಱುಂಟೆ ಮನುಷ್ಯಜಾತಿ ತಾನೊಂದೆ ವಲಂ ॥ ೧೪

ವ್ರತಸಂಸ್ಕಾರದಿನಾದರ್
ವೆತತಗುಣರ್ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ್ ಕ್ರಿಯಾಸಂತತಿಸಂ।
ಯುತರುಚಿತಸತ್ಕ್ರಿಯಾವಿರ
ಹಿತನಾತಂ ನಾಮಧಾರಕಂ ದ್ವಿಜನಲ್ಲಂ ॥ ೧೫

ವ॥ ಎಂದವರನಾತ್ಮೀಯಾನ್ವಯೋಚಿತವ್ರತಂಗಳೊಳ್ ದೃಢವ್ರತರಂಮಾಡಿ ಮತ್ತಂ ದ್ವಾದಶಾಂಗಂಗಳೊಳ್ ಪೇೞ್ದ ದಾನಪ್ರೀತಿಸುಪ್ರೀತಿಧೃತಿಮೋದಪ್ರಿಯೋದ್ಭವನಾಮಕರ್ಮಬಹಿರ್ಯಾನನಿಷದ್ಯಾನಪ್ರಸಾದನವ್ಯೂಷ್ಟಿಕ್ರೀಶಾವಾಪಲಿಪಿಸಂಖ್ಯಾನಸಂಗ್ರಹೋಪನಯನಬ್ರತಚರ್ಯಾವ್ರತಾವತರಣವಿವಾಹವರ್ಣಲಾಭತುಲಾಕಾರ್ಯಗೃಹೀತ್ವವ್ರಶಾಂತಿಗೃಹತ್ಯಾಗದೀಕ್ಷಾಜಿನರೂಪಮೌನಾಧ್ಯಯನವೃತ್ತತೀರ್ಥಕೃದ್ಭಾವನಾಗುರುಸ್ಥಾನಾಭ್ಯುಪಗಮಗಣೋಪಗ್ರಹಸ್ವಗುಣಸ್ಥಾನಸಂಕ್ರಾಂತಿನಿಸ್ಸಂಗತಾತ್ಮಭಾವನಾಯೋಗನಿರ್ವಾಣಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಯೋಗನಿರ್ವಾಣಸಾಧನೇಂದ್ರೋಪಪಾತಾಭಿಷೇಕವಿಧಿಸುಖೋದಯೇಂದ್ರತ್ಯಾಗಾವತಾರಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭೋತ್ಕೃಷ್ಟಜನ್ಮಮಂದರಾದ್ರೀಂದ್ರಾಭಿಷೇಕಗುರುಪೂಜೋಪಲಾಭಯುವರಾಜ್ಯಚಕ್ರಲಾಭದಿಗ್ವಿಜಯಚಕ್ರಾಭಿಷೇಕಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣಯೋಗಸನ್ನಾಹಾರ್ಹತ್ಸಂವಿಹಾರಯೋಗ್ಯತ್ಯಾಗನಿರ್ವೃತಿಯೆಂಬಯ್ವತ್ತುಮೂಱು ಗರ್ಭಾದಿನಿರ್ವಾಣಪರ್ಯಂತಂಗಳಪ್ಪ ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆಗಳಂ,

ಮೊದಲಿಂ ತಗುಳ್ದು ತುದಿವರೆ
ಮಿದರ್ಕಿದಾಚರಣಮಿದಱ ವಿಧಿಯಿಂತುಟು ತ।
ಪ್ಪದೆ ಮನ್ತ್ರಪೂರ್ವಕಂ ನೆಗ
ೞ್ವುದೆಂದು ಚಕ್ರಾಧಿಪಂ ಮನಂಗೊಳೆ ಪೇೞ್ದಿಂ॥ ೧೬

ವ॥ ಮತ್ತಮವತಾರವೃತ್ತಿಲೋಭಗರ್ಣಗರ್ಭಜನ್ಮಪೂಜಾರಾಧ್ಯಪುಣ್ಯಯಜ್ಞಾ
ಧ್ವರಚರೋಪಯೋಗತ್ವಮೆಂಬೆಂಟುಂ ಬೆರಸುಂ ಪೂರ್ವೋಕ್ತೋಪನ
ಯನಾದಿಚತ್ವಾರಿಂಶತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳೊಡನೆನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟುದೀಕ್ಷಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆಗಳು
ಮಂ ಸಜ್ಜಾತಿಸದ್ಗೃಹತ್ವಪರಿವ್ರಾಜ್ಯಪದಸುರೇಂದ್ರತ್ವಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪರಮಾ
ರ್ಹಂತ್ಯಪರಿನಿರ್ವಾಣಮೆಂಬೇೞುಂ ಪರಮಸ್ಥಾನನಾಮಕೃತಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆಗ
ಳನತಿಬಾಲವಿದ್ಯಾಕುಲಾವಧಿವರ್ಣೋತ್ತಮತ್ವಪಾತ್ರತ್ವಸೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಕಾರಿವ್ಯ
ವಹಾರದಂಡ್ಯತ್ವಮಾನಾರ್ಹತ್ವಪ್ರಜಾಸಂಬಂಧಾಂತರಮೆಂಬ ಪತ್ತು ಮಧಿಕಾ
ರಂಗಳುಮನೆಱಿಪಿ, ಮತ್ತಂ ಗರ್ಭಾನ್ವಯಾದಿಕ್ರಿಯೆಗಳನನುಷ್ಠಿಸುವಾಗಳ್
ವಿನೇಯಜನತಾಸತತಾರ್ಚಿತಜಿನಭವನದೊಳಮಾತ್ಮೀಯಗೃಹಾಭ್ಯಂತರ
ಪ್ರಶಸ್ತಪ್ರದೇಶಂಗಳೊಳಂ ಪ್ರಶಸ್ತಮೃತ್ತಿಕಾವಿರಚಿತೋನ್ನತವೇದಿತಳಾ
ಷ್ಟಮಮಹಾಪ್ರತಿಹಾರ್ಯಸಮನ್ವಿತಜಗತ್ಪೂಜ್ಯಪೂಜಿತಾರ್ಹತ್ಪ್ರತಿಮೆಗಳ
ನಿಱಿಸಿ ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಸ್ನಪನಪೂಜಾಪುರಸ್ಸರಂ ಬಹುವಿಧಾರ್ಚನೆಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿ
ಧರ್ಮಚಕ್ರಚ್ಛತ್ರತ್ರಿತಯಂಗಳ ಬಳಸಿಯುಮುಪಾಶ್ರಯಂಬಡೆಯೆ ನಿಱಿಸಿ
ತೀರ್ಥಕರಗಣಧರಾನಗಾರಕೇವಳಿಗಳ ಪರಿನಿರ್ವಾಣಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ ಶರೀರಸಂ
ಸ್ಕಾರಾದಿಗಾರ್ಹಪತ್ಯದಕ್ಷಿಣಾಗ್ನ್ಯಾಹವನೀಯಮೆಂಬ ಪೆಸರಂ ಪಡೆದಗ್ನಿತ್ರ
ಯಂಗಳೊಳಗರ್ಹದರ್ಚನಾಭಿಷೇಕಘೃತತಿಳಾಜ್ಯಾಹುತಿಗಳಿನುಪಾಸಕಾಧ್ಯ
ಯನಗದಿತಸಮಸ್ತಪ್ರಕಾರಪಿಪೀಲಿಕಾಜಾತ್ಯಾದಿಮಂತ್ರಂಗಳಂ ಕ್ರಿಯಾ
ನುಯುಕ್ತಮಾಗೆ ಪೇೞ್ದು ಪೂರ್ವಾಪರವಿದೇಹಂಗಳೊಳ್ ಅವ್ಯವಚ್ಛಿನ್ನರೂ
ಪದಿಂ ಭರತೈರಾವತಂಗಳೊಳ್ ನಿಜೋಚಿತಕಾಲಕಾಲಾರಂಭಾವಸಾನರೂಪ
ದಿಂ ನೆಗೞ್ದೀಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಂಗಳನಿಲ್ಲಿಂದಿತ್ತೆ ಡೆಯುಡುಗದೆ ನಡೆಯಿಸುವುದು
ಈಕ್ರಿಯೆಗಳನುಷ್ಠಾನಮಂತ್ರಶೂನ್ಯಂಗಳಾದಂದು,

ದೊರೆಕೊಳಿಸುವ ತತ್ಕ್ರಿಯೆಯೊಳ್
ಪರಿಣಮಿಸುವ ಫಲಮನನ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರತನುತ್ರೋ।

ತ್ಕರರಹಿತಂಗಸಹಾಯಂ
ಗರಾತಿಬಳಜಯಮನಳವು ದೊರೆಕೊಳಿಸುವನ್ನೋಲ್ ॥ ೧೩

ಅದಱಿಂದಂ ಸಕಳಾಗಮ
ವಿದರಿದನಿಂ ತಪ್ಪದಂತು ನೆಗಟಿಂ ನೆಗಟ್ದಿಂ ।
ದುದಿತೋದಿತಪರಮಸುಖಾ
ಸ್ಪದಕ್ಕೆ ಬಗೆದಂತೆ ನೀಮಿ ಮೊದಲಿಗರಪ್ಪಿರ್ ॥ ೧೪

ಇದನಾದಿಪ್ರಭವಂ ಭವಭ್ರಮಣದುಃಖೋಗ್ರಾಗ್ನಿಯೊಳ್ ಮಗ್ಗಿದ
ಪ್ಪುದು ಜೀವಂಗಳನೆಂಬಿನಂ ಬಳಸದೀವಿಖ್ಯಾತ್ಮಬಂಧಂ ಕಳ ।
ಲ್ದುದಿರುತ್ತಿರ್ಪಿನೆಗಂ ಚತುರ್ದಶಗುಣಸ್ಥಾನಂಗಳಂ ನಂಬಿ ಪೊ
ರ್ದಿದವರ್ ಪೊರ್ದಿದರಲ್ತೆ ಮುಕ್ತಿವನಿತಾಕಾಂಚೀಗುಣಸ್ಥಾನಮಂ ॥ ೧೫

ಪರಮಬ್ರಹ್ಮತನೊಭವರ್ ದ್ವಿಜವರರ್ ವರ್ಣೋತ್ತಮರ್ ಲೋಕಪೂ
ಜ್ಯರಿಳಾವಲ್ಲಭಮಾನ್ಯರುನ್ನತಗುಣರ್ ಚಾರಿತ್ರಶುದ್ಧರ್ ಧರಾ ।
ಮರರೀಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಂದು ಕೊಂಡುಕೊನೆದಾಷಟ್ಖಂಡಭೂಮಂಡಲೇ
ಶ್ವರನೋರಂತೆ ನೆಗಟ್ಟೆ ಕೂಡೆ ನೆಗಟ್ದಿತ್ತೆತ್ತಂ ದ್ವಿಜನ್ಮಾನ್ವಯಂ ॥ ೧೬

ಎಂದಿಂತು ನಾಭಿನಂದನ
ನಂದನನಾನಂದದಿಂದಮುಂದವರಂ ತ ।
ನ್ನೊಂದಂದದಿಂದೆ ನಡೆಯಿಸಿ
ದಂ ದಾನಂಗುಡುವದೊಂದಲಂಪಿನ ಪೆಂಪಿಂ ॥ ೧೭

ವ॥ ಅಂತು ಭರತೇಶ್ವರಂ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ ತಾನೆ ಮಾಡಿದ ತನ್ನ ಕೊಂಡಾಟದಿನತಿಪ್ರಸಿದ್ಧಮಾದ ವಿಪ್ರಸಂತತಿ ಕೆಲವುಕಾಲಂ ನಡೆವನ್ನೆಗ ಮೊಂದುದಿವಸಂ ತ್ರಿಯಾಮಾವಿರಾವಮೊಳ್ ಆರ್ಷ್ಯಭೃಂಗಳುಂ ದೂರಾ ರಿಷ್ಟಫಲಸೂಚಕಂಗಳುಮಪ್ಪ ಸ್ವಪ್ನಂಗಳಂ ಕಂಡು ಬೆಚ್ಚಿದಂತೆರ್ದು ವಿಾಗಳೆನ್ನ ಕಂಡಕನೆಸುಗಳೀಯುಗದ ಕಡೆಯೊಳ್ ಪ್ರಜೆಗಳ್ಗಿ ವಿವಿಧೋ ಪದ್ರವಸೂಚಕಂಗಳಾಗಿ ತೋರ್ಕುಮೆಂದನುಮಾನದಿನಪ್ಪಟ್ಟರೂಪದಿನಱಿ ದು ಭಗವದರ್ಹತ್ಪಮಾಪಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಯುಗಪತ್ಪಕಳಪದಾರ್ಥಯಥಾರ್ಥಾ ವಭಾಸಿಯಪ್ಪ ಕೇವಲಜ್ಞಾನದಿಂ ವಿಶೇಷನಿಶ್ಚಯಮುಂ ಮಾಡುವನೆಂದು ಸಕ

ಳಪ್ರಾಭಾತಿಕಕ್ರಿಯೆಯಂ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ ಮುಕುಟಬದ್ಧ ಪರಿವೃತನಾಗಿ ಬಂದು ಕೈಲಾಸಗಿರೀಂದ್ರಸ್ಥಿತಸಮವಸೃತಿಯಂ ಸಂಸೃತಿಲತಾವಿಚ್ಛಿದಿಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಗಂಧಕುಟಿಯಂ ಮೂಱುಸೂಱ್ಬಲವಂದು ದೇವದಾನವಗಂಧರ್ವವಿದ್ಯಾಧರಾರಾಧ್ಯನಂ ವೃಷಭನಾಥನನರ್ಥಾನುಗತಾಪ್ಯೋತ್ತರಸಹಸ್ರನಾಮಾಂಕಿತ ಸ್ತುತಿಗಳಿಂ ಸ್ತುತಿಯಿಸಿ ದಿವ್ಯಾರ್ಚನೆಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿ ಗಣಧರಾದಿಯತಿಸಮಿತಿಗೆಱಗಿ ನಿಜೋಚಿತಸ್ಥಾನದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರ್ದಾಗಳ್,

ಪರಿಣಾಮಶುದ್ಧಿ ದೊರೆಕೊಳೆ
ಪುರುಪರಮೇಶ್ವರಪದಾಬ್ಜಭಕ್ತಿಯಭರದಿಂ ।
ಭರತಂಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಲಕ್ಷಣ
ಪರಿಕರದಿಂ ತೊಟ್ಟನವಧಿ ಪುಟ್ಟತ್ತಾಗಳ್ ॥ ೮೦

ಪ॥ ಆಂತುತ್ಪನ್ನಾವಧಿಬೋಧಂ, ಧರ್ಮಾಮೃತಾಸ್ವಾದನಪರನಾಗಿ ಕಿಱಿದು ಪೊತ್ತಿನಿರ್ದು ನಿಜಮನೋಗತಕಾರ್ಯವಿಜ್ಞಾಪನಮುಖರಮುಖನಾಗಿ,

ಆದಿಬ್ರಹ್ಮನೆನಲ್ ಮೊದ
ಲಾದುದಱಿಂ ದೇವ ಮೂಲ್ಪ ನೀನಿರ್ದಂತಾ ।
ನಾದ ಮರುಳ್ತನದಿಂದು
ತ್ಪಾದಿಸಿದೆಂ ಬ್ರತಸಮೇತವಿಪ್ರಾನ್ವಯಮಂ ॥ ೮೧

ಗುಣಭೂಮಿವಿಭಾಗದೊಳಾ
ದೇಣಿಕೆಯೊಳಿಂದಾದಿಯಾಗೆ ಪನ್ನೊಂದುವರಂ ।
ಗುಣವದ್ಬ್ರತಚಿಹ್ನಂ ಗುಣ
ಮಣಿಭೂಷಣ ಸೂತ್ರಮುಮೆರ್ದುದವರ್ಗೆನ್ನಿಂದಂ ॥ ೮೨

ಇದಱೊಳ್ ಗುಣಮೋ ದೋಷಮೊ
ಪೊದಮ್ಬಿ ನಿಂದಪುದಯುಕ್ತಮೋ ಯುಕ್ತಮೊ ಪೇ ।
ಟಿದು ಹಾನಿಯೊ ವೃದ್ಧಿಯೊ ತಾ
ನದಾವುದಂ ಪೊರ್ದಿ ನಿಲ್ಕುವುಘವಿಘಟಪಟೂ ॥ ೮೩

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಮಿಂದಿನ ದಿನಂ ಬೆಳಗಪ್ಪ ಜಾವದೊಳ್ ಪದನಾಱು ಕನಸುಗಳಂ ಕಂಡೆನಾಕನಸುಗಳನಿಷ್ಟಫಲಸೂಚಕಂಗಳೆಂಬುದಂ ಸಾಮಾ

ನ್ಯೆದಿನುಪಲಕ್ಷಿಸಿದೆನವಱ ಫಲಮುಮನೆನೆಗಱಯಿಯೆ ಬೆಸಸಿಮೆಂದವಧಿಜ್ಞಾನದಿಂ ತಾನಾಕನಸುಗಳನಱಿವನಾಗಿಯುಂ ಸಭಾಜನಕ್ಕವುಱಿಪಲೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂ ಪ್ರಶ್ನಾನುಕ್ರಮದಿಂ ತ್ರಿಲೋಕಗುರುವಿಂತೆಂದು ಬೆಸಸಿದಂ ನೀನಾದ್ವಿಜನ್ಮಜಾತಿಯಂ ಬಳ್ಳಿತಂವೂಡಿದೆಯಾದೊಡಂ,

ಧರೆಯೊಳ್ ಧರ್ಮಾರ್ಥದಿಂ ನೀಂ ಸೃಜಿಯಿಸಿ ನೆಗೞ್ದೀವಿಪ್ರಸಂತಾನದೊಂದಾ
ಚರಣಂ ನೀನೆಂದ ಪಾಂಗಿಂ ಕೃತಯುಗದೊಳೆ ದಲ್ಸಲ್ಗುಮಿನ್ನತ್ತ ನಪ್ಪಾ ।
ಚರಣಂ ಸನ್ಮಾರ್ಗದೊಳ್ ಮುಚ್ಚರಿಸಿ ಕಲಿಯುಗಾಭ್ಯರ್ಣದೊಳ್ ದ್ರವ್ಯ ಲೋಭಾ
ತುರರುನ್ಮಾರ್ಗೋತ್ಪದೇಶೋದ್ಯತಮತಿಗಳತಿಕ್ರೂರರಪ್ಪರ್ ದ್ವಿಜನ್ಮರ್ ॥

ಮಧುಮದ್ಯಮಾಂಸಲೋಲುಪ
ರಧಾರ್ಮಿಕರ್ ಪರವಧೂರತಿಪ್ರಿಯರಧಮರ್ ।
ವಧನಿರತರ್ ಪಾಪಿಗಳನ್ಯ
ತಧನರ್ ದ್ವಿಜರಿನ್ನೆರಪ್ಪರಾಕಲಿಯುಗದೊಳ್ ॥ ೬೫

ವ॥ ಆದೊಡವಿಾಗಳವರ್ ಸದಾಚಾರರಪ್ಪುದಱಿಂ ಅವರನಾಮಾಕ್ಕೆಯೊಳಿ ನಡೆಯಲೀಯದೆ ಮಾಡಿ ಕಿಡಿಸಿದೊಡೆ ನಿನಗೆ ಪಿರಿದುಂ ದೂಱಕ್ಕುಮೆಂದು ಪೇೞ್ದು ಮತ್ತಮಾತನ ಕಂಡ ಷೋಡಶಸ್ವಪ್ನ ಸೂಚಿತಫಲಂಗಳನಿಂತೆಂದು ಬೆಸಸಿದರ್,

ಭರತಮಹೀತಳಮನಳಂ
ಕರಿಸಿರ್ದಿರ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಕೇಸರಿಗಳನಾ ।
ದರದಿಂ ಕಂಡುದಱಿಂದನಿ
ಬರೆ ತೀರ್ಥಕರರ್ಕಳಪ್ಪರವರ ವಿಹಾರಂ ॥ ೬೬

ಧರೆಯೊಳ್ ಸಲೆ ಪಾಷಂಡಿಗ
ಳರೆಬರ್ ಪುಟ್ಟಿಯುಮಡಂಗುವರ್ ಮತ್ತಂ ಕೇ ।
ಸರಿಗಳ ಬಳಸಿಯುಮೆನುಕೂ
ಲರೂಪದಾಡುವ ಮೃಗಂಗಳಂ ಕಂಡುದಱಿಂ ॥ ೬೭

ಪರಮಜಿನತೀರ್ಥರೊಳ್ ಪಲ
ಬರುಮಾಗಿಯುಮೀಕಲಿಂಗಿಗಳ್ ವಿಕೃತಿಗಳಂ ।

ವಿರಹಿತರಪ್ಪರೆ ಮದಸಿಂ
ಧುರಭಾರಮನಾನಲಾಖದಳ್ಪಿಂ ಬೆನ್ನೆಂ ॥ ೨೩

ನೆಳದಳಿದು ನಡೆವ ಹಯದಳ
ಯಿಳವಂ ಕಂಡುದಱಿನಧಿಕಬಲಮುನಿಪಧೃತಾ ।
ತುಳಗುಣಭಾರಮನಾಂಪೆನಿ
ತಳವಿಲ್ಲದೆ ಕಿಡುವರಲ್ತೆ ದುಷ್ಪಮಯತಿಗಳ್ ॥ ೨೪

ನೆರೆದೊಂದಿನಿಂದ ಶಾಕ್ವರ
ವರಯೂಥಮನವನಿನಾಥ ಕಂಡುದಱಿಂದೊ ।
ರ್ವರೆ ವಿಹರಿಪುದಂ ಬಿಸಟಂ
ಬರಾಂಬರರ್ ತಮ್ಮ ಸಮುದಯಂಬೆಱಿಸಿರ್ಪರ್ ॥ ೨೫

ಮುಸುಱಿದ ಮುಗಿಲ್ಗಳಿಂದಣ
ಮೆಸೆಯದೆ ನಿಂದರ್ಕಬಿಂಬಮುಂ ಕಂಡುದಱಿಂ ।
ದೆಸೆಯದು ದುಷ್ಪಮಕಾಲದೊ
ಳಸದೃಶಕೈವಲ್ಯಬೋಧದಿನಕರಬಿಂಬಂ ॥ ೨೬

ಕಳಕಾಂಕುರಕುಸುಮೋತ್ಕರ
ಫಳಪಲ್ಲವರಹಿತಮಹಿಜಮುಂ ಕಂಡುದಱಿಂ ।
ದಳವಿಲ್ಲದನರನಾರೀ
ಕುಳಮನುಪಮಸತ್ಯಶೌಚವಿರಹಿತಮಕ್ಕುಂ ॥ ೨೭

ಹರಿತಾಂಕುರಪಲ್ಲವಪ
ತ್ರರಾಜಿಯಂ ಬಿಸುಟು ಶುಷ್ಕಪತ್ರಂಗಳನಾ ।
ದರದಿಂ ಮೇವಜಕುಳಮುಂ
ದೊರೆಕೊಳೆ ನೀಂ ಸ್ವಪ್ನಕಾಲದೊಳ್ ಕಂಡುದಱಿಂ ॥ ೨೮

ಸಮಯಿಗಳುಂ ಜಾತುರ್ವರ್ಣ
ಮುಮುಚಿತಚರಿತ್ರಮುಂ ಬಿಸುಟ್ಟಾದಂ ಪೊ ।
ಲ್ಲನೆಯೊಳ್ ಸಲೆ ನಡೆವರ್ ದು
ಷ್ಪಮಮೆಂಬಯ್ದನೆಯ ಕಾಲದೊಳ್ ಭರತನೃಪಾ ॥ ೨೯

ಕರಿಪತಿಯನ್ನೇಱಿ ಕೋಡಗ
ಮಿರೆ ಕಂಡುದಱಿಂದವಾದಿಭೂಪರ್ ಕಿಡೆ ಬೇ ।
ಡರುವುಕುಲೀನರುವುತಿದು
ಶ್ಚರಿತ್ರರುಂ ಭೂಪರಪ್ಪರನ್ಯಾಯಪರರ್ ॥ ೪೪

ಕಾಗೆಗಳಿಂದಂ ಬಳಸಿದ
ಗೂಗೆಗಳಂ ಕಂಡೆಯಪ್ಪ ಕಾರಣದಿಂ ಜೈ।
ನಾಗವುವಿದರಂ ಸಾರದೆ
ಸೋಗಿ ಕುಲಿಂಗಿಗಳನೀಜನಂ ಸೇವಿಸುಗುಂ ॥ ೪೫

ಆಡುವ ಮರುಳ್ಗಳಂ ನಡೆ
ನೋಡಿದುದಱಿನಿಂತು ಕನಸಿನೊಳ್ ಮಕ್ಕಳ್ಗಂ ।
ಕೂಡೆ ಪೆಸರಿಟ್ಟು ಸಲೆ ಕೊಂ
ಡಾಡಿದಪರ್ ವ್ಯಂತರರ್ಕಳಂ ಜಡಮತಿಗಳ್ ॥ ೪೬

ಕಡೆವಿಡಿದು ಬಳಸಿ ನೀರಿರೆ
ನಡುಬತ್ತಿದ ಕೆಱೆಯೆನಿಂತು ಕಂಡುದಱಿಂದಂ।
ನಡುನಾಡೊಳಱಿಂ ನೆಲಸದೆ
ಕಡೆಯೊಳ್ ನೆಲೆಗೊಳ್ಗುಮಿಲ್ಲಿ ಸಂದೆಯಮುಂಟೇ ॥ ೪೭

ಧೂಳೀಧೂಸರವರರ
ತ್ನಾಳಿಗಳಂ ಕಂಡ ದೂಸಱಿಂದಂ ಧರಣೀ।
ಪಾಳಕಮುನಿಪರ್ ಪಂಚವ
ಕಾಳದೊಳಣಮಾಗರಲ್ತ್ತ ಋದ್ಧಿಪ್ರಾಪ್ತರ್ ॥ ೪೮

ಕೊರಲೊಳ್ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆಯ
ಸಿರಿಖಂಡದ ತಳ್ಕುವೆರಸು ಬಿಡುನಾಯ್ಬೆರಸಂ ।
ದರದಿಂದನರ್ಘ್ಯಮಣಿವಿ
ಷ್ಟರದೊಳ್ ಕಳ್ಕಿರ್ದು ಸರುಗನುಣೆ ಕಂಡುದಱಿಂ ॥ ೪೯

ವ್ರತಹೀನರ್ ಸನ್ಮಾರ್ಗ
ಪ್ರತಿಕೂಲರ್ ವ್ಯಸನವಶಗತರ್ ಪಾಪಿಗಳಂ ।

ತತಿಕಪ್ಪರಪ್ಪರವನಿಯೊ
ಳತಿಥಿಯೊಳನ್ನನ್ನದಾನಮಂ ಕಂಡುವೆತೆಯೊಳ್ ॥ ೪೦

ತರುಣವೃಷಂ ಕೆಲೆದು ತೊಳ
ಲ್ತರೆ ಕಂಡುದಱಿಂದೆ ಜೈನದೀಕ್ಷೆಗೆ ಮೆಯ್ಯಂ।
ತರುಣಜನಂಗಳಿ ತರ್ಪರ್
ಪರಿಣತವಯಸರ್ಕಳಪ್ಪವರ್ ಮೆಯ್ದಾರರ್ ॥ ೪೧

ಪರಿವೇಷಂಗೊಂಡಾಖರ
ಕರನಂ ಕಂಡುದಱಿನಂದು ಮುನಿನಿಕರಕ್ಕಾ।
ದರದವಧಿಮನಃಪರ್ಯಯ
ಮೆರಡುಮಣಂ ಪುಟ್ಟವೆಂದು ನಂಬು ನರೇಂದ್ರಾ ॥ ೪೨

ಪುದಿದ ತಱುಗೆಲೆಗಳಂ ಕಂ
ಡುದಱಿಂದಂ ಧಾನ್ಯಸಮಿತಿ ನೀರಸಮಕ್ಕುಂ।
ತುದಿಯೊಳ್ ಮನುಜಪ್ರತತಿಗ
ಮುದೆ ದಲ್ ಭೋಗೋಪಭೋಗಕಾರಣಮಕ್ಕುಂ ॥ ೪೩

ಇವು ದೂರಫಲಂಗಳ್ ಸ್ವ
ಪ್ನವಿಶೇಷಂಗಳ್ ತನೂಜ ಕೊಕ್ಕರಿಸದಿರಿ।
ನ್ನಿವಱೆಡೆಗೆ ನಿನಗೆ ಸಲೆ ಮಾ
ಪ್ಕೆ ವಿಶ್ವವಿಘ್ನೋಪಶಾಂತಿಯಂ ಜಿನಧರ್ಮಂ ॥ ೪೪

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಭರತೇಶ್ವರಂ ಪ್ರಸನ್ನಮನನಾಗಿ ವೃಷಭಸೇನಾದ್ಯನು
ಪಮಪರ್ಯಂತಗಣಧರದೇವಚರಿತಾಕರ್ಣನಮನೆ ತನಗೆ ಕರ್ಣಪೂರಂಮಾ
ಡಿ ಭಗವತ್ಸಿಂಹಾಸನರತ್ನರಶ್ಮಿಚ್ಛಟಾತಿಪೂತಭೂತಳಕ್ಕೆ,

ಕುಸುಮೋಪಹಾರಮೆಸೆವಂ
ತೆಸೆವಿನಮಾನಮ್ರಮೌಳಿಶೇಖರವಿಗಳ।
ತ್ಕುಸುಮೋತ್ಕರಮರ್ಘ್ಯಯಶಃ
ಕುಸುಮಿತದಿಗ್ಜಾತಿಕನೆಱಗಿದಂ ಭರತೇಶಂ ॥ ೪೫

ವ॥ ಅಂತು ಪುರುಪರಮೇಶ್ವರಂಗೆಱಗಿ ಬಂದಯೋಧ್ಯಾಪುರಮುಂ ಪೊಕ್ಕು ದುಸ್ಸ್ವಪ್ನದರ್ಶನಕರ್ಪಣಾರ್ಥಮಾಗಿ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಮಹಾಮಹಿಮಾಪುರಸ್ಸರಂ ಭಗವದರ್ಹದಭಿಷೇಕಮುನಿಪೂಜನಸತ್ಪಾತ್ರದಾನಪ್ರಣಯಪ್ರೀಣನಮೋಹಾರವಿತರಣಗೋದೋಹಪ್ಪಾವನೀತಳಸಂತರ್ಪಣಾದಿಶಾಂತಿಕಕ್ರಿಯೆಗಳಂ ನೆಗೞ್ದು,

ವಿವಿಧದ್ವೀಪಂಗಳೊಳ್ ಮಂದರಗಿರಿತಟದೊಳ್ ಜ್ಯೋತಿರಾವಾಸದೊಳ್ ದೇ
ವವಿಮಾನಾನೀಕದೊಳ್ ಶೋಭಿಸುವ ಜಿನಗೃಹವ್ರಾತಮಂ ಗೆಲ್ದು ರತ್ನ ।
ಷ್ಟವಿಯಿಂ ದಿಗ್ಭಿತ್ತಿಯಂ ಚಿತ್ರಿಸುವ ಜಿನನಿಕೇತಂಗಳಂ ಮಾಡಿಸುತ್ತುಂ
ದಿವಿಜೇಂದ್ರಸ್ತುತ್ಯನಾದಂ ಸುಕವಿಜನಮನೋಮಾನಸೋತ್ತಂಸಹಂಸಂ ॥

ವ॥ ಅಂತಯೋಧ್ಯಾಪುರೋಪಾಂತಕಾಂತಪ್ರದೇಶಂಗಳೊಳಂ ಕೈಳಾಸೋದಗ್ರಕೂಟಂಗಳೊಳಂ ಷಟ್ಖಂಡಮಂಡಳಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಜಧಾನಿಗಳೊಳಂ,

ದೆಸೆಗಳ್ ಪೆರ್ಚದೆ ವೊಟ್ಟನಾದುವಗಲಕ್ಕೆಂಬನ್ನೆಗಂ ನೀಳಮಾ
ಗಸವೊಳ್ ಕಾಳಸೆಗೊಂಡುದೆಂಬಿನಗಮದ್ರೀಂದ್ರಂಗಳಂ ತಂದು ಕೀ ।
ಲಿಸಿದಂ ನಿಶ್ಚಳಮಪ್ಪಿನಂ ವಸುಧೆಗಾಕಲ್ಪಾಂತಮೆಂಬಂತು ಮಾ
ಡಿಸಿದಂ ಜೈನಗೃಹಂಗಳಂ ಪಲವುಮಂ ಸಂಸಾರಸಾರೋದಯಂ ॥ ೪೭

ಗ॥ ಇದು ದೇವೇಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರವಂದ್ಯಪರಮಜಿನೇಂದ್ರಮುಖಚಂದ್ರ
ವಾಕ್ಚಂದ್ರಿಕಾಪ್ರಸರಪ್ರಸಾದೋದೀರ್ಣಸೂಕ್ತಿಕಲ್ಲೋಲ
ಮಾಲಾಕೀರ್ಣಕವಿತಾಗುಣಾರ್ಣವ
ಪ್ರಣೀತಮಪ್ಪಾದಿಪುರಾಣದೊಳ್
ಉಪಾಸಕಾಧ್ಯಯನವರ್ಣನಂನಾಮ
ಪಂಚದಶಾಶ್ವಾಸಂ
ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಶ್ರೀರಮಣೀನಿಳಯಜಿನಾ
ಗಾರಂಗಳ್ ತನ್ನ ಜಸದವೊಲ್ ವಸುಧೆಗಳಂ ।
ಕಾರಂಗಳಾಗೆ ಪೂರ್ಣಿಮ
ನೋರಥನಾದಂ ಸರಸ್ವತೀಮಣಿಹಾರಂ ॥

ವ॥ ಅಂತು ತನ್ನ ಮಾಡಿಸಿದ ಚೈತ್ಯಾಲಯಂಗಳೊಳ್ ಅದಿಭಟ್ಟಾ
ರಕಾದಿಯಾಗೆ ಭವಿಷ್ಯತ್ತೀರ್ಥಕರಪ್ರತಿಕೃತಿಗಳಂ ಪಂಚರತ್ನಮಯಂ
ಗಳಂ ಮಾಡಿಸಿ ಮಾಣಿಕ್ಯದೇವರೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿ ತತ್ಪೂಜಾಕರಣಪುಣ್ಯ
ವಾಸರಂಗಳೊಳ್ ಉಪವಾಸನಿರತನಪರಿಮಿತಾಜ್ಯಕ್ಷೀರದಧಿನಾಳಕೇರಸಹಕಾ
ರಪೂಗೀಫಲಪುಂಡ್ರೇಕ್ಷುರಸಂಗಳಿಂದಂ ಗೋಶೀರ್ಷಚಂದನಕರ್ಪೂರಪರಿಮ
ಳಸುರಭಿಗಂಧೋದಕಗಳಿಂದಮಭಿಷೇಕಂಗೆಯ್ದು,
ಫಳದೊಳ್ ದೇವೇಂದ್ರನುದ್ಯಾನದ ವಿವಿಧಫಲಂ ಪೂಗಳೊಳ್ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಂ
ಗಳ ಪೂಗಳ್ ದೀಪದೊಳ್ ಪನ್ನಗಪತಿಯ ಫಣಾರತ್ನ ದೀಪಂ ವಿತಾನಾ ।
ವಳಿಯೊಳ್ ದಿವ್ಯಂ ವಿತಾನಂ ತುಱುಗಿದುವಮರೇಂದ್ರಾರ್ಚನಕ್ಕಿಂತಿದಾಯ್ತು
ಗ್ಗಳವೆಂಬಂತಾಗೆ ದಿವ್ಯಾರ್ಚನೆಯೊಳೆ ಮೆಱೆದಂ ಭಕ್ತಿಯಂ ಚಕ್ರನಾಥಂ

ವ॥ ಅಂತರ್ಚಿಸಿ ನಿರ್ಭರಪ್ರಣಾಮಾಂಜಲಿಪ್ರಣಯಕೃತೋತ್ತಮಾಂ
ಗನಾಗಿ,
ಕಮಳಾಳಿಂಕೃತಮಪ್ಪ ಹೇಮಕಮಳಂ ಮಾಣಿಕ್ಯಭಟ್ಟಾರಕ
ದ್ಯುಮಣಿಜ್ಯೋತಿಯಿನೊಯ್ಯನುಳ್ಳಲರ್ದವೊಲ್ ಚೆಲ್ವಿಂಬಿನಂ ಭವ್ಯಹೃ ।
ತ್ಕಮಳಕ್ಕಂ ಮುದಮಂ ಜಪಾಪ್ರಸವರಕ್ತಾ ಕೋಕಬಂಧೂಕಕೋ
ಣಮಣಿಜ್ಯೋತಿಗಳಿಕ್ಕೆಯಿಂ ಕುಡೆ ಜಯಂ ಭದ್ರಂ ಶುಭಂ ಮಂಗಳಂ ॥೩

ಕಣಿ ರತ್ನತ್ರಿತಯಕ್ಕಿದೇಂ ಪಿರಿದೆನಲ್ ರತ್ನಾಕರಂ ರತ್ನತೋ
ರಣರತ್ನಾಸನರತ್ನ ವಿಭ್ರಮಣರತ್ನಾಕೋಕರತ್ನಪ್ರಭಾ ।
ಮಣಿರತ್ನಾತಪವಾರಣತ್ರಿತಯದಿಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಭೂ
ಷಣಮಾಣಿಕ್ಯಜಿನೇಂದ್ರಬಿಂಬಮೆ ಜಯಂ ಭದ್ರಂ ಶುಭಂ ಮಂಗಳಂ ॥ ೪

ಪರಿಪೂರ್ಣೋರ್ಜ್ಜ್ವಲಚಂದ್ರಬಿಂಬರುಚಿಯಿಂ ಚಂದ್ರಪ್ರಭಾಪುಷ್ಪದಂ
ತರನಲ್ ಗಾರುಡನೀಲಕೋಣಮಣಿಹೇಮಚ್ಛಾಯೆಯಿಂದಿರ್ಪತಿ ।

ರ್ಬರಿನಲ್ ಸಂದೊಡವೀಕರೂಪವೆ ಜಗಕ್ಕಾಶ್ಚರ್ಯಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸು
ತ್ತಿರೆ ಮಾಣಿಕ್ಯಜಿನೇಂದ್ರಬಿಂಬವೆ ಜಯಂ ಭದ್ರಂ ಶುಭಂ ಮಂಗಳಂ ॥ ೫

ಸ್ಫುರಿತೋದ್ಯತ್ಕನಕಪ್ರಭಾಪ್ರಸರದಿಂ ಪೀತಾಂಬರಂ ಪದ್ಮವಿ
ಷ್ಟರದಿಂ ಪಂಕಜವಿಷ್ಟರಂ ನತವಿನೇಯವ್ರಾತಚೇತಸ್ತಮೋ ।
ಹರನಾಗಿರ್ದುದಱಿಂ ಹರಂ ಭವಹರಂ ಮಾಣಿಕ್ಯದೇವಂ ವಸುಂ
ಧರೆಗಿಂತೊರ್ಬನೆ ದೇವನಾಗಿರೆ ಜಯಂ ಭದ್ರಂ ಶುಭಂ ಮಂಗಳಂ ॥

ವಿಪಿನೋಲ್ಲಂಘನಸಿಂಧುಯಾನನಗಕೂಟಾರೋಹಣಕ್ಲೇಶಮಂ
ತ್ರಪದಧ್ಯಾನಬಿಳಪ್ರವೇಶರಸವಾದಾಯಾಸದೊಳ್ ಬಾರ್ತೆ ತೀ ।
ರ್ದಪ್ರದೇ ಪ್ರೌರ್ದಲೊಡಂ ವಿನೇಯಜನಸಂಘಾತಕ್ಕೆ ಮಾಣಿಕ್ಯದೇ
ವಪದಾಂಭೋಜವರಪ್ರಸಾದವೆ ಜಯಂ ಭದ್ರಂ ಶುಭಂ ಮಂಗಳಂ ॥ ೬

ಸಕಳಶ್ಲಾಘ್ಯಚರಪ್ರವೀಚರಾಂಚಿತಮಹಾಮಾಣಿಕ್ಯಗಾಣಿಕ್ಯಹಾ
ಸ್ತಿಕರತ್ನೋರ್ಜಿತಚಕ್ರವರ್ತಿವಿಭವಂ ಮುನ್ನಂ ಬಟಿಕ್ಕೈಂದ್ರವೈ ।
ಹಿಕಪಾರತ್ರಿಕಭೋಗಮಂ ಕುಡುವಿನಂ ಮಾಣಿಕ್ಯಭಟ್ಟಾರಕಾಂ
ತಿಕಮುಂ ಸಾರೆ ವಿನೇಯರಾಜಿಗೆ ಜಯಂ ಭದ್ರಂ ಶುಭಂ ಮಂಗಳಂ ॥ ೭

ಕುಪಿತಾನೇಕಪದಂದಶೂಕದವದೈತ್ಯಾರಾತಿಚೋರಾಂಧಕಾ
ರಪತದ್ವಜ್ರವಿಷಾಭಿಚಾರಿಕಜರಾತಂಕಾದಿಭೇದಂಗಳ ।
ಪ್ಪುಪಸರ್ಗಂಗಳ ನೋವನಾವೆಡೆಯೊಳಂ ಕೈಗಾವ ಮಾಣಿಕ್ಯದೇ
ವಪದಾಂಭೋಜವೆ ಭವ್ಯಕೋಟಿಗೆ ಜಯಂ ಭದ್ರಂ ಶುಭಂ ಮಂಗಳಂ ॥ ೮

ಸಿತದೂರ್ವಾಂಕುರಮೌತುಲುಂಗನಳಿನೀಭೃಂಗಾರಗೋರೋಚನಾ
ಶ್ಲಿತದಧ್ಯಾದಿವಿಡಂಬಮಂಗಳದೊಳೀಂ ಸಂಸಾರಮಂ ದಾಂಟುವೂ ।
ರ್ಜಿತಪುಣ್ಯಾಂಗಪವರ್ಗಲಕ್ಷ್ಮಿವರಿಗಂ ಸಂಸಾರಸಾರೋದಯೋ
ದಿತಮಾಣಿಕ್ಯಜಿನಸ್ತವಾವಳಿ ಜಯಂ ಭದ್ರಂ ಶುಭಂ ಮಂಗಳಂ ॥ ೧೦

ನಮೋವೃಷಭನಾಥಾಯ ತಸ್ಮೈ ವಿಸ್ಮಯಕಾರಿಣೇ
ಪುರಾಣೋಪ್ಯದ್ವಿತೀಯಸ್ಸ ಯುಗಭಾರಂ ಬಭಾರ ಯಃ ॥ ೧೧

ನಮೋಽಜಿತಾಯ ನಾಕಸ್ತ್ರೀನೇತ್ರೋತ್ಪಲವನೇಂದುನಾ ।
ದೂರೀಕೃತಸ್ಮರೋ ಯೇನ ನ ದೇವಚರಿತಂ ಚರೇತ್ ॥ ೧೨

ನವೋಽಪುನರ್ಭವಪ್ಲುಷ್ಟ ಕಂದರ್ಪಾಯ ತಪೋಗ್ನಿನಾ ।
ಬೋಧದೃಷ್ಟಿಪ್ರಭುವಾರ್ಷ್ಟರ್ಯಧಾಮ್ನಾ ಸಂಭವಶಂಭವೇ ॥ ೧೩

ನಮಸ್ತಮಸ್ತ ಜಗತಾಮತ್ಯಂತಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಹೇತವೇ ।
ಧರ್ಮಚಕ್ರಸವಿತ್ರಾಭಿರಭಿನಂದನವಿಷ್ಣವೇ ॥ ೧೪

ನಮಸ್ಸುಮತಿನಾಥಾಯ ವಿದ್ಯಾನಾಮಾದ್ಯವೇಧಸೇ ।
ಸ್ವಾತ್ಮೋಪಲಬ್ಧಮಾರ್ಗಸ್ಯ ಸ್ವಯಂಬೋಧಾತ್ಸ್ವಯಂಭುವೇ ॥ ೧೫

ನಮಃ ಪದ್ಮಪ್ರಭೇಶಾಯ ತಸ್ಮೈ ಪದ್ಮಪ್ರಭಾಯಿನೇ ।
ಜಗನ್ನಮತಿ ಕಿಂ ಚಿತ್ರಂ ಜನೋದಾತ್ತ ವಿರಜ್ಯತೇ ॥ ೧೬

ನಮಃ ಸುಪಾರ್ಶ್ವನಾಥಾಯ ಯಃಪಾರ್ಶ್ವದ್ವಯಬಾಮರೈಃ ।
ಮುಕ್ತೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಟಾಕ್ಷೈರ್ವಾ ರೇಜೇ ದುಗ್ಧಚ್ಛಟೋಜ್ಜ್ವಲೈಃ ॥ ೧೭

ನಮಃ ಪ್ರಕ್ಷೀಣರಾಗಾಯ ಲಬ್ಧಾತಿಶಯ ಶುದ್ಧಯೇ ।
ಸತ್ಪೆಥೋದ್ಯೋತಿನೇ ನಿತ್ಯಂ ಚಂದ್ರಪ್ರಭಜಿನೇಂದವೇ ॥ ೧೮

ನಮಸ್ಸುವಿಧಯೇ ಯಸ್ಯ ಜಗದ್ಗಹನಜೃಂಭಿತಃ ।
ಸ್ಯಾದ್ವಾದಸಿಂಹನಾದೋಭೂತ್ ಸಂಕುಚದ್ವಾದಿಕುಂಜರಃ ॥ ೧೯

ನಮಶ್ಶೀತಳನಾಥಾಯ ಯತ್ಸ್ಪರ್ಕಾ ವ್ಯತಪಾಯಿನಾಂ ।
ಪ್ರಾಣಿನಾಂ ವಿಪ್ರಲಂಭಾಯ ನ ಭೋಗವೃಗತೃಷ್ಣಿಕಾ ॥ ೨೦

ನಮಶ್ಶ್ರೇಯೋಜಿನೇಂದ್ರಾಯ ಯತ್ಪಾದಾಶ್ರಯವರ್ತಿನಾಂ ।
ಶ್ರೇಯಾಂಸಿ ಬಹುವಿಘ್ನಾನೀತ್ಯುಕ್ತೇರರ್ಥೋ ನಿರಾಶ್ರಯಃ ॥ ೨೧

ನಮಃ ಶ್ರೀವಾಸುಪೂಜ್ಯಾಯ ಭಜತಾಂ ಭಾವಪೂಜಯಾ ।
ಯೋ ಭವೇದ್ವರದಸ್ಸತ್ಯಂ ಭಕ್ತ್ಯಾ ತುಷ್ಯಂತಿ ದೇವತಾಃ ॥ ೨೨

ನಮೋ ವಿಮಲನಾಥಾಯ ಯದ್ಭೋಧಸ್ಯ ನಮಃ ಕಥಂ ।
ಸಾಕ್ಷಾತ್ಸ್ವಿಭಾವಭಾವಸ್ಯ ದರ್ಪಣಪ್ರತಿಮಾರ್ಪಣಂ ॥ (?) ೨೩

ನಮೋನಂತಜಿತೇರನಂತಜನ್ಮಕಾಂತಾರಭಾರಜಂ ।
ರಜೋ ಯೇನ ಕ್ಷಣಾದ್ಧೌತ ಮಾಧ್ಯಾತ್ಮಧ್ಯಾನವಾರಿಣಾ ॥ ೨೪

ನಮೋ ಧರ್ಮಾಯ ಯೋ ನೋಚ್ಚೈರ್ಜಿತದುರ್ಜಯಕರ್ಮಣಾ ।
ಧರ್ಮೋ ಜಯತಿ ನಾಧರ್ಮ ಇತ್ಯೆಮೋಘೀಕೃತಂ ವಚಃ ॥ ೨೫

ನಮಃ ಶ್ರೀಶಾಂತಯೇ ತಸ್ಯೆ ಮೋಹಶಾಂತಿಃ ಕಿಮುಚ್ಯತೇ ।
ಷಟ್ಖಂಡರಾಜ್ಯಮತ್ಯಾಕ್ಷೀದ್ಯೋಽನಂತೈಶ್ವರ್ಯಕಾಂಕ್ಷಯಾ ॥ ೮೬

ನಮಶ್ಶ್ರೀಕುಂಥವೇ ಯೇನ ಮಹಾರಾಜ್ಯಂ ಮಹಾತ್ಮನಾ ।
ತ್ಯಕ್ತಂ ಮಹಾಮಹಾಹೇರ್ಣ ಸರ್ವಂ ಹಿ ಮಹತಾಂ ಮಹತ್ ॥ ೮೭

ನಮೋಽಸ್ತ್ವರಾಯ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತ ಮುಕ್ತಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸಂಪದೇ ।
ವಾಚಾ ಸಹಾದ್ಭುತಂ ಚಕ್ರೇ ಚಕ್ರಾಂಕಕಮಲೋತ್ಸವೇ ॥ (?) ೮೮

ನಮೋನಿರ್ಮಲನಿಸ್ಪೃಷ್ಟ ಕರ್ಮಮಲ್ಲಾಯ ಮಲ್ಲಯೇ ।
ಬಂಧಮೋಕ್ಷವಿಧಿಜ್ಞಾಯ ದದತೇಽನಂತವೀರ್ಯತಾಂ ॥ ೮೯

ನಮಸ್ಸುವ್ರತನಾಥಾಯ ಯೋಽಭೂದ್ವ್ರತಗುಣೈಃ ಭವಾತ್ ।
ಉದ್ಧರ್ತುಂ ಜಗತಾಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಕಾ ನೋಹಾನಿರಿತಿ ಸ್ಥಿತಃ ॥ ೯೦

ನಮೋ ನಿಮಿಜಿನೇಂದ್ರಾಯ ಯತ್ಪದಾಂಬುರುಹದ್ವಯಂ ।
ಉತ್ತಂಸಿತಮಹೀಂದ್ರೇಣ ಮಂದಾರಗಳಿತಾದರಂ ॥ ೯೧

ನಮಶ್ಶ್ರೀ ನೇಮಯೇ ಯೇನ ಹರಿತಲ್ಪಾಹಿಭೋಗವತ್ ।
ಶ್ರೀಭುಜಂಗೇ* ಮಹಾಭೋಗೋ ನ ತೃಷಾಯ ಜಘನ್ಯತೇ ॥ ೯೨

ನಮಃಪಾರ್ಶ್ವಾಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮೇಕಚ್ಛತ್ರೀ ಜಗತ್ತ್ರಯೇ ।
ಯಸ್ಯಾಖ್ಯಾತೀವ ವರಣಂ ಸ್ತ್ರೀಧೃತಾತಪವಾರಣಂ ॥ ೯೩

ನಮಸ್ತ್ರೈಲೋಕ್ಯದುರ್ವಾರಮಾರವೀರಮದಚ್ಛಿದೇ ।
ಮಹಾವೀರಾಯ ಭೂಪೇಂದ್ರಸ್ತೂಯಮಾನಜಯಶ್ರಿಯೇ ॥ ೯೪

ಸವಹತಿ ಕವಿತಾಗುಣಾರ್ಣವಾಖ್ಯಾಂ
ನನು ಭುವನತ್ರಿತಯೇಽಪ್ಯನನ್ಯರೂಢಾಂ ।
ನ ವಿಷಯಮಮತಿರ್ಯದೀಯಚಿಂತಾ
ಚತುರಧಿಕಾ ಜಿನವಿಂಶತಿಶ್ಯುಭಾಯ ॥ ೯೫

ನಯವಿನಯಧಿಯಃ ಸಮಂತಭದ್ರಾಃ
ವಿದಧತು ವಾಞ್ಮಯದಾಮ ಪೂಜ್ಯಪಾದಾಃ ।

*ಸ್ತ್ರೀಭುಜಂಗೀಮಹಾಭೋಗಂ ನತ್ರಣಂಯಾನ್ಯಮನ್ಯಥಾ

ಗಮಯತಿ ಪರಮಾಕ್ಷರದ್ವಯಂ ತೇ
ಮುಮು ಜಿನತತ್ಪದಮಕ್ಷರಂ ಜನೇಂದ್ರಾಃ ॥ (?) ೫೬

ವ॥ ಎಂದನೇಕಸ್ತವನಂಗಳಿಂ ಸ್ತುತಿಯಿಸಿ ತದನಂತರಸಮಯದೊಳ್,

ಭರತಂ ಕಾಯೋತ್ಸರ್ಗದೊ
ಳರಿ ಚಿತ್ತನಿರೋಧದಿಂ ನಡಿಲ್ದೊಡೆ ತನು ಭಾ ।
ಸುರರತ್ನಾಭರಣಂಗಳ್
ಕರೀರದಿಂದುದಿದರ್ಗವಮರತರುಕುಸುಮದವೋಲ್ ॥ ೫೭

ವ॥ ಮತ್ತಂ ಸಾಕೇತನಗರಮಂ ಬಳಸಿದ ಕನಕಪ್ರಾಕಾರದ ಬಾಗಿ
ಲ್ವಾಡಂಗಳೊಳಂ ರಾಜಮಂದಿರದ ಗೋಪುರದ್ವಾರಂಗಳೊಳಂ ತನ್ನ ಪುರದ
ಪ್ರೋಷಬರ್ಪ ರಾಜಮಾರ್ಗದೊಳಂ ಚತುರ್ವಿಂಶದರ್ಹತ್ಪ್ರತಿಮಾವಿರಾಜ
ಮಾನಹೇಮದಾಮವಿಳಂಬಿತಮಣಿಘಂಟಾಸಮನ್ವಿತವಂದನಮಾಲೆಗಳೊಳಂ

ಪ್ರಗೆ ಪೊಱಮಡೆ ತನ್ನ ಮನಂ
ಬುಗುವಂತಿರೆ ತನ್ನ ಮುಕುಟಶಿವರಮನವು ನೆ ।
ಟ್ಟಗೆ ತಾಗುವಂತುಮಾಗಿರೆ
ಜಗದಧಿಪನುದಾತ್ತಭಕ್ತಿಯಿಂ ಮಾಡಿಸಿದಂ ॥ ೫೮

ತನಗೆ ಭರತೇಶ್ವರಂ ವಂ
ದನಾರ್ಥದಿಂ ಸಮೆದ ಮಾಲೆ ಭರತದೊಳದು ವಂ ।
ದನಮಾಲೆಯೆಂಬ ಪೆಸರಂ
ತನಗೆ ಪೆಸರ್ಮಾಡಿ ಕೂಡೆ ಸಂದಪುದಿನ್ನುಂ ॥ ೫೯

ಪ್ರಿಯಧರ್ಮನೃಪತಿಯಂ ನೋ
ಡಿ ಯಥಾ ರಾಜಾ ತಥಾ ಪ್ರಜಾಎಂಬವೊಲೋ ।
ಜೆಯೊಳೋಜೆಗೊಂಡು ಧರ್ಮ್ಮ
ಪ್ರಿಯರಾದರ್ ಪ್ರಜೆಗಳುಂ ಸಮಸ್ತಾವನಿಯೊಳ್ ॥ ೬೦

ವ॥ ಮತ್ತಿತ್ತ ವೃಷಭನಾಥನುಂ ವೃಷಭಸೇನನುಂ ಕುಂಭ ದೃಢರಥ
ಶತಧನು ದೇವಶರ್ಮ ದೇವಭೂಮಿ ದೇವಧರ ನಂದನ ಸೋಮದತ್ತ ಸೂರ
ದತ್ತ ಯಜ್ಞದತ್ತ ವಾಯುಶರ್ಮ ಯಶೋಬಾಹು ದೇವಾಗ್ನಿ ಅಗ್ನಿದೇವ

ಅಗ್ನಿಗುಪ್ತ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತ ಚಿತ್ರಾಗ್ನಿ ಹಳಧರ ಮಹೀಧರ ಮಹೇಂದ್ರ ವಾಸು ದೇವ ವಸುಂಧರಾಚಳ ವೀರುಧರ ವೀರುಭೂತಿ ಸರ್ವಯಶ ಸರ್ವಜ್ಞಾ ಸರ್ವಗುಪ್ತ ಸರ್ವಪ್ರಿಯ ಸರ್ವದೇವ ಸರ್ವವಿಜಯ ವಿಜಯಗುಪ್ತ ವಿಜಯಮಿ ತ್ರ ವಿಜಯ ಅಪರಾಜಿತ ವಸುಮಿತ್ರ ವಿಶ್ವಸೇನ ಚಾರುಷೇಣ ಸತ್ಯದೇವದೇ ವಸತ್ಯ ಸತ್ಯಗುಪ್ತ ಸತ್ಯಮಿತ್ರ ಶರ್ವಳ ವಿನೀತ ಸವರ ಮುನಿಗುಪ್ತ ಮುನಿದತ್ತ ಮುನಿಯಜ್ಞಾ ಮುನಿದೇವ ಗುಪ್ತ ಯಜ್ಞಾ ಮಿತ್ರಯಜ್ಞಾ ಸ್ವಯಂ ಭು ಭಗದೇವ ಭಗದತ್ತ ಭಗಫಲ್ಗು ಮಿತ್ರಫಲ್ಗು ಪ್ರಜಾಪತಿ ಸರ್ವಸಿಂಹ ವರುಣ ಧನಪಾಲ ಮಘವ ತೇಜೋರಾಶಿ ಮಹಾವೀರ ಮಹಾರಥ ವಿಶಾಲ ಮಹಾಪೀಠ ಸುವಿಶಾಲ ವಜ್ರ ವಜ್ರಶಾಳ ಚಂದ್ರಚೂಡ ಮೇಘಸ್ವರ ಮಹಾ ಸ್ವರ ಕಚ್ಛ ಮಹಾಕಚ್ಛ ನಮಿ ವಿನಮಿ ಬಳ ಅತಿಬಳ ವಜ್ರಬಳ ಬಳಾರಾತಿ ಭದ್ರಬಳ ನಂದಿಬಳ ಮಹಾಭೋಗ ನಂದಿಮಿತ್ರ ಕಾಮದೇವ ಅನುಪಮ ರೆಂಬೆಣ್ಬತ್ತು ನಾಲ್ವರ್ ಗಣಧರದೇವರುಂ, ನಾಲ್ನಾಸಿಱದೇಱ್ನೂಱಯ್ವದಿಂ ಬರ್‌ಸಕಳಪೂರ್ವಧರರುಂ, ನಾಲ್ನಾಸಿರದೈನೂಱಯ್ವದಿಂಬರ್ ಶಿಕ್ಷಕರುಂ ಬಂಭೈಸಾಸಿರ್ವರವಧಿಜ್ಞಾನಿಗಳುಂ ಇರ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ನಾಸಿರ್ವಕ್ರ್ಕೇವಳ ಜ್ಞಾನಿಗಳುಂ ಇರ್ಪತ್ತಾತ್ತಱುಸಾಸಿರ್ಬರ್ ವಿಕ್ರಿಯರ್ದ್ಧಿಪ್ರಾಪ್ತರುಂ ಪನ್ನಿ ರ್ಮಾಸಿರದೇಱ್ನೂರಯ್ವದಿಂಬರ್ ಮನಃಪರ್ಯಯಜ್ಞಾನಿಗಳುಂ ಅನಿಬರೆ ವಾದಿಗಳುಂ ಮೊದಲಾಗೆ ಎಣ್ಬತ್ತ ನಾಲ್ನಾಸಿರದೆಣ್ಬತ್ತ ನಾಲ್ವರ್ ಮುನಿಪತಿಗ ಳುಂ ಮೂಱುಲಕ್ಕೆಯುಮಯ್ವತ್ತು ಸಾಸಿರಬ್ರಹ್ಮಿಮುಖ್ಯಾರ್ಯಿಕಾಗಣ ಮುಂ ಮೂಱುಲಕ್ಕೆದೃಢಬ್ರತಾಧಿಶ್ರಾವಕರುಂ ಅಯ್ದುಲಕ್ಕೆಸುವ್ರತೆ ಮೊದಲಾಗೆ ಪರಮಶ್ರಾವಕಿಯರುಂ ಅಯ್ದುಲಕ್ಕೆ ಭವನಾಮರಾದಿಚತು ರ್ವಿಧದೇವನಿಕಾಯಮುಂ ಪಕ್ಷಿಚತುಷ್ಪದಸರೀಸೃಪಾದಿತಿರ್ಯಗ್ಜಾತಿಗಳುಂ ಬೆರಸು ಧರ್ಮಾಮೃತವರ್ಷದಿಂ ಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳೊಳ್ ಭವ್ಯಸಸ್ಯಂಗಳನ ನೇಕಬ್ರತಫಲಭರವಿನತಂಗಳ್ ಮಾಡಿ ಚತುರುತ್ತರಾಶೀತಿಲಕ್ಷಪೂರ್ಬಂಗಳೊ ಳಗೆ ಪದಿನಾಲ್ಕುದಿವಸದಾಯುಷ್ಯಮುಂಟೆನೆ ಕೈಳಾಸಪರ್ವತದ ಸಿದ್ಧ ಕೂಟದೊಳ್ ಪಾಪ್ಯವಾಸದ ಪೂರ್ಣವಿಾದಿನೆದಂದು ಯೋಗಪಲ್ಯಂಕಾ ಸನದಿಂದಂ ಯೋಗನಿರೋಧದೊಳ್ ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖನಾಗಿರ್ದಂ ; ಅನ್ನೆ ಗಮಿತ್ತಲ್,

ಭರತಂ ದರ್ಶನದೊಳ್ ಮುಂ
ದರಮಾಪ್ಯಾಗ್ಭಾರಭೂತಳಂಬರೆಗಂ ನೀ ।
ಳ್ದರೆ ಕಂಡು ವಿಸ್ಮಿತಾಂತಃ
ಕರಣನದರ್ಕಗಿದು ನೋಡೆಯುಂ ಚಿಂತಿಸಿದಂ ॥ ೪೧

ದಿವದಿನಿಱಿದೋಷಧಿದ್ರುಮ
ಮವನೀತಳಮನುಸುಮರಣಜನ್ಮಜರಾಸಂ ।
ಭವಭಯಮಂ ಕಿಡಿಸಿ ದಿವ
ಕ್ಕವಯವದಿಂದಡರೆ ನೋಡಿದಂ ಯುವರಾಜಂ ॥ ೪೨

ನರಸಮಿತಿಗೆ ಬೀಡಿದುದಂ
ನಿರಂತರಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಲ್ಪವೈಕ್ಷಂ ಪ್ರೋಗಲ್ ।
ಸುರಲೋಕಕ್ಕುದ್ಯತಮಾ
ಗಿರೆ ಕಂಡಂ ಸ್ವಪ್ನಸಮಯದೊಳ್ ಗೃಹಪತಿಯುಂ ॥ ೪೩

ವರರತ್ನದ್ವೀಪಂ ಭೂ
ಸುರರತ್ನಾಳಿಯನನಾರತಂ ಕೊಟ್ಟು ವಸುಂ ।
ಧರೆಗಭ್ರದತ್ತ ನೆಗೆಯು
ತ್ತಿರೆ ಕಂಡಂ ಭರತಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯನುಮಾಗಳ್ ॥ ೪೪

ನೆಲಸಿರ್ದ ವಜ್ರಪಂಜರ
ಮುಳಿಯುವಿನಂ ಪಾಯ್ದ ಸಿಂಧುರಾರಾತಿಯನು ।
ಜ್ವ್ವಳತನುವನಭ್ರಪಥದ
ತ್ತಳಂಘಿಸಲ್ಕಿರ್ದುದಂ ಚಮೂಪತಿಕಂಡಂ ॥ ೪೫

ವ॥ ಮತ್ತಂ ಜಯಪ್ರಿಯತನೂಜಂ,

ತಾರಾನಿಕರಾವೇಷ್ಟಿತ
ತಾರಾಪತಿಯಂ ಸಪೆಸ್ತ ಸುರಲೋಕಮುಮಂ ।
ನೇರಿತ್ತು ಬೆಳಗಿ ಪ್ರೋಪುದ
ನಾರಾತ್ರಿಯೊಳಿಂತನಂತವೀರ್ಯಂ ಕಂಡಂ ॥ ೪೬

ಸುರರಾಜವನಿಪ್ರಿಯೆ ಶಚಿ
ನೆರಸು ಯಶಸ್ವತಿಯುಮಾಸುನಂದೆಯುಮಾಗಳ್ ।

ಪಿರಿದುಂ ಶೋಕದೊಳಿರೆ ಯುವ
ತಿರತ್ನಮೆನಿಸಿದ ಸುಭದ್ರೆ ಕನಸಂ ಕಂಡಳ್ ॥ ೪೩

ವ॥ ಮತ್ತಂ ವಾರಾಣಸೀನಗರಾಧೀಶ್ವರನಕಂಪನತನಯಂ,

ಧರಣೀತಳಘನತಮಮಂ
ಕರಗಿಸಿ ಭಾಸ್ವತ್ಕರಂಗಳಿಂ ಗಗನತಳ ।
ಕ್ಕಿರದಡರ್ವ ವಿಸ್ಫುರದ್ದಿನ
ಕರನಂ ಚಿತ್ರಾಂಗದಾವನೀಶಂ ಕಂಡಂ ॥ ೪೪

ವ॥ ಆಂತು ಭರತಾದಿಗಳನಿಬರುಂ ತಂತಮ್ಮ ಕಂಡ ಕನಸುಗಳಂ ಪ್ರಭಾತಸಮಯದೊಳ್ ಪುರೋಹಿತಂಗಱಿಪಿದೊಡೆ ನಿಮ್ಮ ಕಂಡ

ಕನಸುಗಳಿವು ಪೆಱಪೆಱತೇ
ನನಂತಗುಣನಿಳಯನಾದಿದೇವಂ ಪಲಬರ್ ।
ಮುನಿಪತಿಗಳ್ ವೆರಸಡರ್ದಪ
ನನಶ್ವರಾಸ್ಪದಮನೆಂಬುದಂ ಸೂಚಿಸುಗಂ ॥ ೪೫

ವ॥ ಎಂಬುದುಮಾಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ಆದಿಭಟ್ಟಾರಕವ್ಯತಿಕರಸ್ಥಿತಿಯುನಾನೆಂದನೆಂಬಂ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯನಿಮಿತ್ತಂ ಬಂದಱಿಪಿದೊಡೆ, ಭರತೇಶ್ವರಚಕ್ರವರ್ತಿಯುಂ, ವಿನೇಯಜನಸಮೇತಂ ಬಂದು ಭಟ್ಟಾರಕರಂ ಮೂಱು ಸೂಱ್ ಬಲವಂದು ಕೃತಾಭೀಷ್ಟಸ್ತವನಪರಂ ಮಹಾಮಹಮೆಂಬ ಮಹಾಪೂಜೆಯಂ ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂ ಪದಿನಾಲ್ಕುದಿವಸಂಬರಂ ನಿರಂತರಂ ಮಾಡೆ ವೃಷಭನಾಥಂ ಸ್ವಸ್ಥಾನಯೋಗ್ಯಕೇವಳಕೇವಳಿಪ್ರದೇಶನಿರ್ಜರೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತುಮಂತರ್ಮುಹೂರ್ತಕಾಲದಿಂ ಶರೀರತ್ರಿಗುಣಬಹುಳತೆಯಿಂ ಚತುರ್ದಶರಜ್ಜ್ವಾಯಾಮಾತ್ಮತ್ರಿಗುಣಪ್ರಮಾಣಾತ್ಮಪ್ರದೇಶವಿಸರ್ಪಣದಿಂ ದಂಡಕ್ರಿಯಾಕರಣಾನಂತರಸಮಯದೊಳ್ ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ಬಾಹುಲ್ಯದಿಂ ಲೋಕಾಕಾಶವ್ಯಾಪಕಕವಾಟಕ್ರಿಯೆಯಂ ನೆಱಪಿ ತದನಂತರಸಮಯದೊಳ್ ವಾತವಳಯಮುಟಿಯೆ ಜೀವಪ್ರದೇಶಂಗಳಿಂ ಲೋಕಪ್ರದೇಶಮಂ ಪರ್ವಿನಿರ್ವರ್ತಿತಪ್ರತರಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಂ ತದನಂತರಕ್ಷಣದೊಳ್ ವ್ಯಾಪ್ತಸಪ್ತಘನರಜ್ಜ್ವಪ್ರಮಾಣವಿಶೇಷಜಗತ್ಪ್ರದೇಶಲೋಕಪೂರಣಕ್ರಿಯಾಪರಿಸಮಾಪ್ತಿಯಂ ಮಾಡಿ ಮತ್ತಂ ಪ್ರವರ್ತಿತಪ್ರತರಕವಾಟದಂಡಕ್ರಿಯಾ

ವಿಶೇಷಂಗಳಿಂ ಖಂಡಿತಘಾತಿಚತುಷ್ಕಸ್ಥಿತ್ಯನುಭಾಗನಪಗತಮೂಲಶರೀರ
ಪ್ರಮಾಣಾತ್ಮಕಪ್ರದೇಶನಾಯುಷ್ಯಸ್ಥಿತಿಸಮಾಕೃತಾಶೇಷಘಾತಿತ್ರಯ
ಸ್ಥಿತಿಕನಂತರ್ಮುಹೂರ್ತನಿರುದ್ಧಾಶೇಷಮನೋವಾಗ್ಬಾದರಕಾಯಯೋ
ಗಸೂಕ್ಷ್ಮಕಾಯಯೋಗಪರಿಣತನುಪಯೋಗಪರಿಕಲ್ಪಿತಸೂಕ್ಷ್ಮಕ್ರಿಯಾ
ಪ್ರತಿಪಾತ್ಯಭಿಧಾನತೃತೀಯಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನಪರಾಯಣಂ ನಿರುದ್ಧಸೂಕ್ಷ್ಮಶರೀ
ರಯೋಗನನಂತರಸಮಯದೊಳ್ ಪಂಚಹ್ರಸ್ವಾಕ್ಷರೋಚ್ಚಾರಣಮಾತ್ರ
ಕಾಲಪ್ರಮಿತಾಯೋಗಗುಣಸ್ಥಾನಸ್ಥಿತಂ ಸಮುಚ್ಛಿನ್ನಕ್ರಿಯಾಪ್ರತಿಪತ್ತಿಧ್ಯಾ
ನಪರಿಪೂರ್ಣಾಶೇಷಶೀಲಗುಣಗಣನಿಳಯಂ ನಿಜದ್ವಿಚರಮಸಮಯದೊಳ್
ಅನ್ಯತರವೇದನೀಯ ದೇವಗತಿತತ್ಪ್ರಾ ಯೋಗ್ಯಾನುಪೂರ್ವ ಶರೀರಬಂಧನ
ಸಂಘಾತವರ್ಣರಸಪಂಚಕಸಂಸ್ಥಾನಸಂಹನನಪಂಚಪಟ್ಕಾಂಗೋಪಾಂಗದ್ವಿ
ಕಂ ಗಂಧದ್ವಿಕಂ ಸ್ಪರ್ಶಾಷ್ಟಕಂ ಅಗುರುಲಘುಂ ಚತುಷ್ಕವಿಹಾಯೋಗತಿ
ದ್ವಿಕಸ್ಥಿರಾಸ್ಥಿರಶುಭಾಶುಭಸುಸ್ವರದುಸ್ವರಸುಭಗದುರ್ಭಗಪ್ರತ್ಯೇಕಶರೀರ
ಯಶಸ್ಕೀರ್ತಿರನಾದೇಯನಿರ್ಮಾಣಪರ್ಯಾಪ್ತಿ ನೀಚೈರ್ಗೋತ್ರಂಗಳೆಂಬ ದ್ವಿ
ಸಪ್ತತಿಪ್ರಕೃತಿಗಳಂ ನಿರವಶೇಷಂ ಕಿಡಿಸಿ ಸ್ವಕೀಯಚರಮಸಮಯದೊಳ್ ಅ
ನ್ಯತರವೇದನೀಯಮನುಷ್ಯಾಯುಷ್ಯಮನುಷ್ಯಗತಿತತ್ಪ್ರಾಯೋಗ್ಯಾನುಪೂ
ರ್ವಿಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಜಾತಿತ್ರಸನಾಮಶುಭಾಶುಭೋದಯಪರ್ಯಾಪ್ತ ಬಾದ
ರಯಶಸ್ಕೀರ್ತಿರುಚ್ಚೈರ್ಗೋತ್ರತೀರ್ಥಕರನಾಮಂಗಳೆಂಬ ಪದಿಮೂಱುಂ
ಪ್ರಕೃತಿಗಳುಮಂ ನಿರ್ಮೂಲಂ ಕಿಡಿಸಿ ಒಟಿಯಂ ಕ್ಷಾಯಿಕಸಮ್ಯಕ್ತ್ವನೆಂತೆ
ಜ್ಞಾನದರ್ಶನವೀರ್ಯಸೂಕ್ಷ್ಮತ್ವಅಗಾಹಾಗುರುಲಘುತಾವ್ಯಾಬಾದಂಗಳೆಂಬ,

ಗುಣಮೆಂಟುಂ ಬಂದು ತನ್ನೊಳ್ ಪೆಣೆದಿರೆ ಸುಖಸೋದ್ಭೂತನುಂ ಲೋಕ
ಚೂಡಾ
ಮಣಿಯುಂ ಶಶ್ವತ್ತ್ರಿಲೋಕೀಪ್ರಣುತನುಮತಿವಿಖ್ಯಾತನುಂ ಭವ್ಯಚಿಂತಾ ।
ಮಣಿಯುಂ ತಾನಾಗಿತನ್ನೊಳ್ ನೆಱೆಯೆ ಪಡೆದು ತನ್ನಿಂದಮುಂ ತಾನೆ ತನ್ನ
ತ್ತಣಿನಾದಿಬ್ರಹ್ಮನೇಕಕ್ಷಣದೊಳಿ ಪರಮಬ್ರಹ್ಮಸದ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂದಂ ॥ ೫೦

ದೊರೆಕೊಂಡ ಮಾಘಮಾಸಂ
ಬರೆ ಕೃಷ್ಣಚತುರ್ದಶೀದಿನಂ ಸಮನಿಸೆ ತ ।

ತ್ಪುರುದೇವಂ ಮುಕ್ತಿವಧೂ
ವರತೆಯನಭಿಜಿನ್ಮೊಹೂರ್ತದೊಳ್ ಕೈಕೊಂಡಂ ॥ ೪೧

ವ॥ ಅಂತು ವೃಷಭೇಶ್ವರಂ ತ್ರಿಲೋಕಶಿಖರಿಶಿಖರಶೇಖರಾಯಮಾನಮು ನುಕ್ರಮೋನ್ನತಮಾಗಿ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದೊಳಪ್ಪ್ಯಯೋಜನಬಾಹುಲ್ಯಮುಂ ಧವಳಚ್ಛತ್ರಾಕಾರಮುಂ ನಾಲ್ವತ್ತೈದುಲಕ್ಷಯೋಜನದಗಲಮುಂ ಸಮವೃತ್ತಮುಂ ಎನಿಸಿದೀಷಟ್ಪ್ರಾಗ್ಭಾರದ ಮೇಗಣ ಫನೋದಧಿಷನಾನಿಳತನುವಾತ ತ್ರಿತಯಭಾಗದೊಳ್ ಅವ್ಯಾಬಾದನುಮನಂತಸುಖಾಂಬುಧಿನಿಳಯನುಮಾಗಿ ನೆಲಸಿರ್ದಂ. ಇತ್ತ ಚತುರ್ವಿಧದೇವನಿಕಾಯಮುಂ ಪ್ರಥಮದೇವಪರಿನಿರ್ವಾಣಮಹಾಕಲ್ಯಾಣಪೂಜಾನಿರ್ವರ್ತನಾಭಿಲಾಷೆಯಾಗಿ ನಿರ್ವಾಣಭೂಮಿಯನನೇಕಸುರಭಿಸುರತರುಕುಸುಮಸುಗಂಧಾಕ್ಷತಂಗಳಿಂದಮರ್ಚಿಸಿ,

ಸ್ಫುರಿತಾಗ್ನೀಂದ್ರಕಿರೀಟಕೋಟಿಮಣಿಸಂಭೂತಾಗ್ನಿಯಿಂ ಚಂದನಾ
ಗರುಕರ್ಪೂರಲವಂಗಕುಂಕುಮಘೃತಕ್ಷೀರಾನಲದ್ರವ್ಯಸಂ ।
ಕರಸಂಪರ್ಕದೊಳೆದ್ದ ವೆರ್ಚಿದುದಱಿಂ ರೂಪಾಂತರಕ್ಕೊಯ್ದು ಭಾ
ಸುರದಿಂ ತತ್ಸುರರಾಜನಂದು ಪಿಱಿದೊಂದುತ್ಸಾಹಮಂ ಮಾಡಿದಂ ॥ ೪೨

ವ॥ ಅಂತು ಸುರಭಿಕುಸುಮಗಂಧಾಕ್ಷತಂಗಳಿಂದಮರ್ಚಿಸಿ ಭಗವಚ್ಛರೀರಹೋಮಕುಂಡದಕ್ಷಿಣಭಾಗದೊಳ್ ಗಣಧರಶರೀರವನಿಱಿಸಿ ತದಪರದಿಗ್ಭಾಗದೊಳನಗಾರಕೇವಳಿಹುತಾಶನಕುಂಡಮಂ ಸ್ಥಪನಂಗೆಯ್ದು ಆಗಾರ್ಹಪತ್ಯದಕ್ಷಿಣಾಗ್ನ್ಯಾಹವನೀಯಾಭಿಧಾನಕುಂಡಂಗಳಂ ಕೊಂಡು ಲಲಾಟಕಂಠಭುಜಶಿಖರಗಳಹೃದಯಪ್ರದೇಶದೊಳಂ,

ಭೂತಿಗಳೊಳ್ ಕಲ್ಯಾಣವಿ
ಭೂತಿಗಳೆಮಗಕ್ಕೆ ಬೇಗಮಿನ್ನೆಂದು ಮನೋ ।
ಜಾತಮಹೋತ್ಸಾಹರ್ ತ
ದ್ಭೃತಿಯಿನಿಟ್ಟರ್ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಮಂ ದಿವಿಜೇಂದ್ರರ್ ॥ ೪೩

ವ॥ ಅಂತು ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಂಗಳನಿಟ್ಟೊಸಗೆಯಿಂದೊಸಗೆ ಮಱುಳಿಗ್ಗೊಂಡು,

ಆನಂದನಾಟಕಂ ಪರ
ಮಾನಂದಮನೆಂದು ಮಾಡೆ ದಿವಿಜಾಧೀಶರ್ ।

ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂದಮು
ದೇನೆಂಬುತ್ಸವಮನೆಟ್ಟಿಯಿಂ ಮಾಡಿದರೋ ॥ ೫೪

ವ॥ ಆಗಳಾತ್ಮೀಯಗುರುವಿಯೋಗಶೋಕಾನಳದಹ್ಯಮಾನಮಾನಸನಾಗಿ ರ್ದ ಭರತಪತಿಯ ಶೋಕಾವೇಗಮುಂ ವೃಷಭಸೇನಗಣಾಗ್ರಣಿಗಳಿಂತೆಂದಾ ಱಿಸಿದರ್,

ಖಳಕರ್ಮಾಷ್ಟಕಮುಂ ಪಡಲ್ವಡಿಸಿ ಸಂಸಾರಾಬ್ಧಿಯಂ ದಾಂಟಿ ನಿ
ಶ್ಚಳಸಾಖ್ಯಾಸ್ಪದಮುಂ ತ್ವದೀಯಜನಕಂ ಕೈಕೊಂಡೊಡೀದೇವಸಂ।
ಕುಳಮಿಂದ್ರಂಬಿರಸಾಡಿದಪ್ಪುದಿದಱೊಳ್ ನೀಂ ರಾಗಿಸಲ್ತಕ್ಕುದೇ
ಕೊಳಕೊಳ್ವೀ ಜಡರಂತೆ ಶೋಕರಸಮುಂ ಷಟ್ಖಂಡಧಾತ್ರೀಶ್ವರಾ ॥ ೫೫

ನಿನಗೆ ವೃಷಭೇಶ್ವರಂ ಲೋ
ಚನಗೋಚರನಿನ್ನೆ ವರೆಗಮಿಾಗಳ್ ನಿಂದಂ।
ಮನುಕುಲಲಲಾಮ ನೆಟ್ಟನೆ
ಮನದೊಳ್ ಕಡುಸೂರೆಯಲ್ತೆ ಮುನ್ನಿಂದೀಗಳ್ ॥ ೫೬

ಭರತೇಶ್ವರ ನಾಮಪ್ಪೊಡೆ
ಚರಮಾಂಗರುಮಖಿಳಮುಲವಿಲೀಪನದಿಂದಂ।
ಪುರುಪರಮೇಶ್ವರನೈದಿದ
ಪರಮಪದಂ ನಮಗಮದುವೆ ನೆಲೆ ಪೆಱತುಂಟೇ ॥ ೫೭

ವ॥ ಅವಲ್ಲದೆಯುಂ ಜೀವಂಗಳ್ ಶುಭಾಶುಭಕರ್ಮಕೈಲೂಷಪ್ರೇರಿತಂಗಳಾಗಿ ಚತುರ್ಗತಿಸಂಸಾರಂಗಳೊಳನೇಕರಸಪರಿಣತಂಗಳ್ ನಾನಾಶರೀರೋಪಾದಾನಪರಿತ್ಯಜನಪುರಸ್ಸರಂ ಪರಿಭ್ರಮಿಸುಗುಂ. ಅದು ನಮ್ಮಿನಿಬರ ಭವಾಳಿಯಿಂದೆ ನಮಗನುಭೂತಪೂರ್ವಮದೆಂತೆಂದೊಡೆ ಭವದೀಯಜನಕಂ ಪುರುಪರಮೇಶ್ವರಂ,

॥ ಅಕ್ಕರಂ ॥

ಭೋಗಕಾಂಕ್ಷೆಯೊಳ್ ಜಯವರ್ಮಂ ಖಚಿಕೀಮಹಾಬಳಂ ಲಲಿತಾಂಗಂ ವಜ್ರಜಂಘಂ
ಭೋಗಭೂಮಿಜಂ ಶ್ರೀಧರದೇವಂ ಸುವಿಧಿನರಾಧಿಪನಚ್ಯುತೇಂದ್ರಂ
ಸಾಗರಾಂತಂ ನೆಲನನಿತುಮಂ ಚಕ್ರದಿಂ ಬೆಸಕೈಸಿದ ವಜ್ರನಾಭಿ
ಯಾಗಿ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿ ಬಂದಿಲ್ಲಿ ತಾನಾದಿದೇವನಾದಂ ॥ ೫೮

ವಿ ಮುತ್ತಂ ಧನತ್ರೀಯುಂ ನಿರ್ವಾಮಿಕೆಯುಂ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾದೇವಿ
ಯುಂ ಶ್ರೀಮತಿಯುಂ ಆರ್ಯೆಯುಂ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭದೇವನುಂ ಕೇಶವವಮಹೀಶ
ನುಂ ಅಚ್ಯುತಪ್ರತೀಂದ್ರನುಂ ಧನವತ್ತನುಂ ಆಹಮಿಂದ್ರನುಂ ಆಗಿ ಬಂದೀ
ಗಳಾದಿ ದಾನತೀರ್ಥಪ್ರವರ್ತಕತ್ರೀಯಾಂಸನಾದಂ ; ಅತಿಗೃದ್ಧಮಹೀಶನುಂ
ನಾರಕನುಂ ವ್ಯಾಘ್ರನುಂ ಈಶಾನಕಲ್ಪಜನುಂ ಮತಿವರಮಂತ್ರಿಯುಂ ಅ
ಧೋಗ್ರೈವೇಯಕದಿವಿಜನುಂ ಸುಬಾಹುಮಹೀಪತಿಯುಂ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿ
ದ್ಧೀಶ್ವರನುಂ ಅಹಮಿಂದ್ರನುಮಾಗಿ ಒಂದು ನೀನೀಗಳ್ ಭರತೇಶ್ವರಚ
ಕ್ರವರ್ತಿಯಾಪೈ ; ನಾರಕನುಂ ಪ್ರೀತಿವರ್ಧನಸೇನಾನಾಯಕನುಂ ಭೋಗ
ಭೂಮಿಜನುಂ ಕನಕಪ್ರಭಾಮರನುಂ ಲಲಿತಾಂಗದೇವಸಾಮಾನಿಕನುಂ
ಪ್ರಭಂಕರನುಂ ವಜ್ರಜಂಘಸೇನಾಧೀಶ್ವರನಕಂಪನನುಂ ಅಧೋಗ್ರೈವೇ
ಯಕನುಮಹಮಿಂದ್ರನುಂ ಮಹಾಬಾಹುಮಹೀಪತಿಯುಂ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿ
ಜನನುಮಾಗಿ ಬಂದು ಋಷಭೇಶ್ವರತನೂಜನೀಗಳ್ ಬಾಹುಬಲಿಕುಮಾರ
ನಾದಂ. ದಿವಿಜನುಂ ಪ್ರೀತಿವರ್ಧನಮಂತ್ರಿಯುಂ ಭೋಗಭೂಮಿಜನುಂ
ಕನಕಪ್ರಭಾಮನರನುಂ ವಜ್ರಜಂಘಪುರೋಹಿತನಾನಂಗನುಂ ಅಧೋಗ್ರೈ
ವೇಯಕನುಮಹಮಿಂದ್ರನುಂ ಪೀಠನುಂ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧೀಶನುಮಾಗಿ ಬಂದು
ನಾನೀಗಳ್ವೃಷಭನಾಥಂಗೆ ಪ್ರಥಮಗಣಧರನಾದೆಂ, ಪ್ರೀತಿವರ್ಧನಪುರೋಹಿ
ತನುಂ ಭೋಗಭೂಮಿಜನುಂ ಲಲಿತಾಂಗದೇವಸಾಮಾನಿಕಪ್ರಭಂಜನದೇವ
ನುಂ ವಜ್ರಜಂಘಶ್ರೇಷ್ಠಿ ಧನಮಿತ್ರನುಂ ಅಧೋಗ್ರೈವೇಯಕಾಹಮಿಂದ್ರ
ನುಂ ಮಹಾಪೀಠನುಂ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧೀಶ್ವರನುಮಾಗಿ ಬಂದೀಗಳನಂತವಿಜ
ಯನಾದಂ ; ಶಾರ್ದೂಲಾರ್ಯನುಂ ಚಿತ್ರಾಂಗದೇವನುಂ ವರದತ್ತನೃಪನುಂ ಅ
ಚ್ಯುತಸಾಮಾನಿಕದೇವನುಂ ವೈಜಯಂತಭೂಪನುಂ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧೀಶ್ವರ
ನುಮಾಗಿಬಂದೀಗಳನಂತವೀರ್ಯನಾದಂ ; ವರಾಹಾರ್ಯನುಂ ಮಣಿಕುಂಡಲಾ
ಮರನುಂ ವರಸೇನಭೂಪನುಂ ಅಚ್ಯುತಸಾಮಾನಿಕದೇವನುಂ ವೈಜಯಂತ
ಭೂಪನುಂ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧೀಶ್ವರನುಮಾಗಿ ಬಂದೀಗಳ್ ಸುವೀರನಾದಂ ; ವಾನ
ರಾರ್ಯನುಂ ಮನೋಹರಾಮರನುಂ ಚಿತ್ರಾಂಗದೇವದತ್ತನೃಪನುಂ ಅಚ್ಯುತ
ಸಾಮಾನಿಕನುಂ ಅಪರಾಜಿತನೃಪನುಂ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯೊಳಹಮಿಂದ್ರನಾಗಿ
ಬಂದೀಗಳ್ ವೀರನಾದಂ, ನಕುಲಾರ್ಯನುಂ ಮನೋಹರಧರಿತ್ರೀನುಂ ಶಾಂತ

ಮದನನೃಪನುಂ ಅಚಲ್ಯುತಸಾಮಾನಿಕನುಂ ಅಪರಾಜಿತನೃಪನುಂ ಸರ್ವಾರ್ಥ
ಸಿದ್ಧಿಯೊಳಹಮಿಂದ್ರನಾಗಿ ಬಂದೀಗಳ್ ಸುವೀರನಾದಂ,

ಭವವಾರಾಶಿಯೊಳಿಂತು ಜೀವನಿವಹಂ ಒರ್ದುತ್ತುಮಿರ್ಕುಂ ಮಹೋ
ತ್ಸವಮಲ್ತೀ ಗುರುವಿಂತು ದಾಂಟಿದೊಡಿದಂ ಬೇಡೀವಿಷಾದಂ ನಿರ ।
ಸ್ತವಿವೇಕಂಬೊಲಿದೇಕೆ ಮೋಹಿಸಿದಪ್ಪೆ ನೀಂ ಮಾಣ ಶಕ್ರಂಗೆ ವ
ಸ್ತುವಿವರ್ ನಿನ್ನವೊಲಾರ್ಪ್ಪಅರ್ಭುವನದೊಳ್ ಷಟ್ಖಂಡಧಾತ್ರೀಶ್ವರಾ ॥ ೫೯

ಎನೆ ದಾವದಗ್ಧಗಿರಿ ನೂ
ತನಜಳದಜಳಂಗಳಿಂದಮಾಱುವವೋಲ್ ಭೋಂ ।
ಕೆನೆ ಭರತನನಾಱಿಸಿದಂ
ಮುನಿವಿನುತಗಣಾಧಿನಾಥವಚನಾಮೃತದಿಂ ॥ ೬೦

ವ॥ ಅಂತಪಗತಗುರುಶೋಕವೀಗನಾಗಿ ಗಣಧರಚರಣಸರಸಿಜಂಗಳ್ಗೆ
ಱಗಿ ತನ್ನ ಭೋಗತೃಷ್ಣೆಯಂ ತಾನೆ ತನ್ನ ಮನದೊಳ್ ನಿಂದಿಸುತ್ತುಂ
ಮುಕ್ತ್ಯಂಗನಾನುರಕ್ತ ಚಿತ್ತನಾಗುತ್ತುಂ ಬಂದಯೋಧ್ಯಾಪುರಮಂ ಪೊ
ಕ್ಕು ಕೆಲವುದಿವಸಮಿರ್ದೊಂದು ದಿವಸಂ,

ಪರಮಪದದಿಂದಮಟ್ಟಿದ
ಪುರುಪರಮೇಶ್ವರನ ದೂತನಂ ಕಾಣ್ಬವೊಲಾ ।
ಭರತಂ ಕಂಡಂ ಕೆನ್ನೆಯ
ನೆರೆಯಂ ತಳದಳಿಸಿ ಪೊಳೆವ ಮಣಿದರ್ಪಣದೊಳ್ ॥ ೬೧

ವ॥ ಅಂತದಂಕಂಡಪಗತಮೋಹರಸನುಮುಪಗತನಿರ್ವೇಗರಸನುಮಾಗಿ,

ಹೇಯಂ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮುಪಾ
ದೇಯಂ ಪ್ರವ್ರಜ್ಯವೆಂದು ಮಾಣದೆ ರಾಜ್ಯ ।
ಶ್ರೀಯಂ ಕೊಟ್ಟಂ ಮುಕ್ತಿ
ಶ್ರೀಯಂ ಬಗೆದರ್ಕಕೀರ್ತಿಗಾಭರತೇಶಂ ॥ ೬೨

ವ॥ ಅಂತು ಪರಿತ್ಯಕ್ತ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪರಿಚ್ಛದನಾಗಿ ಸಮಸ್ತಧಾರ್ಮಿಕಜ
ನಂಗಳಂ ಬರಿಸಿ ಸರ್ವತೋಭದ್ರಮೆಂಬ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯಂ ಮಡೆಪೋ
ತ್ಸವದಿಂದೆಂಟುದಿವಸಂಬರಂ ಮಾಡಿ ತತ್ಪೂಜಾಸಮೇತಂ ಕೈಲಾಸಶೈಲಕ್ಕೆ
ಪೋಗಿ ತದಗ್ರಸ್ಥಿತಚೈತ್ಯಾಲಯಂಗಳನನೇಕವಿಧಾರ್ಚನೆಗಳಿಂದಮರ್ಚಿಸಿ,

ಕೋಟ್ಯಸ್ಸಪ್ತ ಗೃಹಾಸ್ತ್ರಿವಿಷ್ಟಪಗುರೋಃ ಲಕ್ಷಾಃ ಪುನಸ್ಸಪ್ತತಿಃ ।
ದ್ವ್ಯಭ್ಯಾಮಭ್ಯಧಿಕಾ ಭವಂತಿ ಭವನಾವಾಸೇಷು ತೇಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥
ನಿಸ್ಸಂಖ್ಯಾಶ್ಚಿಖರೀಂದ್ರಕಂದರಸರಿದ್ದ್ವೀಪಾದಿಷು ವ್ಯಂತರ ।
ಸ್ಥಾನೇಷು ಪ್ರಣಮಾಮಿ ಜೈನವಸತಿಂ ಜ್ಯೋತಿರ್ವಿಮಾನೇಷು ಚ ॥ ೬೫

ದ್ವಾತ್ರಿಂಶತ್ಪ್ರಥಮೇ ಜಿನೇಂದ್ರನಿಲಯಾಃ ಕಲ್ಪೇ ದ್ವಿತೀಯೇ ಭವಂ
ತ್ಯಷ್ಟಾವಿಂಶತಿರಗ್ರತೋ ನಿಗದಿತೇ ಲಕ್ಷಾಸ್ತತೋ ದ್ವಾದಶ ॥
ಮಾಹೇಂದ್ರಾಷ್ಟಶತದ್ವಯೇರಪಿ ದಿವೋ ಲಕ್ಷಾಶ್ಚತಸ್ರಃ ಪೃಥಕ್ ।
ಲಕ್ಷಾರ್ಧಂ ವಿಲಸಂತಿಚಪ್ರಥಿತಯೋರೂರ್ಧ್ವಂ ತತಃ ಕಲ್ಪಯೋಃ ॥ ೬೬

ಚತ್ವಾರಿಂಶದಶೋತ್ತರೇ ದಶಶತಾನ್ಯಾಭಾಂತಿ ಕಲ್ಪದ್ವಯೇ ।
ತಸ್ಯಾನಂತರವರ್ತಿನಿ) ? ತ್ರಿದಶಯೋರ್ದ್ವಂದ್ವೇ ಸಹಸ್ರಾಣಿ ಷಟ್ ॥
ಸಪ್ತಘ್ನಂಶತಮಾನತಪ್ರಭೃತಿಷು ಸ್ವರ್ಗೇಷು ತೇಷ್ವಚ್ಯುತ ।
ಪ್ರಾಂತೇಷು ತ್ರಿದಶಾರ್ಚಿತಾ ಜಿನಗೃಹಾಸ್ತಾನಂಜಸೋಪಾಸ್ಮಹೇ ॥ ೬೭

ಭಾಂತ್ಯೇಕಾದಶಭಿಶ್ಶತಂ ಸಮಧಿಕಂ ಪ್ರಾಚ್ಯಾಂ ತದಗ್ರೇ ಶತಂ ।
ಸಪ್ತಾಗ್ರಂ ಚರಮೇ ಸಪೈಕನವತಿರ್ಗೈವೇಯಕಾಣಾಂ ತ್ರಿಕೇ ॥
ವಿಖ್ಯಾತಾ ವಸತಿರ್ನವಸ್ವನುದಿಶಂ ಶೇಷಂ ಚ ತತ್ಸಂಖ್ಯಯೋಃ ।
ಪಂಚಾನೂತ್ತರಭಾಗಿನೋ ಜಿನಗೃಹಾಃ ಪಂಚೈವ ತಾನರ್ಚಯೇ ॥ ೬೮

ವಂದೇ ಪಂಚಸು ಮಂದರಾದ್ರಿಷು ವನಾಂತಭ್ರಾಜಿನಃ ಷೋಡಶ ।
ಪ್ರತ್ಯೇಕಂ ಜಿನಮಂದಿರಾಣಿ ದಿವಿಜೈಃ ಸೇವ್ಯಾನಿ ವಂದಾರುಭಿಃ ॥
ಕುರ್ಮಶ್ಚೈತಸಿ ಕುಂಡಲಾದ್ರಿರುಚಕಕ್ಷೋಣೀಧ್ರಯೋರ್ವಿಶ್ರುತಃ ।
ನ್ಯೋಷಾಂ ಸೀಮನಿ ಮಾನುಷೋತ್ತರಗಿರೌ ಚತ್ವಾರಿ ಚತ್ವಾರಿ ಚ ॥ ೬೯

ತ್ರಿಂಶದ್ವರ್ಷಧರಾಧರೇಷು ವಿಜಯಾರ್ಧೋರ್ವೀಧರಾಣಾಂ ಶತೇ ।
ಸಪ್ತತ್ಯಾದ್ಯಧಿಕಂ ದಶಸ್ವಪಿ ಕುರುಕ್ಷ್ಮೋಣೀರುಜೇಷು ಸ್ಥಿತಾಃ ॥
ಇಷ್ವಾಗಾರಚತುಷ್ಟಯೇ ಕ್ಷಿತಿಭೃತಾಂ ವಕ್ಷಾರನಾಮ್ನಾಂ ಶತೇ ।
ವಂದೇ ತತ್ಪರಿಸಂಖ್ಯಯೈವ ಭುವನಖ್ಯಾತಂ ಜಿನೇಂದ್ರಾಲಯಂ ॥ ೭೦

ಚತ್ವಾರೋಂಜನಪರ್ವತಾದಧಿಮುಖಕ್ಷ್ಮೋಣೀಧರಾಃ ಷೋಡಶ ।
ದ್ವಾತ್ರಿಂಶದ್ರತಿಕೃದ್ಭೃತೋ ರತಿಕರಾಃ ತೇಷಾಂ ಶಿರಶ್ಚೈತ್ಯರ್ಕಾ ॥

ದ್ವಾವಂಚಾಶತಮರ್ಹತಾಂ ಮಣಿಗೃಹಾಃ ಸಂದೀಶ್ವರಾಖ್ಯಾಸ್ಪ್ಪನು ।
ದ್ವೀಪೇಪ್ರಣ್ಯಮಹಾಮಹೀಂದ್ರಮಹಿತಾನಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ವಂದಾಮಹೇ ॥ ೬೯

ಕಲ್ಪಾತೀತಸಮೀತಕಲ್ಪಕಥಿತಾಸ್ಸರ್ವೇ ತ್ರಯೋವಿಂಶತಿಃ ।
ಸಪ್ತಾಂತಾ ನವತಿಃ ಸಹಸ್ರಗುಣಿತಾಶೀತಿಶ್ಚ ತುರ್ಮಿಶ್ರಿತಾ ॥
ಲಕ್ಷಾಶ್ಚೈಲತ್ಯಗೃಹಾಶ್ಚ ತುಶ್ಚತಯುತಾ ಪಂಚಾಶದಷ್ಟೋತ್ತರಾಃ ।
ತೇನಂದೀಶ್ವರಕುಂಡಲಾದ್ರಿರುಚಕೇಷ್ವದ್ಯರ್ಧಯೋರ್ದ್ವೀಪಯೋಃ ॥ ೭೦

ಜ್ಯೋತಿರ್ವ್ಯಂತರಚೈತ್ಯಗೇಹರಚಿತಾದ್ವಿಘ್ನಶ್ಚ ತುಷ್ಕೋಟಯೋ ।
ಲಕ್ಷೈಕಸ್ಸಂಘಟಿತಾಶ್ಚ ಪಟ್ಟಸಹಿತೆದೋಃ ಪಂಚಾಶದರ್ಹದ್ಗೃಹಾಃ ॥
ಸಾಹಸ್ರಾಣಿ ಭವಂತಿ ಸಪ್ತನವತಿಃ ಯುಕ್ತಾಶ್ಚ ತುರ್ಭಿಶ್ಶತೈಃ ।
ವಿಕಾಶೀತಿರಕೃತ್ರಿಮಾಸ್ತ್ರಿದಿವಗಾಚೈತ್ಯಸ್ಯ ವಾ ಗೋಚರಾಃ ॥ (?) ೭೧

ಭೂಪಾಲೇಂದ್ರಮಹಾಮಹೈರಹರಹಸ್ಸಂಪೂಜ್ಯಮಾನೈರ್ನಮೈ
ಭ್ರಾಜಂತೇ ಜಿನರಾಜಕೃತ್ರಿಮಗೃಹಾಸ್ತೇಭ್ಯೋ ನಮಸ್ಕುರ್ಮಹೇ ।
ಅಸ್ಮಾಕಂ ಕವಿತಾಗುಣಾರ್ಣವನುತಾಃ ಕುರ್ವಂತು ಭೈತ್ಯಾಲಯಾಃ
ತೇ ಲೋಕತ್ರಯತುಂಗಮಂಗಳಮಹಾಶ್ರೀಭಾಗ್ಯಯೋಗ್ಯಂ ಪದಂ ॥ ೭೨

ವ॥ ಎಂದು ಜಗತ್ತ್ರಯಚೈತ್ಯಸ್ತೋತ್ರಪವಿತ್ರಮುಖಾರವಿಂದನಾಗಿ ಭಗವದಾದಿಭಟ್ಟಾರಕರ ನಿರ್ವಾಣಭೂಮಿಸಮೀಪಸ್ಥತಪಿಶಾಲಸ್ಫಟಿಕಶಿಲಾತಳಾರೂಢನುತ್ತರಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕಂ ತ್ರಿಜಗದ್ಗುರುವೇ ಗುರುವೆಂದು ತತ್ಪದಸರಸಿರುಹಧ್ಯಾನಪರಾಯಣನಾಗಿ,

ಶ್ರೀನಾರೀಪತಿದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೊಳಲೊಡಂ ಭೋಂಕಲ್ ಮನಃಪರ್ಯಯ
ಜ್ಞಾನಂ ಪುಟ್ಟಿದುದಂತು ಪುಟ್ಟಿದ ಬಟಿಕ್ಕಂತರ್ಮುಹೂರ್ತಕ್ಕೆ ಭ ।
ವ್ಯಾನಂದಪ್ರದಮಿಂದ್ರವೃಂದಕೃತಕಲ್ಯಾಣಾಸ್ಪದಂ ಕೇವಲ
ಜ್ಞಾನಂ ಪುಟ್ಟಿದುದಿಂ ಭವಸ್ಥತೆ ಜಗಕ್ಕಾಶ್ಚರ್ಯಮಾಯ್ತಾಗಳಾ ॥ ೭೩

ನರಲೋಕವೊಂಬೆ ಕಾಮಿನಿ
ಚರಣಾಬ್ಜಕ್ಕೆ ಅಗೆ ನೆಗಳ್ದ ಕೀವಳಬೋಧಂ ।
ದೊರೆಕೊಳೆ ಸುರಸಾರ್ವಭೌಮಕಂ
ಚರಣಾಬ್ಜಕ್ಕೆ ಅಗರ್ ಪರಮಪತಿ ನೆಗಳ್ದಿಂ ॥ ೭೪

ವ॥ ಅಂತನಂತಚತುಷ್ಟಯವಿರಾಜಮಾನನುಂ ದೇವಮಾನವಪರಿಷತ್ಪರಿವೃತನುಂ ಸಪ್ತರ್ದ್ಧಿಸಮನ್ವಿತಯತಿಪತಿಸಮೀತನುಂ ಅಮೃತಕರಕರಧವಳೈಕಚ್ಛತ್ರಚಾಮರಚತುಷ್ಟಯವಿಭ್ರಾಜಿತನುಂ ಸುರೇಂದ್ರಗಿರಿಶಿಖರವಿರಾಜಮಾನಮೃಗೇಂದ್ರಾಸನವಿಭೂಸಿಯುಂ ಸರಿತ್ಸರೋವರವಿಮಳಗಗನತಳವಿಹರಣಪರಿಣತನುಮಾಗಿ ನಾನಾವಿಧಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳೊಳೊಂದುಲಕ್ಕೆ ಪುರ್ವಂಬರಂ ಧರ್ಮಾಮೃತಾಂಬುಸೇಕದಿಂ ವಿನೇಯಜನಸಸ್ಯಸಂಪತ್ಪರಂ ಪರೆಯಂ ಮಾಡಿ ಕೈಳಾಸಶೈಲಶಿಖರಾಲಂಕಾರನಿರುದ್ಧಯೋಗನುಂ ಅಪಗತಯೋಗಗುಣಸ್ಥಾನನುಂ ಚತುರ್ಥಧ್ಯಾನಾನಳದ್ಧಗತೇಷಾಶೇಷಕರ್ಮೇಂಧನನುಮಾಗಿ,

ಪರಮಶ್ರೀಸಂತತಾವಾಸದೊಳಖಿಳಸುಖಸ್ವಚ್ಛಸಂಪನ್ನತೋಯಾ
ಕರದೊಳ್ ಶಶ್ವದ್ಭಾಂಭೋರುಹವಿಳಸನವಿಭ್ರಾಜಿಯೊಳ್ ಸಿದ್ಧಹಂಸೋ।
ತ್ಕರಲೀಲಾರವ್ಯದೊಳ್ ಸಂದಮೃತನಿಳಯನೀರೇಜಿನೀಷಂಡದೊಳ್ ಸಾಂ
ದರಕೇಳೀಹಂಸನಾದಂ ಸುಕವಿಜನಮನೋಮಾನಸೋತ್ತಂಸಹಂಸಂ ॥ ೭೫

ವ॥ ಭರತಯತಿಪತಿಯು ತದನಂತರದೊಳ್ ತದ್ವೃಷಭಸೇನಗಣನಾಥಪುರಸ್ಸರಂ ಪುರುತನಯರ್ ಆಕ್ರಮದೊಳ್ ಪರಮಸುಖಾಸ್ಪದಮನೆನಿಬರುಂ ಕೈಕೊಂಡರ್,

ಶಕವರ್ಷಮೆಂಟುನೂಱು
ಕ್ಕೆ ಕಡೆಯೊಳಱುವತ್ತು ಮೂಱು ಸಂದಂದು ಜಗ।
ತ್ಪ್ರಕಟಿಪ್ಲವಸಂವತ್ಸರ
ದ ಕಾರ್ತಿಕಂ ಮುದಮನೀಯೆ ನಂದೀಶ್ವರದೊಳ್ ॥ ೭೬

ಸಿತಪಕ್ಷದ ಪಂಚಮಿದಿನೆ
ಪತಿವಾರಂ ಶುಭದಮೂಲನಕ್ಷತ್ರದೊಳ।
ಸ್ವಿತಮಾಗೆ ನೆಗಟ್ಟಿದೀಮು
ತ್ಕೃತಿ ಜಗದೊಳ್ ಪ್ರದಿಮ ಸಾಗರಾಂತಕ್ಷಿತಿಯುಂ ॥ ೭೭

ತ್ರಿದಶಸ್ತುತ್ಯಮಿದಾದಿದೇವಚರಿತಂ ಕರ್ಣಾಮೃತಸ್ಯಂದಿಯ
ಕ್ಕಿದು ಭವ್ಯಾವಳಿಗೆಂದು ಪೇೞಿಸೆ ಬುಧರ್ ಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗಕ್ಕವು।

ಸ್ಪದಮಪ್ಪಾದಿಪುರಾಣವಸ್ತು ಕೃತಿಯಂ ಪೇೞ್ದಿಂ ಬಿಡಂಗಪ್ಪವೂ
ರ್ಗದೊಳಂ ದೇಸಿಯೊಳಂ ಪೊದಪ್ಪೆಸವಿನಂ ಸಂಸಾರಸಾರೋದಯಂ ॥ ೭೯

ರಸಭಾವೋಪೇತಧರ್ಮಾಮೃತರಸಮಯದೊಳ್ ಘೋರಸಂಸಾರನಾನಾ
ವ್ಯಸನವ್ಯುಚ್ಛಿತ್ತಿಯೊಳ್ ಧಾರ್ಮಿಕಜನಜನಿತಾನಂದಸಂದೋಹವಿದ್ಯಾ ।
ರಸದೊಳ್ ಸಂಸಾರಸಾರೋದಯವಿರಚಿತದೊಳ್ ವಾಗ್ವಧೂಮುದ್ರೆಯೊಳ್
ಮು
ದ್ರಿಸಿ ನಿಂದತ್ತಾದಿತೀರ್ಥೇಶ್ವರನ ಚರಿತದೊಳ್ ವಾಕ್ಯಮಾಣಿಕ್ಯಕೋಶಂ ॥

ಭಾಸುರದೇವಕೋಟಿವಿಭುವಪ್ಪ ಮಹರ್ದ್ಧಿಕನಪ್ಪ ವಾಸವಂ
ಗಾಸನಕಂಪಮಂ ಪಡೆದು ತೀರ್ಥಕರತ್ವಮನಿತ್ತನಪ್ಪರಾ ।
ವಾಸವನೆನ್ದಿಸಲ್ಕಿದುವೆ ಷೋಡಶಭಾವನೆಯಿಂದೆ ಷೋಡಶಾ
ಶ್ವಾಸವನೆನ್ದೆ ಭಾವಿಸುಗೆ ಭವ್ಯರನಂತಸುಖಾಭಿಲಾಷಿಗಳ್ ॥ ೮೦

ಗ ॥ ಇದು ದೇವೇಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರವಂದ್ಯಪರಮಜಿನೇಂದ್ರಮುಖಚಂದ್ರ
ವಾಕ್ಚಂದ್ರಿಕಾಪ್ರಸರಪ್ರಸಾದೋದೀರ್ಣಸೂಕ್ತಿಕಲ್ಲೋಲ
ಮಾಲಾಕೀರ್ಣಕವಿತಾಗುಣಾರ್ಣವ
ಪ್ರಣೀತಮಪ್ಪಾದಿಪುರಾಣದೊಳ್
ಪರಿನಿರ್ವಾಣಕಲ್ಯಾಣವರ್ಣನಂ
ಷೋಡಶಾಶ್ವಾಸಂ
ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಆದಿಪುರಾಣಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಶೋಧನ ಪತ್ರಿಕೆ.

—+:o:+—

ಪುಟ.	ಪಙ್ಕ್ತಿ.	ಅಶುದ್ಧ.	ಶುದ್ಧ.
೨	೧	ಮೆಂದು	ವೆಂದು
,,	೬	ಕಳ	ಕಱ
,,	೧೨	ಟುಗು	ಟಿಗು
೩	೨	ಸ್ಕಂದ	ಸ್ಕಂಧ
೪	೪	ಮುಳಿ	ಮುಟಿ
,,	೧೬	ಮನೇಕ	ಮನೇಡ
೫	೧೦	ತಾರ್ಕಿಗಂ	ತಾರ್ಕಿಕಂ
,,	೧೯	ಮೆಚ್ಚೆ	ಮೆಚ್ಚಿ
೬	೪	ದೆಂನ	ದೆನ್ನ
,,	೧೨	ಸನ್ಮನಂ	ಸಲ್ಮನಂ
,,	೧೩	ನೆಗಪ್ಪೆ	ನೆಗಪ್ಪೆ
,,	೧೬	ಪೆಱಱಿ	ಪೆಱರ
,,	,,	ಪೆಱಱಿಂದವಪ್ಪ	ಪೆಱರಿಂದಮಪ್ಪ
,,	೨೨	ಪ್ರಮುದ	ಪ್ರಮದ
೪	೧	ಸ್ಕಂದ	ಸ್ಕಂಧ
,,	೧೪	ರಮಣೀಯಕಾ	ರಮಣೀಯತಾ
೯	೩	ಸ್ಥಾನಂಕಟ	ಸ್ಥಾನಂ
,,	೪	ತಟ	ಕಟಿತಟ
,,	೨೨	ಶ್ಚರ್ಯಂ	ಶ್ಚರ್ಯಂ
೧೧	೩	ಕೊಳ್ವ	ಕೊಳ್ವು
,,	೧೦	೪ಡಂಗಳ್	ಡಂಗಳ್
೧೨	೧೨	ಫಲ	ಫಳ
೧೨	೨೩	ನೆಯ್ದಲ್ ಎಂಬೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ	ನೆಯ್ದಿಲ್-ಎಂದು ಓದಿಕೊಳ್ವುದು
೧೩	೧೩	ನೂಱು	ನೂಱು
,,	೧೪	ಜನೋತ್ಪೆಧ	ಜನೋತ್ಪೇಧ

ಪುಟ.	ಪಙ್ಕ್ತಿ.	ಅಶುದ್ಧ.	ಶುದ್ಧ.
೧೬	೧೩	ತನ್ನೊಳ್ನಿಜೆಯಲಿದು	ತನ್ನೊಳ್ನಿರೆಯಲಿದು
೧೭	೪	ಸಂತಮಿಂ	ಸಂತನಿಂ
,,	೫	ಕರ್ದಿರ್ದ	ಕಟ್ಟಿರ್ದ
,,	೧೪	ತಾಗೆ	ತಾಗಿ
೧೪	೨೨	ಮುಳುಗುತ್ತುಂ	ಮುಱುಗುತ್ತುಂ
೨೦	೭	ಪೂವಿನುಬ್ಬು೯	ಪೂವಿನುರ್ಬು೯
,,	೧೫	ತಿಳುಪ್ರ	ತಿಳಿಪ್ಪ
,,	೨೧	ಬಡಿಪುದು	ಬಡುವುದು
೨೧	೫	ಕಾರ್ಯಚೈತನ್ಯ	ಕಾರ್ಯಂ ಚೈತನ್ಯ
,,	೧೭	ಚಿತ್ತ	ಚಿತ್ತಿ
೨೩	೫	ಡೆಯದುವ್ರಂ ಹಿತಾಹಿತಾ	ಡಯದುವುಂ ಹಿತಾಹಿತ
೨೪	,,	ಗಳೆಯ	ಗಳೆ ಅ
,,	೧೯	ಸಭಾಂತರ	ಸಭಾಂತರಾಳ
,,	೨೨	೪ವಿಜಯಿ	ವಿಜಯಿ
,,	೨೬	೪ಕ. ಗೆ—ತಳಮಗ್ಗಿಸಿ	ಇದು ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲ.
೨೫	೧	ನಾಗಿ	ನಾಗೆ
,,	೪	ಗಳಂ ಮಗಂ	ಗಳಂ ಕಾವಂದು ಮಗಂ
೩೧	೬	ರ್ದುದು	ರ್ದುದೊ
,,	೧೯	ಪ್ರೊಗಳುತ್ತಂ	ಪೊಗಱುತ್ತಂ
೩೨	೨೩	ದೀಕನಿಂ ।	ದೀಕನಿ ॥
೩೩	೧	ನುಂನಿಜ	ನ್ನುನ್ನಿಜ
,,	೧೩	ನೆಱಪಿ	ನೆರಪಿ
,,	೨೧	ಗೆಯ್ಯೊ	ಗೆಯ್ದು
೩೪	೯	ಪಸಿವಳ್ವ	ಪಸಿವಪ್ಪೆ
,,	೧೨	ದುರ್ಕುಗೆ	ಕುರ್ಕುಗೆ
೩೬	,,	ತೆಸೆವ	ತೆಸೆದ
೩೭	೨	ಮಾಣ್ದೆರ್	ಮಾಣ್ಸಿರ್ಪ
೩೮	೧೫	ತೊರೆಯಿಸಿದಂ[3] ॥	ತೊರೆಯಿಸಿದಂ[3] ॥

ಪುಟ.	ಪಙ್ಕ್ತಿ.	ಅಶುದ್ಧ.	ಶುದ್ಧ.
೩೪	೧೩	ತೊರಯಿಸಿ,	ತೊರೆಯಿಸಿ,
೪೦	೬	ನೀಚಿನೆ	ನಿಚಿಪಿ
೪೧	೪	ಯರುಮುಂ	ಯರುಮಂ
೪೬	೧೬	ಅಪರಿವಾಣ	ಅಪರಿವ್ಲಾನ
,,	೧೩	ನಾಲ್ಕಾಸಿರ್ವರ್	ನಾಲ್ಸಾಸಿರ್ವರ್
,,	೨೪	ಕಪ್ಪೆಯೆ	ಕಟಿಯೆ
,,	೨೬	ಹಸೋಚ್ಛ್ರಿತ	ಹಸ್ತೋಚ್ಛ್ರಿತ
೪೩	೨೧	ವಣ್ಣಿ ಪೆಂಬಣ್ಣಿಸಂ ॥	ವಣ್ಣಿ ಪಂಬಣ್ಣಿಪಂ ॥
,,	೨೩	ಬಂದಿರೆ	ನಿಂದಿರೆ
೪೫	೧೪	ಬಾಡಿ	ಬಾಡೆ
೪೬	೬	ನೋಡಿ.	ನೋಡಿ,
,,	೧೩	ಜೈತ್ಯ	ಚೈತ್ಯ
೪೭	೧	ಸಂಪತ್ವದ	ಸಂಪತ್ಪ್ರದ
,,	೧೫	ನೀಳ್ವಂ	ನೀಳ್ವಂ
,,	೨೪	ಪೊಂಪ್ರಪೆ	ಪೊಂಪುಟೆ
೪೯	೧	ತೇಟ್ಟಿ	ತೆಂತು
,,	೧೧	ಬಟೆ	ಬೀಟಿ
,,	೧೯	ಮುಱಿದೆ	ಮುರಿದೆ
೪೯	೨೧	ತಂಪಲ	ತೆಂಪಲ
೫೦	೧೯	ಭೋಂಕನೆ	ಭೋಂಕೆನೆ
೫೧	೨೧	ಮನವಾನಾರೆ	ಮನಮನಾಱೆ
೫೩	೧೦	ಸ್ವಭಾ	ಸ್ವಭಾವ
೫೫	೫	ಈತೆರ	ಈತೆಱ
,,	೨೪	ಕಬ್ಬಿಗ	ಕಬ್ಬಿಗ
೫೬	೪	ಎಂಭತ್ತೆಂಟು—ಎಂಬೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ	ಎಂಬತ್ತೆಂಟು—ಎಂದು ಓದಿ [ಕೊಳ್ಳುವುದು.
೫೭	೧೨	ಕಳಿಪ್ರ	ಕಟಿಪ್ರ
೫೪	೨೨	ಚಂದವ	ಚೆಂದವ
೬೦	೨೪	ವರ್ಗಳ್ವದಳ್ಕೊಡ.	ವರ್ಗಟ್ಟುದಟ್ಕೊಡ

ಪುಟ.	ಪಙ್ಕ್ತಿ.	ಅಶುದ್ಧ.	ಶುದ್ಧ.
೬೧	೬	ಮಾಲಿವು	ಮಾಲಿದು
೬೩	೧೫	ಮುಳುಗು	ಮುಱುಗು
೬೪	೬	ಬರ್ದು	ಬರ್ದ್ಕು
೬೪	೧೩	ನೂಸೆ	ನೂಸೆ
೭೪	೧೬	ಕೃತಾ	ಕೃತ
೭೫	೧	ಲಂಪಿ	ಲೆಂಪಿ
,,	೭೪	ತಗುಳ್ಚಿದೆ	ತಗುಱ್ಚಿದೆ
೭೬	೩	ಪೂಸೆ	ಪೊಸ
,,	೨೦	ಸ್ತ್ರಕರ್ಣಪೂರಾಯಮಾನ	ಸ್ತ್ರಬಕರ್ಣಪೂರಾಯಮಾ [ಣ
೭೭	೪	ದರವುರನೆಲ್ಚಿ	ದರಿವುರನೆಲ್ಚಿ
೭೯	೧೧	ಮೆಚ್ಚಿತ್ತು.	ಮಚ್ಚಿತ್ತು
೪೦	೧	ಕೋಟ	ಕೋಟ
,,	೯	ಸೆಳೆಲ್ವ	ಸೆಱಿಲ್ವ
೪೨	೩	ಚೆಲುವಿಂಗದು	ಚೆಲ್ವಿಂಗದು
,,	೧೦	ಪಳುಕಿನ, ಪೊಳಪು	ಪಳ್ಕಿನ, ಪೊಳಪು
೪೩	೧೨	ಳಿಸುವ	ಳಸುವ
೪೯	೧೧	ಮುಱು ; ಸಂಮಂತು	ಮಱು ; ಸಮಂತು
,,	೧೪	ವಿಗಳಿದ	ವಿಗಱಿದ
೪೦	೪	ನೊಟ್ಟಜೆಯಂ	ನೊಟ್ಟಜೆಯಿಂ
,,	೩	ನರ್ಥ್ಎಂಬೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ	ನಲ್ತೆಎಂದು ಓದಿಕೊಳ್ಳುವುದು
,,	೪	ಳಿಸಾಂದರಿಯಂ	ಳನುದರಿಯಂ
,,	೧೦	ಕಳುಪಿ—ಎಂಬೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ	ಕಱಿಪಿ ಎಂದು ಓದಿಕೊಳ್ಳುವು [ದು
೪೭	೧೪	ನವ	ನಮ
೪೩	೬	ನಾಲ್ವತ್ತೊಂಭ-ಎಂಬೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ	ನಾಲ್ವತ್ತೊಂಬ—ಎಂದು ಓದಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು
೪೫	೧೦	ದೊಂದೊಂದೆನೆ	ದೊಂದೊಂದನೆ
,,	೧೭	ಕೊಂದಿಕವೆ	ಕೊಂದಿಕ್ಕವೆ

ಪುಟ.	ಪಙ್ಕ್ತಿ-ಂ.	ಅಶುದ್ಧ.	ಶುದ್ಧ.
೯೬	೨	ಬಱುರಿಮಂ	ಬಱುವಂ
,,	೧೪	ಸಾಲ್ತಿಂದೆ	ಸಾಲ್ಗಿಂದೆ
೯೮	೧೨	ಪಱುಬಿದಮು	ಪಱುರಿದುಮು
೯೯	೧೫	ಸೇನಾಯಕ	ಸೇನಾನಾಯಕ
೧೦೦	೨೫	ಕುಂಜಗಂಳೊಳಂ	ಕುಂಜಂಗಳೊಳಂ
೧೦೩	೪	ಳಿನೆಗೆಂ	ಳಿನಗೆಂ
೧೦೪	,,	ಪುಟ್ಟೆ	ಪುಟ್ಟೆ
೧೦೬	೭	ಭಟ್ಟಾಕರರ್	ಭಟ್ಟಾರಕರ್
೧೦೭	೧೭	ಗೊಳೆಗೆ	ಗೊಳಗೆ
೧೧೦	೨೧-೨೨	ಬಡೆ	ಬತೆ
೧೧೨	೧೪	ಮುದ್ಯೋತಿಸೆ	ಮುದ್ದ್ಯೋತಿಸೆ
೧೨೭	೬	ನಿನ್ನನೆಲೆ	ನೆನ್ನನೆಲೆ
೧೪೬	೧೭	ಬದ್ಧರ್	ಬದ್ಧರುಂ
೧೪೫	೨೪	ಮುಂನಡೆಯು	ಮುಂನಡೆಯೆನಡೆಯು
೧೪೪	೧೬	ಸಾಲುಮಿಂ	ಸಾಲ್ಗುಮಿಂ
೧೬೨	೧೪	ಪುದಿದುದುಲಿ	ಪುದಿದುಲಿ
೧೬೭	೧	ವರ್ಣಿಸುವದಂ	ವರ್ಣಿಸುವುದಂ
೧೬೯	೧೧	ಮುಗುಳ್ನೆಗೆ	ಮುಗುಳ್ನಗೆ
೧೭೪	೨೦	ನೆಗೆಗಣ್ಣಂ	ನಗೆಗಣ್ಣಂ
೧೮೪	೧೦	ರಸೆಯರ್	ರಸಿಯರ್
೧೯೦	೨	ಕಳ್ಣಂ	ಕಣ್ಗಂ
೧೯೨	೨೪	ಮಾನ	ಮಾಣ
೧೯೬	೧೦	ಮಾಡಿ	ಮಾಡೆ
೨೦೪	೯	ಸಿಂಧುಸಿಂದೂರೀ	ಸಿಂಧುರಸಿಂದೂರೀ
೨೧೨	೬	ನಾದಿ	ಮಾದಿ
೨೧೧	೨೪	ತೆಱಿ	ತೆಱಿ
೨೧೬	೬	ಹರಿಯ	ಹರ್ಯ
,,	೧೭	ತೋರ	ತಾರ

ಪುಟ.	ಪಙ್ಕ್ತಿ.	ಅಕುದ್ಧ.	ಕುದ್ಧ.
೦೧೯	೦೧	ಗದಾ	ಗವದಾ
೦೨೧	೦೨	ದ್ಯೋ ।	ಜ್ಯೋ ।
,,	೦೬	ಧೃತ	ದ್ಯುತ
೦೨೨	೧	ಯುತತ್ವಾ	ಯುತತತ್ತ್ವಾ
,,	೦೬	ಡೆಯಿ ॥	ಡೆಯೀ ॥
೦೨೩	೧	ತೆಱ	ತೆರ
೦೨೪	೬	ತದುದ್ಯೋಗ	ತ್ವದುದ್ಯೋಗ
,,	೯	ಲಿರ್ದುದ	ಲಿರ್ದುದದ
೦೩೦	೧೪	ಪಕ್ಷ್ಯ	ಪಕ್ಷ್ಮ
೦೩೫	೦೧	ನಾರದಳಿವೆಂದು	ನಾರದಱಿವೆಂದು
೦೩೪	೧೦	ಪರಿತ	ಪರಿತಂ
೦೩೪	೯	ವಿರತಣ	ವಿತರಣ
೦೩೧	೧	ನಾಗ	ನಾಗಿ
,,	೩	ನಾಮಗ್ರ	ನಾಮಗ್ರಿ
,,	೧೦	ಗಳೊ	ಗಳೊಳ
,,	೦೦	ಪಚಳಾ	ಪ್ರಚಳಾ
೦೩೭	೧೦	ಚುತುಷ್ಟಯ	ಚತುಷ್ಟಯ
೦೬೦	,,	ಪ್ರಭುಗರಾ	ಪ್ರಭುಗಳಾ
,,	೦೧—೦೦	ಕೆಗೆಯೊಳ	ಕಗವೊಳ
,,	೦೩	ಕ್ಕಳಯಲ್	ಕ್ಕಳೆಯಲ್
೦೩೦	೩	ನೆಗೆವದ	ನೆಗೆವ
೦೩೦	೧೦	ವೆರಸೆಯೆ	ವೆರಸೆಸೆಯೆ
,,	೦೬	ತೊಂಗಲ್,	ತೊಂಗ
೦೩೫	೬	ಪೂಱುತ್ತೆ	ಪಾರುತ್ತೆ
೦೩೯	೧೪	ವಳಾಕಿನ	ವಳಕಿನ
,,	೦೫	ಛತ್ರಕಾ	ಛತ್ರಿಕಾ
೦೪೦	೧೫	ಪೋಳೆಯೆ	ಪೊಚೆಯೆ
೦೪೫	೦೬	ನೆಸೆವೆಲ	ನೆಸಫೆಲ

ಪುಟ.	ಪಙ್ಕ್ತಿ.	ಅಶುದ್ಧ.	ಶುದ್ಧ.
೨೪೬	೯	ಗರ್ಗಳೆಳಸಿಪೊಳೆವಿಜಿಲ್ಲಳೆ	ಗರ್ಗಳಪೊಳೆವಿಜಿಸಿಲ್ಲಳೆ
,,	೧೧	ಪೊಳೆವೆಳೆ	ಪೊಳೆವೆಳ
೨೪೯	೧೩	ವಿನಿಂ	ವಿನಂ
,,	೨೪	ಜ್ಂಡಂ	ಜೆಡಂ
೨೪೧	೨೫	ಸಂಪಿಗೆ	ಸಂಪಗೆ
೨೪೩	೧೧	ನುಣ್ಬೆರಲಂ	ನುಣ್ಬರಲಂ
೨೪೪	೩	ಪಾಯ್ವವೊ	ಪಾಯ್ದುವೊ
,,	೧೦	ಮಣೆ	ಮೆಣೆ
,,	೧೩	ಗೆಯ	ಗೆಯೆ
೨೪೫	೨೪	ಲೆತ	ತಲೆ
೨೪೬	೨೨	ಮನಾನ	ಮನಾಸವ
೨೪೯	೨೪	ಪಿಜಿಬಿದೇ	ಪಿರಿದೇ
೨೫೦	೩	ಕಿರಣ	ಕಿರಣನ
೨೫೩	೪	ಮಚ್ಚಿರಿದು	ಮಚ್ಚಿಜಿಬಿದು
,,	೧೧	ಪಸೂನಾ	ಪ್ರಸೂನಾ
,,	೧೫	ಮನೀಂ	ಮನಿಂ
೨೫೪	೩	ಪಾಲ್ಕಳಿ	ಪಾಲ್ಕಚೆ
,,	೧೧	ಕರಚ್ಚಂದಾ	ಕರಚ್ಚಂದ್ರಾ
,,	೧೪	ನೆರೆದಲ್ಲಿ,	ನೆಜೆದಲ್ಲಿ,
,,	೧೫	ಜಾಜಿಯ	ಜಾದಿಯ
,,	೨೨	ದೇೂಳ್,	ದೇಶದೊಳ್
೨೫೬	೧	ನ್ನುಳಿಪು	ನ್ನುಟೆವು
೨೫೯	೨೩	ಗೈಯುದ್ದಿ	ಗೈಯ್ದುಟಿ
೨೬೨	೯	ಮನೋಳ್	ಮನೊಳ್
೨೬೩	೬	ಮೂನ	ಮೂಣ
೨೬೯	೧೧	ಚೋದಿತಪ್ಪ	ಚೋದಿತಮಪ್ಪ
೨೭೨	೧	ಕರಣೀ	ಕರಿಣೀ
,,	೧೪	ಭಾಗ	ಭೋಗ

ಪುಟ.	ಪಙ್ಕ್ತಿ.	ಅಶುದ್ಧ.	ಶುದ್ಧ.
೫೨೩	೨೩	ನಿಂತಿರ್ಪುದು	ನಿಂದಿರ್ಪುದು
೫೨೬	೧೫	ಪೇಳಿ	ಪೇಟಿ
೫೨೭	೧	ರುದ್ಧು ಪ್ಪಪ್ಪತ್ರ	ರುದ್ಧಪ್ಪತ್ರ
,,	೯	ಟಿಂತೀ	ಟಿಂತೀ
೫೪೩	೧೫	ಕಣ	ಕಣ್ಣು
೫೫೧	೧೦	ಅಂಭೋದಿ	ಅಂಭೋಧಿ
೫೫೪	೨೫	ತನಗೆ	ತಮಗೆ
,,	೨೬	ಮೆಜುಗೆ	ಮೆಜುಗೆ
೫೫೯	೪	ಮುನ್ನೆಜುಗಂ	ಮುನ್ನೆರಗಂ
೫೬೦	೨೫	ಬಾಯ್ತೀಳಿಸಿ	ಬಾಯ್ತೀಳಿಸಿ
೫೬೧	೯	ಸಾಲ್ವುದು	ಸಲ್ವುದು
,,	೧೫	ಳರಸಂ	ಳರಸೆಂ
೫೬೫	,,	ವಡೆ	ವಡ
೫೬೫	೨೫	ಸಾದಿತ	ಸಾಧಿತ
೫೬೭	೮	ತೆಜುದತ್ತು	ತೆಜುದತ್ತು
೫೭೫	೭	ನೇಶಂ, ಪ್ಲೋಹಿಣೀ	ನೇಶ, ಪ್ಲಾಹಿಣೀ
,,	೧೯	ಣ್ಮೆತ್ತಿರೆ	ಣ್ಮುತ್ತಿರೆ
೫೭೬	೭	ಬಟಿಕಾಳೆಕಾ	ಬಟೆಕ್ಕಾ
೫೭೭	೯	ಚ್ಚಾಯಾ	ಚ್ಛಾಯಾ
೫೭೪	೧೪	ಯುದ್ಧ	ಯುದ್ಧ
೫೪೧	೧೭	ದೆರಡುಂ	ದೆರಡುಂ
೫೪೨	೨೫	ಯಿಡೆಳೆ	ಯಿಡೆಯೊಳ್
೫೪೩	೨೨	ದಿಲ್ಲದ	ದಿಲ್ಲದಿ
೫೪೨	೨೧	ಟಿನ	ಜಿನ
೫೦೦	೯	ಬಿಸಟಂ	ಬಿಸುಟಂ

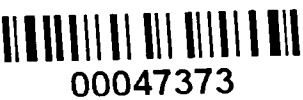
00047373

Digitized with financial assistance from
Dr. Devangana J. Desai
on 14 February, 2019